LUCY SCORE

O comedie romantică
cu un șef morocănos

Dragostea atârnă de un fir de ață

18+ MIDNIGHT BOOKS

LUCY SCORE

QraűtíW atåfftä (k UH tie (b ata

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

SCORE, LUCY

Dragostea atârnă de un fir de aţă / Lucy Scor*-
Bucureşti: Midnight Books, 2024
ISBN 978-630-6546-07-7
821.111

Traducător: **Mirela Dorobanţu**
Redactor: **Crenguţa Nicolae**
Grafician copertă: **Teodora Savu**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

BY A THREAD
Copyright © 2020,2022 Lucy Score
Published by arrangement with Bookcase Literary .Agency . All rights reserved.

© Midnight Books 2024, pentru prezenta ediţie
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Midnight Books
Şoseaua Berceni nr. 104, sector 4, Bucureşti
Comenzi şi informaţii:
Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro
www.bookzone.ro

LUCY [illegible]

Dragostea atârnă de un fir de ață

că ai crezut în mine -
cu inima şi cu bugetul pentru carte.

DOMINIC

Redactoarea îmi ciripea la ureche despre rochii gal- ben-canar şi şedinţe foto în Cuba, în timp ce vântul de ianuarie îşi trecea degetele de gheaţă prin hainele mele. Am trecut de bordura acoperită de o grămadă înaltă de zăpadă transformată în zloată gri, murdară şi îngheţată, o privelişte deprimantă.

Părea că mă reprezintă mormanul acela îngheţat.

Un tip fără adăpost, cu pantofii sport rupţi şi haina uzata, se înghesuia în colţul unei vitrine abandonate. Avea un câine înfăşurat într-o pătură ieftină de lână, din cele pe care magazinele universale le oferă gratis de Crăciun.

La naiba! Aşa nu-mi place când au câini.

N-am avut câine, dar am amintiri dragi legate de Fonzie, labradorul negru al iubitei mele din liceu. Singura mea amintire dragă din relaţia cu ea.

Am arătat cu capul spre tipul fără adăpost, iar şoferul meu, Nelson, a dat din cap. Ştia cum merg lucrurile. Nu făceam niciodată aşa ceva fiindcă eram bun la inimă. Nu aveam nici bunătate, nici inimă. Era doar un fel de ispăşire pentru că eram un nemernic. Nelson s-a dus în spatele SUV-ului şi a deschis portbagajul. Făcea cumpărăturile şi „distribuirea” în timp ce eu finanţam operaţiunea.

Când mă voi întoarce, tipul va avea o haină nouă, un buzunar plin cu carduri-cadou şi indicaţii către cele

mai apropiate adăposturi şi hoteluri unde erau permise şi animalele. lar potaia blănoasă care-şi privea stăpânul cu graţie oarbă ar purta un pulover călduros şi ridicol pentru câini.

M-am îndreptat spre afurisita de pizzerie pentru care insistase mama mea. Să merg de la Village spre Midtown intr-o marţi în care-ţi îngheaţă oasele nu era tocmai ideea mea de distracţie.

Mama, în schimb, se distra punându-mâ să fac lucruri pe care nu voiam să le fac. Dalessandra Russo era singura persoană din lume pentru care aş face de bunăvoie rahaturile pe care de obicei le evitam. Avusese un an greu. Urma să-i ofer o pizza unsuroasă şi toată atenţia mea înainte ca Nelson să-mi care fundul până acasă în Upper West Side, unde probabil că o să mă holbez la ecranul computerului timp de încă trei ore înainte să merg la culcare.

Singur.

Salvarea numelui şi a afacerii familiei nu prea-mi lăsa loc pentru activităţi în afara programului. Mă întreb dacă n-ar fi mai bine să-mi iau un câine.

Haina mea s-a desfăcut în vântul rece pe când mă îndreptam spre reclama portocaliu murdar a restaurantului, iar art-directoarea a intervenit cu ideile ei despre noutăţile vestimentare pentru coperta lunii mai.

Iama în Manhattan e deprimantă. Nu eram genul care se bucură de iarnă la căldurică, degustând ciocolată caldă şi înfăşurat în pulovere. Schiam doar fiindcă asta faci atunci când te naşti într-o familie bogată. Dar în locul pârtiilor de schi aş fi preferat să petrec două săptămâni în Caraibe în fiecare lună ianuarie.

Cel puţin aşa era viaţa mea înainte.

Am deschis uşa aburită din sticlă de la Georges Village Pizza. Deasupra mea a sunat un clopoţel,

vvstin- du-mi sosirea. Prima dată m-a izbit căldura. Apoi mirosul de usturoi şi pâine proaspăt coaptă, şi parcă nu mi-a mai displăcut aşa de tare că mama m-a târât până aici, redactarea aVeţi∗ domnu,e Ruwo? n'-a întrebat

Nu pot să sufăr să mi se spună „domnule Russo". Nu pot să sufăr nici că nu pot să le urlu asta în fată tuturor. E cel mai rău lucru: să nu pot să-mi dau frâu liber unei furii pe care am strâns-o în mai bine de un an.

Atenţia mi-a fost atrasă de nişte rotunjimi şi bucle.

O femeie s-a depărtat de masa cea mai apropiată de uşă, îndesând bacşişul în buzunarul şorţului mânjit cu făină. Privirile ni s-au întâlnit şi am simţit ceva... interesant. Ca şi cum aş fi cunoscut-o de undeva. Ca şi cum aş fi venit aici ca s-o întâlnesc pe ea. Dar eram străini.

— Sună bine, am spus la telefon.

— Pot să fac o schiţă pentru dumneavoastră, s-a oferit îndatoritoare redactoarea.

— Aş aprecia asta, am spus, uşurat că se oferise şi nu fusesem nevoit să i-o cer.

Se obişnuiseră, în sfârşit, cu ideea că trebuie să *vád* cum arată lucrurile puse la un loc înainte să decid dacă o să meargă sau nu. Speram să se fi obişnuit şi cu ideea că eu nu sunt nenorocitul de tata.

După însemnele de pe tricoul polo purtat peste bluza cu mânecă lungă, rotunjimile şi buclele serveau acolo. Avea nişte blugi obişnuiţi. Pantofii sport erau expiraţi de cel puţin doi ani, dar desenase ceva artistic pe ei cu carioci în spaţiile albe. Era cu câţiva centimetri mai scundă şi mult mai rotunjoară decât femeile cu care fusesem în ultima vreme.

Devenisem mai nou imun la modelele de douăzeci de ani, cu picioare lungi şi alură subnutrită. Sincer să fiu, era şi timpul, ţinând cont că împlinisem patruzeci şi patru de ani. Era ceva captivant la femeia asta care m-a privit şi apoi mi-a arătat semnul „Fără telefoane mobile” afişat pe tabla din plută chiar lângă uşă.

Interesant chip. Dulce, mai rotund decât pometii standard ca muchiile de diamant care apar în imaginile din reviste. Buze pline, ochi mari căprui ce păreau

calzi. Că mierea. Părul ei, mai castaniu decât castanele, era lung până la gat şi tuns în valuri libere, relaxate, şi mi-am închipuit cum

şi mine\nl' V ^e^eie^e *n ln i,mP ce ea se *foieşte* sub mine şi îmi şopteşte numele.

Nu mă puteam împiedica să mă holbez la ea.

redacto m^’ne dimineaţă la prima *oră, mi-a promis*

Nu-mi aduceam aminte numele ei, ca un ticălos ce eram, dar îmi aminteam chipul ei cinstit, *dornic să placă.* ra genul de angajată care ar sta la birou fără să se plângă pană la miezul nopţii daca i se cere.

— E bine până mâine la prânz, i-am spus, bucurân- du-mă de privirea pe care mi-a trimis-o Bucle *Sexy,* dar continuând să ignor semnul.

Bucle Sexy şi-a dres teatral glasul şi, ajungând lângă mine, a bătut cu înverşunare în fluturaş. *Un trio de* brăţări din mărgele colorate ieftine i-a zornăit în jurul încheieturii. Când s-a aplecat am inspirat un miros proaspăt de lămâie.

— Du-te afară, amice, mi-a spus cu o voce adâncă, fermă.

Amice?

Evident că nu era intimidată de un nemernic îmbrăcat în Hugo Boss, cu o tunsoare care costa cât întreaga ei ţinută. Am fost încântat de dispreţul ei. A fost de mii de ori mai confortabil pentru mine decât privirile îngrozite urmate de un „Imediat, domnule Russo" pe care le primeam pe holuri, la muncă.

Am acoperit microfonul cu palma – detestam căştile şi refuzam cu încăpăţânare să le folosesc.

- E frig. închei într-un minut, i-am spus repede, fără să las loc de discuţii.

— Nu eu am făcut vremea sau regulile legate de telefoane. A-fa-ră!

A spus-o de parcă eram un ţânc agresiv de trei ani şi a arătat cu degetul mare spre uşă.

-Nu. N-am spus asta ca un ţânc plângăreţ. Am spus-o ca un client deranjat, incomodat, care are dreptul să se aştepte la respect.

Am luat mâna de pe microfon şi am continuat discuţia. *Eram un nemernic ftiră ruşine.*

- închide telefonul ăla nenorocit sau te fac să regreţi, m-a avertizat.

Oamenii începeau să se uite la noi, dar niciunuia dintre noi nu părea să-i pese.

- N-ai clienţi care te aşteaptă? am întrebat-o. Sau eşti specializată în ţipatul la clienţi?

Ochii ei erau aproape aurii în lumina fluorescentă şi pot să jur că a fost cât pe ce să zâmbească.

— Oh, tu ai vrut-o, amice.

S-a aplecat din nou, prea mult pentru newyorkezii care pun preţ pe spaţiul personal. Capul ei a ajuns până la umărul meu.

— Domnule, aţi venit aici pentru rezultatele analizei de boli venerice sau pentru hemoroizi? a strigat ea lângă microfonul telefonului.

Necioplito.

— Te sun eu mai târziu, am spus la telefon şi am încheiat convorbirea.

Bucle Sexy s-a uitat la mine, toată numai farmec ostentativ fals.

— Bine aţi venit la George’s Village Pizza. Bănuiesc că luaţi masa singur în seara asta…

— Era o convorbire de serviciu, i-am spus cu răceală.

- Nu e drăguţ că poţi să-ţi păstrezi locul de muncă şi să fii atât de nepoliticos?

Trecuse prea mult timp de când pusesem la punct un subaltern lipsit de respect. Mă mânca limba s-o fac acum. Nu numai că părea să poată duce, dar poate chiar i-ar fi plăcut.

— Dominic.

pe mamn^ftrân^ *uman,i Iui Buc,e Sexy şi am* văzut-o vinii ifl – n^u'nn cu mâna *dintr-un separeu verde din* 'mii. aflat mtr-uncolt. Părea amuzată.

Uc e s*a uitat de la mama *la mine şi înapoi. n... ~ °!*1, C prea ^ă pentru tine, a *declarat, lovindu-mă* n meniu peste piept şi *apoi îndepărtându-se.*

— Mamă, am salutat-o eu, *aplecandu-mă s-o sărut* P° 0 razu' cusur, după care m-am strecurat lângă ea în separeu.

— Asta a fost o intrare pe *cinste, mi-a spus, odihnin-* du-şi bărbia în palmă.

A A ,fna8,nea încrederii în sine, într-un pulover side- nu fără umeri şi o fustă roşie din piele. Părul ei era *argin-* tiu natural, tuns scurt. Tunsoarea şi smaraldul masiv *de pe* degetul mijlociu drept fuseseră cadourile *pe* care şi *le făcuse* m ziua în care-l dăduse pe tata afară, cu câteva decenii prea târziu, din casa lor din *Upper East Side.*

Mama era o femeie frumoasă. întotdeauna fusese. $i-a început cariera la cincisprezece ani, în chip de mondenă tipică şi model cu ochi de căprioară şi picioare lungi, până când a decis că preferă latura de afaceri a modei. Acum, la şaizeci şi nouă de ani, îşi folosea mintea şi limba ascuţită în locul ochilor de căprioară. îi plăcea să fie şi iubită, şa temută în industria modei.

— A fost incredibil de nepoliticoasă, am insistat eu, privind cum Bucle *Sexy* poartă o discuţie de convenienţă la o masă alăturată în micul restaurant.

- *Tu ai fost incredibil de* nepoliticos, m-a corectat mama.

— Aşa sunt eu, i-am spus, deschizând nervos meniul şi cercetându-l.

Am încercat să ignor nervii care clocoteau în mine ca nişte balauri proaspăt treziţi din somn. Am petrecut treisprezece luni la foc mic, purtându-mă frumos, şi eram pe punctul să explodez.

Nu începe din nou povestea cu .sunt un ticălos

A oftat şi şi-a pus din nou ochelarii.

— Mai devreme sau mai târziu va trebui sâ nu mai speri că în străfundul meu sunt de fapt o fiinţă umană cu inimă de aur.

— Niciodată. a insistat, zâmbind amuzată.

M-am dat bătut

— De ce am venit aid?

— Pentru că vreau sa petrec timp cu unicul meu fiu – lumina vieţii mele – departe de birou.

Relaţia noastră de muncă era la fel de veche ca noua ei tunsoare.

Nu era o coincidenţă.

— îmi pare rău, am spus cu sinceritate. Am fost ocupat.

— Dragul meu. a spus ea cu compătimire ironică.

Nimeni nu era mai ocupat ca Dalessandra Russo, fost model şi actual redactor-şef la *Labei, o* revistă de modă care nu numai că a supravieţuit debutului erei digitale, dar a şi fost în avangarda tranziţiei spre asta. în fiecare lună, mama superviza sute de pagini de modă, reclame, interviuri şi sfaturi, ca sa nu mai vorbim despre conţinutul online şi marketingul pentru cititorii din întreaga lume.

Daca ea fotografia o pereche de pantofi sau de ochelari de soare, se vindeau într-o oră. Dacă stătea în primele rânduri la o prezentare de modă, colecţia designerului era cumpărată de fiecare spectator de acolo. Ea crea designeri, modele, jurnalişti şi fotografi de succes. A construit cariere. Sau le-a distrus când era cazul.

Şi n-a meritat deloc tot haosul din ultimul an. Pentru asta a trebuit să ispăşesc şi eu.

— îmi pare rău, am repetat, întinzându-mă

peste niasă ca să-i strâng mâna.

Smaraldul a sclipit spre mine în lumina fluorescentă.

— Vă pot aduce ceva de băut?

Nepoliticoasa Bucle Sexy revenise.

-Ntiitiii. Poţi? am ripostat.

- Sânge de copii nu mai avem. *Satana. Ce spui de* [1] ' «u are să se potrivească *personalităţii tale?*

Vorbise cu amabilitate. Chiar cu dulceaţă.

- V reau un...

- Ceai cu gheaţă neîndulcit, a completat ea.

Amar. Plictisitor. Searbăd.

— Ăsta e unul dintre locurile în care plăteşti oamenii ca să fie nesimţiţi? am întrebat-o *pe* mama.

— Oh, dragule. 0 fac gratuit, a spus Bucle Sexy, rându-şi genele spre mine.

Am deschis gura ca s-o distrug.

— Ar vrea nişte apă. De la robinet e foarte intervenit mama. . _ .

- Desigur. Şi la cină ce doriţi? i-a zâmbit smcer Bucle Sexy.

- Se vorbeşte peste tot despre pizza voastră, a spus

mama ştrengăreşte. a

Bucle Sexy s-a aplecat, ca o prietenă care împărtă

şeşte secrete.

— Tot ce se spune e adevărat. E perfectă. Am simţit din nou parfumul de lămâie.

— Atunci voi lua una cu ceapă verde şi *măsline.*

- *Aveţi gusturi excelente,* a decretat chelneriţa cea obraznică. Dar cum rămâne cu tine, Făt-Frumos?

- Una cu pepperoni.

Am închis meniul şi i l-am întins fără să mă uit la ea.

— Foarte creativ, a replicat ea.

Poate că n-a fost corect din partea mea. Evident

că nu-şi dădea seama că m-a lovit într-un punct slab. Că încă mai aveam încredere în capacitatea mea *de a Ji* creativ, că eram bun în meseria pe care mama voia s-o fac. Dar a spus-o. Iar eu am reacţionat.

- Auzi, Maleficent, cineva de vârsta ta n-ar fi trebuit aibă o slujbă adevărată până acum? Pentru că e evident

că la asta nu te pricepi.

Toată lumea a amuţit. Ceilalţi clienţi au încremenit, cu privările fixate pe masa noastră. Bucle Sexy mi-a întâlnit privirea şi a înfruntat-o îndelung. Doamne, cât de bine era ' â scot la iveală o parte din frustrările pe care le ţinusem în frâu atâta vreme.

- Din moment ce mă rogi *atât* de frumos, comanda ta va avea parte de o atenţie *specială,* m-a asigurat.

Felul în care mi-a făcut cu ochiul era atât de insolent, încât am fost cât pe ce să ies din separeu şi s-o urmez în bucătărie.

— Să nu îndrăzneşti, a spus mama, prinzându-mă de mână înainte să mă avânt.

— Nu poate să se comporte aşa. Suntem clienţi plătitori.

— Stai jos. Fii politicos. Şi mănâncă orice ţi-ar aduce, mi-a ordonat mama.

— Bine, dar dacă mă otrăveşte îi dau în judecată pe ea şi întreaga ei familie. Până şi la copiii copiilor ei o să ajungă răzbunarea mea.

Mama a suspinat teatral.

- Cine te-a rănit, dragul meu?

Era o glumă, dar amândoi ştiam că răspunsul nu era amuzant.

J

ALLY

Decorarea pizzei lui Făt-Frumas era cel mai amuzant lucru pe îl făcusem de... *Offf. Nu contează.*

Să zicem că în ultimul timp viaţa mea a *fost un spectacol* de toată jena. Dar mi s-a părut surprinzător de intant să am de-a face cu un asemenea tip morocănos – care e faza cu toţi nesimţiţii ăştia de azi? – parcă proaspăt desprins din paginile unei reviste pentru bărbaţi. Jar asta spune multe despre situaţia mea de acum.

N-aveam timp să-mi fac *griji că o sa ajung la capătul* puterilor. Era genul de epocă de criză din viaţă prin care treci vrând-nevrând.

Când se va termina totul, îmi voi rezerva o vacanţă pe plajă şi singurul lucru pentru care-mi voi mai face griji va fi să am un pai suficient de lung încât să ajungă până la fundul paharului cu cocteil rece.

— Masa 12 vrea nota de plată, Ollie.

George, şeful meu şi cel mai morocănos bunic itaJian pe *care-l întâlnisem vTeodată* în viaţa mea, a vorbit aşa de răstit, de parcă-mi petrecusem ultimele patru ore ignorând clienţii în loc să mă ocup de ei. Nu se obosise să-mi înveţe numele în cele trei săptămâni de când lucram aici. Nici eu nu m-am obosit să-l corectez. Tipul se purta cu angajaţii ca proaspeţii părinţi cu scutecele copiilor.

Cel puţin, doamna George făcea *corect notele de plată. Asta conta.*

— Mă ocup!

O mărgărită de mango, am decis, ridicând *farfuriile ş» împingând uşile batante* ale bucătăriei. Până când voi

e să beau eu o asemenea mărgărită voi avea probabil ajU A, ¿e ani, în loc de treizeci şi nouă, frageda mea vârstă ¿”aeurn – mulţumesc că ai subliniat asta, Făt-Frumos ¿ar voi rezolva ce e de rezolvat. N-am altă opţiune.

Deşi avea nevoie urgent de renovare şi poate de o curăţenie radicală, sala de mese era primitoare şi confortabilă.

Poate ar merge să încerc să fac curăţenie şi *ore suplimentare seara pentru câţiva bănuţi în plus.*

— Poftim, am spus, punând cele două pizze în faţa lor.

Femeia cu fustă demenţială de piele şi tunsoare ultimul răcnet părea să aprobe faţa zâmbitoare de pe pizza ei. A râs în felul discret, fără hohote stridente, în care se amuză oamenii care s-au născut bogaţi.

în schimb, Făt-Frumos s-a uitat îmbufnat la pizza lui. Maxilarul puternic părea chiar mai bine definit când îşi încleşta dinţii. Era dificil să-ţi dai seama dacă ochii lui reci ca gheaţa, îngustaţi, erau albaştri sau cenuşii.

Ufi Avea aşa nişte riduri delicioase în colţul ochilor.

Oare asta înseamnă acum sexy, să fii morocănos şi nepoliticos? Sexul meu dădea semne că da.

Nu trecuse chiar *atât* de mult timp de când avusese parte de ceva acţiune. Acum se distra însă numai cu rafinamentul duşurilor intime. Minunat.

Slavă Domnului că deocamdată n-am altă perspectivă decât să muncesc până la epuizare, aşa că n-am timp să explorez noile lui preferinţe nepotrivite.

— Vă mai aduc şi altceva acum? am întrebat cu servi- abilitate exemplară.

- Asta e tot, a răspuns Făt-Frumos, aruncând şervetul pe masă şi strecurându-se din separeu. Noi doi vom avea o mică discuţie despre cum să tratezi cu respect clienţii.

S-a ridicat şi şi-a încleştat degetele lungi pe încheietura mea.

.sini în S0™* neaşteptAt. Ca «tund

. I? U ' ’’ R’,r* mare dp *MU bw „n 'n pn hMtv ambele în ACTIAŞÎ timp. Preţ de o clipă de ‚nip' m-am întrrhat clacA nu cumva vrea să mă ia pe dacă kş lăsa sufocă.

- Dominic, pentru numele lui Dumnezeu! a oftat exasl x'rată femeia. Poartă-tecum trebuie.

I^ar el a întors pizza în aşa fel incit să ponta citi şi ea. de partea cealaltă a mesei.

FI? scris cu felii de pepperoni unsuros.

~ E \reo problemă, *domnule?am* întrebat cu politeţe dulceagă.

— Oh, Doamne! a icnit femeia, apăsându-şi degetele peste gură ca să-şi înăbuşe râsul, unul adevărat de data asta.

- Tu eşti o chelneriţă. Treaba ta e să te comporţi ca atare şi să serveşti, a zis el.

Ne-sim-(it.

— Iar tu eşti un om. Treaba este să te comporţi ca atare, am contraatacat.

în orice altă zi probabil că aş fi renunţat. Ştiam că nu trebuie să-mi pun în pericol jobul, dar când intrasem în tura de după-amiază am găsit în spate o angajată de nouăsprezece ani suspinând în şerveţele după ce un nesimţit în costum îşi descărnase nervii pe ea.

Neisprăvitul de George m-a prins în timp ce încercam s-o liniştesc şi a urlat;

- Nu se plânge pe pizza!

- Vreau să vorbesc cu şefei, a anunţat acum Nesimţitul nr. 2 în costum.

— Dominic, chiar trebuie? l-a întrebat femeia.

- Oh, chiar trebuie, am replicat.

îl atacasem. Tipul era unul dintre oamenii care credeau că toţi ceilalţi existau ca să-i servească pe

1 *Fuckyou (n. tr.)*

ei. Pun pariu că avea asistentă personală şi habar nu avea că era şi ea o fi ntA umană. Probabil o suna la trei dimineaţa şi o făcea dea fuga la magazin pentru lubrifiant sau seminţe de

— Mă bucur mult că eşti de acord cu mine, a spus sec. încă mă ţinea de încheietură. Fulgerul acela încă îşi croia drum prin vinele mele. Ochii lui s-au îngustat de parcă ar fi simţit şi el acelaşi fulger.

La masa 12, doi tineri de douăzeci şi ceva de ani păreau să aibă în plan să mănânce şi să fugă fără să plătească. Priviri furişe şi agitate.

— Dă-mi voie să duc nota de plată la masa aceea, după care putem continua grandioasa noastră bătălie, i-am propus, trăgându-mi mâna.

— Aşaza-te, a insistat femeia de la masă, trăgându-l înapoi în separeu. Nu face o scenă!

I-am lăsat, am luat nota pentru masa 12 şi am înfruntat privirea celor doi clienţi în timp ce le mulţumeam exagerat că au venit la noi. Nu voi primi cine ştie ce bacşiş. Deja ştiam asta, din moment ce bacşişul devenise principala mea sursă de venit de când lucram ca ospătăriţă sau barmaniţă. Dar măcar nu vor pleca fără să achite nota.

— Pot s-o iau acum dacă sunteţi gata, m-am oferit.

Ezitant, tipul a scos un portmoneu de pe un lanţ şi l-a deschis.

— Păstrează restul, a chiţăit el.

Doi dolari. Era probabil tot ce-şi permiteau, şi am înţeles. Trebuia să-mi găsesc însă un loc de muncă adevărat.. încă de acum şase luni.

— Vă mulţumesc, am spus senină şi am vârât banii în buzunarul şorţului.

Făt-Frumos se aşezase, cu braţele încrucişate peste piept, uitându-se la pizza neatinsă, pe când

femeia o tăiase felii pe a ei.

— George, cel de la masa 8 vrea să-ţi vorbească.

— Ce naiba ai mai făcut? s-a răstit George, lăsând din mână furculiţa cu care se ajuta să mănânce pastele

primmvra |>c care şi le föcuse. Se purta de parcă n-aş fj fiwt decât o scandalagioaică, şi m-am gândit să-i fac şi Juj 0 pizza. Mă întreham dacă |)e o pizza de treizeci de centimetri ani loc să scriu cu câmaţi „prostovan”.

— Tipul a fost un nesimţit, i-am spus, ştiind că lui George nu-i pasă.

îi ţinea partea măgarului. Măgar pe măgar scarpină.

S-a ridicat de pe scaunul şubred, care putea ceda oricând sub cele o sută treizeci şi şase de kilograme ale lui. La un metru şi şaizeci şi şapte, cât era de înalt, arăta ca o minge morocănoasă.

- Să mergem. Fii naibii politicoasă! mi-a spus, şter- gându-şi pe şorţ mâinile murdare de sos.

George a dat buzna prin uşile batante, iar eu l-am urmat.

- Vă mulţumesc că ap’ venit la George s Viliágé Pizza. Eu sunt George, a spus, tot numai farmec.

Era nesimţit cu angajaţii, cu vânzătorii şi, fir-ar sa fie chiar cu soţia lui. Dar când vedea un client cu buzunarul plin, devenea era aproape prietenos.

— Am înţeles că există o problemă.

Fără să spună un cuvânt, Făt-Frumos a răsucit farfuria cu pizza.

Privirea lui George s-a îngustat.

— Asta ar trebui să fie o glumă, Ollie?

Minunat. îi vedeam vena care i se zbătea pe gât.

Nu era semn bun. O mai văzusem de două ori. O dată când îl concediase pe băiatul de la livrări pentru că se oprise să ajute victimele unui accident auto şi a doua oară când o angajată a alunecat pe o pată de grăsime şi şi-a fracturat încheietura. A concediat-o pe loc şi i-a spus că dacă încearcă să obţină compensaţii îi dă foc casei mamei ei.

Angajata era nepoata lui. Mama ei era sora lui George.

Am ridicat din umeri.

- Poate că feliile de pepperoni s-au aşezate singure aşa.

__ Genul acesta de servicii este inacceptabil, a insistat cjt-Frurnos.

— Desigur. Desigur, l-a aprobat umil George. Vă promit că se va rezolva problema.

- Ar trebui să fie concediată, a spus Făt-Frumos, pri- vindu-mă cu răceală. Face rău afacerii dumitale. Nu voi mai reveni aici.

Asta a fost tot. Am ştiut că am rămas fără job.

— Bun, am spus. Ar trebui să te limitezi la chinuirea chelnerilor din restaurantele de lux.

— Ah! Nu face asta aici, s-a văitat George.

A treia bărbie a lui a tremurat de furie. Dacă nu plec acum de aici, e posibil să-l ia un atac de apoplexie şi chiar nu vreau să am aşa ceva pe conştiinţă. Nici nu vreau să-i fac respiraţie gură la gură. Preventiv, mi-am strâns buzele.

- Cred că e o reacţie exagerată, a spus calm femeia.

- Nu, nu e, au ripostat în cor George şi Făt-Frumos. *Ar trebui să-şi ia tricouri cu Echipa Măgarilor.*

- Ollie, strânge-ţi lucrurile. Eşti concediată.

Nemernicul nu mă lăsa nici măcar să-mi termin treaba la mesele mele. Trebuia să mai primesc cel puţin treizeci de dolari bacşiş. Poate că ar trebui să-i dau foc casei mamei lui, numai că ea făcea cannoli extraordinari şi mă adusese la zi cu evenimentele din *Spitalul de urgenţă.* Mai bine aş da foc casei lui George.

- Nu cred că e cazul, a zis partenera lui Făt-

Frumos.

- Ba da, este! s-a răstit el.

— E concediată şi vă voi aduce o altă pizza. Din partea casei, a insistat George. E bine?

Făt-Frumos, continuând să se uite la mine, acum cu o UŞ0drâ de victorie pe gura rânjită, a dat scurt din cap.

— E bine.

Ştiam deja că George va reţine suma pentru ambele pizze d,n salariul meu. *Măgarul.*

l'Arfl o vorbi, m-am întors în bucătărie. *Mi-am* jUat naina din cuier, am .scos banii din buzunarul şorţului, ari] pistrat bacşişul şi am aruncat restul *banilor în farfuria* cu pizza primavera pentru *George. Na, ţine!*

~ Eşti concediata? m-a întrebat *bucătarul, din* spatele hiatului din inox pe care *frământa aluatul.*

— Da, am răspuns, luându-mi *haina.*

- Bravo ţie, a dat el din cap.

Am rânjit sec.

- Iţi tin pumnii. urmezi. Lui *GM o şi-,* placă să facă şi să servească singur pizza. .

M-a salutat cu două degete murdare e m , iar eu mi-am pus rucsacul şi m-am întors în sala e m . putut ieşi pe uşa din spate ce dădea în alee, ar m *deja* concediată, aşa că nu strica să *fac o scen .*

- Voi doi aţi putea învăţa cum să trataţi oamenii, le-am spus, arătând cu degetul în direcţia lor.

Fizic, cei doi erau cum nu se poate mai diferiţi. *George,* cu trupul ca un butoi, părul unsuros şi tricoul polo prea strâmt. Făt-Frumos, cu costumul făcut pe comandă şi ghetele la modă. Probabil că se duce la manichiură şi tratamente faciale şi *acuză* personalul de acolo că se uită în ochii lui.

— O să vă mire pe amândoi, dar suntem cu topi oameni. Nu existăm *numai ca să vă* servim. Avem vieţi, familii şi ţeluri. Viaţa *voastră* ar începe să arate mult mai bine dacă v-aţi aminti asta.

— Pleacă, *Ollie! mârâi* George, făcând un gest spre uşă cu *mâinile.*

Făt-Frumos rânjea la mine.

- Poate că am greşit. Poate că nu mai există speranţă pentru tine. Cunosc genul ăsta, i-am spus. *Ei bine, nu chiar personal, dar de la o distanţă sigură de unde pot să văd cum e.* Bogat, trist, pustiit. Nimeni şi

nimic nu se ridică la standardele voastre. Nici măcar voi.

Maxilarul sculptat s-a încleştat şi am ştiut că am atins un punct slab. *Bun,*

- Ieşi! a zbierat George. Şi nu te mai întoarce!

- Nici să nu te gândeşti să mă păcăleşti cu salariul, «mice, i-am spus. ^{unt}te $^{stÂ\ mamo}$ ta.

S-a înroşit îngrijorător de tare la faţă şi am decis să ies, M-am îndreptat spre uşă, destul de mulţumită de dis- cunnil pe care-l ţinusem.

- Poftim, ti meriţi, mi-a spus fata de la masa 2, vârându-mi în mână o bancnotă de douăzeci. Am lucrat şi eu în domeniul ăsta.

Mi-ar fi plăcut să nu am nevoie de bani. Mi-ar fi plăcut să ies de aici cu demnitatea intactă şi cu fruntea sus. Dar aveam nevoie de fiecare afurisit de bănuţ.

— Mulţumesc, am spus încet.

Tânărul cuplu de la masa 12 mi-a ţinut uşa.

- Poftim. Voiam să ne ducem la film, dar i-ai câştigat, mi-a spus el, ţinând câteva bancnote mototolite.

- la-i, a insistat prietena lui.

S-a uitat la mine şi mi-am dat seama că-i va face să se simtă mai bine dacă-mi dau ultimii lor şapte dolari decât dacă îi refuz.

Nu-mi permiteam să fiu mândră.

— Vă mulţumesc.

- Ca să-i dai şi tu mai departe, a zis el.

Mi-am înghiţit furia, frica şi bucăţica de pizza Stromboli pe care reuşisem s-o dosesc cu o oră în urmă.

Da, o să fac asta. într-o zi.

ALLY

M am ridicai *de pe banca de metal a staţiei de* autobuz, cedând locul unui *tip pletos cu jachetă roşie de* schi care încă avea eticheta pe *ea,* însoţit de un *câine cu* pulover roz pe gât.

Aveam la dispoziţie trei *ore până la următoarea* tură. O scurtă colaborare de *noapte intr-un bar dmtr-o* zonă mediocră în Midtown. *Majoritatea clienţilor erau* turişti care cumpărau un cocteil *Cosmopolitan de* cincisprezece dolari, dar bacşişurile erau bune. Nu aveam suficient timp să ajung acasă în Jersey şi să dorm un pic, aşa cum aş fi vrut. Puteam să merg însă la bibliotecă să caut un nou job temporar de chelneriţă sau să-mi verific site-ul de freelancer ca să văd dacă au *aterizat ceva* proiecte.

Te rog, te rog frumos, Doamne!

Când am *ajuns prima dată aici, am crezut* că va fi uşor să găsesc un *post de graficiană.* Avusesem mica mea afacere pe când eram în Boulder şi mă descurcasem. S-a dovedit însă că *firmele din New York* n-aveau niciun chef să ofere o şansă unei graficiene autodidacte în căutarea unui *program de lucru flexibil* pentru „urgenţe de familie”.

În schimb, restaurantelorşi barurilor nu le pasă ce tură *alegi, cât timp te prezinţi* la program. Am acceptat cateva proiecte *de* design pe cont propriu atunci când le-am găsit $_{5}$i $_{ln}$ paralel am avut cinci joburi part-time.

Acum *sunt doar patru.* Mulţumesc lui Făt-Frumos. Şi lui George. . . f

Mă răsfăţăm cu o mica fantezie.

Eu. în chip de mare magnat, dădeam buzna în biroul de pe colţ al lui Făt-Frumos, pentru că bineînţeles că avea aşa ceva, şi-l concediam pe loc după ce tocmai cumpărasem compania fiindcă m-a enervat. Dacă aş fi fost nebuneşte de bogată, aşa aş fi făcut. Sigur că aş fi fost foarte generoasă cu donaţiile. Pentru salvarea câinilor, pentru eradicarea cancerului. Pentru îngrijirea bătrânilor. Le-a$ fi cumpărat ţinute drăguţe de interviu doamnelor în căutare de locuri mai bune de muncă. Aş fi înfiinţat un spa unde femeile ar beneficia de masaje alături de controale ginecologice, mamografii şi detartraje. Cu bar.

Şi, ca distracţie, aş prelua diverse firme şi aş concedia măgarii de acolo.

Aş purta o rochie de un roşu diabolic, pantofi cu tocuri uriaşe şi i-aş pune pe cei de la pază să-l arunce pe Făt-Frumos din fotoliu. Apoi le-aş da tuturor o săptă-mână în plus de concediu plătit, doar ca să-i compensez fiindcă au fost nevoiţi să lucreze cu el.

Mi-am încheiat fantezia şi mi-am pus în mişcare toată energia mentală ca să găsesc cel mai bun drum până la bibliotecă. Trebuia să înlocuiesc de urgenţă jalnicul salariu de la pizzerie.

Pe orice porţiune de piele dezgolită, viscolul mă împungea cu o mie de mici pumnale.

Era groaznic de frig. Furia mea justiţiară mi-a ţinut de cald cât a putut, dar ianuarie în Manhattan era o lună de-a dreptul arctică. Şi deprimantă. Ultima ninsoare a fost frumoasă doar preţ de cinci minute, după care tra- fi°ul şi zloata cenuşie au început să

domnească din nou.

Mai mult, făcuse ca naveta în oraş să se transforme lntr'Un coşmar şi mai mare.

Am mutat curelele rucsacului, ridicându-l Un pic mai sus. Vechiul meu laptop cântărea cât un ţânc adormit.

— Mă scuzaţi...

M-am prefăcut că n-am auzit-o. Newyorkezii nu fac conversaţie în staţia de autobuz. Ne ignorăm reciproc şi părem că trăim în bule personale, unde nu se au e şi nu se vede nimic. „ . .

. * e * rnsie a fustei sub un

Am recunoscut însă pielea roşit foarte drăguţ palton alb din lână.

- Olli? a întrebat timid femeia cu care fusese la masă Făt-Frumos.

Era înaltă, şi nu numai pentru că purta o pereche de cizme de piele întoarsă pentru care mi-aş *fi vândut un* rinichi.

Picioare lungi. Pometi înalţi. Tunsoare mortală. Un smarald de mărimea unui timbru pe *degetul mijlociu.*

— Ally, am spus precaută.

— Eu sunt *Dalessandra, a zis, scotocind într-o geantă-plic, imposibil de mică şi de şic. Poftim.*

Era o carte de vizită business. *Dalessandro Russo, redactor-şef al revistei Labei.*

Uau! Chiar şi eu citeam înainte Labei.

- *Pentru ce e asta? am întrebat, încă uitându-mă la cartea de vizită pânzată.*

— 7'ocmai ţi-ai *pierdut locul de* muncă. Am eu unul pentru tine.

— Ai nevoie de cineva care să te servească? am zis cu jumătate de gură. încă neînţelegând.

— Nu, dar mi-ar prinde bine cineva cu... personalitatea ta. Vino luni dimineaţă la adresa asta. La nouă, întreabă de mine. Program întreg. Beneficii.

Inima mea naivă şi optimistă a început să cânte o arie demnă de cea mai tare divă. Tata mă avertizase mereu *d am un pic prea mult djn p . ent din domnul Darcy*| nna ' şi nu sufici-

- Adică nu trebuie decât să mă !mi daţi un loc de munci? am insistat ^nl «»Io # speranţa care înmugurea. ' cercând să potolesc

-Da.

Hm, e destul de vag.

- Hei cucoană. Poate ai un loc de muncâ mine, a zis phn de speranţă un tip solid » Pen,nj sfâşiap şi o căciulă portocalie de vânătoare w can barbă spectaculoasă şi obraji înroşiţi de frig Zâm^ ° era ciudat de atrăgător. ® ™ u UI

Ea l-a privit de sus până jos.

- Ştii să tastezi pe calculator? a întrebat ea, iar el a tresărit şi a dat din cap. Ce spui de sortare de colete? Curierat. livrări?

- *Sigur că pot!* Am lucrat la poştă timp de doi ani în timpul liceului.

Asta părea să fi fost în urmă cu aproximativ treizeci de ani. Am recunoscut în el acelaşi spirit de Pollyanna.

Dalessandra a scos o altă carte de vizită şi – folosind un pix ce părea a fi din aur adevărat – a mâzgălit ceva pe dos.

- Du-te aici luni şi dă-le asta. Program întreg. Bene- fidi, a spus din nou.

Bărbatul ţinea cartea de vizită ca şi cum era biletul câştigător la loto.

- Nevesti-mii n-o să-i vină să creadă! Am rămas fără loc de muncă acum şase luni!

LUCY
SCORE

2Personaj din cartea cu acelaşi nume de Eleanor H. Porter, simbol al opt» mismului exagerat şl naiv (n. tr.).

3Personaj din romanul *Mândrie şt prejudecată* de Jane Austen, un În Ivi calculat şi sceptic (n. tr.).

LUCY
SCORE

S-a bucurat îmbrSţişându-i pe «»tia de autobuz, inclusiv pe minunata noastră în,.<.1 oareşi apoi pe mine. Mirosea a tort aniversar ?> a donnţe împhmte.

- Ne vedem luni. Al)y, a « înţesă se îndrepte spre un SUVcug
- Nu-i o zi grozavă? m-a antă masculină, lovindu-mă cu cotu
- Cea mai grozavă, $^{a}{}^{\wedge P}|_{a}"|_{ote}$rie sau *era* o cap-

Nu ştiam dacă am caşt_$'^{g}$, $_{Ia\ ma}$să cu Făt-Frucană. La urma urmelor, femeia mos cel Nesimţit. permite $_{acum}$ să pierd

Dar realmente nu-mi puteam p* această şansă.

DOMINIC

- Bună dimineaţa. Greta, am salutat-o pe asistenta nv». oterindu-i ca în fiecare zi un pahar cu cappuccino.

- Bună dimineaţa, mi-a răspuns, cercetându-mă ca de obicei.

S-a lăsat pe spătarul scaunului şi şi-a încrucişat braţele.

- Ce s-a întâmplat? m-a întrebat, ridicând sprânceana blonzie.

Avea puţin peste şaizeci de ani, nu suferea proştii şi era încăpăţânat de loială. Eram perfect conştient că nu o meritam.

Singura dată când a menţionat cuvântul „pensionare” i-am oferit o mărire de salariu atât de scandaloasă, încât a acceptat să rămână cu mine până când împlinea şaizeci şi cinci de ani. Vom ajunge la momentul acela peste mai puţin de şase luni şi deja sunt pregătit să-mi dublez oferta.

Nu voiam să-mi aduc o altă asistentă. Să *cunosc* pe altcineva. îmi păstram cercul mic şi selectiv de oameni cu care lucram. Greta făcea parte din cercul meu şi-mi fusese alături la bine şi la greu. în epoci de criză şi de stabilitate.

Lucrase pentru mine la vechea mea companie, o ^măşiţă a vieţii mele trecute şi a zilelor când îmi

asumam ^curi şi mă bucuram de libertatea de a urla la oameni. • imeni nu o lua personal. Nu simţeam că trebuie să calc la ‘ecare pas ca pe ouă. Eu eram eu. Ei erau... ei bine, ei. Şi °tul funcţiona de minune.

Acum nimic nu funcţiona, iar călcatul pe ouă începe^ să mă împiedice de tot din mers.

Greta era însă aici. $i cu această continuitate, cineva în care aveam încredere total«. îmi găsearn prin fosta fişă a postului tatei. Făcând tot ca şi demonstrez ci sângele lui Paul W» nu ma 0,râvn cu totul.

- Nu s-a întâmplat nimic, am spus.

KT- • * r *c* Hihii că mama m-a atacat şi m-a Nimic m afara ^ptuiui M•a crjticat ftră tocat din cauza incidentului d*" / ^ ar ştiam ce e în min- să-mi spună direct ce anume gana » tea ei’ □ * u fp| ca mine. Ar fi abuzat de

Tata ar fi proceda ^*ncedierea celui care* ar fi poziţia lui de putere ca să ceara îndrăznit să riposteze în faţa lui.

Iar asta făcea lucrurile şi mai rele.

w „¡¡¡g "" ?n a“SZ rentă Şfirent rea căpoasă ?i

rotunjoară n-avea nume de victimă în ea. .

Cu excepţia concedierii, cred că amândoi am savurat lupta.

— Mincinosule, a spus cu drag Greta.

Eram apropiaţi, dar până la un punct. Din principiu nu mă destăinuiam oricui. Nici mamei, nid Gretei. *Nici* măcar celor mai buni prieteni. Era o caracteristică a familiei Russo. Făceam tot ce era necesar pentru a proteja numele familiei.

Chiar dacă asta însemna să nu recunoşti niciodată că sunt probleme.

A apărut o femeie cu picioare lungi şi rochie

mulată, având într-o mână o tavă cu sucuri la care cu greu te puteai uita, iar în cealaltă patru pungi de la Hermès. Se îndrepta spre sala de conferinţe când m-a zărit. Ochii ei s-au mărit de teamă, ca ai unei căprioare prinse în raza farurilor. S-a

iar vârful pantofului i s-a înfipt în covor. Mi-am d sucuj verde-putred s-a vărsat într-una ferit ^Ea a icnit şi a luat-o din loc cu viteză.

O altă a. un alt angajat speriat.

n presupus că toţi se vor obişnui cu mine. Se pare resupus greşit- Eu eram bestia, iar mama era fru-aIP Monstrul şi eroina. Când se uitau la mine îl vedeau i*tat – poate dacă ai zâmbi din când în când..., mi-a sugerat Greta.

Am dat ochii peste cap şi am scos telefonul.

- Dacă zâmbesc vor crede că vreau să-mi înfig dinţii în ei.

- Mrrrr, m-a tachinat ea.

- Bea-ţi otrava aia, femeie, i-am spus ţâfnos.

- Poate că într-o zi te vei maturiza suficient încât să bei şi tu cafea, mi-a spus, fluturându-şi genele.

- Când o îngheţa iadul.

Eram un încăpăţânat băutor de ceai, alegere care nu avea nimic de-a face cu băutura în sine. Fusese prima dintre multele mele dovezi de rebeliune.

Ea a dat din cap spre fereastră. Afară, New Yorkul dârdâia şi înţepenise sub viscol.

- Vezi, se pare că deja a îngheţat.

M-am sprijinit de biroul ei, cercetând e-mailul de pe telefon.

— Cu ce începem azi?

Ţ Reclamele noi sosesc la zece, mostrele vin la apro- *pană la prânz, Irvin a întrebat dacă poţi să-i ţii locul Şedinţa de buget de la două, iar Shayla ar vrea să-i acorzi ^minutechiar acum.

Ştiut a d31 d‘n sPre c^neva din spatele meu şi am ^ţea □ . actoarea rubricilor de frumuseţe era acolo. Se Qa aerul ei permanent de supărare mocnită.

M-am întors.

Mi-au venit în minte două cuvinte: «tatuar ?’ sever.

Shayla Bruno câştigase titlul de Miss Amenca colescenţâ la şaptesprezece ani şi se bucurase de *o* seu ^*eră* de »0*1 tal»!, «I !».« » >l»'*“”X»,Hl *I,*

¿ÎM

tde ca redactor de frumuseţe-,

dorea era în prezent ocupatde i mine. domnuJe

- Bună dimineaţa, Greta_ a nu-i pasă dacă Russo? m-a întrebat pe ton care a a venit sau nu momentul. ,

- Dominic, i-am amintit pentru a suta oară.

— Desigur.

Am făcut semn spre b’r®u _ sunt altcineva. Măcar cu ea nu *trebuiaisă*^

Să fiu amabil sau grijuliu. Sau neDăsator. punct de vedere. Ştia că sunt un ticălosnep^tor _ în timp ce-mi atârnam haina m cuier, Shayla s a îndreptat spre panoul iluminat din colţ ,> a pnns macheta unei pagini.

Deci o să fie tot o şedinţă cu cântec.

_ z\stea nu sunt în regulă, a spus, ciocănind panoul cu degetul lung de abanos.

Inelele de aur i-au strălucit în lumina panoului de sticlă.

- în ce sens?

M-am apropiat şi eu de panou şi am încrucişat braţele peste piept. Erau imaginile unor produse realizate în timpul unei şedinţe foto în studio, cu două modele. Ceva părea nelalocul lui, dar nu-mi dădeam seama ce anume. Bineînţeles că nu aveam

de gând să-mi arăt ignoranţa punând întrebări.

— Felul în care a fost fotografiat modelul. E prea mică. Ea trebuie să fie piesa de rezistenţă, nu cardiganul sau

„trttua- Oamenii sunt întotdeauna în centrul atenţiei, chiar , noi ne gândim la nişte produse, a ţinut ea un discurs Omenii sunt povestea.

Am pufnit cu dezinteres. Delegasem detaliile artistice le aruncasem în cârca creatorului paginii şi-l lăsasem să * tkscvrce pentru că eu habar nu aveam ce fac.

pacă detestam ceva în viată era să nu ştiu încă de la $_{incep}$ut ce naiba am de făcut.

- Trebuie refăcut totul. Dalesandra nu va fi de acord, aşa cum arată acum, a spus.
- Ai alte sugestii? am îndrăznit.
- Credeam că directorul de creaţie al celei de-a doua fţxiste de modă din lume nu are nevoie de vreo contribuie.

Nu a spus-o nepoliticos. Nici nu trebuia: era o realitate.

Ne-am uitat îndelung unul la celălalt.

- Spune ce-ai de spus.
- N-ar trebui să fii tu în biroul ăsta, a zis ea. Nu l-ai câştigat Nu ţi-ai petrecut ani din viaţă lucrând în domeniu, citind celelalte reviste, trăind şi respirând modă. Acum altcineva trebuie să-ţi facă treaba şi să te dădăcească.

— Adică tu? am riscat din nou. Fişa postului tău prevede consiliere pentru fotografiile de modă?

- Nu, dar a ta prevede. Şi dacă tu nu te descurci, cade pe umerii cuiva care se descurcă.

Mi-ar fi plăcut să se înşele. Mi-ar fi plăcut să nu mă lovească direct în orgoliul meu deja rănit. Mă chinuiam cu postul ăsta şi mă deranja că şi ceilalţi îşi dădeau seama.

Nu sufeream să nu fiu bun la ceva.

Nu sufeream să dau greş.

Şi *chiar* nu sufeream să fiu înfruntat pe tema asta.

— Fac zilnic sute de lucruri care nu intră în fişa postului meu. Toţi ar trebui să facem asta, a continuat

ea cu repeziciune. Suntem o echipă care are ca scop să facă toate elementele de conţinut cât se poate de valoroase şi de atrăgătoare. N-ar trebui să iei decizii dacă nu ai pregătirea

necesară. N-ar trebui să fii la biroul ăsta, a încheiat ea, cu furie crescândă.

Am încercat s-o contracarez pe un ton cât mai calm.

- Voi ţine cont de asta. Mai e ceva?

Am avut senzaţia că Shayla se gândeşte cum ar fi să mă împingă pe scaun şi apoi să-l arunce pe fereastra din spatele meu.

Ambiţioasă. Şi pe bună dreptate furioasă- nu schimba însă lucrurile. Eu eram directorul e c a *Labei.* Şi voi găsi o cale de a-mi face treaba.

— Refă asta înainte să vadă mama ta, a a uga ea, rostind „mama ta" ca pe o împunsătură.

înţelegeam, pentru că şi eu aş fi făcut a e.

Aveam de gând să storc totuşi de la ea ca‘ sau măcar o recomandare de designer cu i decât actualul, când s-a auzit o bătaie în uş • , n

- Dominic, băiete. Ai cinci minute pentru un bătrân?

Irvin Harvey, directorul editonal, a intrat în birou în costum şi cravată, cu un zâmbet pe faţă, e gu din fosta echipă care supravieţuise după debarcarea ruşinoasă a tatălui meu. Era la *Labei* de cincisprezece ani, după ce mama – puternic influenţată de tata -l-a înhăţat de la o casă de modă. La şaizeci şi dnd de ani, era incarnarea perfectă a directorului din Manhattan. Bine plătit, excela în arta conversaţiei şi la golf şi se pricepea de minune să-şi creeze şi să păstreze relaţii. îi cunoştea pe top' cei care erau nume în industria modei, de la fotografi şi până la clienţi şi publicitari.

Tata fusese cavalerul de onoare la a treia nuntă

a lui.

Singurul motiv pentru care era încă aici era că nu existase nici măcar o singură plângere la adresa lui, iar mamei îi jurase că nu avea nici cea mai vagă idee cu se se îndeletnicea vechiul său prieten Paul.

Eu nu eram dispus să-l cred pe cuvânt, dar am înţeles că înlocuirea unui alt nume greu din conducerea revistei n-ar fi făcut decât să-i adâncească mamei tot coşmarul.

Ani terminat aici? am întrebat eu.

Sherry. vrei să-mi aduci o cafea?

_ sfaayla, l-a corectat ea cu ţâfnă.

A^ simţit valul de furie care radia din ea.

probabil că directorul nostru era genul care pocnea din degete la ospătari în restaurant.

Mi-am adus aminte de pizza mea cu pepperoni şi de ^8 care mi-a adus-o şi am tresărit.

- Serveşte-te de la aparat, i-am spus lui Irvin, arătându-i barul cu răcoritoare de lângă uşă.

până de curând, funcţia lui principală era să asigure stide cu şampanie şi whisky. Acum găzduia un raft cu sortimente de ceai şi maşina pentru espresso. Totuşi, ţin încă acolo câte o sticlă din vinul alb preferat al mamei şi nişte whisky pentru zile grele.

- Niciodată nu m-am descurcat cu monstruozităţile astea, a spus vesel Irvin, făcându-i cu ochiul Shaylei şi rânjind la mine.

- Vorbim mai târziu, Shayla, i-am spus, dându-i de înţeles că poate pleca.

Aş fi făcut eu nenorocita de cafea, dacă asta ar fi însemnat că nu trebuie să-mi dau seama cum se scot petele de sânge de pe covor.

Ne-a salutat cu răceală pe amândoi şi a plecat.

- Ce pot să fac pentru tine, Irvin? am întrebat, pregătindu-i un espresso.

- Aseară am băut câteva pahare cu achizitorii de la Byneys. Am vorbit şi am bârfit ca nişte fete, a spus el, ducându-se la fereastră şi studiind cerul. Ştii cum e

Larry, a zis pe ton degajat.

Nu ştiam *cum* e Larry. Dar asta era normal în relaţia Irvin încă de când preluasem postul. Eram înlocuitorul tdtâlui meu. îmi imaginam că ei doi băuseră multe pahare 00 whisky chiar în încăperea asta.

Eu insă nu eram tata şi nu aveam timp de bârfe. I-am cafeaua.

1 An*a s/i-ţji (jea Wafna *nu guni* *pgu*j

Şi.n .Ini ilnt 7 ^Upă câteVfl &în n tartini> ^rrys-a reK ' m' ' n,,nnl ,a

A zis că a auzit unele zvonuri ania la, despic divorţ. Are pe altcineva? ^primcenele lui aigintii s-au ridicat sugestiv. ' b»bar nu aveam. Nu *eram sigur dacă ar trebui să sti.. s«n nu că se vede cu cineva.*

înţeleg, ani *spus, ignorând intenţionat întrebarea.*

'■■na era să ştiu eu dacă mama se întâlneşte cu altei- neva şi alta *dacă ar trebui să ştie Gură-Bogată Larry.*

Nici mama, nici revista nu aveau nevoie ca umbra lui l'aul Russo să le facă şi mai mult rău. Orice interogatoriu, orice întrebare despre situaţie fuseseră întâmpinate cu o tăcere stoică. Modus operandi specific familiei Russo. Protejează reputaţia familiei cu orice preţ.

Chiar dacă asta însemna să ocroteşti un răufăcător.

— în fine. *M-am gândit că ai vrea să ştii. Sunt doar zvonuri, a zis Irvin, sorbind delicat din cafea. Vor dispărea imediat cum apare ceva mai scandalos.*

— Voi ţine cont de asta.

ALLY

Mulţumesc zeilor semnalului Wi Fi. Azi era intemet în Foxwood-

Triumfătoare, mi-am scos degetele îngheţate din mânecile stratului de pulovere şi m-am conectat la o reţea denumită Sistemul nr. 4 de Supraveghere al FBI.

Era sâmbătă dimineaţă şi aveam trei ore întregi până când trebuia să prind trenul spre oraş.

Petrecusem deja o oră aruncând resturi pe fereastra de la etajul al doilea în tomberonul care ocupa fiecare centimetru al curţii din faţă a tatei.

în următoarea oră lucrasem la un proiect pentru o siglă. Era pentru măcelăria unei familii din Hoboken, care mă plătea cu două sute de dolari.

Cu banii ăştia puteam să ridic temperatura din ter- mostat cu un minunat grad, sau chiar două, pentru câteva zile. Exact, doamnelor şi domnilor, aş putea să rămân cu un singur strat de haine! Aşa că Măcelăria Fraţilor Frances va avea parte de cea mai bună siglă de care sunt în stare.

Graţie semnalului bun Wi Fi, am căutat pe net „Dales- sandra Russo" şi „revista *Labei”* şi am cercetat rezultatele. Se pare că *Labei* trecuse recent printr-o perioadă de tran- afie. Erau o mulţime de informaţii despre formidabila şi abuloaşa Dalessandra. Fost model transformat în mogul al

Hiodei şi redactor-şef al uneia dintre cele mai mari reviste de . ^în ţară rămase pe piaţă. Soţul ei, timp de patruzeci şi ani, „decisese să facă un pas în spate” din funcţia de [rector] de creaţie în urmă cu aproximativ treisprezece luni.

Vnrinntn oficială em că se despart atât *prafai^* cât şi pcraoniil. Cu toate astea, blognrilc de bârfe indicau u_n motiv mai scandalos, comentând exodul altor angajaţi c_{arri} în aceeaşi perioadă. Majoritatea lor erau *femei. Bloggcrii <$,.* menţineau doar să facă aluzii pe marginea subiectului, unul .sau doi dintre ei dădeau de înţeles că aventurile extr*. conjugale ale lui Paul jucaseră un *rol important în* ruperea ambelor relaţii – profesională şi personală.

Mi s-a părui cumva *consolator faptul că pană şi* $_0$ femeie atât de inteligentă şi de ageră ca a essan ra putea fi păcălită. „ ...

Privirea mea s-a ridicat peste ecrand laptopulu^ la enorma cadă din porţelan care *se a* am pe podeaua sufrageriei. Apoi m-am uitat în sus, la gaura n .

Da. Chiar şi cei inteligenţi şi agen pot Ji păcâhp uneori.

— Cioc! Cioc! . . . .

O femeie veselă, cu accent românesc, a ciripit facan- du-şi loc pe uşa de la intrare.

Trebuia neapărat să înlocuiesc încuietoarea şi s-o şi folosesc.

- Doamnă Grosu, am spus, închizând laptopul şi resemnându-mă cu gândul că va trebui să continui cercetarea abia după cele două ture de servit la bar. Dacă mai aveam atunci intemet.

- Bună ziua, vecină, a spus ea, dând buzna înăuntru cu o caserolă galbenă în mâini.

Doamna Grosu era o văduvă ce locuia alături, într-o casă cochetă din cărămidă cu două etaje şi cu

un gard viu tuns cu atâta precizie, încât părea să fi fost tăiat cu laserul. Avea patru copii şi şapte nepoţi care veneau la prânz în fiecare duminică.

O adoram.

— Ţi-am adus *o* caserolă cu un preparat amish, a spus veselă.

Draga, adorabila şi bătrâna mea vecină avea două

• nj Pinterest şi să hrănească oamenii. îşi propusese ca i>aS,U an să fie unul de explorare culturală culinară, iar eu Sm fost tovarăşă.

_ E foarte drăguţ din partea dumneavoastră. doamnă Grosu.

Pe cât de rea era viaţa mea în toate celelalte privinţe, ne atât de mult am avut noroc cu vecinii tatei. Erau încântător de amuzanţi şi absurd de generoşi.

Ea a plesnit din limbă.

— Când ai de gând să scoţi cada aia din sufragerie?

- în curând, i-am promis.

Chestia aia cântărea probabil o sută treizeci şi cinci de kilograme. Nu era treabă de femeie singură.

- Spune o vorbă şi fiii mei vin s-o mute.

Fiii doamnei Grosu erau trecuţi bine de cincizeci de ani, neavând condiţia fizica necesară să ridice lucruri grele.

— Mă descurc eu, am insistat.

Şi-a dat ochii peste cap şi s-a dus spre bucătărie.

- Pun asta aici. Instrucţiunile sunt pe bilet, a strigat ea cu accent pronunţat.

- Mulţumesc! am strigat în urma ei, încercând să ies de sub grămada de pături.

-Eu îţi mulţumesc, a insistat, întorcându-se în sufragerie în timp ce eu încercam să mă dau jos de pe canapea. Mi-ai făcut toate cumpărăturile când mi s-au umflat picioarele ca pepenii săptămâna trecută.

Ne făceam favoruri reciproce tot timpul, şi într-un fel era bine. Era plăcut să poţi dărui ceva, *orice,* când resursele tale erau la limită.

A ţistuit când s-a uitat la termostat.

a Aic*e mai rece decât sunt ouăle unui om de zăpadă, a comentat.

semin i[N],V [e] [c]h’[ar] [atat] de rău, ăm spus, răscolind focul din ^■neul dm cărămidă rareori folosit de tata.

Mai avram doar un buştean păstrat *pentru dirrri* ncaţă, când urma să pornesc cazanul ca să *încălzesc* cât timp eu aveam să fiu la muncă, *până la zece grade.* vărat lux.

N-am mai fost niciodată săracă, dar ajunsesem înţeleg cum e.

— De ce nu iei bani de *la mine?* s-a bosumflat femeia încrucişându-şi braţele peste sânii *gigantici.*

La doamna Grosu, totul era moale *şi pufos. Cu* excepţia tonului matern.

— Deja ai plătit pentru tomberon, i-am *amintit.*

- *Ei na! a* protestat, fluturând mâna ca şi cum ar fi fost o nimica toată să plătească ea câteva sute de *dolari* ca să acopere costul unei *hidoşenii care ar fi scăzut preţul* locuinţei ei.

— E problema mea şi o voi rezolva, i-am zis. .Ai nevoie de bani pentru coşul de Paşte al *nepoţilor şi pentru* croaziera pentru doamne singure.

— Ţî-am spus că mergem în Cozumel la un *cabaret cu* bărbaţi? m-a întrebat, dându-şi capul pe spate şi râzând în hohote.

îmi spusese şi încă nu-mi puteam scoate imaginea din minte. Doamna Grosu şi dna dintre *cele mai bune* prietene ale ei făceau o dată pe an o excursie împreună. M-am mirat că încă nu fuseseră arestate. Dar mereu mergeau la Cozumel.

— Cred că ai pomenit de asta. i-am spus, îndesân- du-mi mâinile în buzunarele puloverului.

— Bine. Bun. Atunci hai să mergem, a spus, hiân- du-mă de braţ şi împingându-mă spre uşă.

— Să mergem? *Unde? Nu am nici încălţăminte, nid* bani.

— încalţă-te. N-avem nevoie de bani.

Am râs cu amărâdune. Am nevoie disperată de hani

•Am ceva de făcut, am încercat din nou.

_ Nu. inMdrmm* trebuie să munceai. Calendarul frigiden»[1] t*u spune că ai turi la trei. Durează pntni- $» <**•mimiW ** ^Ungi ,W «urnei. Aşa rft ni t|mp sfl «gfgi tuim'.

Mâ mai contrazisesem cu ea şi cu alte ovarii şl foto!- ¿MIIIW putusem.

- Ce foci pentni tatăl tău e un lucru foarte bun şi

thinws Nu te Unguri prin asta, mi-a zis. lin bricându-mă cu haina de iarnă.

Mi-am îndesat picioarele în ghete şi iun bâjbâit după geantă.

- Nu ştiu ce înseamnă asta, am recunoscut. Şi cine sunteţi voi?

- Luni începi un job nou. Eu şi cu domnul Moháni- mad te ducem la magazinul second-hand care-ţi piure, ca şi-ţi cumperi haine potrivite pentru serviciu.

Mi-am proptit călcâiele în podeaua distrusă» atentă să evit cuiele rămase din scândurile de fixare a mochetei.

— Nu. nu o faceţi.

Doamna Grosu vorbea deseori despre fraţii ei mai mari şi despre cât de pricepuţi erau la lupte. Se pare că o învăţaseră câte ceva, pentru că m-am trezit afară. Domnul Mohammad. un imigrant etiopian venit în America cu câteva decenii înainte ca eu să mă nasc, ne-a făcut cu mâna dmtr-un sedan vechi de douăzeci de ani.

- 0, nu! Are maşină!

- Vezi cât e de important? a zis doamna Grosu.

Foarte puţine chestii îl convingeau pe domnul Mohammad să scoată maşina din garaj. Aceasta avea la bord cam o mie de kilometri, deoarece

proprietarului ei zâmbitor şi mustăcios îi plăcea să meargă pe jos. înainte să se pensioneze, parcurgea pe jos cei trei kilometri până la băcania unde fusese supraveghetor. După pensionare, continuase să meargă pe jos. Acum însă mergea până la biserică în fiecare duminică, iar miercurea se ducea să joace bridge 'a centrul comunitar.

ii '<:Y SCXJRF:

Tata fusese partenerul de *bridge al* domnului Mohammad. Câştigau mereu partidele de la centrul comunitar, folosind între ei subtile încuviinţări din cap şi un lim- baj corporal indescifrabil.

Atât de multe lucruri se *schimbaseră într-un* timp atât de scurt. Acum, în loc să aibă *grijă de* tata, vecinii iui aveau grijă de mine.

- Nu refuza. Avem cecurile de la ajutor social pregătite şi e Ziua Pensionarilor la magazinul second-hand, a zis doamna Grosu, împingându-mă pe bancheta din spate

- Domnule Mohammad, nu pot să vă las să faceţi

asta. . .

-Tu doar relaxează-te, fetiţă, a insistat. Fâ-ne plăcerea. . f

Era adevărat. Chiar era o plăcere pentru ei. Intre toţi vecinii tatei părea să domnească principiul Jubeşte-ţi vecinul". Când voi vinde casa tatei, după ce *se* va termina totul, le voi da banii înapoi. Şi le voi simţi îngrozitor de mult lipsa.

- Bine, am oftat. Dar vă dau banii înapoi.

Domnul Mohammad şi doamna Grosu au pufnit de pe scaunele din faţă.

— Nu fi aiurea, Ally, a spus domnul Mohammad, pornind o casetă cu Billy *Joel.*

(i

ALLY

Birourile Labe/ ocupau etajele patruzeci şi doi şi patruzeci şi trei ale unui turn strălucitor de metal din Mid- town. Era o clădire cochetă în care oameni cocheţi aveau slujbe cochete.

Purtam o fustă-creion de la magazinul second-hand peste un dres de dantelă care mă făcea să vreau să mă scarpin pe picioare. Am reuşit să-mi impun totuşi stilul punân- du-mi pe ambele încheieturi mai multe elastice de păr colorate. Funcţional şi la modă. întâmplător, şi mai ieftin decât o brăţară cu diamante.

Pe când liftul se îndrepta spre cer, îmi sărea inima din piept de emoţie. Nimeni nu mă întrecea când era vorba de talentul de a începe un nou job. Când am păşit însă în liftul acela plin cu femei mai înalte cu cincisprezece centimetri decât mine şi cu cincisprezece kilograme mai slabe, a fost o experienţă cu totul neaşteptată. La fel a fost şi când l-am văzut pe tipul care împingea un cărucior plin cu pungi cu cadouri de la Chanel.

Aerul mirosea a parfumuri subtile de marcă, creme şi oţiuni de lux. Pe când eu miroseam a şampon cu aromă de lămâie.

Gazelei de lângă mine i s-a clătinat tava cu cafele. A ^’t să o ţină, dar i-a căzut telefonul.

L-am luat eu de jos, pur şi simplu fiindcă eram cel niai aproape de sol. Probabil că

oricăreia dintre graţiile de înxiK[l ar 11]uat zece secunc^e bune să se aplece graţios de la Urnea tocurilor până la podea.

"" Poftim, i-am spus, înapoindu-i telefonul.

- Mulţumesc, a murmurat. Sunt atât de neînde • naţiei, şi ei tot mă pun să mă duc jos după cafele. [rna']

Se apropia de doi metri, încălţată în nişte pantofi ro«;- din piele întoarsă. Pupă cum arăta, părea că strămoşii amerindieni întâlniseră o altă serie de strămoşi japonezi în oricare bar din oraş ar fi fost considerată uimitoare. Aici însă doar aducea cafeaua. Mă întrebam dacă urma să aflu câ noul meu loc de muncă însemna să curăţ toaletele.

Nu-mi păsa. Tot o să-l accept.

în plus, niciunul dintre oamenii ăştia nu mânca sau bea. Probabil că băile erau nefolosite şi fără pată.

- Eşti un model care aduce cafele? am întrebat-o.

S-a uitat la mine, a clipit, apoi a râs. Până când a legănat din nou tava.

Ca măsură de precauţie, i-am luat-o eu.

- E adorabil, mi-a spus, râzând. Lucrez pentru *Labei* în zona administrativă.

- Dar arăţi... aşa, am spus, legănându-mi mâna liberă în direcţia feţei ei. *Labei* are aşa de multe modele demne să apară pe copertă, încât le-a distribuit în alte departamente?

- Tastez la computer foarte repede, iar firma asta e religia mea. Dacă mă pune cineva în faţa unui aparat foto, nu mă pricep deloc. în plus, nu pot zâmbi la comandă, a adăugat, ridicându-şi legitimaţia de acces în companie. În poza neclară arăta de parcă voia să-şi retragă capul într-o

carapace invizibilă. Lucrezi în clădire? m-a întrebat.

- Sunt pe cale să încep. E prima zi.
- Super. La ce companie?
- *Labei.*
- Vom fi colege, a ciripit ea. Apropo, sunt Gola. La ce departament?

— Eu sunt Ally şi nu ştiu încă. Dalessandra mi-a spus doar să vin şi să întreb de ea.

(Joia a dipit de câteva ori.

- Dalessandra *Russo?* a rostit cu admiraţie şi teamă.
- Mda.

_ Sunt aşa de curioasă, a zis.

— Şi eu la fel.

S_a auzit un clinchet şi uşile s-au deschis la etajul truzeci şi trei. Ani ieşit amândouă.

P* __ Haide, te duc la biroul de la recepţie, s-a oferit fiola luând înapoi tava cu cafele.

— Mulţumesc. E foarte drăguţ din partea ta.

I-am deschis una dintre uşile din sticlă.

- Prima lecţie. Nu suntem toate modele şi nu suntem toate superoameni, dar unii sunt şi una, şi alta, a zis Gola, conducându-mă spre un birou alb şi strălucitor în formă de potcoavă. Femeia care stătea în spatele lui era o roşcată cu pielea ca sideful şi rochie mulată.

M-am simţit de parcă am venit la balul de absolvire îmbrăcată în pijama.

— Ruth, ea e Ally. A venit s-o întâlnească pe Dalessandra în legătură cu un loc de muncă, a zis Gola, ridicând o sprânceană.

— Ce fel de loc de muncă? a întrebat roşcata Ruth, prinzându-şi graţios bărbia cu mâna.

— Asta e partea cea mai tare. Nici măcar nu ştie!

— Sunt destul de sigură că nu voi apărea pe copertă, am glumit. Mi-a dat cartea asta de vizită şi mi-a zis să întreb de ea.

Am pescuit din buzunar cartea de vizită a Dalessandrei şi i-am înmânat-o.

— E incitant, a insistat Ruth. Asta e doua angajare spontană pe ziua de azi.

A indicat o mică zonă de aşteptare. Scaunele joase din piele albă păreau mai degrabă de expoziţie decât de stat pe ? e’ Ghivece aurii înălţau ferigi lucioase în dreptul ferestre- or care dădeau spre cerul cenuşiu din Midtown. dint J d’n staţia de autobuz se aşezase frumos pe unul aran^ SCaune^e artistice, bâţâind nervos dintr-un picior. îşi se barba şi purta o cămaşă portocalie care dovleâc l>este burtă, făcându-l să aducă un pic cu un Părea atât de fericit, încât chiar m-am temut

pentru soarta lui.

- Hei, tipiile din staţia *de autobuz! Mi-a făcut* cu mâna, iar eu i-am răspuns la fel, *trimitându-i în* gând toate vibraţiile pozitive de care eram în stare. Oamenii răi îi devorau la mîcul-dejun pe cei adorabili ca el.

— Voi doi vă cunoaşteţi? a întrebat *Gola. Şi mai* ciudat!

M-am întors spre femeie.

- Vrei să spui că asta nu se întâmplă des.

Mă gândeam ca nu cumva Dalessandra să se *joace de-a zâna angajărilor în* faţa unor necunoscut! aleşi la întâmplare.

- Niciodată! a răspuns Ruth. Poate că e un fel de criza a vârstei mijlocii.

- Femeia are şaizeci şi nouă de ani, *i-a* amintit Gola.

- Dacă e cineva care poate să trăiască până la o sută patruzeci de ani şi să rămână fabuloasă, aceea e D essan dra, a insistat Ruth.

— Trebuie să plec, a zis Gola, *jonglând cu cafelele.* Poate luăm prânzul împreună azi? Mi-ai *da toate detaliile* despre cum ai cunoscut-o pe Dalessandra.

- Nu sunt multe. Partenerul ei de la cină a făcut să fiu concediată.

Gola şi Ruth s-au uitat una la alta.

- Partener *de la cină? a şoptit* bucuroasă Ruth.

— Interiorul la care mă găseşti este pe lista companiei. Sunt singura Gola de aici.

— Sună-mă şi pe mine, a intervenit Ruth. Trebuie să aflu despre partenerul de *la* cină.

Nişte colege cu care să iau prânzul. Aşa da. Nu era chiar atât de rău.

Gola a împins cu spatele al *doilea rând de* uşi din sticlă şi am *răsuflat* uşurată când am văzut că au rămas intacte cafelele.

Ţ Stai să *sun la* biroul Dalessandrei ca să anunţ că

eşti aia, a zis Ruth, ridicând receptorul.

Am văzut o femeie severă îmbrăcată într-un costum • perlat cum se îndreaptă spre amicul meu din staţia de ^utobuz. El s-a ridicat şi s-a înclinat. Ea s-a încruntat la el. [a] _ Urmează-mă, am auzit-o spunând fără entuziasm.

Amicul mi-a făcut un semn cu degetul mare ridicat, iar cu cealaltă mână a strâns la piept punga cu prânzul.

- Fie să nu te rătăceşti în sala cu corespondenţa, am şoptit eu.

- Ally? Dalessandra te primeşte, m-a anunţat Ruth, închizând telefonul. Treci printre uşile acelea şi mergi pe coridor până la capăt. E ultimul birou pe stânga. Vei vedea doi asistenţi înspăimântaţi stând în faţă.

Oh. minunat.

— Mulţumesc, Ruth.

- Baftă! Ne vedem la prânz.

Dacă supravieţuiesc până atunci.

.Am găsit biroul fară să fie nevoie să cer îndrumări – i-am găsit şi pe cei doi asistenţi, dar numai unul părea înspăimântat. Ceea ce era bine, deoarece toţi cei pe care i-am văzut pe coridor circulau ca şi cum ar fi fugit de război. Era un soi de tensiune ce domnea pe întregul etaj. Oamenii păreau să aibă nervii întinşi.

Sau poate că exageram eu şi asta era atmosfera obişnuită la birou. *Labei* era o afacere importantă, ceea ce insemna o mulţime de bani, putere şi influenţă. Probabil şi un număr ridicat de ulcere la stomac.

- Bună. Sunt Ally, am spus, speriindu-l pe un asistent care aproape a căzut de pe scaun.

Şi-a recăpătat echilibrul, dar a dărâmat cana cu pixuri, care au zburat în toate direcţiile.

— Fir-ar!

“ Oh, pentru numele lui Dumnezeu, Jonah! s-a plâns faţă [as^stentă- a] f[061] trimis cineva de la biroul din

S-a ridicat în timp ce Fricos *Sperietescu se chinuia* să adune de pe jos pixurile.

— Sunt Gina, a spus ea. Poţi veni cu mine.

M-a condus în sanctuarul din sticlă din spatele ei.

Dalessandra Russo stătea în spatele unei mese de lucru elegante, cu picioan? din metal de un *albastru atât de* închis, încât părea negru. Pereţii erau tapetaţi cu un model rafinat cu ferigi şi frunze crem *delicat şi verde.* Fotografiile cu rame din argint ale femeii în cauză alături de celebrităţi şi alte persoane ce păreau importante erau dispuse într-un aranjament prea plăcut ochiului ca să fie întâmplător.

Ea şi un bărbat slab, cu ochelari, studiau ceva aşezat pe biroul ei.

Dalessandra s-a uitat la noi prin *ochelarii* delicaţi. Rochia ei era din tricot într-o combinaţie de fildeşiu cu argint, cu mâneci lungi care păreau să-i continue părul argintiu. Colierul era ceea ce o persoană care avea cunoştinţe de modă ar fi considerat o piesă *statement, o* bară groasă din aur cu pietre mici preţioase împrăştiate *ici-colo. Dacă aş fi* purtat aşa ceva, mi-aş fi spart un dinte cu prima ocazie în care m-aş *fi* aplecat în faţă.

— Ally. Mă bucur că ni te-ai alăturat azi, a spus ea.

- Mă bucur să fiu *aici, am* răspuns cu precauţie, încă aşteptam conversaţia care începea cu „m-am răzgândit”.

— Ally... care e numele tău de *familie?*

Asta i-a atras atenţia bărbatului de lângă ea, care şi-a ridicat derutat privirea.

— Morales.

— *Ally* Morales, *ţi-l* prezint pe directorul nostru

de producţie, Linus Feldman.

Linus mi-a aruncat o privire scurtă şi am ştiut că se întreba ce caută puicuţa în fustă ieftină în biroul Dalessan- drei Russo.

— Bună, am spus.

Linus era un bărbat de culoare scund şi slab şi – dacă . |uani după felul în care i se ridicaseră sprâncenele stu- ^ase – cam grăbit să judece oamenii.

Nu-i puteam reproşa nimic. Nici eu nu ştiam ce caut acolo.

- Bună, a spus tărăgănat, ca şi cum aştepta o explicaţie.

- Ally ni se va alătura în zona administrativă, a spus Dalessandra.

Pfui. Bun. Până la urmă era un loc de muncă real.

— Mult noroc, mi-a urat el, stivuindu-şi vioi hârtiile. Voi trimite astea echipei editoriale.

- Mulţumesc, Linus. Te rog să închizi uşa în urma ta, a mai spus Dalessandra, aşezându-se pe scaunul de lângă birou.

Mi-a făcut semn spre unul dintre scaunele sidefii din partea opusă. Sprâncenele lui Linus ajunseseră din nou aproape de linia părului când a făcut ce i s-a spus. Privirea pe care mi-a aruncat-o înainte să închidă uşa spunea mai degrabă „ai grijă” decât „noroc”.

M-am aşezat, lipindu-mi genunchii. Trecuse ceva timp de când purtasem ultima dată o fustă.

Mă simţeam ca în mijlocul unui curs rapid în care reînvăţam cum să stau ca o femeie.

- Aşadar, Ally, a început Dalessandra, împletindu-şi degetele. Bine ai venit la *Labei.*

— Mulţumesc. De ce sunt aici?

Ea n-a râs, dar a răspuns cu un zâmbet plin de căldură.

— Din acest motiv, mi-a răspuns, arătând spre

mine.

Să fi fost părul meu? Fermecătoarea mea zăpăceală? Poate că îi aminteam de o prietenă de mult timp pierdută din tabăra de vară?

~ Mă tem că trebuie să fii mai exactă.

Atunci a râs şi am auzit scaunele asistenţilor de afară, învârtindu-se în direcţia noastră.

— Te angajez în grupul nostru administrativ. Vei avea noi sarcini în fiecare zi. Ai putea ajuta la documentarea sau verificarea informaţiilor. Ai putea fi chemată să iei no iţe n timpul întâlnirilor sau să conduci programarea unui proi •. Ai putea tine legătura cu ^'P" ^{un}"^f_ad parte dfotre organizarea unei şedinţe foto. Ai putea « asistenţii personali sau să organizezi se aducerea cafelelor etc.

— Bun.

"'' "M. —dul - lovească în fund. $_{p}$ână $_{aclim\ în}$

- Mă interesează să ştiu ce ai obse P legătură cu birourile noastre^ as ea.

— Vrei să spui în cele trei minute

G^v. Era deja un test Ştiam eă există un răspuns pe care-l aşteaptă, atâta doar că nu ştiam care .

- Toţi par..., am lungit-o, neştund cat de sincera puteam să fiu.

- Înspăimântaţi. întocmai ca nişte căprioare în lumina farurilor. ....

Ea a oftat şi a bătut cu stiloul m birou.

- Am trecut recent printr-o... tranziţie dificilă.

- Mmmm, am mormăit eu vag, nefiind gata să recunosc că am căutat pe intemet detalii despre ea şi

despre companie.

- în această tranziţie, am îndepărtat, renunţat sau înlocuit câţiva angajaţi-cheie. Cei pe care i-am îndepărtat nu se mai... potriveau – a decis după o scurtă pauză – cu valorile noastre. Din nefericire, am pierdut şi câţiva membri valoroşi ai echipei.

Erau o mulţime de lucruri neştiute la care făcea alu- în sparte vocabularului tipic de PR.

- Soţul meu a profitat de generozitatea mea şi a abu- ₀t de puterea lui de aici. Cunoşteam unele dintre... defec- ¿e lui- Atâta doar că n-am conştientizat cât de nepotrivit se ia comporta.

Tonul ei oţelit şi furia i se simţea limpede. Speram că ¡a diwrt a reuşit să ia şi pielea de pe el.

Am rămas tăcută şi m-am abţinut să pun catralionul de întrebări pe care le aveam.

- M-am concentrat atât de mult pe dezvoltarea unei mărci, pe tranziţia la mediul digital şi m-am bucurat de avantajele de a fi o femeie puternică într-o industrie inci- tantă. încât nu am mai dat atenţie propriei familii, propriei companii. Poate nici n-am vrut să fac asta.

— Dar acum s-a terminat, am ghicit eu.

Ea a încuviinţat, dând din cap.

— Cu câţiva ani întârziere. Atât de multe pagube ar fi putut fi evitate. Trecutul e însă trecut. Nu are nicio influenţă asupra prezentului şi a viitorului. L-am adus pe fiul meu în funcţie şi l-am însărcinat – poate că nu a fost corect – să cureţe mizeria după tatăl său. Aşa cum ai observat săptămâna trecută, efortul l-a afectat.

încercam să-mi dau seama ce anume *nu spune* Dales- sandra când a rostit ultima informaţie.

Oh, la naiba!

— Făt-Frumos e fiul tău?

Ea m-a privit uimită.

— Cine ai crezut că e?

— Am crezut că e iubitul tău. I-am spus că puteai alege altul mai bun ca el.

Dalessandra a râs din nou.

Din nou, am auzit scrâşnetul scaunului din

partea cealaltă a peretelui din sticlă.

— Dominic este fiul meu.

Ml *<iireh"n1brri'! <* [Pl]*l!!'*.* [,ln] *P*[ic] ™ *Mrhatul* pIIS *-.«SSSX*[0]**** ..'-.X"nX* s ESizS*“ ”~ din pnz7jp[fl,n] *01*

^*P®®*[80] câteva P[,esc] importante

- Pentru cil fiul meu îti *datorează un loc de muncă, mrfam.ha Ruasoişi plate,*[tc] *datoriile.*

& mai mult mister. Femeia părea un *cufăr cu secrete.* ~ Bun, am spus, tărăgănând la *fel cum făcuse Linus,* HaHsandra s-a sprijinit pe *coate.*

~ Dacă ai şansa de a lua pulsul *angajaţilor noştri,* |>oate că voi găsi ceva care să facă *mediul de aici mai stabil...* a zis ea, ridicând palmele. Poate că *atunci vei vrea să discuţi* despre asta cu mine.

Atunci i-am pus întrebarea.

Una vagă.

Aveam *senzaţia* că discutăm intr-un *cod... şi* că numai una dintre noi îl cunoştea, *iar cealaltă eram eu.*

— Voi face tot ce pot?

A sunat ca o întrebare, dar acesta era răspunsul *care-l aştepta noua mea şefă.*

- *Bun. Dacă ai* nevoie de ceva, spune-mi, a mai zis ea, punându-şi ochelarii.

— Am câteva întrebări.

— Da? a aşteptat, privindu-mă pe deasupra ramelor.

- Ar putea Făt... fiul tău să mă concedieze?

Zâmbetul ei semăna cu *al unei feline.*

- *Nu, Dominic nu te poate concedia.*

-Bun. Trebuie să fiu *amabilă cu el?* [s]^Pn[jin] de spătarul scaunului, analizând.

faeesăTeXX^ “ “ “ ™ “

DOMINIC

Asistenţii mamei erau fascinaţi de ceea se întâmpla în biroul ei şi nu m-au auzit apropiindu-mă.

Am mormăit un salut, speriindu-l pe tip atât de tare, încât şi-a vărsat apa pe cămaşa în carouri.

— Oh, domnule Russo. Mama dumneavoastră este într-o şedinţă, a spus asistenta mai puţin înspăimântată, Gina sau Ginny, ridicându-se când am vrut să intru.

Mama râdea cu gura până la urechi la persoana care stătea în faţa biroului ei.

M-am încruntat.

— Cine e înăuntru?

— Ăăă... Hmm.. O nouă angajată, a chiţăit asistentul cu cămaşa udă, pe care încerca s-o usuce tamponând-o cu şerveţele.

N-o mai auzisem de mult timp pe mama râzând aşa.

S-au ridicat şi am decis că e momentul potrivit să întrerup.

— Vorbeam de lup, a zis mama când am intrat în birou.

Cealaltă femeie s-a întors. Zâmbea.

Ea era... *aici?*

- Nu! am gemut

Am auzit o bufnitură şi am dedus că asistentul agitat căzuse când încerca să tragă cu urechea.

— Oh, da! a spus sfidător fata cu pizza FU.

— Nu! am spus din nou, clătinând din cap.

IH \ MVH|

Itomlnfc, ţ|-o piwlnl |w’ Ally. Ally ni «lăturat În *°nn administrativă. Ally, Dnmlnlcrslrdlrrctond iWMtnid$_{r}$ chMţir În *LM.*

- Mamă, trebuie să vorbim, nm ris.

Nu le putea oferi pur şl simplu tocuri de munci unor onincni prea nepoliticoşl cn să merite im Job. Ifo

îşi ftciwe dţja eu nune norma de Mdărănlc cu vârf $1 IndflMt.

- îmi |*arr rin, dragul meu. Nu nm timp. I ii drăguţ şi condu-o pe Ally În biroul de resurse umane, n spus, ridicând receptorul. Dă-mi-o pe Naomi.

Ni s-a dat de înţeles să plecăm, dar urma să stau de '■orba cu mama cât mai repede pasibil.

M-am oprit lângă biroul asistentei şi am rostit la nimereală unul dintre numele care îmi veneau în minte.

- Gina, programează-mi o întâlnire cu mama. Spune-i că e vorba despre buget, ca să n-o poată anula.

Ea a clipit des spre mine. A deschis gura, apoi a închis-o.

La naiba. Trebuia să-i zic Ginny.

— E vreo problemă?

- îmi ştii numele.

- Bineînţeles că-ţi ştiu numele, m-am răstit, în sinea mea uşurat.

- Eşti foarte sociabil, Făt-Frumos, a spus sec Ally.

M-am întors spre ea.

— Nu te obosi să te acomodezi aici, am avertizat-o.

- Sau ce? Mă laşi fără un alt loc de muncă?

— Ştim amândoi că ai meritat să fii concediată, am insistat. Nu poţi să fii atât de nepoliticoasă cu clienţii şi apoi să fii surprinsă când eşti criticată.

— Iar *tu* nu poţi fi nepoliticos cu *oamenii* şi să nu fii criticat.

- Tu ai început, am mârâit.

— Iar tu ai crezut că eşti deasupra regulilor.

Hinr, <• 11,1 MiroP *umil*

_ Kra o convorbire Importanţii, iun minţit.

- Adevărat? şi-« încreţit teatral nnaul de uimire. Nimeni din restaurantul ăla nu a avut o problemă să se conforme® regulilor.

-Regula aia e de rahat.

- Bineînţeles dl el şi-a aruncat ea mâinile În aer. George mai avea şi regula dl angi\jaţll puteau să mănânce

o jumătate de felie de pizza |w tura de şase ore. Sosurile erau separat! Şi te puteai duce o singură dată pe tură În toaletă!

- Dacă erai aşa de nefericită, de ce to-al supărat că te-a concediat?

- *Tu* m-ai concediat, a strigat. Şi aveam nevoie de bani, măscăriciule!

Nimeni nu m-a făcut vreodată măscărici. Cel puţin nu în faţă. Şi cred că nici pe la spate nu mi s-a zis aşa. Ticălos, da. Nemernic ordinar, cu siguranţă.

- Măscărici? am repetat, rânjind.

— Taci din gură. Sunt furioasă.

Bun.

- Ar trebui să-mi mulţumeşti, am insistat, lovind-o la punctul slab.

— Chiar eşti de-a binelea dus cu pluta, Făt-Frumos?

Asistentul temător al mamei, al cărui nume cu siguranţă nu-l ştiam, a icnit în spatele meu, amintindu-mi că aveam spectatori.

Am prins-o de cot şi am luat-o din birou şi din faţa spectatorilor, ducând-o într-o mică sală de şedinţe. Am avut aceeaşi senzaţie pe care o avusesem în restaurant, când am prins-o de încheietură. O vibraţie ca un zumzet mi-a trecut prin vie.

— Mă tragi aici ca să mă dezmembrezi? m-a întrebat, smucindu-se.

Ezitant, i-am dat drumul.

hhiui (iqn III InţA. III fol rum ftwNWrtlm În r<-Mnii$_{rnnl}$ NmihMuii din unu minimii (Ir Irtmrtfo. *91 <$^{'r,cA'}$ <><• furii* vvmu.* nu M-M |iAim $_{rt}$| $_{nn}$|h|| $_{(}$fo plAcul 4 w «!»<’ Hncva dlr$_{(.if}$ iu mini mol. vhlnt «i $_{(}$>fo$_{(}$d mA Insult««

IMi’A nţi mul iiwn Inert o convenwiţfo În *biroul* flsiu cu o tvmric niiv lol llmpul ne ullrt în Jw *Pantofi* ^{MU} undeva dvpnrh* pvslv umărul meu În Inert# mfl*priveMcfi,cred cfi nş* Iu« o mima.

Datorită mic. l-am explicat, al aterizat pe *un pom* cu nonuA tntrwgrt, cu beneficU care nu *te fac* sA

miroşi a usturoi ţii cu oricâte pauze de toaletă ai nevoie.

— Uau! Mulţumesc, Făt-Frumos!

Sarcasmul ei era atât de abundent, încât *m-am* mirat că nu s-a scurs pe podea.

— Cu plăcere, am ripostat.

- Chiar nu te plac, a zis, aplecându-se în faţă.

— Nici eu nu sunt un fan al tău.

Eram prea aproape. Mult prea aproape pentru şef şi o angajată. N-aş putea s-o împiedic să scoată un cuţit şi să mă înjunghie.

Din precauţie, am făcut doi paşi în spate.

— Bine.

— Grozav, am aprobat

Se pare că bădăranca asta de Ally era singura femeie din clădirea asta. în afara mamei, care era suficient de curajoasă să mă privească în ochi.

Ce noroc pe mine. Ce naiba ofifost în mintea mamei?

— Ascultă, Făt-Frumos. Ce-ar fi să încerci să te comporţi ca un matur? E o companie mare. Probabil că nici nu ne vom întâlni *pe* aici.

Am început să bat darabana cu degetul mare pe coapsă.

- Eşti concediată.

fia mi-a zâmbit diabolic şi m-a surprins să-mi dau seama că zâmbetul ei mi se pare foarte atrăgător.

_ Asta va trebui să discuţi cu mama ta. Nu cred că iritatea să mă concediezi, m-a lămurit, bătându-se cu afetul pe bărbie.

- Asta se rezolvă, Maleficent, am asigurat-o.

_ vezi cât de bine ne înţelegem deja? Avem porecle ăguţe unul pentru celălalt. Practic suntem tovarăşi. Acum, iacă îmi spui în ce direcţie e biroul de resurse umane, scapi ¿e mine, şi dacă suntem amândoi foarte, foarte norocoşi, nu ne mai vedem niciodată.

Aş fi vrut s-o îndrum către o fereastră deschisă

Cel puţin asta credeam că e urgent acum. M-am zăpăcit când mi-am dat seama că penisul meu părea să înceapă să se trezească.

— Tu rămâi în cercul tău de infem, iar eu în al meu, am încuviinţat.

— E soluţia ideală, a zis, după care a deschis larg uşa sălii de şedinţe. Resursele umane? i-a întrebat pe un ton mult prea prietenos pe asistenţii mamei care tocmai se strecurau afară.

— îţi arăt eu, s-a oferit Gina.

A condus-o afară pe Ally, dar nu înainte să-mi arunce o privire dispreţuitoare peste umăr.

8

ALLY

— Ai nevoie de un număr de contact în caz de urgenţă. Aceeaşi doamnă în gri periat care se încruntase la amicul meu din staţia de autobuz bătea acum impacientată cu unghia pe ecranul telefonului, în timp eu răsfoiam hârtiile de angajare.

Departamentul de resurse umane de la *Labei* era compus din cinci femei foarte stilate aşezate în spatele unor birouri ordonate, aranjate în ceea ce am presupus că era un stil feng shui. Niciuna dintre celelalte nu părea la fel de nesuferită ca băţoasa mea.

— Ah, am ezitat.

— Nu ai nicio rudă în oraş?

Suna de parcă ar fi fost în pericol de moarte dacă i-ar fi păsat vreun pic.

- Niciuna pe care să mă pot baza în caz de urgenţă, am zis slab.

— Atunci alege un prieten, a oftat exasperată. *Ai* aşa ceva, nu?

Am avut impresia că-şi proiectează asupra mea grijile personale.

Am trecut datele de contact *al* celei mai bune prietene, Faith, şi m-am rugat la zeii urgenţelor de la serviciu că, dacă vreodată cei de la resurse umane vor avea nevoie s-o sune la muncă, această minunată floare în gri perlat va avea ocazia să audă

salutul: .Clubul Ladies and Gentlemen, avem ţaţe şi cocoşei. Faith era coproprietara unuia dintre cele mai bine cotate cluburi de striptease de pe insulă.

Am completat hârtiile, pe un fundal sonor compus • ftaturi enervate şi bătăi cu unghia în ceasul doamnei de :bn?<urse umane. Salariul trecut pe fişa postului m-a făcut 1 mă d»tin un pic pe SCaun' Nu „erau bani de Senul «îmi S mit o garsonieră în Manhattan", ci „am nevoie de numai tn'i colaborări în paralel ca s-o scot cât de cât la capăt”.

„Ca s-o scot cât de cât la capăt" era totuşi mult mai bine decât azi-dimineaţă când m-am trezit.

Voi păstra cursul de dans, cele mai bine plătite ture la bar şi voi lua unul sau două joburi de catering pe săptămână, am decis, făcând calculele mental. Tot nu-mi rămâne timp să fac grosul renovărilor din casă, dar era un pas în direcţia corectă.

Dacă aş putea rezista aici până când sunt gata renovările şi scot casa pe *piaţă...*

— Priveşte aici.

Am ridicat privirea tocmai cât să clipesc în faţa unui aparat foto. Fotografia s-a încărcat pe ecranul computerului. Părea că strănut cu foc, aşa cum eram cu ochii închişi, şi brusc mi-am dat seama cine-i făcuse Golei poza pentru legitimaţie.

— Serios? O să pui asta pe legitimaţie? am întrebat, impresionată de atitudinea ei totalmente nepăsatoare.

— N-am la dispoziţie o zi întreagă ca să organizez o şedinţă foto pe placul noilor angajaţi, m-a repezit ea.

— Bine atunci. Rămâne poza asta cu strănutul. Aşa o să se spargă repede gheaţa când mai fac cunoştinţă cu cineva.

A fost un fel de eliberare să mă gândesc că totul e temporar şi că nu trebuie să-mi fac griji să mă integrez, să fac impresie bună sau să visez la o promovare.

Sd *termin renovarea. Să vând casa. Mărgărită de nuingo.*

Imprimanta a scuipat legitimaţia care avea şi rol de cârd de acces. Doamna de la resurse umane mi l-a înmânat nrtándu-v de h mim* P/rzn *atMa* fi ***" *** P>* ecran.

— Departamentul *n«biihıIMíHIIV ••* În *l*l*d /«»troz/wi şi doi. întreabă de <ni|w'fvlz/M»M'

Şi HJ asta «m *f(*l* dală *nfatll* twpld

Am gi,it rfnimul M,r, «Uri »1 *«< * *í' folcnind noul meu *înrtl ilfi mn«i i'U «* 'i..''* lor Arăta la M cu ctnjiil *¡MlirJX'i »>* M "h* pic de neîncredere, , ,

de-a *face* ai rnoror/momui *(Inamig* de lw * HJ Păt-Pnimos, a . t *itnumfiti frnmmw pe rara*

Am infmlMl n prima , un(k, vJwi, am Mtail-O, iniilli de un *mririi* 9' n zona arlminlftlruflvi. Al*(hlli'fi 0t*.i*1,1 r^,W<J h.fir.c^ nr duda. înlr-o mi.m de aiMaile cu *o* aiiprufapi mure Îuainjurîdii pc dm/rt « *IMm'ţi din Mii.* t .

TMH Ittm«, cm, <M n» *uluitor (le frumo^, ^«*.1 ţi acccwirizal/i cu Hin

Am intrcbftl *o* bnincf/i Miifxrrb/i, care *Încerca* dmpe- ratá *aá impidurca^ un fel dr Unturii mAt^aii intr^* aiti/- de cadou, unde o *pc aupervir/Mn.* Am g<wit-o pe femele în biroul el, *prlnaA* într-o nene de convorbiri telefonice rnjiide.

Pe inulgna ci «di *'/M* (incu în frâu párul lung 91 negru intr-o împletituri eleganţi. Pe biroti erau bileţele de toate culorile, a^yate ordonat în mici şiruri.

S-11 uitat *În ţinuta mea.*

PrmiNfiit angajaţi? Ocupi un birou liber, formeazi interiorul de la IT şi spimc-le sd-ţi configureze autentificarea şi *c-mailul.*

Mulţumesc, *am* zis. intrebându-mi ce trebuia să fac diqii *aceea.*

li sima insă telefonul, iar din computer s-au auzit

şase dincliclc în siaiu-siime rapidă, din chat şi notificări de pe

ar 53 fie”, a mormăit ea, smulgând unul dintre '«-phone-uri de pe birou care începuseră să vibreze S‘mUlt Am ieşit din birou, lăsând-o cu clinchetele şi vibraţi- în făcut o tură rapidă în căutarea unui loc liber. Am inul în spatele rândului exterior de cubicule, foarte gă5lt rte de ferestre. Dar nu puteam să fac mofturi. Mi-am dnjnl printre birouri şi oameni concentraţi şi mi-am cr01^t noul teritoriu cu poşeta, haina şi cu recipientul ¡^care era ultima porţie de pui coreean făcut de doamna
Grosu.

- Bun, am şoptit.

Am încercat scaunul şi am descoperit că e rezonabil de confortabil. De fapt, la celelalte locuri de muncă pe care le-am avut în ultimele şase luni nu existau scaune sau şansa de a sta jos. Aşadar, faptul că aveam un scaun, oricum ar fi fost, era un mare pas înainte.

Monitorul computerului era un ecran plat sexy de ultimă generaţie şi singurele obiecte care se mai aflau pe birou erau o tastatură albă şi un telefon.

Am ridicat receptorul şi m-am uitat pe butoane ca să găsesc interiorul de la IT.

- Eşti nouă?

M-am uitat pe lângă ecranul mare luminat de sigla *Labei* şi am descoperit o femeie care se uita la mine.

Avea un păr spectaculos de culoarea paiului, cu şuviţe în tonuri argintii. Era prins în spate într-o coadă din care nu îndrăznea să scape nicio şuviţă. Chipul ei era definiţia perfecţiunii. cu pomeţi înalţi, contur de ochi aplicat expert şi un nas mic căruia celelalte femei probabil că îi făceau poze să le ducă la chirurgul estetician. Ar fi fost cu adevărat munoasă dacă n-ar fi avut buzele artificial umflate şi atitudinea de fată rea.

Bună, am zis. Da. Sunt Ally. Chiar azi am început.

^/A^pufnit dispreţuitor, reuşind să pară totuşi

- Să nu-mi stai în cale.

A ,, ." Probabil că tu eşti comitetul de primire, am sn$_{u<5}$ înălţand capul.

Nu-mi dădeam seama dacă are douăzeci şi opt de ani sau treizeci şi opt.

~~ Orice treabă care vine pentru *Dominic* Russo e a mea. Ai înţeles?

Am râs. în ceea ce mă privea, era *perfect.*

— Poţi să-l păstrezi. Eu prefer bărbaţii cu inimă. Buzele ei au devenit imposibil *de bosumflate şi m-am* temut că vor exploda.

— îţi faci prieteni noi, Mălină? a întrebat Gola, apro- piindu-se şi cocoţându-se pe marginea biroului meu.

Femeia cu buze în pericol să explodeze şi-a îndreptat privirea către cea mai nouă prietenă a mea.

— îi aduc la cunoştinţă regulile *de bază.*

— Numele ei e Ally şi nu stă nimeni în calea iluziilor tale, a spus Gola.

Peste pereţii cubiculelor au apărut capete care semănau cu cele ale câinilor de prerie când simt pericolul.

Gola s-a întors spre mine.

— Aspiraţiile *de* carieră ale Mălinei sunt să forţeze cel puţin un membru al familiei Russo să semneze un contract prenupţial. Nu prea a mers prima dată. Nu? şi-a încreţit ea nasul cu falsă simpatie.

Interesant.

- Ar trebui să fii deşteaptă şi să-ţi vezi de treaba ta, Gola, a şuierat Mălină. Şi de fundul ăla gras.

— Nu mă face să-ţi arăt iar fundul, Mal.

Rânjetul Golei era răutăcios.

Fără vreun alt cuvânt, Mălina şi-a dat peste umăr părul prins în coadă şi a ieşit furioasă.

- Aşadar, ai cunoscut-o deja pe fata rea, m-a tachinat Gola.

Pare adorabilii.

pr-fl *dreptul* fermecătoare. Oamenii apun mereu: ' ecea *drfyuţli* persoană din tot departamentul."

Sunt oşa ele încântată că am ales biroul din spatele

• oftat.

C – Mâncăm în treizeci de minute?

Gola s-a întins să ia dosarul pe care-l ţinuse pe biroul n1cu iar lucrurile din el s-au împrăştiat pe podea.

- Pare promiţător, i-am zis, ajutând-o să adune hârtiile şi mostrele de ţesături.

Era cea mai elegantă sală de mese în care pusesem vreodată piciorul. Spre deosebire de cea din liceu, cu scaune acoperite cu vinilin şi miros de sos la conservă ars, aici podelele erau dintr-un soi de marmură albă, iar vasele uriaşe cu plante adevărate creau o atmosferă zen, de junglă urbană.

Cu siguranţă nu mirosea a sos la conservă. Părea mai degrabă o seră sau curte interioară decât o sală de mese.

Chiar şi mâncarea era elegantă. Nu mi-o permiteam, dar asta nu m-a împiedicat să mă uit la preparatele sushi expuse şi la colţul keto.

Gola şi cu mine ne-am aşezat la o masă liberă aflată intre un palmier în ghiveci şi o altă masă ocupată de femei înalte şi zvelte care ciuguleau din salată şi discutau cu înflăcărare despre cearta dintre un fotograf şi un make-up artist.

Gola a pus pe masă în faţa ei un pahar cu un suc verde şi un bol cu supă limpede.

— Sunt la detoxifiere, mi-a spus, observând cum întrebam din priviri: „Ăsta e prânz?” Ar trebui să

încerci. îţi face pielea strălucitoare.

- Eu postesc mai degrabă din întâmplare, am glumit.

— Postul intermitent e atât de în vogă, a încuviinţat ea cu prezenţă de spirit.

— Sunt în situaţia în care postul meu înseamnă „am [Iarrias] iară mâncare" şi trebuie să aştept salariul următor.

- Eşti falită? m-a întrebat (teta, mai mult interesata decât din milă.

— Mai degrabă proaspăt săracă şi temporar.

Când a văzut-o pe Ruth în mulţime, Gola i-a Acut cu mâna. Roşcata şi-a împins salata de kflle pe masă şi s-a aşezat pe scaunul de vizavi de mine.

— Am pierdut începutul interogatoriului? a întrebat cu răsuflarea tăiată.

— Nu. Interogatoriul începe acum, a zis Gola.

- Spune-ne totul despre tine, inclusiv cum ai cunoscut-o pe Dalessandra, cum ai obţinut slujba asta şi dacă e adevărat că i-ai spus în faţă lui Dominic Russo că e un monstru megaloman, a zis Ruth, după care a luat o îmbucătură de salată şi a început s-o mestece cu entuziasm.

— Ahhh.

- Bine, începi cu întâlnirea cu Dalessandra, a spus Gola.

— Hei, amice din staţia de autobuz!

Prietenul meu cu pulover portocaliu a apărut lângă masa noastră, strângând punga maro mototolită. S-a uitat la noi plin de speranţă.

— Vă deranjează dacă stau cu voi?

M-am întors spre Gola şi spre Ruth şi le-am explicat.

— Ne-am cunoscut în staţia de autobuz când Dalessandra ne-a oferit pe loc amândurora câte un

job.

- Trebuie neapărat să stai cu noi, a insistat Ruth, bătând cu palma scaunul de lângă ea.

Am răsuflat uşurată.

- Mulţumesc, a zis el. Apropo, eu sunt Buddy.

A întins o mână cărnoasă pe care Gola şi Ruth i-au strâns-o *pe rând.*

- *Eu sunt Ally, i-am spus.*

Gola s-a foit pe scaun.

- *Bun, spuneţi tot,* copii. Ce căuta Dalessandra Russo într-o staţie de autobuz?

(|4v a desftoi' punga de hârtie şi a scos un sendviş

* ngădechipsurişiunsuc.

° Fi bine, nu ştiu ce căuta doamna Russo acolo, terminasem în Village o lucrare de zugrăveală la TortOaCum stăteam în staţie. am văzut-o pe AHy vorbind Russo. care s-a scuzat pentru ceva, apoi i-a carte de vizită, -vino să mă vezi luni pentru un loc de d asta a fost tot, a explicat el teatral, mimând că «X^ocarte de vizită.

Ruth şi Gola erau vrăjite, aşa că am înfulecat din pui.

- Mi-am spus că asta e şansa mea. Una dintre ches- ţifle alea care ţi se întâmplă o dată-n viaţă. Trebuia să spun ceva, că altfel aş fi regretat toată viaţa. Aşa că am întrebat Jdai aveţi ceva locuri de muncă?" Când s-a uitat la mine n-a fost deloc dispreţuitoare. „Ce ştii să faci?" „Orice aveţi nevoie.' Aşa am ajuns aici. Cel mai nou angajat la corespon-denţă. Am un birou. Nu trebuie să mai zugrăvesc. Şi odată ce intră în vigoare asigurarea medicală, o duc imediat pe nevastă-mea la terapie fizică.

- De ce are nevoie de terapie fizică? a întrebat Gola.

Mi-a plăcut reacţia lor. Erau mai interesate acum de povestea lui Buddy decât de bârfele din birou.

- A avut un accident de muncă anul trecut. Lucra la bandă. în fine. A căzut la serviciu de la aproape şase metri şi a aterizat pe spate.

Am tresărit.

- A avut leziuni grave la coloana vertebrală. E în scaun cu rotile. Nu mai poate munci. Compania s-a împotri- yrt vrerii de compensare a muncitorilor. Eu mi-am pierdut jobul din cauza nenumăratelor absenţe după accident. Din cauza lipsei unei asigurări medicale bune, n-a mai putut merge la terapie. Ştiţi, ăsta era singurul lucru care-i dădea franţă.

- Buddy, e îngrozitor! am zis.

i . 7 Au fost vremuri grele, dar am ştiut mereu că e o m|niţă la capătul tunelului, şi acum... uite-mă! Stau aici

cu trei doamne frumoase, cu o slujbă intr-un birou impur, tant şi cu o asigurare medicală nou-nouţă.

Am vrut să-l îmbrăţişez şi am fost adevăr.it emoţi- onată că Ruth chiar l-a strâns în braţe.

- Eşti un om de treabă. Buddy. a spus Gol». intfa- zandu-se peste masă ca să-i strângă mana.

El a râs în hohote. t

— Abia aştept să-i spun nev eşti

ALLY

Buddy a terminat de mâncat şi s-a grăbit să se întoarcă în sala de corespondenţă, nerăbdător să dovedească din prima zi că-şi merită slujba.

- Ăsta a fost cel mai motivaţional lucru pe care l-am auzit în viaţa mea, a suspinat Ruth. Cred că-l iubesc.

- Şi eu, am spus în unison cu Gola.

- Bine, fetelor, a continuat Gola. Hai să auzim povestea ta. Ce făcea Dalessandra Russo cu tine în staţia de autobuz.

- Se scuza pentru că fiul ei – la vremea aceea am crezut că e iubitul ei – a făcut să fiu concediată.

Gola a dat pe gât restul de suc verde.

- Ce-a mai făcut domnul Statuie de Gheaţă a Perfecţiunii? a cerut să ştie Ruth, întinzându-se până la stiva de şerveţele.

— Făt-Frumos – adică Dominic – s-a întâlnit cu Dalessandra la pizzeria unde lucram. A fost nepoliticos, aşa că i-am plătit cu aceeaşi monedă, apoi am scris un mesaj ‘matur pe pizza lui. Aşa cum ar face oricine.

Cola s-a uitat la mine de parcă tocmai mă transfor- în Tina Tumer.

~ Mda, trebuie să ştiu cum era mesajul, a decis Ruth. -FU.

^Gola [1] SCrıS 0673 Domʼnʼc Russo? a întrebat

Ei bine, cu pepperoni, dar da.

- Şi ce-a făcut?

- Şi-a pierdut cumpătul. A început să urle. Cele două s-au uitat uluite una la cealaltă.

— A urlat?

~ Oh, da. A urlat. Ne-am *jignit unul pe celălalt, apoi* a cerut să stea de vorbă cu patronul.

- Ştiam eu că sub gheţarul *öla e* un vulcan, a zis Gola, plesnind mormanul de şervetele umede. Nu p-am spus?

Ruth încuviinţă.

— Aşa e. L-ai citit.

Gola s-a aplecat în fată.

- De când a venit aid, cu peste un an în unnă Domi- nic Russo a fost cu toată lumea Frosty, omul de zăpadă simpatic, a explicat ea încet.

Probabil că palmierii aveau urechi.

Interesant. Experienţa mea limitată cu Făt-Frumos fusese exact pe dos. Nu-l văzusem deloc rece. Fusese focul iadului.

- Cine s-ar fi gândit că o pizza cu pepperoni îl va face să depăşească limita? s-a întrebat Ruth.

- Bun, hai să revenim la poveste. FU, apoi a cerut să vină patronul, a recapitulat Gola, dând din mână periculos de aproape de ceaiul fierbinte *al lui* Ruth.

— Aşadar, *George a* ieşit din bucătărie şi a aruncat o privire la fusta roşie din piele a Dalessandrei şi la haina elegantă a lui Dominic şi m-a concediat într-o clipă.

— Nu se poate! au icnit ele.

îmi plăceau cele două pe post de auditoriu.

— Da. Mi-am înşfăcat haina şi geanta şi m-am întors în sala de mese, unde am ţinut un discurs despre faptul că suntem oameni ca şi el şi n-ar trebui să ne trateze altfel. Apoi am *plecat.*

Goln şi Ruth erau aplecate în fată, sorbindu-mi fie- care cuvânt.

_ Aşadar, eram în staţia de autobuz, întrebând CP

m face înainte să intru în tură la bar...

L Ally e săracă'i_a exPlicat Gola lui Ruth.

- Am înţeles, a încuviinţat ea.

-... şi a apărut Dalessandra, şi-a cerut scuze pentru pominic şi nri-a ofent imediat un loc de muncă. Nu ştiam ane e sau despre ce fel de loc de muncă e vorba. Iar acum sunt aici.

Am decis să las deoparte faza cu Jiei, ce-ar fi să-mî spuneţi acum voi de ce sunt oamenii de aici aşa de speriati"

- Acum eşti aici, a repetat uimită Ruth. E cea mai uimitoare zi de luni pe care am avut-o în ultimul timp

- Are birou) din spatele Mălinei, a înştiinţat-o Gola

- Oh, o să fie chiar o plăcere. •

Rudi a tresărit.

- Dar care e povestea ei? am întrebat.

A urmat un alt schimb de priviri lungi, cu subînţeles.

- A fost iubita tatălui lui Dominic, a spus Gola, şoptind cuvântul „iubită" şi uitându-se peste umăr.

- Vrei să spui amanta, a şuierat Ruth.

-Ruth!

- Ce? E adevărat, a continuat aceasta, trăgând scaunul mai aproape de masă. Paul Russo, soţul Dalessandrei şi tatăl lui Dominic, a fost director de creaţie aici. Se zvoneşte că s-a folosit de poziţia sa ca să pescuiască în iazul companiei, dacă înţelegi ce vreau să spun.

Înţelegeam perfect.

- Nu toţi peştii *doreau* să se lase prinşi, a adăugat Gola.

Asta *chiar e o informaţie.*

— Pe scurt, era un bătrân pervers, a şoptit Ruţh. Se Sda bine asta printre angajaţi. Fabrica de zvonuri zice că [a] concediat câteva dintre victimele care s-au împotrivit. Adică, dacă voiai să-ţi păstrezi locul de muncă, trebuia să-l să te apuce de fund.

Asta-i o mizerie, am icnit.

Au încuviinţat.

— Bineînţeles că e o mizerie, a zis Gola.

— Iar Dalessandra n-a ştiut nimic despre asta?

— Nu ştim dacă a ştiut. Nu cred că l-ar fi lăsat scape, a spus Ruth. Nimeni nu a vrut să testeze însă pe pi$_e$. lea ei teoria că Dalessandra ar putea să creadă o stagiară sau o redactoare oarecare, şi nu pe propriul ei soţ.

- Apoi a fost Mălină, a adăugat Gola. Era încântată să se încuie în biroul Iui pentru una scurtă. A dus-o chiar şi în străinătate la câteva şedinţe *foto şi* prezentări de modă.

— A crezut că va fi următoarea doamnă Russo, a adăugat Ruth.

- Biată fraieră oportunistă, a *pufnit Gola.*

- în fine, nu ştim sigur, dar se pare *că în* cele din urmă Paul a pus mâna pe fata care nu trebuie. $1 s-a dezlăn- ţuit iadul, a continuat Ruth.

— Ce s-a întâmplat?

— Am venit într-o zi şi Paul dispăruse. Fără niciun anunţ oficial. Au rămas doar Dominic şi o asistentă care îi curăţau. Se zice că în biroul lui au fost găsite trei cutii cu prezervative şi o sticluţă cu lubrifiant.

— Dominic a schimbat tot mobilierul pentru că îi era scârbă, a intervenit Gola.

— O săptămână mai târziu, cei de la resurse umane au emis un nou regulament despre hărţuire şi relaţiile dintre şefi şi subalterni, ceea ce a cam confirmat bârfele.

- Paul a primit imediat o slujbă la *Indulgence,* a spus Ruth, *referindu-se la o* altă revistă *de modă. Directorii de aici au clauză de neconcurenţă, aşa că*

cine ştie cum a reuşit să se *transfere.*

- *Cum a* rămas cu femeile? am întrebat.

Amândouă au ridicat din umeri.

— Nu ştim sigur ce s-a întâmplat. A *fost* un exod, au *plecat vreo douăsprezece. Din* nou, totul a fost în mare

r-»eva au rămas, inclusiv Mălină. Niciuna dintre ele ^ret. t® %Te0 întrebare directă, a zis Gola. n° 3 ^Am auzit de la cunoştinţa unui prieten că a fost un raniament care implica o clauză de confidenţialitate, Explicat Ruth.

nV 1 – Uau, am făcut eu. neştiind ce altceva să spun.

Nu era de mirare că atmosfera era atât de rea pe aici. Nu părea o soluţie, ci mai degrabă o muşamalizare. ‘ U – Acum lucrurile stau mai bine, a insistat Ruth.

a (fe hărţuire sexuală nu exista în anii cincizeci, iar ¡¿¿Tdicţia de a avea relaţii amoroase în structura ierarhică oferă mai multă protecţie.

- Ce înseamnă asta? am întrebat.

- în principiu, nu pot exista relaţii dintre şefi şi subalternii lor direcţi, a zis Gola.

- Nu înseamnă chiar *asta,* a contrazis-o Ruth.

- E spiritul regulamentului. încearcă să descurajeze relaţiile în care dinamica de putere e dezechilibrată. Dar e ceva de genul „noi am dat-o în bară şi acum dăm vina pe voi", a suspinat Gola.

- E sensibilă pentru că e îndrăgostită de un redactor de la modă, a tachinat-o Ruth.

- Am fost. Aş spune că a fost mai mult dorinţă, a corectat-o (Joia.

- E foarte, foarte drăguţ, a completat Ruth, dar nu suficient încât să ne pierdem locul de muncă.

Am luat furculiţa şi am tăiat în două ultima bucată de pui, sperând s-o mai întind. începusem să-mi fac câteva idei despre unde anume greşise Dalessandra.

- Aşadar, cum se face că eşti săracă? m-a întrebat veselă Ruth.

- E o poveste lungă, lungă, am oftat.

Am simţit un fior de gheaţă pe şira spinării şi am ridicat privirea.

Făt-Frumos, aflat la două mese distanţă, se uita la mine' trăgând scaunul de la lângă tipul ăla, Linus, pe care

I.UCV SCORE

PU^nriv?-?1 dÎni,nea^ în *hiroul na,essan* *drei. Am* £re<fin deget"1 nimicil,Mre " un ?Jmbrt fals » * o rt.n ~~ Fatâ' *063 mai curajoasă persoană* pe carp .

oscut-o, a şoptit Gola fără să-şi *mişte buzele.* drn ~~ Cred că ai un *vagin de oţel, a bănuit Ruth.*

. ~ Nu aşa avem toate? am *zis când a vibrat alarm*

telefonului. Gata, doamnelor. înapoi la muncă.

Eram organizată din fire. Lucrurile *se pierdeau sau* mergeau rău dacă nu exista un *plan. Dacă spuneam că far* ceva- făceam.

Problema era că mă *implicam în multe lucruri,* aşa că le planificam. Fără milă. *În telefonul meu erau zeci de alerte* zilnic.

Planificare săptămânală.

. Curs de coregrafie.

Du-te la cursul de dans.

Predă cursul de dans.

Cumpără nişte ramen.

Du-te la tura de la bar.

începe tura la bar.

încheie tura la bar.

Prinde trenul spre casa.

Trimite facturi pentru proiectele de design.

Mai plăteşte din datoria astronomică. Mergi

naibii la culcare.
Trezeşte-te naibii
Ia-o de la început...

Dacă nu planificam fiecare sarcină, exista riscul să-mi piară de sub ochi şi să se rătăcească sub o piesă de mobilier metaforică, iar apoi mi-aş *fi* amintit de ea abia după câteva luni, în plină noapte. *Iar dacă* cineva se baza pe mine, trebuia să livrez.

- Hai sâ bem ceva diseară după program

mt Am senzaţia *ci* avem atât de multe bârfe dţ împart*«**- .

Am rânjit şi m-am ndicat.

_ Nu pot. Aşa stau lucrurile când eşti sărac – lurrM h noapte. Lrez

- Ai încă un job? m-a întrebat Gola.
- Am încă patru.
- Fată, ai nevoie de o vacanţă.

$ de o mărgărită de mango.

10

DOMINIC

Detestam genul ăsta *de* şedinţe.

Toată chestia asta cu şedinţa de brainstorming era un rahat. De unde naiba să ştiu cum ar trebui designerul să le îmbrace pe modele pentru o şedinţă foto cu vesfimentape *office* de toamnă? Sau ce produse *de* machiaj erau m centrul atenţiei pe reţelele sociale?

Şedinţele foto şi tot ce era legat de ele erau mai tensionate decât reuniunile NATO. Designen care *se* ce u cu modele. Fotografi care nu lucrau cu anumiţi designen. Greşeli de comunicare pe tema stocurilor. Prea multe idei editoriale. Reprezentanţi de vânzări care au fâcut promisiuni pe care nu trebuiau să le facă. Dezastre de ultimă ora legate de amplasamente.

Şi se aşteptau ca eu să iau cele mai diplomate decizii. *Ha! Ce glumă bună.*

- Eşti gata? m-a întrebat Linus, sarcasticul director de producţie, venind lângă mine pe hol şi aranjându-şi ochelarii.

— Sunt gata.

Nu pot să sufăr să nu fiu bun într-un domeniu. La doisprezece ani am fost dat afară în timpul unui meci de baseball pentru că am aruncat bâta peste gard când a trebuit să lovesc din nou. Baseballul nu era de mine.

Tata – vedetă a baseballului de liceu la vremea lui – a ajuns şi el la meciul din ziua aceea, nu se ştie de ce, şi mi-a spus să mă concentrez pe ceva la care eram bun... cum ar fi privitul la televizor sau văicăreala.

avut o discuţie asemănătoare când i-am spus că-i

A1 aici- Mi-a râs în nas în acelaşi fel dispreţuitor şi iaU loc« ţ să merge pe urmele lui. l-am spus că ,n'8(lc rabă aş da foc urmelor lui şi la tot ce a fost în biroul

' Nu o competiţie sănătoasă mă împinsese spre această funcţie Nu, fusese o nevoie viscerală de a-mi dovedi că eram mai bun decât omul care nu meritase niciodată loialitatea pe care i-am oferit-o cândva cu atâta uşurinţă.

Asta am făcut cu baseballul. Am exersat în fiecare afurisită de noapte. Am petrecut ore în şir la antrenament şi am exersat alergarea. Până la urmă, am ajuns suficient de bun încât să obţin o bursă ca să joc în facultate. Ceva ce tata nu a reuşit la vremea lui.

Pentru mine, asta a fost o măsură suficient de bună a succesului. Odată ce am reuşit şi am dovedit că fac faţă, am renunţat şi n-am mai pus mâna niciodată pe o mănuşă de baseball.

La fel a fost şi aici. M-am forţat să-mi depăşesc nepriceperea înnăscută, să dau tot ce pot, iar când se va termina totul vreau să plec fără să mă mai uit în urmă.

— Să ţii minte ce-am discutat, a spus Linus, oprin- du-se în faţa uşii de la sala de şedinţe.

- Da, am spus, apoi mi-am amintit, din cine ştie ce motiv stupid, de discursul pasionat al lui ADy de la plecarea din restaurant, despre cum oamenii merită să fie trataţi mai bine şi toate rahaturile alea. Mulţumesc, am adăugat.

Ochii lui Linus s-au mărit un pic în spatele ochelarilor cu rame de baga.

- Cu plăcere? a mormăit după un moment.

Pe loc am denumit asta Testul Măgăriei. Când cineva se uită pătrat la tine după ce spui „mulţumesc", fiindcă până atunci n-ai mai mulţumit niciodată. Ăsta era Testul Măgăriei.

M-am oprit brusc în uşă. *Ea* era acolo.

Aranja cafelele şi produsele de patiserie – pe care nu le \a mânca nimeni, deoarece carbohidraţii erau ceva rău .* ea şi cum era treaba ei s-o facă, şi nu o ironie stranie a sorţii Toţi ceilalţi erau deja aşezaţi în jurul mesei şi conversaţiile au încetat. Aveam genul âsta de efect asupra oamenilor când intram într-o cameră.

Ally a ridicat privirea şi imediat şi-a dat ochii peste cap. fără să încerce să ascundă asta.

— Oh, minunat, a mormăit în barbă.

Ei bine, nici eu nu eram prea bucuros s-o văd.

Am ignorat-o şi mi-am ocupat locul în capul mesei.

— Vă mulţumesc că aţi venit, am zis fără chef. Să începem.

După privirile celor din jurul mesei, niciunul dintre ei nu era obişnuit să mă audă zicând „mulţumesc”. Mi-am stăpânit un oftat.

Ally s-a aşezat la capătul mesei în spatele unui lap- top vechi. Peste pantalonii negri purta un pulover fucsia cu guler înalt. Avea brăţări fabricate dintr-un soi de material – denim poate – la încheietura mâinii drepte.

- *Domnule Russo,* ne interesează părerea dumneavoastră despre tutorialele la machiajul de toamnă, m-a provocat din nou Shayla. redactoarea rubricii de frumuseţe.

în timp ce tasta, Ally a ridicat întrebătoare o sprânceană. Privirile noastre s-au întâlnit şi am ştiut că şi ea a sesizat tonul. Prezenţa lui Ally era singurul lucru care-mi lipsea în situaţia asta.

- Haide să ne uităm, am început.

Toată lumea s-a grăbit să răsfoiască prin materialele pentru şedinţă după paginile despre care era vorba. Eu nu m-am obosit să fac asta. Fusesem pregătit deja.

— Cred că osatura e potrivită, dar ar fi trebuit să

iei în calcul şi nişte autobronzant. E vorba de sezonul de tranziţie, când nu toate femeile sunt gata să renunţe la aspectul bronzat.

Anil*l[e] sprâncene ale diabolicei mele stenografe s-au ¡jicrt cu surprindere. , ,

shavln Şi'« P«strnt calmul.

_ Aveţi ceva sugestii?

_ Nu e arin mea de expertiză, i-am amintit. Sunt învins ci va fi acceptabil orice ai alege.

\cceptabil. Nu „bine". Aceste veşnice mici înţepături nroceerau plictisitoare, supărătoare. La vechiul meu loc îe muncă, ne închideam într-un birou, ţipam timp de două- ¿i de minute şi mergeam mai departe cu o soluţie. Aici, conflictele mocneau. Fapt e că nu prea conta dacă Shayla mă voia sau nu aici, deoarece eram la conducere şi toţi trebuia să vedem cum ne descurcăm cu asta.

- Mai departe, a zis Linus, readucând discret şedinţa la ordinea de zi.

în timpul şedinţei m-am trezit uitându-mă la Ally. Părea că-i e imposibil să stea locului, legănându-se de pe o parte pe alta în timp ce tasta, după un ritm pe care numai ea îl auzea.

Privirile noastre s-au întâlnit de câteva ori peste ecranul gigantic al laptopului.

Nu ne-am transmis niciun mesaj. Niciun FU, nicio insultă voalată. Doar nişte priviri lungi. în lumina asta, ochii ei păreau mai degrabă căprui decât aurii. Părul ei, deşi prins la spate într-o coadă scurtă, părea şi de data asta proaspăt răvăşit de degetele unui bărbat, din cauza şuviţelor scăpate pe lângă obraji. Iar buzele ei erau mereu în mişcare, parcă mereu gata să rânjească sau să zâmbească.

Nu aveam încredere în zâmbăreţi.

A scos limba la mine.

Am ridicat degajat mâna şi m-am frecat la ochi

cu degetul mijlociu.

Acum cu siguranţă rânjea.

- Mă scuzaţi o clipă, am întrerupt un redactor. Ai vrea să tastezi mai încet? Sună de parcă încerci să te caţeri Pe masă.

Toată lumea s-a întors să se uite ai gura căscată l$_a$ Ally.

Ea a ridicat privirea. A zâmbit. Abia am aşteptat să văd ce urmează să focă.

- îmi pare atât de rău, s-a scuzat dulce.

Am fost dezamăgit.

Pe moment.

Imediat după ce toţi s-au întors ia masă ca să dezbată care fundal era mai potrivit, cel de culoarea *piersicii sau* cel trandafiriu, Ally a început să bată în taste intr-un nesufent crescendo.

Linus părea că e pe cale să-şi înghită Shay a şi-a dres glasul şi s-a uitat la tavan. Restul ec ipei ^{e} în jurul mesei şi-a tras scaunele cât mai depa e pos ^{1} e Ally, ca şi cum nimeni nu voia să fie prins în sc im u e focuri. A

- Ar putea cineva să facă în aşa fel încât Degete de Cântaţi, aici de faţă, să ia notiţe mai încet data viitoare. I-am întrebat.

S-au auzit respiraţii întretăiate.

Linus s-a înecat cu guma de mestecat, iar restul s-au învineţit încercând să-şi ţină respirap'a.

- Mai departe, am spus, simţindu-mă o idee mai vesel.

Discuţia a început din nou. Nu ştiu dacă doar mi se părea, dar top' arătau ceva mai relaxap'.

Următorul punct pe ordinea de zi era o firmă de cosmetice care ne zăpăcise pe toţi, fiindcă acum avea pretenţia la plasare prioritară de produse după ce renunţase la un prim contract de publicitate.

Aproape am căzut de pe scaun când o

redactoare nouă de *la* rubrica de frumuseţe m-a întrebat:

- Avep’ sugestii, domnule Russo?

Am tras aer în piept şi am privit-o cu răceală în ochi.

- Spune-mi Dominic. Te rog.

Ea a clipit de câteva ori, părând şocată.

pe fapt, chiar aveam o sugestie. Era domeniul meu de rtfcj. Evaluarea riscurilor. Gestionarea orgoliilor infla-

Aplicarea presiunii potrivite la timpul potrivit. Aveam dXtulă experienţă personală cu asta.

- Spune-le că am decis să ne îndreptăm în altă direcţie Adu în discuţie Flawless, am spus, pomenind de alt producător de creme.

- Avem o colaborare foarte lungă cu La Sophia, mi-a amintit Shayla, deşi nu părea să-i displacă ideea.

- Poate că e timpul să-i punem capăt.

.Asta a provocat un zâmbet teribil de sincer din partea femeii.

Mă privise cu dispreţ, abia se abţinea să nu-şi dea ochii peste cap când făceam sugestii stupide sau se încrunta de-a dreptul când ne întâlneam pe holuri.

Asta era însă o privire aprobatoare.

— Aşteptam de mult să fac asta, a recunoscut.

— Atunci o las pe mâna ta. Vrei să iau eu legătura cu Flawless sau spui doar aşa?

— Dacă există vreo firmă cu care vrei să colaborezi şi despre care crezi că s-ar potrivi cititorilor noştri, fa-o.

Zâmbetul Shaylei s-a lărgit cu un milimetru şi am simţit că scorul meu la Testul Măgăriei a mai scăzut un pic. Nu era rău pentru o zi de marţi.

în jurul mesei a izbucnit o discuţie surprinzător de animată despre cum ar fi mai bine să ilustrăm

rezultatele sondajelor despre ce jachete de primăvară au căutat cititorii.

— De ce nu se poate să fie în mişcare? s-a auzit o voce enervantă din capătul mesei.

— Pentru că este o revistă tipărită. Asta înseamnă că [e] pe *hârtie,* am răspuns sarcastic.

Ally şi-a dat ochii peste cap.

- Am notat sarcasmul, Dom, dar eu mă gândeam [a] [nL<?le] grafice din revistă care să trimită la unele animate online. Vrei un trafic mai mare între conţinutul online şi tipărit, nu? Şi faci ceva drăguţ aşa-

S-a ridicat şi s-a îndreptat spre panoul alb.

Mi-am împărţit atenţia în două puncte. Felul în care pantalonii îi îmbrăţişau curbele şi [abil'ta,e]f [de]*'* A făcut schiţa unui pardesiu cu săgeţi [au] anu mite părţi ale graficului şi apoi o altă vers.une care [mima] mişcarea. . . -

Era al naibii de fermecătoare şiasta mă enerva.

I X ** [Urmă pu] : -L.Î ins un cod de bare pe care cititorul tău il poate scanai cuHele cu telefonul, şi aşa ajunge la site, Fă trimitere la o [an]Ţ[a]^[U]A[Ază] graficul, cu cel mai P[0]^- [artlC]°rta articolele de unde să le cumpere la potrivit mod de a purta articoieie, niveluri diferite de cost.

. .

Linus îşi lingea buzele şi-ş- ştergea ochelam,

semn că-i plăcea ideea.

- Asta...
- ... nu e rău deloc, am completat eu.
- Mulţumesc, a zis sec Ally. [a]
- Poţi să faci un model cu toate ilustraţiile? a intre- bat-o Shayla. Ceva în stilul ăsta?

Ally a ridicat din umeri.

— Da. Bineînţeles.

Zece minute mai târziu am încheiat şedinţa. Era o premieră. De obicei, şedinţele se încheiau mai

devreme numai pentru că toţi se grăbeau să scape din încăperea unde eram eu.

A durat un moment să-mi verific mesajele de pe telefon şi am ieşit intenţionat în spatele lui Ally.

- Degete de Câmaţi? a şuierat ea spre mine.

Nu o plăceam, dar înfruntarea cu ea făcuse ca o şedinţă altfel interminabilă să fie un pic mai interesantă, în plus, era ceva... atrăgător la parfumul ei de lămâie proaspătă.

— Tastezi ca un cal de povară.

crii ai fi mult mai drăguţ dacâ ai zamh‘ uneori, a _e^fluturându-şi genele

_ Nu a"1 timP Mmbesc'

Nu am timp să zâmbesc, m-a imitat cu o voce

^Probabil că ai atins apogeul maturităţii în

- Ahh, i-au fost rănite sentimentele lui Bosumflici?

- Eşti concediată, Maleficent.

- Mult noroc cu asta, Făt-Frumos, a zis şi s-a îndreptat spre scări.

- Nu te obosi să te acomodezi aici, am strigat după ea.

Nu mi-am dat seama că zâmbeam, până ce un make-up artist s-a uitat cu gura căscată la mine, apoi a păşit direct în uşa de sticlă.

DOMINIC

Apartamentul administrativ era de obicei evitat. Era [7]g»niotos, dezorganizat şi fusese locul preferat de vânătoare [un] e tatăl meu hărţuise angajatele. Probabil că le conside- [rase] frumoase şi lipsite de apărare. Victimele perfecte.

Eu îl vedeam ca pe un potenţial teren minat. Femei veşnic ocupate care făceau munca de jos pentru tot ce se mtampla în interiorul şi în afara birourilor. O singură mişcare greşită era *de ajuns să arunce în aer întreaga coloană vertebrală a companiei. Era mai bine să le evit, să le las să-şi facă treaba, decât să le amintesc că era pe acolo un alt mascul din familia Russo.*

Era pauza *de prânz a lui Ally, dar nu am văzut-o în sala de mese. Nu că aş fi căutat-o. Sau că i-aş fi verificat programul* în sistem, *fnfine, poate că am Jăcut-o şi pe asta.*

Am *refuzat ferm să* mă gândesc de ce renunţasem să fac o cerere *perfect legitimă de verificare a unei angajate. De obicei, Greta trimitea asemenea cereri, păstrând liniile de comunicare perfect delimitate.*

Dar dacă verificam singur, mi-am spus, puteam să aflu şi dacă Ally e gata să demisioneze.

Am aranjat dosarul pe care-l ţineam în mână şi am cercetat sala. Majoritatea cubiculelor erau goale, dar am zărit-o *pe ea* şi puloverul ei roz în cealaltă

parte a sălii. Avea căştile telefonului în urechi şi-şi mişca ritmic umerii, iar buzele murmurau versuri neauzite.

Am aranjat din nou dosarul. Reflectam. Ce naiba! Aveam câteva minute pentru o înfruntare.

, . se legăna pe scaun când am ajuns în spatele ei. fmeu a luat cunoştinţa pe neaşteptate de apropie- ^T'ea şl[astn m’a enervat Aveam] patruzeci şi patru de •Nu eram un puşti plin de coşuri aflat la o petrecere [anl] Mai mult, spre deosebire de tatăl meu, aveam în pisc»“[1]- autocontrol.

M-am uitat peste umărul ei, iar ea aproape a sărit de ne scaun.

- Naiba să te ia, Făt-Frumos! a strigat, trăgând căştile din urechi fără să reuşească, deoarece se încurcaseră în păr. Ahh! a tras şi mai tare.

- încetează, i-am spus, apucând căştile şi dându-i mâinile la o parte. O să te alegi cu chelie, am avertizat-o şi i-am desprins căştile din păr.

- Ţi-aş mulţumi, dar uite că din cauza ta chelesc.

- Observ că-ţi faci proiectele personale în timpul serviciului, am spus, privind monitorul pe care erau afişate diferite modele de siglă pentru o măcelărie.

Ea a luat telefonul – una dintre acele imitaţii ce păreau să se dezintegreze în orice clipă – şi mi-a arătat cronometru! afişat pe ecran.

- Sunt în pauza de masă, domnule Rază de Soare. Pe laptopul meu personal.

- Te foloseşti de internetül *meu.* De unde ai luat amărâtul ăla de telefon?

Mi-a aruncat o privire care spunea de *ce nu te duci odată învârtindu-te,* apoi s-a întors la calculatorul ei antic şi l-a deconectat de la internet.

— Acum eşti mulţumit?

Eram. îmi plăceau confruntările cu ea. Măcar nu se ascundea plângând într-un colţ dacă mă uitam urât la ea.

Mi-am aruncat privirea pe birou. Lângă telefon

era o banană.

— *Ăsta* e prânzul tău?

- Da. Este. Acum, daci nu mai ai ce ontica, po$_{ate}$ ţinuta mea sau faptul câ respir prea tare, pot sâ nK Intoit |, pauza de masă?

- O banană nu înseamnă pnmz.

X7o «mâncând douâ briose cu afine în timp«.

Şedinţei de dimineaţă.

— Ba da, atunci când eşti angajat de curând şi tempo- rar sărac.

— De curând şi temporar sărac, am repetat.

— Nu-ţi face griji, Dom, a zis sec. Nu e contagios.

Dom. Nu numai că-mi *folosise* prenumele. Folosise un diminutiv... ceva ce nu era răutăcios.

— Ai nevoie de ceva anume sau doar ai vrut să întuneci cu dispoziţia ta şi etajul ăsta? m-a întrebat.

- Majoritatea noilor angajaţi se prefac măcar că arată un minim respect faţă de directori.

— Majoritatea noilor angajaţi nu au pierdut deja un loc de muncă din cauza directorilor, a ripostat

— Aşadar, mă învinovăţeşti pe mine pentru că eşti de curând şi temporarsăracă?

— Nu-ţi mai da importanţă. Tu ai reuşit să mă faci să fiu şi mai săracă.

— Banana asta chiar e tot ce ai de mâncare?

- Chiar e nevoie să stau de vorbă cu tine când sunt în afara programului? a întrebat, începând să decojească banana.

De parcă zeii mi-ar fi zâmbit, i-a sunat cronometru! de pe telefon.

- Uite că eşti din nou în timpul programului.

Ea a suspinat, a salvat lucrarea de pe laptop şi apoi l-a închis.

- Ce pot face pentru tine, şefii’?

Continuă să fii la fel de agresivă, şi mai devreme târziu mama îşi va da seama ce greşeală teribilă a sau111311

ftCUt – Păi nu ştiu ce să spun despre greşeli, din moment te_a păstrat pe tine.

Xllv a muşcat ostentativ din banană, iar eu m-am excitat brusc, prosteşte.

Iarăşi eram nervos. Era absurd. Nu mă alesesem niciodată cu o erecţie în timpul unei discuţii cu o colegă de muncă. Era clar că tot celibatul meu autoimpus se prelungise prea mult, din moment ce mă excita felul în care o femeie mânca un fruct.

M-am aplecat

- Demisionează!
- Ia convinge-mă!
- Am de gând neapărat.
- Minunat. Acum că am stabilit asta, ce-ar fi să te cari înapoi în oricare dintre cercurile infernului din care ai venit şi să mă laşi să-mi câştig leafa?

M-am întors să plec şi aproape m-am ciocnit de cineva.

Maiinda? Matilda? Blonda cu buze ca în *Real Hou- sewives*[4] era foarte aproape de uşă. Era una dintre puţinele care acceptaseră o înţelegere şi hotărâseră să rămână. Era şi una dintre cele care nu refuzaseră avansurile tatălui meu.

— Bună, m-a salutat cu voce de păpuşă.

Dacâ-mi spunea „tati", aş fi vomitat.

~ îmi cer scuze, am spus repede, încercând să trec pe lângă ea.

— Pot face ceva... pentru tine? m-a întrebat M-cumva, ^ându-sefix în calea mea.

pro/ranCiZi ,nternaţîonală de reality tv despre viaţa personală şl an.. eslOn^ă a unui grup de femei bogate care locuiesc În sau în Jurul unui anumlt oraş (n. tr,).

Privirea ei a alunecat pe tot trupul meu, oprindu-se la şliţ.

Ally a mimat o râgâială credibilă în spatele biroului $j e posibil să-i fi transmis în gând un „te *rog,* ajută-mă".

— Nu... am spus.

Melissa? Magenta?

S-a apropiat cu inc« un pas. M-am lăsat atat de mult pe spate când degetul ei a coborât pe cravata mea, meat aş fi putut câştiga un campionat de gimnastici.

— Absolut orice. *Orice,* a repetat.

M-am întors între cubicule. strângând din dinţi. *Nu* eram tata şi faptul că mă considerase la fel mă făcea să mă simt rău fizic. . .....

- Hei, Mal, ce-ar fi să încerci să hărţuieşti bărbat» m timpul tău liber? a intervenit Ally, sprijinmdu-se de■perete. Unii dintre noi încearcă să mănânce şi şablonu u găriţă e greţos.

MaLJnda s-a transformat într-o fracţiune de secundă din zână în harpie. Privirea pe care i-a aruncat-o ui } era atât de dispreţuitoare, încât m-am aşezat instinctiv intre ele. Bineînţeles că simpla existenţă a lui Ally mă enerva fantastic de tare, dar asta nu însemna că trebuia să fie omorâtă de o colegă furibundă numai fiindcă mă apărase *pe* mine.

— Nu am nevoie de nimic, am spus din nou, cu mai multă răceală de data asta.

Se pare că a priceput. Ridicându-şi bărbia, femeia s-a îndepărtat ca un crocodil ce se strecoară în mlaştină.

— A fost cât pe ce, a observat Ally, muşcând din nou din banană. Aproape că ţi-a luat boaşele cu ea.

— Mda. După ce ţi-a sfâşiat ţie faţa ca să ajungă la ele.

A clipit şi apoi a chicotit.

La naiba.

- N-am vrut să spun asta. N-am vrut să spun că faţa ta ar fi...

Dar n-am putut termina fraza. Fir-ar să fie! în doar cinci minute petrecute în sala asta m-am ales cu o erecţie şi erat că o angajată şi-ar apropia faţa de boaşele mele. *eram aşa.*

[1] Ea a râs din nou. mai tare de data asta.

_ Relaxează-te, Dom. Poate că eşti un măgar, dar diu cJ nu Încerci să-mi intri în chiloţi.

' xni lăsat în jos dosarul ca să acopă r ceea ce acum era erecţie puternică, bineînţeles din cauza gândului la chilo- ţii ei. Mă uram.

- Cât despre Mălină... încearcă să se strecoare în chi|ₒţii tăi, aşa că ai putea lua în considerare o centură de castitate sau un dispozitiv antirechin, mi-a sugerat.

- Poate că ar trebui să te întorci la treabă, am mormăit şi apoi am ieşit, mergând atât de repede pe cât se putea ţârâ să încep să alerg.

întors în biroul meu, cu penisul sub control – în mare parte – am făcut o cerere la resursele umane.

în timp ce aşteptam hârtiile, am chemat-o pe Greta.

- Fă-mi o favoare şi trimite după-amiază nişte gustări la departamentul administrativ.

- Nişte *gustări?* a repetat ea de parcă i-aş fi vorbit intr-o limbă străină.

— Da. Mâncare. Poate ceva cu proteine?

— Suficient cât să ajungă pentru tot departamentul?

îi simţeam curiozitatea.

- Suficient pentru toată lumea. Foloseşte cârdul meu, am zis, observând cererea de verificare pe birou, cea pe care nu mă obosisem s-o trimit. Ah, şi poţi pune asta pentru mine în sistem?

Cinci minute mai târziu, m-am aşezat din nou pe scaun ca să citesc tot ce era în dosarul lui lui Ally Morales.

J2

DOMINIC

De marţi încoace am tot evitat-o, ca să-mi demonstrez că pot.

Doar ca să-i demonstrez penisului meu idiot că nu-mi conduce viaţa. Nu eram o copie la indigo a lui Paul Russo.

Nu ştiam exact ce naiba se întâmplă, dar îmi irosisem mai multă putere mentală pe *Ally Morales intr-o* săptămână şi jumătate, de când am întâlnit-o în pizzerie, decât pe orice altceva ce merita cu adevărat atenţia mea.

Asta era o problemă.

Eram tipul deştept care şi-a zis că, din moment ce şi-a demonstrat că o poate lăsa în pace, trebuia acum să-şi demonstreze că poate să fie şi în preajma ei… fără să vrea să facă sex cu ea.

Am verificat-o.

Nu era mare lucru, mi-am spus, uitându-mă *din nou* la ceas. Mai cerusem verificări şi înainte, pentru angajate despre care ştiam că ar fi enervante sau că s-ar speria prea tare dacă le-aş fi pus întrebări directe.

Verificarea lui Ally nu însemna nimic.

Nu mă interesa. Nu în felul *acela.* Nu m-am culcat cu persoane care m-au enervat. Dar eram curios în ceea ce o privea.

Cum se face că o femeie care fusese designer de succes în Colorado ajunsese acum o chelneriţă care supravieţuia mâncând banane în New York? Situaţia ei financiară nu era grozavă. Raportul ei de credit arăta o mulţime de datorii pe cârd în ultimele trei luni. Dar strada pe care locuia – *mda,*

deci m-am uitat la adresa «7 nu eram mulţumit nici Tasta – arăta casa unei familii într-un cartier decent, ¡ntr-un orăşel liniştit de navetişti din Jersey.

Nu era ea proprietara, dar nu m-am apucat să fac o verificare ca la carte ca să aflu cine era.

Mi-am stăpânit de mai multe ori şi impulsul de a căuta după ea pe reţelele sociale.

Nu eram un tip impulsiv. Nevoia asta de a afla mai multe despre ea mă deranja. Nici măcar nu o *plăceam.* în schimb, poza de pe legitimaţie m-a făcut să râd. Am deschis din nou fotografia pe ecran şi am rânjit. Tocmai atunci o apucase strănutul?

S-a auzit o bătaie în uşa deschisă şi am tresărit pe

scaun.

Ally stătea în cadrul uşii, cu o haină pe mână şi un rucsac atârnat pe umăr.

— Eşti gata, Făt-Frumos? Sau mai ai nevoie de câteva minute să te uiţi la filme porno?

Am închis fotografia şi m-am ridicat.

Ochii ei s-au mărit şi buzele au format un O.

M-am uitat în jos, întrebându-mă dacă am uitat să trag fermoarul pantalonilor sau era altceva.

Nu. Fermoarul era tras.

— Cee?

A clătinat tăcută din cap.

M-am uitat din nou. Nicio pată. Cravata era încă legată. Nasturii vestei, încă încheiaţi.

— Ai o problemă? am întrebat-o, subliniind fiecare cuvânt

A clătinat din nou din cap.

— Nu. Nicio problemă, a zis în cele din urmă.

Acum se uita oriunde, numai la mine nu. Covorul părea să fi devenit deodată fascinant. Gâtul i s-a colorat lntr_0 nuanţă interesantă de roz.

— încearcă să te aduni înainte de şedinţă, i-am $_{S||}$^ rat, trecând pe lângă ea.

Greta stătea lângă biroul ei, cu haina mea servieta.

— Să fii amabil, mi-a ordonat.

Ally a pufnit lângă mine.

- Sunt *întotdeauna* amabil, am mormăit, varân- du-mi mâinile pe mânecile hainei.

Ambele femei au râs.

- Eşti un tip amuzant, Dom, a zts AHy, ionndu-mă

peste umăr. Mă bucur că te-am cunoscut, Greta, a ma, spus, după ce a părut să-şi revină dtn ce-o apucase, o cnză sau poate o cădere nervoasă. .

- Baftă, Ally! i-a urat Greta, facandu-i complice cu

ochiul.

Nu am vorbit în lift, fiecare făcând tot *posibilul* să pretindă că nu există celălalt. însă pe măsură ce urcau tot mai mulţi oameni, m-am trezit în colţ, înghesuit în ea. Ce era zumzetul ăsta electric care apărea ori de câte ori o atingeam? Chiar şi prin straturi de haine, eram profund conşti-ent de umărul ei care-mi atingea braţul.

Asta-i bună, şi prietenul meu de când aveam douăzeci şi trei de ani îmi atingea mâneca cu cotul când jucam tetris pe telefon, dar abia dacă îi observam atingerea. între mine şi Ally era o tensiune care ne învăluia şi care trecea de la unul la celălalt.

Nu-mi plăcea.

Uşile s-au deschis, în sfârşit, ca o eliberare, şi am ieşit amândoi în hol. Am mers înainte, încercând să fiu cu câţiva paşi în faţa ei ca să nu-i mai simt mirosul de lămâie care mă zăpăcea.

- Bună, Ally! Ce faci?

Un bărbat cu pantaloni cargo cafenii şi un fes care îl făcea să semene cu omul pădurii a lăsat deoparte cele şase pungi Dior pe care le ducea, ca să-i poată face cu mâna.

Ally s-a luminat la faţă.

văzut-o rânjind. Am văzut-o enervându-se. Ba , ¡.r a ni văzut-o râzând o dată sau de două ori. Asta era i^ces-a cu totul diferit.

Chipul ei s-a luminat de bucurie sinceră. Nu ştia că bucuria n-avea ce căuta aici? Voiam să fie la fel de stânjenită de prezenţa mea aşa cum eram eu de a ei. Voiam să nu mai be în stare să-şi facă treaba.

- Buddy! Ai făcut ceva cumpărături? l-a tachinat.

El a râs, scoţând un sunet strident ca de măgar, prea tare ca să pară potrivit cu mediul de acolo.

- Cum să nu! Duc nişte lucruri pentru o şedinţă foto, a răspuns el. Tu?

- Mă îndrept către o şedinţă fantastică, i-a spus ea, facându-i cu ochiul.

- Ne vedem mâine la prânz, a strigat el înainte să se închidă uşile liftului.

Ea încă mai zâmbea când am urcat în maşină.

— Bună ziua, ne-a salutat Nelson când a urcat la volan. Mi-am permis să vă aduc fiecăruia câte un shake cu proteine, să aveţi pe drum.

Nelson mi-a întâlnit privirea în oglinda retrovizoare şi am simţit întrebarea nerostită. înaintea zilei de azi nu i-am cerut nici măcar o dată să facă special un drum pentru mâncare şi băutură înaintea unui drum de treizeci de minute.

— Uau, mulţumesc! a spus Ally, înşfăcând un pahar. I^am luat şi eu pe al meu, prefăcându-mă că-l vreau.

- Cine era tipul ăla? am întrebat-o.

— Cine? Buddy? a întrebat ea, sorbind din shake.

Am văzut cum i s-au luminat ochii şi, deşi o antipati- zani şi îmi plăceau înfruntările noastre, foamea pe care am văzut-o în ei m-a făcut să mi se strângă stomacul. Am vrut s"0 întreb de ce.

De ce *îi era foame, din moment ce avea un loc*

de [1riu]ncâ bine plătit, cu normă întreagă?

~~ Numele lui este Buddy? am întrebat până la urmă.

I V(\ MOMI-

- Mii mir cfl nu ştii. Mama ta l-a *angajat tot în st$_a$.* tin (le autobuz în care m-a angajat pe mine. Ştii, după ce ai făcut sil fiu dată afară.

“ Singură te-ai dat afară.

M-ain uitat pe *fereastră la îngheţatul şi umedul* Manhattan şi mi-am dorit să fiu într-un *loc cald, tropical. Departe* de toate.

“ Uite ce zic eu. Din moment ce suntem *obligaţi* lucrăm împreună, a început Ally, ce-ar *fi să încercăm să* cădem de acord că nu suntem de *acord.*

Am dat din cap.

— *Asta* nu funcţionează *niciodată.*

- *În* regulă. Bine. Ce-ar fi ca în loc să fim duşmani de moarte să facem un efort să nu fim *îngrozi on unu cu* celălalt?

- Nu-mi place să fac promisiuni pe care nu le pot respecta.

Buzele ei s-au întins într-un început de zâmbet. Nu era Strălucirea Buddy, dar tot îmi *plăcea.*

— *Cât durează drumul? a întrebat, oftând.*

— *Aproximativ treizeci de minute, domnişoară, a* răspuns *Nelson de pe scaunul din faţă.*

— *Eu sunt Ally.*

— Mă bucur să te cunosc, Ally. Eu sunt Nelson.

— Treizeci de minute pare mult când mergi obligatoriu într-o maşină cu un tip ca Dom, i-a zâmbit ea şoferului meu.

Ochii lui s-au încreţit la colţuri.

- Te obişnuieşti.

- Aşadar, nu ne putem preface că suntem prieteni, iar tu nu poţi promite că n-o să fii măgar, mi-a recapitulat ea. Ce-ar fi să lămurim lucrurile? Ne putem spune ce nu ne place la celălalt. încep eu.

Glumea, dar ideea ei era bună. *Nu* o plăceam. Nu *aş fi putut* s-o plac. Amândoi trebuia să ne amintim asta.

ritudinea ta, am spus, incepându-mi propria

" A ţă j ochii tăi sunt prea mari pentru faţa aia. listă- P*nt° e să ţii că eşti doar o angajată şi că trebuie M e . atare Iar părul arată întotdeauna ca şi cum ţ^tjosdinpat ab *plângă un bărbat.*

Ea a clipit- De două ori. Apoi râsul ei a umplut maşina.

- Te-ai gândit mult la lista asta ca să-ţi iasă pur şi ^P^E^doar am spus ceea ce e evident. Nu-mi pierd timpul gândindu-mă la tine, Maleficent.

Minciuni.

S-a uitat sfidător la mine.

- Bineînţeles că nu, Dom.

- Nu numai că nu eşti genul meu. Eşti atât de departe în direcţia opusă de genul meu pe cât e strămătuşa mea Rose.

Alte minciuni.

Aveam totuşi o strămătuşă pe nume Rose, din partea tatei. Şi era era o persoană îngrozitoare. Era ceva groaznic de aiurea în ADN-ul acelei părţi a familiei.

ADy a râs.

- Nu începe să fii amuzant, Făt-Frumos. îmi plac bărbaţii cu simţul umorului, m-a avertizat.

— Va trebui să te împotriveşti instinctelor tale

primare ca să-mi rezişti, am mormăit.

S-a întins şi m-a bătut uşor pe palma pe care o odihneam pe coapsă.

— Nu-ţi face griji, Dom. Nici tu nu eşti genul meu. Am pufnit ca să-i dau de înţeles că blufează.

S-a întors la locul ei ca să se uite direct la mine. Mişcarea a făcut ca fusta aia enervant de alunecoasă să se ridice un pic mai sus pe coapsă.

- Eşti insensibil, nerespectuos, întotdeauna eşr, mtr-o dispoziţie proastă şi bănuiesc că ai probleme să ţjj cont de sentimentele oricui în afară de ale tale.

Uitii-te la ea, câta dreptate are.

~ Eşti dependent de muncă, ceea ce nu e rău. Etica muncii e un lucru bun pe lista mea. Ţie însă nu-ţi place ceea ce faci, şi asta te face ori prea încăpăţânat, ori *prea* speriat ca să schimbi ceva. Iar mie nu-mi convine nici una, nici alta.

Ochii mi s-au îngustat şi-mi *simţeam* nările fremătând.

— Nu mă cunoşti.

- Ştiu că nu eşti genul meu, a zis ea cu insolenţă.

Ar vrea ea să nu Jiu genul ei.

- Tu eşti genul care intră pe nepusă masă într-o piz- zerie şi face ca angajaţii să *fie concediaţi.*

— *Aş* vrea să adaug la listă faptul că eşti incapabilă să laşi deoparte trecutul, i-am spus, prefăcându-mă fascinat de mulţimea de notificări pe care le primisem pe e-mail.

— Depindeam *dejobul* ăla, Dominic.

— Iar acum ai altul şi mai bun. Cu plăcere.

Ally a mârâit. La propriu.

— Acţiunile noastre au consecinţe, Dominic Russo, şi am de gând să mă asigur că una dintre consecinţele pe care le vei suporta va fi că vei regreta ziua în care m-a angajat mama ta.

— Misiune deja îndeplinită. De ce nu demisionezi ca să te duci să distrugi ziua altcuiva?

— Te rog, s-a bosumflat. Sunt un peşte mic, mititel în marele tău iaz. Nici nu ştii că sunt în clădire.

Acum *ea* era cea ruptă de realitate.

Am stat în tăcere câteva minute, mai prefac că citesc mesajele şi m-am mohorâtul şi îngheţatul Manhattan.

Am renunţat să mă uitat pe

- Spune-mi ce te-a făcut

fereastră la

inci minute întregi,

«Irnl d, „„ fi, j, t||

întrebarea neaşteptată a derutat-o ,i am văzuta ^ndu-şi privirea peste mine. tre’

A!»t zâmbetul ei leneş mi-a făcut inima îngheţată şi moartă să bată ciudat. 6 c

S-a aplecat un pic mai aproape ca să n-o audă Nelson în momentul acela ştiam multe lucruri. Că nu o plac Căn 'Te3U S^PlaCnCâ nU am în,entie s-°'«tez altfel decât ea pe o belea. Dar mctunul dintre aceste lucruri nu mi-a buşit dorinţa de a fi lângă ea. nă'

— Am o slăbiciune, a început precaută

Am încetat să mai respir. Nu voiam ca din cauza bătă-

dor puternice ale mimn să nu-i aud următoarele

curante pXi’-o P- » airnX

- Pentru veste, a zis, uitându-se la vesta mea
- Dar nu sunt genul tău, am ripostat.

Ea a zâmbit afectată.

mpll ni la Un P“ 83 fii “ tip cu vestâ care nu e genul meu. Dar fii pe pace, Dom. Te asigur că o să-fi rezist

ALLY

Vinerea după-amiaza, traficul în Manhattan era o nebunie. De ce alegeau toţi să circule cu maşina >n loc să >a metroul? Şi totuşi, printre ei eram şi eu, făcând bani doar fiindcă stăteam relaxată pe bancheta din spate acoperit cu piele fină a unui foarte frumos SLTV.

Aproape că reuşeam să mă simt bine. Aproape.

Cu tipul de lângă mine, dus pe gânduri şi îmbrăcat în cea mai sexy vestă, îmi era imposibil să mă relaxez.

- N-am primit prea multe informaţii de la Zara. Despre ce e şedinţa? am întrebat peste duelul claxoanelor a două taxiuri care încercau să treacă pe lângă un camion. Şoferii îşi întindeau unul către altul degetele mijlocii.

— Chiar ar trebui să înveţi să-ţi faci singură documentarea, a spus Dominic.

Redevenise neprietenos, şi mi-ar fi plăcut ca atitudinea lui respingătoare să-i fi scăzut din farmec. Din păcate, tot ce era feminin în mine îi dăduse clar nota zece.

— Hai, te rog, am insistat.

— Christian James este un designer care-şi lansează propria marcă. Lucrează cu una dintre cele mai mari case de modă. Şi-a făcut loc treptat pe

piaţă. A reinterpretat multe dintre creaţiile ei originale, cele cu care compania s-a impus în domeniu. Apoi a întâlnit-o pe mama.

M-am însufleţit.

- Ea îl îndrumă?

pominic a încuviinţat, uitându-se pe fereastră ca şi ^ni discuţia era plictisitoare pentru el şi ar fi preferat să fie Oriunde altundeva.

— L-a prezentat persoanelor potrivite, furnizorilor potriviţi, oamenilor potriviţi din interior. Mama crede în el. ^tfel că *Labei* îi promovează cariera şi creaţiile.

- Vede potenţial în multe locuri, am spus.
- Nu chiar peste tot, a zis, privindu-mă dur.

Am râs.

— Nu, nu peste tot. în cazul meu a vrut să greşeală, dar are instincte minunate. De exemplu, îndrepte o

— Nu sunt sigur că o persoană pe nume Buddy se potriveşte cu lumea modei de lux. Chiar dacă e vorba doar despre sortarea corespondenţei.

— Eşti atât de snob, am oftat.

Nu s-a obosit să nege.

— Presupun că vrei să-mi spui de ce este acest Buddy o achiziţie atât de grozavă pentru *Labei.*

— Bănuiesc că da, deşi nu cred că-ţi pasă, am spus cu blândeţe.

L-am pus la curent cu calităţile lui Buddy.

— Până şi Linus îl place.

— Linus nu place pe nimeni, m-a contrazis Dominic.

— îl place pe Buddy. N-ai cum să nu-l placi. Mă refer la cei care nu sunt ca tine. Sunt convinsă că antipatizarea oamenilor e normală pentru tine. Buddy e invers faţă de tine. îi place instantaneu pe toţi, fără să le ceară să dovedească ceva. Atitudinea lui e incredibilă, ţinând cont de ceea ce se întâmplă acasă la el.

Dominic a închis ochii şi şi-a sprijinit capul de spătar.

— O să regret asta, dar ce se întâmplă acasă la el?

I-am spus despre soţia lui Buddy. Despre accident. Despre asigurare.

Nu a zis nimic.

Marna ta i-a dat o şansă. Un străin într-o staţie de autobuz. Mi se zbârleşte pielea, am recunoscut. Vezi? l-arn întrebat, ridicând mâneca şi ţinând braţul în faţa lui.

Privirea lui mi-a trecut peste piele, care mi s-a zbârlit de parcă m-ar fi atins.

“ Eşti enervant de sentimentală.

— Adaugi asta pe lunga listă a *defectelor* mele?

— Poate că ar aş reuşi să fac mai *rapid o listă cu ce* îmi place la tine.

— Poate că n-ar trebui să te gândeşti atât de mult la mine, i-am spus. S-ar putea să începi să mă placi dm greşeală şi să-mi apreciezi compania.

El a pufnit dispreţuitor, *iar eu* nu m-am obosit să comentez.

CHRISTIAN JAMES DESIGNS se afla într-un depozit modem din Meatpaddng District.

Am luat un lift de marfă până la etajul al treilea, iar uşile s-au deschis într-un haos colorat, uimitor.

— Te rog, spune-mi că aici o să fie şedinţa foto, i-am zis cu entuziasm. E atât de frumos încât simt că ameţesc.

Mulţimea de texturi şi culori îţi fura privirea. Cărămizile. Podeaua din lemn patinată de vreme. Lumina care se strecura prin ferestrele înalte, arcuite.

— Ce e în neregulă cu tine? s-a enervat Dominic, clătinând din cap.

Am bănuit că tot ce vedea el era haosul de *acolo.*

— *Gândeşte-te. Rochia asta de* aici, i-am zis, arătând spre o rochie de *cocteil* lungă şi diafană ce părea să fi fost înmuiată în aur. Cum ar fi să foloseşti

un model cu pielea arămie, ca să iasă în evidenţă rochia? Aici, în faţa uneia dintre mesele de lucru acoperite cu ţesături roşii şi portocalii. Fundalul cu cărămizi. Soarele care se strecoară din lateral.

Se uita la mine de parcă îmi crescuse al doilea cap şi-l întrebam dacă vrea să ne giugiulim cu ambele mele capete.

- Oh, haide, Dom. Dă-mi telefonul tău ca să fac nişte fotografii-

Am întins mâna.

- Nu-ţi dau telefonul meu. Foloseşte-l pe al tău.

Am ridicat telefonul meu inteligent şi nu prea, cumpărat la mâna a doua, cu cartelă.

- Ce mai e şi ăsta? Un calculator?
- Oh, taci! Dă-mi telefonul, am insistat.

L-a scos din buzunar.

— Camera, am zis.

S-a strâmbat, dar l-a deblocat şi a deschis camera. L-am luat şi am făcut câteva poze.

— Trebuie folosită cu atenţie lumina, am spus, făcând alte poze. îmi place ideea culorilor aprinse, fiindcă el lucrează mult cu aşa ceva. în funcţie de data la care va apărea pictorialul, aţi putea să vă jucaţi cu vara, focul şi temele astea. Dacă apare iama, ar merge câteva fotografii cu griuri delicate şi bleumarin în faţa acelui zid de stuc alb.

Am derulat pozele, dând din cap. Din greşeală, mersesem prea departe, şi în locul atelierului vedeam o poză cu Dominic, care părea enervat şi ridicase degetul mijlociu. De ce naiba avea distantul şi insensibilul Dominic Russo o poză amuzantă cu el în telefon? Nu mi-am putut ascunde râsul.

S-a uitat la mine mustrător şi, nevinovată, m-am prefăcut că aranjez un rastel cu costume.

— Domnule Russo, Christian tocmai a încheiat convorbirea telefonică.

S-a apropiat o femeie îmbrăcată cu pantaloni cargo şi pulover gros pe gât. Părul ei lung şi negru era prins la spate într-o coadă de cal cu mai multe noduri, iar ochelarii îi alunecau constant pe nas.

- Sunt Agnes.

— Ally, am întins eu mâna.
Ţinea o tabletă deschisă la aplicaţia de calendar.

— Christian are la dispoziţie o oră pentru întâlnirea de azi, după care va avea o convorbire cu un furnizor.

— Ce aplicaţie de calendar e asta? am întrebat, uitân- du-mă pe ecran.

îmi plăceau calendarele bune.

Câteva minute, Agnes şi cu mine am comparat mai multe aplicaţii, timp în care Dominic ne-a ignorat.

Alerta de pe telefonul ei a vibrat şi ea şi a încreţit nasul.

- Vă conduc în sala de conferinţă, *a* zis Agnes, cre>e- rul ei trecând deja la următoarea sarcină.

Ne-a condus până la sala despărţi cu Panouri' [e] sticlă de restul atelierului. [Pe]^^"“babil faimoase în - • • • jontp n ante cu frunze mici ce aranjament uimitor cu suculente, piamt c reţin apa.

Dominic mi-a oferit un scaun şi ută, suspicioasă, ca nu cumva să facă o g unr ş . g de sub mine. [A] „ _ .

Spre surprinderea mea, s-a aşezat lângă mine. Deşi susţinuse că-l enervez şi-l deranjez, nu părea să se grăbească să scape de mine.

Am deschis laptopul şi i-am ignorat privirea dezaprobatoare. Nu-mi era ruşine de situaţia mea financiară. Era un obstacol pe care aveam să-l depăşesc. O provocare pe care voiam s-o câştig.

- Ar trebui să ţii cont de faptul că reprezinţi *Labei,* mi-a spus după ce a ieşit Agnes.

— Ar trebui, nu-i aşa? l-am sfidat, conectându-mă la internei.

Vechitura mea de laptop a avut nevoie de

patru minute întregi ca să se trezească la viaţă.

- Aparenţele sunt esenţiale în domeniul acesta.

Privirea lui a trecut peste laptopul şi peste ţinuta mea la mâna a doua.

- Dacă *Labei* e atât de preocupată de aparenţe, e • ¿venită să-mi ofere accesorii sau – uite o idee – să nu

scoată în public, am spus exasperată. Sunt o mulţime de Jltc angajate mai atrăgătoare capabile să ia notiţe.

A deschis gura să-mi răspundă, dar am fost întrerupţi ¿e un un bărbat teribil de chipeş.

- Dominic, îţi mulţumesc că ai venit. Tu trebuie să fiiAlly.

Bărbatul care intrase în cameră era de-a dreptul delicios. Zâmbetul lui era suficient de cald ca să alunge frigul de ianuarie. Ochii verzi şi luminoşi erau încadraţi de gene groase, iar părul negru şi ondulat era tuns scurt.

Purta blugi cu talie joasă şi un tricou cu mânecă lungă. Şi vestă.

Am început să radiez.

Dominic m-a lovit pe sub masă cu piciorul.

- încearcă să te controlezi, a mormăit sec înainte să se ridice în picioare şi să-i strângă mâna designerului.

Christian era un tip entuziast cu obiective măreţe. Ne-a condus personal într-un tur al atelierului şi a devenit clar că tot ce făcea venea din pasiune. Pentru Christian James, viaţa era culoare şi textură, frumuseţe şi distracţie.

Era uşor de înţeles ce văzuse Dalessandra la el. Adică în afară de faptul că era incredibil de atrăgător. în timp ce Dominic era încruntat şi preocupat, Christian era tot numai zâmbet, gropiţe în obraji, prietenie. Unde Dominic era rece, Christian era plin de căldură.

— Ce e asta? l-am întrebat, arătând spre un manechin ce purta o pereche de pantaloni largi încă nefinisaţi.

Christian mi-a zâmbit şi mi-am îngăduit să mă bucur de căldura aceea adorabilă, ignorând privirea glacială a lui Dominic.

Desigur. Poate că situaţia mea în general era un ade- vărat dezastru, dar în clipa asta, în compania a doi foarte ¿trăgători bărbaţi – pe deasupra, şi cu veste sexy îmi puteam permite să văd viaţa în culori optimiste.

- Fac parte dlntr-un proiect de suflet. mi'a ^«puns <•1.0 linie incluzivă.

— Sunt nouă în domeniu, i-am explicat uzându-mă.

- Sunt sigur că şi-a dat seama, a »» ftră Dominic.

M-am uitat urât la el peste umăr, iar designrnil a schiţat un zâmbet. Şi iar mi s-a zbârlit pielea. Eram ca un sendviş Aliy cu două felii de pâine tare atrăgătoare.

- Linia vestimentară incluzivă este 0 sene aţii realizate pentru persoane cu dizabihtăP» • □ Christian, ftcându-mi semn să mă apropii şi exemplificând cu elasticul ascuns în talia pantalonilor.

- De ce e un proiect de suflet? am întrebat mtngată

- Nu există cerere, a răspuns din nou Dominic *la o* întrebare pe care nu ¡-o adresasem.

- încă, am spus eu şi Christian în acelaşi timp.

Asta mi-a adus încă un zâmbet (fin partea designeru- lui şi o strâmbătură din partea lui Dominic.

Christian a ridicat unul din crăcii pantalonului, .ar eu mi-am trecut degetele peste material.

— Uau!

Era moale, untos, chiar luxos.

- Am început cu mama. Neuropatia diabetică i-a afectat sensibilitatea degetelor şi din cauza asta îşi încheie cu greutate nasturii sau fermoarul. Cu toate astea, încă vrea să arate bine. Aşa că am proiectat haine pe care o persoană cu dizabilităţi le poate îmbrăca singură şi care arată bine. Facem cusături ascunse pentru persoanele cu sensibilitate senzorială. închidere cu magneţi, mărimi mari, totul în ţesături de calitate şi culori puternice.

- Cred că e *foarte* mândră de tine, am comentat.

El a zâmbit.

— Asta îi spun în fiecare duminică. Mi-a spus că aşteaptă să mă căsătoresc şi să am copii înainte să se arate oficial mândră de mine. E cubaneza din ea. Eşti căsătorită, Ally? m-a întrebat, făcându-mi păcătos de cochet cu ochiul.

- *Hui şi revenim la piesele* pe care picwrisl. a anunţai Dominic, aducând disemt ' '» *CinciChrMin* ne-a condus intr-o, |J ** figaʼuˈel- *nif mi-a dat* din nou telefonul şi u. * “meri, Domi-

- Poate daci mai faci câteva fm ocupata ca .şi te mai ui(i dupi designer Wei fi Pr« ^maâmbitnumaicaSi.ıe^;mOnnâit-

- Mi Indotesc, Dom. Foarte tam.

14

DOMINIC

Nu-mi plăcea să recunosc, dar Ally ave instn J vânt de bun. Am petrecut încă o oră în £[are] asupra culorilor şi texturilor de o *fostă* cineva pizzerie, care avea mult prea multe opinii pe care lucra în zona administrativă. . . .. ».

Iar Christian James părea foarte s-oas^teJ, zâmbea. îi complimenta gusturile şi .”P""[11] J? .. . care privirea lui ateriza pe tivul scurtei fuste

Dacă n-aş fi fost aici, nu m-ar fi miratsă ţo convingă să bea ceva, să cineze şi apoi să ragă u scurt. Nu că ar fi trebuit să *facă cine ştie ce e o* . ra un vrăjitor, lui Ally îi plăcea să fie vrăjită, iar asta mă scotea din sărite.

Mi-am notat în minte să mă asigur că ea nu mai participă la nido viitoare întâlnire cu el. Nu aveam nevoie de genul ăsta de distragere a atenţiei.

— De ce nu foloseşti şi linia incluzivă în articolul din *Label?* a vrut Ally să ştie imediat cum a adus Nelson maşina.

Fusta ei s-a ridicat indecent când a urcat în spate, iar eu am încercat să nu bag de seamă. Dorinţa de a o apleca şi de a-i ridica fusta era însă atât de puternică, încât a trebuit să aştept şi să trag în piept aerul tare de iarnă înainte să mă aşez şi eu pe banchetă.

— Nu e taigetul nostru de public, i-am răspuns scurt şi la obiect, sperând să mă lase odată în pace.

- Am înţeles asta. Dar ce poate fi rău dacă o foloseşti? întrebarea ei mă enerva.

- Se ştie că industria modei nu străluceşte prin •nc]uzivitate. Moda înseamnă să te simţi special, să ai ceva exclusiv-

- Dar lucrurile nu se schimbă? a insistat, cu interes rescând. Alte mărci de lux fac asta. Populaţia îmbătrâneşte. Nu înseamnă asta că tot mai mulţi oameni sunt dispuşi să-şi cumpere haine care să-i ajute să-şi păstreze independenţa?

— Tu ai citit vreodată *Labei?*

- Nu trebuie să mă repezi. I-am pus directorului de creaţie o întrebare serioasă. Dacă scopul revistei tale e sâ sublinieri ceea ce e special, pierzi trenul ignorând linia ¡iiclurivă a lui Christian. Ar fi un articol de interes larg. Ar evidenţia diversitatea cumpărătorilor şi ţi-ar da ocazia să foloseşti un model sau două altfel decât genul care poartă haine pentru slăbănoage. Ceva real.

- Oamenii nu vor ceva real, am contrazis-o. Ei vor fantezie. Vor rochia care le va schimba viaţa. Vor haine care-i fac să se simtă frumoşi, sexy, speciali şi unici.

— Şi nu te poţi simţi aşa într-un scaun cu rotile?

- încerci intenţionat să mă enervezi?

- E posibil. Dar încerc şi să-mi dau seama dacă tu crezi cu adevărat ce spui sau doar îţi place să te certi cu mine.

- Ai prea multe păreri enervante.

- Discută cu mama ta despre asta, a zis ea veselă.

- Ce-ar fi să jucăm un joc în care rămânem tăcuţi tot restul drumului?

Ea s-a strâmbat, încreţindu-şi nasul.

— Nu vreau decât să spun că *Labei* a fost mereu în fruntea schimbărilor. Aţi făcut tranziţia către digital fără probleme. De ce nu iei în considerare incluzivitatea ca următoarea temă cu care să faceţi istorie?

— Noi vindem o fantezie. Hainele care le amintesc cititorilor de boli sau dizabilităţi nu sunt o fantezie. E viaţa reală de care s-au săturat.

Ea s-a încruntat gânditoare.

Nu-mi plăcea să apăr marca *Labei*- Nu atâta timp cât încă mai învăţam subtilităţile ei. Fantezia ş> imaginea erau esenţiale pentru marca noastră.

- Chiar n-ai altceva de ftcut. cum «^ **** ° altă victimă căreia să-i distrugi viaţa? am m bând subiectul.

- Te pricepi la vorbe, Făt-Frumos, dar nu cred că mă urăşti atât de mult pe cât pretinzi, a zis ea visătoare.

— Pui pariu? am suspinat.

— Scuze. Sunt falită.

Din adâncurile rucsacului ei s-a auzit *o sonerie* stridentă de telefon.

— Dumnezeule, ce e asta? am întrebat, asurzit.

Ea nu mi-a răspuns, în schimb a început să caute frenetic în rucsac.

- Alo, a zis cu răsuflarea tăiată, ţinând stângaci telefonul cel stupid.

în timp ce asculta, a înţepenit toată.

— El e bine? a întrebat.

încheieturile degetelor cu care ţinea telefonul se albiseră. Era palidă când şi-a trecut mâna prin păr.

- Bun. La care spital? E preventiv sau... S-a aplecat să se uite la GPS-ul lui Nelson, apoi a

adăugat: Pot ajunge acolo într-o oră, cel mult două. Mă mai auzi?

Ally a luat *telefonul de la* ureche şi s-a uitat la ecran.

— Fîr-ar să fie.’ Bineînţeles că s-a închis.

— Ce s-a întâmplat? Unde trebuie să ajungi?

S-a prins de mânerul uşii de parcă intenţiona să sară în trafic şi am prins-o de genunchi ca să o ţin pe loc. Tremura, şi asta mă termina.

— *Ally.*

— *O urgenţă de* familie, mi-a spus cu voce întretăiată. Nelson, poţi trage pe dreapta? Trebuie să prind un tren.

■ ,a dnci cvarta,e dis,an- ă de t cea mai apropiaţă staţie de metrou, i-am zis.

- Pot merge pe jos. Simt nevoia să merg pe jos.

Cu mişcări scurte şi smucite a încercat să închidă fermoarul rucsacului şi apoi să-l pună pe umeri.

- la maşina, ?\lly, am insistat

«-.oprit şi s-a uitat la mine. S-a uitat cu adevărat la mine. Ochii ei căprui erau larg deschişi. Părea snJ»« am decis că nu sufăr s-o văd aşa. 'penată ?'

I-am strâns tare genunchiul.

- Respiră, i-am ordonat.

Ea a tras uşor aer în piept, apoi l-a expirat.

- Nu pot lua maşina. Mă duc în Jersey, mi-a spus mai calmă.

- Nelson adoră Jersey.

- Pentru asta trăiesc, domnule, a glumit

Nelson. Asta a fâcut-o să zâmbească slab.

- Te va duce în Jersey şi te poate aştepta ca să te conducă acasă.

Ea a început să tremure din nou şi să caute mânerul.

- Nu pot. Ajung mai repede cu metroul, dar îţi mulţumesc, a spus.

- Ally, am zis din nou.

Nu puteam s-o las să sară din maşină şi să dispară.

- Sunt bine. Sunt bine.

Nimic din tonul ei nu mă asigura de asta.

Nelson a semnalizat când a schimbat benzile, la mică distanţă de staţia de metrou.

- Poftim. Ia ăsta, i-am spus, scoţând portofelul din buzunar. Ia un taxi când ajungi în Jersey.

S-a uitat la banii din poală şi a început să dea din cap.

Proaspăt şi temporar săracă, dar absurd de încăpăţânată.

- Eu...

— Dacă următoarele cuvinte care-ţi ies din gură sunt -[nu] Pot”, voi insista să te duc personal la destinaţie, am

uitadâ^f S a uitat d,n nou ,a bancnota *din poală. M-an, la ea cu o privire care nu admitea refuz. ” arn Ti-i* voi înapoia, a zis.

înix • ei era ^gnimată *şi ochii aurii mi s-au ¡a n,t Ornaţi. Nu voiamto las şi plece.* ™

Concec^,ez dacă 0 *faâ Ia ma ?'na- Te rog, am*

din gură Să'mi*P,SCă felul ÎD Care mi aU CUvinte,e

~~ Metroul e mai *rapid.*

Nelson a parcat lângă bordură şi s-a *ridicat de la* volan.

“ Eşti sigură că eşti bine? am *întrebat-o.*

— Totul e bine. Sunt bine, a zis. Mulţumesc, Dom.

Nu m-am aşteptat să-mi mulţumească. Şi nici la sărutul cast, prietenesc pe care mi l-a dat apoi pe obraz.

Nelson a deschis portiera, Ally s-a căţărat peste mine şi a coborât.

M-am uitat după ea până când rucsacul ei ridicol a dispărut în jos pe scări.

— Ne întoarcem la birou, domnule? m-a întrebat Nelson, strecurându-se din nou la volan.

Continuam să mă uit la spaţiul pe care-l ocupaseră Ally şi rucsacul ei.

— De fapt, trebuie să fac o oprire.

1*5

ALLY

- Tată?

Mi-am strecurat capul pe lângă perdeaua care oferea m strop de intimitate în mica încăpere. Era ca orice salon de spital. Gresie cenuşie, pereţi de un gri industrial şi mirosul acela care-ţi întoarce stomacul pe dos de antiseptic şi boală.

Patul tatălui meu era lângă fereastră şi el privea apatic peisajul cenuşiu de afară, în timp ce o asistentă se foia prin preajmă. Era conştient, ridicat pe pernă, şi m-am mai liniştit un pic.

în faţa lui era o tavă neatinsă.

Colegul lui de salon, aflat de cealaltă parte a perdelei, sforăia pe fundalul emisiunii *Judge Judy,* care se auzea la volum maxim.

Slavă Domnului pentru asigurarea medicală. Judecând după perfuziile şi pansamentul de pe piciorul tatei, fără ea am fi fost făliţi până acum.

- Domnule Morales? a încercat asistenta.

De data asta, tata a ridicat privirea.

Din fericire, nu mai pierduse în greutate, dar nu va mai fi niciodată plinuţ, cum fusese cu doar câţiva ani în urmă. Dispăruse şi mustaţa pe care o purtase întotdeauna. I-o

râdeau în fiecare săptămână la azil.

îmi lipsea omul care fusese tata înainte, deşi încercam să clădesc o nouă relaţie cu cel care era acum. Era o n°uă dinamică, una care avea în ea multă amărăciune şi Prea puţină dulceaţă.

- îţi recunoşti vizitatoarea? l-a întrebat asistenta.

Tata m-a privit şi a ridicat din umeri.

- Ar trebui?

Bineînţeles că ştiam că e de vină boala, dar de fiecare dată când vedeam că nu mă recunoaşte omul care mă crescuse, care cususe cu mâna lui paiete pe jacheta mea când eram în clasa a cincea, cel care adunase şase veane în camera mea în ziua în care-mi venise ciclul, simţeam că se mai pierde ceva şi din el, şi din mine.

Omul care mă iubise cel mai mult pe lume ispănise.

în cele mai multe zile dispăream din rneTp^on^ UE şi cum noi nu existaserăm. Ca şi cum eu nu exis . .

- Bună ziua, domnule Morales, zâmbet radios. Am trecut să văd dacă aveţi de acasă.

- Acasă? a strigat el.

Am dat din cap şi am aşteptat. El a ridicat din umeri.

— Vezi dacă a tuns Bobby peluza. îi dau puştiului câte zece dolari pe săptămână şi face treabă de cinci. Oh, şi adu-mi lucrările de control. Dacă tot sunt blocat aici, măcar să pun notele finale.

Era o zi când se simţea cam de nota opt. Morocănos, dar nu prea agitat. în lumea tatălui meu, dacă exista o Ally Morales, avea opt ani şi era aproape vară.

— Bine, am acceptat. Doriţi o gustare? Muzica dumneavoastră?

N-a răspuns. Se uita din nou pe fereastra în spatele cărei începuse să burniţeze mărunt cu gheaţă.

Asistenta a indicat cu capul în direcţia holului şi am urmat-o.

- Cum este? m-am interesat.
- $i-a fracturat tibia azi-dimineaţă când a căzut din pat.

cu spatele de X™P! “Va? “ în,reba, _ 6?

pin cauza diagnosticului tatei, căderile erau foarte 1**°^ Are câteva vânătăi şi umflături, dar n-are alte ^^*Multnmesc, zână a gravitaţiei.*

- Cum e durerea?
- E greu de spus când e vorba despre pacienţii cu dementă- .

Descoperisem că totul era greu la pacienţii cu demenţă.

- îi administrăm doze mici de analgezic la câteva ore şi-l monitorizăm. A dormit un pic de când a ajuns aici şi facem tot posibil să-l ţinem în pat momentan. Echipele noastre de fizioterapeuţi şi terapeuţi ocupaţionali vin mâi- ne-dimineaţă să-l evalueze.
- Cât timp va sta aici?

De la un punct încolo, notele de plată suplimentare de la spital depăşeau pragul la care doar ne-ar fi adus în sapă de lemn.

- E greu de spus acum. Depinde de echipele de terapie, mi-a explicat asistenta.
- Unde e soţia mea? a strigat tata din salon.

Am tresărit. în ceea ce mă privea, încetasem să mă întreb asta cu decenii în urmă.

— Mama dumneavoastră îl va vizita?

- Nu, nu, am dat din cap.
- Vă las la el un timp. încercaţi să nu va descurajaţi dacă e agitat, mi-a spus, bătându-mă uşor pe braţ.
- Mulţumesc.

M-am întors în camera în care eram o străină. Tata continua să se uite pe fereastră, mâncarea fiind tot neatinsă.

— Arată bine, am spus, arătând spre bolul cu supă de Pe tavă.

El a mormăit în bărbie.

Am scos telefonul şi am căutat playlist^ \ate'| • • a oxJărin e lui latine se noastră se auzisem mereu muzică. Kaua$_{nk}$ gj$_{natra}$ şi combinaseră cu dragostea pentru BB Kmg. ™ Elin Fitzgerald şi creaseră coloana sonori' ;$_{|ar\ entuziM}$- Cânta bine la pian şi mai puţin bine la cn mul lui compensa din plin. . $_{mu}$Jt $_{ma}$i

îmi dăduse darul de a aprecia mult.

Acum îl lăsasem baltă. „

Degetele lui băteau ritmul *melodici .Take Five* a iui TitoPuente. Măcar asta nu-i putuse fora *boala.*

— Ştiai că Tito Puente a *fost în marină* în timpiCE ui de-Al Doilea Război Mondial şi a ajuns *la* Julliard cu banii de la Departamentul Afacerilor Veteranilor**? *

- Adevărat? am întrebat, trăgând scaunul lângă pat.

- îmi pari cunoscută. Eşti fata doamnei Vacula. m-a întrebat el.

- Da, am minţit cu seninătate şi am simţit cum mi se înroşeşte gâtul.

Doamna Vacula locuise vizavi, pe strada noastră, timp de douăzeci de ani – îndurând cu grape glumele cu Dracula — şi apoi s-a mutat în Mesa, Arizona. Am învăţat repede că dacă-l corectam amintindu-i lucruri *pe care oricum* nu le mai ştia nu reuşeam decât să ne facem rău amândurora.

— Mama ta face cea mai bună supă de vită cu legume, a zis.

— E adevărat. *Haide să vedem* cum e reţeta asta.

Am luat lingura şi i-am dat-o.

** Pachet de beneficii educaţionale care le oferă militarilor activi, veteranilor şl, în unele cazuri, copiilor şl soţiilor lor bani pentru educaţie (n. tr.).

Era târziu când am intrat în casa tatei.

Am dat termostatul mai jos cu vreo două grade şi m-am dus în bucătărie, unde m-am servit cu un bol cu

şi o baghetă uscată rămasă de la gustările de la ranieI Ju de ieri. Batoane, bomboane şi alte rezerve de car- ^idraţi pe care ^e_am Şterpelit înainte să fie aruncate. 1)0 zusem că la o revistă de modă nu se găsea nimic altceva sucuri de detoxifiere, dar cantitatea enormă de mân- dC^care circula doar în departamentul nostru era singurul ^cru care mă ferea să mă culc flămândă.

Am căscat. Voi trece peste asta. Nu aveam de ales şi era o prostie să mă lamentez.

Urcând la etaj, am trecut peste momentul de slăbiciune şi am intrat în camera copilăriei mele. Prea obosită ca să-mi fac griji pentru ordine, mi-am lăsat hainele grămadă pe podea. Aveam picioarele reci din cauza frigului şi mâncă- rimi din cauza dantelei sintetice a dresului.

După ce am îmbrăcat pantalonii de trening, o bluză cu mânecă lungă şi un hanorac cu glugă, m-am vârât sub cuvertura patului dublu.

Fără chef, am scos telefonul şi i-am trimis un mesaj şefului meu de la firma de catering, scuzându-mă din nou că am lipsit din tura de noapte. Voi suferi sigur din cauza lipsei banilor de acolo.

Ar trebui să pornesc laptopul. Să văd dacă mi-a intrat plata pentru vreo factură. Să-mi verific contul bancar ca să văd cât trebuie să muncesc săptămâna viitoare. Nu că aş avea nevoie – deja ştiam până la ultimul bănuţ cât era acolo. Nu era greu să ţii evidenţa unor sume din trei cifre.

Din fericire, mai dura câteva săptămâni până când începeau să sosească facturile de la spital. Pentru că nu aveam să văd vreun salariu de la *Labei* în următoarele două săptămâni, am luat în calcul venituri mai mici, pentru cazul în care aş fi calculat greşit impozitele sau asigurarea de sănătate.

Salariul pentru o slujbă cu normă întreagă urma să mă salveze. Trebuia să rezist până în ziua de salariu, iar apoi puteam să reevaluez totul şi să fac

un nou plan.

Deocamdată mai strâng cureaua.

I l«c 1 M
ORTTelefonul mi a bârfit în mână

Mesajul vene, de la an număr necunoscut.

Necunoscut. Ai a/uns bine Apropo fat-Frumos.

M-am uitat la mesaj în timp ce mestecam din bagheta us<.a a. Cp *naiba l-a apucat pe Dominic-Te detest" Russo sâ-nn trimită mesaje la două dimineaţa?*

Poate fusese o greşeală. Poate că mesajul îi fusese destinat altcuiva. Poate că, din întâmplare, şi altcineva îi dăduse porecla Eăt-Frumos'

în timp ce analizam toate posibilităţile, a sosit un alt mesaj.

Dominic Nelson a fost distrus că nu l-ai lăsat să vină cu tine în Jersey. li datorezi scuze.

Sfinte Sisoe! Omul îmi trimitea mie mesaje. Intenţionat.

M-am întrebat dacă taxiul pe care-l plătise nu cumva mă dusese din greşeală într-o altă dimens.une unde top ce. numiţi Dominic Russo şi AUy Morales se înţelegeau bine.

Eu îmi pare *rău ci* i-am spulberat *visul lui Nelson.*

Sper că mă va ierta

Am stat şi m-am gândit dacă să-i mulţumesc lui Dom pentru banii de taxi. Am decis că era mai bine să-i dau înapoi. Ah! încă o cheltuială neprevăzută, dar Dominic Russo nu era genul de bărbat căruia voiam să-i fiu datoare.

Dominic Cum e cu urgenţa din familie?

Eu: Totul e sub control. De ce eşti amabil?

Dominic Nu sunt amabil. Vreau să văd dacă ai decis sâ demisionezi.

Am terminat cu bagheta, aşa că m-am lăsat pe

pernă.

- Suna mult mal realist M-am temut câ al *reuşit cumva* sâ-ţl activezi sufletul.

Domlnlc Trebuie sâ al suflet ca sd-l activezi,

reuşit să zâmbesc în timp ce mă uitam la ecran.

VoiasSfieamu“n,?

Eu: Eşti beat? Sau doar afişezi o altă *personalitate dupd* lăsarea întunericului? Ah, stai, poate eşti *Greta?*

Dominic Eşti enervantă.

Eu Greta beată, tu eşti?

Dominic: Vii luni la muncă sau nu?

Eu Vin dacă juri că nu mai *porţi niciodată* vestă. Nu-mi ruina acest fetiş, *Făt-Frumos. Te voi uri toată viaţa.*

Dominic Te temi că nu-mi vei *rezista, Maleficent?*

Eu Eşti AŞA de departe de genul meu... *nu, numai* aşa, *pentru siguranţă.*

Dominic Mă mal gândesc. Al luat cina?

Mi-am dat ochii peste cap şi am luat o lingură plină de ramen. Omul ăsta are o obsesie pentru mâncare.

Eu Da

Dominic Ai luat taxiul *până acasă?*

Eu Da Mulţumesc. Păstrez restul pentru tine.

Dominic Taci şl du-te la culcare.

Habar nu aveam ce joc face, dar eram suficient

de obosită încât să mă culc, aşa cum mi-a cerut.

16

ALLY

Luni m-am târât la serviciu. Dispoziţia mi se reflecta în ţinuta neagră din cap până în picioare. Singurul semn al lui Ally cea amuzantă şi energica erau cerceii din aur, nişte cercuri cu mărgele, primiţi cadou de Crăciun de la tata cu câţiva ani în urmă.

- Bună, fată, a zis Gola, care a apărut în cubicului meu sorbind dintr-un smoothie verde. Cum ţi-ai petrecut sfârşitul de săptămână? Cum a fost întâlnirea din afara biroului cu domnul Du-te-ncolo, Vino-ncoace?

Sfârşitul meu de săptămână fusese un dezastru. Strecurasem vizitele la spital între turele de la bar, cursurile de dans şi un comision de ultimă oră primit de la şeful firmei de catering.

Nici măcar n-am avut timp să pun mâna pe mătură sau să mă uit pe YouTube la un tutorial despre cum să te spânzuri singur.

Eram atât de în urmă cu planul meu, că îmi venea că respir într-o pungă numai când mă gândeam la asta.

Ca lucrurile să fie şi mai rele, ultima vizită la tata fusese una urâtă. Mă împăcasem cu ideea că nu mai ştia cine sunt. Mă împăcasem şi cu faptul că mă striga cu numele mamei. La naiba, mă împăcasem şi cu faptul că se uită pur şi simplu în tavan cu ochii goi. Dar nu puteam suporta când omul pe care l-am cunoscut şi iubit toată viaţa devenea agresiv. Se întâmpla. îl stârnea câte ceva, făcându-l să intre intr-o stare de agitaţie, iar omul vesel, inimos şi iubitor dispărea, fiind înlocuit de un străin ţâfnos şi violent.

Dtigojtf« atârni de ttn fir de «|A

f tâlnii« a fost în n ^ x,,ă- a fost grozav,

" " ^ndt tot sfârşitul de săptămâni, i-am spus. Tu? cunoscut un tip, a zis ea, încercând să ducă 5' dar a fost cât pe ce să-şi scoată ochiul.

Fu nu eram pe piaţa întâlnirilor amoroase, dar asta ¡„senina că nu-mi plăcea să trăiesc indirect prin poveş- rile prietenilor.

_La prânz. Trebuie neapărat să aflu mai multe 4- tajii despre cum e să stai pe bancheta din spate lângă un ^ uinit morocănos splendid în traficul din Midtown, m-a svertizatea.

_ jar eu vreau să ştiu totul despre tipul ăsta, i-am spus.

$i-a fluturat degetele spre mine şi a plecat repejor spre biroul ei.

Am deschis laptopul şi îmi scoteam căştile din geantă, când au apărut Zara şi post-it-urile ei.

- Nu te face comodă, mi-a spus blând.
- Am fost deja concediată?

Afurisitul de Dominic Russo.

— O nouă misiune, a spus, scoţând un post-it şi lipin- du-l pe biroul meu. Linus are nevoie de mai mulţi oameni săptămâna asta. Tu eşti norocoasa de la departamentul administrativ. Săptămâna asta vei sta la un birou temporar lângă biroul lui, la etajul patruzeci şi trei.

- Imediat, am zis, vârând căştile înapoi în geantă.
- Pe drum, opreşte-te la IT. Au ceva pentru tine, a mai zis ea.

M-am încruntat.

-Cee?

- De unde pisici să ştiu eu? Nimeni nu se oboseşte ‘jni spună nimic. Acum du-te şi fii productivă şi strecoară

u u21® cum supervizoarea ta a pus ochii pe noua

poşetă •arc Jacobs, în caz că Linus nu ştie ce să facă cu ea după Wmta foto de mâine.

Era o încăpen» sumbră, ca o *peşteră plină cu creaturi* [nefe]*ncite îmbrăcate casual.*

M-am prezentat celei mai apropiate, de la birou) de »^pţie care proteja personalul de întâlnirile cu oamenii.

Fata avea un păr negru ca *abanosul, prins în codiţe în* creştetul capului, şi purta un *hanorac larg roz pe care scria încearcă sâ-i dai restart. Blugii* erau de *firmă, deströmaţi* atât cât trebuia.

— Nu te putem *ajuta cu problemele personale legate de electronice fără o solicitare scrisă pe adresa noastră,* a zis ea categoric, *privindu-mă fără expresie cu ochii ei negri. A împins* un iPad spre mine. *Completează asta şi vom veni când vom putea.*

Dacă plictiseala era un om, ca ea ar fi arătat.

- Hm. Mda. *De fapt am venit să iau ceva de aici, i-am spus, iar ea a clipit cu încetinitorul. Sunt Ally Morales de la departamentul administrativ, am încercat din nou. Supeni- zoarea mi-a spus că trebuie să* mă *opresc aici şi să iau ceva.*

-Oh.

Codiţe s-a îndepărtat, iar eu am rămas pe loc, neşti- ind dacă trebuia s-o urmez sau să aştept ca să atrag atenţia altui robot de acolo.

- *Poftim, a zis, punând* un *pachet pe birou.*

— Ce-s astea?

A clipit din nou rar.

- Un *laptop şi un telefon. Sunt versiuni mai mici şi mai portabile ale...*

Am ndicat mâinile, capitulând în faţa sarcasmului ei.

* ■ '*

avea rarac,enstıc‘ pentru desiguul grafic.

cu ^teva săptămâni, am tânjit în secret după în urm j|ar în magazinul de electronice şi l-am adâu-

“nl”l1^dl*lis,aviitoareiAllyı

gatin r • gj-ţj spun eu de ce ai tu nevoie de un compu- .a:uMelefon ca să-V faci‘reaba?

ter ° avut senzaţia că domnişoara Codiţe era la un pas i dea mie restart.

m Nu contează, i-am spus, luând cutiile şi retrăgân-dU.mă în linişte.

Dacă era o greşeală, mai devreme sau mai târziu o sâ mi spună cineva. Până atunci, mă puteam delecta cu teh- aotogianoui.

- Mulţumesc.

Codiţe nu mi-a răspuns.

Linus avea un birou pe acelaşi hol cu al Dalessandrei şi. din nefericire, la două uşi de vizuina îngheţată a morocănosului Dominic. Nu aveam însă timp să-mi fac griji sau fantezii în legătură cu Dom. Linus, îmbrăcat cu pantaloni negri şi un alt pulover negru pe gât – mi-am reţinut cu înţelepciune orice aluzie la memele cu gemeni îmbrăcaţi identic –, mi-a oferit cu generozitate douăzeci de secunde să-mi îndes lucrurile într-un birou gol înainte să-l urmez.

Mi-a aruncat peste umăr instrucţiuni în timp ce evitam asistenţii, machiorii şi curierii.

Erau modele parţial îmbrăcate în ţinute de sport, care îşi ţuguiau buzele când se apropiau machiorii şi dădeau frenetic cu degetele peste ecranul telefoanelor în timp ce stiliştii le atacau părul.

cu haor8anizau şirurile nesfârşite de umeraşe rulante

~ A™ nevoie să dai de nişte pantofi Nike măsura (l^.rUZeci jumătate, fiindcă uriaşa asta de aici a minţit

Pre măsura ei de la picior, a zis, fluturând mâna spre un

model drxculţ, *o* fală Imhflcnlă în mlsnţi de «ler^re
9I scurt.

l’Hnil el *• Inrmlrn dw dW»“'“X** *frnxT* ni plrlrlr răvăşite de maşitW

*Mfauni nfitniwrl ti tuinâtal^*

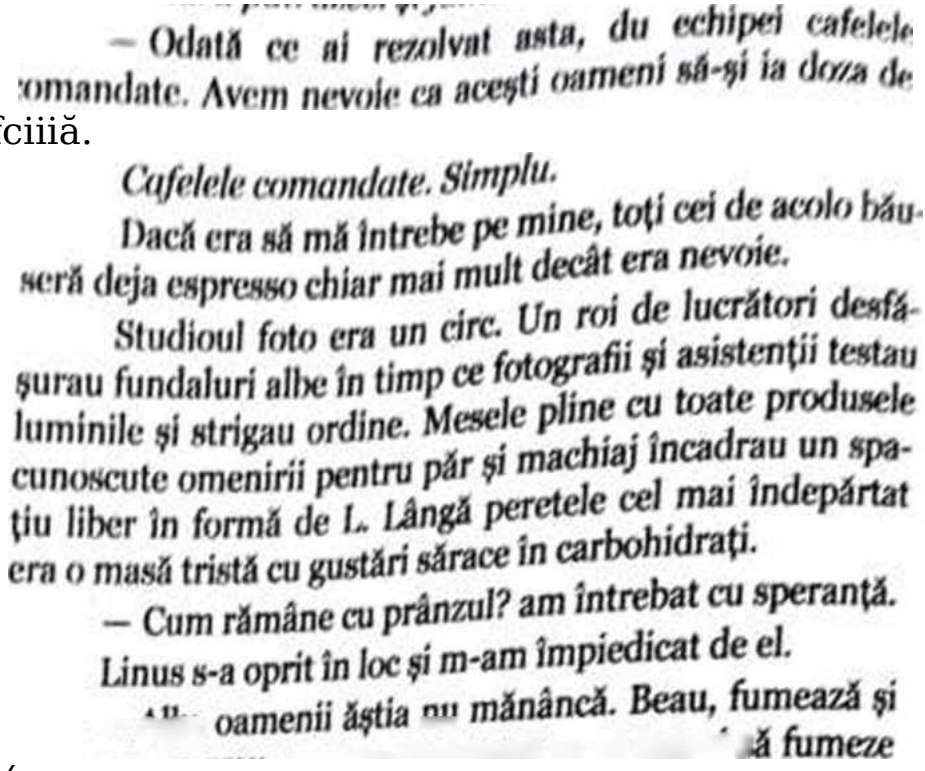

— Odată ce ai rezolvat asta, du echipei cafelele comandate. Avem nevoie ca aceşti oameni să-şi ia doza de cafciiiă.

Cafelele comandate. Simplu.

Dacă era să mă întrebe pe mine, toţi cei de acolo băuseră deja espresso chiar mai mult decât era nevoie.

Studioul foto era un circ. Un roi de lucrători desfăşurau fundaluri albe în timp ce fotografii şi asistenţii testau luminile şi strigau ordine. Mesele pline cu toate produsele cunoscute omenirii pentru păr şi machiaj încadrau un spaţiu liber în formă de L. Lângă peretele cel mai îndepărtat era o masă tristă cu gustări sărace în carbohidraţi.

— Cum rămâne cu prânzul? am întrebat cu speranţă.

Linus s-a oprit în loc şi m-am împiedicat de el.

oamenii ăştia nu mănâncă. Beau, fumează şi ă fumeze

— /wy$_t$ - -

muncesc din greu. Apoi se duc acasâ ca *şi bea* şi .< şi mai mult.

- Fără prânz. Am înţeles, am zis.

A pornit vijelios înainte, croindu-şi drum *prin mulţimea de asistente* ale modelelor. îmi dădeam seama că sunt asistente deoarece erau îmbrăcate la patru ace şi machiate perfect, dar aveau telefoanele îndreptate spre modelele respective.

— Apoi trebuie să te duci la această adresă, să iei patru câini şi să-i aduci la Balcony Bridge în Central Park nu mai târziu de ora două după-amiază. Avem *o fereastră foarte îngustă de timp, din cauza* avizelor şi a luminii. Să nu cumva – *repet! – să nu* cumva s-o dai în bară.

- Stai puţin, am zis. Câini?

Unus s-a întors pe călcâie şi şi-a dat elegant ochii *|)este cap.*

- Nu eşti aici ca să ţi se răspundă la toate întrebările vieţii. Eşti aici ca să bifezi lucrurile de pe lista mea.

— Câini. Linus. Nu am maşină. Ce-ar trebui să fac? S$-i duc cu metroul?

A scos din buzunar o batistă neagră din mătase şi şi-a tamponat delicat fruntea.

- încearcă să nu fii complet inutilă, administrator Ally. Vei lua unul dintre SUV-urile companiei. De preferat unul care nu va avea nevoie să fie folosit mâine, astfel încât şoferul să aibă timp să-l cureţe înainte ca, Doamne fereşte, cineva important să se aleagă cu păr de câine pe rochia de seară. Te duci la adresă, iei câinii şi-i aduci în...

— Central Park. Partea asta am înţeles-o, am spus sec.

Am zărit o cutie cu pantofi Nike vârâtă sub una dintre mesele de machiaj şi am luat-o.

Măsura patruzeci şi jumătate.

Triumfătoare, i-am dat cutia lui Linus. El s-a ferit ridicând mâinile.

— Nu mi-o da mie. Dă-i-o uriaşei, împreună cu o privire ucigaşă pentru că a dat măsura greşită. Apoi cafelele. Apoi câinii.

— Altceva? Ce zici de nişte pateuri gustoase ca să meargă cu cafeaua?

- Pleacă, femeie!

Am reuşit să fac trei paşi înainte să-i aud şoapta lui Linus.

— Prăjiturele cu afine.

Am zâmbit şi am pornit la treabă.

17

ALLY

Culisele unui *editorial Mo* 7,“ ?fi rien' * incitante şi de interesante *ca ai* mă *faci ai uit de tí menle* mele.

fn fata mea, *cinci modele a-au* pentru fotograf intr-un *platou construit În totalitae dln* cutii albe. Muara bubuia *din difuzoare. Redactorul* cola- borator *responsabil de pietonul rodea nervos capacu unui stilou în spatele fotografului.* , .

Era şi un tip cu barbă şi blugi prespălaţi, a cărui singură îndatorire părea să fie fluturarea unei bucăţi man de carton spre *modele ca să le facă să pară că au păml în vani.*

Linus a scos pe furiş telefonul din buzunar şi a făcut câteva poze în succesiune rapidă.

— Pentru ce sunt astea? l-am întrebat.

El s-a uitat la ceas şi m-a zorit spre uşă.

— Facem babysitting de lux, mi-a explicat, tastând rapid un mesaj şi *apoi vârând telefonul în buzunar.*

- îi dai raportul Dalessandrei, am ghicit, sorbind din paharul cu *cappuccino pe care mi l-am comandat pe cârdul companiei.*

Cofeina şi zahărul mă făcuseră zglobie.

- Exact. *Am* asigurat-o că toată lumea îşi face treaba, astfel meat ea să se poată concentra pe a ei. De obicei e o minciună şi *totul se ţine într-un fir de aţă* noicu»™ rjm? ~ **a trecut “ P™tre

pnpfl trecere« lui, Unus era deja la jumătatea încăpe- A pocnit din degete şi a arătat spre uşă.

01 – Unde mergem? l-am întrebat, alergând ca să ţin ' "

M-a privit dispreţuitor din cap până în picioare.

_ Să facem ceva cu încălţămintea aia îngrozitoare, poate şi cu pantalonii, dacă avem timp.

O cămaşă Carolina Herrera m-a lovit peste faţă. Abia ani reuşit să prind pantalonii roşii cu talie înaltă care au urmat. Ne aflam în zona poreclită Şifonierul, la etajul patruzeci şi doi. Era o întindere uriaşă de rafturi şi de poliţe organizate la milimetru. Mii de mostre din creaţiile designerilor convieţuiau în această încăpere.

Inima mea a început să bată fericită când am zărit o pereche de colanţi negri de piele cu care eram sigură că am văzut-o pe Cher anul trecut într-o poză.

- Şi asta.

O centură cu şnur auriu a zburat spre mine. Avem braţele deja pline cu haine de lux, aruncate peste mine de un bărbat care părea că nu e în toate minţile. Linus s-a întors de lângă suport şi a ridicat la pieptul meu un pulover crem cu torsade.

— Eh, pe-aproape, a mormăit.

- Pentru ce sunt astea mai exact? am întrebat, scuipând un fir de mătase verde care-mi intrase în gură.

- Pentru tine, administrator Ally cu garderobă de adolescentă tristă şi săracă.

7 Nu-mi pot permite nimic din toate astea, am scâncit, în timp ce el a pus peste grămada de haine o pereche de pantofi mov din piele întoarsă care îţi lăsau gura apă. începusem să mă las pe spate, ca să pot duce tot teancul.

— Toate sunt din sezonul trecut. Nu mai are nimeni nevoie de ele. Nimeni în afară de tine, domnişoară secondând 1998.

LU(V
S(X)RF

— Linus, nu am niciun ban. Sun[1] ceva de genul „dacă văd un bănuţ pe jos mă aplec să-l iau . i jxmipsc ca un Moş Crăciun

— Nu fi enervantă. Ţi le dămi • negru şi ursuz.

- Glumeşti?

pp *d,ntre articolele pe care le ţineam au căz*$_{ut}$

floral *3 ^3t ÎX*Ste Cap şi 8 riii cat 0 roc ^lie cu model*

- *încearcă sâ-i arăţi un pic de respect lui Tracy*

ReeSe' Fiindcă trebuie să fiu sinceră:

Te joci cu mine. $_{me}|_{e}$ gratis şi apoi te dacă-mi spui că toate astea su dau foc întorci şi spui .ţeapă , o să plâng ş casei.

— .Ţeapă"? a repetat uluit de vocabularul tău. Ne vom ocupa mai târziu *concentrăm* Acum să ne important. Aspectul tău.

Un laptop. Un telefon. O nouă garderobă de designer.

- E Crăciunul? M-am împiedicat cumva şi am nimerit pe platoul de la show-ul lui Oprah cu cadouri preferate?

— Nu sunt cadouri. Nu sunt o miliardară filantroapă. Sunt instrumente cu care să-fi *faci treaba. Nu te pot lăsa să* vii la şedinţele *foto din* Central Park arătând ca o reclamă la reducerea de *cincizeci la* sută la vânzările second-hand de la biserică.

- Cuvintele tale mă rănesc, Linus, i-am spus, hol- bându-mă cu poftă la perechea de ghete caramel din piele întoarsă pe care mi-a arătat-o.

Voiam să le iau în braţe şi să le pup.

- Nu-mi pasă. Nu mai pot suporta nicio secundă acest pulover lălâu. Faci să-mi pocnească venele de pe frunte.

- Nu ai vene pe frunte.

Graţie Botoxului. Dar nu mă face să-mi pocnească "şi prin bariera asta de toxină botulinică. Du-te şi că orice altceva decât hainele de pe tine, iar înainte să [inlbra]- ..d ia cu tine şi unul dintre paltoanele Burberry de ¡nchiz» uşa / [80010] – Nu mă păcăleşti, i-am strecurat de deasupra braţe

lor pline cu haine.

- Nu ştiu despre ce vorbeşti, a pufnit el.

_ Eşti drăguţ şi ascunzi asta sub o răutate fermecătoare.

- Dispari, Cenuşăreaso.

_ o să fii mândru de mine, l-am asigurat, îndreptân- du-mă spre cea mai apropiată toaletă.

- Mă îndoiesc, a strigat după mine. Schimbă-te repede. Ai la dispoziţie douăzeci şi trei de minute pentru prânz şi apoi câinii.

Am coborât în grabă la sala de mese cu prânzul adus de acasă – vită cu orez prăjit de la doamna Grosu – şi m-am aruncat pe un scaun lângă Ruth.

- Am la dispoziţie trei minute înainte să plec să iau patru ogari afgani, rasă pură.

- Puloverul ăsta, a zis Gola.

- Ghetele astea, a gâfâit Ruth.

— Tocmai v-am spus că m-am apucat să fac trafic cu câini de rasă şi voi vreţi să vorbim despre modă? am glumit.

- Bine ai venit la *Labei,* a chicotit Gola. Odată a trebuit să aştept cinci ore la o secţie de urgenţă ca să iau şase Pulovere aduse de un curier pe bicicletă care fusese accidentat de un taxi. Cum e viaţa la etajul patruzeci şi trei?

~ Colorată. Haotică. Trebuie să recuperăm, am răspuns în timp ce smulgeam capacul cutiei cu mâncare. N-am avut timp s-o încălzesc.

- Hai să bem ceva după program, a sugerat Ruth.

- jc orez. Dtaeari pr<.

- Nu pot, am zis cu gura plina dau un curs de dans.

— Unde? Venim, a zis Gol».'n,l,flc^nd l

- Nu e balet, le-am avertiza'

- E hip-hop? a vrut Ru* ufJ pretext de a purta colanţi? Scopul vieţii mele e să ga- • co'anti- -op ,i hip-hop »> R&B.

— Colanţii sunt perfect’- " s

Un fel de *Dirty Dancing* pentru ’ e maj hlJn

- Da! a bătut Ruth din P* lucru pe care l-am auzit toată ziua*^

- După aceea bem vin, a -te sâ |e reamintesc că

— Facem cinste, a zis Rut n-am bani.

- Un pahar. Trebuie să termin *o* prezentare pentru un contract freelance. # .

Unul pentru care speram să primesc cateva sute de dolari.

— S-a făcut, a spus Ruth.

Adorabilul meu *telefon nou a scos un sunet angelic de* harpă. Semnalul s-o iau din loc.

- La *naiba! Trebuie să plec, le-am* anunţat, luând noua mea haină, vechiul rucsac şi câteva

îmbucături de orez *prăjit. Ne vedem mai târziu, doamnelor.*

— Arăţi minunat, a *strigat Gola după mine. Am ridicat o mână în aer şi mi-am croit drum spre*

ieşirea din clădire.

Am fost încântată să-l găsesc pe *Nelson* aşteptân- du-mă *lângă bordură.*

— Te superi dacă stau în faţă? l-am întrebat.

- Nici vorbă, a zis, deschizându-mi portiera.

Am vorbit *pe* drum. Nelson era căsătorit, avea două fete şi trei nepoate. îşi petrecea sfârşitul de săptămână la meciuri *de* fotbal şi târguri de ştiinţă.

•• traficului ne-au zâmbit Aveam un avans de cinci- inute Am coborât în faţa unei clădiri din piatră sptetf*

• am urcat scările în grabă, cu noul meu palton în^^/frumosînjur, ca mantia unui supererou. fluturi m_aş fi ocupat de dimineaţă mai mult de păr şi h a* aş zice că m-aş fi simţit acum aproape cochetă.

"^Cochetă, stăpână pe mine şi invincibilă în noul meu
job

Am apăsat butonul soneriei şi am aşteptat băţoasă incă o reuşită.

- Nelson, avem o problemă, am spus, închizând uşa şi începând să caut telefonul în geantă.

- Mi-am dat seama când am observat că te-ai întors firă pasagerii cu patru picioare, a zis el meditativ.

- A fost o încurcătură în privinţa datelor. Câinii sunt undeva la o prezentare de lux din Connectîcut.

— E tare aiurea când se întâmplă asta.

Am găsit telefonul şi i-am trimis iute un mesaj lui Linus.

Eu: E o *problemă.*

Linus: Nu mă *deranja cu probleme. Vrăjeşte-mă cu soluţii*

Eu: E ceva important.

Linus: Vorbesc *foarte* serios. Mi-a ajuns *până la sprâncenele* astea laminate. Cum e posibil ca trei modele sâ aibă ochii *roşii în acelaşi timp? Nu*

contează. Nu-mi răspunde. *Pur şi simplu rezolvă problema sau* nu te obosi să te mai întorci

LIK'.Y SCORE

Eram foarte siguri i câ slridte faX’ probleme, dar era posibil ca soli ţ dardele lui.

Eu: Bine. Şedinţa foto. Car«-*flim05 e , . Doar ca mal Pu,ln depri'nan' H Linus: Grey Gardens- *uo [n pace* cu mai multa moda. Acum

M-am mul'UI"i,şi “n3'oprim undeva.
- Nelson, trebuie să n P

18

DOMINIC

- Unde-mi sunt câinii? a vrut să ştie Linus, bătând din palme către o asistentă de costume. Tu! Spune-mi cum anume ar trebui să facem pictorialul fără câini.

Asistenta a dispărut cu înţelepciune într-un tufiş.

Era al naibii de frig. Februarie venea peste câteva zile, şi dacă exista ceva mai rece şi mai umed decât ianuarie în New York, era doar afurisitul de februarie.

Bineînţeles că moda nu ţinea cont de temperaturile sub zero grade. Nu. Moda îşi făcuse propriile reguli în afara spaţiului şi a timpului. Am descins în Central Park cu o echipă de patruzeci de oameni. Nici măcar nu era pentru revistă. Era conţinutul digital pentru canalul nostru de You- Tube şi pentru site. Modelele erau ghemuite sub pături şi haine, înghesuite în jurul radiatoarelor pe care angajaţii le transportaseră aici. Peste tot erau înşirate cabluri şi fire, cu excepţia fundalului natural mohorât şi desfrunzit unde se presupunea că vom fotografia modelele şi câinii.

Toată lumea purta parka, căciuli tricotate şi mănuşi care le făceau munca imposibilă. Cerul era plumburiu şi aproape sigur diseară urma o ninsoare.

Nu căutam aici o privelişte hibernală simpatică. Fotografiam imprimeuri florale pe un fundal dezolant, mort, vtiţi genul, cam ca vizuina din pieptul meu unde ar fi trebuit ne o inimă.

Toate astea păruseră în regulă şi nu chiar de tot * urde în urmă cu cinci luni, când le-am pus la cale într-o mţă de sumar. Pe atunci eram la căldurică, înăuntru, şi

ne luptam cu degeraturile. Am clătinat paharul cu ceaiul care mi se răcise şi am tânjit cu ardoare după zilele în C3rf> principalele mele preocupări legate de modă erau bufonilor şi dacă să port bretele sau vestă.

- Din moment ce eşti aici şi absolut nimic altceva nil merge bine cu pictorialul. vei da un interviu în faţa camerei •n timp ce eu o caut pe Ally şi o concediez, a zrs Unus.

-Nu. asta nu *fac. Iar* tu n-ai decâtsă încerc,.

Femeia în chestiune era mot.vul pentru care mă aflam aici. Nu că-mi *păs« de urgenţa ei de vmen.* dar eram *curios.* o diferenţă foarte importantă şt, e, bme, poate puţin ambiguă. , _ . j

- Ba da Şi n-o să mă opreşti tu. Apropo, de ce ai venit de fapt? m-a întrebat, uitându-se la mme ca *ş,* cum atunci mă observa. ___

Ca să văd ce face o angajată enervant de atracftvă. Din fericire. Linus n-avea dispoziţia necesară să aştepte răspunsuri. , _ . ,

- Nu contează. Nici nu mă interesează, a pocnrt el din degete. Tu de colo. Cea cu camera! Mişcă-te până aia şi intervievează-! pe domnul Russo despre afunsitele de ches- tii pe care le facem.

Femeia cu camera video a alergat spre mine, iar eu am înjurat în barbă.

Un tip din echipa media, blindat cu un fular care-i lăsa doar ochii descoperi^. a alergat după ea.

M-am uitat la luminiţa roşie a camerei.

- Am vrea să păstrăm totul informai, domnule Russo.

Explicaţia Tipului cu Fular era înăbuşită de straturi de tricot în dungi albe şi albastre.

- Doar spuneţi-ne numai ce facem aici.

- Stăm să ne îngheţe fundurile în Central Park, am zis.

lipul cu Fular a râs, confundând nesimţirea mea cu simţul umorului.

AIAUU di* un
Ih «k A|t

n SĂ mA revimşw $1 sA mA mfgur cA I.IIUIN \ K ifouA ori foatafe sA mA mid punA vrrodnlA în ^tTunri came*' tilnww'.

WP \m deschis guta să ţin un dwcma urturAtnr draprr ,

mA simţeam» câttd cineva a strigat ta npatvlr mru:

K »U pictori

._ oh. Doamne! a gemut femeia cu camera, uit An-AH*' ţ*^ umărul meu.

Alh\ tatt^m palton de twvcd care flutura În vânt tn satele ei. era trasă tn direcţia mea de patru câini uriaşi de r«â incert*.

Verificasem datele şedinţei foto înainte sA plec din birou. Aceştia nu erau ogari afgani de rasă bine îngrţjlţi. Erau nişte potăi nestăpânite şi nedresate.

- Unde-mi sunt ogarii? a ţipat Linus.
- O încurcătură tn program, i-a răspuns Ally, încercând fără efect să-şi înfigă tocurile în alee şi să oprească grupul de câini să sară pe el.
- Bruno, şezi!

Bassetul cu vestuţă cu carouri s-a oprit brusc şi s-a aşezat.

Am prins una dintre lese înainte ca Ally să fie ruptă în două de câinii lipsiţi de maniere care ţineau să adulmece neapărat în direcţii diferite din parc. M-am trezit faţă-n faţă cu un labrador ciocolatiu psihopat care s-a aruncat pe mine. Labele din faţă m-au lovit în burtă, dar se vede că nu era destul de sus pentru el, căci câinele mi-a sărit imediat în braţe. O limbă lungă şi roz de animal mi-a lins faţa.

— Ce mama dr...

Cuvintele mi-au fost întrerupte de un sărut franţuzesc iniţiat de câine. M-am ferit de următorul atac, iar labradorul şi-a pus capul pe umărul meu şi a oftat.

- Ahhh, crede că eşti omul lui, a spus femeia cu camera.
- Nu sunt omul nimănui, am mormăit, ferindu-

AIAUU **di* un**
Ih «k A|t
mă .[e] “H>ba jucăuşă a câinelui, care s-a uitat la mine cu ochii ■ui căprui aiuriţi.

II'(V
S(OR|

Ally i-a îndesat lui Unii® în mână restul lo^or.Ceiq, picioare lungi era un gri pestriţ interesant şi părea c^ fuse^ prăsit dintr-un ogar care fugflrise ceva iepuri la viaţa |$_{U}$j' Ultimul era un pitbull tigrat. cu fundul mare şi cu umerii c_{a} tancul.

.

- Unde ai găsit asemenea răstit IJnus, scoţând cu mâna ilibe o. • uzunar. ta un tomberon dintre blocuri.-’

bili, a răspuns Ally. căutând cu atent» >n *buzunar.*

- Chestiile astea sunt adaptabile. ^{an}’ *■

Arătau ca şi cum ar distruge un apartament m

două ^{mmU} – Nu sunt chiar *atât de răi.* a insistat cu

naivitate.

Bassetul de vânătoare alerga bucuros în jurul lu> IJnusX striga, în aşa fel încât până la urmă t-a tnconju- rat picioarele cu lesa.

M-am abţinut să râd. Trebuia să recunosc. Camele pe care-l ţineam reuşea poate să distrugă un palton perfect de caşmir, dar merita să-l văd pe Linus pierzandu-şt nunţde.

Ally mi-a zâmbit şi am uitat de haină şi de Linus, de frig şi de limba câinelui.

Tipul cu Fular s-a grăbit să ia din braţele mele câinele de treizeci de kilograme.

- Am să-l iau pe ăsta înainte să... a zis el şi a plecat în grabă.

înainte să ce?

Aveam eu aerul că aş lovi un câine fără adăpost? Hristoase!

- Poftim. Ţine-l pe ăsta, a zis Ally, vârându-mi în

braţe *o chestie* mică şi ciufulită, care tremura.

Măcar *ea* nu părea că creadă că sunt în stare să-i fac rău.

— Ce naiba e ăsta? Un hamster?

Ea şi-a strâns buzele.

Cei de la adăpost mi-au spus că e câine, dar eu nu mari ar putea să mănânce aşa ceva la micul-dejun. cred' v lui e Domnul Frisky şi e ataşat de pitbullul chior modelele tale.

00 Marele pitbull tigrat le făcea ochi dulci – pardon, un „ehidulce -femeilor.

- Nu-i aşa că eşti cel mai frumos băiat din lume? l-a alintat croata Kata pe animal.

- Numele lui e Pirat, mi-a şoptit Ally.

- Nu putem face fotografiile cu mutanţii ăştia. Să-mi aducă cineva un xanax şi o pizza mare, s-a văicărit Linus.

- E rândul tău să ţii un discurs mobilizator, am spus, dându-i lui Ally un ghiont.

Mi-a zâmbit şi al naibii să fiu dacă nu i-am răspuns şi eu la zâmbet fără să vreau.

- Ai spus că vrei soluţii, a spus Ally, luându-l de după umeri, lată soluţia. Acum arată-ne cum o facem să funcţioneze. Fă-o să funcţioneze, Linus, sau un câine fără stăpân tocmai a vomitat degeaba în maşina *Labei.* Dă-ne un motiv.

Ghemotocul blond a tremurat din nou, aşa că l-am vârât sub haină, la pieptul meu.

— Amicul tău e chiar aici, i-am spus Domnului Frisky, arătând spre Pirat, pitbullul care se ghemuise pe una dintre pături şi-şi arăta burta unui model încântat. Coada ca de şobolan s-a mişcat veselă.

Linus s-a ciupit uşor de sprâncene.

— E imposibil. Nu merge aşa. Va râde de noi toată industria.

Am aşteptat.

— Decât dacă...

- Dacă..., a repetat Ally.

■~Voi avea nevoie de pulovere, oameni buni. Cu flori, curele. Lungi, din acelea aurii. Haide, ce mai aşteptaţi?

19

ALLY

- Spune-mi sincer. Sunt concediat«? l-am întrebat pe Linus, prăbuşindu-mâ pe bancheta în pie e.

S-a trântit lângă mine, în timp ce *maşina* care nu transportase ceata de câini prin tot oraşu sain repa spre birou. .

- Nu am energia necesari să te concediez, a oftat.

- Eu cred d a mers bine, am zis. Am venficat cu echipa de la online şi au primit videoclipül în care Dominic a fost sărutat franţuzeşte de un labrador.

Asta a scos de la el un zâmbet minuscul.

- N-a fost cel mai mare dezastru din cariera mea, a spuse el mărinimos.

— Ai reuşit să combini moda, arta şi karma bună din- tr-o singură lovitură. Recunoaşte, Linus. Eşti un geniu.

Directorul de la adăpost a venit personal să escorteze câinii înapoi şi am observat că modelul croat l-a prins într-un colţ şi i-a cerut o carte de vizită. Aveam o presimţire că Pirat şi Domnul Frisky erau pe cale să-şi găsească un cămin ideal.

- Genial? *Ha!* Sunt doar norocos.

A scos sticluţa din buzunar şi a sorbit lung, după care mi-a dat-o mie.

- Mulţumesc. Nu pot să beau. Predau un curs de dans.

El a clătinat sticluţa.

- Nu c alcool. E o reţetă super-verde. E motivul pen- i_{nl} cart arăt de patruzeci şi cinci de ani când de fapt arn o sută şapte.

Curioasă, am «orbit şi m-am strâmbat.

- Baba suferă la frumuseţe, a glumit el.

- Suferă, dar asta e amară rău, am spus, dându-i înapoi sticluţa.

- Apropo de chestii amare. Tu şi Dominic păreţi să aveţi o relaţie.

- Adevărat? am întrebat inocentă, prefăcându-mă că nu mi-am dat seama că mă trage de limbă.

- Oh, haide, administrator Ally. Omul *a zâmbit.* Buzele lui s-au ridicat la colţuri, iar cerurile s-au despărţit, îngerii au cântat şi o rază de soare i-a poposit pe faţă.

Am râs.

- Eşti sigur că nu e alcool în aia?

— Spun numai că a fost un ticălos trist de când a venit la *Labei.* Dar când se uită la tine...

Nu muşcam momeala.

- Arată de parcă ar vrea să omoare pe cineva. Nu ne înţelegem. Nu ne simpatizăm. Totuşi, îmi place să-l enervez.

- Ei bine, continuă. E plăcut să-l vezi distrându-se măcar o dată.

- E foarte serios, am spus, enervându-mă pe mine că de data asta voiam eu să-l trag de limbă.

— A fost adus să cureţe o mare mizerie aici. Ia foarte în serios familia şi afacerile.

— Şi mesajele scrise cu pepperoni le ia foarte în serios.

Linus s-a îndreptat pe banchetă.

— Ăsta nu e doar un zvon?

Am clătinat din cap.

— Nu. A fost un măgar. Am scris FU pe pizza lui. A făcut în aşa fel încât să fiu concediată, iar Dalessandra mi-a oferit un loc de muncă.

— Nu eşti atât de plictisitoare cum Par*’ admin^ tor Ally.

— E din cauza paltonului, «m glumit, îndepărtând un smoc de blană de câine de pe minunata lână.

- ştii, eşti singura suficient de curajoasă să

tlpi ’a e|

M | • „x î-arn spus. Atata doar că e| m,

- Nu sunt curajoasă. i am i nu mâ poate concedia şi totul e temporar. Odată se rezo|vă totul, n-am de gând să rămân.

— Locul ăsta e un vis pe«[1]

Linus s-a cutremurat. .

_ E una dintre cele mai *groaznice* creatun pe care le-am întâlnit. Şi lucrez în industna modei.

Am călătorit în tăcere câteva minute.

- Apropo, mulţumesc pentru laptopşi pentruitele- fon, i-am spusei el m-a privit din spatele *ochelarilor*Nu ni ai aranjat la IT? Adică, din moment ce am fost detaşată la tine săptămâna asta, am bănuit că vin de la tine.

- N-am ştiut că se pot face lucruri de genul ăsta, a zis el gânditor. Mă întreb dacă n-aş putea să cer şi eu o nouă eşarfa Dior?

— Dacă nu sunt de la tine, iar Zara nu are nimic de-a face cu asta, de unde vin?

- Poate că Dalessandra se joacă de-a Moş Crăciun, a presupus el.

- Face şi aşa ceva? Mă refer la altceva în afara jobu- rilor oferite pe stradă.

— Dalessandra face o mulţime de lucruri despre care noi, ceilalţi, nu ştim nimic.

Era aproape ora şase şi etajul patruzeci şi trei începea se goleascâ. Câţiva dintre asistenţi se chinuiau cu nişte ^raini urgente în cubicule şi în sălile de şedinţe. Câţiva din- tra superiori se înghesuiau lângă lift în rochii de seară sau costume cu cravată. Era o seară obişnuită de luni.

M-am schimbat în uniforma standard de dans, colanţi cu talie înaltă şi un maiou scurt, şi m-am aşezat la birou ca să verific mesajele, ascultând playlistul din seara asta înainte să plec la curs.

Banii primiţi de la studioul de dans nu erau cine ştie ce, dar iubeam suficient de mult dansul încât să-mi permit să ţin două cursuri pe săptămână în loc să-mi iau nişte ture mai bine plătite. îmi plăcea să mă mişc, să transpir şi să simt muzica în oase. Era ca o celebrare a faptului că trăiesc.

Cursurile pe care le ţineam erau mai puţin despre tehnică şi mai mult despre cum să te mişti în feluri care te faceau să te simţi puternic şi sexy.

Telefonul meu uzat a vibrat în staccato pe birou. Era un mesaj de la vecinul meu.

> Domnul Mohammad; L-am vizitat pe tatâl tâu. Am mâncat jeleu şi ne-am uitat la televizor.

A adăugat şi o animaţie în care două femei se luptau intr-un bazin cu jeleu. Regretam un pic că-i instalasem pe telefon opţiunea de a trimite imagini de genul ăsta.

I-am mulţumit şi i-am dat noul număr de telefon de serviciu, cu instrucţiuni explicite de a-l folosi numai în caz de urgenţă.

A răspuns cu o animaţie reprezentând un deget mare ridicat în semn de aprobare.

— Lucrezi până târziu?

l-am recunoscut vocea, chiar dacă era înăbuşită de Tayior Swift.

a Dominic stătea chiar lângă cubicului meu. Cu mâi- n e în buzunare. Paltonul îi era acoperit cu urme

H’(V M OR|.

noroioase

,n/l ^Şi ,nn{ mici - f^mi P^flcen ^^rfecţiiinc., Ş* pnril m«| puţi,, fnrmklM MHi „man l,n* I *Mi-ani* scos *căştile.*

ja j ^ew)lv ce mai avea aveam de făcut înainte SA p|

^

S-a uitat la ţinuta mea şi i-am simţit privirea ca or „ ah Wre fi2iCâ adevărată.

Trebuie neapărat să-migăsescpe cineva. Sau măcar capăt o îmbrăţişare.

~ Dă-mi voie să *ghicesc, a zis, cu ochii albaştri opri n. du-se o clipă asupra peticului de piele goală dintre maiou şi colanţi. Kickboxing?*

- Eşti pe aproape, i-am spus când telefonul meu a Piuit, amintindu-mi să bag în viteză, şi m-am ridicat. Cursuri de dans, l-am lămurit, punându-mi puloverul şi vârând ambele telefoane în rucsac.

— S-a rezolvat urgenţa familială? m-a întrebat.

M-am uitat la el, surprinsă că s-a mai gândit la asta.

— Nu încă, dar e o ameliorare. Totul e sub control.

— Bun.

Aştepta şi m-am întrebat dacă spera să mă deschid şi să-i spun totul. Mai degrabă spera să tac şi să plec.

— Ai un telefon nou?

Am ridicat privirea. *Chipul lui era impenetrabil.*

- Ai ceva de-a face cu zâna de la JT care m-a copleşit azi cu cadouri?

- Par eu genul de persoană care ar face asta? m-a provocat.

- Nu, deşi urmele astea de labe te mai îndulcesc un pic.

S-a uitat la caşmirul distrus.

- Aminteşte-mi să-i spun lui Linus să te concedieze. M-am pregătit să-mi strâng părul într-o coadă scurtă, ţinând în colţul gurii elasticul de păr.

_ Bună încercare. Cred că mă place, i-am strecu- ₑu elasticul de păr încă între buze. Ar trebui să încerci. ¡\«te s-ar domoli ura ta nestăpânită.

[1] Mi-am prins coada cu elasticul şi am strâns-o.

- Nu te urăsc, Ally.

Vocea lui era joasă, răguşită. Nu ştiu cum s-a întâmplat. dar brusc stăteam foarte aproape. Nu putea să iasă bun din atracţia asta, dar nu mă puteam abţine.

Era mereu un tip rece şi distant. Dar acum, la câţiva centimetri distanţă de mine, părea complet altfel.

- Perfect. Pentru că, sincer, sunt irezistibilă, şi ai putea să te dai bătut chiar acum.

- Nu-mi permit să te consider irezistibilă.

Nu ne atingeam, dar spaţiul dintre noi părea să se fi incărcat cu ceva. Parcă era un defibrilator pregătit pentru inima mea.

Nu-lplăceam, mi-am reamintit. *Dar asta nu însemna că nu-l voiam.*

Se pare că mă transformasem intr-o femeie care şi-ar smulge încântată hainele de pe ea şi ar sări pe un tip care n-o place, numai pentru că era cumplit de atrăgător.

Şi aşa am ajuns la un nefericit scenariu fantezist despre cum ar arăta Dominic Russo dacă m-ar regula. Deasupra. Dedesubt. Aplecat peste mine. La perete. Printre cearşafuri.

— Ce e? a întrebat el.

întrebarea a avut efectul unei zgârieturi pe un disc, îmi imaginam ce se citea pe chipul meu.

— Nimic, am scâncit. Trebuie să plec.

Trebuie să plec să fac o plimbare lungă în aerul îngheţat, să mă răcoresc odată şi să încetez să mai am gânduri murdare, murdare.

Dar el nu s-a mişcat odată cu mine, aşa că acum

aproape ne atingeam. îl *simţeam.* Mâinile îi erau încă înde- în buzunarele paltonului. Căldura care venea dinspre trupul lui era extraordinară.

Inii imaginam cum ar fi *dacă* mi-ar aluneca mâinj|e pe pieptul lui. Ştiam exact cum ar fi textura cămăşii |Uj apretatc în luptă cu căldura trupului *disperată să* evadeze.

îi simţeam respiraţia în *păr. Pun* Panu că-mi auzea bătăile inimii, pentru că eram *al naibii de sigură că* eu |e auzeam. Le simţeam în tot *corpul. 0 pulsaţie insistentă de* sânge fierbinte.

S-a aplecat în fată, P“*™ 0 S"** Se?ndă am crezut că buzele lui ferme *le vor* zdrobi pe ale mele, m genul acela de sărut în care nimeni nu supravieţuieşte. Dar s-a întins dincolo de mine, spre birou, apoi s-a îndreptat.

- Poftim, mi-a zis, dându-mi căştile pe care le lăsasem pe birou. , , . . ,

Degetele mi s-au încleştat pe ele. *dar**t drumuL Am stat aşa preţ de incă un moment m erminabil. Uitându-ne la căşti. Degetele noastre aproape se atingeau.

El tot nu mă atingea, dar era ca şi cum m-ar fi despu- iat şi m-ar fi întins ca să mă admire.

Să mă devoreze.

Să mă distrugă.

Oare şi el simţea asta? Sau doar eram eu o ciudată care nu era în stare să iasă din cubicul fără să facă vreo belea?

Am îndrăznit să mă uit la el.

Ochii albaştri mă priveau fix. Părea frustrat. Furios. înfometat.

- Ai mâncat la prânz azi? l-am întrebat.

A clipit ca şi cum ieşise dintr-o transă.

— *Ce* să fac?

- Ai mâncat *la* prânz? am repetat. Pari înfometat.

- Ar trebui să pleci, Ally, a zis, făcând intenţionat un pas în spate.

Şi uite-aşa a luat şi căldura cu el.

M
O

Am luat paltonul de pe spătarul scaunului şi mi l-am aruncat *pe* spate ca pe o mantie protectoare, apoi am ieşit fără *nicio vorbă.*

Am ieşit de la metrou cu o staţie înainte, doar ca sfi tospi/aerul rece şi să-mi liniştesc gândurile. Nu avusesem o scenă fierbinte cu Dominic. Cu siguranţă nu. El nu avea aşa ceva- Spusese de nenumărate ori – nu numai că nu sunt genul lui. dar că abia reuşeşte să se poarte civilizat cu mine.

Eram obosită. Distrasă. Citisem greşit toate semnalele. Nu era atras irezistibil de mine. Era doar politicos. Sau enervant.

Nu mă atinsese. Nici măcar când îmi dăduse căştile, mi-am reamintit cu ciudă.

N-aveam de gând să intru intr-o poveste cu fata care oftează după băiatul cel mai atrăgător din şcoală. Am pus în căşti melodia „Single Ladies” a lui Beyonce şi am refuzat să-mi las creierul să revadă non-scena care se întâmplase.

Studioul se afla la primul etaj al unei clădiri bine întreţinute, cu ferestre arcuite artistic, din Cast Iron Histo- ric District Geamurile erau aburite de la ultimul curs. Cur- sanţii se înghesuiau pe hol. Cei care plecau erau transpiraţi, relaxaţi şi zâmbeau. Cei care veneau erau crispaţi şi înfriguraţi Gata să se lase ghidaţi în trup şi în minte. Gola şi Ruth au apărut în ţinută de sport de firmă şi le-am trimis la locurile lor pe podeaua din lemn lustruit.

Era plin de cursanţi în sală şi simţeam deja crescând energia, odată ce fiecare începea să se debaraseze de povara zilei pe care o avusese.

Asta îmi plăcea cel mai mult. Transformarea din [an]gajat în persoană. Din părinte în dansator. Din funcţii şi responsabilităţi într-un trup pregătit să se mişte pe muzică.

Mica adunare a ţipat când am aprins luminile şi am Pornit playiistul.

~ în regulă, doamnelor şi domnilor. Hai să ne mişcăm!

20

DOMINIC

- Grota, am nevoie să-mi recomanzi nişte servicii' *de plimbat câini. i-am spus, sprijinindu-mă de b.roul ei* $_{Şl}$ *descoperind* din întâmplare că de acolo o 1 rec pe Jy la noul ei loc de muncă. Fusese transferată temporar la etaj ca să-l ajute pe Linus să nu-şi piardă minţile directoriale săptămâna asta. *Iar* eu am fost... distras de prezenţa ei.

Azi purta o pereche de pantaloni de firmă cu talie înaltă, roşii ca focul, şi un soi de bluză neagră din dantelă ce părea victoriană, doar că se vedeau prin ea bretelele sutienului. Era o ţinută conservatoare în comparaţie cu ceea ce defila de obicei *pe* holurile redacţiei *Labei. Dar era destul* ca să încep să-mi imaginez tot ce se *afla sub bluză.*

Adăugase brăţări turcoaz şi argintii pe una dintre încheieturi şi avea cercei *clasici, rotunzi.*

M-a enervat impulsul ăsta de a face un inventar al tuturor lucrurilor pe care le purta.

în ceea ce o privea pe Ally, aveam *deja multe impulsuri.*

S-o evit.

S-o ignor.

Să găsesc motive de a vorbi cu ea.

Să mă cert cu ea.

S-o ating.

"ating iuni când am gâsi,_°,a

Mi-a venit mult mai greu decât era cazul să mă stăpâ- $_{nu}$ întind mâna ca să-mi trec un deget peste buzele ^pestc fâşia de piele goală de sub tivul maioului.

Era absurd. în preajma ei îmi pierdeam controlul. O senzaţie pe care o detestam.

De fiecare dată când vorbeam cu ea, ne întâlneam pe hol stăteam în jurul aceleiaşi mese la o şedinţă, voiam *mai mult.*

Voiam mai mult să dau vina pe ea, dar ceva din mine începuse să se întrebe daca nu cumva era ceva genetic. Dacă tatăl meu fusese un bărbat normal până ce într-o zi a cedat.

- Oameni care plimbă câini? a repetat Greta.

Era a treia oară când mă duceam în biroul ei în loc s-o sun, să-i trimit mesaj sau pur şi simplu să strig prin uşa deschisă, aşa cum făceam de obicei, înainte să se mute aici la etaj femeia la care nu mă puteam împiedica să mă gândesc.

Secretara s-a rotit ostentativ cu scaunul ca să vadă la ce mă holbez. S-a întors şi a ridicat o sprânceană. Ştiam că n-o păcălesc.

Nici măcar pe mine nu mă păcăleam.

- Oameni care plimbă câini. Cu cât mai repede, cu atât mai bine, i-am spus vioi.

- Mă ocup după prânz, m-a asigurat. Mai ai nevoie de altceva?

Şi-a ridicat la fel de ostentativ capul blond în direcţia lui Ally.

Greta îmi făcea programul de ani întregi. Ştia cu ce fel e n lei lnt^nesc obicei. Crescusem în preajma foto-H'odelelor, a fotografelor şi a creatoarelor de modă. Fusese P^ur Şi simplu normal să petrec cu ele mai mult timp... “ttr-un mod mai intim.

fem ,Intjase_Am lnsă într-o perioadă sabatică în privinţa e or de când acceptasem funcţia asta.

întâlniri.

Fără sex.

Trebuia să-mi dovedesc mie însumi că nu sunt deloţ? ca tata. Cu toate astea, acum tânjesc după o femeie pe Care nici măcar nu o plac. Poate că nu Ally mi-a intrat pe piele. Poate că e doar nevoie biologică de a regula.

Acest gând m-a făcut să mă simt mai bine. Trecuse un an fără sex. Un an fără să simt o femeie sub mine. Un an fără să ating nicio piele delicată, adora i

Fusese mult prea mult-

Nu eram călugăr, d doar un bărbat care nu voia să repete păcatele tatălui său.

- Nu, vreau doar recomandările, l-am spus igno rând prudent felul în care se mişcau urnen. lu> Al y dintr-o parte în alta ca şi cum ar dansa pe muaca drn căşti – mă întreb ce asculta în momentul ăsta, ă u (urnesc.

M-am întors în refugiul biroului meu. Nu m ă obo- sisem să-l reamenajez atunci când am ocupat postul. Nu fusese o prioritate pentru mine. Vemsem mtr-o duminică ş, luasem toate fotografiile înrămate, toate amintirile şi toate premiile strălucitoare şi le aruncasem la gunoi. A doua zi de dimineaţă îmi fuseseră livrate biroul şi scaunul – mobilier nou, pe care tata nu-l atinsese.

Nu fusese însă un nou început, ci mai degrabă o preluare în forţă.

M-am aşezat la birou şi am ridicat macheta paginii pe care trebuia s-o aprob. Dar Ally mi-a apărut din nou în minte.

De la momentul acela uimitor de stupid de luni seară – când am fost atât de îndrăgostit de fâşia aceea de piele goală de sub maiou, încât aproape am atins-o – nu m-am mai gândit la altceva. Îmi imaginam cum arată la dans. Mişcându-se pe un ritm alert în colan (ii

aceia. Cu sudoarea strălucindu-i pe abdomenul gol.

Acum iar aveam o erecţie.

Fantastic, n-am ce zice.

M-am foit pe scaun, refuzând să cedez de data asta.

Ieri an'1**^tM lw ertsa HC*rrr(,r- 1 H,n vrul naibii la o parte din calea mea. 8-a oferit – mal n politicos – sA m* njute să cobor scările eu capul îiui- ^te Tot ce-mi imaginam era cum o aplec peste balustradă ®. ridic fustiţa cochetă pini în talie. M-am tntora În birou, ni-am închis în toaletă şi m-am masturbat violent gflndln- du-mă la ea.

în miezul zilei. În birou.

Am ax'Ut un orgasm atât de puternic, încât mi s-au înmuiat picioarele.

După ce s-a terminat nu m-am putut privi în oglindă. M-am temut că nu pe mine o să mă văd acolo.

.Astăzi îmi ţineam afurisitele mâini departe de afurisitul penis şi afurisita minte departe de afurisita Ally. Şi cu asta gata.

Am adunat fiecare gram de voinţă pe care-l aveam şi m-am concentrat pe macheta din faţa mea.

încăpăţânarea a învins, iar eu nu m-am mişcat de acolo timp de treizeci de minute, până când s-a auzit o bătaie în uşa deschisă.

Harry Vandenberg, bancher de investiţii, etalon de eleganţă, tată a doi copii şi cel care deţinea titlul de cel mai bun prieten al meu, stătea în cadrul uşii. Era înalt şi zvelt. Aveam câţiva centimetri şi kilograme în plus faţă de el, dar el avea un zâmbet care atrăgea femeile. Era fermecător. Eu eram... mai puţin exuberant.

— la uite că *trăieşte,* a glumit Harry, intrând în biroul meu.

A scos telefonul şi a făcut o pozã.

— Pentru ce e asta? l-am întrebat, ridicându-mă să-l salut.

Ne-am strâns mâinile şi apoi ne-am îmbrăţişat.

— Dovada că trăieşti, pentru restul băieţilor, mi-a ^Phcat Harry, trimiţând un mesaj.

grup Te^onu^ meu a piuit şi am ştiut că e trimis pe un

— N-a trecut *chiar atât* de mult, l-am contrazis, Spr j jinindu-mă de birou.

S-a aşezat pe fotoliul din fata mea.

- Nu te-am văzut de o lună. Ultima dată când ai cu noi, încă mergea aerul condiţionat.

Mi-am lăsat în urmă cu treisprezece luni j obll | * care-l iubeam de la Dorrance Capital, uimmdu-i pe colegii mei, cu toţii bancheri de investiţii.

-Am fost ocupat, i-am zis.

- Tu eşti mereu ocupat. Pe naiba, şi eu sunt mereu ocupat, dar asta nu e o scuză. Luăm prânzul unpreună.

Prânz *o idee buni. Şi ies din birou era o idee bună.*

M-am întins după telefon, care acum bâza« la intervale regulate. Nu puteam decât să-mi unagmez ce asalt de mesaje venea de la foştii mei colegi de muncă. _

- Nu-i corect, Făt-Frumos, a zis Ally, intrând ca o vijelie în birou.

Ţinea ridicată o pungă din plastic pentru unbră-căminte.

Aproape am zâmbit. *Aproape.*

— Care-ar fi problema ta, MaJeficent?

Ştiam exact care era problema. în punga aceea fuseseră patru veste pe care le comandasem pentru mine ca s-o torturez.

N-am ce face. Dacă simpla ei prezenţă mă tortura, atunci măcar mă consolam cu ideea că suferă şi ea.

S-a întors spre Hany.

- îmi cer scuze. E o întâlnire importantă? Preferi să mă întorc şi să zbier la ticălosul ăsta mai târziu? l-a întrebat.

Hany a zâmbit

- Sunt prieten vechi cu ticălosul ăsta. N-ai decât să-l insulţi în faţa mea.

— Grozav! Mulţumesc, a spus Ally, aruncând punga pe biroul meu. îţi spun eu care e problema mea. Se cheamă Dominic Russo şi e o pacoste.

- Apropo,[eu sunt] Harry, a zis şulfa mea de prieten.

Era mult prea amuzat pentru gustul meu.

— Fără prezentări, am zis. Domnişoara Morales nu lucra cu noi mult timp. E doar o chestiune de timp până când îşi revine mama şi o concediază, din moment ce pare ■„capabilă să se comporte cu profesionalism.

Ally mi-a arătat degetul mijlociu.

Mi-am încrucişat braţele peste piept, părând plictisit.

— Ai terminat?

A arătat cu degetul spre pungă, apoi spre mine.

— Sper că ştii ce faci, pentru că asta înseamnă război.

— Nu stârni un război pe care nu-l poţi câştiga, am avertizat-o încet.

Am înţeles. Sunt un măgar. N-o vreau prin preajmă, dar nici nu pot s-o las în pace. Asta-i situaţia. A meritat preţul cu cinci cifre, cât au costat vestele alea, numai ca s-o văd nervoasă. Şi chiar îmi plac vestele.

- N-am de gând să pierd, Făt-Frumos.

Mi-a întors spatele şi mi-a venit să-mi dau singur un pumn în faţă pentru că am observat cât de al naibii de bine ii accentuau curbele fundului pantalonii ăia roşii.

— Harry, mă bucur că te-am cunoscut. Eu sunt Ally, a zis ea.

- încântat de cunoştinţă, Ally, a spus Harry, numai farmec.

S-a ridicat şi i-a întins mâna.

Am strâns din dinţi. El putea să-i strângă mâna fără ca [asta] şă însemne nimic, pe când eu nu ştiam dacă aş supra- [v]Mui fie şi doar unei simple atingeri. Ally era în siguranţă 5[1] sufletul meu era în siguranţă atâta timp cât n-o atingeam.

— Dispari, Maleficent.

Şi-a îndreptat atenţia către mine şi mi-am detestat [sen]zaţia bruscă de uşurare.

“• Ţine minte, Dom. Tu ai început.

A ieşit, iar eu şi Harry am privit-o plecând.

— Cine e? m-a întrebat *el.*

— Nimeni. Hai să mergem.

- De ce n-o alergi cu un inel cu diamant pe fe^ aia? m-a întrebat Ham' în clipa m care ospătarul s-a d$_{Ppâr}$tat de masa noastră.

- Care femeie? am întrebat, prefăcandu-mă că $_{nu}$ştiu despre cine vorbeşte.

- Maleficent a lui Făt-Fnimos. Am crezut că o să mj pui măcar un pic în temă.

- Nu e genul meu, am zis. Ce mai e pe piaţa obligaţiunilor? $_{fcT\ _T}$,,

- Eh, a zis el clătinând dm cap. Nu. Nu schimbi subiectul. Tu şi Ally. Care-i povestea?

- Nu e nicio poveste, am insistat, scoţând meiul de argint al şervetului, ca să-mi fac de lucru.

Hany a rămas tăcut, apoi s-a uitat în sus. Adulmeca aerul.

- Simţi mirosul?

Ştiam ce vrea să spună.

— Nu simt.

- Eu, da. E puternic. Uite, simte-l şi tu, a zis el, fluturând mâna spre mine. Asta e mirosul de gogoşi. Minciunele. Braşoave.

- Nu e nimic. Lucrează la administrativ. A angajat-o mama.

- Simbolul modei şi editorul-şef Dalessandra Russo nu angajează administratori, a subliniat el.

- Ba da, atunci când sunt concediaţi din cauza mea de la pizzeriile din Village.

Hany a chiuit amuzat.

- Oh, asta e bună.

— Nu e nimic bun. Nu e nicio poveste. Nu e

nimic.

Frate. ultima dată când ani văzut artificii zburând

I ;Vta a fost când socrul meu a încercat să încălzească if >tond cu nucrounde nişte resturi înfăşurate în staniol, lirici într'° negare ahsolutft* ori mft minţi ’n fn*ft chinr *n‘mN$_U$ e nimic. Nu s-a întâmplat nimic şi nici nu se vl întâmpla- Atâta doar că ne enervăm unul pe celălalt, am insistat. a

- Când a fost ultima dată când o femeie ţi-a intrat pe sub piele? a întrebat.

Ospătarul s-a întors cu băuturile, iar eu m-am întins cu disperare după a mea.

Răspunsul era „niciodată“, iar Harry ştia.

- Principalul criteriu pentru mine ca să fiu interesat de o femeie e să nu mă enerveze.

- Este o graniţă fină între enervare şi „aşa aş vrea s-o dezbrac", a comentat el. Când am cunoscut-o pe Delaney, în cincizeci la sută din timp voiam s-o omor şi în restul de cincizeci la sută voiam să intru în chiloţii ei.

Delaney era soţia lui Harry. Era o avocată cunoscută pentru interogatoriile ei agresive. S-au cunoscut intr-un bar şi şi-au petrecut întreaga seară certându-se pe vin şi fotbal. După zece ani şi doi copii, amândoi încă sunt de părere că o ceartă sănătoasă poate sa fie cel mai bun preludiu.

- Nu toţi suntem la fel de săriţi de pe fix ca voi doi, am zis.

M-a ignorat.

- Abia aştept să-i spun lui Delaney că Dominic Russo d mtâlnît în sfârşit pe cineva care-l scoate din sărite.

~ Tu mă scoţi din sărite.

- Da, dar eu sunt luat. Ea este?

- Cine?

~ Nu te juca, Russo. singură, am recunoscut.

-Ce coincidenţă. Şi tu la fel.

II'(Y SC
ORb
lipsitățde^oXl^
vM, eu nu-mi dau întâlnim "> |itica „„„

- Poate că ar trebui să scm

că e clar că e interesată de tine. M repiw

Chiar era? Sau era interesa

Dominic Russo? 0 femeie era mai inte-

N-ar fi fost prima da' faini]je-i mele. La urma

resată de numele sau de mi muncă numai pentru că

urmelor, căpătase deja un loc

mă întâlnise. j(djn nou poza cu degetul

- Nu mă face să-P tnmn o

mijlociu, i-am spus.

21

ALLY

Miercurea nu era cea mai bună tură la bar ca să faci bani, dar tot era mai bine decât nimic. în plus, între *Labei* şi tura de la Rooster, reuşisem să finalizez un proiect de design pentru un client – o serie de ilustraţii de Facebook pentru lansarea unui produs.

Trimisesem factura, iar borcanul meu cu bacşişuri era pe jumătate plin. Primul meu salariu de la *Labei* urma să vina săptămâna viitoare, iar tata fusese externat şi trimis înapoi la azilul de bătrâni.

Totul se mişca în direcţia potrivită.

— Noapte bună, băieţi, am strigat după cei doi clienţi care încălziseră două ore scaunele de la bar, discutând în contradictoriu despre literatura secolului al XVII-lea şi flirtând cu mine.

Mi-au lăsat un bacşiş de treizeci la sută, ceea ce a făcut ca inima mea mercantilă să bată mai repede.

Dar bătăile inimii s-au transformat într-un solo agresiv de timpane când Dominic Russo a ocupat unul dintre scaunele libere. Ne-am uitat unul la altul în timp ce el îşi scotea haina. Era îmbrăcat mult mai lejer decât fusese la birou. Blugi şi un pulover cenuşiu care-i venea perfect şi-i făcea ochii albaştri să pară mai argintii. Mânecile suflecate

dezx ăluiau tatuaje pe ambele braţe.

Mmm.

Ce era cu bărbatul ăsta de mă făcea să simt... nu ştiu cum?

Fără cuvinte, am lăsat să cadă un şervet pe bar, |n lui.

În bar încă era gălăgie şi aglomeraţie, dar totul să dispară în ceaţă când ne uitam unul În celălalt.

Ce era asta?

*l"*c ce venise aici?*

r>e ce vreau să mii caţăr peste bar şi să alunec i poala lui?

Mă rog. În afară de motivele evidente..

- Ce să fie, şefii? am întrebat, încercând să fiU senină, chiar blazată.

Când şi-a articulat însă răspunsul, a sunat ca o pro- punere pentru mine. *Bere? Whisky? Eu?*

A arătat spre berea artizanală la halbă şi şi-a sprijinit braţele pe bar.

Am turnat berea şi i-am pus-o în faţă.

- Hei, Al, un rând de shoturi pentru petrecerea bur- lăciţelor, a spus unul dintre ospătari din capătul barului.

Eram suficient de în vârstă ca să-i fiu o foarte tânără
mătuşă.

Uşurată, am plecat de lângă ochii aceia care sfredeleau găuri în mine şi am luat bonul de pe tejghea. M-am apucat de treabă, pretinzând că fiecare fibră a trupului nu era preocupată de bărbatul din spatele meu.

Am făcut şase cocteiluri Screaming Cfrgasm, am mai turnat patru beri şi am amestecat două Martini înainte să mă întorc la Dominic.

- Ţî-e foame? am întrebat.

— Iei o pauză?

Şi-a împins paharul gol spre mine. Privirea lui a zăbovit pe brăţările din mărgele de *pe*

încheietura mea.

- Am cincisprezece minute, am spus, întrebându-mă ce şi-ar putea dori suficient de mult încât să vină până aici şi să stea în barul meu.

- Mănânci cu mine? m-a întrebat.

Aciim mă neliniştea. Era amabil. Politicos.

Aveam

. nia i multă încredere în versiunea lui morocănoasă şi ^ărea\ă decât în cea politicoasă.

- Desigur.

părea uşurat.

_ încă unul? l-am întrebat, luându-i paharul.

-Da.

Douăzeci de minute mai târziu, eram aşezată în faţa şefului meu la o masă înaltă şi mult prea intimă, înghesuită intr-un colţ foarte întunecat.

Diferenţele dintre noi erau imposibil de ignorat. El era îmbrăcat în haine de designer, iar eu ca o văcăriţă oarecare. A comandat muşchi, iar eu mi-am luat hamburgerul cu reducere pentru angajaţi.

- Ce se întâmplă? N-ai venit aici ca să mă concediezi, nu-i aşa?

Am tăiat hamburgerul în două, ca să păstrez o porţie pentru prânzul de mâine.

El n-a zâmbit, dimpotrivă, părea şi mai serios.

- De câte locuri de muncă ai nevoie? m-a întrebat.

- De câte pot sâ duc.

— Are vreo legătură cu urgenţa de familie?

Am preferat să muşc din hamburger decât să-i răspund. Nările lui Dominic s-au dilatat, apoi s-a uitat din nou la mine. Asta cel puţin era mai normal.

- Harry pare să creadă că e ceva între noi.

A spus cuvintele rar, adresându-le mai degrabă fripturii din faţa lui decât mie.

— Adică altceva în afara unei furii criminale? m-am mirat eu.

Nu s-a uitat la mine.

— El crede că suntem atraşi unul de celălalt.

N-am zis nimic.

Era o chestiune de instinct de conservare. Sub nk-i_0 formă nu aveam de gând să recunosc c sun « ra. <ehu$_r$. bătui ăsta. .

.. x despre asta fara să te pun

- Nu ştiu cum să vornesc i »un

mine. Eşti atrasă de mine?

Am râs.

_ Atunci dă-mi un răspuns ndmol, a mamit.

Mi-am dat ochn' de tine. J$_m$i imaginez că majortet« toSor şi suficienti att^i de tine.

A ridicat o mână, autontar şi enervant

- Nu fi obraznică.

— Care e problema?

-Sunt şeful tău.

- Teoretic am vreo sută de şefi, l-am corectat.

— Nu contează. Există o regulă...

- ştiu că există o regulă. Mă acuzi că am încălcat-o?

- Poftim? Nu! a zis el şi a închis ochii o clipă, apoi i-a deschis din nou. Ce încerc să spun e că nu sunt dispus sa încalc regula.

- Stai o clipă. Dom, spui că eşti atras de mine? l-am întrebat neîncrezătoare.

S-a uitat la mine.

- Nu eşti naivă, Ally.
- Poate că sunt. Eşti atras de mine?

I-am susţinut privirea şi pentru prima dată am obser- fm-tuna din ochii lui albaştri. Părea că duce un soi de îuptâ interioară.

- Dom?

Maxilarul lui s-a încleştat de două ori înainte de a răspunde.

- Sunt atras de tine, Ally. Foarte atras, a voce joasă şi aspră.

Oh, Doamne!

Hormonii sexuali mi-au inundat atât de repede sângele. încât am ameţit.

-Oh!

A fost singurul cuvânt pe care l-am putut scoate, fiindcă m-a copleşit un val de zăpăceală şi de dorinţă incandescentă.

- Oh? a repetat, părând enervat.

- Lasă-mă un minut. Procesez. Am crezut că mă urăşti.

- Ţi-am mai spus. Nu te urăsc, a zis dispreţuitor. Ce urăsc este faptul că sunt atras de tine.

Şi uite-aşa, hormonii mei sexuali s-au transformat în furie incandescentă.

- M-ai urmărit până la *al treilea loc de muncă* numai ca să-mi spui că *urăşti* faptul că eşti atras de mine?

Am rostit rar cuvintele, cu un ton care să sugereze exact cât trebuia nemernicia lui.

- Ce vreau să spun e că nu se va întâmpla nimic între noi.

- Să fii sigur că nu se va întâmpla nimic, nemernic ■ngâmfat şi imbecil. Crezi că sunt atât de disperată încât aş adepta o partidă scurtă de sex din ură? Că stima mea de Slne e atât de scăzută încât m-aş arunca în braţele cuiva care nu mă *merită?*

Nu mă puteam decide dacă vreau să-i strivesc

ham- r&erul pe faţă sau să-i înfig furculiţa în mână.

- Ally. ai înţeles greşit, a spti-*scf
- Am înţeles cu greşit sau ai spus tu greşit. Părea stingherit. Cu adevăr’* sting .. . > I a fie dar că n-am de gând să mă
- N-am mit decât să nf u* implic într-o relaţie cu
•Aroganţa lui era «P>W an"1Mn,ă Sigur ° * ‘*9

furculița, am decis.

— *Șefu'*, înainte de toate, eu decid cu cine mă implic într-o relație. Nu tu. În momentul ăsta m-aș culca literamente cu oricare alt tip din barul ăsta, cu excepția ta. Ai fi ultimul om. Acolo ești cotat. Numai pentru că *te-am considerat* atrăgător fizic nu înseamnă că aș vrea să mă culc cu tine.

Am folosit verbul la trecut numai ca să-mi subliniez punctul de vedere, ignorând faptul că trecutul ăsta era exact în urmă cu patruzeci și cinci de secunde, când își deschisese

tine.

el gura aia mare şi proastă.

— Mănâncă. Ally.

Privirea pe care i-am aruncat-o ar fi trebuit să-i transforme boaşele în stafide.

- Ascultă, am zis. N-ai dreptul să fii un măgar în timp ce lucrez în altă parte. O pop' face

patruzeci de ore pe săptămână la birou, dar nu aici.

Am început să-mi dau scaunul în spate, dar Dominic m-a prins de încheietură.

Strânsoarea lui se asemăna cu a unei cătuşe, lina caldă, dură, indestructibilă. Am *urât* faptul că mi-a plăcut.

M-am uitat la degetele care-mi prinseseră încheietura şi am intrat într-o altă dimensiune, în care atingerile fizice întâmplătoare din partea unui bărbat care tocmai mă insultase în cel mai josnic mod m-ar putea lăsa fără cuvinte.

- *Ally,* a zis din nou.

Vocea lui era aspră.

Era umilitor să ştiu că putea să mă insulte oricât, iar trupul meu işi dorea în continuare să-l vadă dezbrăcat.

MHun pierdut oare şi respectul de sine odată cu economiile viaţă?

- Nu asta am vrut să spun.

- Nu cred că există un fel potrivit de a-i sm.no • eşti atras de el. dar că simplul gând te îng^jj am ripostat. Eşti incarnarea domnului Darcy? A

Degetele lui au strâns mai tare.

_ w “ tol incerc” ®«-ti spun e asta: vreau sâ ştu că. deşi te consider interesantă, inteligentă enervam a M^rteK,ră8vOare’ n'am degândsă de™>< vreun fel de relaţie cu tine. Vreau să te simţi în sunirant« i Îe Nu vreau să te temi că te voi ţâri în S ca să te regulez acolo. Nu vreau să şuşotească vre™ ” la spatele tău că ai avut ghinionul să-mi pfeci N?™'*1* reputaţia ta să fie distrusă numai pentru că mă ¡n^ “

ţi-o spun.

A rostit toate astea fără să slăbească presiunea

degetelor. Ca şi cum atingerea fizică şi cuvintele s-ar fi contopit intr-un singur mesaj. *Dorinţă.*

Să mă reguleze pe o imprimantă din birou? Am ascuns repede ideea în dosarul „Gândeşte-te mai târziu la asta".

Am tăcut amândoi multă vreme. El, încă strângân- du-mi încheietura. Eu, încă uitându-mă la el ca şi cum tocmai mă anunţase că are patru testicule şi visează că intr-o zi va creşte măgari pitici.

- Vreau să fie totul clar, a zis el, continuând să strângă. Dacă lui Harry i s-a părut că e ceva între noi, atunci li s-a părut şi celorlalţi. Nu acesta este mediul de la *Labei.* Nu mai este aşa.

Creierul meu încă se lupta să proceseze discursul lui. Era acolo ceva real, ceva vulnerabil şi aveam nevoie de câteva zile neîntrerupte ca să înţeleg.

— Spune şi tu ceva, mi-a cerut cu duritate.

- Ei bine, primul lucru care-mi vine minte e că arăţ grozav dezbrăcată, i-am spus.

Şi-a lăsat capul pe masă, iar eu am fost cât pe Ce râd.

- Fir-ar să fie, ştiam eu. a zis cu tristeţe.
- Dominic Russo tocmai a făcut o glumă?
- Poate. Nu ştiu. Când sunt în preajma ta e ca |a Un meci de box, iar eu sunt lovit întruna în boaşe.

Atunci chiar am râs.

- Apropo. Eşti slab, slab la asta.
- lartă-mă, a zis sec şi a ridicat capul. N-am ma> avut

o astfel de conversaţie până acum. ...

Am întors mâna şi i-am cuprins încheietura cu degetele. . . .. .

- Am senzaţia că tu complici lucrurile mai mult decât ar trebui.
- Dacă cineva complică prea mult lucrurile, tu eşti, a zis el morocănos.
- încetează să te mai porţi ca un copil. Chiar dacă suntem atraşi unul de celălalt, asta nu înseamnă că trebuie să acţionăm în sensul ăsta. Suntem adulţi, nu puştani plini de hormoni care nu înţeleg consecinţele. Nu sunt genul tău. Tu nu eşti genul meu – deşi în altă situaţie mi-ar plăcea să-mi lărgesc orizontul.

El a mârâit, eu am zâmbit.

- Niciunul dintre noi nu vrea să facă valuri la serviciu, am continuat. îmi place ce fac şi nu mă regulez cu bărbaţi care nu mă plac. N-am gând să încui uşa biroului tău şi să-şi arăt că nu port chiloţi.

- Oh, băga-mi-aş! a mormăit, trecându-şi mâna liberă peste faţă.

Părea chinuit. îmi plăcea asta.

— Niciodată în viaţa mea de adultă n-am fost atât de copleşită de dorinţă încât să nu mă pot controla. Şi pun pariu că e valabil şi pentru tine.

Nu-mi supraestima autocontrolul şi nu-ţi subes-. aatractivitatea,Ally.

1,0 şi uite-aşa am ajuns din nou în ţinutul Vâră-ţi Peni-

<u/ ^ne'

• - Haide, Dom.

__ vorbesc serios, m-a asigurat. Nu dau vina pe tine, ram aprins cam tare şi m-am gândit multă vreme la <*u. chestii pe care n-am de gând să le repet.

1 Îmi doream tare, tare, tare să ştiu cefei de chestii.

Am tras aer în piept şi apoi am expirat uşor.

- Cred că vrem acelaşi lucru.

Ochii lui s-au îngustat şi am fost copleşită de o fantezie în care el îmi sfâşia cămaşa de văcăriţă şi-mi ridica fusta până în talie.

Preţ de o secundă nesfârşită am avut senzaţia că şi el se gândeşte la acelaşi lucru. Aerul din jurul nostru s-a încins.

- Ceea ce vreau să spun, am zis, dregându-mi glasul, e că niciunul dintre noi nu e pregătit pentru o idilă la locul de muncă. Aşa că n-o să facem nimic. E cât se poate de simplu.

- Dar dacă o să port şi de acum încolo vestă?

M-am aplecat şi am observat că privirea lui a căzut pe prima capsă a cămăşii mele.

— Atunci o să învăţ să mă controlez. Şi dacă tu nu vei înceta să porţi veste, eu voi înceta să port lenjerie intimă la serviciu.

A strâns din dinţi şi a înghiţit cu greutate.

— Taci şi mănâncă, mi-a răspuns morocănos, trăgân- du-şi mâna.

Am ridicat jumătatea de hamburger, acum rece, ^-aveam de ce să mă plâng, pentru că mâncarea era elementul de bază al jobului de aici, după bacşişuri.

— Cu ce ajungi acasă de aici? m-a întrebat. ~

Cu metroul, i-am răspuns, luând o îmbucătură.

A scos portmoneul.

- Mai bine ai lua un taxi.
- Nu.

NuXnea « crradâ *d* sunt -tât de stupid», de impertinentă.

Mi;am dat *ochii wbuie fKi grij.*

- Nu-ţi tectorul. Eşti şeful meu. Eu sunt tni mine sau să taci pe pn pJăteşti angajata ta. Dacă nu ci ni rfspun ^ ţ sau dai credite de Lbe pe în pr ^ nu. Nu vreau tratament pe J. cere jgjcj flirturi. Şi cu gramului. Nu vreau încercări de seu

de trişti.

.Aşa voia şi el. . 9

Mtncidecepăreaatâtdetermmat.

22

ALLY

Era dimineaţă devreme când am făcut loc unei familii care tocmai ieşea pe uşa azilului de bătrâni Goodwin Chil- ders. întârziasem cu plata aici şi pur şi simplu n-aveam curaj să port o nouă discuţie cu Deena Recepţionera despre cât de important e să fim mereu cu plăţile la zi.

Pe o rază de nouăzeci de kilometri, Goodwin Chil- ders avea cea mai bună secţie pentru demenţă, iar tatăl meu merita ce e mai bun.

Chiar dacă nu-mi permiteam.

Ocolind holul care ducea spre zona recepţiei, m-am furişat prin aripa veselă unde erau cei nedeplasabili până la porţile securizate ale aripii celor cu probleme de memorie.

Braden, unul dintre asistenţii mei preferaţi din această aripă, mi-a făcut cu mâna din spatele geamului şi mi-a deschis uşa.

- Ally! Mă bucur că te-ai întors. Ne-aţi lipsit tu şi tatăl tău pe aici.

— Mă bucur că am revenit. Ce face?

— Azi e chiar bine, a zis el cu un rânjet.

- Adevărat?

- Atât de bine, încât nu e în camera lui. E în salon.

— Glumeşti?

Braden a ridicat un deget în aer. M-am oprit şi

am ascultat. Notele slabe din melodia lui Hilton Ruiz „Home Cookin”· au ajuns la mine şi mi s-a strâns inima, fiindcă m'au năpădit o groază de amintiri.

Kl a surâs.

- Te duc înapoi.

Am urmat cu prudenţii silueta subţirică a | Uj den. cart' se strecura prin uşa de sticlă ce se deschidea spj. o curte interioară cu gazon şi beton. Fântâna fusese golit* pe timpul iernii, iar culorile verii şi ale toamnei dispă$_{nj}$ seră demult, dar plantele care rămâneau verzi tot anul er$_{au}$ decorate cu lumini colorate de Crăciun pe toată durata î$_{er}$. nii. ca să-i înveselească pe rezidenţi.

Pianul se auzea mai tare pe măsură ce ne apropi$_{ajn}$ de uşile duble deschise în faţa postului asistentelor.

Acolo, lângă un perete de sticlă, cu scaunul cu rotile parcat în apropiere, era tata în spatele pianu ui.

- Ally, fata mea!

Exclamaţia bucuroasă a tatălui meu când am intrat în salon a topit deodată frigul persistent. M-a cuprins un va] de dragoste nestăvilit.

- Tată?

Am mere spre el şi l-am îmbrăţişat cu putere, încântată că şi el m-a strâns în braţe, legănându-se în felul acela al lui care îmi fusese cândva atât de familiar.

- Ia loc, mi-a spus, bătând cu palma bamca de lângă el. Povesteşte-mi totul.

Se deschisese o mică fereastră a timpului şi voiam să savurez fiecare moment. Nu eram dispusă sa pierd nici măcar o secundă, aşa că i-am trimis un mesaj Zarei.

Eu: întârzii 0 urgenţa în familie, iţi promit că mă revanşez

Voi lucra până la miezul nopţii în fiecare noapte dacă aşa puteam să mă bucur că tata e din nou el însuşi.

- Hai să facem o poză înainte să mă duc la muncă, am insistat.

Făceam câte un selfie în fiecare zi bună, ştiind acum cât de preţioase erau aceste momente.

Ascultător, şi-a trecut braţul în jurul umerilor mei, ne-am uitat ^a camer*» ’ar 'ar eu am declanşat aparatul. M-a sărutat pe creştet.

— Unde mai lucrezi? m-a întrebat, încruntându-se când şi-a dat seama de golul din memorie.

Mi-am dres glasul.

— Am un nou loc de muncă. Lucrez pentru o revistă de modă.

- Ei bine, asta nu-i de colo. îţi place? m-a întrebat.

Tata crezuse cu tărie că pe cât posibil e bine să faci ceea ce-ţi place. Inclusiv la locul de muncă.

M-am gândit o clipă, apoi am răspuns:

- îmi place, e amuzant şi alert, iar oamenii sunt... interesanţi.

— Există şi o Miranda Priestly? m-a întrebat, înghion- tindu-mă în umăr.

- Când ai văzut tu *Diavolul se îmbracă de la Prada?* l-am chestionat cu un hohot de râs.

— Am citit cartea.

— Şmecheriile, i-am zis cu drag. Miranda de la locul meu de muncă este o Dalessandra şi e chiar minunată. Cu fiul ei e însă o alta poveste.

— Spune-mi totul, a zis, improvizând pe o melodie a lui Sammy Davis Jr.

- Despre ce?

— Fiul ăsta. E răutăcios?

Tam-tam-tam, s-au auzit clapele pianului.

Am râs şi m-am gândit la Dominic.

— Răutăcios, nu. O pacoste? Da.

— Uneori, câte o pacoste face viaţa mai interesantă. Iţi aminteşti de asta? m-a întrebat, cu degetele închipuind pe clape o altă melodie preferată de-a noastră.

Am zâmbit şi mi-am pus degetele pe partea mea de claviatură. îmi aminteam totul. Şi acum preţuiam totul.

Am mai stal o orii. după care l-am lăsat pe tah) pian, fiindcă se oferise voluntar să- înveţe pe im alt rezj dent o piesă de jm la pi«" Niciod»M nu ştiam când e mai bine sil plec. Dacă plecam atunci când încă era lucid, ratam un timp preţios alături de el. Dar dacă stăteam prea mult 5i starea i se schimba, era devastator să văd că nu mai este el însuşi. .

Prea adâncită în gânduri, n-am observapencolul până când aproape a dat peste mine, îmbrăcată intr-un pulover roz miţos. . x -s

- Domnişoară Momi«, bănutesc că a. venit să fad ultimele plăţi.

Deena Receptionéra, vestitoarea întârzierilor Ia plată, oândiXfara aripii celor cu probleme de memorie Avea

Z “Teu bijuteriile. Astăzi purta patro inele diamrmt un pandantiv plin de piatra-lum. care sugera că această femeiedSar avea o familie şi câte un diamant mare cu şurub în lobii lungi ai urechilor.

Mă îngrozea.

- Hmm...

Nici măcar n-am articulat vreun cuvânt, dar gatul meu hârâia ca şi când ar fi încercat să-şi revină după o arsură cu cea mai păcătoasă tărie.

-5 327,94 dolari. - , c

A trântit iarăşi suma pe care o ştiam pe dinatara. tra exact ceea ce i-ar fi dat şansa tatei să mai stea o lună în acest stabiliment.

- Ştiu, am zis. Cred că trebuie achitată până sâmbăta viitoare, mi-am amintit eu din

notificarea de evacuare de treizeci de zile pe care mi-o trimisese cu atâta solicitudine.

îmbăta resţxvtn ă urma să fie a doua ri după primul Xriu h revistă. Aveam nevoie de fiecare bănuţ din

strâns şi mai mult buzele. ftcftnd să dispară rozul ? (Yhii ei s-au îngustat în spatele ochelarilor cu rame aţ

***’ _ Cu siguranţă nu mi-ar plăcea să-i spun asistentei 4 împ^t^ lucirile tatălui tău.

' Tonul«sugera altceva.

_ Nu va fi când, am asigurat-o.

Tdefonul meu a piuit. Era momentul să mă întorc la hroussi-m[ică^’eafa]-

23

ALLY

În după-amiaza aceea, în timp ce Linus era treburile lui de Linus, am fost chemată la o şedinţă de grafică.

plecat cu a echipei

Am ajuns devreme şi am fost surprinsă să găse^ cafeaua, ceaiul şi brioşele deja aranjate pe masa de şedinţe un monstru de sticlă imposibil de înalt. Tocmai mă intin- deam după o brioşâ cu ciocolată când s-a deschis uşa din spatele meu şi a intrat Dominic.

— Bună, am zis, lăsând vinovată brioşa din mână.

După confesiunile din bar, nu prea ştiam care e situaţia noastră.

— Am auzit că ai întârziat azi, a zis, vârându-şi mâinile în buzunare. O altă urgenţă.

— Asta a fost de bine. Una pe care n-am vrut s-o pierd.

El m-a studiat în tăcere şi mi-am dat seama cum trebuie să fi sunat asta. Degetul lui mare batea pe cracul pantalonilor. Un mic tic-tac.

— îmi iau în serios slujba, Dom. Să nu crezi că am renunţat la muncă pentru ceva frivol.

— Trebuie să fi fost chiar de bine pentru tine dacă ai renunţat la două ore plătite.

Am încremenit şi umerii mi s-au ridicat până la

urechi.

— De ce nu-mi spui care e problema ta în loc să te ascunzi după deget, Făt-Frumos?

Vreau să ştiu ce se întâmplă.

" . e treaba ta, i-am spus. Nu suntem prieteni.

" m iubiţi. Lucrez pentru tine. Singura relaţie care Nu sU?^ noi este profesională. Amândoi am decis asta.

- eşti?

¡ti anun serviciu. Am fost îngrijorat.

Pe ce? Mulţi oameni lipsesc de la serviciu. Voi

reCUPTcTvrei să spun, Ally? Că-mi pasă?

Am clătinat vehement din cap. Cu siguranţă *nu* voiam nâ asta. Şi cu siguranţă nu voiam să vorbească serios. * _ NU-mi place să mă joc. Nu azi şi cu siguranţă nu cu tine.

- Atunci spune-mi ce se întâmplă.

- Dar de ce te interesează? Nu sunt vreun mister care să fie rezolvat. Sunt o persoană privată cu o mulţime de rahaturi care mi se întâmplă acum, dar care nu te afectează pe tine.

— Mă afectează dacă te împiedică să vii la serviciu.

Frustrarea îl scutura ca şi cum s-ar fi agăţat de un cablu sub tensiune.

— Discuţia asta e ridicolă.

- Tu eşti ridicolă, a ripostat el.

- Nu-mi împărtăşesc viaţa personală cu tine, i-am spus. Nu o lua personal. Se întâmplă lucruri cu care mi-e mai uşor să mă confrunt decât să vorbesc despre ele. Şi dacă-ţi aminteşti discuţia noastră de azi-noapte, nu vom da curs niciunei relaţii în afara serviciului.

- Acum suntem la serviciu, a subliniat el

încăpăţânat, încrucişând braţele.

- Mălină a lipsit o jumătate de zi săptămâna asta. Ai urmârit-o ca să vezi de ce?

— Bineînţeles că nu.

~ De ce nu?

— Pentru că nu-mi pasă de ea, a răspuns el.

Ani tăcut amândoi, digerând ce-a spus.

— Dom, am început.

- Taci. Las-o baltă. N-am vrut să spun asta.

- A, bun. Domnul Darcy a revenit, am zis sec.

— Ce înseamnă asta?

- Of! Ăsta e încă un motiv pentru care nu te voi |4sa niciodată să mă vezi dezbrăcată. N-ai citit şi nici n-ai văzut *Mândrie şi prejudecată-*

Dominic s-a prăbuşit pe un scaun de partea cealaltş a mesei. Chiar şi cu masa enormă de sticlă şi o movdă de brioşe intre noi, tot îi *simţeam* frustrarea.

- Mă enervezi în atât de multe felun e mcredibil. Ce-are a face *Mândrie şi prejudecată* cu faptul că noi nu dăm curs chestiei ăsteia, ce-o mai fi şi ea-'

M-am aşezat vizavi de el.

- Domnul Darcy şi-a declarat dragostea pentru Hi- zabeth într-un discurs insultător despre *cum e atras* de ea, chit că e incredibil de nepotrivită, de săracă şt de ridicolă.

— Eu nu-mi declar dragostea pentru tine, a zis crispat t .

— Nu te-am avertizat că sunt irezistibilă, am glumit.

Părea atât de supărat, încât m-am temut că va rupe braţele scaunului. Mi-a fost milă de el.

- Ascultă, Dom. Din moment ce nu dăm curs la nimic – dezbrăcaţi sau altfel – în afara acestei clădiri, cred că e mai bine să ştim cât mai puţin unul despre celălalt.

S-a uitat lung la mine.

- Nu sunt de acord.

Bineînţeles că nu era.

— Bine. De ce?

— *Suntem firi* cu totul opuse. Nu crezi că, cu cât ne vom cunoaşte mai bine, cu atât vom fi mai puţin atraşi unul de altul?

Era absurd, şi totuşi...

- Hmm.

- îmi plac provocările, Ally, m-a avortat. Chiar m şi misteriosul tău trecut cereţi o acni rezolvare.

- Ce propui? l-am întrebat rAzftnd. Să devenim prieteni? ,

- Nu prieteni, a insistat. Cunoştinţe la locul de muncă.

- Asta suntem.

- Nu, suntem asociaţi la locul de muncă.

- Eşti beat? Ai cumva în familie istoric de accidente cerebrale?

- Nu şi nu, a zis. Ia gândeşte-te. Cu cât o să mă cunoşti mai bine, cu atât vei fi mai puţin atrasă de mine, şi cu cât te voi cunoaşte mai bine, cu atât vei fi mai detestabilă.

Am râs. Nu m-am putut abţine. Rareori, Dominic cel Amuzant mă lua prin surprindere cu ceva delicios. Din fericire, în restul de nouăzeci şi opt la sută din timp era un măgar insuportabil.

- Te rog. Ştim amândoi că, cu cât descoperi mai multe despre mine, cu atât mai repede o să fugi să cumperi un inel de logodnă cu un diamant mai mare decât un ochi de-al tău.

El s-a strâmbat.

— Ai vrea tu.

- Sunt o persoană încântătoare, am insistat.

- Eşti o pacoste încântătoare, a ripostat el. Am bătut darabana cu degetele pe masă.

- Ţii intenţionat masa asta între noi?

- Da, a răspuns imediat.

- E pentru protecţia mea sau a ta?

- încă nu m-am hotărât.

- Te porţi ca şi cum niciunul dintre noi nu s-ar putea controla, am remarcat batjocoritor.

S-a încruntat la mine, apoi s-a ridicat.

- Ce faci? l-am întrebat când a ocolit masa.

~ îţi demonstrez ceva.

M-am ridicat în grabă, dar n-am ajuns deparu fiindcă m-a împins spre masă. Foarte aten s nu mă atinge Zumzetul cunoscut era însă acolo, n re noi. ., ngele mi s-a înfierbântat şi-mi auzeam inima înţr-un crescendo mai marc ca la exerciţiile de alarmare pu) i •

- Care e .nai gravă, starea de alertă de gradul „nu sau cinci? am scâncit. .

- Unu. Ia mai zi-mi că nu vea mc. acum care e pr$_{r}$> blcma, Ally, a zis el sec.

Eram mai interesată .să simt care e proWema pâ$_{M}$ când m-am uitat în jos. Nu m-am putut abpne. Era ^. bil excitat. Ceva de genul .are m pantalon, un d.ta. camat

P010n<Şi el s-a uitat în jos, dar nu la conturul mădularului lui. Nu, privirea lui era aţintită asupra sfârcurilor mele stupide, lipsite de respect, ce-l salutau pnn cămaşă.

Uşa era închisă, dar echipa de grafică trebuia să apară din clipă în clipă.

- Asta e problema, a insistat, cu voce răguşită.

- E o problemă uriaşă, am încuviinţat, continuând să mă uit la erecţia lui. Pare dureros.

— Nu m-am referit la asta, a mârâit. Asta se întâmplă când suntem prea aproape.

- Şi cum propui să ne cunoaştem mai bine fără să stăm prea aproape? l-am întrebat.

Respiram ca şi cum urcasem toate cele patruzeci şi trei de etaje în fugă. Un pas mic şi sfârcurile mele tari ca diamantele ar fi atins pieptul lui. Erecţia lui mi-ar fi atins abdomenul.

Se uita de sus la mine, dar nu ameninţător, ci intim, grijuliu, aproape firesc. Ca şi cum voiam să fiu exact aici, exact cu el.

Nu trebuie să mă mai ating de lactate. Era probabil un fel de efect hormonal de la prea multe

brânzeturi.

Am avut o viziune rapidă în care Dom mă întinde pe spate pe masa din sticlă – speram să fie sticlă armată –, îşi

;trecoară mâinile pe sub fusta mea şi îmi trage încet-încet chiloţiiîn J03-

Viziunea a început să se tulbure, iar eu am tras iute aer în piept- Ochii lui au devenit mai limpezi, de un albastru tece, cristalin. Părea că urmează să izbucnească o furtună în spaţiul minuscul rămas între noi.

- 0 întrebare complet nepotrivită, am spus. Dacă ar fi să mă atingi chiar acum, cu ce ai începe?

Respiraţia lui a sunat ca un mârâit.

- Cu părul tău.

Am clipit mirată.

- Părul meu?

- Mi-aş încleşta degetele în el şi aş trage în aşa fel încât să-ţi simt gustul gurii, apoi mi-aş croi drum pe gâtul tău.

— Uh!

Nu fusese o declaraţie, ci mai degrabă un înghiţit în sec combinat cu un geamăt.

— Acesta este motivul pentru care nu vom face asta în persoană, a spus el încet.

- Uau, am expirat din nou.

Buzele lui, cu linia lor fermă şi răutăcioasă, s-au ridicat imperceptibil şi am simţit în tot trupul explozia de hormoni cauzaţi de lactate.

— Bine. Atunci ne trimitem mesaje, am scâncit.

- în timpul liber, de pe contul personal, a zis el.

Tipul se gândise mult timp la asta.

- Aşa e corect.

— Fii sinceră. Brutal de sinceră, a zis Dominic. Ca sâ xapăm odată de chestia asta, oricum s-o numi ea.

Am vrut să fiu ofensată de ideea că pe măsură

ce m-ar cunoaşte mai bine m-ar plăcea mai puţin. Doar că eram al naibii de sigură că, cu cât ştiam mai multe despre Dominic usso, cu atât mai puţină dorinţă aş fi avut pentru el. Aşa că nu riscam nimic.

— De acord.

El şi-a ridicat o mână de pe ?' amândoi am pri. vit cum o apropie încet de fata mea. de p .

Zeiţe ale întâlnirilor amoroase secrete, *vă rog,* pe Dominic Russo să mă reguleze pe masa asta de şedinţe chiar acum.

- Vrei să-mi aduci o apă? a strigat cineva dm spatele UŞÎi.

Ne-am îndepărtat imediat.

L-am împins pe Dominic – cu tot cu magntfica lui erecţie – pe scaunul pe care mă aşezasem înainte de trezirea mea sexualo-spirituală şi am făcut un pas vrnovat >napo>.

S-a deschis uşa.

- Nu-mi pasă ce spui. Ultimul sezon din *Urzeala tronurilor* n-a fost ceea ce au aşteptat fanii, am declamat cu emfază.

S-a uitat la mine de parcă-mi pierdusem minţile.

- Oh, da. Trebuie să fiu de acord cu Ally, domnule Russo, a aprobat categoric Shelly, o designeră vizibil pasionată de piercingurile faciale.

în timp ce restul echipei a dezbătut, într-o discuţie de zece minute, serialul şi ultimul sezon, Dominic şi cu mine am încercat să ne ţinem hormonii sub control.

24

DOMINIC SALLY

Maleficent,

Acum câ ştiu care sunt părerile tale despre *Urzeala tronurilor,* hai să mergem mai departe. De ce ai atâtea joburi? Salariul de aici e chiar atât de rău?

Făt-Frumos

Făt-Frumos,

N-am de unde să ştiu. Primul meu salariu soseşte abia peste o săptămână. Când erai copil, ce voiai să te faci când o să fii mare? Sau îţi trăieşti visul de a fi un magnat al modei purtător de vestă?

Maleficent

CZ7

Maleficent,

Nu acesta a fost visul meu. Dacă e să fiu sincer, e mai aproape de un coşmar. La nouă ani îmi doream să fiu profesor de matematică. Câte locuri de muncă ai?

Făt-Frumos

Prinţ al coşmarurilor,

cui ACUm am patru l°curi de muncă- Cinci dacă iei în cal- on de des, f>n 8ra^c P® cont propriu, care une-oc bani, alteori nu – de cele mai multe ori nu. Ture la

bar, câteodată caterlng, cursurile de dans şl ilustra mea cari, erâ de om bun la toate la Labei.

Trebuie să ştiu mal multe despre acest Job al vlsurlio, tale, de profesor de matematlcâ. A ,

Deocamdată, hai sâ punem de^

de Joburl' la rubrica .nu vorbim desp

Fosta prinţesă a plzzel

Prinţesă a plzzel.

Misterul motivului *pentru care Ally Morales are* nevoie de 700 de joburl mă enervează.

Am avut un profesor bun *de matematică. Numele* lui era domnul Meloy. Uneori, *după ore. mă ajuta* cu temele. Iubea matematica şi-i plăcea să-i *înveţe pe copii să* iubească matematica. Credeam că ar fi super sa fiu pro.esor de matematică.

Tu ce voiai să *fii când o* să te *faci mare? Nu cred că ideea de* ospătăriţă într-o *pizzerie era în vârful listei.*

Tocilarul demascat

Dragă tocilarule.

Nu prea îmi iese. încerc să mi-l *imaginez pe micul şi* simpaticul Dominic uitându-se în sus cu ochii lui albaştri de copil la profesor şi cerându-i ajutorul

Spune-mi care sunt primele cinci lucruri pe care le deteşti în clipa asta (aşa descoperi cât de rău e cineva, în caz că ai nevoie să-ţi cunoşti *rapid* viitoarele soţii sau sâ alegi pe cineva pentru sacrificii umane).

încă de la trei ani am vrut sâ fiu dansatoare. Mi-am dat seama devreme că nu vreau să o *carieră de balerină (cu* tot tacâmul *carbohidraţi.* alcool şi dormit pe apucate), dar mi au plăcut designul şi arta. Aşa că

am decis să le *fac pe* toate.

Acum hai. dezgustâmă

Aisbergul care se topeşte accelerat

P S De ce te-a ajutat domnul Meloy cu temele şl nu părinţii tăi?

Dragă schimbare climatică.

Vrei să spui că ai ştiut ce vrei să faci încă de când erai copil apoi ai bifat totul? Asta e" neob'$nuit- mereu atât de tenace? Te-ai gândit vreodată la alte domenii?

Dacă nu putem discuta de ce ai nevoie de 700 de loburi. nu vom discuta nici despre părinţii mei.

Lucruri pe care le detest:

1 Oamenii care aruncă gunoaie

2. Fabrica de zvonuri

3. Să se găinăţeze păsările pe mine

4. Incapacitatea de a înceta să mă gândesc la tine

5. Tatâl meu

Nu te întreb ce deteşti tu, pentru că eşti enervat de lipsită de ură.

Şeful urâcios

Şefule.

Ei bine, ce să zic Lista asta n-a fost odioasă. Nici măcar un pic. Şi experimentul ăsta nu funcţionează. Ar fi trebuit să deteşti chestii precum căţeluşii şi copiii cu gângu- reb drăguţe şi atunci aş fi fost în stare, în sfârşit, să încetez să mi te mai imaginez dezbrăcat.

Nu Sunt tenace- Mai degrabă enervant de optimistă lucrurile vor funcţiona aşa cum îmi doresc.

Pollyanna

AUyanna, 4 .

r> * * atunci de ce toate femeile de h

Dacă nu sunt odios, atunci u ? <a muncă sunt îngrozite de mine?

MonstrulcamstâU pândă pe holuri

Monstrule.
Nu vorbeşti serios, *nu-l* aşa?
Neîncrezâtoarea

Absolut *serios.*

Dom

Dominic Russo.

Eşti un morocănos tatuat, *mare şi idiot. Chiar ţi-ai petrecut* tot anul *gândindu-te că ele te urăsc? Te joci cu mine acum, nu-i aşa?*

N-ai cum să fii atât de arogant după ce m-ai înghesuit pe masa din sala de şedinţe şi apoi te-ai plimbat pe holurile Labei ca un căţeluş trist doar fiindcă presupui că toată lumea te *antipatizează.*

Ally cea enervată

Enervată Ally,

Despre ce naiba vorbeşti?

Adaug încă ceva pe lista mea. Nr. 6. Oamenii care au nevoie de o veşnicie până să treacă la subiect.

De asemenea, eşti cumva obsedată de câini?

Şeful cel agasat

Domnule sexy,

Femeile din Labei nu te urăsc. Tânjesc după tine. Eşti . grozitor de excitant. De genul .nu te uita direct, că te arzi'.

Derutată de tine

Derutato,

Nu asta se întâmplă. Se uită la mine şi văd o copie la indigo a tatălui meu.

Dominic

Dom.

Pentru început, vreau bile albe pentru că respect subiectele despre care nu vrei să discuţi, deşi vreau cu adevărat să descopăr de ce ai impresia că oamenii te confundă cu tatăl tău. Multe bile albe!

Toată lumea din clădire crede exact pe dos. Pe o scară de la unu la zece a atractivităţii, n-ai avut niciodată sub treisprezece puncte. Leşină pe uşile din sticlă când treci pe hol pe lângă ele.

Săptămâna trecută i-ai ţinut uşa Ninei de la publicitate şi a primit aplauze la scenă deschisă. Nu inventez asta.

Ally

Ally,

Asta e stupid. Nu-mi place să încep să te cunosc

Dominic

Dom,

Ai legătura. Hai sâ ne ignorăm reciproc din nou.

Ally

25

DOMINIC

Aş fi vrut să spun că *lucrurile s-au schimbat după dis-* euţia şie-mailurile dintre noi. ^^Xe^ * o dată cu mutarea ei înapoi la admintfrativ, eram liber să mă concentrez pe muncă. Şi tntr-un fel, Jucninle chiar se schimbaseră.

îmi dădusem cărţile pe *faţă.*
îmi recunoscusem păcatele.
îmi dezvăluisem fridle.

Dar niciuna dintre *astea* nu mă împiedicase să o caut. Nu mă împiedicase să mă gândesc la ea. $1 clar ca bună ziua că nu mă oprise s-o doresc.

Zilele mele începuseră să fie organizate în jurul ei.

E-mailuri după serviciu. înfruntări verbale în birou pentru nişte nimicuri. Unul dintre noi înfuriindu-l pe celălalt.

Părea destul de inocent. Cu excepţia subtextului nerostit care întotdeauna contrazicea ceea ce făceam şi spuneam deschis.

Acum era ceva fascinant în interacţiunile noastre. Ca şi cum fiecare cuvânt avea dublu înţeles. Fiecare privire era un mesaj codificat. Eram atraşi unul de celălalt. Doar că eram amândoi maturi. Ar fi trebuit să fie un exerciţiu de autocontrol.

mash,^"13 ‘r^a? înCU'' U?a bă'i me,e Private mă bZXT3X™ ^ge"unchi în fa'a mea' f* limba făcute, cerandu-mi s-o satisfac cu

Şl' *asta în fiecare afurisită de zi.*

Ştiind că Ally e atrasă de mine, mă simţeam mai puţin iinovat că fac asta, dar şi mai frustrat că-mi regulam doar palma, nu pe ea.

Eram pe cale să devin o adevărată catastrofă, şi când gândesc că femeia asta venise aici de mai puţin de trei săptămâni... Doamne!

în unele zile mă abţineam până seara, când plecau toţi. în alte zile abia rezistam până la prânz.

Dar a venit şi ziua de azi.

La nouă şi cinci minute a intrat în biroul meu purtând o pereche de cizme până la coapse şi o rochie Dolce&Gabbana. Culoarea roşu-granat. Decolteul în V nu era în niciun caz scandalos, dar pentru un bărbat la un pas de excitare, despicătura dintre curbele albe de acolo era periculos de atrăgătoare. Rochia era strânsă pe talie, iar de acolo în jos se înfoia până la doi-trei centimetri de cizmele din piele întoarsă.

— Semnează astea, mi-a spus, aruncând un dosar pe biroul meu şi zâmbindu-mi obraznic.

Mi-am mutat cu greu privirea de la pielea ei la hârtiile din faţa mea.

— Apropo, cu plăcere, a continuat. Malina avea de gând să ţi le livreze personal. Le-am furat de pe biroul ei.

- Mulţumesc. Cu ce naiba te-ai îmbrăcat?

S-a uitat în jos la rochie, apoi la mine.

- De ce te interesează aşa de tare hainele mele?

- E miercuri. Miercurea porţi fusta strâmtă albastră. Cea care-i îmbrăţişează fesele. Cea pe care mi-am

imaginat de vreo sută de ori că o ridic peste coapsele ei fine Şi rotunde. *Şi, fir-aş al naibii, de ce nu-mi ţineam gura închisă când femeia asta era în cameră? Poate că am nevoie de terapie. Un program în doisprezece paşi.*

— Dacă aş fi bărbat şi aş purta acelaşi lucru în fiecare rinen, n-ai fi comentat. Karen de la

contabilitate poartă aceiaşi pantaloni negri şi pulover negru o dată la două zile.

Oar tu insişti să-mi acorzi mie o atenţie specială, a zis n turându-şi genele. Ce-am vorbit noi despre atenţia sne/Ji«' Dominic? p^a,ă_

Mă tachina şi-mi plăcea. Aproape la fel de mult câ» îmi displăcea.

- Mă enervezi. Pleacă, am zis dispreţuitor.

în loc să iasă, s-a cocoţat pe biroul meu, |egâ. nându-şi picioarele ca şi cum avea tot timpul din lume. Dacă-mi trăgeam scaunul câţiva centimetri mai la dreapta, i-aş fi putut despărţi genunchii şi mi-aş fi îngropat faţa intre picioarele ei.

Tot sângele din mine s-a îndreptat direct spre penis, care acum pulsa de parcă ar fi avut o migrenă.

- Semnează actele şi voi dispărea din viaţa ta pentru tot restul dimineţii, m-a asigurat. *Şi,* dacă vrei să ştii, am o întâlnire diseară.

- O întâlnire? am întrebat, mirându-mă că nu mi s-a rupt în două stiloul din mână. Mintea mi s-a năclăit deodată, ca acoperită de o pată de petrol. Nu trebuie să lucrezi?

Nu reuşeam să identific sentimentul care creştea în mine.

Furie? Teamă? Ură oarbă împotriva unui bărbat pe care nici nu-l cunoşteam?

- Doar pentru că nu sunt genul tău, nu înseamnă că toţi bărbaţii simt la *fel,* m-a tachinat. Salariul e vineri, aşa că o să-mi ofer o seară liberă.

Era mai prudent să nu spun nimic, aşa că am semnat contractele, vârful peniţei zgâriind hârtia.

Rochia se oprea sus pe coapse, iar eu nu m-am putut abţine să mă holbez. Dacă aş *fi zis* că era nepotrivit din partea mea să fac asta, ar fi fost un cuvânt teribil de slab.

- *Porţi asta* la o întâlnire?

M-am urât pentru că voiam s-o fac să se simtă

nesigură. Voiam s-o *fac să se* răzgândească şi să nu se ducă.

S-a uitat în jos, nu neapărat preocupată de părerea

Ce e în neregulă cu ea? Lui nu-i a aprobat-o.

Totu/eraînnereguMcuea.

MJ strângea ceva în piept, şi de ce naiba era atât de H în camera asta afurisită?

c*,d _ pepinde. Ce fel de întâlnire e?

Ca să mă torturez, m-am lăsat pe spate, uitându-mă

• sus. Am aruncat o privire scurtă, apoi mi-am ferit j h'[8] A fost însă destul cât să-mi dau seama că purta lenje- °q“ tună care se potrivea cu afurisita de rochie. ne Ea a ridicat o sprânceană. Ca o provocare tăcută. *Haide, uită-te. Spune-mi că nu eşti interesat. Minte-mă în faţi -în faţa mea frumoasă şi sfidătoare.*

Fir-ar al naibii! Nu trebuia să mă joc cu ea purtând vestă ieri. Mi-o plătise cu vârf şi îndesat.

- E prima întâlnire. Bem ceva, a zis.
- Băuturi? Asta e tot?

Eram ofensat în numele ei.

Nimic nu spunea „cuplare" cum o făceau băuturile. Nu că aş fi vrut să aterizeze într-o relaţie pe termen lung cu cineva. Nu voiam nici să se bucure de o cuplare.

Nu eram un om bun, dar atâta vreme cât n-o trăgeam pe Alh- pe podea s-o regulez, tot eram mai bun decât tata.

- în momentul ăsta doar pentru atât sunt pregătită mental. Sunt atât de ruginită, încât îmi pare rău pentru viitorul meu partener de sex, mi s-a confesat.

Pe parcursul discuţiei începuse să-mi vorbească de Parcă am fi fost *prieteni.* De parcă momentul acela de oneste din bar şi schimbul nostru de e-mailuri ne făcuseră ^va să ne împrietenim. Şi deşi tânjeam după următoa- prins'|COn^S*Un*> im'venea S reu împac cu ele. Eram Ştiut lntre dorinţa de a şti tot ce era de pre această femeie şi dorinţa de a uita că există. put să *'a atras atenţia; s-a dat jos de pe birou şi a înce- * p,lmbe prin cameră. dată era Ü P*ăcea ^"d se depărta de mine. De fiecare c[3] cum ar lua cu ea lumina şi căldura.

Am adăugat şi asta pe lista lucrurilor pe care le detestam.

Incapabil să mă abţin, m-am ridicat şi am urmat-o spre tablă, unde studia o serie de fotografii pentru paginj|e interioare. Alesesem două mai bune şi voiam să-l chem pe Linus să-mi spună pe care dintre ele merita să i-o arăt mamei.

- Sunt amuzante. îmi place rochia asta, a zis gânditoare, arătând spre un model îmbrăcat într-o rochie de seară aurie. Ai vreuna cu ea în mişcare?

A studiat fotografiile următoare şi m-am aplecat şi eu, ca să fiu mai aproape de ea. Avea ceva ce mă atrăgea ca o sirenă şi totuşi mă făcea să mă simt... în siguranţă. Confortabil. Şi incredibil de excitat.

Am arătat spre o fotografie pe care o pusesem deoparte. Iniţial îmi atrăsese atenţia, dar scopul urmănt la şedinţa foto fosese dublu: să scoată în evidenţă roşul viu Galliano şi să includă subtil un model transgender. Femeia în auriu.

- Oh, asta da fotografie! a zis, smulgând-o de pe tablă şi studiind-o.

Modelul în rochie aurie de seară se rotea într-o parte, iar curentul de aer de la ventilator ii prinsese părul şi fusta, ridicându-le. Era singura fotografie în mişcare. Roşul rămânea în centrul atenţiei, iar modelul se găsea pe prima treaptă a unei scări. Celelalte poze erau în ipostaze tradiţionale, care în viaţa reală păreau nefireşti şi contorsionate, dar aparatul foto pusese astfel în evidenţă croielile, ţesăturile şi culorile.

— Cum v-aţi cunoscut? am întrebat-o.

Te rog, pentru sănătatea mea mintală, spune-mi că intr-o biserică sau intr-un grup care promovează abstinenţa.

- Cu cine? m-a întrebat, rearanjând fotografiile în frunte cu cea în mişcare.

- Cu *cel* cu care te întâlneşti.

- Oh! Pe o aplicaţie de întâlniri, a spus veselă.

S(i *fiu al naibii-*

__ poftim. Uită-te aici. Acum poza spune o poveste, un punct central de atracţie cu roşul. Se va are nevoie de al doilea punct pe care să se ea n-o poţi trece cu vederea – auriu, vârtej, ¿mbet Buzele ei roşii sunt un accent armonizat cu rochia, aşa toată compoziţia este completă vizual şi plăcută. Şi legenda foto vine aici.

[¡oferi ochiului opri acolo.

Avea sens ceea ce spunea, şi aş fi putut să vizualizez mult mai bine dacă n-aş fi fost atât de preocupat să mi-o imaginez pe Ally pe o aplicaţie idioată de întâlniri, căutând o aventură de-o noapte.

— Ce fel de aplicaţie de întâlniri? i-am cerut să-mi spună.

S-a întors de la tablă şi a dat ochii peste cap.

- Ştiu, ştiu. Gola a insistat să-mi facă un profil. Apropo, ca de la femeie la bărbat, o poză cu penisul *nu* e o cale potrivită de a începe o conversaţie.

Mi-am imaginat că vânam toate canaliile care-i trimiseseră poze cu penisuri şi le loveam în boaşe.

— Unde te duce? am întrebat, plin de ciudă că nu mă puteam abţine să fiu curios.

- Mă întâlnesc cu el într-un bar numit Piaţa. Ai fost acolo?

Era un local cunoscut şi sub denumirea mai deo-cheată de .Piaţa de came" – cu lumină chioară, băuturi tari Şi cu două hoteluri în aceeaşi clădire. Fusesem acolo.

- Mda. Poate ne vedem acolo, am zis, prefăcân- u mă că studiez din nou fotografiile.

Puteam interzice să se ducă. Şi oricât de mult nearl d Orit'nu P uteam inventa o şedinţă falsă la care era ^inciuf • neCesară P rezen ta ei. Şi-ar fi dat seama că era o Te duci şi tu?

• .P lrea VeSe^ am VTUt stric asta- V oiam «« simtá la fel de

chinuită cum am fost eu. *

~ Da, şi eu mă văd cu cineva *acolo. Am o* întâlmv am minţit. ’*•

Dacă tot mă tortura gândul că ea se *cupla cu un* tm ales la întâmplare pe care-l întâlnise *pe o blestemată* de aplicaţie, atunci n-are decât să se bucure şi ea că mă vede l_a o întâlnire cu un real potenţial.

Ochii ei se îngustaseră şi am ştiut că simţea minciuna.

— Nu e trecută în *calendarul* tău.

- Nu-mi trec întâlnirile *personale pe calendarul de* la serviciu.

Altă minciună. Nu am viaţă personală. De fapt, nici măcar nu-mi aminteam când făcusem sex ultima dată. Dar îmi aminteam fiecare *fantezie în parte pe care o avusesem* cu Ally.

— Atunci poate ne vedem diseară, *a zis ea, zâm-* bindu-mi.

Am privit-o plecând. Şi în *clipa în care s-a închis uşa, am* intrat în baie.

Tot ce vedeam era bucăfica de material roşu dintre picioarele ei. Nu mă puteam gândi decât că altcineva avea să-l scoată de pe ea.

Era nouă şi jumătate dimineaţa, iar eu îmi regulam mâna, dorindu-mi *să fi fost păsărică ei dulce şi caldă încleştată în jurul penisului meu dureros.*

în momentul ăsta, nu-mi plăcea absolut nimic la Ally Morales.

26

ALLY

Austen era simpatic, inteligent şi era clar că avea nevoie ori de apă de gură, ori de terapie.

Nu-mi puteam lua însă ochii de la uşa barului suficient de mult încât să decid dacă sunt interesată de el.

Pentru că-l aşteptam pe bărbatul care nu mă voia.

Oh!

Mi-am întors intenţionat spatele la uşă şi atenţia spre inginerul de patruzeci şi doi de ani, divorţat. Comandase un pahar cu merlot şi-i dăduse de furcă barmanului din cauza pronunţiei. Eu am comandat o bere ieftină la pahar în cazul în care ar fi insistat să împărţim nota de plată. El mi-a povestit cincisprezece chestii despre fosta soţie, iar eu am menţionat numele lui Dominic de două ori.

Din punctul meu de vedere, niciunul dintre noi nu era o partidă.

Am simţit-o din momentul în care a intrat *el.* Atmosfera din bar s-a încărcat electric, de parcă un fulger urma să lovească sticlele cu băutură. Mi-am impus să nu mă întorc, să mă concentrez pe ceea ce spunea Austen.

- Doamne, probabil că mă crezi un ratat, a zis el, lâsându-şi umerii în jos.

~ Poftim? De ce?

Nu reţinusem ce spusese. Fusesem prea ocupată să ^prefaccă ascult.

” Ţi-am spus mai multe despre fosta mea soţie decât [es]pre mine. Ţi-am pus o singură întrebare şi asta numai ca

conduc discuţia către o alt# povesti- despre fosta. deloc pregătit pentni asta. ,nt

- $i «i sunt la fel. amice, am zis, ridicând paharul berc câine vinul lui.

— Prietenii îmi spun că am nevoie de apă de gură, confesat, apoi a pălit. Probabil că n-ar fi trebuit rf-ţj Spun asta. Dacă eram în locul tău aş fi considerat *asta foarte* jigni- tor. Sunt atât de nepriceput la asta. Nu sunt pregătit pentru întâlniri.

Era adorabil de nepriceput.

- Nu trebuie să te simţi prost, i-am spus, lovindu-l camaradereşte în umăr. Nici eu nu sunt intr-o zonă sănătoasă în privinţa relaţiilor.

— N-o să ne cuplăm, nu-i aşa? a ghicit Austen.

Am clătinat din cap.

- Nu, dar poţi să-mi povesteşti totul despre fosta şi despre divorţ dacă vrei.

S-a luminat la faţă.

Adorabilul bărbat a început cu începutul. Student în anul al doilea de facultate. Am simţit o furnicătură intre omoplaţi şi am *ştiut.* Nici măcar n-am tresărit când o mână cunoscută m-a prins de umăr.

- Ally.

M-am întors şi aproape mi-am înghiţit limba.

Dominic renunţase la haină şi arăta fantastic cu mâneci suflecate şi cu bretele. Am simţit în sfârşit că înţeleg cum e să leşini. în locul ăsta nu erau însă canapele pe care să leşini.

Apoi mai era o complicaţie.

O uimitoare femeie înaltă de doi metri, cu costum sidefiu, care părea că abia coborâse pe de coperta revistei *Labei.* Avea piele arămie fără cusur şi genul de tunsoare scurtă pe care numai femeile cu adevărat încrezătoare şi cu structură osoasă excelentă işi permit s-o poarte. Nu părea să se fi machiat deloc, *avea* doar ruj roşu pe buzele perfecte.

Sunt aproape sigură că tocmai mă îndrăgostisem de ^rtenera lui Dominic.

_ Dom... Domnule Russo, am icnit.

Ochii lui s-au îngustat.

Era un joc prea stupid ca să merite să fie jucat. îi spu- ^sern că voi fi aici. El îmi spusese că va fi aici. Şi cu toate astea, pretindeam că suntem surprinşi.

— Austen, el e...

— Dominic Russo, a zis Dom, întinzând mâna.

Bietul Austen, fără să bănuiască nimic, i-a dat mâna a mi s-a părut că i-am auzit oasele trosnind.

— Ea e Delaney, mi-a zis, prezentându-mi-o pe nedrept de frumoasa femeie. Delaney, ea e Ally.

Delaney nu numai că era perfectă, avea şi un zâmbet strălucitor. Voiam cu adevărat s-o urăsc... sau poate mai curând să mă giugiulesc cu ea.

— Mă bucur să te cunosc, Ally, mi-a zis cu căldură.

De ce nu era o scorpie detestabilă? am gemut în sinea mea.

Apoi m-am încurajat singură. Poate că era o fiinţă care face rău când n-o văd cunoscuţii. Ca oamenii care parchează pe locurile persoanelor cu dizabilităţi sau aruncă pungile de mâncare pe geamul maşinii spre curierii pe bicicletă.

— Ally şi cu mine lucrăm împreună, a zis Dominic.

Felul în care o spusese făcuse să sune sinistru. Ca şi cum era mult mai mult de atât. Dacă aş fi fost inimoasa Delaney, aş fi fost imediat suspicioasă.

— Lucrez *pentru* domnul Russo, l-am corectat.

Era evident că lui Dominic nu-i plăcea să-i spun aşa. ce m-a făcut să vreau să-i spun numele de familie mai des.

Delaney şi Austen au făcut singuri cunoştinţă, din •noment ce Dominic şi cu mine eram ocupaţi să ne uităm [Un]ul la altul.

II IM M ()|(|

- VA servesc cu ceva? a întrebat barmanul,

întreg până momentul de stinghereală.

Au comandat, iar ajx)i Dominic a luat scaunul <jj$_n$ dreapta mea şi l-a tras pentru Delaney.

Până şi parfumul ei era fermecător.

Barul era aglomerat. Dacă Dominic Russo nu s-ar fi înghesuit între mine şi partenera lui, m-aş fi gândit ce bacşişuri face barmanul de aici. în loc de asta, m-am gândit la mâna şefului meu, care se odihnea *pe spătarul* scaunului meu. Piciorul lui îmi apăsa genunchiul.

Era incredibil de nedrept că bărbatul care nu mă voia reuşea să mă excite doar stând lângă mine. Lactatele erau de vină. Trebuia să mănânc mai puţine. Tot ce făcea Dom era pentru mine ca un preludiu.

Austen a reluat povestea celei mai mari tragedii din toate timpurile, cu cererea în căsătorie pe care o făcuse el la absolvirea facultăţii.

Am încercat să mă concentrez, dar când Dom şi-a luat băutura a continuat să ţină cealaltă mână pe spătarul scaunului meu, ca şi cum l-ar fi luat în stăpânire. Mă luase pe mine în stăpânire.

Senzaţia de curent electric a revenit. Numai că acum era ca şi cum fulgerul se îndrepta direct spre mine şi mă temeam că o să-mi explodeze capul când avea să mă lovească. Nu înţelegeam ce senzaţie e asta. Tot ce ştiam era că nu aveam timp s-o explorez şi nici dorinţa de a-i supravieţui. *Voiam* ca mâna lui să fie aici. Voiam să mă înghesuie. Voiam ca ochii aceia albaştri să se uite în ai mei şi buzele acelea ferme şi aspre să se mişte lângă urechea mea când îmi spune că vrea să mă ducă acasă.

Voiam să respir.

- Mă scuzi o clipă, am spus, întrerupându-l pe Austen la jumătatea ideii.
- *Oh! Ah!* Desigur, a clipit el, părăsind deodată

tărâmul amintirilor.

împins scaunul şi am fost nevoită să-mi apăs tot umărul lui Dominic ca să ies. Nu m-am obosit ^cer scuze. doar m-am îndreptat direct spre toaletă. ** Era pe un hol lung, iar la capătul lui, lângă toaleta 3 mnelor era o nişă după care se deschidea ieşirea de Urgen\mi spusesem raţional că eram în stare să mă con- ile7 ¡n preajma acestui om. Că putem fi prietenoşi, nu să flatăm. Dar uite cum tremuram acum în holul unei băi, în bmp ce bărbatul la care nu puteam înceta să mă gândesc era la întâlnire cu cea mai frumoasă creatură din tot universul.

O naiba *era* în *neregulă cu mine?*

Oare ar fi trebuit să fac sex? Oare asta m-ar fi scăpat de încordare? Câteva orgasme m-ar face imună la el?

- Eşti bine?

Am tresărit şi m-am întors.

Dominic se uita la mine ca şi cum nu se putea hotărî dacă să mă ciopârţească sau să mă tragă de păr şi să mă sărute franţuzeşte.

- Nu, nu sunt bine!

- Ce s-a întâmplat? A zis ceva tristul ăla? A făcut ceva?

- Austen? am râs. Nu. El e în regulă. E încă îndrăgostit de fosta soţie.

- Atunci ce s-a întâmplat? a insistat el, arătând ca şi cum voia să rezolve orice ar fi fost.

- E absurd, Dom.

~ Deci sunt din nou Dom?

S-a apropiat cu un pas, iar electricitatea aceea s-a din nou în interiorul meu.

Taci. Am intrat în panică.

" De ce?

în colţul buzelor îi juca o urmă de zâmbet.

nera ta v>e?tru lnce Put. cred că m-am îndrăgostit de parte- uluitoare.

Este, a aprobat el prosteşte. E avocată pentru drep. turile omului.

Gata cu aruncatul pungilor de mâncare în bidcliţti, ~ Ar trebui să te întorci la ea, am spus, încrucişân- du-mi braţele peste piept.

- Dar numai după ce îmi spui ce s-a întâmplat.

Când a văzut că nu răspund, m-a luat de mână şi m-$_a$ tras în nişă. Semnalul de alarmă din crater mi se apnnsese şi se rotea orbitor ca un far.

Mi se părea că situaţia se schimbase.

Eram prinsă intra uşă $_5$i pieptul Iar« al lut Domtnic. Mi-a luat capul între mâini şi apoi m-a pnns intre braţele tatuate.

— Vorbeşte.

- Nu sunt mental pregătită pentru o altă repnză de sinceritate cu tine, m-am confesat.

- Păcat. Varsă tot, Maleficent, sau nu te las să pleci de fticî-

M-ar ţine acolo tot weekendul fără să mă atingă, numai ca să-şi demonstreze punctul de vedere.

— Bine, am spus. E posibil să fiu mai atrasă de tine decât am crezut.

- Şi? a întrebat arogant.

- Şi nu-mi place să te văd la o întâlnire cu o femeie foarte *foarte, foarte* frumoasă şi inteligentă.

Ochii albaştri nu mai erau reci acum. în ei ardea flacăra victoriei. Şi eram foarte conştientă că sunt în pericol imediat.

— Cred că trebuie să fac *sex. A* trecut prea mult, m-am confesat în grabă. Există un soi de energie sexuală ciudată, şi dacă n-o eliberez, o să izbucnesc ca un vulcan pe tine sau pe vreun alt spectator nevinovat.

El s-a aplecat muuuult prea aproape ca să iau asta drept altceva decât un avans. Am stat încremenită când şi-a trecut nasul peste obrazul şi maxilarul meu.

__ Bun, a şoptit.

__ *Bun?* am icnit.

Chiar voiam să-l urăsc, dar singurul lucru de care eram în stare acum era să-l doresc.

- Vreau să suferi cum am suferit eu, mi-a zis, cu respiraţia fierbinte lângă urechea mea.

Inima mea încerca să sară din piept. Era ca şi când s-ar fi blindat cu dinamită, ar fi detonat-o şi m-ar fi transformat în lavă... sau magmă, oricare dintre metafore era mai potrivită. Şi simţeam cum mă umezesc din ce în ce mai mult între picioare.

- Asta nu e sănătos, Făt-Frumos. Prietenii nu vor ca prietenii lor să explodeze.

- Nu suntem prieteni, a zis.

- Dar ce suntem? l-am întrebat.

Tremuram, atât de aproape şi totuşi nu suficient de aproape de bărbatul ăsta.

- Mai degrabă inamici. Unul dintre noi trebuie să piardă şi unul dintre noi trebuie să câştige.

Nu voia să mă dorească. Dar voia să sufăr şi *eu împreună cu el. Măgarul.*

Era chiar aşa cum spunea el. Doar că eram suficient de îmbătată de feromoni încât să mă întreb dacă am căpăta ^nândoi ce ne-am dorit odată ce am ne-am fi dat hainele jos. Inamici cu beneficii.

Pielea îmi ardea. Minusculul meu tanga era ud eoarcă şi mă scuturau fiori. Dacă nu se depărta sau dacă ne regulam chiar acum, nu cred că ar fi fost niciun tribu-

n.^ara asta ^re să mă considere răspunzătoare pentru

cald mâinile şi i-am atins pieptul. Era atât de e solid. Insuportabil de sexy.

Trebuie să demisionezi, Ally.

i-am luat privirea de la pieptul lui.

" Poftim?

- Renunţfl la slujbă, a zis rar. Dacă nu lucrezi aco|$_0$ putem să mergem mai departe.

— Vrei să renunţ la locul meu de muncă doar ca $$ ne-o putem trage ca nebunii?

Oare cum o fi să te pască un infarct?

Mereu m-am întrebat.

Nările lui s-au dilatat şi puteam să jur că erecţia i-$_a$ crescut cu încă un centimetru şi ¡-a întins pantalonii.

— Exact asta vreau.

Acum eram furioasă. Incredibil de excitată, dar foarte, foarte, *foarte* furioasă.

- Suntem amândoi la întâlniri cu alţii şi tu-mi spui că dacă-mi dau demisia de la serviciu -un loc de muncă esenţial pentru supravieţuirea familiei mele – o să mă regulezi, am rezumat.

- îţi găsesc un alt loc de muncă, a zis el, ignorând partea cu întâlnirile.

Mai avea şi neobrăzarea să vrea să rezolve el problema. Aş fi vrut să-l lovesc în boaşe cu cele mai ascuţite tocuri-cui de pe lumea asta.

— Nu-mi permit s-o iau din nou de la început.

Am vorbit cu voce scăzută, tremurând de emoţie. Nu mai aveam *nimic* în cont. Atârnam de fir de aţă până vineri, ziua de plată. Berea de la bar? Pe asta o plăteam cobo- rându-mi termostatul la zece grade timp de două zile. Iar Dominic Russo credea că are dreptul să-mi ceară să renunţ la locul *meu* de muncă pentru *el.*

- Şi mă rog, ce te face să crezi că meriţi? am izbucnit.

Ochii lui albaştri au fulgerat şi s-a aplecat şi mai aproape. Voiam să-mi trag un pumn în faţă pentru cât de tare *încă* îşi dorea trupul meu stupid să fie atins de el.

- Amândoi ştim cum ar fi între noi.

A *Nu. Nu. Niciodată. N-o să se întâmple nimic.* - ¡. ~ y[ite cred]: [Ce‘ar] fi să te întorci la întâlnirea ta DPSÎ m> f?[U]i[CeVa ma’incredibiI] ofensator şi absurd, l^i nu cred că poţi, chiar dacă încerci.

furie feminină nouă, l-am îmbrâncit.

\ ftcut un pas în spate, cu privirea înfierbântată şi pUn $&*•' Tăria P<^rea hotărâtâ să răzhatfi Prin valonii lui de lux.

[1] pominic a continuat să mă fixeze cu privirea şi a intins mâna ca să se aranjeze.

Vai de capul meu. Jur că aproape am leşinat. Era cel mai ostentativ gest sexual pe care îl făcuse în faţa mea.

Iar eu voiam şi *mai mult.*

Voiam să-l văd dezbrăcat, întins în faţa mea ca un bufet suedez.

în acelaşi timp, nu voiam să-l mai văd niciodată.

S-a întors şi a pornit înapoi spre bar. Acum mă holbam la fundul lui cel arătos, întrebându-mă de ce vreau să-l muşc şi să-l lovesc.

Apoi, nedrept de arătosul fund s-a oprit.

- Auzi, Ally...

Am scos un sunet ceva între „hm" şi „mda".

- Delaney nu e partenera mea. E soţia lui Harry.
- Ticălos îngâmfat. Ai adus-o aici ca să mă derutezi. Zâmbetul lui era diabolic.
- Nu sunt un tip de treabă, Ally. Ţine minte.

— N-o să uit niciodată, ticălos încrezut.

S-a întors spre mine, iar eu am ridicat ambele mâini.

- Nu e corect. Dom. Nu-mi place să te joci aşa cu mine.

Chipul i s-a împietrit.

fiu u CreZ* 05 m*e lm' ^ace asta? Crez* că'm* l^ace aibă 0 -bC^?s Care nu te P^te avea şi de asta nu vrea să te gând[n]|meni? cuni m_am simţit toată ziua numai la iesi([U] îmbrăcat pentru altcineva? Că urmează să

[CU] a tcineva? Că alt bărbat urma să te atingă la noapte? Voiam să ţip de frustrare.

— E o prostie. Nu e vorba că *nu* mă poţi avea. *N*$_u$ *vrei.* Am putea merge chiar acum acasă, să ne scoatem asta din minte, iar mâine dimineaţă să ne purtăm normal. f)$_{ar}$ tu nu vrei.

— Atâta timp cât lucrăm amândoi la *Labei,* eşti d$_t$. neatins, Ally, a zis cu un calm de gheaţă. Demisionează.

Aş fi vrut să-i trag una în chipul cretin şi sexy.

— Nu, am şuierat.

Aveam mai multă nevoie de un salariu decât de un penis înfumurat

— Asta înseamnă că nu te voi atinge. Mai înseamnă şi că, de fiecare dată când vei avea o întâlnire, voi apărea şi o voi distruge, pentru că sunt un ticălos.

Era rândul lui să-şi arate furia acum. Şi din cine ştie ce motiv – mai mult ca sigur hormonii din lactate – nu credeam ca pe mine se înfuriase.

Nu, Dominic Russo se ura pe el în momentul ăsta. Pentru că mă dorea.

- E o prostie, şi ştii foarte bine.

îmi pierdeam minţile. Asta era singura explicaţie pentru seara asta.

- Sunt conştient şi-mi pare rău. Chiar îmi pare rău, a spus, închizând ochii când am început să vorbesc. Nu e corect, nu e nici pe departe sănătos. Crede-mă, ştiu asta. Nu e vina ta. Dar nu sunt un tip *de* treabă, Ally. Iar viaţa nu e corectă. Cu cât înţelegi asta mai repede, cu atât mai bine.

îmi invada din nou spaţiul şi simţeam pulsul furiei lui. Se potrivea cu a mea.

- Voi face ceea ce am făcut de când te-am întâlnit, a spus cu asprime.

— Ce anume?

Să-mi frec blestemata de mână şi să-mi doresc să fii tu acolo.

Mi s-au *înmuiat* picioarele.

Nu fusese cea mai reuşită seară a mea de ieşit în oraş.

După ce Dominic şi-a dat seama că aproape am leşinat din cauza lui, m-am întors la bar. înapoi la Austen. înapoi la scaunul pe care şeful meu îl păzea ca un gargui. Pretinzând că totul e în regulă.

Mă furnica uşor ceafa.

Dominic nu m-a mai atins, dar mâna lui a rămas fermă pe spătarul scaunului meu. Cât să-mi reamintească mereu ce-mi spusese înainte.

Aş fi vrut să-mi stea în fire să flirtez cu „partenerul" meu ca să-l zăpăcesc pe Dominic aşa cum îmi făcuse el, dar nu puteam decât să mă uit în gol la Austen în timp ce vorbea despre nunta lui.

Stăteam acolo, dezbătând în sinea mea ce opţiuni aveam.

Demisionează şi regulează-te.

Sau rămâi şi renunţă la regulat.

Eu, desigur, alegeam calea mai grea. Situaţia în care mă aflam îmi cerea să-mi păstrez locul de muncă. Asta m-ar sili să-mi păstrez demnitatea atunci când trupul nu părea capabil s-o facă.

Lângă mine, Dominic râdea în hohote la ceva ce spu- seseDelaney.

Eram atât de obosită. Şi tristă. Şi furioasă. Irosisem $^{0\ sear}$ă în oraş. Aş putut să-l vizitez pe tata. Aş putut lua o tură de catering sau să-mi petrec întreaga seară încercând

I I'<-V MORI

sA-mi dau seama cum să cârpesc tavanul. Sau să fac un p_{ro} greş *adevărat* la un proiect important care mi-

ar fi permj$_M$ un respiro financiar mai serios.

Eir-ar sA fie, aş fi putut s-o sun măcar pe Faith, cea mai bunA prietenă a mea, sA mai stăm de vorhă.

Oricare dintre lucrurile astea ar fi fost mai bun decât să fiu făcută sendviş între un bărbat care încă se mai gândea la fosta şi unul care mă pedepsea pentru că nu eram destul de proastă să renunţ la jobul meu ca să petrec o noapte împreună cu el.

Pentru că, nu-i aşa, numai eu trebuia să fac un compromis? Rahat!

îmi imaginam că-mi înfig cotul în coastele lui, că-i arunc băutura în faţă, iar apoi îl lovesc în boaşe.

în clipa asta îl uram. îl detestam.

Singurul lucru pe care îl uram şi mai mult era faptul *încă îl doream* pe Dominic Russo.

Era penibil. Tata nu crescuse o astfel de femeie. îmi insuflase o credinţă profundă şi durabilă în valoarea mea de om. Nu eram o jucărie cu care să se distreze un director plictisit şi excitat. Meritam mai mult decât o aventură scurtă.

Dar chiar atunci când îmi spuneam asta, chiloţii mi se udau din ce în ce mai mult. De parcă hormonii îmi distruseseră creierul în aşa fel încât nu mai conta nimic altceva decât să fiu atinsă de bărbatul de lângă mine.

Fiecare atingere, oricât de inocentă sau de platonică, căpăta o serie de înţelesuri. Fiecare declanşa reacţii în lanţ în chimia corpului. Chiar acum, cracul pantalonului lui în vecinătatea gambei mele reclama mai multă atenţie de la mine decât povestea lui Austen... Oh, bunule Dumnezeu! Luna lui de miere.

în spatele meu, Dominic discuta degajat, lejer, cu Delaney. Vorbiseră despre orice, de la colecţia de primăvară pentru copii la criza umanitară de care se ocupa firma ei. *Simfeam* însă că atenţia îi era îndreptată spre mine.

săturasem. Mă simţeam lovită, epuizată şi frus- , Luai- Faptul că încă îmi doream să mă atingă m-a ,rîît ţ nift îndoiesc de capacitatea mea de a lua decizii Din nu mai fusesem atât de împinsă de hormoni spre o proastă.

< tX Asta era Dominic Russo. O decizie teribil de proastă.

- Hei, vrei să împărţim nişte grisine cu brânză? a intTebat brusc Austen.

- Ştii ceva? Am renunţat de curând la brânză – . rte de curând – şi mă bucur că te-am cunoscut, dar trebuie să plec, i-am spus.

Obrajii lui s-au colorat într-o adorabilă nuanţă de roz.

- Bănuiesc că am stricat totul, nu-i aşa?

M-am ridicat de pe scaun, împingându-l pe Dominic cu fundul. *Ia de-aici, ticăloşiile.*

- Ai nevoie pur şi simplu de timp, i-am spus lui Austen. *Şi poate de ceva terapie. Dar nu toţi avem nevoie?* Să nu regreţi că ai vorbit despre asta.

- Mă bucur mult că te-am cunoscut, Ally, a zis, ridi- cându-se. îţi mulţumesc că m-ai ascultat.

Mi-am pus mâna pe braţul lui şi l-am pupat pe obraz.

- Cred că vei fi bine, Austen.

Am simţit cum m-a lovit din spate un câmp de forţă dezaprobator.

Mi-am pus haina şi m-am întors spre el.

- Noapte bună, *şefii'.*

Pentru orice terţ inocent de acolo, aceste cuvinte ar fi părut normale. Dar fiecare gram de venin pe care-l aveam se concentrase în privirea pe care i-o aruncasem.

- Nu stai la cină? m-a întrebat.

Am clipit mirată. Era cea mai stranie şi stupidă întreba* cu putinţă.

I foame, am spus şi m-am împins pe lângă ^ane y, mă bucur că te-am cunoscut, am spus în drum W uşă.

iucr SCX>RF

m dP'Teme *şi* nu *voiam să mă îndrept* sp rP c_ ,

mit ?> P^ie ca să mănânc *resturi sub pături. M-?* ea întoarce la birou. Dacă *terminam schimbările la zr2 jea J haylei şi i |e trimiteam, nu mai trebuia* să vin mâine evreme. Asta însemna mai *mult timp cu tata.*

Mai întâi trebuia să *fac ceva. Odată ce m-am decis* m,'ani strâns umerii *şi am pornit împotriva vântului.*

Studioul era închis noaptea. Nu multă lume din Mid- town era interesată să ia lecţii de dans după ora opt, în cursul săptămânii. Aveam însă o cheie şi permisiunea să folosesc spaţiul oricând simţeam că am nevoie.

Şi în noaptea asta simţeam că am nevoie.

M-am schimbat în hainele de dans în vestiar, mi-am strâns părul şi am dat drumul la muzică pe difuzoare. Am stins toate luminile, cu excepţia şirurilor din jurul oglinzilor.

Şi mi-am dat frâu liber.

Melodia „Her Strut", a lui Gretchen Wilson, era tot ce aveam nevoie ca să mă încălzesc. Şoldurile mele prinseseră deja ritmul şi începeau să-l stăpânească.

M-am mişcat, m-am învârtit şi m-am zvârcolit de-a lungul podelei studioului, oprindu-mă numai ca să aprind ledurile pentru disco. Ritmul necruţător impus de Nine Inch Nails a trecut prin mine, urmat de Blondie. Acum transpiram. Muşchii mi se

încălziseră. Ridicam picioarele tot mai sus. Mă îndoiam tot mai uşor. Dar furia asta îngheţată din pieptul meu încă mai trebuia să se topească.

„So Hot" a lui Kid Rock a explodat din difuzoare, am uitat de toate şi a rămas numai euforia muzicii prin tot corpul.

^cePuseni cu clasa de balet în şcoala elementară. Chiar şi pentru un copil, baletul era însă prea rigid, prea limitat m mişcări. Am adăugat step. Apoi m-am îndrăgostit

Sway* »n *Dirty Dandng.* Repetam mişcările rt[0]**; nle >n <*[m]era de zi, în timp ce tata corecta din control în bucătărie, în liceu făceam excursii în două ori pe săptămână pentru un curs de hip-hop. [r] [1]1^1 de dans în facultate. Am încercat chiar şi cu vn[,,vl]

vn imăţat elementele de bază ale dansului, paşii, numărătoarea lor. .Apoi le-am unit intr-o celebrare a mişcă- ’ iar mai apoi am început să predau. Dansul mă făceam să ^nt că-mi onorez trupul şi viaţa. Dansul colora felul în care mâ mişcăm prin lumea asta.

.Am simţit o furnicătură pe şira spinării. în sus spre omopiaţi Dacă m-ar fi zărit cineva din afară, n-aş fi ştiut, nu $e vedea nimic prin ferestre. Şi oricum nu conta.

Dansam pentru mine.

Ritmul s-a schimbat şi m-am topit pe podea într-un şpagat lent. M-am târât spre oglinzi, legănându-mă şi zvâr- oofodu-mă pe palme şi pe genunchi şi lovind violent aerul cu piciorul.

[P4] i în zigzag pe piept şi pe spate.

Părul scapase din elastic m câteva bucle umede, răvăşiţi

Vocea grav'ă a lui Anderson East în «Aii on My Mind” m-a liniştit. Am alunecat într-o coregrafie familiară la care iucrasem şi m-am gândit că nu mai exista nimic altceva dincolo de fereastră.

2«

DOMINIC

Nu credeam că e posibil să mă urăsc şi mai mult.

Apoi am scos la iveală toată ticăloşia din mine.

Allv avea tot dreptul să vrea să mă omoare. *La* naiba, nici eu nu mă simţeam prea bine să trebuiască să mă suport după seara asta. „ , ᴍ ,

Delanev a încercat să mă binedispună după plecarea lui Allv şi apoi a lui Austen. N-o păcălisem cu *„e doar o* angajată''. Aşa că am ureat-o uşurel în maşina mea, l-am instruit pe Nelson s-o ducă acasă, apoi am plecat să mă plimb de-a lungul oricâtor cvartale era nevoie până când mi se potolea furia sau mă alegeam cu hipotermie.

Am dat greş. Am depăşit atât de multe limite pe holul ăla, încât nu credeam că o sa mă mai pot privi în oglindă vreodată.

Apoi am plecat şi am înrăutăţit lucrurile.

Nu ştiam dacă va fi acolo. Dar m-aş fi dus oricum.

Când am ajuns la studioul de dans *pe* care şi-l trecuse în CV, ei bine, aproape că m-am făcut din nou de râs. Dansa într-un studio pustiu, mişcându-şi trupul într-un fel care m-a făcut să-mi doresc să nu fie nicio fereastră între noi, nicio barieră. Auzeam ritmul slab *al* muzicii ei, pulsând între pereţii sălii.

Oare aşa se simţise tata? Fusese cândva un

bărbat normal până când s-a rupt ceva în el şi nu s-a mai putut opn?

cot damnat 36 urr ”ez pașii lui Paul Russo. prădător sexual nenorocit şi yunoi-şef?

Mu mă puteam abţine să o privesc. Dansa de parcă ar fi împins-o un impuls irezistibil din ea. De parcă trebuia sj danseze ca să poată continua să respire. Am înţeles asta am recunoscut-o. Dar impulsul meu nu era această artă pură şi frumoasă. Nu era o celebrare, cum era pentru ea.

Era un impuls întunecat. Murdar. Şi mă înecam în valurile lui.

Am stat acolo privind-o, dorind-o, în timp ce frigul nopţii îşi croia încet loc spre oasele mele. Rece. Eram un bărbat rece. Nu eram în stare să ofer căldură. Dragoste. Bunătate. Femeia de cealaltă parte a ferestrei merita mai mult decât îi puteam oferi eu. Asta nu mă împiedica însă s-o vreau.

Şi înainte luasem lucruri care nu erau ale mele. Dar n-am procedat niciodată ca tatăl meu. Niciodată ca tatăl meu.

Mi se contractase gâtul privind-o pe Ally cum alunecă pe podea şi se târăşte spre oglindă.

Voiam ceea ce nu puteam avea.

O voiam pe ea, până în pragul disperării. Şi asta m-a făcut să mă urăsc încă puţin.

Biroul era mai aproape decât casa mea. Abia aşteptam.

Am dat scurt din cap către paznicul clădirii şi m-am îndreptat spre biroul meu. Imaginea lui Ally târându-se pe mâini şi pe genunchi îmi ardea în creier, distilată în sângele meu.

În seara asta făcusem o mulţime de lucruri din cauza cărora mă uram. Ce mai conta încă unul?

Etajul patruzeci şi trei era pustiu şi m-am luptat cu ‘ U e mele nenorocite care mă atrăgeau acolo.

îmi eam fin suficient de tare încât să nu fac asta.

Era însă o bătălie pierdută.

M-ani încuiat în biroul meu, să-mi hat capul cu luminile. Până să trec de uşa băii din spatele biroului, îmi scosesem deja penisul din pantaloni.

Am lovit uşa, fără să mă deranjez s-o închid cu totul. Nu conta. Aveam lucruri mult mai importante de care trebuia să mă ocup. închizând ochii, mi-am prins mădularul, dornic să-l liniştesc. M-am sprijinit de măsuţa de toaletă cu mâna liberă, încercând să nu termin naibii imediat.

Asta îmi făcuse. în fiecare blestemată de zi. N-am dorit niciodată pe cineva cu asemenea intensitate năucitoare. Am simţit că neuronii îi sculptau monumente femeii din creierul meu.

- La naiba! am mormăit în bărbie, frecându-mă violent. Ally.

îmi doream să fi fost ea. îmi doream să mă împing în ea în timp ce-şi înfăşură picioarele în jurul meu şi-mi şoptea numele lângă buzele mele. îmi doream să fie a mea.

Vederea mi se înnegura pe măsură ce mişcările deveneau mai rapide. Dure, brutale. N-aveam cum să rezist. Nu puteam. Nu când vedeam imagini cu suspinele lui Ally pe buzele ei frumoase şi trandafirii. Nu când o vedeam târân- du-se spre mine, cu ochii aceia căprui cerşind...

- Dom? Oh, Doamne! îmi pare atât de rău!

Rahat! Rahat! Rahat!

Uşa băii s-a deschis larg şi iat-o acolo, din nou în rochia şi cizmele acelea. Oare o invocasem? Era vreo glumă proastă?

— Pleacă naibii, Ally, am gemut.

— îmi pare rău, a şoptit. Lăsam ceva pentru Shayla şi erau hârtii pe care trebuia să le semnezi, şi am folosit o cheie şi...

Am îndrăznit să mă uit la imaginea ei din oglindă.

Era încă acolo şi încă se holba la mine. Gura ei forma un O perfect. Penisul meu umflat a zvâcnit şi l-am strâns.

Eram atât de aproape să-mi dau drumul. Iar ea stătea chiar acolo.

Asta nu mai era însă o fantezie. Asta era realitate Existau nişte reguli.

jar eu eram un monstru nenorocit.

- Dom, a zis ea încet.

Am strâns ochii tare.

- Ally. trebuie să pleci.

Vocea îmi tremura.

- Mi-ai rostit numele. Mai devreme, a zis, apropiin- du-secu un pas.

Părea năucită. Mă auzise rostindu-i numele în timp ce-mi frecam penisul.

— Ally, nu mă mai pot abţine. Pleacă naibii de aici, am spus printre dinţii strânşi.

Disperarea era aşa de amară în gura mea.

Acum era lângă mine. îi simţeam blestematul parfum de lămâie.

— Dacă nu ţi-ai face griji în legătură cu altceva, ai \Tea să rămân?

— Pleacă! Acum! am mârâit.

Simţeam în acelaşi timp pulsul în cap şi în penis.

Ea şi-a pus o mână pe umărul meu şi am fost cât pe ce sa cedez.

- Răspunde-mi, Dom.

- lisuse! Te rog, Ally!

Acum eu o imploram. Dacă slăbeam strânsoarea din jurul penisului, terminam. Iar ea stătea acolo şi privea. Nu puteam să fac altceva decât să-mi strâng pumnul în jurul afurisitei de erecţii şi să mă uit la ea.

— Te gândeşti la mine?

— Da, am recunoscut printre dinţii încleştaţi. Eşti fericită? întotdeauna mă gândesc la tine.

~ Dar nu mă vrei suficient de mult ca să încâlci regulile.

Am îndrăznit să mă uit la ea. Pleoapele ei erau foarte fcrele, buzele depărate şi umede ca şi cum tocmai le linsese.

- Regulile au rostul lor.

A trecut |>e lângă mine şi s-a strecurat intre mine şi măsuţa de toaletă. Vârful penisului meu era la câţiva centimetri distantă de abdomenul ei.

- Aşadar mă poţi atinge şi regula, dar regula e mai importantă.

Transpiraţia mi se prelingea pe spate.

— Ceva de genul ăsta, am şuierat, în clipa asta, logica mea nu avea sens.

- Sunt atât de supărată pe tine, Dom, dar asta nu înseamnă că nu vreau să ştiu cum ar fi să intri în mine. Şi nu-mi place asta, a recunoscut.

— Bine-ai venit în club, am zis răguşit.

Am încercat să mă gândesc la toate lucrurile neutre din univers, dar nimic nu-mi putea lua gândul de la Ally, care îşi depărtase nenorocitele alea de cizme în faţa mea şi căuta să ridice marginea rochiei.

— Nu face asta! am avertizat-o.

- Pot să-ţi arăt? Te rog! Nu fac nimic dacă nu vrei.

Voiam mai mult decât orice din tot blestematul univers. Mai mult decât îmi doream să nu fi fost tata un monstru. Mai mult decât îmi doream să am orgasm.

— Doamne. Da.

A ridicat marginea rochiei, dezvăluindu-şi chiloţeii roşii pe care-i zărisem mai devreme. în faţă era o pată umedă. Se udase al naibii de evident.

— Asta e pentru mine?

Cuvintele mi-au sfâşiat gâtul de parcă ar fi fost cioburi.

- Şi eu mă gândesc la tine, Dom. îmi place să mă cert cu tine, să flirtez cu tine. Ba chiar şi ideea că eşti un măgar alfa arogant e excitantă. Şi nu-mi convine

asta mai mult decât îţi convine ţie.

- Nu pot fi cu tine, Ally. Nu aşa cum vrei. Nu atâta timp cât lucrezi aici.

__ Nu l[xit] demisiona, a şoptit.

Penisul meu pulsa şi se învineţea. Am slăbit strânsoa- [cll] un milimetru, uşurat că nu am explodat chiar atunci

[P<'e] privindu-mă, şi-a strecurat degetul mare pe sub chi- . j j_[a] tras în jos pe picioare. Nu am văzut nimic, pentru nxhia a alunecat în jos, acoperind tărâmul promisiunilor. Bumbac roşu, piele mătăsoasă.

penisul meu a zvâcnit. Am reluat strânsoarea.

Ea a ieşit din chiloţi şi mi i-a dat mie. Erau calzi. Abia [m.a]m abţinut să-i duc la faţă şi să-i respir ca un pervers nenorocit.

- Oferă-mi ceva la ce să mă gândesc în seara asta, Dom. Te rog.

Tocmai îmi oferea o fantezie teribilă. Şi acel „te rog”... Ochii ca mierea mă implorau şi mă făceau să-mi strâng şi mai tare mădularul.

Buzele ei ca nişte petale roz s-au depărtat în timp ce mă privea şi mi-am imaginat-o în genunchi, în faţa mea. Nu mă puteam abţine nici dacă încercam. Nici dacă întreg consiliul director ar fi intrat pe uşă acum. înfăşurând chilotul în jurul pumnului, m-am frecat tare, lung.

Am gemut, dar scâncetul care şi-a croit drum din gâtul ei mi-a dat putere să rezist. Voiam mai multe asemenea gemete de la ea. Şi le voiam pe toate pentru mine. Eram la distanţă de câţiva centimetri în baia asta, iar eu depăşisem deja multe limite. Ce mai conta încă una? Dar aceasta era limita. Una pe care tatăl meu a depăşit-o într-o clipă, iară să stea pe gânduri. Pentru că îl satisfăcea. Pentru că era de părere că merită.

Eu eram însă altfel decât el. Ştiam că nu merit. Nu o Meritam pe ea.

~ AUy, nu pot.

Am clătinat din cap, ţinând ochii închişi.
Nu puteam fi ca el.
' Bine, Dom.

I.U(Y
S(X)R]

Părea tare dezamăgită şi asta m-a făcut să mă simt şi mai rău. Eram băiatul rău, chiar şi atunci când încercam să fiu băiatul bun.

Am auzit uşa băii închizându-se încet, şi când am deschis ochii eram singur în baie.

Din nou singur.

Nici măcar nu mă puteam duce P?^ pentru că eram prea ocupat să mă rnastur pe i roşii.

Boaşele m-au durut când s-au ^/^X^*asecunde*

Im umănt cu fascinaţie amară

a explodat dureros de tare. Am u şt bolnavă cum orgasmul me t acope^ care ea spusese că era *pentru imine* A

dez apoi cu izbucniri sfâşietoare, unaşe, cuprinse de bucăţica de bumbac, dar y P• '

- Allv! Numele ei mi-a zgâriat gâtul. AJly.

29

ALLY

Soluţia problemei era evitarea.

După o noapte lungă de nesomn, punctata de nu unul, ci două duşuri reci ca gheaţa, discuţii nesfârşite în sinea mea şi căutări pe intemet pentru „tehnici de distragere". „cum să încetez să mi-l imaginez pe şef dezbrăcat" – apropo, nu căutaţi asta pe Google – şi „cum să devin o călugăriţă", am ajuns la concluzia că singura cale de acţiune era să pretind că Dominic Russo nu există.

Fusesem furioasă pe el. Apoi, o singură privire la monstrul marin cu cap vânăt care ieşea din pantaloni a fost de ajuns ca să mă gândesc acum că m-aş fi dus să livrez despuiată pizza pentru el.

Durerea de pe chipul lui când am intrat peste el mi-a ars sufletul. Ca şi imaginea în care-şi strângea în pumn magnifica erecţie prin şliţul descheiat.

Eu. Se gândise la *mine,* dar când i-am spus clar că eram disponibilă, că mă poate avea în persoană, m-a refuzat. Omul se masturba pe o fantezie despre mine şi tot nu 'oia persoana.

Singurul lucru care avea cât de cât sens era că se ascundea în spatele regulilor, folosindu-le ca scuză. Pentru eram Elizabeth Bennet şi faptul că, până una-alta, îi eram ln er∗°ară, îi făcea rău doar şi gândul că ar putea fi cu mine.

Asta m-a enervat din nou.

tul ^°Ua Z* dimineaţă, m-am strecurat în departamen-
a ministrativ, supraveghind încăperea ca o
creatură

Ndixh din pădure care adulmecă în aer după... fiarele care se hrănesc cu creaturile blânde din pădure.

— Frumos din partea ta că ni te-ai alăturat, a zis fals Mălină.

începusem să cred că tot ce făcea era fals.

Astăzi era îmbrăcată cu o rochie albă de iarnă, cu părul tras pe spate într-un coc perfect de culoarea platinei. Gura ei arăta ca şi cum înfruntase nişte albine în weekend sau se întâlnise o seringă cu botox.

— Arăţi bine, am observat.

Ea şi-a dat cu cu dispreţ peste cap ochii mărginiţi de gene dese.

— Ah! Taci din gură.

Am ridicat din umeri, apoi m-am aşezat *pe* scaun ca să pornesc computerul. în timp ce se trezea la viaţă, noul meu telefon a semnalat un mesaj.

Fât-Frumos: Trebuie sâ vorbim.

Creierul meu urla: „Oh, fir-ar să fie, nu! , dar corpul începuse deja să sărbătorească în legea lui, într-un chip cu totul nepotrivit.

A^ru vreau să mă pun într-o situaţie în care să pot vedea, auzi, mirosi sau să fiu la mai puţin de cinci metri de acest bărbat. Nu ştiam ce se întâmplă cu mine din punct de vedere biologic, dar eram adultă, la naiba.

Nu eram o adolescentă condusă de hormoni care nu ţine cont de consecinţe.

Singurul lucru pe care reuşisem să mi-l vâr în cap peste noapte era că acest salariu era tot ceea ce-l ţinea pe tatăl meu acolo unde avea nevoie să fie. Şi nu aveam de gând să fac nimic care să pericliteze asta. Cel puţin asta i-am spus păsăricii mele noaptea trecută.

Panica îşi croia drum de-a lungul şirei spinării. Dacă venea aici şi vrea să mă vadă, nu eram sigură

că pot să mă stăpânesc şi că nu fac ceva stupid. Riscam fie să-l pocnesc în faţă, fie să mă duc direct la şliţul lui, cu mâini nerăbdătoare.

ciret salvarea a venit sub forma şefei mele. pin pe culoar printre şirurile de cubicule, cu Za* * ri înt^-o mână şi un marker în alta. pod-'1'11 nevoie de un voluntar să se ducă şi să...

" Fu, am sărit de pe scaun de parcă aş fi fost pe 8rCUnZara m-a privit ca pe ciudata care eram.

_ Nici măcar nu ştii ce trebuie făcut.

__ Nu contează, am zis disperată. Dacă e în afara clădirii, mă duc eu. Iau toate sarcinile de afară.

Sunt minus douăsprezece grade şi ploaie îngheţată. a zis Gola, apărând în spatele Zarei.

Părea îngrijorată. Avea şi de ce.

- îmi place frigul. îl ador, am insistat.

Nişte cuvinte pe care nu le alăturasem niciodată.

- Ei bine, asta îmi uşurează treaba, a spus Zara. Nici măcar nu trebuie să mituiesc pe careva cu prânzul.

Mi-a întins şase post-it-uri şi apoi şi-a tras mâna când i le-am smuls din mână.

- Care-i graba? E vreo distribuire caritabilă de supă gratis? a comentat Mălină, uitându-se critic la ţinuta mea. Nu purtam numai haine de designer, dar arătam bine. *în caz că mă întâlneam din întâmplare cu o anumită persoană care încetase să existe.*

Purtam o fustă cloş cu carouri peste un dres gros cu dungi. Descoperiri minunate în magazinul second-hand. Linus scosese special pentru mine de la Şifonier cizmele te din sezonul trecut. Puloverul pe gât era o rămăşiţă a C°lora d°> când chiar rămâneam după plata at un orcu mai mult de treizeci şi doi de dolari în bancă, znmk *Mi01 zilei de salariu, binecuvântati-mi cu ^te contul din bancă.*

Go)a fVlal'tOate suP^e caritabile se dau gratuit, a oftat

IUQ S('OR|

~ Os-a întâmplat. Mălină? N-ai găsii nldun copit^ pe care sâ-l loveşti în drum spre serviciu în dimineaţa a întrebat Zara. rearanjând restul poat-lt-nrilor.

Mălină a scos un şuierat şi s-a întors afectată În aerau nul ei.

Am luat punga ¡M» care o aruncasem *pe podea şi am* pornit spre lifturi. în realitate, nu prea credeam cfl Dominic va veni să mă caute. Era mai degrabă genul care convoca oamenii să vină la el. Par nici nu eram dispusă să-mi asum riscuri.

- Ce sc întâmplâ cu tine? m-a întrebat Gol», jar picioarele ei lungi au înghiţit iute distanţa din noi în timp ce deschideam uşa din sticlă a liftului. E totul în regn . *

- Totul e minunat, am spus, simţind că mi se înroşeşte gâtul; eram o mincinoasă ordinară. Sunt foarte bine.

Nu părea convinsă. ...

- Prin „foarte bine" vrei să spui „aproape să-ţi pierzi minţile”. t . .

Am apăsat febril pe butonul liftului. De trei ori.

- Ha! Arăţi foarte bine azi, am zis.

Uşa scărilor s-a deschis la capătul holului şi a apărut bărbatul care nu există. Privirea lui s-a îndreptat direct spre mine.

Am întors spatele şi am apăsat din nou pe buton.

- Ally, o spun cu simpatie. Ai nevoie de un masaj şi de o îngrijire facială, a zis Gola.

Simţeam privirea lui, ca şi cum o vâlvătaie mi se prelingea pe ceafă. Trebuia să scap. Acum.

Binevoitorul zeu *al* lifturilor şi-a revărsat dragostea asupra mea şi uşile s-au deschis cu un clinchet demn. Am urcat şi m-am strecurat în deja aglomerata maşinărie.

— Te sun mai târziu, i-am promis agitată Golei, în timp ce apăsam la *fel de* febril butonul de

închidere a uşilor.

încăpăţânate, ele refuzau să se închidă.

Domimc se apropia, urmărindu-mă cu o privire ucigaşi şi... asta era o nenorocită de vestă? Ticălosul!

.»ni luat mâna de pe buton, gata să să iau atitudine fr iva lui. împotriva vestei. Tocmai atunci, blestematele ^peau să se apropie una de alta.

,n lX.h ii lui albaştri erau îngheţaţi şi tulburi. Arăta la fel

• nnaote, cu excepţia faptului că acum nu se mai mas- numele.

Era atât de ciudat că în momentul cel mai sexy din rneG n ici măcar n-am făcut sex de-a binelea.

Mi s-au înmuiat picioarele din cauza unei dorinţe atât de brutale. încât m-am temut că o să mor pe loc.

- Vă pot ajuta cu ceva, domnule Russo? a scâncit Gola în timp ce el înainta.

M-am uitat la el, trimiţându-mi prin fanta dintre uşi toată neliniştea şi poate un pic din căldura emanată de sub talie, până când uşile s-au închis şi au întrerupt legătura dintre noi.

Toţi cei din lift se uitau la mine, dar i-am ignorat. O broboană de sudoare şi-a croit drum pe spatele meu şi am răsuflat uşurată. Era ca o victorie. Ca şi cum tocmai scăpa- sem de un leu înfometat. Gazela asta nătângă va mai trăi o zi din viaţa ei de gazelă. Sentimentul de triumf m-a însoţit până când am traversat holul mare şi m-am lansat în mizerabila lume rece şi cenuşie de afară.

Misiunea mea consta în ridicări de pachete, livrări şi căutarea unor amplasamente pentru diferite departamente.

La jumătatea listei cu lucruri de făcut, am cedat şi am intrat intr-o cafenea. înăuntru era cald şi plăcut Era şi plină de oameni care-mi aminteau de mine aşa cum eram înainte. Designeri şi scriitori, aplecaţi peste laptopuri, stabilindu-şi propriile orare, mulţumindu-se cu câte un latte înspumat P^care şi-l permiteau.

Am comandat o cafea mare neagră şi m-am uitat cu tii* J bunătăţile de patiserie de la casă. Apoi mi-am amin- e cei treizeci şi doi de dolari din bancă. Mâine era ziua

de salariu. Trebuia pur şi simplu să rezist până atunci. Mai era doar un pic. Aproape rămăsesem ^ră mâncare actum la gaz trebuia plătită şi eram cât se putea de depa e e ac i tarea facturilor tatei. Aşteptam să treacă ora m ’ când urmau plăţile prin debit. di^’u|X^raftul de jos. să-mi cumpăr un shot de whisky. U”ul ,f A nnfi

Muzica din căşti s-a întn-ntpt când am pnmtt

o not,- ficare de mesaj. . (dS uit pe ecran.

Am ştiut cine e chiar înainte sâ

mai târziu vom avea *discuţia asta.*

luat cafeaua de pe t Jg tpiahea $i m_arn strecurat Mi-am pe un scaun în colţ, cu faţa spre geamu

Eu: Nu.

Făt-Frumos: Unde eşti?

Eu: Nu poţi sâ mă concedieze

Făt-Frumos: Nici nu încerc încerc să-mi cer scuze şi să-ţi promit că nu se va *mai întâmpla niciodată. Mai mult, tu ai putea sâ mă concedieze Chiar ar fi trebuit până acum.*

Eu: Ce e în neregulă cu tine?

Fât-Frumos: Nu ştiu.

Făt-Frumos: E mai sigur sâ discuţi cu cineva

de la resurse umane. N-am de gând sâ te împiedic.

Am renunţat să încerc să mai trimit mesaj cu degetele îngheţate şi am format numărul.

— Ally.

Felul în care mi-a rostit numele mi-a trezit un fior.

jjiulccşti? lhif<'tn vorbi? Nu trebuie să fim Ringuri, iv unui reprezentat de În resurse unui...

i' l*’’n (V naibn e în neregulă cu tine? l-mu întrebat.

I'cineia do lângA mine, cure .studia cu atenţie Biblia, uitat la mine.

‘ Va trebui să fii mai clară, mi-a spus el.

__ Uşa biroului tău era încuiată, Dom, am subliniat w pe un ton mai moderat

- Nu contează.

_ Uşa biroului tău era încuiată şi era cu mult după încheierea programului. Nu tu m-ai atras acolo, idiotule. Venisem să las dosarele şi am folosit cheia pe care o tine Grota în biroul ei.

- Comportamentul meu a fost inadmisibil, a zis cu voce joasă şi aspră.

— Oh, încetează, am zis dispreţuitor. Ar trebui să vezi ce fac eu cu vibratorul în serile de sâmbătă.

— Ally!

Mi-a rostit numele ca şi cum l-ar fi durut fizic.

Tipul cu jachetă de schi galben-lămâie, care trimitea mesaje ca şi cum asta era meseria lui, m-a privit cu interes.

- N-ai auzit nimic, amice, i-am zis.

A revenit la mesaje şi acum mă temeam că transmite în direct pe X sau Facebook. *Bună, Facebook, stăteam intr-o cafenea văzându-mi de treabă, când puicuţa de lângă mine a început să*

vorbească despre vibratoare...

— Poftim? a întrebat Dom.

- Nu vorbeam cu tine. în fine, şi cu tine. Nu încerc să te hărţuiesc, Dom. Ce vreau să spun e că oricine se poartă aiurea în timpul liber. S-a întâmplat să dau buzna peste tine. Nu m-ai hărţuit. Nu m-ai agresat. M-ai *respins.*

- Cred că pierzi din vedere imaginea de ansamblu, a zis sec.

- Ei bine, eu cred că pierzi trenul. Ai avut şansa să-ţi [rezo,v]> problema asta, să scapi de ea, şi ai spus nu.

~ Sunt *şefii]* tău, iar tu chiar te încăpăţânezi în l«#. tură cu demisia.

- în momentul ăsta. îmi bag ceva. Dominic.

Doamna care studia Biblia şi-a dres glasul într-un f$_e$| critic şi a dat din cap spre adolescentele din faţa ei.

- îmi cer scuze, am şoptit spre ele. Uite cum stau lucrurile: ai avut o şansă. Ai spus foarte clar că nu doreşti să— bei o cafea cu mine, i-am spus lui Dominic.

— Cafea?

— E un eufemism. Aici se studiază Biblia, am şuierat în telefon. Descurcă-te.

- Bine. Cred că am spus clar că nu vreau altceva decât să intru între afurisitele tale de picioare, Ally, a mârâit.

- Mda, mda. Dar nu vei face nimic, bla, bla, bla, iar eu nu am de gând să mă arunc pe tine. Tu nu m-ai hărţuit. Eu nu te-am hărţuit. Din clipa asta nu mai avem ce vorbi.

- Aşadar, o să mă eviţi pur şi simplu toată viaţa ta?

— Este exact ceea *ce* voi face. Pentru că merit mai mult. Merit un tip care nu este îngrozit de faptul că e atras fizic de mine.

— Nu e corect...

— Taci, Făt-Frumos. Uite ce vom face de acum înainte. Absolut nimic. Vom fi politicoşi la serviciu. Nu ne vom trimite mesaje, e-mailuri, nu vom discuta, nu ne vom înfrunta sau lupta. Nu vom mai fi niciodată singuri. Nu vom bea niciodată cafea.

- Ţi-e teamă de mine, Ally?

- Mi-e teamă că dacă sunt singură cu tine intr-o încăpere, nu voi fi în stare să mă controlez.

J-am auzit respiraţia la celălalt capăt şi m-am întrebat dacă a sfărâmat telefonul în mână.

Doamna care studia Biblia analiza acum un

psalm la volum maxim, încercând să mă acopere.

- Să te controlezi?

Tonul lui Dominic era complet neutru dar eu «r ¿anl că numai aşa nu e. ' »“ain,

’ _ Da, Dom. Mă tem că aş veni direct spre tine şi ti n.
sparge nasul.

Râsul lui era sec, fără umor.

- Eşti o femeie dată naibii, Ally.

-Ai perfectă dreptate. Iar tu eşti fraierul care a ratat-o.

- Aşa e, mi-a dat el dreptate.

Dar nu-mi doream aprobarea lui. Voiam să pretind rit el nu există şi n-a existat niciodată.

- Grozav. Acum că am stabilit asta, închide telefonul.

30

ALLY

Vineri dimineaţă m-am uitat pe s a P[a] a departamentului, asigurându-niă că nu e un soi e capcană a lui Dominic prin care să mă facă să vor >esc cu e.

în mintea mea dansa un vârtej n [ar?,t a] mesajelor contradictorii şi al refuzurilor e a • [e*] buit să fie de ajuns ca să-mi înlăture orice onnţ , r de fiecare dată când mă gândeam cum işi strângea pen *şi-mi rostea numele,* mi se înmuiau picioare e.

Am atribuit asta efectului de sevraj după ce renunţasem la hormonii din lactate, şi asta mi-a întănt ecizia.

Oficial, nid nu se punea problema a) să mă arunc asupra unui bărbat prea prost sau prea încăpăţânat ca să-i placă asta; b) să devin o subordonată care hărţuieşte sexual. Aveam nevoie de locul ăsta de muncă. Aveam nevoie de acest salariu. Nu aveam nevoie ca şeful meu să tânjească după mine şi apoi să mă facă să mă simt ca o proastă.

Aveam de gând să mă pun pe treabă, să-mi merit salariul şi să scap de imensele datorii pe care reuşisem să le acumulez.

Tot ce aveam de făcut era să trec şi de ziua de azi şi urma un sfârşit de săptămână fără niciun şef pe cap. Aveam două ture de barman, o colaborare, un angajament pentru catering sâmbătă noapte şi un

curs de dans duminică dimineaţă. Plus orele de minunată renovare a casei, care să mă ţină ocupată în weekend. Aş veni luni detoxificată de Dom şi de lactate şi înajwi *pe* drumul meu.

mai bine era oft azi era zi de leafo. Aş putea par ţn sfârşit ni $tc alimente ftdev ărate.

ctinU^ nft gUnt Ally Morales, m-am prezentat femeii •nml birou. Am primit un mesaj să vin în dimineaţa

âSW Mi-a zâmbit cu compasiune. Oh/

- Allv. mă tem că am veşti proaste. A fost o încurcă- rirA cu depunerea banilor în contul tău şi va dura până luni

rezolve.

Urechile mele au început să vâjâie puternic în timp ce femeia îmbrăcată în Marc Jacobs îmi explica mecanismul prin care au fost încurcate din greşeală între ele două cifre şi ¿a tot circuitul banilor s-a schimbat.

- Aşadar, ce înseamnă asta? am întrebat după ce am reuşit să-mi alung stupoarea.

- înseamnă că salariul tău nu va fi virat până luni.

Mi-au trecut prin cap toate înjurăturile pe care le ştiam. Chiar şi unele pe care nu le-am spus niciodată.

- Pot accepta un cec. Sau bani lichizi.

Sau una dintre brăţările strălucitoare pe care le purta şi care zdrăngăneau când mişca mâna.

M-au trecut toate sudorile posibile. *Ei bine, nu, deo- dorantul de ia magazinul de chilipiruri nu face faţă în situaţii stresante.*

Doamna Marc Jacobs mi-a aruncat o altă privire plină de compasiune.

- în acest moment nu pot face nimic. Va trebui să aştepţi până luni.

Să aştept până luni.

Lungisem ca pe un elastic perioada de graţie a facturii la azilul de bătrâni, cât de mult se putea. Mâine la nouă dimineaţa trebuia plătită ultima taxă, plus un avans consistent pentru următoarele luni. Trebuia să fac rost de 5 327,94 de dolari. Sau...

cu ^'[am] întors şi am ieşit fără nicio vorbă. într-un hol u oameni frumoşi imbrăcaţi în haine frumoase cărora nu

şi nu nu fost vreodată nevoiţi

•'«g« fntre minc8ne şj « <' M

CP ine .ra ujm i?or cat *de mulţi oameni nu ştiu cu adevărat dată i* tan!n* disperarea. Era *incredibil că acum era prim*a

« nce,treized şi nouă de ani ai mei când simţeam astă, tsesem o viaţă. Un tată care mă iubise. *O carieră. Econo-*

• ,E n Dumnezeu. Numai că părea să *fi fost cu mult timp* ,n urm^. şi nu doar cu şase luni.

Aveam aproape două mii *de dolari economisiţi. Sala-* nu meu ar fi trebuit să acopere restul sumei.

Ce trebuia să fac de acum până mâine ca să *adun mai nuilt* de trei mii de *dolari în mai puţin de douăzeci şi patru de* ore?

Poate că aş putea să mă las *la mila Deenei* Receptionéra şi să cerşesc o păsuire.

Ca la un semn, mi-a sunat *telefonul mobil. Mă sunau de la biroul azilului. Panica mi-a iritat gâtul.*

-Alo?

— Domnişoară Morales – vocea Deenei, *vrăjitoarea* rea din New *Jersey, mi-a îngheţat sângele. V-am* sunat să văd dacă e nevoie să *instruiesc personalul de îngrijire* să înceapă să împacheteze azi lucrurile tatălui dumneavoastră.

Părea de-a *dreptul veselă.*

— Nu va fi nevoie, am reuşit să spun.

— Ei bine, nu-i aşa că e *o veste bună?* a zis ea, în timp ce tonul ei arăta clar că nu mă crede. Dacă nu vă deranjează, aş fi încântată *să* accept cecul dumneavoastră azi.

Am înghiţit în sec.

— E bine şi mâine.

Aveam nevoie de fiecare secundă de azi până

mâine. – Ne vedem mâine la nouă fix, a zis Deena.

Se poate să fi fost doar imaginaţia mea, dar mi s-a părut că am auzit-o chicotind înainte să închidă.

La naiba. La naiba. La naiba.

|bura tă. orbită tie lacrimile pe care mi Ic stflpă-

nl ani începe* rimă mişc.

n*n\ trecut prea aproape de colţ şi m-am lovit de un .

.r imbricat în vestă. Nu el, ci bărbatul de alături

\ nu? Eşti bine? m-a întrebat.

Christian James. Creator de modă. Gropiţe în obraji, nariu că nu m-ar refuza dacă mi-aş da chiloţii jos. Cre- meu era un carusel de zăpăceală şi frică. Dădusem Tata urma să-şi piardă patul de la azil din cauza mea.

**** – Sunt bine, am minţit, vorbind ca şi cum aş fi fost strangulată.

înfrângerea mă sufoca. îmi simţeam gâtul fierbinte şi dureros.

- Ally, ce s-a întâmplat?

Dominic m-a scos din atmosfera blândă a prezenţei lui Christian.

Gâfâi am. Pereţii eleganţi ai redacţiei *Labei* se apropiau de mine, odată cu ochii albaştri ai lui Dominic, plini de îngrijorare.

M-am depărtat.

- Nimic, am şuierat.

S-a întins din nou spre mine şi am clătinat din cap înainte să fug pe uşa care ducea la scări.

Temându-mă că mă va urma, am urcat în fugă în loc să cobor. Când am ajuns pe acoperiş şi am smucit uşa, eram epuizată. Mental, emoţional, fizic. Ajunsesem la capătul puterilor, un punct care se întâmpla să fie în vârful unui zgâ- rie-nori din Midtown, în plin februarie. Am inspirat aerul îngheţat şi am scos pe gură un nor argintiu de aburi. Iar şi i^. până când pieptul încordat a început să se relaxeze.

- Atac de panică. Nu infarct, mi-am şoptit în timp ce m-am lipit de perete şi am aşteptat să-mi treacă.

Nu era timp de panică. Nu era timp de

lamentare, 'eam nevoie de o soluţie. Aveam nevoie de ajutor.

•I'< \ M OHI,

divin« *mcfl un minut» s Pcrân(l la 0 »nspiratip*
*Nu s-a întâi *?'" ,!s>crn ll<>r "J“"'1',n virf de '^rie-nori*
. ' a,n,î at n,m c'n?a (,fl am rec∗,rs ,a a,lă met0<ta care 1'dcn ^5-

Am scos telefonul *şi am sunat-o pe Faith.*

Chipul prietenei mele celei *mai bune a* apărut pe (V,an- c'> masca pentru ochi *strâmbă pe frunte.*

“ Ce s-a întâmplat? a întrebat *hârşâit.*

Pârul ei, natural negru ca *pana corbului, dar acum blond* platinat cu şuviţe *discute de violet,* era *prins în creş-* tet intr-un coc dezordonat.

~~ .Ai avut o *noapte grea? am şuierat.*

~ Deţin patruzeci *la sută dintr-un club de striptease.* Tu ce crezi?

Clubul Ladies and *Gentlemen* oferea spectacole de striptease cu tematică de Miami, cu bărbaţi, femei *şi o* trupă de *drag queens* talentaţi.

Era fabulos şi chiar *elegant în felul său.*

— Azi e seara amatorilor, nu?

S-a ridicat pe pat, iar telefonul s-a clătinat. M-am uitat la tavanul camerei ei câteva secunde şi am văzut din greşeală sfârcul ei rozaliu ieşind din *neglijeu,* pentru că bineînţeles, prietena mea nu dormea în pijama.

— Vii? a strigat ea, *luând din nou telefonul.*

- *Câţi* bani ai zis că pot să fac?

încă *de când mă* întorsesem acasă, Faith încercase să mă convingă să vin *la seara amatorilor.*

— Toţi participanţii primesc câte o sută de dolari, plus două băuturi gratuite. Apoi, primii trei concurent! împart premiul în bani. Tu, cu abilităţile tale de a-ţi mişca fundul, ai toate şansele să ajungi pe primul loc, chiar dacă eu nu sunt în juriu. Vor fi cel puţin două mii cinci sute de dolari. Plus bacşişurile.

M-a câştigat de când a început să vorbească despre cele două băuturi gratuite. Şi cele două mii cinci sute de dolari.

Par îmi venea să plâng. Sigur, tot ce aveam de făcut era să dau din fund. Oh, da, şi să-mi arăt sânii unui duh plin cu străini. Cum de ajunsese asta viaţa mea?

- Nu trebuie să fac vreun dans în poală, nu-i aşa? am cerut cu lămuriri.
- Nu, decât dacă vrei.
- Bine, am spus, închizând ochii.

Cere-i ei bani. Cere-i. Spune cuvintele. Te rog, qju- tă-mă. Faith.

îmi făcusem însă o promisiune, şi până acum singurul lucru care-mi reuşise fusese să-mi respect nişte promisiuni.

- Ai mare nevoie de bani, a observat.

A luat o doză de suc desfăcută de pe noptieră şi a sorbit din el printr-un beţişor de lemn-dulce.

Faith era unul dintre oamenii enervanţi al căror metabolism devenea încă şi mai rapid după ce împlineau treizeci de ani.

— Lucrurile devin un pic cam dificile, am spus slab.

— Serios, iubito. Dacă ai nevoie de bani...

— Sunt bine. Totul e bine. O să fie distractiv. La ce oră ar trebui să fiu acolo?

M-a privit uluită.

Minciuni, aşa de multe minciunele murdare.

- La unsprezece.

Era tocmai bine. Măcar pot strecura câteva ore la barul Rooster înainte de umilinţa asta. Acum conta fiecare dolar.

- Ce ar trebui să port? am întrebat gâtuită, apoi mi-am dres glasul.
- Oh, iubito! Te acopăr eu. Sau te descopăr. Pup!

Stomacul mi s-a strâns din nou, dar n-aveam de ales. Rămăsesem tară opţiuni şi nu voiam să se împlinească cele mai mari temeri ale tatălui meu. Eu făcusem mizeria asta şi eu 0 v°i curăţa, indiferent de cost.

— Bine, am zis, întărindu-mă cu o altă gură de aer îngheţată. Ne vedem la unsprezece.

- Abia aştept! O să te descurci minunat. La ora unsprezece în culisele de la Ladies and Gentlemen. Vi$_{nn}$ acolo şi fii gata să să te despoi. .

— Mda. Ne vedem atunci, am spus şi am mc is.

Am ţinut telefonul pe frunte, intr-o de a scăpa de durerea de cap care începu lească deja creierul.

Mi-am permis mcâ treizeci “ $^{de\ de}_{djn\ p|anu}$. tnsţeţe ş. mjuritun la adresa un veişu * lui idiot pe care-l avea pentru mine, umerii şi am pornit spre uşă. c:

O să fac ce am de făcut. *A*> cum mă crescuse tata. Şi u sa iac ce am oe $_{îţi\ an}$ de acum înainte, voi intr-o zi, peste mulţi, mulţi. muip a putea să mă uit în urmă şi să râd de aces

31

ALLY

Vance era un tip palid, cu o burtă de bere măricică, îmbrăcat la fel ca figuranţii din *Miami Vice* şi vorbind ca un Tony Soprano canadian. Purta pantaloni albi şi o cămaşă roşie închisă la toţi nasturii, cu papagali şi palmieri. Pe generosul strat de păr care-i acoperea pieptul se legăna un trio de lanţuri din aur.

- Cafeaua şi apa sunt gratuite. Trusa de prim-ajutor e în vestiar, în caz că te loveşti de bară sau te alegi cu băşici de la pantofi sau altele, mi-a explicat în timp ce mă conducea pe un hol lung, acoperit cu oglinzi care reflectau luminile roz şi roşii de pe scenă.

Basul bubuia şi pe scenă era o femeie înfăşurată pe bară ca un koala.

- în seara amatorilor sunt şi sendvişuri gratis pentru toate fetele. Primeşti un dulap la vestiar, încuiat cu cifru. Regula este că nicio fată nu părăseşte singură clădirea. Avem bodyguarzi foarte solizi, care n-au nicio problemă să transmită un mesaj ferm clienţilor: nu atingeţi dansatorii, ospătarii sau barmanii.

Am dat sumbru din cap şi m-am prefăcut că nu văd marea de bărbaţi – şi câteva femei – înghesuiţi în separeuri Şi în jurul meselor de-a lungul scenei. Toţi erau acolo ca să vadă cum renunţ la ultimul

meu strop de demnitate.

~ Primeşti două băuturi de la bar pe tură, a spus Vance, deschizând uşa pe care scria ^Accesul permis doar [an]^ajaţilor". Nu te sfătuiesc să le bei pe amândouă odată,

U'CYSCORE

~ E<,Ster k faCe teri^ de tori* *M PUtea Să Cazi de* P"

~ Ha, am reuşit să spun.

lung 1 3,11 Urmai Umerii *acoperiţi cu papagali pe* un *hol ~ Şefa* mi-a spus să te aduc direct aici când *ajungi* mi"a explicat, ciocănind rapid înainte să deschidă o altă uşă' care scria „Nu tu pantaloni, nu tu *probleme". Ijvrare* specială, şefa.

«Şefa" era Faith Vigoda, cea mai bună prietenă a mea încă din clasa a cincea. Mă ducea mereu cu gândul la o Gwen Ştefani înaltă şi brunetă care nu ştia să cânte. Dar Faith n-avea nevoie să cânte. *Se născuse cu perspicacitatea* omului de afaceri genial.

în vara dinaintea *clasei a şasea, standul ei* cu limo- nadă făcea atât de mulţi bani, încât îşi *permisese doi angajaţi* cu jumătate de normă. îşi *plătise colegiul* cu banii câştigap' dintr-o afacere *ilegală* cu redactare de lucrări pentru elevii altor şcoli. După facultate s-a ocupat de afaceri legale, diversificându-şi *afacerile prin închirierea de proprietăţi* şi mai apoi intrând în industria divertismentului.

Era parteneră aici *de patni ani şi dublase prin eforturi proprii veniturile* clubului.

— Sunt atât de încântată că eşti aia, a chiuit ea, sărind din *spatele biroului* ca să mă ia în braţe.

M-a tras într-o îmbrăţişare de care aveam nevoie disperată.

— Mă bucur să te văd.

în ciuda împrejurărilor, chiar aşa era.

— Ai fost cam ocupată în ultimul timp, a zis, cu un ton înţelegător. Ce mai face tatăl tău? Cum e cu piciorul lui? Povesteşte-mi cum e la muncă.

M-am *lăsat pe un scaun* cu spătar din catifea roz şi J a,n .Postit totul, mai puţin despre situaţia financiară şi . m,n,c Russo, zugrăvind o imagine de

fiică îndatoritoare Şi angajată harnică.

- Nimic din toate astea nu explică de ce ai hotărât brusc să vii la seara amatorilor.

- Situaţia e puţin cam încordată acum. Primul meu salariu de la revistă întârzie, aşa că m-am gândit..., am ridicat din umeri şi m-am întrerupt jalnic.

- îhm. în fine, vom discuta cu siguranţă după aceea despm toate lucrurile pe care nu le spui. Mai întâi, hai să te îmbrăcăm. Ce părere ai – văcărită sexy sau majoreta profesionistă?

Greţos.

— *Ce* crezi? am întrebat-o, ieşind cu grijă din cabina de probă încălţată în pantofi albi din piele, cu platformă şi tocuri de treisprezece centimetri.

Faith s-a întors pe scaunul pus în faţa unei măsuţe cu oglindă de machiaj, unde scotea rapoartele de profit. S-a întrerupt şi a lăsat hârtiile jos, apoi m-a pus să fac o piruetă.

Nu era ca schimbarea pe care o făcuse zânul bun Linus. Nu. Transformarea specială de acum însemna o cămaşă în carouri cu mânecă lungă, cu capse prinse între sâni, pantaloni albaştri băieţeşti atât de scurţi încât lăsau să mi se vadă fundul şi nişte petice strălucitoare bleu care-mi acopereau sfârcurile şi pe care speram să nu le vadă nimeni.

— Nu scoate pantalonii din fund. Asta aduce mai multe bacşişuri, a insistat exact când voiam să fac asta.

Am oftat printre dinţii strânşi şi am încercat să nu mă gândesc la ce urma să fac în aproximativ nouă minute.

Am înghiţit în sec.

- Arăţi grozav, a zis ea.

S-a ridicat şi mi-a răvăşit părul cu mâinile.

- Ar trebui să mă machiez mai strident? *Poate până nivelul de clovn sau mim, ca măcar o parte a trupului*
să fie deghizată.

- Nu. Inocenţa e bună În seara amatorilor A n • jw'rsoanft pe care, dacă aş fi bărbat... sau lesbiană i 0 acasă să i-o prezint mamei.

— Tequila, am zis încet.

— Tequila, fată.

Ne-a trecut fiorul unei amintiri comune.

— la loc, a zis, arătând scaunul pentru machiaj h-aduc nişte apă. Vei transpira acolo, aşa că trebuie să t' hidratezi.

Deja curgeau pe mine sudori reci.

în cabina actorilor era un televizor cu circuit inchi, pe care se vedeau mesele din jurul scenei şi barului. Se adu* naşe mai multă lume de când venisem. Am încercat să nu calculez câte perechi de ochi vor fi pe sânii mei în seara asta

Culisele erau mai curate şi mai vesele decât crezusem îmi imaginasem pe nedrept femei despuiate şi epuizate de droguri, prăbuşite pe scaune din metal, fumând ţigară de la ţigară şi aruncând unele în altele cu sclipici de corp.

Era într-adevăr sclipici acolo, dar singura dansatoare pe care o văzusem venise în minicamioneta ei de la cursul de pilates cu un smoothie de fructe proaspete. Nici măcar nu venise aici ca să danseze. Era maestră de ceremonii în seara amatorilor. Restul amatorilor erau strânşi într-un al doilea vestiar, unde speram să pot să mă retrag pe urmă ca să-mi ling rănile.

De-a lungul unui perete era o canapea lungă, lungă, îngropată sub o movilă de perne roz blănoase. Pe peretele opus se aflau cinci măsuţe de toaletă cu poze şi fleacuri, ca la vestiarele încuiate cu cifru din liceu. Era o garderobă deschisă şi mult mai mică decât Şifonierul de la *Labei,* dar aproape la fel de bine organizată şi cu la fel de multe paiete peste tot. Lumini în tonuri delicate de roz le dădeau tuturor un aspect proaspăt, iar deodorantele de cameră umpleau aerul cu parfumuri delicate de mentă şi eucalipt.

Faith s-a întors cu un pahar de limonadă cu castravete, iar eu am înghiţit imediat jumătate.

- Nu mă simt prea bine, am recunoscut.

Ea s-a aplecat şi a pus mâinile pe mânerele scaunului

- Ascultă-mă, Ally. O mulţime de oameni dansează ntru bani. Prime balerine, Jane Fonda, Laker Girls, dan-

^toare din trupe, Rockettes. Toate femeile care fac bani mişcându-şi trupul. Nu e absolut nimic ruşinos în asta, a insistat Faith. Nu faci nimic greşit şi oricine îţi spune asta...

- ...face parte din patriarhat, am încheiat în locul ei. Avuseserăm discuţia asta de câteva ori.

— Bravo, fata mea, a zis şi m-a îndreptat spre oglindă, îţi place să dansezi? m-a întrebat, iar eu am dat din cap că da. Vreau să te aud, iubito. îţi place să dansezi? a întrebat din nou.

- îmi place să dansez, am spus.

îmi plăcea. Chiar îmi plăcea. Singura diferenţă adevărată, în afară de publicul flămând cu mâinile pline de bancnote şi fantezii murdare, era că voi dansa fără sutien.

— îţi plac muzica, luminile, dansul şi numai la asta trebuie să te gândeşti. Te duci acolo şi îţi sărbătoreşti trupul. Faci asta pentru tine, nu pentru ei. Au voie să privească, dar spectacolul e pentru tine.

— Pentru mine, am zis, mult mai ferm de data asta. *Mă întreb daca Faith s-a gândit vreodată la o carieră de vorbitor motivaţional.*

— Bravo. Cine are puterea?

— Eu, am şoptit.

— Nu te aud.

— Eu, am zis din nou.

— Exact. Tu o ai. Aşadar, mergi acolo şi dă din fundul tău talentat. Iar pe urmă ştii ce-o să faci?

- Dau foc hainelor şi mă îmbăt?

- Nu. Ei bine, poate. Mai întâi îţi aduni banii câştigaţi şi apoi vii să bei cu mine ceva la bar şi să-mi explici cât de grave sunt lucrurile în realitate.

Am acceptat.

Ştiam că-i pot cere bani şi Ştia”1 ci' m’.ar t,n punătrebări şi fără să se aştepte să-i <«” ”W”•■ ar ii promisesem tatei. Era singurul lucru t’11 l,în i,rn∗ gisemîncă. descurca în felul în care

îi promisesem că ne ion. di|1 (|oj făcusem totul: împreună.Oectapă»ştjan>fJra împotriva unei boli despre care ani.
în cele din urmă. insuflase şi în mine

Tata era un bărbat mandI . p|ă această valoare. Dacă acceptan dwanlăg,t cj de_a drep. tesc îngrijirea lui, n-ar fi fost^n“" fi niciodată o povară tul devastat. îi promisesem ca . situaţia şi mi-am promis mie că nu va fi mciona simtă o povară. buJ1C) spunându-i că

De aceea îl mmţisem m totul e acoperit de asigurare.

Făcusem o promisiune. Cu propriile

Şi voi face once e n . sfârcun puteri. Chiar dacă asta inseamn

cu Y?

- Nu. Este Candie, cu IE, a zâmbit Faith. Acum închide gura.

-Ce...

M-am oprit din întrebare, fiindcă m-a înecat un nor de spray de sclipiri de corp pe care l-a pulverizat în direcţia mea.

32

DOMINIC

Xm s-o omor. Am s-o trag de pe scenă, am s-o târăsc alee şi am [s-°] [uc’^] P[6] D°mnişoara-Candie-Couture-pli- {¡â-de-secrete-murdare. Mai întâi îi ucid pe toţi ticăloşii din ¡ncjperea asta care îndrăznesc să se uite la ea. începând cu ăla gras, rahatul cu dinţi de aur care şi-a prins mădularul prin şliţul pantalonilor. El e primul.

Când am auzit... în fine, hai să fiu sincer. Când am tras cu urechea la convorbirea ei de pe acoperiş, am crezut că am halucinaţii. Era de neconceput ca angajata mea morală şi de neatins să-şi scoată cu adevărat hainele afurisite în faţa unei mulţimi de străini perverşi pentru bani.

Şi totuşi, eram aici, aşezat într-im separeu de vinilin negru, cu un pliant pe masă care făcea reclamă la o şampanie pe care s-o împărţi cu „dansatoarea ta preferată". Şi iat-o pe ea acolo. Pe scenă, în pantaloni atât de scurţi încât nu credeam că intră în categoria hainelor, în faţa a pe puţin o sută cincizeci de ticăloşi – printre care şi eu. Stătea cu ochii mijiţi în lumină, în timp ce unii dintre viitorii morţi – şi moarte – fluierau şi strigau.

Dacă aş fi fost un pic mai generos, n-aş fi zis că-i condamn. Arata incredibil de tentantă.

Arăta însă şi speriată.

Mă săturasem. începusem să mă strecor din separeu cu intenţia de a ajunge la ea, pe scenă. Nu era locul ei acolo Ş» venise odată vremea să-mi spună tot ce îmi ascunsese.

începuse însă muzica, iar mulţimea se aplecase să «4^* ^[ne‘] $*’[a trecut 0] mână în jurul barei, am [1] I de orice altceva şi m-am aşezat din nou în separeu.

2
3
2

[1] -M OK!

Melodia era lentă, murdară, şerpuitoare. îmi plăc^ Inii amintea de mine.

S-a agăţat cu un picior de bară şi s-a învârtit, lăsân- du-se din ce în ce mai jos şi întorcându-se spre scenă. Păru) ¡-a fluturat spre spate' apoi s-a înfoiat în faţă şi i-a acope- nt unul dintre ochii fardaţi. Degetele mele tânjeau să-i dea Jrirul pe după ureche şi apoi aş fi tras-o spre mine, s-o sărut.

Voiam să studiez publicul – şi-'" [s]P[un] '[n] ''P^ & alt termen – în căutare de pasibile ameninţări, dar nu-mi puteam lua privirea de la încăpăţânata, disperata, delicioasa femeie de pe scenă. Speram din suflet ca bodyguarzn să fie la înălţimea provocării din seara asta. Dad pune cineva mâna pe ea. un singur deget, îmi pierd cumpătul.

$i-a mişcat corpul ca şi cum era atins de un iub>r *V** lunecat mâinile peste sânii ispititori, trecan pes e până la abdomenul plat, iar degetele man 1 s-au strecurat sub betelia şortului. , _ ..

Mi-am ţinut respiraţia odată cu restul(măgarilor din mulţime. Apoi şi-a tras şortul în jos, încet, de-a lungul picioarelor şi l-a aruncat, dezvăluind chilotul tanga simplu, negru. Dacă ar fi fost a mea. i-aş fi cumpărat şute de tanga. Aş fi acoperit-o cu lenjerie intimă şi rochii şi diamante şi afurisiţi de colanţi pentru yoga. I-aş fi *oferit once* işi dorea.

Şoldurile ei s-au răsucit într-o mişcare atât de neor- todoxă, încât penisul mi s-a încovoiat în pantaloni. Mi-am dat seama că mi se întărise din clipa în care urcase pe scenă. *Detestam* puterea *pe* care o avea asupra mea.

Singurul lucru care o ferea de mine era faptul că mama îi semna statul de plată. Asta şi faptul că era îngrijită, proaspătă şi dulce. Nu numai că nu era genul meu, dar ultima fărâmă *de decenţă din mine* nu voia să păteze asta, să o distrugă. Nu eram chiar un monstru, dar femeia care aluneca în jos pe bară, zeiţa care şerpuia irezistibil de-a lungul scenei nu *părea nici* ea încarnarea

inocenţei. Era delicios de obscenă.

Voiam să-mi înfig dinţii în ea. Voiam să-mi pun mâinile pe ea şi să nu-i mai dau drumul. Mă durea pieptul. Nu

ain respira atâta timp cât o priveam dansând. Ochii ei Cu închişi ca şi cum nu conta câ încăperea era plină de hăr- f*. excitaţi. Ca şi cum nu-i păsa. Ca şi cum era intangibilă. W ploua cu bani pe scenă, dar nu voiam să-i atingă. Voiam să-i primească numai şi numai de la mine. A apucat ndul cămăşii. Am simţind cum creşte tensiunea în mulţime, în timp ce penisul meu se transforma în beton.

- pe naiba, nu face asta, Ally!

îmi doream să-i văd sânii mai mult decât orice pe lume, dar nu ca unul din mulţime. Voiam să fiu eu unicul. Panica m-a sufocat când degetele ei au început să se joace cu nodul.

Fiecare bărbat din cameră îşi ţinea respiraţia, aşteptând momentul. Mi-am ţinut şi eu respiraţia şi m-am rugat să se oprească. Melodia se apropia de final. Era acum ori niciodată. Mi-am luat băutura, strângând sticla de bere ca pe o armă.

— Nu aşa, am şoptit. Te rog.

De parcă m-ar fi auzit, de parcă îngerul cluburilor de striptease i-ar fi transmis mesajul, degetele lui Ally s-au depărtat de nod. A urmat un geamăt colectiv din mulţime care a spart bula pe care o construise în jurul ei. De parcă şi-a amintit că avea o treabă de făcut, a prins materialul care acoperea un sân şi l-a tras într-o parte.

- Băga-mi-aş!

Peticul albastru a strălucit în lumina scenei şi mulţimea a înnebunit.

Banii au acoperit scena când ea s-a răsucit din nou în jurul barei, arcuindu-şi spatele şi lăsându-se din ce în ce mai jos, iar unul dintre sâni i-a ieşit din cămaşă.

O să plătească pentru asta. Chiar în seara

asta.

I-am făcut semn unei chelneriţe cu o bancnotă de o sută de dolari.

— Vrei ceva, frumosule? m-a întrebat.

Da, i-am răspuns fără să-mi iau privirea de la fata de Pe scenă.

— Pe ea.

ALLY

Mi-au răsunat în urechi aplauzele când am coborât cu prudenţă de pe scenă. A trebuit să mă lupt cu donnţa de a aduna toţi banii în care mă tăvălisem *la propriu. Să* pleepur şi simplu de lângă mormanul *de* bani era un gest mai sfidător şi mai puternic decât dacă aş fi încercat să mă târăsc pe scenă încercând să culeg bancnotele.

Pe scenă au urcat băieţi la bustul *gol care adunau cu* măturile şi strângeau, după fiecare număr, banii *pe* care-i câştigase fiecare dansatoare.

îmi tremurau picioarele când m-am împleticit în vestiarul gol. Probabil că Faith era *plecată să încurajeze* publicul să cheltuiască mai mulţi bani. M-am prăbuşit pe unul dintre scaunele rotative şi am aşteptat banii măturaţi. Chiar dacă ar fi fost numai bancnote de un dolar, trebuie să fi fost acolo cel puţin două sute de dolari. Adăugaţi la cei o sută cincizeci tăcuţi mai devreme la Rooster, însemna că mă apropiam de ţelul meu.

- Te rog. Te rog, Te rog, am murmurat.

S-a auzit o bătaie şi *apoi s-a deschis* uşa.

- *Hei,* fată nouă, ai un dans privat în camera VIP-urilor, mi-a spus Vance, întinzându-şi mâinile şi apoi frecându-şi palmele enorme ca nişte lopeţi. E unul care te-a plăcut tare de tot.

Am clătinat vehement din cap. Mi s-a strâns

stomacul. Chiar dacă stăteam prost cu banii, nu eram în aşa hal de disperată.

_ Nu simt interesată. i-am spus. privind în jur după hainele mele.

Ax-eam de gând să-mi iau banii, să beau oricât de H alcool puteam căpăta gratis şi apoi să mă duc acasă şi Xpun i*foc de P° mine-

_ N-ai auzit partea cea mai bună. Tipul oferă cinci Mtmne.

A

M-am opnt din drum şi m-am întors încet. Cinci mii de ddari?

- Clubul ia jumate, a zis el. Nu-i rău, nu-i aşa? Fără atingeri. în cameră e un buton de securitate şi chiar lângă

e o namilă de paznic, A plătit în avans.

Două mii cinci sute de dolari bani gheaţă. Peste tot ce am câştigat în seara asta? Asta ar putea acoperi restul lunii. Asta mi-ar putea aduce două sau chiar trei zile libere. Aş putea să cumpăr restul de rigips şi să fac fotografiile de prezentare a casei.

Tot ce trebuia să fac era să-mi vând sufletul unui diavol pervers care aştepta în camera VIP-urilor.

îmi venea să plâng.

— Durează numai trei minute şi douăsprezece secunde, a zis Vance. El alege melodia.

— Două mii cinci sute? am repetat

El a dat din cap.

— Bani gheaţă. în seara asta. Cu tot cu bacşişurile, te plasezi cu siguranţă în top trei. O dulcică tocmai a căzut acum de pe scenă. Aşa că aş spune locul al doilea.

Am oftat atât de adânc, încât i-am răvăşit firavele şuviţe de păr de pe frunte. Cinci bătrâne. Cinci bătrâne. Cinci bătrâne. în momentul ăsta nici nu se punea problema unei alegeri.

- Da. Bine, am zis, înghiţind cu greu. Dar dacă văd un penis, îi sparg faţa.

Şi-a îndoit degetele, ca să-l urmez.

— Iubito, dacă vezi un mădular, apeşi pe butonul de securitate şi-l laşi pe Chauncey să-i spargă faţa în locul tău.

I-l'CY
SCORE

Ani preferat să dau din cap în loc să răspund, pentru că mai aveam puţin şi vomitam.

— Oh! a făcut Vance, oprindu-se în faţ[fl ,m∗’aco∗] perite cu piele roşie. Vrei ceva lumini speciale acolo/F ot să pornesc globurile disco, stroboscoape. Avem nişte filtre roz drăguţe care fac pe oricine să pară mai tânăr cu zece am.

— întuneric, am zis sumbru. Fă cât se poate e întuneric.

— S-a făcut, iubito. Nu uita, dacă se poartă aiurea, apeşi butonul sau pur şi simplu ţipi- . . .

Trei minute şi douăsprezece secunde, rei m douăsprezece secunde. anoi a ridicat vesel spre

Vance s-a ocupat de lumini, apoi mine degetele mari. .

Am tras adânc aer în piept şi am intrat în cameră, în iad. . . o

în cercul iadului personal al lui Dom-mc *Russo.* Umilinţa mi-a ars obrajii. Furia a înlocurt greaţa. Mersese prea departe. Cumplit [e] ' y eram de-a dreptul disperată. Asta nu "a nare în plus. Faptul că venise aici ca să asiste la distrugerea mea era o dovadă de cruzime.

— Ce mama dracului, *Dominic?*

- Am plătit pentru dans. Vocea lui era aspră şi joasă.

M-am îndreptat spre el, gata să-i pocesc faţa. Voiam să-mi iau jumătate din cei cinci mii de dolari şi să-i îndes pe gât până se sufoca.

Apoi l-am observat. Chipul îi era dur ca întotdeauna. Maxilarul acela frumos, permanent încleştat, acoperit de o umbră nedrept *de sexy. Ochii*

lui m-au oprit. Nu erau reci. Nu mă batjocoreau. Ardeau. Sălbatici. înfometaţi.

Cedase în *sfârşit? Câştigasem?*

M-am oprit la un pas de el.

Respiraţia lui sacadată seauzea în toată camera.

\ni uitat de bani. Ruşinea s-a evaporat. Eram acolo un singur motiv. Să-l fac pe Dominic Russo să regrete 3^eastâ noapte mai mult decât o regretam eu.

- Fără atingeri, l-am avertizat.

- Fă ceea ce te-am plătit să faci, mi-a cerut, iar în vocea lui era o asprime care mi-a plăcut, dar m-a şi înfiorat.

Chiar şi în lumina difuză, vedeam că e excitat. Acum era mai rău, când ştiam cum arată penisul lui.

A început muzica şi m-am încruntat când am recunoscut melodia. Era una dintre cele din studioul meu de dans. Am vrut să-l întreb de unde a ştiut, dar mi-a aruncat o privire atât de dură şi de sfidătoare, încât n-am mai dorit decât să-i şterg expresia aia de pe chipul perfect.

Mi-am pus palmele pe coapsele lui şi m-am bucurat când a încremenit la atingerea mea.

- Ai spus fără atingeri, a zis cu asprime.

- Tu nu mă poţi atinge.

M-am lăsat între genunchii lui, depărtându-i larg pe ai mei. M-am folosit de picioarele lui pentru echilibru, pentru contact, pentru tortură. Maxilarul lui era atât de încordat, încât speram că săptămâna viitoare va avea nevoie de o programare la dentist.

Mi-am alunecat palmele tot mai sus şi am început să mă răsucesc, să mă rotesc, să mă frec de el.

Dacă vrea un dans, îi ofer eu unul pe care să nu-l uite toată viaţa. Amândoi o să ne amintim de noaptea în care mi-am vândut cu ruşine sufletul.

Muzica creştea în intensitate.

M-am ridicat, dându-mi şoldurile înapoi şi aplecân- du-mă spre el. Părul mi-a acoperit un ochi. îi simţeam respiraţia pe faţă. Privirea lui mi-a pironit sânii, la doar câţiva centimetri de faţa lui. Buzele i s-au despărţit cât să tragă un hr de aer.

Simţeam ritmul pulsând în mine. Era modul meu de a s da norocul care mă ocolise. Voi supravieţui. Voi duce

întâlnirea asta la bun sfârşit şi apoi voi pleca fără să-mi pese de bani.

Dar mai întâi îl voi face pe Dominic să sufere aşa cum m-a ftcut el pe mine să sufăr.

Cu o palmă pe pieptul lui, l-am împins pe bancheta de vinilin, trecând peste picioarele lui ca să-l călăresc. Nici nu m-am aşezat în poala lui, că erecţia încerca deja . din pantaloni. O simţeam, mai mult decât aş vrut, pnn chiloţii jenant de subţiri. Omul ăsta îmi distrugea mai mu e perechi de chiloţi decât mi-aş fi închipuit că e în re.

Degetele i s-au strâns în aer, dorind să m • Tânjind să mă atingă. Dar stăpânirea lui e sine e puternică. 4 .

Unduindu-mă chiar lângă umflătura n pan om, m-am uitat la el printre genele lăsate. Iarăşi pu sită de vestă. Mânecile suflecate până la co 11 . . tatuajele de pe ambele braţe. Impecabil şi aşa pe dinafară, dar pe dedesubt magmă şi smoa şi

De *unde ii venea negarea asta?Sau sunt eu de vmă?*

Să mai zici că viaţa e corectă...

— Vrei să mă opresc? i-am şoptit la ureche.

-Nu.

M-am ridicat şi mi-am trecut curba sânului peste marginea maxilarului lui. S-a întors instinctiv spre mine, cu gura deschisă.

- Oh-oh-oh. Fără atingeri.

S-a prins cu mâinile de marginea banchetei şi m-am mirat că nu a rupt-o în două.

Am decis să fac să fie mult, mult mai rău. Mi-am dus degetele la nodul cămăşii şi am simţit cum i se opreşte respiraţia. L-am desfăcut, dar am ţinut materialul peste sâni, împingându-i unul în altul înainte să desfac cămaşa.

Geamătul lui a fost dureros, ochii i s-au lipit de sânii mei. l-am simţit erecţia zvâcnind sub mine.

pe ce eşti aici, Pom? am zis încet.

d muşcAndn-l uşor ^^¡”întunericul. Gura lui atât de aproape de a Era îmbătător.

,liea '' pentru că nu te pot lăsa singură.

Respira cu greutate.

Pulsul meu ajunsese la tavan. Hormonii alergau prin mine urlându-şi aceleaşi revendicări pe care nu le puteam îndeplini-

- IV ce?

Nu mă puteam abţine. M-am năpustit şi l-am muşcat tare de buza de jos. A gemut – un geamăt chinuit, inuman – şi mi-am dat seama ca împinsesem lucrurile prea departe.

Palmele lui mari s-au desprins de perne şi degetele cărnoase s-au înfipt în şoldurile mele. M-a tras peste el şi erecţia lui s-a strecurat între picioarele mele.

- Nu am niciun control în preajma ta.

Ca să-şi dovedească spusele, s-a împins în mine.

- Din punctul meu de vedere, controlul tău e enervant de admirabil, am şoptit gâfâind, unduindu-mă deasupra lui.

Melodia ajungea la crescendo şi era acum sau niciodată. Oricât de mult voi regreta întreaga noapte, nu eram dispusă mai adaug încă un motiv de regret.

Mi-am împins şoldurile, aducându-le deasupra penisului care împungea pantalonii.

- Nu face asta, Ally! m-a avertizat.

Nu l-am ascultat, iar el nu m-a oprit.

- Spune-mi că nu vrei asta. Spune-mi că nu mă vrei m Poala ta, să te călăresc.

îmi roteam şoldurile înainte şi înapoi în ritmul pe domice[lm'eam Oase' "tmu^ Poneii [me]l[e] 8°®^ S* onroc Dom. Spune-mi că nu mă vrei şi mă

°P[re]* chiar acum.

repede şi tot n«i repede Nu <** gând M ,nâ l^nă w ar fi spus nu ori ar fi umilit.

M-a prins de păr şi mi-a tras eapul I* spate, îngm. M >' faţa între sânii mei. . .

- E gnuznk- nit de mult te doresc- a Wht rnlmihr. ^txi au^Je sânilor şi mu^ ¡'^% *

*vpereau. E cumplit nu mă *P°' ^nd deC . e*

ei- În ¡noaptea asta. anjai^t^ care sa ne nisinâm. În secret întunec iasă la lumină. . J • •

M-am lăsat peste el mai «« repede 51 ,'a'n împins faţa intre sâni, călărindu-1.

— Allv. a gemut. *Iubito.* .

6. x *1, ^1 dalta pe şolduri, m-a strâns Cu o mână* în *Dărui meu* şi au«* *ui o mana* m -..*hira i A încremenit complet mai tare şi a scos* un sunet ^u *;n ^ mn lat* nână r#> om seamă ce s-a *intănipi^i pana* ce

întindea. M-a pnut strâns, ftămantandu-se şi tremurând sub mine, cedând nOTii de a se elibera.

— All}', *a zis din nou. împingându-se în mine şi folo- sindu-se de trupul meu ca să ejaculeze.*

Eram aproape de propria mea Urnită şi m-am abţinut din principiu. Nu amm de gând să-i ofer şi asta. N-o câştigase. Dacă aş avea un prim orgasm cu *Dominic,* nu *trebuie* să se *întâmple tocmai intr-un club de striptease, în seara amatorilor.*

Nu aveam nevoie de şampanie şi de lumina lumânărilor, dar nu voiam să fiu plătită.

Era *vulnerabil, neputincios. Câştigasem.*

Am simţit însă asta ca pe o altă pierdere, pentru că acum îl doream şi mai mult.

Tocmai îl făcusem pe Dominic Russo, şeful meu. să-şi dea drumul în pantaloni, într-un club de striptease.

Nu ştiam dacă să sar de pe *nod „„ «* ^te. Poate o *şi* fac şi una, şi alta. n upâ >»' P? *încă* nsam. pB ™ ut unle *la*

Mi-am zis că se impune o retras r ridicat din *poala lui şi* n-am indepă^X M înainte să mă poată trage înapoi şi sa *lui,* neşti caresă mă facă să cred că-ipI^jP a < flesl'1 neb <'

-!mi eşti dator de două ori, Don,

Apoi am ieşit.

<34

ALLY

O lecţie importanţi: e imp^" fll^ " pan,ofi de striptease. _ . . * .

Am ieşit din camem VIP înainte ^inJC recapete controlul – cu o grămadă de alergat spre cabină. Grijulie, Faith lăsase pe pahar cu ceva ce nu era tequila, pe care renuntat ce încercam să-mi trag pe mine panta onii. când m-am împiedicat şi am căzut peste o *so* . întoarsă. Aşa că mi-am luat paltonul, care era suficient de lung încât să mă acopere până la genune i.

Ally. Iubito. Cuvintele lui Dominic din timpul orgasmului îmi bubuiau în creier.

Am auzit zarvă în afara uşii cabinei şi mi-am dat
seama că se stârnise agitaţie.

Am ieşit prin spate, în noaptea de februarie.

Acum îmi croiam drum spre cea mai apropiată staţie de autobuz, întrebându-mă dacă sunt pe cale să-mi pierd degetele de la picioare din cauza degerăturilor sau a afuri- siţilor de pantofi.

Lista cu câte lucruri prosteşti reuşisem să fac în ultima oră îmi alerga prin minte ca un film mut.

1. Am dansat semidespuiatâ în public.

2. Am acceptat un dans privat.

3 L-am câlârit pe *şeful meu până la orgasm În camera ViP-urilor Intr-un club de strlptease. Unul stilat, dar tot club de strlptease.*

4 M-nm panicat şl am fugit, lâsând banii *de pe scenă şi orice alte* câştiguri ar mai fi fost.

5 *Nu am* râmas acolo pentru a *doua bâuturâ gratuită.*

6 Am pus mândria mea nenorocită înaintea binelui fatâlui meu Ar fi trebuit sâ-mi înghit mândria prostească şi sâ-i cer lui *Faith un împrumut.*

7. Nu am ales costumul de majoretâ, la care aş fi avut doar nişte tenişi cu *platformă.*

- Rahat. Rahat! Rahat! am şoptit printre dinţii încleştaţi.

Aerul de februarie era atât de rece, încât îmi ardea picioarele dezgolite. Urma să închei noaptea asta cu hipo- termie sau degerături. Mâine n-aveam decât sa mă duc la azilul de bătrâni ca să le ajut pe asistente să strângă lucrurile tatălui meu.

Pentru ca nu avusesem curajul să iau banii lui Dom.

Mi-a apărut o lacrimă în colţul ochiului şi a îngheţat, lipind genele false de cele reale.

- Fîr-ar!

Tremurând, am şters-o cu mâneca, înrăutăţind şi mai mult lucrurile.

- Ally!

Cunoşteam vocea şi cunoşteam tonul.

Dominic Russo era furios şi se apropia.

- Oh, nu, nu, nu, m-am rugat în timp ce măream pasul.

Nu atât alergam, cât încercam să ţopăi.

A avut nevoie de fix patru secunde să ajungă şi să mă prindă.

Mi-a înşfăcat braţul şi m-a întors. Mi-am pierdut echilibrul şi m-ain izbit de el.

Rpcunoştinfii eternii, pantofi de striptease!

M-a ţinut lângă el. L-am privit pentru pnma dată cu atenţie şi am regretat imediat. Era turbat de *fune.*

- Ia-ţi banii nenorociţi, Ally, a ™ *P*^{nntre} <M» încleştaţi.

- Sunt banii *tűi* nenorodp' Nu vreau niciun bănuf de la tine!

— Aşadar, eşti dispusă să dansezi P^{611}*™ sâ-i iei banii, dar ai mei sunt murdari? Asta e o morală tare stranie, Ally.

— Du-te naibii, Dominic.

Am încercat să trec pe lângă el pe trotuar, dar nu m, lăsat. Mâinile lui erau încleştate pe braţe * ’

clar de înţeles că nu aveam să scap de con •

Era furios, dar nu doar furia *îl copleşea. Am* văzut în ochii aceia nedrept de albaştri şi de frumoşi.

rănisem pe Dominic Russo. w. .. ,

Am vrut să-l rănesc. Am vrut să se simtă la fel de ruşinat cum m-am simţit eu. Aici nu era însă mciun fel de victorie. Doar o altă înfrângere.

- Luminează-mă, a zis cu răceală. Spune-mi de ce ai lua bani de la un străin, dar nu de la mine.

- Pentru că nu am sentimente pentru acel străin, măgar prost şi încăpăţânat!

Grozav. Acum, în ambii ochi îmi îngheţau lacrimile şi idiotul ăsta nu merita. Asta era partea cea mai rea. Aveam sentimente idioate pentru idiotul ăsta care era prea idiot să fie altcumva decât dezgustat de atracţia lui faţă de mine.

Dominic părea uluit.

Strânsoarea lui a slăbit şi am profitat ca să-l

«p lovesc în picior cu vârful pantofului şi să mă eliberez.

Am zvâcnit din loc ca o marionetă fără sfori.

Nimic nu e mai jalnic decât o dansatoare îmbrăcată în halul ăsta care aleargă de-a lungul unei străzi după o seară

n... inii un Vlnţa intw ntlnneHe 'în

,,W ,b* Nici iiiArm 1,11 11,1,1 '1'tHX'lul bătăilor lU o|M'nui orice idleevii În timp ce fugeam cn să LNL1'"SA SCII|» <•<' bărbnliil mfl Nrt "bnl <wn când 'W,,,\«HIH nici dis|»oy.lţic, nici timp |wnt ru UŞII cevii.

K' a prin« <lc 1,1 " ni x>l m'ft Impin* în

I jiu cărămidă ni unei clădiri. O blserlcA. Oh, căi de 'di'ivii M » proptit ncolo cu şoldurile, împingându-ne în ^ii'c Krnm prinsă între o clădire şi şeful meu furios. " |jSUM« scuze, cA eram lângă o biserică bărbatul Asta fr»<V) wven I>(MI,C crt ,,sln ('ni Ntarcfl M nntu* n,lA Pantalonii ti erau încă jilavi de În orgasmul pe care i-l oferisem.

Dacă ai impresia cA te las sA aştepţi la ora asta un autobuz sau un tren, când n-ai pe tine decât o haină şi chi- loţi lunga, atunci eşti o idioată proastă şi încăpăţânată, a mârâit el.

Nn am spus nimic. Dom vibra de furie. Şi pentru prima dată am simţit că suntem amândoi pe aceeaşi lungime de undă.

- De ce îţi pasă? Nu te înţeleg. Nu înţeleg asta. De ce nu mA poţi lăsa pur şi simplu în pace?

Şi-a pus palma peste gura mea.

— Nimic nu mi-ar plăcea mai mult decât să te las în pace. Dar nu ştiu cum. Aşa că uite cum facem. Urci în maşina mea şi te conduc acasă. Apoi vom avea o discuţie lungă.

Fiecare cuvânt suna ca o ameninţare.

Se pare că nişte ochii dăţi insolent peste cap nu erau chiar răspunsul pe care-l aştepta. M-a scuturat o secundă, dar apoi şi-a îndulcit gestul frecându-mi cu grijă braţele în sus şi în jos. încă o dată, una caldă şi una rece de la Făt-Frumos.

— Ai înţeles? m-a întrebat cu un calm glacial. Stau aici cât e nevoie, chiar dacă-mi îngheaţă boaşele şi penisul.

Mda. Trebuie să fi fost destul de incomod să alerge cu chestia aia în pantaloni. .« .« •

Am dat încet din cap, dar oc _t(, Pe jumătate îngheţaţi, i-au transmis«'1 .. ,

M r . de un cvartal şi jumătate până

M-a tarat pe o distantă de u şj

la maşina lui, un Rangé Kövei (Jacâ nu curnva

împins pe scaunul din stanga• * de wrp| ca 0 Tinkerbell lăsasem în urmă o dâră de scl|l j in piele şi el m-a tin- in mizerie. Am tremurat pe **”.na tuit cu privirea, apoi şi-a scos m)u.mă şi vârând-o sub picioarele mele. Dacă te gândeşti să 8

d regretÍ- „rnblema să fug, aşa că am aşteptat

Nici nu se punea proble|avo|an

să ocolească maşina şi sa u un(jeva ca să mă

- Sunt concediată? Sau

omori? l-am întrebat. apăsând butonul pen-

- încă nu m-am hotărât, a as, r

“Sít s-a încălzit pe loc şi am tras haina

^tite în timpul

când am realizat *d* nu ne îndreptăm spre New Jersey.

— Unde mă duci?

A mârâit un răspuns scurt.

— Acasă.

35

DOMINIC

Eram un gunoi de prună clasă. Practic răpisem o angajată cu mtenţ» de a o ţme prizonieră până cândîmi apunea, în sTanş.t, ce naiba se întâmplă. Eram însă prea plin de tune justiţiară ca să-mi pese de consecinţe

Ally era lipită de geamul de lângă scaun ■ departe posibil de mine. Am găsit un d^'^ dnar lângă trotuar şi am oprit motorul. S-a dezlipit de geam Şi s-a uitat la mine, cu maxilarul încordat [P g]

Faptul că era supărată pe mine m-a înfuriat şi mai

rău.

— Nu te uita aşa la mine. Eu sunt cel nervos, i-am spus, impungându-mă cu degetul în piept. Nu merge ca amândoi să fim nervoşi.

- Păi tu m-ai răpit!

- Eşti adultă. Se numeşte reţinere, pentru că ai încercat să-mi transformi piciorul intr-un chebap, folosind armele ascuţite cu care te-ai încălţat, m-am răstit, ieşind din maşină.

încăpăţânată, a rămas înăuntru până când am smucit portiera.

- Coboară! Acum!

— Unde suntem? a întrebat, tot fără să se mişte.

Pe jumătate trăgând-o, pe jumătate târând-o, am luat-o din scaun şi am ajutat-o să se echilibreze când s-a clătinat pe tocurile acelea ridicole.

— în cartierul meu.

Iu» s-n uitat în jur.

- Dar unde sunt zgârie-norii firii suflet temniţele şi beciurile de tortură? Asta e un cfl ,cr n e °cuiesc oameni normali.

— Foarte amuzant.

Am luat-o de braţ ?i atn împins-o nu prea delicat n?

trotuar.

— Dacă tu chiar locuieşti aici, vecinii tăi vor crede că ai adus acasă o prostituată, a şuierat.

Părea mult mai îngrijorată din cauza reputaţiei mele decât a ei. Atunci am realizat că nu o voi înţelege niciodată pe femeia asta.

Acum şchiopăta şi nu ştiam dacă s-o mai învârt prin cartier de câteva ori ca să-şi înveţe lecţia sau s-o duc în casă cât mai repede posibil.

S-a împiedicat şi a ţipat, iar asta m-a făcut să mă hotărăsc. Am luat-o în braţe şi am mărşăluit cu ea până la uşa locuinţei

A încremenit complet la *pieptul meu.*

- Nu mă pop *căra ca pe o mireasă, a insistat.*

— Mda, ei bine, în urmă cu câteva ore aş *fi spus* că nu mă poţi face să termin într-un amândoi ne-am înşelat.

Am făcut cei câţiva paşi până la uşă şi am lăsat-o jos cu mai multă blândeţe decât aş *fi vrut.* Mi-am pipăit buzunarele după chei şi mi-am dat seama că erau în haină. Mi-am vârât mâinile în buzunarele ei.

- Hei! Fără atingeri, s-a răstit Ally.
- Cred că e puţin cam târziu pentru asta.
- Du-te naibii!

.Am găsit cheile, am descuiat uşa şi am împins-o în holul enorm ca un foaier, de care agentul meu imobiliar a fost atât de încântat în urmă cu cinci ani când am cumpărat casa.

- Poţi pleca oricând, dar dacă pleci înainte să terminăm de vorbit, o să te tot aduc înapoi, am avertizat-o.

v_ e aiurea rău, a zis, încrucişându-şi braţele Asw

pes^teP'^ept a meea o învăluia ca o pelerină. împrăştia scli- Ha'rv> pe alb CU negFU Ş'la fel AunPrăgtiam eu- Echipa de curăţenie va crede că am găzduit o ^^acercetaşelororioorgie.

'x f X Măcar suntem amândoi de acord cu asta. ţ4i-am luat haina de pe ea şi am atâmat-o în dulap. „ m-am atins de paltonul ei» ştiind că are puţine Spededesubt.

Din spatele uşii s-a auzit un scâncet trist.

- Ai răpit încă o dansatoare exotică?

- îmi înfiinţez un harem, i-am zis şi am deschis uşa. Douăzeci şi şapte de kilograme de labrador de ciocolată au sărit în braţele mele.

Eu şi cu Brownie – când l-am luat, deja avea numele asta – incă încercam să ne cunoaştem unul pe celălalt, iar eo încă încercam să-mi dau seama cum e cu disciplinarea cânilor.

- Vai, Doamne, ai răpit şi un câine.

L-am lăsat pe Brownie jos şi l-am scărmănat temeinic peste tot, apoi i-am strâns obrajii şi l-am pupat pe creştet. Era cea plăcută surpriză cu care m-am ales de când l-am adoptat. Felul cum mă întâmpina acasă după o zi lungă. Lui Brownie nu-i păsa dacă am răpit o angajată. El tot mă iubea.

- Nu l-am răpit, prostuţo. L-am adoptat.

Câinele s-a apropiat de ea, conştient de tensiune. Şi-a legănat coada şi a lătrat fericit.

- Taci, Brownie. E trecut de unu noaptea. Trezeşti vecinii.

Ally s-a lăsat pe vine ca să-l salute.

— Cine e cel mai frumos băiat din lume? Ai fost adoptat? Ai fost?

Coada lui era un pământuf de fericire.

— Haide, i-am spus, făcând semn spre uşa principală Şi te rog să-ţi scoţi pantofii ăia stupi*»-

— Bine. Asta numai fiindcă bănuiesc *că*jni am*pier-* dut cătina unghii din cauza gerului, nu *p?*[n]

•

a spus. , . . .

r> » . – . f pra suficient de insinuant Geamătul ei când i-a scos era devină Q prob)emă pentru ca situaţia din pantalonii me» • mai complicată. «zul în care ar fi

Eu am rămas încălţat – P® cas^_ încercat să fugă desculţă – şi a"[1]|ămuri ¡„ sfîr5it totu| Ori curiozitatea, ori nevoia a făcut-o să mă urmeze.

— Uau!

“ e? u i ci *<nre scări. în* dreapta era o

A făcut semn spre hol ş ntj ¿e lambriuri din nişă cu un şemineu şi cu pereţi lenW'_ Nu m-am aşteptat la asta. Am crezut că locuit zgârie-nori fără suflet cu un beci de tortură?

F*> 3 ridicat din umeri. ,

^De ee îţi pasă, Dom? Nu înţeleg. Adtcă, de exem- pţu, mesajele de^ una caldă, una rece. Sput că nu ma vrei...

— Greşit. *Nu vreau să te vreau.*

- Eşti aşa un măgar. Nu vrei să mă vrei, dar tot ai tras cu urechea la o convorbire particulară, te-ai ţinut după mine la un club de striptease şi m-ai angajat pentru un dans privat. Apoi te-ai enervat atât de tare, încât m-ai răpit şi m-ai luat acasă cu tine.

- Greşit. Eram nervos înainte să ajung la club, am ripostat.

- Nu-ţi aparţin, ca să-ţi pese, Dom.

Am pocnit din degete după Brownie şi m-a urmat în bucătărie.

A||v ne-» urmat mult mai relaxat«. Am luat din h,

spus, ţinând deasupra lui fursecul în formă dp!^3"3’

’’ani

Brownie avea însă strălucirea acee * * ‘ ’
şi aproape mi-a înghiţit mâna cu totul 3 Sf*C,Îică în <*hi

-Bun, va trebui să mai lucrâmlaasta.

Ally a oftat ca o martiră şi s-a dus la borcan.

- lată, a zis, şi a ridicat gustarea în pumnul strâns, arând gnjă ca doar o parte din ea să se zărească din pumn Şezi! i-a spus lui Brownie.

El s-a aşezat în fund pe podea, încântat de perspec- tiva celui de-al doilea fursec.

- Frumos, l-a avertizat Ally. Când a făcut o săritură entuziasmată ca a unui aligator, Ally s-a tras înapoi. Oh, nu. Fii băiat cuminte.

De data asta a desfăcut pumnul, iar Brownie a luat cu grijă gustarea.

- Bun băiat! l-a lăudat, iar Brownie a pus-o jos şi a infulecat-o, agitat şi fericit de laudă. Ce e? Am crescut câini. M-aş oferi să te ajut cu el, dar nu pot să te sufăr.

Da. A zis-o şi pe asta.

— Haide, am spus obosit.

- Unde?

- Sus, ca să ieşi din pantalonii ăştia afurisiţi.

— Nu facem sex, mi-a spus, părând îngrozită.

Mi-am dus mâinile la faţă şi apoi le-am trecut prin păr.

— Mă înnebuneşti de-a binelea, Ally. Vreau doar să vorbim, dar trebuie să te fac să ieşi din pantalonii ăştia.

— De ce trebuie să merg cu tine?

— Pentru că ni să fugi în clip« în l'arp mfl întorc cu spatele În tino. E frig, sunt obosit şi nu vreau să te urmăresc prin cartier În miezul nopţii.

— Bine, la-o înainte, şefii'.

încerca să fie şmecheră şi sarcastică, dar epuizarea şi resemnarea îi veniseră de hac.

Am pus aj)ă în două pahare şi ¡-«m dat unul.

- Haide.

Dormitorul meu era la etajul al treilea. Brownie a trecut în fugă înainte, întorcându-se o dată sau de ouă on ca să se asigure că veneam şi noi.

Am observat-o pe Ally privind *P^te balustradă* la eta- jul al doilea.

- Acela e spaţiul principal de locuit, i-am spus. Tele- vizor, şemineu, bibliotecă.

Am ajuns la etajul al treilea şi am condus-o m dormitorul meu din spatele casei.

în mijloc era un pat uriaş cu baldachin, în faţa unui şemineu pe care nu l-am folosit niciodată. Cu siguranţ , în patul acela nu se întâmplase nimic distractiv în ultim an.

— Şezi, i-am spus, arătând spre pat.

Brownie a sărit şi s-a aşezat pe perne.

Ne-a făcut pe amândoi să zâmbim.

Ally s-a aşezat cu prudentă pe marginea

saltelei, uitându-se prin cameră. I-a atras atenţia ceva de pe noptieră şi s-a aplecat să vadă. A ridicat apoi, acuzator, un exemplar din *Mândrie şi prejudecată.*

Am ridicat din umeri.

— E de decor.

- Are ca semn de carte o chitanţă pentru nişte ceai verde, datată acum o săptămână.

— Nu eu sunt cel care datorez răspunsuri în seara asta.

Am intrat în garderob şi am înşfăcat două treninguri şi două tricouri.

poftim, i-am spus şi i-am dat unul dintre seturi. Ochii ei s-au mărit.

_ Nu rămân aici, Dom.

Vom vedea.

- Bine, dar nu te-ai simţi mai confortabil să ţipi la nune îmbrăcată în astea decât în tanga şi cu petice?

- Ai dreptate.

A luat hainele şi am arătat spre uşă.

- Baia e într-acolo. Dacă vrei, poţi să faci duş.

S-a uitat în jos, spre cercul de sclipici pe care-l împrăştiase pe pat, apoi s-a uitat cu interes spre baie.

— Nu te deranjează?

- Doar să mă aştepţi pe urmă să fac şi eu duş.

- Şi n-o să vii după mine cât timp sunt înăuntru? a întrebat încet.

Ceva mi-a răsucit stomacul. Nu mi-a plăcut că a simţit nevoia să mă întrebe.

- Nu vin, am asigurat-o încet.

- Bine, a dat din cap.

- Uşa are încuietoare.

A dat din nou din cap şi s-a ridicat. Când s-a închis uşa băii m-am aşteptat să aud zăvorul, dar nu s-a auzit nimic.

Măcar nu credea că sunt genul ăla de monstru.

Am oftat şi m-am întors în garderob. Mi-am scos vesta şi cămaşa şi am scăpat de chiloţii distruşi şi de pantalonii cu explozia de spermă pe jumătate îngheţată la şliţ.

Pe urmă, apa de la duş a început să curgă şi am încercat să nu-mi imaginez ce se întâmplă acolo. Nu-mi stătea în fire să fiu un domn, şi în loc să mă gândesc la orice altceva decât la femeia care făcea duş, m-am gândit la felul în care arăta în timp ce mă călărea, făcându-mă să ajung în punctul

culminant. Latura mea primitivă se încăpăţâna prosteşte să-şi imagineze cum aş termina în ea, brutal şi neprotejat. Împingând până când...

Acum eram iarăşi teribil de excitat.

Trebuia să merg la medic. Nu era normal.

Mi-am pus pantalonii de trening, mi-am tras peste cap şi peste braţe şi m-am întors la pat, unde întins şi am aşteptat-o.

A ieşit câteva minute mai târziu. Hainele mele îi nau pe corp. Dorinţa de a o trage spre mine era copleşit şi m-am enervat din nou.

Aşa că am preferat o ceartă.

— Cum ai intrat într-un dezastru financiar atât de mare încât seara asta a ajuns ultimul tău refugiu? am întrebat-o. Eşti cumva iresponsabilă când e vorba de bani?

— Oh, aşa da. M-am temut că te-ai transformat în fiinţă umană cât timp am fost acolo, s-a răstit ea.

S-a aşezat pe saltea cu picioarele încrucişate, în colţul cel mai îndepărtat de mine.

O voiam mai aproape. S-o ţin în braţe, să-mi trec degetele prin buclele acelea umede şi s-o asigur că voi rezolva totul. Dar n-am putut face nimic din toate astea.

— Am văzut cum arătai când erai pe acoperiş şi când erai pe scena aceea. Nu voiai să fii acolo. Ai făcut asta împotriva voinţei tale.

— Trebuia.

— De ce?

Nedumerirea mea creştea.

— *Labei* a greşit la salariu. Nu mi s-au virat banii şi nu se poate rezolva până luni. Aveam nevoie de bani acum.

— Pentru ce?

— Note de plată.

— Ce fel de note de plată?

Mult timp Ally n-a zis nimic. Plictisit, Brownie s-a târât pe burtă până la ea.

- De ce contează pentru tine? m-a întrebat m ce e din urmă.

! a mângâiat pe Brownie pe creştet şi apoi pe spate. “ eri lungi» uşoare. Aş fi vrut să mă atingă aşa pe mine. [Mâng] , îmi pasă de tine.

_ Ai noroc că sunt epuizată, pentru că mi-ar fi plăcut

• nun cât de absurd eşti în momentul ăsta, a zis.

- Spune-mi ce se întâmplă, am insistat.

A clătinat din cap.

- Nu pricepi, nu?

- Ce anume?

- Spui că-ţi pasă de mine. Este evident că eşti atras de mine. Şi deşi te porţi oribil şi te plângi că ţi-am distrus viaţa, cred că mă placi cu adevărat. Dar nu suficient încât să vrei să fii cu mine. De asta nu pot avea încredere în tine Dominic. N-am de gând să mă deschid în faţa ta şi să-ţi spun po\-estea vieţii mele. Nu ţi-ai câştigat un asemenea drept.

Mi-am prins nasul între degete.

- încerc să fac ceea ce e corect, Ally.

- Nu înţeleg ce înseamnă pentru tine corect.

— Există nişte reguli, am zis.

Eram tot mai frustrat. *De ce nu putea să-mi dea pur şi simplu ce voiam?*

— Ştiu, Dom, a spus cu blândeţe. Ceea ce nu ştiu e de ce sunt atât de importante aceste reguli pentru tine. Aşa cum văd eu lucrurile, nu pari să fii genul de bărbat care lasă o bucată de hârtie să-i spună cum să-şi trăiască viaţa.

- Aceste reguli sunt făcute să te protejeze pe tine, m-am răstit.

- Nu am nevoie să fiu protejată!

Brownie a ridicat capul şi a privit-o zăpăcit.

- Scuză-mă, amice, a spus ea cu blândeţe.

Liniştit, s-a întins înapoi cu un icnet.

- Ce vreau să spun e că nu mai suport jocurile

astea. Dom. Nu vreau să mă joc. Mi se întâmplă prea multe şi nu-mi face bine să te las să te joci cu mine. Mă răneşte.

Am închis ochii.

iun MORI

“ N-am intenţionat *să te rănesc, Ally.*

“ Ai apAnit la întâlnirea mea. Ai *apărut la duh.*

câ nu vrei să mă doreşti, dar a *fost ideea ţa să ne* cunoaştem mai bine. Porţi veste ca să mă *zăpăceşti. Apoi îmi spui* $_M$ renunţ la locul meu de muncă ca să te simt» *mai bine la gân.* dul că vrei să mă regulezi.

~ Sunt un nemernic.

Nu exista alt termen mai bun *pentru comportarea* mea. Am fost un monstru egoist, scăpat *de sub control.*

A venit mai aproape şi când m-a *luat de mână m-am* simţit cea rea fiinţă de pe pământ.

- Ascultă-mă înainte să intri în *cine ştie ce spirală a* ruşinii. Nu m-ai forţat tu să ajung pe scena aia şi nu m-ai obligat să fiu în camera aceea cu tine. Am vrut să dansez pentru tine. Am vrut să simţi şi tu frustrarea *pe* care *m-ai* făcut tu s-o simt. Am vrut să te fac să ai orgasm şi să te simţi prost din cauza asta. Nu tu m-ai pus să fac lucrurile astea. Singurul lucru pe care m-ai forţat *să-l fac a fost că* nu m-ai lăsat să aştept un autobuz în ger. *Bine?*

I-am strâns mâna şi am închis ochii.

— Se pare că nu te pot lăsa singură.

- Te împotriveşti atracţiei dintre noi *fără* şă-mi dai un motiv real. Iar dacă nu poţi avea încredere în mine să-mi spui de ce, atunci nici eu nu pot avea încredere să-ţi fac ţie confesiuni.

Uram chestia asta. Mă uram *pe mine.* Voiam să-i spun de ce. Să-i spun totul. Cum a *fost* numai vina mea că tata a avut frâu liber să provoace daunele pe care le făcuse. Dar nu puteam dezvălui asta. Nici ei,

nici altcuiva. Familia Russo nu-şi spăla rufele în public.

Nu puteam decât să încerc să ispăşesc.

Ca şi cum ar fi simţit că am căzut iarăşi în butoiul cu dispreţ de sine, *Brownie s-a* târât *spre mine şi* şi-a pus capul pe abdomenul meu. Era minunat să am un câine. Totuşi, s-o am pe *Ally în patul meu era o ispită prea mare.* Trebuia s-o tac să *plece de aici* înainte să explodez.

l)<? câţi bani ai nevoie? am întrebat brusc, trăgân- mâinile d‘n,rea‘eei’

- Poftim? m-a întrebat confuză.
- Bani. Spune-mi câţi bani îţi trebuie.

Mi-am trecut picioarele de partea cealaltă a patului. V-eam bani în seif şi un carnet de cecuri în birou. O să-i rezolv eu problema.

- Nu-ţi iau banii, a zis.
- Erai dispusă să iei bani de la străini. Nu ştiai că sunt eu în camera aceea şi ai intrat de bunăvoie. Urma să iei banii aceia de la cineva. De ce nu de la mine?

S-a ridicat în genunchi pe saltea, arătând ca zeiţa războiului. M-am mirat un pic că nu i-au ieşit flăcări din ochi, să mă incinereze.

- Pentru că nu am de gând să-ţi datorez absolut nimic. Nici acum şi nici altădată.
- Mda. Ei bine, îţi sunt dator pentru dans. I-ai câştigat.

Ofensiva era implicit apărarea mea.

— Consideră-i un cadou de despărţire, mi-a spus, coborând din pat.

M-am ridicat şi ne-am întâlnit la jumătatea drumului spre uşă.

- Ce vrei de la mine, Ally? am întrebat cu răceală.
- Adevărul.

-Adevărul? Fie. întotdeauna te-am dorit. *N-am ficut altceva decât să te doresc.* Nu sunt mai bun decât fraierul cu care ai ieşit. Nu vreau o relaţie cu tine. Vreau un număr rapid şi murdar, ca să mi te scot din minte. Amândoi ştim însă că nu va fi de ajuns. O să-ţi înfigi ghearele în sufletul meu şi…

- Oh, taci! Nu sunt vreo sirenă

fermecată, idiotule! Nu-ţi fac vrăji ca să te seduc.

Am prins-o de braţe şi am strâns-o.

n i .• dinţii Încleştaţi. M-aj

- Ba da. eşti, ani spus printre <> '•» , .
călărit în clubul do striptease până cAn< |roI în în
pantalonii «ia blestemaţi. N-am nK > . neofici(1|?
ta. şi tu crezi că ar fi drăguţ să ne dis
Şi pe urmă?

De unde *naiba* să ştiu?

Mă bucuram că pereţii erau izolaţi fonic.

- Ce mai contează acum? Nu mai sunt pe pia|i, a zis, mai încet acum.

- Vrei să spui pe bară, am zis cu amărăciune.

Ochii ei căprui aruncau *flăcări.*

- *Ce* mama dracului ţi-a venit sâ faci asta? Dacâ aveai nevoie de un avans la *salariu, trebuia să* cen. Ţi-aş fi dat oricât ai fi avut nevoie. Nu urci pe scenă ca să-ţi scoţi hainele. Respectă-te un *pic, fir-ar să fie!*

Oh, rahat.

Am spus ceva atât de *iresponsabil de stupid, încât îmi* venea să-mi dau una peste ochi. Pentru *o clipă, Ally* părea că va face asta în *locul* meu. O ţineam însă în continuare de braţe, aşa că tot ce putea *face era să* mă lovească în vintre, ceea ce meritam.

— Nu am *nimic altceva decât respectul de sine, a* zis pe un ton scăzut, tremurat. *Nimic.*

- De ce? De ce nu ai nimic? De ce erai atât de disperată după bani încât să dansezi pentru străini?

Cu mâinile *tremurânde mi-a desfăcut degetele de pe braţele ei.*

— *La felea tot ce mă priveşte de acum înainte,* nu e treaba ta, a zis cu răceală.

— Ally...

— Uite ce se întâmplă. Nu vreau să-mi mai vorbeşti niciodată. Nu vreau să-mi mai aud vreodată numele *pe buzele tale. Dacă îţi* trebuie ceva de la departamentul administrativ, chemi *pe* oricine altcineva din încăpere. Pentru că am terminat. S-a terminat cu flirtul. S-a terminat cu încercarea de a te cunoaşte. S-a

terminat cu „te vreau, dar nu pot

intra în jocul tău”. S-a terminat. Când mă vezi pe hol, îţi muţi privirea şi treci pe cealaltă parte.

- Şi dacă refuz?

începeau să mă ia fiori de gheaţă.

- Am să-i spun Mălinei că ai visat că făceaţi sex. Acum plec acasă. Aşadar, dacă ai să-mi spui ceva, asta e ultima ta şansă.

Toate lucrurile pe care ar fi trebuit să le spun, motivele pe care merita să le ştie, sentimentele pe care le aveam pentru ea, felul în care mă gândeam la ea când eram singur... toate îmi stăteau pe vârful limbii.

- îţi chem o maşină, am zis.

36

ALLY

Deena Reeepţionera s-a năpustit asupra mea în clipa în care s-au *deschis uşile automate.*

Femeia avea tot catalogul de haine de ^rbători. Azi arborase un pulover pentru *Ziua îndrăgostiţilor, cu ini- mioare deformate peste sânii ei generoşi.*

- Domnişoară Morales, trebuie să stăm de vorbă, a zis cu severitate.

I-am urmat fără tragere de *inimă silueta îndesată, spre biroul roz-bombon pe care-l împărţea cu mult mai drăguţa şi mai subţirica Sandy, asistenta-şefa.*

M-am gândit cum am fugit. M-am gândit la dansul în poală şi la cum m-a dus Dom în maşina lui, acasă la el. M-am *gândit la diamantul gigantic de pe mâna stângă a Deenei. Domnul Deena era probabil genul atras de femeile cu sâni mari, din moment ce-i dăruise aşa un obiect. M-am gândit la multe lucruri în cele douăzeci de secunde cât i-a luat Deenei să se aşeze în spatele biroului şi să soarbă cu ţâfnă din ceai.*

— Contul tatălui tău are restanţe, mi-a spus, asumân- du-şi rolul de Captain Obvious.

— Ştiu, am spus, căutând în rucsac.

, (~ ^|acun} & facem? m-a întrebat cu un zâmbet atât

de fals, meat nici măcar nu i s-au ridicat colţurile gurii, să imnartă^mh^ ^er neia suficient de ghinionistă ^mpartă un blrou cu Deena, şi-a ridicat ochii ăpnti spre

- Dacă nu poţi achita exact..., a început ea uitân-_se spre monitorul computerului. Imaginea de pe ecran

reprezenta univers paralel în care Deena radia, un poală ţinând în Iţi nepoţi care n-o priveau ca pe mai mu rfn un monstru

- ...5.327$_t$94 de dolari azi, atunci îmi pare rău, dar s-om fi forţaţi să începem procedurile de evacuare a tatălui tău.

Nu părea să-i pară rău deloc.

Sandy m-a privit cu înţelegere şi m-am întrebat la câte astfel de întâlniri a asistat.

- înţeleg, am spus.

Trimiţând o rugăciune către zeiţa loteriilor şi a moştenirilor căzute din cer, am vârât mâna în rucsac şi am scos un cec pentru toţi bănuţii pe care-i aveam în cont şi o grămadă de bancnote mototolite, pline de sclipiri.

Faith îmi adusese câştigurile care mă puseseră pe primul loc la seara amatorilor – cât de ciudat era să fiu mândră de asta? – împreună cu două sticle de vin foarte bun şi nişte aripioare picante pe care le-am reîncălzit în cuptor la patru dimineaţa.

A mai adus şi un cec pentm dansul privat. Nu l-am acceptat, dar am acceptat un împrumut. Pentru că, bineînţeles, prietena mea umbla cu câteva sute de dolari la ea. De la reluarea scenei dintre mine şi Dominic şi declaraţiile făcute când eram pe jumătate beată – „te iubesc" şi „îţi voi înapoia banii" –, Faith a scos de la mine treptat toată povestea. Apoi mi-a spus că sunt o idioată proastă, încăpăţânată şi trufaşă.

— Am adus aici totul.

Ochii Deenei s-au îngustat când a văzut grămada de bani împinsă pe biroul ei. Proveniența lor era cât

se poate de clară. Mai mult, încă mai aveam jumătate din machiajul de noaptea trecută. Fardurile din clubul lui Faith erau profesionale, rezistente la transpiraţie, la apă şi la ştergere.

- Ce s-a întâmplat? am *întrebat-o. Nu e ca* şi ain) fi jefuit un magazin de băuturi.

Rasul Deenel era lipsit de veselie. *Mi-a rfait* înM timp sil observ eu neobrăzare *di unul dintre caninii ei era*
strâmb.

- Nu acceptăm bani lichizi, domnişoart Moralei. Nll avem un astfel de gen de afacere. *Dacă tatăl dumitale este* un favorit în rândul personalului – a *Pmv,r<‘* "W- tată către Sandy, de |Nircă ar fi *fost o crimă* să-şi trateze bme pacienţii – nu înseamnă că avem o casă e *ine acere.*

- *Nu* aştept *milă. Nu* a *fost* rina mea că a fost o pro blemă cu virarea banilor în contul meu. / m anii.. u ci- enţi, i-am împins mai aproape de ea.

Şi-a trecut degetele prin ei ca un rfuftcător dtn fii- mele cu James Bond.

- Ei bine, nu e nici *vina mea.* Dacă nu puteţi *plăti* toate taxele restante şi achita garanţia pentru factura pe luna asta, vom pune personalul să înceapă să împacheteze lucrurile tatălui dumneavoastră.

— Glumiţi.'

Răutăcioasa Deena nu glumea. Ameninţa. Ruina. Distrugea. Dar nu *glumea.*

— *Nu sunt responsabilă de faptul că nu puteţi citi* formularul de *admitere* şi contractul. Nu acceptăm *plăţi în* numerar.

- Atunci mă duc la bancă şi-i depun. Vă scriu acum un cec şi-l puteţi incasa luni.

- Nu aşa merg lucrurile, a spus cu privire diabolică.

Atunci mi-am dat seama că femeia asta nu-l mai voia pe tata aici.

- Unde îl veţi trimite? am întrebat, încercând să

trag de timp.

încercând să găsesc o soluţie. încercând să văd cum ar fi dacă aş izbucni în lacrimi sau dacă aş înşfăca una dintre brătările Deenei din aur masiv, ca să i-o vâr pe nas.

Yjrc (ti* *m(li cro ™lariul l^ntni o contabilii diaho-* ni încasarea tartor?

i Statul an» condiţii favorabile pentru pacienţii care planificat viitorol.

n"' – Nimic din ceea ce s-a întâmplat nu este vina tatălui jnrti am insistat.

Cu siguranţă ar fi mai bine să-i îndes brăţara în nas.

- Acum nu prea mai contează, nu-i aşa? Dacă nu se w pi^ti întreaga sumă chiar acum, tatăl tău trebuie să

găsească proprietatea chiar azi. Lista noastră de aşteptare e până de pacienţi dispuşi să-şi plătească facturile la zi.

Asta era.

- Primiţi ceva pentru hărţuirea familiilor pacienţilor? Există un fel de sistem de stimulente pentru a evita întârzierea plăţilor?

Deena a clipit ca o bufniţă şi şi-a aranjat brăţările din aur. Aha!

- Nu ştiu despre vorbiţi, a minţit ea afectată. Acum, dacă nu aveţi chef să-l luaţi acasă, îl vom transfera într-o unitate de stat din afara Trentonului.

Erau atât de multe multe lucruri pe care ar fi trebuit să le fac altfel până acum. Atât de multe decizii bazate pe mândrie, când în realitate nu-mi permiteam să fiu mândră.

Iar acum, tatăl meu urma sa plătească preţul pentru tot *Rahat. Rahat. Rahaaat.*

îmi venea să vomit. Sau să am o criză de furie. Voiam să o filmez pe Deena Recepţionera purtându-se ca o zână ftră suflet prevestitoare de moarte şi apoi să le arăt nepoţilor ei ce bunică ticăloasă au.

Totul se destrăma, iar acum se împlinea cel mai rău scenariu. Bietul meu tată. L-am dezamăgit când avea cel mai mult nevoie de mine.

Telefonul de serviciu mi-a vibrat în mână. Micul

[se]mn de notificare de pe ecran mi-a atras atenţia. Am clipit de câteva ori. Era un mesaj de la resurse umane cu subiectul: Promovare temporară şi bonus de angajare.

Speranţa mi-a renăscut cu putere.

— Scuzaţi-mă un moment, ani zis, rit [n]* [un] W i r . «rn femeia care-mi spusese - nu pe cel pe care aş fi vnit – spre fem cu bucurie cJ nu are nicio proMem« [(1|] , SânS un azil care fiisese criticat de Depan tate do trei ori în ultimele optsprezece ”

Domnişoară Morales.

Aţi fost aleasa din departamentul [adn ‼ ‼ls ' ^pe 0] *perioadă de şaizeci de zile, pentru postul de asistentă personală a unuia dintre* [direclOr !1] *mutare* vine cu o *creştere a salariulu şl cu un tonus de cinci mii de dolari, care a fost ra i neavoastri Veniţi luni pentru detalii privind* norle *sarcini.*

Felicitări!

— Nu pot să cred! am gâfâit.

Ochii mi s-au închis intr-o uşurare atât de palpabilă, încât robotul lipsit de inimă de pe partea cealaltă a biroului m-a întrebat dacă mă *simt bine. Cinci mii de dolari? Cinci MII de dolari? Cina mii de DOLARI?*

Am *ignorat-o pe Deena şi am trecut la aplicaţia bancară. Ei bine, slavă Domnului care le descurcă pe toate în ultima clipă. în contul meu bancar aşteptau cinci mii de dolari.*

Am sărit de pe scaun şi am lovit aerul cu pumnul.

— Am banii! Vă voi scrie un cec.

— Un cec? a pufnit fără graţie Deena. Ha! Vă aşteptaţi să accept un cec *de la dumneavoastră?*

I-am vârât telefonul în faţă.

- E de ajuns pentru dumneata?

Ea şi-a dres *glasul de* mai multe ori decât părea posibil în câteva secunde, în timp ce eu scoteam triumfătoare *carnetul de cecuri.*

• lucrurile bune li se întâmplă oamenilor buni.

Une?n at pentru încă o lună. Şi, cu o mărire de salariu, •fata er*83 \ reuşesc să folosesc câteva seri în cursul săptă- P08^^ °lele de weekend ca să repar casa. Ochii îmi înotau tnâni i f1?nevârsate. Acest director anonim tocmai salvase i» 'Îera mai importam în viaţa mea.

«* voi fa» ast a-Voi reuşi Voi fi bine

semnat cecul cu o înfloritură nervoasă, am petre- ră luând micul-dejun cu tata, care credea că sunt una elevele lui din liceu, apoi am plâns zece minute în dmXe lăsând vântul de februarie să-mi îngheţe pe obraji H^rnile şi fardul profesional de la clubul de striptease. 3 Soarta tocmai mă salvase de o spirală descendentă jin care sub nicio formă nu aveam cum să scap singură.

Aveam de gând să fiu cea mai bună asistentă personală pe care el sau ea l-a avut vreodată.

<37

ALLY

- Trebuie sâ fie o greşeala, am scanat, pnv.nd clauza de confidenţialitate pe care mi-a î^â"a%0 reP rezc"ta™ de la resurse umane – una mult mar drăguţ* ş> mar plăcută decât prima. „ . x . ...

-Oh. nu. domnişoară Moral«. Sene totul aia. îi veţi lua locul Grotei, secretara domnului Russo, care pleacă într-o excursie de două luni în Europa, u e minuna .

- Minunat, am parodiat-o în timp ce mi se învârtea capul.

Mândria şi sărăcia nu făceau casă bună.

în dimineaţa asta, imediat cum m-am trezit, am verificat starea contului din bancă şi am dansat în *pat când am* văzut că a aterizat oficial salariul. Aveam bani în cont. Sufi- cienţi cât să plătesc unele facturi, să cumpăr o altă cutie cu şuruburi pentru renovare şi poate chiar să cumpăr nişte alimente *adevărate.*

Cheltuisem deja bonusul pe restanţa de la azil şi pe garanţie. Nu-mi permiteam să refuz noul loc de muncă.

îmi permiteam să fiu însă o pacoste pentru Dominic Russo.

Mă manipulase şi mă atrăsese în asta. Nu fusese în stare să mă trimită la o distanţă sigură de companie, aşa că avea de gând să încerce să rezolve el totul ţinându-mă aproape.

Ei bine, pe Făt-Frumos îl aştepta altceva. Aveam puterea să rezist. O falie de încăpăţânare mai latră şi mai adâncă decât blestematul Ocean Pacific. O să-mi înfig heareíe în locul Ăsta de muncă şi în el. Ponte ert II fue |M< <•/ demisioneze.

- Eşti atât de norocoasă, a şoptit en corupi rnllv, Arată atât de bine. încât te doare sft te uiţi direct În el.

Chiar a$a? *încearcă sä te uiţi la* <■/ r/n/rd ec şl a *dat drumul şi apoi reia* în *minte mormăielile şi gemetele prl iniţia timp de fix patruzeci şi opt de orc fără să te repezi Iu vibrator, pentru că ai principii.*

Am ales cu înţelepciune să nu vorbesc despre nstn.

Vezi? Am autocontrol. Sunt în stare. îmi piti face meseria, pot distruge viaţa acestui bărbat, pot termina renovarea casei tatălui meu şi, după ce va fi vândută şi tata 1« *fi în siguranţă câţiva ani, voi căpăta acea afurisită de margarita de mango. Sau poate că atunci o să fie mai bine să aleg o sticlă întreagă de tequila.*

- Iată şi contractul de muncă, a spus veselă, înmâ- nându-mi hârtiile cu care îmi cumpărau o parte din suflet. Citeşte-l dacă vrei. Este destul de standard. Singura cerinţă nouă este la secţiunea J.

Am dat paginile până la secţiunea J.

«Angajatul nu va avea alte colaborări pe perioada contractului."

Nenorocitul ăla ticălos.

Am avut o fantezie scurtă, dar amuzantă, în care luam actele şi i le vâram în fund lui Făt-Frumos, asigurându-mă că se alege cu tăieturi de la hârtie. Apoi am început să mă gândesc la fundul lui. Din fericire pentru toţi cei implicaţi, secţiunea despre salariu şi beneficii din contract mi-a atras

atenţia şi m-a convins că demnitatea mea chiar putea fi cumpărata.

Am semnat actele, cu mâna strângând stiloul atat de [lare] încât mi s-au pus cârcei, apoi m-am forţat să zâmbesc ’•esel când doamna de la resurse umane rni-a spus cum să ajung în noul meu iad personal. Cunoşteam deja drumul.

Primul meu instinct a fost să intru clocotind, Dar asta i-ar da satisfacţia de a şti că m-a enervat. Dacă-I prwxupa

atât de mult misterul, acest... – stai. nu. Mama Ini e o soană adorabilă. Nemernicul ăsta de m««ul alfa va guferi. O să am grijă de asta.

Domnul nemernic alfa nu era momentan în 'roii, d»r m-a luat un pic ameţeala numai uitând» « pnn uşa deschisă. Cred *ci* explicaţi* en> <> «>"'bl"8'ie în'"' tudinea mea şi abţinerea de la lactate. ... ,

Am stat acolo un minut îndelung. P™nd broul« Gretei. Voi fi la doar câţiva P^ySÎre noi va «-da, ,i să-l evit odată pentru totdeauna. În chiar nu vreau *sub nicioformă* să nu eu a

- Allv de la administrativ a avansat.

i einrtn d oalma de nişte foi mro- şite cucorecturi. Am reXtat nevoii de a vomita în coju! de

pare. Nu «n âdu. că G«U Planifica o

'"'Î a ridicat umerii atent lucraţi cu antrenorul PeriO-l

Pare să fie o excursie-surpriză pentnt o aniversare.

— Ce mai aniversare...

- Eşti bine? m-a întrebat, privindu-mă prin ochelarii cu rame din baga. Eşti chiar mai palidă decât de obicei.

- Sunt bine, am bombănit. Totul e bine.

Apoi nu a mai fost, pentru că Dominic Russo s-a îndreptat spre mine, echipat cu o afurisită de vestă peste cămaşa cu mâneci suflecate, arătând *de* parcă ar fi fost proprietar peste jumătate *de lume.* Era posibil să am totuşi nevoie de coşul de gunoi.

— Ally, a zis el posac.

M-am uitat *pur şi simplu la el* prosteşte, blestemân- du-mi organele *feminine care au* izbucnit într-un cor al îngerilor când şi-au *amintit în detaliu*

noaptea de vineri. Senzaţia pe care mi-o dăduseră degetele lui înfipte fără milă în *şoldul meu.* Suspinul *pe* care-l scosese, geamătul prelung

Dragoitea atirni dc an fir df CJnd

a avut orgasm Căldura umedă a spermei sub mine

jjirosul de lemn de santal al gelului său de duş.

- Linus, a zis. înclinând capul spre bărbatul de lângă mine.

Ca *un disc zganat.*

- Bună dimineaţa? am zis.

A sunat ca o întrebare pentru că Linus se uita de la unul la altul de parcă ar fi asistat la desfăşurarea unui meci invizibil de tenis. Dacă tenisul s-ar fi jucat vreodată cu o minge de dezgust lovită cu rachete de furie, atunci am fi fost în toiul Wimbledonului.

— Astea sunt de sus, pentru tine, a zis Linus, înmâ- nându-i corecturile.

Dominic şi-a mutat privirea diabolică, prostească, de mascul alfa de la mine şi s-a uitat la hârtii.

— De data asta sunt mai puţine însemnări cu roşu. Consideră ca e o victorie, a zis Linus.

Dominic a dat din cap, dar n-a zis nimic.

— Ei bine, vă las pe amândoi să vă întoarceţi la... chestiune, a mai zis Linus înainte să plece în grabă.

Am revenit la privirile aruncate unul celuilalt. Aerul din jurul nostru vibra din cauza tuturor lucrurilor nespuse. Aveam atât de multe emoţii contradictorii, încât m-am întrebat dacă nu cumva urma să fac implozie. Apoi am petrecut scandalos de mult timp analizând cât timp ar fi necesar ca să se cureţe mocheta de rămăşiţele umane după implozie.

Probabil că ar fi mai uşor să refaci toată podeaua.

— Vino înăuntru, Ally, a zis Dom, intrând la el în birou.

Aproape mi-am muşcat limba, dar am făcut ceea ce mi-a ordonat rahatul. *Vezi? Pot să mă prefac.*

A făcut semn spre unul dintre scaunele din faţa biroului. Mă aşteptam să se aşeze la biroul lui. Era stilul lui să pună obiecte mari între noi în timpul întâlnirilor. Aşa că am

I -U<;v .SCDRF

Ştiut că o să am necazuri când s-a aplecat spre mine pe birou.

Förö bariere.

Cu o mişcare defensivă, m-am refag'ele scaunului cu spătar.

A strâmbat din buze şi şi-a încmeişat braţele peste piept.

Am încercat să nu-i privesc tatuajele de P te.

Bine îmbrăcat şi stilat pe dinafară, dar dacă săpai un pic dădeai de un Dominic Russo pnmi v, un ur a sexului.

— îţi mulţumesc că îi ţii Cretei, a zis.

Am clipit de câteva ori şi am scuturat capul, convinsă că nu l-am auzit bine.

— îi ţin locul? am repetat.

— lat-o că vorbeşte!

Omul ăsta nu se putea abţine cina secunde fără să mă enerveze.

— N-o să meargă, i-am zis cu trufie.

— Ce anume?

Era atât de prost încât părea amuzat.

— Nu demisionez. Fă ce poţi mai rău, Dominic Russo. Oricâte sfori ai tras ca să mă aduci aici când ţi-am spus clar că nu vreau să-ţi mai văd faţa stupidă vreodată...

— Ce crezi că am făcut? Că am trimis-o pe Greta într-o vacanţă de două luni? a întrebat batjocoritor.

- M-ai ales pe mine pentru această farsă ridicolă de job.

— Da, a recunoscut.

Mă aşteptasem mai degrabă la o negare, aşa că a trebuit să mă chinuiesc să găsesc următorul motiv de ceartă. Nu l-am găsit.

- Eşti singura în care am încredere, era cd mai normal lucru. a spus, ca şi

Ai íncredí’ir în mine? Dar ce fd de relaţii nenoro- $_{rilcn}$i tuaici. I>om?

Am avut câteva momente... intime, *a* spus, alegán- $_{(}$|u-şi cu grijă cuvintele, iar tu nu ai divulgat nici *măcar o* jais această informaţie şi nu ai încercat să te foloseşti de ea împotriva mea.

M-am simţit brusc copleşitor de epuizată. Umerii mi $_{aM}$ lăsa* d(! parei gravitaţia ar fi început brusc să funcţioneze altfel cu mine.

Nemernicul a observat şi s-a depărtat de birou.

— Aşază-te. Cazi din picioare şi e abia luni dimineaţă.

M-a condus către unul dintre scaune. Mi-am ascuns faţa în palme şi mi-am concentrat energia pe respiraţii rare, calmante, în timp ce el s-a dus intr-un colţ al camerei şi a căutat ceva.

— Nu fac asta ca să te conving să-ţi dai demisia, a zis încet.

- E ca să mă controlezi. Am văzut clauza de confidenţialitate din contract. Dacă fac o tura la bar sau mă mai duc la seara amatorilor sunt concediată.

Voiam să cred că e un fel de joc stupid al minţii, că vrea să se joace de-a păpuşarul cu viaţa mea. în sinea mea eram insă îngrijorată că era ceva mult, mult mai rău

Dominic Russo incerca să aibă grijă de mine.

— Dar poţi să ţii cursuri de dans.

Ticălos obsedat de control şi manipulator.

— Pot, nu-i aşa? Cât de mărinimos din partea ta.

— Vrei locul ăsta de muncă sau nu?

Era din nou în faţa mea, împingându-mi în faţă o ceaşcă şi o farfuriuţă. îmi făcuse ceai şi îmi plătea o sumă astronomică doar ca să mă ocup de programul lui şi să-i iau hainele de la spălătorie. Tot ce trebuia să fac era să-mi vând sufletul.

— Locul de muncă? Da. Mila ta? Nu. Mulţumiri că ţi-arn provocat un orgasm pe uscat? Cu siguranţă nu. Să poţi să mă concediezi oricând îţi vine cheful? în niciun caz.

- E alegerea ta, Ally.

Nu glumea. Lăsa totul În latitudinea mea. Puteam accepta slujba şi lăsa mândria la uşă sau puteam pleca de aici cu capul sus... şi să împachetez lucrurile tatălui meu, pentru că salariul de la administrativ, turele la bar şi cursurile de dans nu-mi vor fi de ajuns ca să-l ţin acolo.

Apoi s-a întâmplat cel mai rău lucru care se putea întâmpla.

Ochii au început să-mi ardă şi s-au umezit. Am încercat să sorb din ceai, cu gâtul încordat.

— Nu face asta, a zis răguşit.

— Ce anume? m-am răstit.

— Să nu cumva să faci asta, Ally.

- Ce? Să plâng? De ce naiba să nu plâng? Până acum n-am ßcut decât să mă umilesc în faţa ta. N u văd de ce vreunul dintre noi s-ar aştepta la altceva.

Am râs penibil, cu lacrimi. Deşi vederea îmi era înceţoşată ca un parbriz plouat, îmi dădeam seama că Dominic era în pragul panicii. S-a întins spre mine, apoi s-a gândit mai bine şi şi-a vârât mâinile în buzunare. A scos imediat una şi şi-a trecut-o peste faţă.

- Eşti mai puternică, Ally. Poartă-te ca atare.

Această observaţie prostească, dar inteligentă a fost suficientă ca să-mi controlez eroic emoţiile. A fost nevoie de un minut întreg ca să mă uit la tavan şi să nu clipesc, ca să se ducă lacrimile. Dar am reuşit.

Dominic părea uşurat.

M-am ridicat, încă strângând ceaşca, întrucât ceaiul era enervant de fabulos, iar el nu mi-l ceruse înapoi.

— Să nu profiţi de mine, Făt-Frumos, l-am

avertizat.

N-a promis, ci doar a dat scurt din cap.

- Am să fiu cea mai bună asistentă personală secundară pe care ai avut-o vreodată, dar n-o să mai fie cum a ost. u poţi avea încredere că-ţi păstrez secretele, dar eu n-am încredere în tine.

aţi zvhii lui erau înneguraţi acum. Mai mult cenuşii attîaştri. Părea că vrea să să spună ceva.

1 în legătură cu vineri noapte..., a început, yyn ridicat o mână.

_ Să nu mai vorbeşti niciodată despre noaptea aceea, de departe vom merge, noaptea aceea nu a existat.

_ Şi nici nu se va mai întâmpla vreodată, a zis cu severitate. Contractul tău nu permite.

Am depus pe loc un jurământ imaginar că-l voi face pe acest nenorocit să regrete ziua în care a intrat în George’s Village Pizza.

- Comandă-mi ceva pentru micul-dejun. Ia şi pentru tine ceva. Eşti palidă. La zece avem o şedinţă.

BI-

DOMINIC

Mi-a comandat pentru micul-dejun fulgi de ovăz.

Marţi a instituit *o* regulă de comunicare doar prin e-mail. Miercuri, când i-am dat un covrig de la brutăria din apropiere, l-a aruncat direct în coşul de gunoi. Joi a pus o barmaniţă să scrie -măgar" în spuma ceaiului meu cu lapte, când eram în afara clădirii pentru o şedinţă.

Pe măsură ce treceau zilele, era atât o uşurare, cât şi o tortură să mă uit prin uşa deschisă şi s-o văd pe Ally. în prima zi am avut fără să vrem contact vizual de atâtea ori, încât şi-a mutat monitorul computerului pe partea opusă a biroului şi s-a întors cu spatele la mine.

De Ziua îndrăgostiţilor am oferit câte un aranjament floral tuturor asistentelor de pe etaj, numai ca să-i pot oferi şi ei ceva. Am semnat cartea de vizită „Linus ca să păstreze florile şi să nu le arunce.

Când s-a terminat prima săptămână şi am trecut în a doua, a continuat să se poarte cu mine cu profesionalism rece. Ne-am evitat reciproc cât de mult am putut. N-au existat mesaje ostile sau vreo sugestie de flirt. Dacă era nevoie să semnez ceva, trimitea un stagiar la mine în birou. Dacă trebuia s-o întreb ceva, adăugam jumătate din echipă la CC în e-mail.

Mi-am ţinut mâinile departe de blestematul penis. Nu mi se părea corect, cu ea lângă birou. în fiecare noapte retrăiam dansul în poală, dar tot nu m-am atins. Nimeni în afara lui Ally n-ar mai putea să rezolve asta. Nu după ce s-a

duit şi $’’a croit drum până la Penisul meu de Parcă ar fi ¡^ jucăria ei sexuală personală.

Eram distrus, şi am găsit o oarecare uşurare în accep-

larea situaţiei.

Ceea ce mă paraliza era insă tăcerea, retragerea ei completă faţă de mine. în a treia săptămână eram deja o epavă. Nu puteam lucra în genul ăsta de tensiune. Eram pe punctul să aflu cum e să ai o problemă cu abuzul de alcool.

Singurul lucru care m-a făcut să rezist a fost că ochii ei ca mierea începeau să nu mai aibă cearcăne. Nici scobiturile din obraji nu mai erau la fel de vizibile. Ally tot venea cu mâncare la pachet, dar măcar acum îşi aducea mâncare adevărată. Numai că de data asta apăruse un nou mister. Venea la serviciu cu vânătăi ciudate şi bandaje.

Ce făcea în timpul liber? Mintea mea analiza obsesiv problema iar şi iar. Avea un fetiş pentru sexul în postura de submisivă? Avea grijă de un câine mare şi stângaci? Noul ei hobby era sculptura?

Pierdeam ore întregi din zi gândindu-mă la întrebări pe care nu voi reuşi să i le pun vreodată. Inventam scuze ca să zăbovesc pe lângă biroul ei. în fiecare seară o priveam plecând fără un cuvânt şi îmi doream să meargă cu mine acasă. Nu ştiam ce era mai rău, s-o văd toată ziua şi să nu vorbesc cu ea sau s-o văd plecând şi să nu ştiu ce face.

Habar n-aveam cum voi trece de evenimentul din

seara asta.

Christian James, designerul care îndrăznise să flirteze cu Ally, îşi lansa noua linie, iar noi, adică cea mai mare parte din echipa *Labei,* eram invitaţi la spectacol şi la petrecerea de după.

Preferam să-mi scot ochii cu o lingură decât s-o

văd pe Ally, îmbrăcată elegant, venind la petrecere. Dar nici n-aveam de gând s-o las să se ducă singură. Nu cu un designer afemeiat care toasta cu şampanie şi-şi etala gropiţele ridicole din obraji în faţa ei.

I U(V S(OH!

Vorbeam de lup. Femeia care-mi bântuia gând i orice oră din zi stătea în prag. n'« la

— Da? m-am repezit.

Temperamentul meu nu părea să aibă efectul sec asupra ei. Doar o încuraja să mă sfideze şi mai mult. °mat

A intrat în birou purtând o pereche nouă de pant A stiletto cenuşii din piele întoarsă, care se zăreau de sub manşetele largi ale pantalonilor roşii. Eram recunoscător că e în faţa mea, aşa că nu trebuia să mă prefac că nu-i admir fundul.

— Astea sunt de la Dalessandra, mi-a spus, trântind pe birou un vraf de corecturi.

Păreau să fi fost masacrate de o ascuţită peniţă roşie. Pe prima pagină era o notă scrisă pe margine.

Vino la mine.

Fusesem convocat.

Orice progres aş fi făcut înainte s-o mut pe Ally aici dispăruse – fusesem mult prea ocupat să tânjesc după asistenta mea ca să mă mai concentrez pe munca.

Am înjurat în barbă.

— Vreo problemă? m-a întrebat Ally.

încă nu se întorsese spre uşă. Presupun că spera la un loc în faţă ca să asiste la nimicirea mea, iar eu eram fericit să-i fac pe plac.

— Problemă? Adică una singură? Nu, Maleficent. Am mai multe. Inclusiv faptul că nu mă pot opri să mă gândesc la asistenta mea personală cu fundul de gheaţă ori să-mi fac treaba la standardele pe care le-a stabilit măgarul de tata.

S-a uitat la mine îndelung, încordată, apoi şi-a dat ochii peste cap.

— Ah! Aşteaptă!

Ally a părăsit camera şi, fir-ar, m-am holbat până la urmă la fundul ei.

A revenit încruntată cu un dosar.

— Apropo, sunt supărată că mă împingi să fac asta.

Ce anume?

P ni atât de jenant de fericit că-mi adresa cuvinte din mai multe silabe, încât aş fi lăsat-o să mă ples- ^peste faţă cu dosarul ne _ Acestea sunt două pagini de interior cu haine de mă hidoase de acum doi ani. Tatăl tău le-a aprobat.

13 M-am uitat la machetă. Arătau ca nişte saci de dormit • bej şi griuri. Modele afundate ciudat în ele, pe un fundal cenuşiu murdar.

- Iată una de-a ta, a zis, scoţând următoarea machetă din dosar.

Asemănătoare cu prima, înfăţişa nişte modele cu ghete de iarnă. Modelele erau în studiou, pe un platou construit din platforme cubice din lemn. Era una dintre primele machete pe care le supervizasem după ce preluasem postul tatălui meu.

- Ce vrei să spui?

— Nu face pe prostul. Nu eşti suficient de drăguţ pentru asta, a ripostat. Se vede că a ta e mai bună.

— I-am avut pe Linus şi pe Shayla în spate, am insistat

— I-ai avut în spate şi azi-dimineaţă când te-ai îmbrăcat, sau când ţi-ai decorat casa din oraş?

— Nu, am mormăit.

- Uită-te cât de bine ai reuşit asta împreună cu Linus şi Shayla, a zis, lovind cu degetul paginile făcute de mine. Ti-ai făcut treaba, Dominic. Tatăl tău

avea gusturi de rahat şi credea că e grozav. Tu ai bun-gust şi crezi că eşti de rahat.

— Mă bazez pe opiniile celorlalţi ca să-mi fac treaba.

— Cine-a zis că trebuie să fii un dictator? Ar *trebui* să te bazezi pe experienţa celorlalţi. Faci din asta un efort de echipă, nu o chestie egoistă. Şi merge. Ia uită-te la următoarea pagină.

Era o foaie de calcul care urmărea vânzările produselor de firmă prezentate.

l.l’O SCORF

— Paginile tale au făcut *de două ori* mai multe v$ₙ zări decât ale tatălui tău.

— Număra! cititorilor noştri a crescut de când sunt eu la conducere, am precizat.

— Uite ce e. Dacă vrei să ţi se plângă de milă. n-a> decât, dar mai devreme sau mai târziu ai putea foarte bine să te obişnuieşti cu ideea că poţi *face* treaba asta. Tatăl tău a condus cu prost-gust şi cu pumn de fier. Mama ta l-a lăsat. Numai pentru că tu ai altă abordare nu înseamnă că nu eşti la fel de bun, dacă nu chiar mai bun.

Am dat o altă pagină. Erau statistici cu traficul conţinutului de pe site de când eram la conducere. Filmul cu Brownie sărutându-mă franţuzeşte era cel mai popular videoclip pe care-l postaserăm în ultimele douăsprezece luni.

- De ce ai toate datele astea adunate la un loc? am întrebat nedumerit.

- Ţi-am spus că am de gând să fiu cea mai bună asistentă personală pe care ai avut-o vreodată. Ce fel de asistentă aş fi dacă nu aş avea un dosar cu „Nu te panica, şefule”?

A pornit spre uşă.

- Asta înseamnă că vorbeşti din nou cu mine? am întrebat.

Nici măcar nu s-a oprit. A ridicat pur şi simplu un deget mijlociu bandajat peste umăr.

- Nu. Mă întorc la muncă. Bosumflarea ta îmi consumă timpul de lucru.

39

ALLY

- Cum vrem să arătăm diseară? s-a întrebat Linus, bătându-se cu degetul în bărbie.

Ne uitam în adâncurile Şifonierului de la *Labei.* De obicei eram dispusă să iau orice se închidea cu fermoar şi-mi ţinea bine sânii. în seara asta voiam însă ceva mai mult.

- Vrem să fim frumoşi şi sălbatici, am decis. Ai vreun as în mânecă pentru asta?

Era nevoie de un un as în mânecă de-a dreptul miraculos, ţinând cont că în ultimele luni mă simţisem ca un coş de gunoi uman.

Mai întâi am fost stripteuză, apoi a fost cât pe ce să-l las pe tata să fie evacuat din azilul de bătrâni, iar pe urmă am (acut un pact cu diavolul numai ca să-mi ţin familia pe linia de plutire.

Linus m-a privit de jos în sus şi a ridicat sceptic o sprânceană bine îngrijită.

— Te mulţumeşti cu ceva moderat atrăgător şi moderat încrezător?

— Nu.

— Nu face cu mine chestia aia cu „ar fi nevoie de un miracol”, Linus. Ştiu că ai un as în mânecile tale fabuloase.

Cu o sclipire vicleană în ochi, a tras un sac de îmbrăcăminte de pe cuier.

- Ei bine, dacă tot ai zis...

— Cee?

- Nu pune întrebări. Du-te şi fmbracă-te, pentru Ştii că ai nevoie de cel puţin o oră ca să te fardezi şi aranjezi cuibul ăla de păsări pe care-l numeşti păr.

Dându-mi ochii peste cap. am luat sacul şi critica lui şi m-am îndreptat spre toaletă.

Toate gândurile ncortodoxe *despre cum* Lmus trebuie să fi fost într-o viaţă anterioară o majoretă rea mtr-o frăţie, exmatriculată pentru nebuniile *ei, s-au* evapora când am desfăcut fermoarul sacului.

— Ei bine, sfinte *Sisoe!*

în sac era un miracol, iar Li"“s Feldman era anu] meu bun. , „ _

Am revenit în cameră

Dacă zâna bună i-ar fi dat Cenuşărese. o rochie sey de seară, mulată pe corp, *de* culoarea purpurii sa lmi plăcea mie să spun – culoarea inimii zdrobite a Im Domin.c Russo. . A .

- Nu e chiar oribilă, a zis Linus când m-a rotrt uşor să vadă cum îmi stă.

A întins mâna. Ţinea de barete o pereche de pantofi stiletto aurii.

- îi încalţi pe ăştia şi n-o să te plângi că te rod aşa de tare încât nu poţi să meigi.

Am dat ascultătoare din cap. Eram o Cenuşăreasă supusă.

O raită scurtă prin cabina de machiaj, o jumătate de oră pe scaunul unui creator de miracole prevăzut cu ondulator de păr şi aveam o înfăţişare nou-nouţă. Nu mai exista fata săracă şi tristă care tânjea după şeful ei.

Nu. Eram o zeiţă care tăia răsuflarea şi merita să fie privită cu admiraţie.

Rochia. Oh, afurisita de rochie. Era moale pe pielea mea şi de un roşu îndrăzneţ. Fusta se desfăcea cu o despi- cătură *pe* piciorul drept. Materialul era uşor, straturi aerisite de *şifon* care se unduiau în jurul meu ca o mantie atunci când păşeam – sau când

mergeam în urma cuiva, după cum

tniit tinus. Partea de sus se termina la doi centi-

rtvi i°s . oferind nrivirii o fnsip din ahdnmnnnl

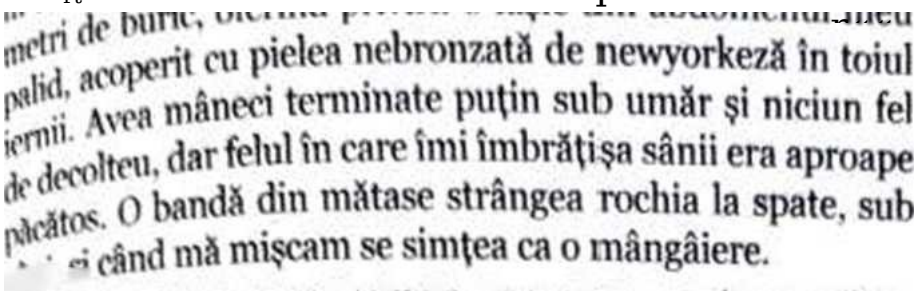
metri de burlc, palid, acoperit cu pielea nebronzată de newyorkeză în toiul iernii. Avea mâneci terminate puţin sub umăr şi niciun fel de decolteu, dar felul în care îmi îmbrăţişa sânii era aproape păcătos. O bandă din mătase strângea rochia la spate, sub și când mă mișcam se simțea ca o mângâiere.

'al"' \i nu erau numai hainele. Sau ochii fardaţi seducător, firele rujate îndrăzneţ şi părul ondulat sexy. îmi aminteam cine eram sub toate astea. Fără stres şi unghii rupte, haine ieftine sau nesomn. Eram Ally Morales şi aveam o x-aloare mult mai mare decât ceea ce vedea în mine un bărbat

- Fă bine, la naiba! a zis Linus.

La *naiba, intr-adevăr,* am dat aprobator din cap în fata reflexiei mele.

- Unde ai găsit rochia asta? l-am întrebat.

A îndepărtat o bucată de puf de pe mâneca rochiei.

- A rămas de la şedinţa foto de anul trecut. Nu am folosit-o. Niciunul dintre modele nu s-a potrivit, din moment ce a fost creată pentru cineva cu... a făcut un semn spre sânii mei; rochia fusese creată pentru asta. E a lui Christian. 0 să-i placă să te vadă cu ea în seara asta.

Am avut impresia că am detectat un pic de răutate în vocea lui.

- Ce pui la cale, Linus?

Şi-a depărtat braţele, arătând ca inocenţa în persoană, cu excepţia rânjetului care-i juca pe buze.

— Zânul tău cel bun nu trebuie să aibă intenţii ascunse.

- Acum sunt foarte suspicioasă.

— Du-te acolo şi vezi să nu cazi, m-a instruit.

— Tu nu mergi?

— Aşa? a fluturat batjocoritor mâna peste costumul negru impecabil.

— Hm... Da.

"Î U ^°PHi au o *chestie la şcoală.*

&>piii? Ai copii?

~~ ce e toată *jljmea atat de surprinsă* de asta?

A scos *telefonul şi mi-a arătat o scurtă filmare* mic" Ja-W. Adelaide şi J«,n-Charles ”*

încă mă simţeam ameţi« când am aiunŞ *i™* Unul dintre lucrurile care mi au plăcut cu *adevarat* la acest loc de muncă era maşina de serviciu. Nu conducea Nelson. ci o şoferită care mi-a deschis portiera din spate. Bancheta era ocupată de o foarte elegantă Dalessandra.

- M-am gândit să mergem împreună ca să putem vorbi. mi-a zis. bătând uşor cu palma locul de lângă ea.

Există momente în viată în care te opreşri *trag,* aer în piept şi te întrebi a cui viată o trăieşti de fapt. Spălătorese prin Midtown cu o limuzină, alături de umd drnfre cele mai influente simboluri ale modei intr-o twută evident creată pentru ea, era exact un astfel de moment.

- Arăţi minunat, a zis. Rochia asta.

— *Eu?* Uită-te la rochia ta.

Chiar aşezată şi în lumina slaba din maşină, era uluitoare. Rochia de seară avea straturi peste straturi de argintiu, gri şi crem aşezate ca nişte aripi de lebădă. De sub tiv se zăreau nişte cizme moi din piele întoarsa pentru care mi-aş fi vândut un ovar.

— Avantajele meseriei, a zis, minimalizând complimentul. în fine, cum stau lucrurile?

— Totul e în regulă, am minţit.

A început sâ mă mănânce gâtul.

— Bine? Toţi cei pe care i-ai întâlnit? Toată lumea din personal cu care ai vorbit? Cu toţii -sunt în regulă?

Nu eram pregătită mental pentru această

discuţie, după ce-mi petrecusem toată ziua pregătindu-mi vintrele pentru întâlnirea cu Dominic în afara serviciului.

V$_{I(}$ -$_{f}$ni i«i *otinge nepotrivit şeful în seara asta.*

\u-jni voi $^{at\ m}$9^{c} ^{ne}P^{otr}ivit FM seara asta. repetat blestemata asta de mantră toată ziua.

Ultimele câteva săptămâni au fost un fel de tortură . $_{tJl}$ în fiecare dimineaţă, când venea şi trecea pe lângă ¡* $_{u}$l meu. îi simţeam mirosul trupului proaspăt spălat şi * ducea gândul imediat înapoi la el acasă, la duşul lui, la Jxsthml pentru care fusesem sub acel duş.

Apoi trebuia să-mi amintesc de ce abia mai vorbeam cu el-

- Dar Dominic? a întrebat Dalessandra, strângân- du-şi buzele roşii.

- Ce e cu el? am amânat răspunsul.

M-a privit înţelegătoare.

- Sunteţi apropiaţi.

Am clătinat capul cu suficientă vehemenţă încât să-mi zboare o agrafa şi să-mi aterizeze în poală.

- Chiar nu suntem.

- Sunteţi, a insistat. E fericit? Mă urăşte pentru ceea ce i-am cerut să facă?

Mi-am dres glasul şi m-am simţit lipsită de loialitate faţa de bărbatul care oficial nu-mi câştigase loialitatea.

— Nu cred că poate spune cineva că Dominic e un bărbat fericit, am îndrăznit.

— Dar tu vezi dincolo de aparenţe, a rostit Dalessandra. ca şi când ar fi subliniat un lucru de la sine înţeles. E cu adevărat nefericit? Am cerut prea mult de la el, aşteptân- du-mă să intervină şi să cureţe mizeria făcută de tatăl lui?

îmi venea să-mi rod rujul, apoi m-am gândit că nu merită să fiu certată de Linus dacă vede pe urmă fotografii în sensul ăsta.

— Nu ştiu exact ce s-a întâmplat anul trecut, am

suspinat. De fapt nimeni nu pare să ştie, cu excepţia ta şi a iui Dom. Poate că şi asta e o parte a problemei. Dar nu. n-are nimic cu tine. Dincolo de vestele sexy şi de mârâiturile morocănoase, e un tip grijuliu. Vrea să fii fericită. Vrea să te

faeA fericită. şicred cA ştii asin. Mal cre<| rfl Mr ni d această conrersaţit. n,i ni

Noi. familia Russo. un avem ctmvvrnm|| IXdessandra ni un lâmbet trist, ’ ” 'K

Wa- nis/w?

- Poate cA ar trebui să încerci. Mai n|<M1 (|||(>ft mândră de munca pe care o face fiul tAn pentru Una. *>,i

- Doininic ştie cA sunt mândrit de el, n spus ea rigid

— DupA cum toată lumea din birou ştie că orice lu(.ril misterios se va ti petrecut anul trecut nu se va mai întâmpin' pentru cA îi protejezi şi nu vei mai lAsa pe nimeni sâ pn>fito de poziţia şi de puterea lui?

Smaraldul de pe degetul Dalessandrei a sclipit când şi-a înfipt degetele în fusta rochiei.

— Am o reputaţie de protejat, a zis cu răceală. Nu supravieţuieşti în lumea asta spălându-ţi rufele în public.

— Reputaţiile nu pot fi clădite ascunzând gunoiul sub covor, i-am amintit. Ele se clădesc din poveşti. Tu controlezi povestea ta şi felul cum e spusă... sau nu.

— Doar nu sugerezi serios că ar trebui să-mi dezvelesc sufletul în faţa lumii şi să recunosc că am fost destul de naivă, orbită de ambiţie, încât să nu observ ce se întâmplă în propriul meu birou, în propria mea căsnicie?

— Chiar dacă ai fost naiva sau oarbă – ceea ce cu siguranţă nu cred că s-a întâmplat acum nu mai eşti. Asta merită să ştie oamenii tăi.

- Oamenii mei, a repetat pentru sine. Dar dacă povestea nu este numai a mea? Dacă sunt alţii care nu vor să se afle chestiile în care

sunt implicaţi?

— Cred că aici îşi au locul conversaţiile de care ziceam, am spus, felicitându-mă pentru răspuns.

în seara asta eram consilierul cel înţelept. Probabil că era meritul rochiei.

-Cu siguranţă ai multe opinii, a murmurat Dalessandra.

— Aşa mi s-a spus. De către fiul tău. în mai multe ocazii-

— Apropo de el, te place foarte mult.

— Cred că e mai potrivit să spui că-l enervez, foarte mult- .

— Am cerut foarte mult de la el.

- Intr-adevăr.

— Sper că nu crede că-i cer să-şi pună viaţa în paranteză pentru mine, pentru funcţia asta.

Ai grijă ce zici, m-am avertizat.

— Nu cred că tu eşti acel Russo care-l împiedică pe Dom să trăiască fericit, am spus înţelegătoare.

Dalessandra m-a studiat în tăcere, în întuneric.

— I-ai mai scris ceva mesaje pe mâncare? a schimbat ea subiectul.

— Sinceră să fiu...

Am scos telefonul ca să-i arăt poza cu mesajul din spuma ceaiului cu lapte.

40

ALLY

M-am despărţit de Dalessandra, urmând ca ea să intre pe covorul roşu în galerie, în timp ce eu m-am strecurat prin spate.

Mai fusesem de câteva ori în cartierul ăsta. Era amuzant cum câţiva metri de trotuar acoperiţi cu gumă de mestecat veche şi pungi *goale de* mâncare se transformaseră peste noapte, doar cu o mătură, câteva scânduri şi un covor roşu.

Banii puteau să transforme totul peste noapte.

Mi-am examinat hainele, încântată că nu mai trebuia să mă chinuiesc să dau bacşiş mai târziu, şi mi-am urmat instinctul spre bar.

Galeria era o întindere largă de podele din beton, tavane industriale înalte şi pereţi provizorii. Actuala expoziţie găzduia un soi de artă modernă pe care nu am înţeles-o. Diagonale colorate, frânghii ciudate lipite de pânză şi o sculptură dubioasă care parcă fusese creată de un copil de grădiniţă în ziua de lucru cu plastilină.

Muzica răsuna însă seducător, luminile erau difuze şi printre participanp'i bine îmbrăcaţi plutea un zumzet de entuziasm.

Hopa. Open bar.

- Cu ce vă pot servi?

Barmanul era drăguţ într-un fel care nu te intimida. Ar fi trebuit să fiu ca altădată şi să-l consider pe el atrăgător, m locul dominaţiei chinuitoare a şefului meu de acum.

prisirea lui mi s-a plimbat rapid pe trup şi mi-

am -rit de rochie.

11,11 Vin alb- Nu. aşteaptă. Şampanie, am decis.

puă a? vărsa-o, nu s-ar păta materialul rochiei, iar . ni-ar împiedica să mă ameţesc. bU e _ s-a ftcut. mi-a zis.

Rochia asta pe tine, am auzit o voce familiară.

M-am întors şi l-am văzut pe Christian James, cel tare designer, în spatele meu, cu un zâmbet neastâm- Xit pe chipul frumos. Şi-a pus o palmă în dreptul inimii, Citând o bătaie cu degetele.

- S-ar părea că désignerai e un geniu.
- Evident, a spus, cu un zâmbet orbitor.

Şi iată gropiţele în obraji. Mmm...

Cu detaşare pur ştiinţifică, mi-am cântărit reacţiile faţă de el. Fermecător. Amuzant. Un adevărat geniu al acului şi aţei. Flirta cu mine şi îmi plăcea.

Apoi, o clipă mai târziu, mi-am venit brasc în fire când am surprins privirea lui Dominic din cealaltă parte a sălii. Stătea de vorbă cu o mulţime de lume arătoasă, dar se uita la mine.

O singură privire spre bărbatul cu blugi, bocanci şi blestemata de vestă pe care ştiam că o poartă numai ca să mă enerveze – şi bătăile inimii mi s-au accelerat ca ale unui ciclist în sprint.

Nu cumva mă excita tocmai respingerea din partea lui? Am luat o înghiţitură mare de şampanie.

Ei bine, nu va mai fi niciun fel de respingere, deoarece terminasem cu subiectul Dominic. îmi

explicase cât se poate de clar. Şi eu la fel. Mai mult, dacă aş fi fost suficient de proastă ca să mă mai ofer lui o dată, mi-aş pierde şi ultima fărâmă de respect de sine.

De-aş putea să mi-l scot însă din minte. Chiar şi acum il simţeam uitându-se la mine. Un fior de disconfort între omoplaţi şi unul de luciditate pe şira spinării. Era aproape... excitant. Aproape mi s-a făcut greaţă. *Poate că nu erau*

hormonii din lactate. Poale cd era ceva mult, mult mm grav.

- Se poate? m-a întrebai Chrtottan, oferind^ mâna. Ca sA pot vedea cum ae unduieşte materialul? |n plus, chiar îmi place sil mfl uit la line.

- E petrecerea la, am răspuns, fllcând un pic mai mult efort ca sA flirtez. , , .

Mi-a pus paharul pe burşi lual de miin4'

- Superb Te-aş vedea intr-o rochie similară, dar albă. La o mmtă pe plajă. Cu 1^«“ 'h,’>â ceremonie ai sări în ocean cu foarte no re.

-”frumoasa, îmbujorata mireasă, a reflectat el. U ce te gândeşti?

- Nu am nici timpul, nici perspectiva vreune. nunp.

El a zâmbit din nou.

- Vorbeam despre rochie. Dacă ar fi rochia ta de mireasă, ce ai adăuga? Sau la ce ai renunţa?

— Ceva strălucire.

- Ah, da, a aprobat. Ceva subtil care ar prinde razele soarelui şi te-ar face să arăţi...

— Magic.

- Exact, a zis şi a ridicat elegant o sprânceană. Poţi să te întorci?

Am ridicat din umeri. iM-a împins ca şi cum eram pe ringul de dans şi apoi m-a întors încet. M-am învârtit ca balerina fără chip de pe cutia de bijuterii pe care mi-o dăruise tata când am împlinit cinci ani, ca să-mi pun toate inelele şi brăţările din plastic.

Apoi m-a tras jucăuş înapoi. Cu un rânjet de

drăcu- şor, s-a folosit de moment şi m-a lăsat uşor pe spate, ca într-o mişcare de dans extravagantă.

Invitaţii din jurul nostru au izbucnit spontan în aplauze, iar eu am râs cu plăcere. Doamne, era atât de bine să razi.

^neva de la barul din spatele nostru a scăpat un din cristal, care s-a spart.

Permiteţi-mi să vă ajut, domnule, a spus barma- luând paharul spart de la Dominic.

nU ’ pe aproape, privirea lui era mult mai fierbinte. Am rit că rochia ia foc, îmi arde pe trup şi mă lasă despuiată, că ar fi trebuit să port din nou petice.

r – Dominic. a zis Christian, îndreptându-şi ener- spre şeful meu şi oferindu-i o strângere bărbătească de însoţită de o bătaie pe umăr. Mă bucur să te văd. Am ^it o mulţime de lucruri bune despre tine la *Labei.*

În ochii lui Dominic strălucea ceva ciudat Se uita la mine.

- Ai o clipă? Vreau să discutăm despre logistică.

întrebările erau pentru Christian, dar ochii lui Dominic imi ardeau carnea ca un fier roşu. Mâna pe care şi-a încleştat-o pe umărul lui Christian nu părea deloc prietenoasă pe când îl ducea pe partenerul meu de dans cât mai departe de mine.

— Dragă, nu ştiu care e treaba, mi-a zis barmanul privind după cei doi, dar tipul cu vestă părea că nu ştie dacă vrea să te pocnească sau să te devoreze.

Am clipit de câteva ori.

- Deci am văzut bine?

- Aia a fost de-a dreptul ameninţare nucleară. Dacă aş fi femeie şi l-aş lua cu mine în pat, mi-aş face griji că mă dezintegrează pe loc.

Asta era o problemă adevărată.

— Cred că am nevoie de încă o băutură.

- Şi eu cred la fel, a spus el, punând pe bar o altă cupă de şampanie pe care apoi a umplut-o.

Asta ca să te relaxezi după întâlnirea cu tipul-cu-vestă-care-dezintegrează-femei.

— Mulţumesc.

— Noroc, păpuşă.

M-am plimbat un pic, căutând-o pe Dalessandra, şi [am] ajuns lângă bucătărie, alături de câţiva oameni de la

marketing. Am descoperit cu înţelepciune că, dacă uang. reşti cu atenţie chelnerii, capeţi primele gustări de pe tăvile cu aperitive.

M-am uitat după Dominic în timp ce se plimba pri$_{n}$ sală. De fiecare dată când părea că VTC<^ ' J^{n} direcţia mea. plecam în grabă şi mă duce * chiar m-am ascuns la toaletă timp de douăzeci de încercând să mă calmez. Ne P^{âni}^^{ea}"'\$_{ive}$ pentnj care n de o nouă reartă sau de alte zece motive pentru care nu eram suficient de bună pent^eL

Puţem să >orb m . $_{t\ Nina}$ <j$_{e}$ la publicitate mc Russo în seara asta, a su p spre paharul cu vin.

Era înaltă şi zveltă, cu un păr ondulat rebel şi ochi albaştri care păreau sa sclipească mereu.

- Da, te rog, a răspuns Ruth, fâcându-se că leşină.

- Nu cred că e corect ca cineva atât de atrăgător să nu aibă o prietenă. Pe mine, a zis copywnteriţa Missie.

Missie era o mignonă care avea tendinţa de a cânta atunci când era agitată.

- Care-i treaba cu el? a întrebat Gola, de-a dreptul fabuloasă într-o rochie mulată bleumarin ce-i evidenţia umerii cu adevărat fantastici.

— Mda, *Ally. Care-i* treaba? a întrebat Ruth.

Toate privirile s-au îndreptat spre mine.

- Hm, de unde să ştiu?

— Lucrezi la doi metri de el. Cum de-ţi mai funcţionează creierul? a întrebat Nina. Până acum, al meu s-ar fi transformat în piure de hormoni.

- Ai încercat să renunţi la lactate? i-am sugerat.

- Ally e imună la tipul ăsta, le-a lămurit

Gola.

— Imună? N-aş merge chiar atât de departe, am spus, pretinzând că nu-mi amintesc că pusesem recent nişte baterii noi pentru vibrator pe lista de cumpărături.

- E atât de *diferit de tatăl* lui. Adică, în afară de felul în care arată, n-ai zice că sunt rude, a spus Missie.

pa. Dominic Russo n-ar înghesui pe cineva lângă CH să-i «rote Pen'sl,l» a fo8* G°la de acord. scr0' Nu.nu «''*fi*1** *asta ' C ^ar t*acfl e(l ~ *eu – ar vrea.* _

Nu e păcat? a oftat Missie.

Ani râs toate şi un strop de şampanie mi-a ajuns pe nas.

- Nu credeţi că e puţin ironic, nu-i aşa, că tot ceea ce e hărţuire din partea unuia ca Russo tatăl ar fi binevenit din partea fiului? a comentat Gola.

- Consimţământul face ca totul să fie sexy, a zis Ruth.

- Să bem pentru consimţământ, am spus, ridicând paharul.

— Aş consimţi de tot cu Dominic Russo dacă m-ar lăsa, a mormăit adorabil de beata Missie spre fundul paha- nilui de cocteil.

- Chiar s-a întâmplat aşa ceva? Adică lângă xerox? am întrebat, readucând discuţia în direcţia de la care pornise.

- Fată, Paul Russo a fost un hărţuitor pe bune, m-a lămurit Nina. în ziua în care a plecat, câteva dintre noi am ieşit la prânz, am cumpărat şampanie şi am ţinut un toast de bucurie că nu vom mai fi ciupite vreodată de fund.

— Apoi am toastat iarăşi când a venit

Dominic, a adăugat visătoare Missie. Pentru că e atât de frumos.

— V-aţi gândit vreodată să-i spuneţi asta? l-am întrebat.

— Ce? Că-l considerăm teribil de atrăgător? Diabolic de sexy? s-a încruntat Nina.

— Oh, nu. Mă refer la partea în care vă place că e aici şi că lucraţi cu el.

— Adică să vorbim pe bune cu bunăciunea aia de bărbat? Nu. Nu, mulţumesc. M-am lovit o dată de el când ieşea din sala de şedinţe şi în loc să mă scuz am fugit în baie. Baia bărbaţilor, s-a confesat Missie. E atât de frumos şi de

neguros. aşa. şi aş \Tea să fiu eu cea care-l îmblân arată dragoste. a cântat ea ultimele cuvinte în stil*Br

- Par e de neatins. Cred că asta îmi place^tumult la el. Dacă aş pune mâna pe el. aş fi inimoasă i bită şi. evident. foarte bună în pat, pentru că nu e *p?* bărbat care se mulţumeşte cu mai puţin, a suspinat Ruju

Mi-am ascuns râsul cu o altă înghiţitură de şam,, '. Dominic ar muri, la propriu. dacă ar auzi discuţia asta

— Cum e să fii asistenta lui? m-a întrebat Gola.

- Da. varsă tot. Toate detaliile.

De ce încerca *toată lumea să smulgă informaţii* de *mine despre el în seara asta?*

— Oh. nu ştiu. îi place ceaiul. E morocănos pe dinafară, dar e un om în general de treabă.

Aşteptau cu nerăbdare mai multe bârfe despre Dominic.

— Ascultă când îi vorbesc. E grijuliu, conştiincios. îi pasă de ceea ce face. E clar că nu seamănă cu tatăl său. Una peste alta, e un şef bun.

— Voi aveţi tot felul de meciuri acolo. Pe bune dacă asta nu e o chestie sexy. Vreau să fiu ca tine când o să fiu mare, a cântat Missie.

— Ne enervăm unul pe altul, asta e tot Sunt cu el numai până când revine Greta. Sper că o să am şi eu cândva un soţ care să mă ducă într-o excursie de două luni prin Europa. Să bem pentru asta!

S-au uitat una la alta.

— Poftim?

— Nu soţul ei i-a făcut surpriza, a zis Nina. Dominic a trimis-o.

41

ALLY

Clipeam aşa de des, încât genele mele semănau cu nişte aripi de colibri.

- Dominic a trimis-o pe Greta în Europa? am intre- bat-o pe Nina. mimând nonşalanţa.

- Adorabile doamne, ar vrea vreuna dintre voi…

— Nu acum, Cari! am ţipat la chelnerul care se apropia cu tara cu creveţi şi care s-a îndepărtat imediat.

- Oh, da, a răspuns Nina. Am auzit de la o prietenă a unei prietene. Dominic personal a aranjat perioada concediului la resurse umane. A sunat-o acasă pe Jasmine – morocănoasa care nu se pricepe sa facă poze – la ora două, intr-o noapte de vineri şi i-a zis că trebuie să rezolve treaba în weekend.

- Ea nici măcar nu era acasă. Era într-un club cu un cântăreţ de jazz super, pe care l-a cunoscut într-un tur al tavernelor.

— Stai o clipă. Morocănoasa Jasmine de la resurse umane, aia care îţi face poze când strănuţi, merge în cluburi cu cântăreţi de jazz? m-am mirat. De fapt, nu contează. Continuă.

- în fine. A spus că a fost un fel de a-i mulţumi pentru că i-a suportat rahaturile atâta timp. A plătit din buzunarul lui concediul *şi* călătoria. Vă daţi seama? s-a entuziasmat Nina.

- I-a două noaptea, într-o vineri? am întrebat.

< ’<’ «• li IAHII În ora nln din n<Mi|Hc do a doi* (.4 lh hnlr *A şl trlinllA nnlMeiiln În M»"|MI | wnim *doufi* /(lh/? ’ Inlri’biil (i'oln

l’oalr 111 vAzul comlţAnd *O trlinfl, mn /.În Hulinifi*

-Şlimn rxnrl (V fllciiw În *vliieren iiceen. A* ftMf |M xlnuitlv dotiA miniilr dupA re mn leşll hi *urnl/fl* din l/Mmlnţ# lui din oraş.

Aveam nevoie de Incfl o bAiilurA de În *bannaiiiil* pmlwihil biacxiinl.

A doua zi dimineaţă aveam *promovarea* şl *În,nunul* d(. angulare. Ştiam cA mA manipula«!. Atâta *doar* că *nu reali-* zasem cât de diabolic fiisc.sc. M-am gândit că *vu profit» da* situaţie, nu că-şi va păcăli secretara cu un *concediu plătit* dc şaizeci de zile.

- Nu vreau să stârnesc fabricii de zvonuri, Ally, a zjg Nina. scoţându-mA din starea inconştientă de amărăciune, dar eu cred că te place. Te place cu adevărat.

- Sau te urăşte, a adăugat Missie. Sincer, nu ne putem decide. Am analizat asta pe toate părţile. Personal, sper că te urăşte pentru că-şi păstrează dragostea pentru mine. Se uită la tine de parcă ar vrea să te sugrume sau să te arunce în faţa unui vehicul în mişcare sau...

—... să te reguleze până nu mai poţi, a completat îndatoritoare Nina.

M-am înecat cu propria salivă.

- Fetelor, nu e ca şi cum m-aş culca cu cineva ca să capăt o funcţie. Iar Dominic oricum nu e interesat de mine.

- în primul rând, tu nu eşti Mălină. Nu ţi-ai regula .şeful ca să avansezi. L-ai regula pentru că e atât de fierbinte, încât pun pariu că poate să-şi prăjească ouă pe abdomen, a insistat Gola. A zis el

aşa ceva? Că nu e interesat de tine?

Am închis ochii.

- De multe ori.
- Minte. Minte cu neruşinare, a strigat Ruth.
- N-am mai văzut un bărbat care să se uite aşa la o femeie. Ca un copil care se uită la vitrina unui magazin de

•« vrea să spargă geamul ca să ajungă la bomboane, eu ochi sticloşi.

8 05 ¿i bine, e o imagine stânjenitoare, am zis.

\ni simţit un fior fierbinte în jos pe şira spinării.

L Se uită la tine chiar acum, a spus Nina fără să-şi buzele, ceea ce făcea totul şi mai straniu.

n11Şte Toate, în afară de mine, s-au întors să se uite la pominic-

- E clar că vrea s-o arunce de pe acoperiş.
- După ce-i oferă vreo zece orgasme.

__ Ţe rog, pot să fiu ca tine când o să fiu mare? a cântat şoptit Missie.

_ De ce nu vă cuplaţi? a întrebat Ruth, făcându-şi vânt cu şerveţelul de la cocteil.

- în afara faptului că nu sunt genul lui, el nu e genul meu, nu e interesat de mine şi sexul cu un coleg de muncă e oideea rea?
- Mda. în afară de toate astea, a zis Ruth.
- Tatăl lui, am spus.

M-am confruntat cu patru femei confuze.

- Stai, că m-ai pierdut, a început Gola.

— Crede că vă e frică de el, din moment ce nu îl priviţi în ochi şi vă ascundeţi în toaleta bărbaţilor. Ştiţi, ca şi cum ar fi un ah pervers.

- îţi baţi joc de noi? s-a auzit în cor, suficient de tare încât jumătate dintre invitaţii din sală s-au întors să vadă despre ce era vorba.
- Oh, Doamne! Reveniţi-vă, le-am spus în şoaptă.
- Ştiţi, dacă am cobori nişte bariere, poate că

s-ar da la Ally, a propus Ruth.

- Să coborâţi bariere? Fetelor, nu cred că ar trebui să conspirăm împotriva conducerii.

- Conspirăm *pentru* el. Nu împotriva lui, a zis gân- ditoare Gola. Dacă Dominic înţelege că noi l-am considerat

ce' [a,n n]"[n]P«nii CU *Inrfllllli, pMilr* [cn S/]

[Ma,n,,,ıs]""AnânrAlx»ml»o'mn. [Pı^]

. Nu. nn. mi. oh! *Nimeni mi conspirA pentru nin.;* [N,,n]<'n. nu mănâncă VHN»IMHUIM[M]HIA.

[Z]W. tu eşti genul de zâiiA *lumii de care* [aV<,n] [ncvo,](' toate. a insistat Niiwi. *Himn ţArAiicuţA...*

Hei. sunt din Jersey, pnwtu(o.

Nina a tăcut spre mine un semn *de indiferenţă.*

" $$$•' Spuneam ceva. Biata (Anlncu(ă din *Jersey* a wnit în manele oraş şi a *pus <x'hii pe su| wrbul şi morocă- nasul* şef cane refuză să se îndrăgostească de cineva. El [Vw]e însA ceva special la ea. Ceva nu a mai văzut la *nicio femeie.*

— Eu vreau să tiu s|x*cială, s-a *văicărit Missie.*

- lişti. Toate suntem speciale, am insistat.

Am simţit din nou *fiorul. De data asta a pornit de la* călcâie şi s-a răspândit în tot *corpul.*

— Vine încoace, a cântat Missie.

— Fiţi relaxate, fetelor. Pentru numele lui Dumnezeu, relaxati-vă, am şuierat.

— Practic *dă la o parte oamenii din calea lui, a observat Ruth.*

Speram din suflet că exagerează.

— Bună, frumoaso. Ai chef să faci furori?

Christian a apărut lângă mine şi a fost cât pe ce să fac infarct. Mi-am pus palma peste inimă.

— Vai de mine! De unde ai apărut?

- Oh de la bar, a zâmbit el şi a zornăit un pahar cu cubun *de* gheaţă. Am o idee. Vino cu mine.

Eram mai în siguranţă cu el decât cu *torpila sexy care* se *mdrepta spre mine. Am luat mâna pe care mi-o Ed l-am lăsat să* mă tragă după el. [,ense şl]

Cinci minute mai târziu, un designer în plină ascen- siuneera în genunchi în faţa mea, cu mâinile pe sânii mei.

__ Auj Ala e un sân! am şuierat. Mă tatuezi?

_ îmi cer scuze, a zis Christian printre acele pe care] între buze. încearcă sâ stai nemişcată şi n-o să te le ţinea

n1*’ _ Ştii, aştept măcar o cină şi nişte băuturi înainte să un tip să mă pipăie.

~ Aici e ceva cu totul profesional. Te asigur, a zis, ^nd lasciv. Nu că n-ai avea o conformaţie perfectă, bineînţeles»

- Oh, bineînţeles, mi-am dat ochii peste cap.

- Atâta doar că am multe obsesii şi o atenţie limitată. Kcum nu prea mă pot gândesc şi la altceva. Tu poţi?

S-a lăsat pe călcâie şi şi-a admirat munca.

— Oh, nu cred că e momentul. Mai mult, seara asta e a ta.

A prins partea de jos a rochiei şi a fluturat-o.

- Ştii ce văd când am în faţă o grămadă de material şi o femeie frumoasă?

- Bănuiesc că nu numai o grămadă de material şi o femeie frumoasă.

A ridicat un deget.

- Bravo, isteaţo.

L-am ajutat să se ridice în picioare.

- Văd o poveste şi încerc s-o spun cu croieli şi culori, aţă şi accesorii.

- îmi place, i-am spus gânditoare paharului cu şampanie acum trezită şi încălzită.

M-am agăţat de ideea de a-l folosi ca recuzită. Şi apoi, n-am vrut să fiu beată la muncă şi să mă arunc asupra lui Dominic sau să-l arunc pe el de pe acoperiş.

- Vrei să ştii ce văd la tine? m-a întrebat

- Nici pe departe.

— Văd magnetism sexual. Luptă. Cineva care nu-şi trăieşte viaţa pe care şi-a propus să şi-o construiască, a zis gânditor.

— Eşti ca una dintre ghicitoarele acelea

care spUn prostii general valabile până când nimeresc ceva care se potriveşte? am glumit.

El a zâmbit, apoi a continuat.

- Văd o femeie care ar face «7^nt“enii i-au câştigat loialitatea. Cineva care up pe mai jx>t să lupte. Văd pe cineva care se P e e ş> cu dinţii pentru ceva... • Şi maj văd că ai o relaţie încruntat la paharul cu şampan

Ch™^"s™, »«■ O — ««“■ '“»! >

să mă sperii. , . v

- Nu trebuie să te simţi stingherită. Eşh uimitoare.

Asumă-ţi asta.

— Acum chiar nu pot să-mi asum nimic.

- Aici e punctul în care intervine rochia. Eşti uluitoare. Şi îndrăzneaţă. Iar şeful tău va fi păscut de un infarct în aproximativ o jumătate de oră.

— Nu-mi pasă dacă Dominic n-o să se mai uite niciodată la mine, am minţit.

Imediat a început să mă mănânce gâtul.

Rânjetul lui Christian îmi spunea că nu mă crede.

— Chiar nu-mi pasă, am întărit. A avut o şansă, iar eu mă respect prea mult. Nu vreau decât să-l fac să sufere. Mult, dar nu suficient de mult cât să-mi pierd locul de muncă. E o graniţă subţire.

Şi-a etalat la mine una dintre gropiţe.

— Atunci hai să-l facem să sufere.

- Eşti sigur că asta e în regulă? Sunt un nimeni în lumea modei şi nu arăt nici pe departe ca restul femeilor de aici.

M-am uitat în jur la modele – o mare de coafuri, achiaj şi manichiuri. Toate erau pe jumătate dezbrăcate şi Tctisite- încă o zi *obişnuită la serviciu.*
P -Tocmai asta e interesant. în plus, niciodată nu închei un spectacol alături de cineva. Iar presa o să vuiască. Nu te superi, nu-i aşa?

— E posibil să-ţi distrug tot spectacolul, lansarea, cariera şi apoi viaţa. Nu sunt prea norocoasă în ultimul timp-

— îmi asum riscul. Poate că ar trebui să rişti şi tu.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în câteva luni casa va fi vândută, facturile tatălui meu vor fi achitate, iar eu mi-aş putea permite să risc un pic. Poate să încep o viaţă nouă undeva departe de Dominic Russo. Poate pe Coasta de Vest. Sau, Ştiu eu, Thailanda? Deşi nu m-aş simţi bine să-l părăsesc pe tata. Nu acum. Poate doar o vacanţă în Thailanda?

Concluzie. O mică acţiune hazardată în lumea modei nu va avea niciun efect asupra vieţii mele.

— Eh, în fine. Hai să facem un pic de scandal, am decis.

- Bun. Va fi distractiv, m-a asigurat el.

42

DOMINIC

Spectacolul începea, în sfârşit, *iar eu eram mai* decât recunoscător, *mult că asta însemna* că în treizeci *de*

m‘nU A) puteam să mă lipsesc în sfârşit de conversaţii de

^i i *

B) aveam timp să-mi iau încă o băutură

C) puteam să plec acasă şi să uri de Ally şt de

bleste- mata ei rochie roşie.

Să mă mint devenise noul meu hobby preferat

Bineînţeles că arată aşa în haine de lux. Jumătate înger, jumătate diavol în rochia et roşie Dar la fel aş fi de tentat s-o privesc din celălalt capăt al mcăpent dacă ar apărea în pantaloni de trening şi tricou cu mpnmeu *I Heart NYC.*

Eram atras de ea. Inexplicabil. Nedrept. Prosteşte.

Şi trebuia să fac ceva să mi-o scot din minte. Era din ce în ce mai nesănătos. Săptămâna asta chiar am căutat programul studioului unde preda cursuri de dans şi m-am gândit să-l pun *pe* Nelson să mă ducă acolo după curs. Apoi m-am gândit ce simt hărţuitorii fată de victimele lor, aşa că l-am pus să mă ducă într-un bar.

Băusem prea mult în seara asta, dar dădeam vina

pe mama. Când eram beat se pare că eram mai acceptabil decât treaz. Mama mă încurajase mereu să beau ceva înaintea evenimentelor sociale, ca să nu cumva să sperii vreun publicitar.

Dacă beam prea mult – ei da, uite că băusem prea mult – chemam un Uber să mă ducă acasă şi puneam un stagiar să ia maşina.

Am lăsat paharul gol pe bar şi am aşteptat. Barmanul în vestă cu lamé auriu mi-a aruncat o privire de cunoscător.

— O noapte grea? m-a întrebat, umplându-mi paharul.

— Adevăr grăieşti.

La naiba, amabilitatea lovea deja. Am luat băutura proaspătă şi m-am întors să cercetez sala de bal. *Unde era ea?*

Nu vedeam o zeiţă în roşu. Stătuse pe lângă bucătărie ca să prindă mai multe aperitive, ceea ce m-a făcut imediat să mă îngrijorez că nu folosea noul salariu pentru a-şi cumpăra mâncare adevărată. Petreceam mult timp îngrijorân- du-mă şi punându-mi tot soiul de întrebări despre ea.

Ce mânca la sfârşitul săptămânii.

Ce făcea noaptea târziu când nu putea să doarmă.

Dacă se gândea la mine pe jumătate cât mă gândeam eu la ea.

Nu o mai văzusem de când îmi făcusem curaj să mă duc să conversez cu femeile cu care vorbise ea. Era rezonabil să-l întreb pe omul de la vânzări despre dimensiunile reclamelor online. Şi m-aş fi putut uita la Ally. Poate chiar să-i zâmbesc.

Dar ea dispăruse. Alungată de blestematul designer care ar fi trebuit să-şi facă mai multe griji legate de succesul noii colecţii decât de o femeie într-o rochie.

Chiar dacă era Ally. *Mai ales dacă era Ally.*

Mă ucidea chestia asta distantă, profesională, cu ea. Mi-era dor să stea pe biroul meu şi să se certe cu mine. Mi-era dor de scânteile care apăreau când ne certam. Mi-era dor de ea.

Luminile au început să scadă. Un zumzet de

entuziasm străbătea sala, iar oamenii îşi căutau locurile pe lângă podium, pe scaune îmbrăcate cu în alb.

LUCY SCORE

N-o vedeam pe Ally şi deja nu mai ascundeam că 0 căutam. L-am oprit pe Irvin din drumul spre pnmu răni

— Ai văzut-o pe Ally? l-am întrebat.

— Pe cine?

- Asistenta mea. am răspuns s« Trăiam intr-o lume în care to

cunoască. al Naţiunilor

— Cred că am văzut-o mtr

Unite††, a chicotit. enervat. Aveam de gând

Un alt comentariu care m-a curân(j să deschid subiectul Irvin cu mam .

- Vreau să zic, dacă probabil prin.

- în rochia aceea? Dacâ tjp. tr-un colţ de pe aici, împreun. ci patru

Dintr-odată am vrut ' Un stomacul gol. Şi pahare cu whisky' ce mă lovise era un pic apoi să lovesc pe cineva. Sau invers.

Pian neclar.

locurile în primul rând.

— Eşti bine? m-a întrebat.

Am fost şi mai bine.

- Minunat, am mormăit.

- Miroşi ca o distilerie, mi-a şoptit.

— Tu miroşi chiar foarte bine, am zis ursuz.

Buzele ei s-au arcuit într-un zâmbet amuzat.

- Mulţumesc.

Cel puţin mama credea că sunt un angajat

†† Joc de cuvinte. Ally înseamnă „aliat” în limba engleză (n. tr.).

cuminte şi nu vânător de femei sinistru, obsedat.

Nu credeam că-şi permitea să fie dezamăgită de amândoi bărbaţii importanţi din familia ei.

A început prezentarea şi m-am uitat cu o urmă • teres.în timP ce verificam cu atenţie feţele celor din ’? Ip ne cealaltă parte a podiumului. Nicio rochie roşie. &deAlly.

problema cu moda e că implică multă promovare, timp investit, bani şi energie pentru câteva minute de ”¡“rie Modele au trecut pe lângă mine una după alta. Femei Ş moaşe în haine frumoase. Niciuna dintre ele nu se com- |nl insă cu asistenta mea personală dispărută în misiune.

în cele din urmă s-au aprins luminile şi atunci am gâsit-o-

La braţul lui Christian „Cel sortit pieirii” James.

Au parcurs podiumul braţ la braţ, râzând la o glumă pe care n-ar fi trebuit s-o facă. în jurul meu era agitaţie. Nu ştiu dacă o cauzase rochia, creatorul sau fata. *Fata mea.*

La final, a facut-o să se învârtă ca o afurisită de balerină. spre încântarea spectatorilor care aplaudau.

Mama mi-a făcut semn cu cotul.

- Aplaudă, nătărăule, mi-a zis în colţul gurii.

.Am aplaudat cu o lipsă clară de entuziasm, imaginân- du-mi că strivesc între palme faţa lui Christian. Acum se întorceau, încă râzând şi cu mulţimea încă aplaudând. Erau urmaţi de restul modelelor pe care nici nu le mai vedeam, pentru că atenţia mea era centrată în totalitate pe mica inimă albă din perle cusută pe pieptul rochiei.

Chiar peste sânul drept al lui Ally.

Şi frântă artistic în două.

Exact la fel cum ar fi faţa lui Christian dacă aş coase-o personal.

43

ALLY

Bun. Aşadar, fusese al naibii de plăcut să defilez pe podium într-o rochie frumoasă, la braţul unu> bărbat foarte atrăgător, prin faţa celui care m-a respins repetat.

Când m-am întors la petrecere, eram aproape veselă şi brusc epuizată.

Voiam să duc acasă, să mă ghemuiesc m pat ş> să retrăiesc în minte, iar şi iar, şocul Im Dom. Mai stau încă douăzeci de minute, îmi iau rămas-bun şi mtr-o oră sunt în P^{at}-

— Oh, bunule Dumnezeu! A fost uimitor. Tu ai fost uimitoare, a scâncit Gola.

- Mă gândesc să te omor şi să-ţi fur identitatea, a cântat Missie.

Am avut senzaţia că a glumit doar pe jumătate.

— Cum să nu, e un gând care n-are nimic sinistru, i-am spus.

— A fost incredibil, a spus Ruth, aruncându-şi braţele în jurul meu şi îmbrăţişându-mă strâns.

— Mulţumesc. Acum mi-ar prinde bine o băutură.

Ne-am îndreptat în grup spre bar. Când am comandat, barmanul mi-a zâmbit cu viclenie şi s-a aplecat spre mine.

— Mai devreme, cineva cu o vestă aproape la fel de sexy ca a mea a cercetat frenetic mulţimea ca să te găsească.

Am zâmbit. învinsesem. Era o seară fantastică.

O femeie foarte tânără, pe care nu apărut

lângă mine şi a scâncit. *o Cllno #e am, a*

- Fată, eşti *deja* în tendinţe.

Mi-a pus telefonul în fa$_t$ă. Un *bloßer de* nvu« *tase pe Twitter o fotografie de la* finalul oreren» P"' *Christian râzând la capătul podiumului.* *Mni ” eu şi*

Christian James încheie prezentare ! femeie misterioasă în 'rochieinirnöfrantö“ 0

Am fost aproape euforică.

Apoi m-am întrebat unde e Dominic

Apoi mi-a venit şi *mi plesnesc* întrebat.

Va trebui să port un elastic la încheietură şi să mă plesnesc ori de câte ori mă gândesc la el. în ritmul ăsta o să ajung să-mi amputez mâna în douăzeci de minute.

Podiumul de defilare fusese demontat în cuburi artistice şi rearanjat sub formă de scaune incomode. Toată lumea mergea la bar de parcă ar fi fost ultima comandă iar aperitivele micuţe nu făceau faţă alcoolului. A fost distractiv, dar am avut senzaţia că la petrecerile de Crăciun de la birou se întâmplă lucruri la fel de rele.

Inhibiţii pierdute, limbi dezlegate şi rahaturi ieşite la iveală.

Voiam să plec de aici înainte să se întâmple aşa ceva. I-am arătat lui Dominic cât de minunată sunt, iar acum venise timpul să plec odată adasă şi să mănânc, în pat, nişte resturi.

încă cincisprezece minute şi o să mă strecor spre ieşire. O să aţipesc probabil în metrou, arătând imposibil de fermecătoare.

Am şchiopătat spre unul dintre cuburi cu paharul cu apă, întrebându-mă cum să ajung până la cea mai apropiată staţie de metrou cu pantofii ăştia. încă nu m pnn deam ce e de făcut.

(,<‘ chcl *H IpgAnnt în* W« mcn al* *do* W încât n f(Rl cft f |w cc qft mfl *loveji.Hcft* în *nas. De* r K‘‘ crn n,<'?nl Doininic, cu *„„Mc noastre paltoane atâr-* nntc pe un umflr

- Te joci de-a ().)rnh? Afl1 *câştigat o maşină? am* întrebat cugryă.

. , – Ai câştjgnt onoarea de a mă ‘'•lce flCasâ; mi’« ™ înclinând capul şi forând ca *rjmbetul lui să pară vertical.* >■#' mâl de frumoasă, *Malef.* ăăă... *Maicii*- Ally. Asta e ”»'"ele tău? Allv sau e Allison?*

- Oh, Doamne. *Auzisem zvonuri despre cum e* Pominic beat, dar nu mi-am închipuit că era chiar aşa. Era adorabil... *şi niciun caz capabil să funcţioneze ca irector* de creaţie în momentul *ăsta. Trebuia să-l duc acasă.*

- Hai să mergem, şefu’, i-am spus, smulgându-i cheile din mână.

— Mda, a zis *ca un nătărău.*

Zâmbetul lui era atât de dulce, că mă dureau dinţii.

Oh, *nu! Nu, nu, nu. Nu se* va întâmpla. Nu-i *voi ceda acestui Dom beat şi dulce. Nu! Voi fi hotărâtă în decizii, rezilientă sau cum se mai spune în asemenea împrejurări.*

— Haide, barosanule, i-am zis, luându-l de la petrecere şi conducându-l spre ieşire.

Afară era frig de îngheţau pietrele, iar Dominic cel beat a insistat să poarte pe umeri paltonul meu, pe motiv că „miroase bine”. Aşadar, am îmbrăcat din nou paltonul lui din lână şi l-am cărat spre parcare. Măcar de data asta purtam pe dedesubt şi altceva decât petice şi chiloţi tanga.

- De ce nu foloseşti un şofer? l-am întrphot

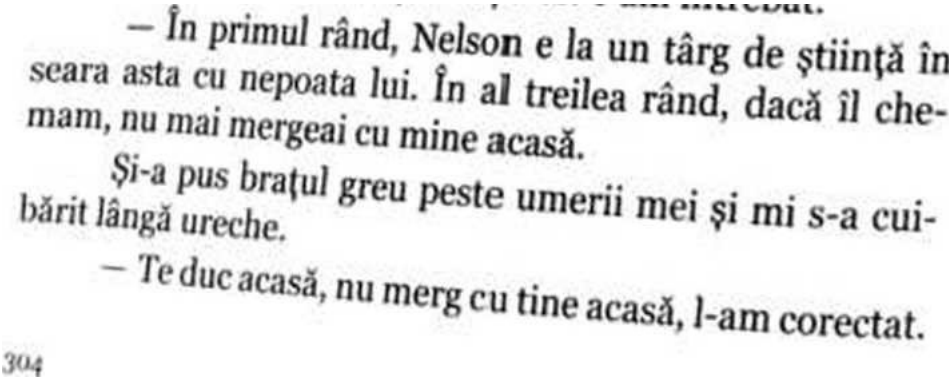
— În primul rând, Nelson e la un târg de ştiinţă în seara asta cu nepoata lui. În al treilea rând, dacă îl chemam, nu mai mergeai cu mine acasă.

Şi-a pus braţul greu peste umerii mei şi mi s-a cuibărit lângă ureche.

— Te duc acasă, nu merg cu tine acasă, l-am corectat.

304

Cheile erau de la Range Rover, şi datorită alarmei de c telecomandă – pe care Dominic a activat-o îndatoritor de câteva ori – am localizat maşina la al doilea nivel.

I-am deschis uşa de pe partea pasagerului, fiindcă el nu părei* în stare singur. Dar n-a urcat, ci m-a cuprins în braţe.

- Ce faci?

Cuvintele mi se înăbuşeau la pieptul lui.

Şi-a trecut palma mare prin părul meu, probabil un pic mai apăsat decât intenţionase. Degetele i s-au încurcat neîndemânatice în agrafe.

- Te îmbrăţişez.
- Văd şi eu. De ce?
- întotdeauna mi-am dorit, a recunoscut.

Inima mi s-a topit ca untul integral cu sare. Dom în varianta lui beată era sinceritatea în persoană. Oh, călătoria asta va fi amuzantă.

Mi-am cântărit opţiunile şi, în cele din urmă, am cedat şi i-am cuprins talia. Şi-a pus capul pe creştetul meu.

— E cu adevărat plăcut, a bolborosit fericit.

La naiba! Aşa era.

Şi-a transferat din ce în ce mai mult greutatea asupra mea, până când am ajuns singurul lucru care mai susţinea cele peste nouăzeci de kilograme ale lui de muşchi.

- Bine, amice[7]. Hai să te urcăm în maşină.

- Eu nu sunt Buddy. Buddy e Buddy, a insistat. Doctoriţa Chopra îl adoră pe Buddy.

- îl adoră, nu-i aşa? am zis, ghidându-l spre locul pasagerului.

- Da, a dat frenetic din cap. Zice că soţia lui se descurcă de minune.

- Asta e bine. Ai grijă să nu te loveşti la cap.

S-a lovit la cap.

[7] în engleză, Buddyfn.tr.).

— Au!

— Eşti bine? l-am întrebat, cuprinzându-i obraji] în palme ca să verific dacă-i curge sânge.

în lumina asta, ochii lui erau aproape indigo.

— Pot să te îmbrăţişez în maşină? a şoptit.

— Mai bine nu, fiindcă o să conduc.

Părea atât de trist încât mi s-a frânt mima în două.

- Oh! a mormăit, apoi s-a înseninat. Se poate un milkshake?

Am oftat. Abţinerea de la lactate nu-mi rezolvase problema, iar un milkshake suna foarte bine în momentul ăsta.

— Bineînţeles. De ce nu?

l-am pus centura de siguranţă, descoperind accidenta] că omul se gâdilă, apoi m-am urcat la volan. Am pornit maşina şi am dat drumul la încălzire în scaune, poi am încremenit.

— Dominic Russo.

Capul lui s-a legănat într-o parte ca să mă poată privi adorator.

— Eu sunt ăla.

- De unde o cunoşti pe fizioterapeuta soţiei

lui Buddy? l-am întrebat.

S-a aplecat în faţă.

— De unde ştii că *o* ştiu?

— Tocmai mi-ai spus.

— Adevărat?

— Eşti beat, nu prost. Spune tot, Făt-Frumos.

— N-ar trebui să spun.

— Cine zice asta?

- Eu. E secret.

— Ai angajat-o pe doctoriţa Chopra pentru Buddy?

- Bineînţeles că nu, a zis foarte serios, apoi a început să râdă. Am angajat-o pentru soţia lui, pentru că eraţi

ln»te g<>n: ■oh' n"llily c cel mBl bun om dln i*tori« lumHI* xmiinic |l-a «nnoţil Imitaţia relativ corecta cu un geat atât de larg. încil1 er" ei' P® " "s »P"1** geamul.

- Au!

- Dominlc, poate încerci «ă nu te mai agiţi atât de mult.

- Bine.

- De ce ai făcut asta pentru Buddy? îl cunoşti măcar?

- Am făcut-o pentru tine.

Zidul meu se dărâma cărămidă cu cărămidă şi nu voiam să cedez. Am dat înapoi şi am găsit drumul spre ieşirea din parcare.

- Să nu-i spui lui Buddy secretul meu, mi-a spus când am ieşit în stradă.

— De ce nu vrei să ştie? Faci ceva extraordinar pentru soţia lui.

- Şşş! a făcut, punându-mi un deget peste buze şi apoi din greşeală peste nas. Nu trebuie să ştie acum. în felul ăsta, *el* a câştigat. *El e* eroul.

- Oh, Dom.

La naiba. Inima mea frântă încerca să se lipească la loc, doar ca să se îndrăgostească din nou de el.

- Jură pe roşu, mi-a zis, întinzând degetul mic spre mine, periculos de aproape de ochi.

-Ah!

M-am ferit, ca să evit să-mi pierd vreun ochi. Maşina a urmat mişcarea şi a ajuns pe cealaltă bandă.

Am răspuns claxonului furios al taxiului de acolo cu degetul mijlociu.

— Mda, bine. Eu îmi pierd un ochi aici, iar tu ai fi trebuit să ştii să foloseşti frâna. Mare lucru!

- Ally, a şoptit Dominic.

— Dom, sunt un pic ocupată încercând să nu evităm un accident.

- încă nu mi-ai jurat.
- Oh. fir-ar al naibii. încercând să nu l-am prins degetul mic cu <> ’ bnzc|e degp

mă îndrăgostesc de idiot când şi* tele noastre împletite.

44

DOMINIC

Mă simţeam încălzit şi confortabil, în siguranţă şi pricit, şi foarte, foarte beat.

N-o puteam îmbrăţişa pe Ally pentru că şofa, dar mă uteam înfăşură în paltonul ei, aşa că mi-am vârât mâinile pe mâneci şi l-am purtat ca pe o pătură.

- Ce fel de milkshake vrei? m-a întrebat, blocând o maşină în parcare şi oprind în faţa arcadei aurite.

Era aşa de frumoasă.

_ pff, am pufnit. Singurul fel care există.

Ea a ridicat o sprânceană.

- Cu ciocolată?

- Mm. Nu folosi cuvinte cu dublu înţeles în faţa mea, am avertizat-o.

Mi-a aruncat un zâmbet care spunea „ce prostuţ eşti" şi, în starea în care mă aflam, m-am gândit că o să-l ţin minte toată viaţa.

- îmi place când îmi zâmbeşti.

Zâmbetul ei a pălit şi mi-am dat seama că am spus cuvintele cu voce tare.

- Ups! Se pare că nu trebuie să spun chestii de genul ăsta.

- Ce alte chestii n-ar trebui să spui? l-am întrebat.

- Că mă gândesc tot timpul la tine şi vreau foarte tare să te văd dezbrăcată.

Undeva în adâncul creierului, unde nu ajunsese incă decât un pic din cantitatea obscenă de alcool pe care o

Str^am ,a mine, apăsam *butoanele do nlarma* ?l ,nmi‘ram semnale morce. ThrfofaM,

- Oh, Doamne! a oftat *Ally. Aştenpt» aici. MA întorc* «i nnlkshalie-ul tâu.

A coborât din maşinA şi a <x»H» capota. Am “PAsat I* toate butoanele de la ixirtierA pânA am reuşit sâ *cobor* geamul.

~ Ia şi nişte hambui^eri. *Aperitivele alea cât linguriţa au fost nişte prostii, am strigat după ea.*

M»-a făcut cu mâna peste umăr *şi am văzut-o cum* dispare în *McDonald’s. M-am distrat compunând melodii despre* ea.

~ Ally în rochie *roşie, inima îmi sfâşie, am cântat prin fereastra deschisă.*

Un tip cu jachetă galbenă de schi mi-a aruncat un dolar.

Lucram la a doua strofă când s-a întors Ally cu o pungă unsuroasă şi *două milkshake-uri cu ciocolată. înfăşurată în paltonul meu, părea micuţă şi vulnerabilă.*

— Ia uite! i-am arătat triumfător bancnota. Am cântat şi un tip mi-a dat asta.

— Uau, *Dom! Poţi renunţa la job.*

Mi-a dat pe fereastră punga şi un pahar şi apoi a urcat la volan.

- Dacă renunţ la job, nu te mai pot vedea, i-am amintit.

— Mda. Nasol.

- O să-ţi fie dor de mine. Tare dor.

x, . f". *m^mentu^ăsta nu-mi închipuiam cum ar fi să n-o 'JnZî ? Săp ?mânâ_în n,omentul cinci* zile pe săptămână nu erau de ajuns.

întrebat. “ PMt'o GKta “ P,ece două hini? *m-a*

P^^casiledTua^nţie' Capul meU’ dar eram

_ Da. Merita după ce m-a suportat atâţia ani.

- Aşadar ţi-ai trimis în concediu asistenta ca să îmi ¿ai mie

Pericol, nătărăule Dominic. Pericol.

- îhm.

__ Ai făcut asta fiindcă aveam nevoie de bani sau pen- tnl ai vrut să mă manipulezi?

- Pff. Nu merge aşa. Eşti un om, nu o mario... marionetă. Erai atât de obosită. Şi speriată. Eu aveam bani, dar nU v-oiai să-i iei, aşa că te-am făcut să-i iei.

- Aş 'Tea să fiu supărată pe tine acum, a zis.

- Haide să mergem acasă. Poţi să fii supărată acasă la mine. Brownie e acolo şi el mă iubeşte, am suspinat, înşfăcând o mână de cartofi prăjiţi şi îndesându-i în gură. S-a uitat la mine şi a clătinat din cap.

— Ce? am întrebat-o şi cartofii prăjiţi mi-au căzut din gură în poală.

- Nimic.

- Hei, vezi ce tare străluceşte pe aici?

- Taci, Dom.

Era atât de serioasă, încât am tăcut. Până când am ajuns pe strada mea, am băut tot milkshake-ul şi am mâncat cartofii – ai mei şi, din greşeală, jumătate din ai ei.

A găsit un loc de parcare în capătul cvartalului şi am coborât – mai degrabă m-am prăvălit – din maşină. Ally, ducând restul mâncării şi milkshake-ul ei, s-a grăbit să mă ridice.

A început să râdă şi nu s-a mai putut opri.

- Ce e? am întrebat-o.

A clătinat din cap.

- Eşti atât de drăguţ.

— Drăguţ? Eu? m-am încruntat. Nuuu. Sunt foarte sexy şi atrăgător tot timpul.

M-a condus la treptele din faţa uşii.

Chiar eşti, iar în momentul ăsta eşti superdrăguţ. Cred că e din cauză că încă porţi paltonul meu.

- Pot să-l păstrez?

~ Nu. E iarnă. Am nevoie de *el.*

- Am putea să facem sc-hi-schi schimb. Nu trebuie

să ştie nimeni. Eu aş purta haina ta, tu pe a mea şi rămâne secret. Putem să jurăm din nou- .

- Cred că cineva ar observa că pori- o hamă de damă CU spatele în faţă.

— Crezi?

Eram dezamăgit.

Dom, ţi-a pus ci ă cu droguri în poşetă? A apărut cumva Mălină deghiz« •

Cheile, te rog. buzunare ale paltonului lui

... . Am cău ta P | me j până am găsit inelul cu chei. Allv şi apoi pnn pantalonii mei p

— Le-am *găsi*t, am fredonat eu, dar de data asta nu mi-a dat nimeni un dolar.

- Bravo, Făt-Frumos, a zis, luând cheile.

M-am sprijinit greoi *pe* ea în timp ce descura uşa.

- Rezistă, barosane. Cred că tocurile astea au o limită de greutate, a spus Ally, proptindu-mă de uşă.

Şi-a scos pantofii şi a reuşit să se lupte cu mine şi cu mâncarea până în hol, apoi a închis şi încuiat uşa.

De cealaltă parte a uşii era zarvă.

- Brownie! Era să uit că aveam câine, dar zarva mi-a amintit imediat. Am deschis larg uşa şi o umbră maronie blănoasă s-a năpustit asupra mea. Salut, amice! Salut. Ţi-a fost dor de mine?

Am calculat greşit viteza şi entuziasmul labradorului meu ciocolatiu şi am aterizat în fiind, în timp ce Brownie îmi lingea faţa.

— Au! Ce-am vorbit noi despre călcatul pe boaşele mele?

^]|y a scos un icnet ca şi cum ac îneca şi m-am uitat

Eşti bine? am întrebat-o, mijind ochii ca s-o pcrt ' Ea şi-adres B,asuI 9’s_a l,‘tal oriun(,i’ altundeva decât la mine şi la

- Fii tare, Ally, a fredonat.

Simţind că există cineva care încă n-a avut ocazia să-i dăruiască lui toată dragostea, câinele a început .să se învârtă în jurul ei şi apoi şi-a aşezat fundul pe podea.

- Cine-i cel mai frumos băiat din lume? a murmurat Ally, răvăşindu-i urechile.

- Eu, am zis repede. Dar şi Brownie e în regulă.

Câinele mi-a aruncat o privire gen „vezi să nu” şi a început să-mi seducă din nou iubita cu ochii căprui enormi de necuvântătoare.

- Caută-ţi o iubită a ta, câine.

- Nu-l asculta pe tăticul tău, a zis, strângând intre palme faţa extaziată a lui Brownie.

Am simţit nevoia bruscă de a le spune tuturor femeilor din viaţa mea cât de mult le apreciez fiindcă mă suportă.

— Ce faci, Dom? m-a întrebat Ally când m-am

chinuit să scot telefonul din buzunarul pantalonilor.

— Mai întâi îi trimit un e-mail Shaylei – aia care mă urăşte – ca să-i spun că face o treabă grozavă. Apoi înregistrez un cântec pentru mama şi i-l trimit.

Ecranul telefonului meu părea neobişnuit de mic şi înceţoşat.

- Bun. Hai să punem asta în aşteptare până nu-ţi distrugi retina, a zis Ally, luându-mi telefonul din mână. Uite un sfat gratuit. Mesajele scrise la băutură nu au niciodată efectul scontat.

- Dar trebuie să-i spun că face o treabă grozavă!

— Trebuie să mergi la culcare, a contracarat ea.

[1]1'(:v S(X)R|.

mpnH SUna Ch,ar bine_ Mai a,es cu cum a ni . c P∘n l ma‘SUS’eram îns∗ idarte 1)631 şi nu prea încre∗ă- tor ,n Performanţele mele.

. ~ S-ar putea să am nevoie de câteva minute, nişte eeai şi poate un duş înainte tu

Ambele Ally din faţa mea se uitau *de parcă începusem să* vorbesc swahili.

“ Nu facem sex, Dominic. Te duc în pat să poţi dormi şi să scapi de asta.

— Vrei să te culci cu mine?

Am încercat să-i fac cu *ochiul* ca să-i arăt *subtil* cum flirtez.

— Te dor ochii? m-a întrebat.

Am încercat să-i fac din nou cu *ochiul.*

-Nu.

— Clipeşti ciudat.

— Nu clipesc. îţi fac cu ochiul. Brownie ne-a atras atenţia cu un scâncet de *protest.*

— Trebuie să mergi afară, băiete?

M-am ridicat în picioare şi am deschis grandios uşa pentru câine şi pentru ea.

- Pot să-l duc eu *la plimbare, s-a oferit Ally.*

— De ce eşti atât de amabilă cu mine? am întrebat cu voce tare. Eu sunt un nemernic, *iar te oferi să plimbi câinele.*

— Brownie nu e responsabil de personalitatea tatălui său, a subliniat ea.

Am avut senzaţia că în *jurul acestor cuvinte era* un *adevăr profund, dar eram distras de rochia ei roşie şi* se suavul *parfum de lămâie care o urma peste tot.*

, ... M "am dus în ^ucătârie Şi am neglijat avertismentele ui } ' aş putea să *cad şi să mă lovesc la cap în curtea din spate.*

- m am Un echilibru perfect, m-am zis zeflemitor.

M-ani împiedicat de piciorul mesei şi abia am reuşit ■ nU plonjez pe duşumea.

* Curtea din spate era o peluză – cu iarbă acum uscată •«conjurată de un gani înalt peste care entuziastul meu

iL nu putea să sară. încercase, desigur, de când familia nrgas de alături îl luase pe Cornelius, un beagle. Brownie

• alergat în mijlocul peluzei să-şi facă treaba câinească şi, din moment ce eram aici şi eram bărbat, m-am alăturat lui întru pi^re-

întors în casă, am găsit-o pe Ally punând hamburge- rii pe farfurii.

- Ai o casă drăguţă. Dom, mi-a zis, împingând spre mine un pahar înalt cu apă.

Bineînţeles că aveam.

- Eşti atât de frumoasă, am suspinat, prăvălindu-mă pe un scaun. Nu numai pentru că porţi rochia tâmpitului ăluia, ci tot timpul. Luminezi orice încăpere în care intri. E ca atunci când răsare soarele. Ori de câte ori te văd, mă simt mai bine. îmi place când intri într-o camera.

- Dom.

- Sunt foarte beat, Ally. Nu poţi să mi-o iei în nume de rău.

- Ştiu, a zis şi şi-a trecut degetele prin părul meu. Nu vom mai vorbi niciodată despre asta.

A luat scaunul de lângă al meu şi am mâncat ham- burgerii unsuroşi în liniştea prietenoasă din bucătăria mea. Poate că vorbea whiskyul din mine, dar era tare bine. Voiam să mai fie aşa. Să fie Ally Morales la mine acasă.

După ce am terminat, a pus farfuriile în chiuvetă, a umplut vasul cu apă al lui Brownie şi s-a întors la mine.

- Hai să te ducem sus.

- Bine.

M-a ajutat să urc două etaje pe scări şi a suportat când m-am oprit la fiecare pas să-mi îngrop faţa în părul într-o stare excelentă, dar faptul că eram jenant de beat mi-a oferit scuza perfectă să-i miros părul.

LUC Y SCORE

N-a avut nevoie de indicaţii către dormitor, şi a$ţa ni-a făcut să sper că şi ea a petrecut mult timp, ca şi mine, gândindu-se la noaptea când a fost aici.

— Rămâi? am suspinat când m-am lăsat pe pat. Aveam pleoapele atât de grele...

A aprins veioza de pe noptieră şi am simţit-o mişcân- du-se în jurul saltelei.

Mi-a desfăcut unul dintre pantofi.

— Dom, nu pot face asta. Iar tu nici nu vrei.

Dar eu voiam, voiam aşa de mult.

- Patul ăsta e prva mare, iar Jertfe atât de departe.
- Da, păi asta e, îţi ¡au maşina.
- Ai la dispoziţie orice vrei, m-am ofent.

Eram un beţiv mărinimos. Mai ales când era vorba despre femeia la care mă gândeam tot timpu .

— Numai pe tine nu, a zis.

Eram prea beat ca să-mi dau seama dacă vorbea serios sau mă tachina.

- Numai pe mine nu, am aprobat. Nu pot fi ca el. Adică... nu mai mult decât sunt deja.

— Cine?

- Tata. E nasol. îl urăsc.
- Ştiu, a zis şi am simţit pantoful alunecându-mi din picior.

- Sunt fiul tatălui meu, am bolborosit.

A dispărut şi celălalt pantof.

- în acelaşi timp eşti şi fiul mamei tale. Mai mult, ultima dată când am verificat erai propriul tău stăpân. Luai decizii de unul singur.

— Ei bine, am decis că nu vreau să semăn deloc cu el. Nu mă pot culca cu tine, Ally, oricât de mult mi-aş dori. Oricât de mult te-aş dori. Oricât mi te-aş fi imaginat întinsă aici sub mine. *Te doresc* atât de mult, dar n-am cum să fiu cu tine.

- De ce nu, Dom?

\vea O voce aşa de blândă şi se juca din nou cu părul

M-am gândit că asta era noua mea plăcere fizică favo- '".j‘degetele lui Allv în pănl1 me“'

n _ Pentru că el te-ar fi luat. Luat. luat. luat. IAia orice ar fi vrut. Nu vreau să fiu ca el.

- Oh. iubitule. Nu eşti ca el.

îmi plăcea vocea ei. îmi plăcea că-mi spunea iubitule".

- Aşa spui tu. Sunt exact ca el. Mă masturbez în baie gândindu-mă la tine. Ei bine, nu mai fac.

A tăcut o clipă, apoi i-am simţit degetele pe cravata mea.

- De ce nu?

- Nu e corect. Corect e să nu fii aici. E lipsă de re-res-respect, am reuşit să pronunţ clar.

Eram cumplit de obosit.

— Nu eşti responsabil de acţiunile tatălui tău. Ce-a făcut el nu e vina ta.

Mi-am acoperit faţa cu palmele.

— Ba da, este. E vina mea că a fost acolo şi a făcut ce-a făcut.

— De ce?

— Nu contează. Uită tot ce am spus.

Nu voiam să mai vorbesc despre asta. Mă întrista şi mă îngreţoşa şi nu voiam decât să mă simt bine. Chiar dacă nu meritam.

- Pe lângă asta, oricum nu te merit.

Cravata mi s-a slăbit, apoi a dispărut, iar nişte degete minunate îmi desfăceau nasturii cămăşii. Chiar îmi plăcea.

- Dom?

-Mda.

— Deschide ochii o clipă.

Am făcut ce mi-a cerut îngerul Ally.

~ Nu eşti deloc ca tatăl tău. N-ai fost niciodată şi nici nu vei fi. Eşti un om bun. Ai grijă de oamenii care au nevoie.

îi protejezi şi-i susţii. într-o bună zi vei face fericită o femeie foarte norocoasă.

- Mi-ar plăcea să fii tu. şj

Mi-a cuprins obrajii cu pam

cu neruşinare obrazul de ele. Ahy ” ^că, pe care mi-o ofe- aveam de această afecţiune simp • rea. Şi aveam să revin la viaţa fera ea‘ .

. • vhiie azisincei-

- Dormi un pic, iubitule» simţit greutatea pătu-

Am rămas cu ochii lui Brownie pe pat.

rii pe care a tras-o peste mine şr

— Mulţumesc că ai gW

— Asemenea. Dom.

45

ALLY

Picioarele şi creierul îmi erau amorţite.

Mersul dureros cu pantofii stiletto mi-a distrus probabil permanent nervii degetelor de la picioare. Cât despre ^ierÎşeful[meu îl ftcuse de]J[a] inutilizabil.

Am dus Range Roverul pe alee şi am rămas în întuneric. Prin mintea mea se învârteau imagini din seara asta.

Rochia.

podiumul de defilare.

Dominic Russo în varianta alcoolizată şi sinceră.

Aveam o mulţime de gânduri contradictorii, derutante. Totul revenea însă la un singur lucru. Nu voia să calce pe urmele tatălui său. Era pe cât de simplu, pe atât de complicat.

Seri ca asta schimbă vieţi şi spunem despre ele poveşti peste ani. Nu ştiam însă care va fi povestea mea.

Să fie momentul în care designerul cel mai tare m-a făcut celebră pentru câteva ore? Sau momentul în care am realizat, în sfârşit, că inima mea aparţine unui bărbat cu care nu voi fi niciodată?

Am înţeles acum. L-am înţeles pe *el.*

Mă dorea, dar nu suficient de mult încât să facă lucrul care, în mintea lui, l-ar arunca în categoria tatălui său. Aveam experienţă în domeniu şi respectam decizia lui Dominic.

îmi doream o revelaţie care să mă elibereze de orice lei de atracţie aveam pentru acest bărbat. Voiam să mă simt

uşurată. Dar mă simţeam doar trişti. I rişti până în măduva oaselor.

Vechiul meu telefon a ţârâit vesel o bucăţică de sunet de apel. Faith. Supraveghetoarea mea din nopţile târzii.

— Bună, am zis.

- Doamne sfinte! MS bucur mult cS eşti treză, a Chiuit. Fată, eşti pe toate reţelele soctale. misterioasa cu inimă frântă a lui Christian Jamcs! Spune-mi că eşti în oraş Şi petreci cu oameni la modă. Eşti într-o hmuzină în drum spre apartamentul de lux al unei celebntâţi pentru petrece- rea de după? . . _X_MI .

Viaţa lui Faith era de mii de on ma. strălucitoare decât a mea. Era ceva ieşit din comun să am ş> eu m sfarşlt o poveste ce merită împărtăşită.

Am râs.

- Stau pe alee în Range Roverul şefului meu, şi poate că l-am furat sau nu.

- Ştiam eu că în tine zace o hoaţă! E acelaşi şef care te-a urmărit afară din club după ce ai refuzat să-i iei banii?

- El e. A fost o seară ciudată.

- Trebuie neapărat să aud toate detaliile, a insistat.

Am auzit-o desfăcând o doză de Mountain Dew, băutura ei preferată după unu noaptea, deoarece era imună la calorii, zahăr şi cofeină.

Din moment ce în maşină era mai cald decât în casă, am rămas acolo şi i-am spus despre rochie,

despre avanpremieră şi despre petrecere.

Faith a scos câteva exclamaţii adecvate de entuziasm.

- Eşti interesată de tipul ăsta, Christian?

- E superinteligent şi dulce şi sexy, am ocolit răspunsul.

— Dar...

Am zâmbit. Era expertă la cititul oamenilor.

- N-avem tocmai chimia potrivită.

l'Acnl F. mipcrh şi te-ar acoperi cu minunăţii de . câl ni trăi până când nţi nvcn un divorţ dramatic, (icfl^ . , cunoştinţă cu mine, m-a tachinat poate fi' * ,,b Hn> X-tfo *ar putea fi interesant,* mi-am spus. Două flotele libere. creative, care nu flU >n comun decât faptul rit sunt superbe.

- Din moment ce nu-ţi place croitoraşul cel sexos, asta înseamnă că tu şi morocănosul cu dans în poală sunteţi împreună?

Nu eram genul care îşi povesteşte întâlnirile amoroase. Sau ajută un bărbat să se dezbrace, îi ascultă destăinuirile. îl lasă beat în pat şi pe urmă povesteşte despre asta. Era un om bun, fir-ar al naibii. Şi era treaba lui Dominic să-şi spună povestea. Nu a mea.

- Definitiv şi irevocabil nu suntem împreună.

.Am oftat, imaginându-mi pieptul lui gol şi braţele cu tatuaje.

- Sunt dezamăgită! a gemut Faith.

Şi *tu, şi eu, soro.*

- Numai tu poţi sa te înconjori de ţipi superbi care dar vor să sfâşie hainele de pe tine, şi cu toate astea să ajungi singură acasă vineri seara.

- Cred că universul îmi spune că am prea multe rahaturi de rezolvat acum ca să-mi fac griji în privinţa bărbaţilor.

Era probabil şi un şut în fund de ^-numitul univers, care-mi amintea că nu pot să am nici vreo prietenie amoroasă, nici de inamiciţie amo cu bat pentru care cea mai importantă relaţie n viaţ ura pentru tatăl său.

Universul avea dreptate. Nu puteam decât să mă concentrez pe tata, pe casă şi pe locul de muncă. Pan ca renovam şi vindeam casa, până când datoriile tatei nu e achitate, n-aveam niciun drept să mă gândesc la a tceva.

ILX v S(OR|.

- Tu Ştii, iubito. Uneori depinde de noi să-f spi|nf universului ee vrem. *Nu* invers. rri

— Prietena mea, înţeleaptă proprietari a clubului fjp striptease.

— Când petreci suficient timp în preajma oamenilor dezbrăcaţi înveţi foarte repede *să vezi dincolo de aparenţe Ce face* tatii tiu?

M-am însufleţit.

— Săptămâna asta a avut o zi bună. Am *cinat împreună şi şi-a* amintit de mine. Am vorbit despre vecini – unij în viaţă, alţii dispăruţi în urmă cu aproape douăzeci de ani.

— Iubito, e minunat!

- Zilele bune sunt din ce în ce mai puţine şi mai distanţate, am oftat, apoi am alungat melancolia care încerca să mă sufoce. Am însă de gând să mă agăţ de fiecare zi.

— E naşpa, a zis ea.

— Chiar e.

- Hei, deci *pe lângă* interogatoriul despre noua ta faimă pe reţelele sociale, te-am sunat să îţi spun că mâine sunt liberă şi am nişte muşchi care ar trebui lucraţi. Ai nevoie de ajutor prin casă? Mă gândesc că am putea duce cada aia pe trotuar şi *pe urmă* să cârpim podeaua. Am văzut nişte tutoriale.

Asta era o relaţie *pe care* puteam conta. Faith fusese mereu alături de mine şi-i eram peste măsură de recunoscătoare. Poate că nu-l avem pe Dominic Russo în genunchi în faţa mea, dar o aveam pe Faith.

— Te iubesc.

— Şi eu te iubesc. Chiar dacă alungi cu atâta neglijenţă bărbaţi frumoşi şi virili.

— Ne vedem mâine.

- Aduc cafea, a ciripit ea.

Am încheiat convorbirea şi am văzut că am un nou mesaj pe *telefon.*

Dominic Eşti frumoasă. Şi nu numai în seara asta

Iniinn mc« ”«ivA n tresărit Jnlnic.

\m văzut la re muşchi se referea de fapt Fnllh. A adus i „n dansator cu abdomenul sculptat pe nume Rocco şi ‘ ° K-înnan cu picioare lungi – Rick în cursul săptămânii şi ^WVcmflteînweekend.

Mă supăr dacă mă aleg cu hemoroizi de la asta, a nsFaith printre dinţi.

- IX» ce sunt căzile atât de grele? am şuierat.

Rocco şi Piersică au reuşit să scoată cada de fontă din unera de zi pe verandă şi au tras noua cadă Ia etaj, unde an’a sâ stea până cârpeam podeaua şi-mi permiteam un instalator bun.

în acest timp, Faith şi cu mine încercam să nu ne rupem splina târând cada pe trepte.

Faith era îmbrăcată în cea mai fistichie dintre ţinutele ei de weekend hibernal. O pereche de blugi cu o mulţime de buzunare, lăsaţi suficient de jos cât să se vadă cercelul cu cranii şi oase din buricul de sub tivul decupat a] bluzei cu mânecă lungă. îşi croise singură bluza, adăugând o închidere cu şiret ca la corsete. Coada elegantă, cu vârfuri roz, i se legăna în vârful capului.

Cu o grămadă de efecte sonore şi cu câteva

pauze, am reuşit în cele din urmă să ducem cada pe trotuar, de unde vechiul prieten al domnului Mohammad şi puternicul lui nepot o vor lua mai târziu cu camioneta. încercând să-mi recapăt răsuflarea, m-am aşezat în cadă, cu picioarele atârnate pe margine.

- Ce faci cu Range Roverul? m-a întrebat Faith, căţă- rându-se lângă mine.

M-am uitat la maşină.

- I-o retumez fără să-i spun.

Am văzut sclipirea care apărea în colţul ochilor ei fru- i atunci când avea o idee cu adevărat meschină.

LUCY SCORE

- Ştii, creţi că am putea căra mult mai multe bucăţi de rigips cu bolidul ăsta al tău decât cu .

A arătat cu degetul *mare spre* ^lucrtorul e. Mer*. des cu două locuri partal '«^ând la ideea ei.

Mi-am muşcat buza, ret

- Am economisi '^¿Xpotriva tatălui său, nu El preferase resen put eam folosi maşina lui sentimentele pentru mine, *y'* de lux ca să transport materia

- di" peste drum de Jocul meu de materiale de construcţ între k a t gânditoare Faith. preferat unde se vinde taco? a întrebat gar

- A zis cineva taco?

Rocco a scos cap F* rnnstrUC tie alături de o antre- doUea

Tacos şi materiale d n în ziua lui prenoare, un dansator ^'"^/asta. liberă. încă o zi plină de farmec din

46

DOMINIC

Când treci de patruzeci de ani, problema e că mah- mureala durează aproape la fel de mult ca gripa.

Sâmbătă am renunţat la obişnuitele exerciţii fizice de dimineaţă şi m-am plimbat de-a lungul a două cvartale până la un restaurant unde am mâncat, spre ruşinea mea, două sendvişuri grase şi am înghiţit o groază de ceai şi elec- troliţi. blindat cu ochelarii de soare.

Ajuns acasă, am auzit soneria exact când mă îndreptam spre dormitor ca să scap măcar în somn de alegerile proaste pe care le făceam în viaţă.

— Salut. Dominic.

Vesela mea vecină Sascha era înfofolită într-o parka pufoasă verde şi surâdea peste un platou împachetat. Jace, fiul ei de şase ani, stătea lângă ea, într-o pijama cu Spi- der-Man şi o haină de iamă. Zâmbetul lui dezvăluia un punct ştirb care nu existase săptămâna trecută.

îl văzusem weekendul trecut.

Eram obişnuit cu ceremonia asta.

- Sascha, am icnit.

Să pretinzi că nu eşti mahmur e cam la fel de convingător ca atunci când pretinzi că nu eşti beat.

— Vin să stau cu tine azi, domnule Dominic, m-a

anunţat fericit Jace.

Mama lui i-a dat un cot în umăr.

LU(Y SCXJRfc

— Nu înainte să cerem politicos permisiunea. Ai uitat? a zis în colţul gurii, continuând să surâdă intens la mine.

— Domnule Dominic, am făcut prăjiturile dumitale preferate. Pot să vin să mă joc cu Brownie?

Sascha a ridicat platoul.

— Scorţişoară şi caramel. Şi stă numai patruzeci de minute. Cel mult o oră.

Prăjiturile cu scorţişoară şi caramel nu erau preferatele mele. De fapt, îmi displăcea orice era cu caramel. Dar în ziua în care m-am mutat aici, Sascha, soţul e. Elton şi proaspăt adoptatul bebeluş Jace au apărut cu un platou cu prăjituri şi cu speranţa că noul lor vecm nu era un măgar morocănos ca precedentul.

Din cine ştie ce motiv, n-am vrut şă-> dezamăgesc £ de atunci trăiam într-o minciună, pretinzând că sunt o funţă decentă care adoră prăjiturile cu scorţişoara şi caramel.

Uneori în ziua în care veneau gunoieru, le trăgeam coşul de reciclare lângă bordură. Alteori beam un whisky cu Elton în curtea din spate. Iar uneon il supravegheam pe Jace când nu avea chef să iasă din pijama, iar părinţii n-aveau chef să se lupte cu el.

- Dacă nu te mişti prea mult pe aici şi vorbeşti în

şoaptă...

— A fost *o* noapte grea, hm? a întrebat Sascha.

Am dat din cap, apoi am făcut cu ochiul.

- Nu-ţi face griji. Crede-mă că înţeleg. De

aceea nu vorbim niciodată de ziua de Crăciun din 2015. L-aş putea duce pe Jace la strămătuşa Alma, a continuat ea.

Era însă problematic să ştii lucruri despre vecinii tăi. Jace detesta casa strămătuşii Alma. Mirosea a urină de pisică şi femeia îl obliga să mănânce morcovi înăbuşiţi. Ultima dată când a stat cu el, l-a făcut pe Jace să şteargă podeaua bucătăriei, zicând că asta e de fapt un joc. Când a „câştigat", i s-a „permis” să şteargă şi holul din faţă.

_ Ţe.ai ales cu o gripă? m-a întrebat copilul, cu ochi ci serioşi-

1118 \ E în regulă, am minţit. Sunt bine. Jnce poate sta cu m,nC _ bine! a chiuit el, lovind aerul cu pumnul.

_ şşş. Sărbătoreşte în linişte, l-a avertizat Sascha, nun»ndu-ip»>">*Pes,e8ură-

1 - Cer scuze, a reuşit să spună printre degetele mamei. ... . -.

- Maximum o oră, a promis ea. Merg numai să iau o -jchie pentru dna-surpriză de aniversare. Dar să ştii că nu tederanjăm cu copilul pe timpul cinei.

în fiecare an, Elton sărbătorea ziua nunţii lor sur- nrinzând-o pe Sascha cu o cină într-un alt restaurant elegant. Anul acesta, ca o continuare a rolului meu de vecin de treabă, i-am sugerat să angajeze un bucătar care să vină la ei acasă şi să recreeze preparatele lor favorite din luna de miere. Se pare că n-a fost o idee chiar atât de proastă, pentru că Elton a găsit un bucătar specializat în bucătăria carai- biană şi timp de două săptămâni mi-a trimis mesaje cu liste de reţete şi vinuri.

Am luat prăjiturile şi copilul şi, după zece minute de saluturi încântate între băiat şi câine, l-am ancorat pe Jace de căşti şi de Xbox-ul pe care-l cumpărasem pentru astfel de situaţii.

M-am întins pe canapea lângă el, citind *Mândrie şi prejudecata* şi identificându-mă cu bietul şi neînţelesul Darcy. Pentru prânz am făcut sendvişuri cu brânză la grătar, cu friptură de vită şi trei feluri de brânză, cum îi plăcea lui Jace.

Puştiul a mâncat două felii de friptură de vită, iar Brownie şase înainte să-l prind furând de pe masă. Sascha s-a întors după fix cincizeci şi nouă de minute de când l-a lăsat pe fiul ei, după care l-a luat

I.UCV
SCOHI
acasă împreună cu platoul gol de prăjituri. Poate că nu-mi displac prăjiturile cu scorţi- *°ară şi caramel atât de mult cum am crezut.

Mi-am petrecut restul zilei *pe* canapea, ceea ce |.a încântat |)e Brownie. Am urmărit primul sezon din *Th? Great British Bakiny Show* şi trei episoare din *Queer Eye* Am fost inspirai să comand şi să mănânc un pandişpan întreg de la brutăria aflată la trei străzi distantă şi m-am gândit să-mi las barbă.

Apoi m-am întrebat ce crede Ally despre bărbi, iar coreul vicios al ruşinii a început din nou.

Brownie m-a tras afari» din *pentnţ*^P'^de scară. Am găsit cheile maşinii în cutia de scnson, alătur, de un bilet: „Mulţumesc pentru maşină.

SUV-ul era parcat în josul străzii, iar pe locul pasa-

1 • I -□<«> băuturi pentru sportivi cu un

gerului era un pachet cu şase oauiu _„i rest de fundă de Crăciun vârâtă între ele. în suportul pentre pahare era o punguţă cu gustări pentru câini.

Am fost atât emoţionat, cât şi enervat.

Ally încă nu-mi răspunsese la mciun mesaj de rand mă îmbătasem şi mă făcusem de ras. După re am verificat repede telefonul, măcar am înţeles motivul Am parcurs toată gama, de la adoraţia în stare de ebnetete de genul .părul tău arată ca cuib sexy de păsărele la -hai să nu mat vorbim despre asta niciodată .

Frânturile pe care mi ie aminteam de noaptea trecută compuneau o imagine deloc măgulitoare, nepotrivită, a unui şef care depăşise limita cu angajata sa.

încă o dată am dovedit că sângele tatălui meu îmi curgea prin vine.

L-am lăsat pe Brownie să mă alerge prin cartier, şi când s-a oprit lângă copacul lui preferat,

I.UCV
SCOHI
am scos telefonul.

Eu: Mulţumesc că mi-ai adus maşina şi n-ai plecat cu ea în Mexic.

Maleficent: Am fost în Mexic să iau taco autentic şi am adus-o înapoi Apropo, nu mai ai benzină şi te-ai ales cu şaptesprezece amenzi pentru depăşirea vitezei în Tijuana.

Eu:AiflP utut lntra

^eflcent: Chiar n-aş fi putut.

Eu. *Imi pore râu.*

Maleficent. N-ai de ce. E mai bine aşa. *Mai mult, acum putem încerca altceva* nou.

pentru mine, „ceva nou” însemna să-i smulg pe rând hainele şi să-i bng, muşc centimetru din tnip- Dar amm 0 bănuială că nu la asta se gândise ea.

Ew Nou?

Maleficent: Sâ fim prieteni

Eu Sunt convins *că ai vrut* sâ spui inamici cu *beneficii*

Maleficent la uite ce le ai cu limbajul. Buna treabă, bâtrâne amic, bâtrâne prieten.

Eu Deja nu-mi place asta

Maleficent Weekend frumos! Nu uita sâ te *hidratezi!*

— Prieteni? Cum naiba se presupune că ar funcţiona asta? l-am întrebat pe Brownie.

Câinele şi-a scos botul din zăpada pe care o adulmeca şi s-a uitat la mine. Se vede că nici el nu ştia răspunsul.

Din fericire, nu i-am trimis mesaje sau e-mailuri în restul sfârşitului de săptămână. Bineînţeles că am luat telefonul de şapte sute de ori ca să-i scriu, dar am reuşit să mă abţin de fiecare dată. Am depăşit atât de multe limite cu ea. Merita o pauză,

Până luni dimineaţă, recuperat în mare parte

după intoxicaţia cu alcool, m-am convins că eram în stare de asta.

Puteam fi şeful şi prietenul ei. Puteam să-mi ţin blestema- tele mâini departe. Să regăsesc autocontrolul de care fose, sem cândva atât de mândru şi chiar să-l pun la treabă, ş, peste o sută de ani, sau cam aşa ceva, să fiu chiar în stare să supravieţuiesc ideii că ea s-ar vedea cu altcineva. Că s-ar regula. Că s-ar îndrăgosti.

Numai că mi s-a strâns stomacul când am păşit în lift spre etajul patruzeci şi trei.

Da. Ziua la care visam nu era în niaun caz azi.

Am decis să mă concentrez în schimb pe «udatul miros care persista în maşina mea. Taco şi... ce era ăla? Beton? Rigips?

— ’Neaţa. , . a

Salutul lui Ally era vesel. Purta – mulţumită generoş,- lor zei ai iernii – un pulover pe gât. Era mulat peste tot, dar măcar nu se vedea nimic. Părul îi era strâns vag mtr-un coc mic în creştetul capului. Cerceii erau mşte cercun de aur cu cristale care-mi atrăgeau atenţia.

îşi acoperise buzele cu un clasic roşu sexos, iar eu mu doream s-o sărut până când întindeam rujul şi pe mine, şi pe ea. A .

Când a ridicat capul, m-am întrebat cat timp stătusem acolo constatând cât de mult îmi place cum arată.

- ’Neaţa, am răspuns, dându-i cu întârziere cafeaua şi micul-dejun pe care i le adusesem.

Ochii i s-au luminat în felul acela care-mi trezea la viaţă sufletul rece şi mort.

- Mulţumesc. Ştii, nu trebuie să faci asta.

S-a uitat radioasă la mine, imaginea afecţiunii platonice. Era cu adevărat entuziasmată de chestia

astaşi cu prietenia”.

Am mormăit un răspuns. Poate că nu-mi era îngăduit s-o aduc la orgasm, dar puteam cu siguranţă să-i aduc mâncare până când mă convingeam că a depăşit orice situaţie financiară absurdă în care intrase.

Ave« un plasture nou pe invlnml stâng. dar pflrcn odihnit*.

-Cum ţi-ai petrecut restul waekenduliii? rn-a întrebat-

Pentru că nu mă grăbeam s-o părăsesc, mi-am pus ceaiul pe birou şi m-am dezbrăcat de palton. Am observat ci ochii ei au zăbovit pe asta şi mi-am amintit vag că sugera- «¡em un schimb de haine între noi.

Doamne, eram un idiot nenorocit.

- Ştiai că mahmureala după whisky ţine trei zile? am întrebat ca să fee conversaţie.

Ea s-a cutremurat, închizând ochii mărginiţi de gene lungi şi negre.

- Să încerci tequila. Ultima dată, eu şi Faith am petrecut în stil »bărbaţii sunt naşpa, hai să explorăm lesbianismul'. cu o cantitate mare de tequila. Mi-a fost rău cinci ale la rând.

Am clipit des şi bineînţeles că mi-am imaginat. *Asta e. Daţi-mi pace. Sunt un bărbat a cărui ultimă partidă de acţiune fusese un dans în poală la...*

Gata! Gata! Gata! Fără afurisite de erecţii chiar în prima zi a noii noastre epoci de prietenie nevinovată.

Am strâns din dinţi, sperând că gestul aducea cu un zâmbet, şi am pretins că nu mi-am imaginat-o pe Ally făcând dragoste cu o altă femeie. Şi apoi am ştiut că nu e bine deloc când mi-am dat seama că mă face gelos până şi o fantezie cu Ally împreună cu o femeie. *Da, domnişoară Morales, iată micul-dejun înfăşurat cu o parte din boaşele mele. Le poţi păstra pentru totdeauna.*

Ally a tresărit.

- îmi pare rău. Sunt un pic agitată în legătură cu chestia asta cu prietenia şi încerc să fiu degajată.

— Pentru că ai adus vorba despre lesbianism? am întrebat exasperat. Poate că ar trebui s-o luăm

mai uşor şi nu vorbim.

 Şi-n acoperii faţa cu palmele şl l-am admirat d<W(, Ihrfi inele ca un idiot flămând de «ex ce < ram.

- Haide s-o Infim de la început « W, Ifi^j mâinile jos. Cum a fost sffirşiiul de p m

-Plăcut, am minţit. Şi «I lău?

- Plăcut, m-a imitat-
- Bun.
- Minunat.

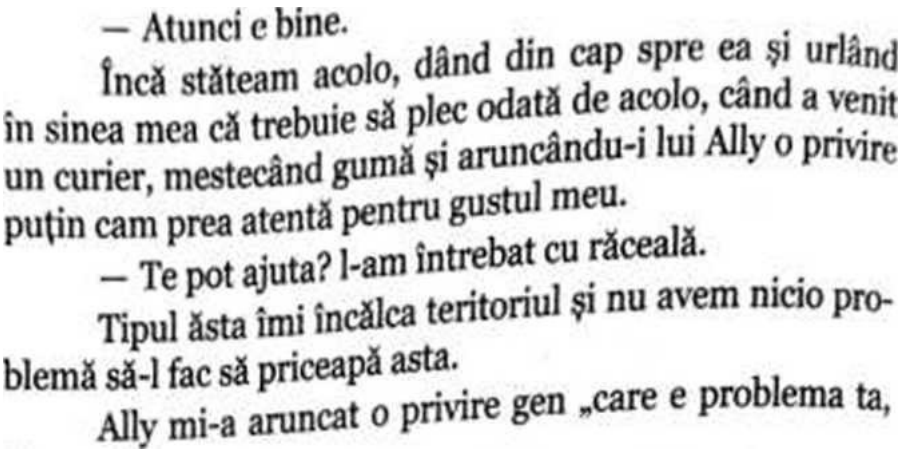
— Atunci e bine.

Încă stăteam acolo, dând din cap spre ea și urlând în sinea mea că trebuie să plec odată de acolo, când a venit un curier, mestecând gumă și aruncându-i lui Ally o privire puţin cam prea atentă pentru gustul meu.

— Te pot ajuta? l-am întrebat cu răceală.

Tipul ăsta îmi încălca teritoriul și nu avem nicio problemă să-l fac să priceapă asta.

Ally mi-a aruncat o privire gen „care e problema ta, focosule

— Am un colet pentru Ally Morales. *Clasicul „am un colet". Măgarul!*

- Eu sunt, a zis ea veselă.

— Poftim.

I-a făcut cu ochiul ca un idiot, apoi i-a înmânat o cutie mare cu o fundă roşie mare.

- Pe curând, a zis el, îndepărtându-se cu spatele ca un nenorocit arogant.

Mi-ar fi plăcut să fiu în spatele lui ca să-l pot arunca într-un coş de gunoi... sau pe scări.

— Ce e cu privirea asta fioroasă, morocănosule? a vrut Ally să ştie.

- Tipul ăla flirta cu tine, m-am răstit.

— Prieteni, a zis şmechera în pumni, prefăcându-se că tuşeşte.

M-am uitat urât la ea.

- Amici, a tuşit din nou.

_ Ai bronşită? am întrebat-o.

Nu. dar *am* un cadou misterios, a zis, luând plicul dc slJb funda ridicolă. Nu e de la tine, nu-i aşa?

3 ' 1 Am clătinat din cap şi imediat mi-am dorit să-i fi trimis eu cadoul. ...

N-ar fi trebuit să-mi pese ce era în cutie sau cine i-a

• ;s-o. Dar .n-ar fi trebuit" nu-şi găsea locul în realitatea •”«re trăiam. N-aveam de gând să mă mişc de acolo până nu aflam. Prietenii sunt interesaţi de cadourile primite de prietenii lor, nu-i aşa?

Im naiba. Stăteam locului.

A deschis plicul şi nu mi-a plăcut felul în care i s-au arcuit buzele. Era zâmbetul feminin de plăcere şi satisfacţie. Unul pe care clar i-l provocase un tip cu sculă şi dorinţe ascunse pentru ea.

A pus plicul deoparte fără un cuvânt şi şi-a concentrat atenţia pe funda de pe cutie.

— Ce-ai acolo, Al?

Capul roşcat al lui Ruth a apărut după colţ. A încremenit o clipă când m-a văzut, apoi a afişat un zâmbet curajos şi s-a apropiat.

— Nu prea ştiu, i-a răspuns Ally, strecurându-şi degetele sub capac.

- Bună, Dominic, m-a salutat Ruth.

Iată că îmi folosea cineva prenumele aici. Era şi timpul.

- Bună, Ruth. Cum ţi-ai petrecut sfârşitul de săptămână?

Ea a radiat.

— Minunat. Tu?

0 explozie textilă ieşită din cutia cadoului m-a salvat e la o a doua conversaţie despre whisky şi lesbianism.

Era un material roz şi strălucitor şi, spre

osânda mea veşnică, am observat că avea exact nuanţa buzelor lui Ally Can nu erau acoperite cu roşul sexos de azi.

pe mZTrt "le nU ChiUi* ” 8,1 ınce,pUı ’a mângâie |e8â’H» 1 m«sură ce Ally 0 scotea din cutie.

în • *Ual ^,CU ^ de 1** *,,rou vS<Icine era PX Peditonil nnip ce ea a strâns la piept *rochia de cocteil.*

Ally

Am creat asta *şi m-am gândit la tine,*

Christian

Oh, cât îl urăsc pe *tipul ăsta.*

în acest *timp, prietena mea făcea încântată o piruetă.* Dacă aş fi fost un tip *generos,* ar *fi trebuit să-i dau credit* nemernicului. Rochia era *croită perfect după personalitatea* lui Ally.

Fusta mătăsoasă era strânsă în *talie cu o curea aurie lată, împletită. Partea de sus era albă ca zăpada, cu* un umăr drapat, lăsându-l pe *celălalt gol. Colorată, delicată, sexy.* Exact cum era ea.

- Oh, Doamne! Are şi buzunare! a ppat Ruth.

S-au strâns şi alte colege. *Femeile – şi Linus – ieşeau pe rând din cubicule* ca să leşine de entuziasm lângă rochie.

— Cine a trimis-o?

— Cine a *creat-o?*

— Bună dimineaţa, Dominic.

— Trebuie s-o probezi!

- *E mai bine decât să-ţi trimită flori. O să te măriţi cu el?*

M-am îndreptat spre biroul meu şi am trântit uşa.

- Doar prieteni, sigur că da, am mormăit spre camera goală.

Gândirea raţională nu m-a ajutat însă. Voiam să fiu mai mult decât prieten cu ea. $i nu puteam, atâta timp cât lucra pentru firma asta.

Am auzit un hohot de râs venit dinspre biroul lui Ally şi omul peşterii din mine a ieşit din hibernare. Cu planul

ata preR[ătit∗m_am aşezat ,a birou şi am ^sit documentul Jecaie-l căutam.

Aplicam ultimele tuşe capodoperei mele pe ecran [f]ind s-a auzit o bătaie puternică şi s-a deschis uşa.

— Irvin, am zis, ridicând privirea.

A intrat în cameră în stilul total nonşalant pe care-l [a]vea când venea cu o bârfă suculentă. încă mai încerca să niă transforme într-o variantă nouă a tatălui meu.

A închis uşa şi mi-a zâmbit îngâmfat.

- Destul de multă emoţie acolo, a zis gânditor.

— Aşa s-ar părea, am zis sec, verificând modificările în document.

Spre deosebire de directorul editorial, eu nu aveam timp de discuţii nefolositoare. Trebuia să distrug o relaţie de amiciţie şi să bifez o listă uriaşă cu sarcini pe ziua de azi.

- întotdeauna e inteligent să recompensezi o fată pentru meritele ei, a zis Irvin, aşezându-se neinvitat în faţa mea.

Neinteresat, am ridicat o sprânceană.

— Asistenta ta, m-a lămurit el. Am auzit că l-a „condus pe şef acasă” vineri noapte.

A făcut ghilimele în aer cu degetele când a spus asta.

Am simţit că mă prăbuşesc, apoi m-au cuprins focurile năprasnice ale iadului.

- Asta se spune? am întrebat, păstrând un ton blând.

- Oh, nu trebuie să-ţi faci griji. Câteva bloguri de cancan au postat în weekend şi au rulat ştirea fără să dea numele persoanelor implicate. Bravo ţie, băiete. Era timpul să te distrezi un pic la serviciu.

Voiam să-l prind de blestemata cravată Gucci, să-l smulg de pe scaun şi să-l fac să-şi ceară scuze

lui Ally.

Apoi voiam să-l arunc de pe acoperiş şi să dau foc fiecărui blog care a îndrăznit să sugereze că sunt ca tata sau că Ally s-a culcat cu mine ca să avanseze.

UHI SIVRI

- Aşchia nu sare departe de trunchi, nu-i Mr? croncănit Irvin aprobator. lovindti-şl genunchii. Ei bine, „r ti mai bine să mii întorc la tivabA.

- Aş aprecia dacă ni fi puţin mai atent aici cu reputa. ţia angaiatclor noastre. Irv.

Tonul meu ar ti trebuit să-i îngheţe boaşele. <|flr e| a dat nepăsător din mftnă.

- Secretele familiei Russosunt mereu în siguranţă la mine.

Mi-a făcut vesel cu ochiul şi s-a ridicat.

L-am privit cum pleacă şi am continuat să bat cu degetele în birou.

Irvin Harvev mă scotea din sânte şi trebuia să rezolv asta. Era viclean şi alunecos şi eram convins că ştia exact ce făcuse aid tata în spatele uşilor închise.

Voi vorbi curând cu mama despre asta.

Mai întâi am luat însă un pix roşu şi am subliniat noul text pe care l-am adăugat la regulamentul pnvind relaţiile la locul de muncă. ..

Angajaţii nu vor avea relaţii cu designeni sau alţi

Tocmai mă ridicam când şi-a vârât Ally capul pe uşă.

- Dom? Mai sunt zece minute până la şedinţa din oraş. Dalessandra a plecat acum spre maşină.

Am dat vioi din cap şi mi-am pus haina.

- Poftim, am zis, trântindu-i în mână hârtiile.
- Eşti un măgar, Făt-Frumos, a strigat după mine în timp ce mă îndreptam spre lift.

Eram. Şi cu cât accepta mai repede asta, cu atât mai bine.

47

ALLY

Eram vârâtă până la coate în rigips şi mă simţeam deja ca o mare meşteră în bricolaj, când s-a auzit tonul de apel după care ştiam că e cineva de la azil – piesa lui Maren Morris despre oase şi fundaţii.

Am răspuns la telefon cu cotul şi mi-am lipit obrazul de telefon pe capacul toaletei. Ultima dată când stătusem în poziţia asta fusese în infama noapte cu tequila şi explorarea lesbianismului. Am preferat să mă concentrez mai degrabă pe amintirea asta decât pe teama care mă cuprindea de fiecare dată când mă sunau de la azil.

- Ally?

-Da.

- Sunt Braden. Hei, nu e nicio urgenţă sau ceva de genul ăsta. Avem ceva probleme cu pregătirea de culcare a tatălui tău. Ne întrebam dacă ai putea trece pe aici.

— Bineînţeles, am zis, uitându-mă la ceas. El e bine?

- E bine. Doar că e agitat.
- Ajung acolo într-o jumătate de oră.

Tatăl meu, care ridica vocea numai când juca Mets sau striga „bravo” într-o sală de concerte, trecea prin stări de agitaţie pe care niciun fel de somnifer puternic nu le calma.

Azilul de bătrâni era la aproape doi kilometri de mine. Autobuzele nu circulau la fel de des în nopţile de weekend şi era prea târziu ca să-l sun pe domnul Moham- med şi să-l întreb dacă-mi poate împrumuta maşina. îmi rămânea să merg pe jos. M-am înfofolit cu vechea jachetă

ilr whl n IntAhii meu, mi-am pus cele mai groase şosete rmv puteau intra în pantofii sport şi am pornit.

lira destul de frig şi vântul hăt ea suficient de tare cât NA mi îngheţe faţa.

Cel puţin, tata nu căzuse. Cel puţin nu era bolnav. Măcar aveam un loc de muncă, fie şi temporar, care putea susţine multe dintre cheltuieli. Măcar făceam în sfârşit progrese cu casa. Mi-am recapitulat toate motivele de optimism în timp ce am mărit pasul pe Foxw

Atât de multe se schimbaseră din copilărie. La strada asta mă uitam din autobuzul şcolar, când eram m clasa a opta, şi mă gândeam cum va fi viitorul meu de adult. Inutil să mai spun, în fanteziile mele de atunci nu arătasem ntcio- dată ca acum.

Viaţa mea în Boulder fusese una pe care eul meu din clasa a opta ar fi aprobat-o. Aveam prieteni. Iubiţi. Aveam joburi pe care le iubeam şi aveam timp să trăiesc.

Am zărit casa mare lucind la colţ de stradă, în spatele stâlpilor din cărămidă acoperiţi vara cu verdeaţă, şi mi s-a făcut aşa de dor. Am iubit casa asta şi tot ce a reprezentat în viaţa mea. Acolo a trăit o familie. Doi părinţi, copii care se jucau afară, se căţărau în copaci şi vindeau limo- nadă pe trotuar. Luminiţele de Crăciun atrăgeau mulţimea în fiecare an.

Acum erau acolo nepoţi şi mese de duminică şi petreceri de sărbători.

M-am oprit pe trotuar.

în seara asta aveau musafiri. Probabil că o petrecere la sfârşit de săptămână ţinea mai mult,

fiindcă toată lumea se distra prea bine ca să plece. Pahare cu vin. Lumânări. Note slabe de jazz ajungeau până la mine.

Un dor aprig m-a lovit atât de tare, încât mi-am întors capul ca să nu mai văd. îmi doream un cămin şi o familie şi prieteni pe care nu-i deranja o mahmureală într-o marţi dimineaţă după o distracţie prelungită.

Mi-era dor de vechea mea viată. Imi lipsea siguranţa

• duhii că tata era fericit şi sănătos. Mi-era dor să pot să ^"¡r. Să fiu egoistă. Mi-era dor să pot ieşi miercurea să rlu ceva cu amicii sau să pot scoate o prietenă la cină. Mi-era dor să gătesc pentru un partener drăguţ de care-mi l$_{Acea}$. Dumnezeule, mi-era dor să fac sex. Mi-era dor de momentele în care nu trebuia să ştiu până la ultimul bănuţ $_{c}$$t mai aveam în cont.

Am întors spatele casei mari şi am continuat să merg pc trotuar, departe de viata perfectă a altora.

Eu, cea de treizeci şi nouă de ani, nu aveam viitor.

Exista numai prezentul. Şi sunt recunoscătoare pentru fiecare minut pe care l-am petrecut aici cu ai mei.

Luminile azilului străluceau în faţa mea. 0 parte din mine spera că asistentele reuşiseră să-l culce pe tata. Că aş putea sta în linişte cu el în timp ce dormea. Braden mă aştepta însă şi mi-a deschis uşa de la intrare.

- îţi mulţumesc că ai venit, a zis, conducându-mă în grabă spre aripa rezidenţilor cu probleme de memorie, în mod normal nu ne face greutăţi, dar în seara asta e destul de agitat. A încercat s-o lovească pe asistentă când a venit cu medicamentele.

- îmi pare atât de rău, am gâfâit, încercând să ţin pasul cu el.

- Nu e vina ta sau a lui, m-a asigurat Braden.

Vina nu, dar responsabilitatea era altceva. Pacien- ţii violenţi puteau fi mutaţi de acolo şi internaţi sub pază. Deena abia aştepta un motiv să-i dea un şut în fund. Acolo n-ar fi cursuri de tricotat sau de dans, scaune de yoga sau gustări reconfortante. Tata n-ar putea cânta la pian în zilele bune şi nu va fi personal care să-i umple şosetele de Crăciun cu bunătăţile preferate.

Era târziu şi luminile erau slabe pe coridor, iar zgomotul care s-a auzit din camera tatălui meu părea şi mai strident. Am trecut de Braden şi m-am grăbit să intru în cameră.

Tata era în picioare cu ghipsul pus, aruncându-şj hainele din dulap într-o grămadă pe podea. în grămadă se aflau deja lucrurile din rafturile de sus, inclusiv boxa Bluctooth, o ramă digitală cu poze de-o viaţă şi o fotografie înrămată cu noi doi în ziua în care absolvisem liceul.

Geamul fotografiei era spart şi pe chipul meu radios apăruse o lacrimă. Atunci aveam în faţă o lume de noi începuturi. Acum nu mai era decât o altă amintire a singurului lucru de care fusesem sigură în viaţă: iubirea tatălui meu..

- Pleacă de aici, Claudia. a zis tata, indreptandu-se şchiopătând spre mine şi strivind fotografia sub ghips. Nu mi-ai luat deja destule lucruri?

- Tată, am ridicat mâinile, nu sunt mama. Sunt Ally. Fiica ta.

- L-ai furat, nu-i aşa? a strigat el.

Sunetul cioburilor strivite sub tălpile lut m-a făcut să tresar. .

- Tată, revino-ţi, ca să strâng aici, l-am implorat.

- Ai furat ceasul de buzunar al tatei! L-am avut în sertarul ăla şi acum a dispărut. îl vreau înapoi, Claudia. Vreau totul înapoi!

- Domnule Morales, ce-ar fi să căutăm ceasul în noptiera dumneavoastră? a sugerat Braden, încercând să-l convingă pe tata să se dea la o parte de pe cioburi.

Tata nu era însă deschis la sugestii.

- Crezi că poţi pleca pur şi simplu şi să-mi iei tot ce aml? Le vreau înapoi. Ai distrus totul!

Am simţit cum lacrimi fierbinţi îşi taie cărări pe

obrajii mei încă reci.

— Tată, te rog.

A mai făcut un pas în direcţia mea şi s-a împiedicat.

M-am întins să-l prind, dar el nu mă vedea pe mine, fiica pe care o iubise toată viaţa. în faţa lui era femeia care clădise pe minciuni o familie şi un viitor şi care apoi abandonase totul.

l-am văzut mâna trăgându-se înapoi şi am
înre- ‘â simt durerea care a

prindem păianjenii

gjstrnt sunetul trosniturii înainte *izbucnit imediat ca* un incendiu.

Wrbatul cane cândva *inaiata*

«tf-i eliberAm în curtea din spate m-a lovit cu dosul palici. cu toatâ puterea pe care o mai avea în trupul fragil.

Şocata, m-am împleticit.

Brad a intrat grăbit, cu alta asistentă pe urmele lui.

- Nu! Stai! am insistat, păşind între ei.

Pacă-I forţau avea să fie şi mai rău. Ochiul şi obrazul parcă-mi luaseră foc. M-au năpădit ruşinea şi tristeţea, ştiam că m-ar termina de tot să-i văd forţându-1.

Am scos telefonul de serviciu şi cu mâini tremu- rândc am căutat melodia.

Boxa zdrobită de pe podea a captat acordurile pianului şi a început să cânte peste grămada de cioburi.

Respiraţia tatălui meu era încă întretăiată. încă se mai vedea furia în ochii lui, aşa că am crescut volumul. Ne-am uitat lung unul la altul, în timp ce melodia familiară umplea încăperea. Umerii i s-au lăsat, violenţa şi agitaţia i-au părăsit încet trupul, ca şi cum recunoşteau că nu au ce căuta în el.

Degetele lui au început să se mişte ritmic pe pantalonii de pijama. Lacrimile au început să-mi curgă din colţurile ochilor şi am simţit din nou cum mi se frânge inima în şi mai multe cioburi microscopice.

M-am uitat peste umăr la asistenţi:

- El cântă, le-am explicat.

Am întins din nou, cu grijă, mâna spre el. De data asta nu s-a opus când l-am luat de pe cioburi şi l-am dus spre pat. l-am scos papucii şi ochelarii. Asistenta m-a ajutat să-l întind pe pat, sub pătura pe care i-o făcuse mama lui cu decenii în urmă.

Mâinile lui au continuat să urmeze melodia pe deasupra peticelor uzate albastre şi cafenii.

încet (1,1 W,∗r p,fl<™ ∗fl *,n p,n ” mAlnf,* ‘ *n* zh . 7 ^neînţeles

că o sfl poţi rânt/i mâine. l-n promi.

'' 5 entn- ,n(tepârtându-i o fiiviţâ de jx* frunte. ast l>ronî,s,un,te nu însemnau însă mare lucru *zi/P/e*

Am mai stat o ort cu el ca să mă asigur că doarme adânc.

în timp ce sforii, uşor, »m dat la 0 Parte Pac he,u‘c“ ghes» pe care mi-l adusese Braden şi am scos telefonul.

Nevoia de a-l suna pe Dominic era copleşitoare şi buhersantă. Nu avea niciun sens. Nu ştia de tata. Nu eram împreună în niciun sens al cuvântului Dar numai gândul câ i-aş auzi vocea transforma nevoia într-un impuls greu de controlat.

· A ·

Muşcându-mi buza, am analizat un minut înainte să scriu un mesaj.

Eu- *Bună Vrei să-ţi iau micul-dejun în drum spre serviciu?*

L-am trimis şi imediat m-am simţit ca o proastă. Era şeful, nu iubitul meu.

Inima mi-a tresărit când răspunsul a licărit pe ecran.

Făt-Frumos: Depinde. Poţi să scrii ,du-te naibii' cu croasante?

Zâmbetul mi-a ajuns la colţurile buzelor şi mi-am simţit inima un pic mai uşoară.

Eu: Ai fi surprins ce pot să fac (a micul-dejun.

Făt-Frumos: Talentele tale nu au limite, dar am planificat deja micul-dejun împreună. Tu adu numai persoana ta enervantă.

Eu. Bine. Imbrtl|l?eazdl *pe Brownie.*

A rfispuns cu o pozfl n hii Brownie tolfinlt peşte . . _.u ini nr cannnca. Dominic nurţa picioarele lui p. . ning, iar în şemineu era aprins focul. Părea atât de plăcut. Atât de sigur. A trebuit să înghit nodul care mi s-a pus în gât. Pentru mine nu era nici plăcere, nici siguranţă. Doar un lung drum spre casă într-o noapte de iarnă.

Am lăsat pachetul cu gheaţă pe biroul gol de la intrare şi m-am îndreptat spre uşă cu hainele murdare ale tatei intr-o pungă.

Era amarnic de frig şi aproape miezul nopţii. Nori groşi acopereau cerul hibernal.

Uşile s-au închis în urma mea, separându-mă de orice sursă de căldură, şi am luat o gură din aerul teribil de rece.

- Hei, Ally!

Braden se sprijinea de o maşină din parcare. Ţinea o sticlă.

Mi-am strâns umerii în faţa frigului şi m-am târât până la el.

- Păstrăm asta în vestiar pentru turele dure, a zis, turnând un pic de lichior într-un pahar de plastic.

- Cred că o să accept.

- A fost greu acolo.

-Da.

Cuvântul mi-a ieşit ca un gâfâit. Arsura delicioasă din gât era mult mai bună decât senzaţia de sufocare din cauza lacrimilor înăbuşite în ultimele şase luni.

— A crezut că sunt mama, fosta lui soţie... sau soţia.

— Am observat că nu vine niciodată să-l vadă, a zis Braden în felul lui drăguţ şi lipsit de agresivitate.

- Ne-a părăsit acum foarte mulţi ani. întotdeauna am fost numai noi doi.

Am rămas tăcuţi multă vreme. Fulgi leneşi pluteau Şi cădeau în linişte din cerul de la miezul nopţii.

LI'CĂ smiu-

Trebuie să faceţi un raport despre cele petrec..» în seara asta?

Nu voiam să-i cer să nu-şi facă treaba, dar nu Cre. deam că pot înfrunta un nou nivel de izolare a tatei.

— Nu scriem nimic, mi-a răspuns, şi am răsuflat uşurată. Ascultă, ştiu că o e situaţie de rahat şi ştiu că fad tot posibilul să ţii situaţia sub control. Vrem să ştii c5 atunci când nu eşti aici, toţi avem grijă de tatăl tău. Suntem familia lui şi a ta şi facem tot ce trebuie ca să fie fericit Şi protejat.

— Mulţumesc, am şoptit.

Lacrimile mi-au înceţoşat vederea şi au început să se lupte cu frigul. Genele aveau să-mi îngheţe, iar eu urmam să bâjbâî orbeşte spre casă. Dar tatăl meu avea oameni care-l protejau, iar asta făcea să merite efortul şi gerul.

- Restul personalului vrea să ştii că, orice ar spune Deena, vrăjitoarea cea rea, vrem ca tatăl tău să rămână aici. Nicio plată ratată sau taxă întârziată nu ne va face să-l tratăm altfel decât *foarte* bine.

— Ah, la naiba, Braden, am zis, ştergând o lacrimă întârziată cu mitenele.

— încă ceva, a mai zis.

— Nu ştiu dacă mai pot suporta încă ceva.

— Dă-mi mie rufele alea.

— Economisesc bani dacă le spăl singură, am insistat.

— Ai acasă maşină de spălat şi uscător?

M-am gândit să-l mint, dar numai gândindu-mă la asta am roşit.

- Nu, dar este o spălătorie automată cu Wi Fi la câteva străzi distanţă de...

- Ai lucruri mai bune de făcut decât să stai într-o spălătorie. De acum înainte ne ocupăm noi de hainele murdare ale tatălui tău. Fără plată.

— Nu vă pot cere să...

N , . . . —

»»«- d. ,,

- Nu ai cerut, inr noi Ilm , r ,
I asă odată nifele alea. ’f01,11- Noi 1(1 «punem,
l-am lovit umărul eu al meu
- În momentul ăsta e,tl eroul niell . ,
S-a uitat la pantaloni. e ’ ’’nm zl«-
- Crezi că o ¡»elerinfl ar nrătn hi„
asta? flrfltn b‘ne pwfe
- Cu siguranţă.

« MMS¡JS"* «»d. ™

48

ALLY

- Arăt de parcă aş fi nimerit în plină bătaie la bar m-am plâns reflexiei mele în oglindă.

Mă durea faţa. Şi mai rău, se *vedea* că doare.

Filmele în care eroinele sunt plesnite cu dosul palmei şi pe urmă sar vitejeşte din loc şi se şterg cu ură de sânge pe buze, după care îi rânjesc eroului negativ, erau o mare prostie.

Am încercat sa mă fardez. Cu toată baza şi cu corectorul, tot n-am reuşit să ascund umflătura şi vânătaile. Nu exista nicio posibilitate ca Dominic a) să nu observe că jumătate din faţa mea era mai mare şi mai violetă decât cealaltă şi b) să mă lase să scap fără să-i explic ce s-a întâmplat

M-am strâmbat la gândul ăsta, dar şi din cauza durerii provocate de îndrăzneala de a avea expresii faciale în asemenea condiţii.

Oricât de mult nu mi-ar plăcea, va trebui să-mi iau o zi liberă. Nu aveam de ales.

Era destul de devreme şi el nu va fi la birou încă cel puţin o oră. Nu eram laşă, mi-am spus în timp ce formam interiorul din biroul lui ca să-i las mesaj vocal în loc să-l sun pe mobil. Pur şi simplu nu voiam să-l deranjez cu ceva atât de insignifiant ca absenţa mea azi.

Am văzut în oglindă cum mi s-a înroşit gâtul.

- Bună, Făt-Frumos. Sunt, ăăă… eu. Ally.

Mi-e rău. Nu pot veni azi. Jur că voi recupera orele. Pot lucra până târziu mâine sau în weekend sau... oricând.

Mi-am amintit să tuşesc, dar a sunat mai degrabă ca gâiâitul «nei ^âşte rănite'

k îmi ardea gâtul de la minciuni. Mi s-a clătinat telefonul şi ham scăpat în chiuvetă.

- Fir-ar să fie! am şuierat, grăbindu-mă să deconectez apelul-

Trebuia neapărat să mai lucrez la minciunile pe care le spuneam. Deocamdată însă era mai important să montez tapetul-

Mi-am petrecut ziua rezistând, montând în baie tapet rezistent la apă şi nerăspunzând la telefon. Dominic a sunat de trei ori şi de fiecare dată am lăsat să intre mesageria vocală. Bineînţeles, am ascultat mesajele imediat după aceea.

Părea îngrijorat, m-a întrebat dacă voiam o supă, apoi enervat pentru că n-are cine să facă toată munca mea de acolo. Foarte specific pentru Dominic Russo.

Nu am răspuns, dar vinovăţia la gândul că am lipsit o zi întreagă de la birou a început să mă roadă. Am încercat s-o alung cu un sendviş cu came de curcan, făcut exact aşa cum îi plăcea tatălui meu – cu felii subţiri de măr acoperite cu cheddar. Era plăcut să am parte din nou de ceva brânzeturi.

Potrivit asistentei de la recepţie, tata avea o zi foarte bună, ceea ce însemna că pot să-l văd.

Dar nu cu faţa asta.

Şi nu dacă exista riscul să-şi dea seama că vânătăile erau cauzate de el.

Dar când a început să se lase seara n-am mai rezistat. Văzusem cum căsuţa de e-mail se umpluse cu aceeaşi frenezie ca în fiecare zi, dar nu eram acolo ca să mă ocup de probleme. Responsabilităţile amânate m-au făcut să mă simt ca Pe ace. Am decis să lucrez câteva ore în seara asta şi s-o iau mâine de la început... dacă faţa mea coopera.

Am făcut duş, m-am îmbrăcat şi am pornit către o$_{ra}$. Aerul serii era rece, proaspăt şi părea că urmează să ni$_{n}$^ Când am intrat cu cârdul de acces era trecut de nouă. Et$_{a}$|$_{u|}$' era întunecat şi tăcut. Nefiresc de pustiu fată de agitaţia di$_{n}$ timpul zilei.

Ca să fiu în ton cu liniştea copleşitoare – şi, bine, ca să mă asigur că Dominic nu făcea noapte albă în biroul |$_{U}$j – am mers pe vârfuri până în biroul meu. Nu era nimeni. Am răsuflat uşurată şi m-am aşezat. Pe birou era un teanc de dosare noi. Căsuţa de e-mail era plină şi nu aveam decât câteva ore în care să mai rezolv din treburi.

Mi-am pus căştile, am intrat pe una dintre listele mele preferate cu muzică de dans şi m-am afundat m muncă.

Mâna care m-a prins de umăr, o jumătate de oră mai târziu, m-a speriat îngrozitor.

— Oh, Doamne!

- Cine ţi-a făcut asta?

întrebarea pusă atât de tare încât a acoperit volumul muzicii aproape m-a aruncat de pe scaun pe podea.

M-a prins el.

Mă uitam la ochii furioşi ai lui Dominic Russo.

Mi-am dus mâna la piept ca să mă asigur că încă îmi bate inima. Mi-a smuls căştile din urechi.

- Cine naiba te-a lovit, Ally?

A pronunţat fiecare cuvânt cu furie fierbinte, înfricoşătoare, dar şi mişcătoare. Nimic din furia asta n-a ajuns la degetele lui când mi-a atins cu blândeţe bărbia ca să mă vadă mai bine.

— Nimeni, am minţit, încercând să mă desprind de strânsoarea lui.

Gâtul mi-a luat foc. Era o prostie. Ar fi trebuit să rămân acasă.

- Am avut un mic accident în timpul renovării. Nu e ceva care să te intereseze.

— Ai un semn clar ca bună ziua pe faţă, Ally. Nu mă minţi.

pulsa ca un stup de aIh'ne când " vorbeam_
(îa,u ' nu e treaba ta, am zis, încercând să mă
" ^¡nul ca să pun ceva distanţă între noi, dar a lte sc^U ** a braţe, iar picioarele mi s-au oprit inutile pe pnns **unU tnoc^hetă' Nu încelta rahatul ăsta cu mine, Ally, a zis sumbru.

Nu pune întrebări despre lucruri care nu te privesc.

I Eşti angajata mea. Mă îngrijorezi. Dansezi din

o
nOlL Mi_am dat ochii peste cap, ceea ce a fost o greşeală
* a) mă durea faţa şi b) chiar l-am enervat pe pentru w Doininic-
__ ¡nc j 0 dată. Nu e treaba ta. Şi nu, nu dansez. A fost un accident. El...

Mi-am înghiţit cuvintele şi am tăcut imediat.

-E/.

Vocea lui clocotea de furie când a rostit pronumele.

- Dominic, încetează. N-ai de ce să-ţi faci griji. E responsabilitatea mea, am zis cu voce slabă.

Am realizat cu groază că îmi ard ochii şi au devenit sticloşi. Crezusem că aveam controlul lacrimilor, dar era ca şi cum cineva se pregătea să pornească un întreg gheizer nenorocit.

-Ally.

Mi-a şoptit numele. A fost ca o mângâiere.

Am clătinat din cap.

- Nu face asta, Dominic. Nu fi amabil. Nu-mi pune întrebări. Atârn de un fir de aţă.

M-a tras de pe scaun în braţele lui.

Era o îmbrăţişare. Una dură, care te lăsa fără aer.

ţel m'a ^Cut t^dez. Atingerea trupului lui, bra- e care mă strângeau suficient de tare încât să ştiu

că eram [111] «guranţă.

Ţ Nu mai suport, Ally. a zis, respirând în părul meu Nu mai ¡M)t să mă uit de pe margine şi să pretind că nu omoară gândul că nu te pot atinge.

Nu ştiam cum ar suna vocea mea dacă aş spune ceva Nu aveam nici cuvinte ca să merite să fie rostite. Nu voiam decât să fiu ţinută în braţe aşa.

lacrimile |>e care Ic reţinusem atât de mult timp au rupt barajul. Zidul meu de apărare s-a mai cutremurat o dată înainte să se prăbuşească şi să cedeze *locul* unei senzaţii copleşitoare de uşurare. Frumoasa lui cămaşă era pe cale să fie inundată de un şuvoi de lacrimi silenţios, dar imposibil de oprit.

— Iubito, a şoptit din nou pe creştetul meu. Vorbeşte cu mine. Te rog.

Am clătinat capul, iar braţele lui s-au strâns mai tare în jurul meu.

- De ce trebuie să fii atât de încăpăţânată?

Am clătinat din nou capul.

- Nu că nu *vreau* să vorbesc. Nu *pot* să vorbesc, am reuşit să spun printre suspine.

- Mă omori, Ally. Nu vreau decât să-l ucid pe cel care ţi-a făcut semnele astea pe faţă.

Aşa că am început să plâng şi mai tare.

într-un moment care ar fi fost incredibil de romantic dacă nu mi-ar fi ţâşnit lichid din amândoi ochii şi din nări, Dominic m-a luat în braţe, mi-a pus capul sub bărbia lui şi m-a dus în birou la el. A lovit uşa cu piciorul ca s-o închidă, a încuiat-o şi s-a apropiat de canapea.

S-a aşezat cu mine în poală. Acum era cu totul altfel decât ultima dată când stătuserăm aşa. Numai că, în ciuda suspinelor cu sughiţuri, tot am reuşit să-mi dau seama că i se întărise din nou penisul.

— N-ai cum să-l ucizi, am zis cu jale.

— Dă-mi un motiv bun ca să n-o fac.

— E tatăl meu.

A încremenit lângă mine.

Alt şuvoi de lacrimi s-a pornit. Şase luni întregi . (|urere, nelinişte şi teamă mi se scurgeau pe obraji, pe Jmaşa albă impecabilă a lui Dominic.

M-a strâns mai tare lângă el, murmurându-mi încet lângă ureche. Făcând promisiuni pe care amândoi ştiam că nu le va respecta. Mi-a mângâiat părul şi spatele cu mişcări aiinătoare. Dulceaţa şi blândeţea atingerilor lui, deşi încă simţeam cum vibrează de furie sub mine, m-au liniştit.

- Spune-mi, iubito!

.Aşa că i-am spus. Turuiam, apoi făceam pauze lungi, şi din nou la fel, în timp ce lacrimile tăcute mi se scurgeau pe obraji.

— Odată casa vândută, banii aceia se vor duce la azilul de bătrâni, iar el va fi în siguranţă cel puţin câţiva ani. .Asta îmi va da timpul necesar să găsesc o soluţie. Dacă ar depinde de mine, n-aş vrea să fie mutat în alt azil. Dar e atât de scump. N-am nicio şansă dacă nu reuşesc să scot casa la vânzare.

N-a spus nimic, dar i-am simţit braţul strângându-se mai mult în jurul meu.

M-am mişcat în poala lui şi m-am ridicat.

Mi-a prins faţa între palme, apoi mi-a îndepărtat părul din ochi. Avea o expresie gravă.

- îţi mulţumesc că mi-ai spus, a zis în cele din urmă.

- Tata nu e violent, i-am zis cu sinceritate, pentru că voiam să înţeleagă. E o boală. Nu mai e cine a fost. Când şi când se întâmplă să fie din nou ca înainte, dar în restul timpului nu mai e el însuşi.

- îmi pare rău, iubito, a şoptit, ştergându-mi cu degetele mari lacrimile proaspete de pe obraji.

- încetează să mai fii drăguţ cu mine, Dominic.

— Acum nu spune asta.

Ne-am uitat lung unul la celălalt. Cerul nopţii

din Manhattan strălucea în spatele ferestrei din celălalt capăt al încăperii, în timp ce ninsoarea se îndesise. Am tras câteva

guri de aer încet, adânc, furând ai egoism căldur» |ui Dominic.

— Ar trebui să plec, am sptw* Am de *r<> uţmt y* tre. buie să fiu acasă înainte să să înteţească ninsoarea.

— Nu.

- Nu? am râs. E adorabil *ci* tu crezi în continuare « ai un cuvânt de spus în ceea ce fac.

- E adorabil *ci* tu crezi *d* las să plec, de a.a în seara asta, a contraatacat el.

Am făcut o mişcare ca să mă ridic din poala Iu., dar m-a strâns mai tare.

— Dominic. . .

- Sărută-mă, Ally- Lasă-mă să te fac sa te simţi mai bine.

Am ezitat, legănându-mă pe marginea unu. prăpăstii foarte periculoase. Depăşisem deja limitele m seara asta. Am dezvăluit prea mult, m-am arătat prea vulnerabilă.

— Nu cred că asta e o idee bună, am zis încet.

Dacă m-ar săruta acum, când inima mea era sfărâmată în milioane de bucăţele, aş face un lucru cu adevărat prostesc... cum ar fi să mă îndrăgostesc de el.

- Dă-mi voie, a spus cu seriozitate.

în ciuda tuturor felurilor în care fuseserăm intimi până acum, nu ne sărutaserăm niciodată. Nu simţisem niciodată buzele lui peste ale mele.

— Nu ştiu dacă mai pot să dau înapoi atunci când trebuie, am mărturisit, cuprinsă de panică.

O declaraţie de fapt, ca şi cum soarta mea fusese deja pecetluită de cuvintele lui.

- Nu caut nimic, am adăugat cu nelinişte.
- Nici eu nu te-am căutat, dar te-am găsit.

- Ce spui? am scâncit.

— Spun că te-am găsit şi nu trebuie să mai lupt. Eşti a mea.

M-a mutat în poala lui, ca să-l călăresc la fel cum făcu- ^$_{en}$i în club, numai că de data asta eu eram cea vulnerabilă.

- Mă sperii îngrozitor, Dom, am recunoscut, înfigân- ¿u-mi degetele în umerii lui, în căldura de sub celebra vestă şi sub cămaşă.

— Şi pe mine mă sperii, a răspuns, adulmecându-mi obrazul şi coborând pe gât, mişcându-şi coapsele sub mine. Sunt teribil de înspăimântat.

Mi s-a făcut pielea ca de găină. Brusc îmi era rece şi cald, eram ameţită şi amorţită din cauza şocului. Buzele lui au trecut cu blândeţe peste vânătăile de pe faţa mea, alungând durerea. Eram călare peste şliţul lui, cu penisul lui cuibărit în locul în care-l doream cel mai mult.

— Nu vreau nimic serios, am şoptit, tresărind când a depus un sărut uşor în colţul gurii mele.

Buzele îmi ardeau de dorinţa de a le simţi pe ale lui.

A râs cu blândeţe, dar tot am auzit trântindu-se porţile închisorii de care mă temeam.

— Oh, iubito, nu va mai trebui să faci alegeri.

Atunci m-a sărutat. Buzele ferme şi poruncitoare m-au devorat până când am pierdut bătălia şi am întredeschis gura. Limba lui a intrat ca acasă, invadându-mă, lăsân- du-mă fără aer, fără cuvinte şi fără niciun simţ care nu fi fost deja cucerit de el.

Pluteam şi totuşi eram ancorată de trupul şi de braţele lui. Mi-a pus palmele pe şolduri şi m-a tras peste erecţie. înainte şi înapoi.

- Lasă-mă să te fac să te simţi bine, Ally, mi-a cerut din nou, răguşit.

- Da.

Şi cuvântul acesta scurt ne-a eliberat pe amândoi.

49

DOMINIC

l-am tras puloverul peste cap, şi când mi-arn d$_a$t seama că nu era nimic între trupul perfect al lui Ally * buzele mele în afara unui maiou alb subţire, am simţit cum îmi urcă în gât un geamăt primitiv.

Sfârcurile ei erau tari şi ascuţite sub bumbacul simplu. I-am cuprins sânii în palme, adorând senzaţia mugurilor care se întăreau şi mai mult.

S-a repezit asupra cravatei mele, a nasturilor de la cămaşă, dar şi-a pierdut atenţia când am tras de decolteu, dezvăluind un sân. Am aşteptat numai cât să-mi simtă respiraţia pe piele înainte să cuprind cu buzele obraznicul sfârc roz.

Gâfâitul ei de plăcere şi senzaţia rozetei delicioase încreţindu-se pe limba mea au meritat fiecare secundă chinuitoare din ultimele două luni. Un astfel de moment divin merita o viaţă întreagă de suferinţă. Am supt mai tare, ţinând-o lângă mine. Şi-a împins şoldurile în mine, înne- bunindu-mi penisul. Era în colanţi şi, dacă mă luam după umezeala fierbinte pe care o puteam simţi prin ei, nu avea nimic pe dedesubt.

Voiam s-o dezbrac. Să nu mai existe nimic între noi.

— De ce naiba porţi atâtea straturi pe tine? a vrut să ştie, cu vocea tremurând când mi-am scos vesta.

— Nu mai fac niciodată asta, i-am promis, îndreptân- du-mi atenţia către celălalt sân şi sugându-1.

- Te rog să nu încetezi să porţi veste, m-a

implorat.

— Orice vrei tu, Ally. Tot ce trebuie e să ceri.

I-am oferit sfârcului o nouă rundă de dezmierdări şi a trebuit să îmblânzesc fiara din mine când a gemut.

Am ajutat-o să-mi scoată cămaşa şi apoi i-am abandonat ezitant sânii ca să-i trag puloverul peste cap. L-am aruncat pe podea, în direcţia stivei crescânde de haine.

- Vino încoace, am şoptit sumbru, trăgând-o spre mine şi delectându-mă cu sfârcurile umede şi întărite pe pieptul meu.

A respirat şuierător.

— Păr pe piept. Atât de bine…

Am vrut să râd, dar toate celulele fiinţei mele erau concentrate la trupul ei şi la nesfârşita listă a lucrurilor pe care le voiam. Şirul modurilor în care voiam s-o facă să aibă orgasm.

în sfârşit. în sfârşit. în sfârşit.

— Iubito, va trebui să ne ridicăm în picioare şi să scăpăm de restul hainelor, am avertizat-o.

— Nu vreau să încetez să te mai ating, a mărturisit.

Palmele ei îmi treceau peste piept şi peste umeri, în jos pe braţe, pe abdomen. Mă simţeam… venerat. Iubit.

— Doar o clipă, i-am şoptit.

în ciuda revoltei penisului, am ridicat-o din poală.

— Dezbracă-te repede, mi-a cerut, scoţându-şi colan- ţii cu o singură mişcare.

Era spectaculoasă. Goală în luminile oraşului, pe fundalul fulgilor de zăpadă. Ally Morales era cel mai frumos lucru pe care-l văzusem în viaţa mea.

Umil şi anesteziat, bâjbâiam la curea. Ea s-a apropiat şi a slăbit-o. împreună, am lăsat pantalonii să cadă pe podea. Ally tremura în timp ce se uita la mine. Era din cauza distanţei. Totul căpăta sens

când ne atingeam. Atunci totul părea posibil.

A început să se lase în genunchi, dar am împiedicat-o. N-aş fi rezistat să-i simt gura pe penis. Nu acum, prima dată. Aveam prea multe fantezii în minte. în plus, îi eram dator. De două ori.

— Nu. E rândul tău, draga mea.

Am tras-o spre mine. Pielea ei era delicată şi monle. Penisul era prins între noi şi cerea mai mult.

Mi-a cuprins faţa între palme şi s-a uitat în ochii mei.

- Nu-ţi vreau limba. Nu-ţi vreau degetele. Primul lucru pe care-l vei vârî în mine va fi penisu , om.

Acesta a zvâcnit aprobator între noi.

Ei, drăcie.

— Nu am un prezervativ, am mărturisi.

N-aveam nevoie de rezerve de prezervat.ve în bunul ăsta. Nu eram tata. ,.

Ally a închis ochii, apoi i-a des îs J[1011]*

- N-ai nevoie în seara asta, a şoptrt. Iau contraeep-

tive şi sunt sănătoasă. . , x i

M-au ţintuit două gânduri. Pnmul era că am cale ... x v • **întunecată** fantezie a mea. S-o regu- hberă pentru cea mai întunecata **i m.ii<rAna** lez până când păsărică ei se închidea în jurul meu, mulgând orgasmul din mine, facându-mă să termin m ea. Făcand-o

a mea. . x .,

Şi al doilea, avertismentul pe care încercase sa mi-l strecoare, că nu vrea ceva serios.

- Asta nu e doar pentru o singură noapte, Ally, aşa că obişnuieşte-te. Odată ce am intrat în tine, nu mai e cale de întoarcere. *Niciodată.*

Mi-ar fi plăcut să fim într-un pat. în patul meu, unde puteam s-o întind, s-o privesc pe săturate şi s-o

gust cât doresc. N-aş supravieţui însă dacă aş aştepta încă un minut, aşa că am întins-o pe canapea şi mi-am pus un genunchi între picioarele ei.

înainte să accept chemarea ei lacomă, m-am aplecat şi m-am servit din nou din sânii ei. îmi deveneau rapid cea mai nouă obsesie. Capul mădularului meu în erecţie picta abdomenul lui Ally cu picături ce se scurgeau fără ruşine.

Asta îmi făcuse. îmi redusese trupul la o serie de reacţii în lanţ chimice şi biologice.

Respira sacadat, cu gâfaieli excitate în timp ce-i dez- i_{anl} ţâţele perfecte. Voiam să mor cu sfârcurile ce pul- ^{nl,}^ubgura mea.

^{Sal} Şi-a încolăcit picioarele în jurul şoldurilor mele, • cen-'ând să mă tragă în jos spre ea.

^{10} - Eşti pregătită pentru mine, iubito? am şoptit, 4rângându-mi organul de la rădăcină.

A dat din cap tară cuvinte, cu ochii larg deschişi. Simţeam atât de multe lucruri. Putere. Vulnerabilitate. Hotărâre. Spaimă. Şi furie care fierbea în mine de câte ori priveam vânătăile. N-o să uit niciodată că am văzut acele semne pe ţaţa ei.

- Eşti sigură? am întrebat-o, o parte din mine dorin- du-şi să se fi răzgândit, pentru că totul urma să se schimbe. Ai încredere în mine?

- Da, Dom, te rog!

Am unit capul umed al penisului cu păsărică ei. Era atât de udă, încât am crezut că o să mor. Am vrut s-o tachinez un pic, ca s-o pregătesc, dar nu m-am putut abţine. Am împins uşor, intrând cu primii cinci centimetri în ea.

Suspinul ei mi-a străbătut tot sângele.

Cu dinţii încleştaţi, am încercat să rezist, în timp ce ea îmi strângea capul penisului.

- Spune-mi că mă înţelegi, Ally. Spune-mi că ştii că asta te face a mea.

Tremura în jurul organului meu, şi dacă nu-mi răspundea în următoarele cinci secunde, aveam de gând să plonjez oricum în ea şi s-o fac să vorbească pe urmă. Nu puteam rezista atât de mult. Eram doar un om.

- Dom, a şoptit întretăiat.

— Spune-o. Spune-mi, Ally.

Ştiam că nu are niciun sens. Petrecusem două luni spunându-i şi spunându-mi că nu se va întâmpla nimic între noi, iar acum îi pretindeam chiar eu aşa

ceva. Nu ştiam ce înseamnă sau care va fi preţul pentru mine, dar ştiam că eram dispus să plătesc orice preţ.

A închis ochii strâns.

— Sunt a ta, a scâncit.

Nodul din pieptul meu s-n slflbit şi. ™" deschis din nou ochii, am pătruns în f<’fl< ” n s r ™ •ru ’’ mişcare lungă şi dură. Am stnt nşn m timp mine, reuşind s-o desfac un pic mn‘ 1rT1,l |.’ oprjt ' metri au alunecat în ea. Am atins capăt« ş

. A i c„ i.inil meu. (roalfl. Nu era Ȯ simţeam t™«^ nimic intre noi. Eram înfipt în ea, ia se deschiseseră larg şi scânteiau.

-Respiră, am zis. Respiră o d’Pă-

Sânii jurul erecţiei mele,

Era atât de strâmtă, «eam stele. A tras aer în iar cu eram atât de tare meat piept şi mă jur eă am simtit asta. în

Fruntea mi s-a acopent cu broboane o 5 .

- Eşti bine? am întrebat-o, tncercand să-nu

păstrez ““acă te mişti, îmi dau drumul, m-a avertizat.

— Bravo! . , •

Am sărutat-o din nou, tachinând-o cu limba, iar când a început să se relaxeze am ieşit şi am intrat din nou.

— Oh, Doamne!

- Dom, iubito, am corectat-o.

A rezistat la ultimele patru asalturi straşnice, apoi vaginul catifelat s-a încordat spasmodic în jurul penisului.

— Dominic!

Degetele i s-au încleştat pe spatele meu şi am iubit la nebunie strânsoarea ei dureroasă. Am

continuat să intru în ea, muşcându-mi buzele până am simţit sânge, împingând în canapea cu picioarele ca să am mai multă putere să intru în ea. Hotărât să rezist la cea mai incredibilă experienţă pe care o avusese penisul meu cu o femeie.

S-a unduit sub mine aşa cum făcuse când dansase în club, şi în momentul acela m-am considerat cel mai norocos

. pe planetă. Am simţit fiecare încordare, fiecare ^^supravieţuit orgasmului ei.

?1 Transpiram. Boaşele îmi trimiteau semnale SOS. Nu . ¿stăm mult, dar în clipa asta eram un supererou.

11131 Am sărutat-o, şi când a suspinat visătoare pe limba i-am muşcat buza de jos.

’ – A mea. Ally.

- A ta. a aprobat.

Mi-a dat o nouă doză de superputeri. Mi-am amânat orgasmul, am luat-o în braţe şi am aşezat-o în poală.

__ Mă gândesc la asta din noaptea de atunci, a gemut, punându-şi braţele pe umerii mei.

— Vreau să te privesc când mă călăreşti. Vreau să-ţi văd ochii cum se pierd şi pulsul neregulat pe gât. Vreau să-ţi văd ţâţele tresărind când îţi spun că nu te voi părăsi niciodată.

— Dominic, a şoptit ea.

- N-o să te părăsesc niciodată, Ally.

— Nu poţi spune aşa ceva, m-a contrazis.

Am lovit-o uşor cu palma peste fund şi apoi încă o dată pentru că mi-a plăcut cum se aude.

Şi ei îi plăcuse. Pentru că se zvârcolea pe mine aşa cum făcuse în clubul pe care tot mai voiam să-l ard din temelii. De data asta însă penisul meu era acolo unde-i era locul. îngropat adânc în ea.

Era puţin spus că Ally se umezise. Era o adevărată pădure tropicală inundată, şi nu mă puteam sătura de ea. Voiam s-o culc şi s-o mănânc toată. S-o întorc şi s-o iau pe la spate. O voiam în poziţia misionarului şi lipită de perete, în toate poziţiile imaginabile. Voiam să dureze ani în care să descopăr toate modurile în care o puteam face să aibă orgasm. Ca o vânătoare de comori.

îmi adora mădularul de parcă nu mai era nimic alt- <*va pe lume care să conteze pentru ea. Ca şi cum nu avea un tată bolnav. Sau facturi medicale uriaşe. Sau de parcă bărbatul rare o refuzaşi- de prea multe ori nu-i spunea ari|rr deodată *efi e* a lui.

l-am simţit imvinlarra din nou. Vibraţiile dectri//»^ muşchilor ci în junii penisului meu. Era magic. Un miracol Ea era miracolul meu.

— Îmi dau scama, Ally. Vrei sâ ai *din* nou orgasm Haide, draga mea.

l-am luat din nou sfârcul în gură şi l-am supt tare Lumea mea strălucea, luminoasă şi fierbinte, şi-mi venea să-mi dau palme că fusesem cât pe ce să nu ştiu cum era să aibă Ally Moralcs orgasm cu mine.

Am ţinut-o de şolduri, controlându-i mişcarea, şi am început să împing. De fiecare dată ajungeam până la capăt. Mă întăream pe măsură ce ea se uda.

întinzându-mă, i-am prins fesele în mâini şi am intrat în ea.

A terminat aşa, cu penisul îngropat în ea, cu limba mea lingându-i sfârcul şi cu mâinile mele desfăcând-o din spate.

S-a cutremurat, legănându-se înainte şi înapoi în timp ce delicatul miracol al muşchilor ei mă sorbea cu lăcomie. Apoi a ţâşnit din boaşe orgasmul meu, secându-le.

-Ally!

De data asta, când am avut orgasm spunându-i numele, era aici. Era în jurul meu. M-a străfulgerat şi val după val din climaxul meu s-a pierdut în ea.

în sfârşit.

A fost o experienţă religioasă. O revelaţie

spirituală când am umplut-o pe femeia asta cu sămânţa mea.

fmplinindu-mi destinul şi însemnând-o drept a mea, la fel cum ea-şi sculptase iniţialele în inima mea.

Viaţa mea n-avea să mai fie niciodată la fel. Nu mai voiam să-i dau drumul. Orice s-ar fi întâmplat.

Ea s-a zvârcolit în braţele mele, încă tremurând, încă rostindu-mi gâfâit numele, ţinându-mi capul la sânul ei.

Am stat aşa mult timp după ce au încetat să mai apară hirile orgasmului. Transpiraţia îi dădea pielii o strălucire '* mierea în strălucirea delicată a luminii. Nu voiam să Mu voiam să mai fiu vreodată în afara ei. I-am simţit încleştarea în jurul meu o dată, de două ori, de parcă mi-ar fi citit gândurile.

I-am mai atins o dată sfârcul cu limba înainte să-mi las capul pe canapea.

- Trei la doi, am gâfâit.
- Doamne, încă nu suntem la egalitate?

Râsul ei era întretăiat şi l-am simţit în penisul meu încă întărit.

— Dă-mi două minute.

Şi restul vieţii tale.

50

ALLY

M-a dus acasă. Brownie ne aştepta nerăbdător în casă. Am stat în bucătărie, sorbind dintr-un pahar cu apă şi cocoţată pe marginea hiatului, în timp ce Dominic scotea câinele în curtea din spate.

Câteva minute mai târziu, om şi câine se întorceau cu o explozie de energie. Cu siguranţă că se jucaseră în zăpadă. Brownie şi-a vârât faţa în castronul lui. împrăştiind apă peste tot, dar Dominic mă privea.

S-a îndreptat spre mine, cu o strălucire în ochi, şi m-a inundat un delicios cocteil de nelinişte şi excitare.

Arăta clar diabolic, iar eu cred că păream o dezmăţată.

Păşind între picioarele mele, şi-a pus palmele mari pe coapsele mele, strângându-le şi frământându-le.

Mi s-a tăiat răsuflarea când mi-am dat seama că nici cele mai explozive, violente şi epocale două orgasme pe care le avusesem vreodată nu erau de ajuns.

Dacă mă luam după subtila contractare a maxilarului lui, nu eram singura care credeam asta.

— Am avut fantezii cu tine exact aşa.

Vocea lui avea o răguşeală dulce în care voiam

să mă cufund.

Orgasme? Ce orgasme? Memoria pe termen scurt a vaginului meu era clar în suferinţă.

Palmele lui au alunecat de pe coapse spre fese şi m-a tras spre el. Penisul lui gigantic avea şi el cu siguranţă un episod de amnezie, fiindcă era tare ca piatra.

Trebuia sil stăm de vorbă.

Sft discutăm despre ce înseamnă toate astea.

Să discutăm despre motivul pentru care a aruncat brusc pe fereastră toate principiile şi a depăşit limita care, din punctul lui de vedere. îl ducea prea aproape de tatăl său.

par în loc de asta, mi-am încolăcit picioarele în jurul hli şi braţele peste umerii lui puternici, siguri.

- Nu pot să sufăr să văd că te-a rănit cineva, Ally, a mărturisit, ridicând mâna ca să traseze o linie delicată peste faţa mea învineţită.

- Mai devreme sau mai târziu toată lumea e rănită, am zis încet.

— Nu şi tu. Nu de acum înainte. Nu pot suporta.

Mi-am sprijinit fruntea de a lui.

- Unele lucruri nu le poţi contra nici chiar tu, Făt-Frumos.

— Refuz să cred asta.

Eram conştientă că glumea numai pe jumătate.

— Tatăl tău, a început el.

M-am lăsat pe spate ca să-i văd chipul. Atât de puternic, atât de serios. Linia maxilarului, sprâncenele încruntate. Am tânjit după adânciturile subtile din obrajii lui. Era chipul unui războinic, al unui zeu. Iar ochii albaştri erau acum oricum, numai nu îngheţaţi. Ca şi cum fusese aprins un foc în străfundurile lor.

- Te deranjează să vorbeşti despre el? m-a

întrebat. Am clătinat din cap.

- Nu. Situaţia, boala, astea sunt greu de...

Discutat. înfruntat. Descurcat.

— Nici nu-mi pot imagina, a zis încet.

M-a strâns iar lângă el şi mi-a mângâiat spinarea de sus până jos. Reconfortant. Liniştitor. Excitant.

— A fost singurul om care nu m-a dezamăgit niciodată, i-am spus. Singurul de a cănii dragoste am fost absolut

1,1 K A M i »HI

Mgnrft. NA ini nr În nMn? NA fir ImA AH *I"r *rt PM h,i (IA<rn NA fie tnln? E <> ptirfllrr rwn* nu şliAm <* <**lAtA.

Dom în-n NIIAIIN în bniţr. I®r Hrownlc n M Jntf<i »1 cl În nrţlnnr, (’Ainclc n ilmwil P® ph-l<>nrflrlin gAiuliiinA pc genunchi.

Clini <le ni ixhiiiN AA iii M«|M>nwihlll» pcntni d? fn„ întrebat Dom.

Buzele Iul ^i-nu croit drum Aprc gâtul meu.
Am trrtit în Boul.lcr eâtlva»'

*re ’"-">m

obscrvnt primele «emne. A fort InKrtdemina dirtrat. rtaent, dar lucrurile R-RU tnrtlută|lt. Vecin» «u 0/ grifă < -• el l_n locul meu. Nlciunul dintre noi n realizit cit de repede «-_ail deteriorat lucrurile pin« când »-« v“r" '"«"«■ I»m . încremenit, dnr mâinile l-.u rim blânde

- Hram într-un avion spre CUR« când l-a gâa.t poliţi» într-un pare, la zece strilzi de carii. N/ P» <» f”"'”" unde locuieşte L-au aruncat într-un arii de rta onbd, am z.a, cuprinsă de un fior când mi-am amintit de lenjcndc de pat murdare, mirosul de acolo şi camere e fflrâ ferestre. Fiecare zi era un soi special de tortură, ştiind că persoana pe care o iubeşti suferă şi e ignorată. I^am mutat cât de repede am putut într-un loc mai frumos. Dar era foarte scump.

- Nu avea asigurare? Economii pentru pensie? m-a întrebat.

Am mângâiat blana moale a lui Brownie şi am suspinat.

-Asigurările obişnuite nu acoperă azilurile de bătrâni. Are pensie şi asigurare de sănătate, care merg direct la azil. Care, ţi-am spus, e astronomic

de scump. Acoperirea pentru asistenţa de specialitate e dificilă şi limitată. Şi, după cum s-a dovedit, părinţii mei sunt căsătoriţi încă. N-am ştiut asta până când nu am început să caut prin documente.

- Ce înseamnă asta? m-a întrebat.
- Situaţia financiară a mamei, dacă s-a deranja să-mi răspundă la e-mail, e legată de a tatei şi nu pot completa actele fără ea. Mai mult, în urmă cu un an să se întâmple

I mama mea – şi folosesc termenul într-un sens strict [10] i’꜀ _ »realixftt că încă mai are acces la fondurile tatei. [tehn] Degetele lui Dom s-au strâns pe spatele meu.

_ A profitat de tot ce a economisit el. A luat totul,

am [SÎ>US] Ce fel de monstru mai e şi ăsta?

Râsul meu era lipsit de veselie.

_ Aşa e ea. Pe hârtie e o sfântă. A cucerit lumea con- «ruind sonde, strângând bani pentru vaccinuri, ţinând discursuri. N-am mai vorbit cu ea din ziua în care a plecat, când aveam unsprezece ani, dar din când în când, de obicei când e la mijloc şi ceva tequila, o caut pe Google.

— Te-a abandonat.

- Da. Ne-a părăsit pe mine şi pe tata, susţinând că are o chemare mai importantă decât să fie mamă şi soţie.

— Fir-ar a naibii!

Faptul că nu dorea să fie înţelegător cu femeia care mi-a dat naştere era plăcut şi îmi dădea curaj.

- Ironia e că face lucruri bune.

- Probabil pentru că îi place să fie în centrul atenţiei, a bănuit el.

L-am răsplătit cu un zâmbet.

— Are un doctorat onorific pentru munca de strângere a fondurilor pentru Sudan. Acum e cunoscută sub numele de doctor Morales. A vorbit la un TEDx Talk despre empatia mondială. Organizaţiile non-profit o plătesc ca să ofere consultanţă şi să le spună cum să facă oamenii să le pese.

— De ce a luat banii? m-a întrebat Dom.

Am ridicat din umeri.

— Pentru mine e cu adevărat o străină, dar am făcut câteva investigaţii când nu eram băută şi am descoperit că a fondat afacerea de consultanţă exact

în perioada în care a luat economiile tatei. Oh, şi am descoperit şi că iubitul ei a câştigat Premiul Naţiunilor Unite pentru Servicii Publice.

iui A «VRl

- în timp re soţul ei este pe punctul de a fi ev$_{a(\cdot„a}$, dintr-un azil de bătrâni pentru taxe sa procedezi cu ea? Nu înrf Pe primu|

_ Nu-nu peren$_{scoatc\ la}$ vânzare, este să renovez casa t _j ţj$_{n}$ă ţ$_{n}$ azil câţiva ani vândută, vor fi suficie:nţtb* $_{suficienţi\ bani\ angaj(s}$ \ a fi în siguranţă. . $_{vorbesc}$ sau să-i ascult un avocat. Nu vreau ’ $_{cum\ merită\ maj\ m}$ulţi $_{bani}$ vreun discurs pasionat P economiile tatei. Vreau însă fiecare bănuţ înapoi

_ cât de rău e în casă? m-a întrebat

WS—* ıı n> ıı ’ ”

pot.

şi Că Făt-Frumos cel grijuliu murea de

nerăbdare să-l ^{r}eparetotul

tata Salariul mă ajută mult, iar idioata ta clauza care ma ■XiX să am colaborări în paralel mu oferă mat mult Z decât ca să şlefuiesc o jumătate de oră pardoseala sau să tencuiesc pereţii. Totul va fi bine.

_ Vreau să văd casa, a insistat Dom.

Ca să-i distrag atenţia de la subiect, i-am strâns şoldurile între picioare şi am simţit răspunsul pulsând al penisului pe mine.

- în momentul ăsta aş vrea să văd alte lucrun, Dom. Te rog?

Nu era corect şi ştiam. Dacă îi ceream, livra imediat.

Ca răspuns, mi-a ridicat puloverul peste cap şi l-a aruncat peste umăr. Râsul care se isca în mine a dispărut într-un icnet când mi-a supt sfârcul prin maiou.

- Da, am şuierat.

j)c asta aveam nevoie chiar acum. Senzaţiile fizice de Aă şi dorinţă alungau orice altceva.

,y> ‘ încleştat degetele în talia colanţilor şi i-a tras id de pe picioare, adăugându-i la grămada de pe podea.

r3P Am ales să-mi fac griji mai târziu pentru ce va rămâne – urma mea pe hiatul de gătit şi i-am înşfăcat cureaua, împreună am bâjbâit să deschidem şliţul.

Când s-a eliberat şi şi-a prins în pumn mădularul, aliniindu-l cu catifeaua netedă a faldurilor mele alunecoase, un fior m-a străbătut prin tot corpul.

Simţind că nu ne va capta prea curând atenţia, Brownie a plecat discret din cameră, legănându-şi coada. Mi-a luat puloverul cu el. Dar, la fel ca starea hiatului de gătit $i tot ce era rău în viaţa mea, am decis să-mi fac griji mai târziu.

Dominic m-a sărutat de parcă era înfometat după buzele şi limba mea.

— Vreau să te gust, am şoptit pe gura lui deschisă intr-un sărut. Vreau să stau în genunchi în faţa ta.

— Asta ai vrut în noaptea aia? în birou, după întâlnirea ta? a vrut să ştie, în timp ce o mână trăgea de decolteul maioului, dezvelindu-mi sânii, în timp ce cu cealaltă îşi apăsa de mine erecţia. înainte şi înapoi, într-un ritm
torturant.

- Da, am gâfâit sub buzele lui, oprindu-mă doar atât cât să-i muşc uşor buza de jos, linia maxilarului.

Am vrut să mă regulezi în gură. Să te uiţi cum te fac să-ţi dai drumul. Să ai mădularul în gura mea când îmi rosteşti numele.

Sunetul pe care l-a scos, un mormăit profund şi plin de durere, era inuman şi a trezit în mine ceva primitiv.

— Mi-ai folosit chiloţii în noaptea aia? i-am pus întrebarea pe care muream să i-o pun.

— Da, a şuierat cu duritate, renunţând la blândeţe.

Ni s-au lovit dinţii şi şi-a înfipt degetele în părul meu, în şolduri şi în sâni, de parcă nu se hotăra unde să se oprească.

— M-am regulat singur cu chiloţii tăi înfăşuraţi în junii pumnului.

Am scos un sunet ascuţit, deloc sexy.

— Mi-am dat drumul pe Pata ta umedă şi arn continuat.

Eram atât de ameţită. încât mi-era teamă că leşin ina- inte să mă facă să am din nou orgasm.

— Uită-te în jos, mi-a ordonat. a

Am făcut cum mi s-a spus. Am văzut cum .mi impin- gea mădularul în trup. Eram conectaţi, comp^ uniţi. mi simţeam muşchii vibrând în jurul lui, incercan g mai mult înăuntru. Venele mădulanilui ieşeau furioase m evidenţă, de parcă urma un act de violenţă, nu de frumuseţe.

A gemut din adâncul gâtului.

Mă simţeam murdară, decadentă, depravată. Şi voiam şi mai mult.

- Apleacă-te pe spate, a zis.

M-am lăsat în jos, sprijinită pe coate şi cu tropul îndreptat spre el. Sânii îmi ieşiseră peste decolteul inutil al maioului, cu sfârcurile umflate şi întărite. Respiram repede.

- Uită-te cum te regulez, Ally. Uită-te cum te iau şi te fac a mea.

Mi-a desfăcut picioarele şi le-a aşezat pe marginea hiatului. Singurul lucru care mă ţinea să nu cad era erecţia lui.

— Nu mai vorbi. Bagă-mi-o, am gâfâit printre dinţii încleştaţi.

îl voiam mai mult. Tot.

- Eşti pregătită pentru mine, iubito?

— Dominic, te rog!

în timp ce rugămintea încă plutea în aer, am

privit fascinată cum îşi vâră mădularul enorm în mine.

Plăcere. Durere. Senzaţii ca din altă lume de plenitudine şi împlinire. Toate aprinzându-mi nervii şi trimi- ţându-mi în creier mesaje derutante. Asta era totul. El era

înaintea acestui bărbat şi a acestei încăperi nu existase nimic.

Dacă am avut vreodată vreo legătură sexuală, Dominic a dezlegat-o. Voiam tot ce-mi putea oferi. Voiam să ştie <i să renereze fiecare centimetru din mine.

S-a tras din mine şi apoi s-a înfipt din nou înainte să fiu pregătită. Felul în care i se încordase maxilarul şi pulsul de la baza gâtului mă hipnotizau. Trupul meu îl înnebunea pe Dominic Russo. Eu îl înnebuneam pe Dominic Russo.

- Vreau s-o iau încet, a zis. Ca să te savurez. Vreau să ai orgasm în gura mea, Ally. Vreau să petrec ore venerân- du-ţi ţâţele. Dar nu pot să mă opresc, să nu te regulez.

Fiecare cuvânt din mărturisirea lui era însoţită de un asalt mai rapid, mai dur. Se întorcea la trupul meu, la mine.

Nu eram sigură dacă urma să mor din cauza vorbelor murdare sau a orgasmului care se profila.

— Să nu îndrăzneşti să te opreşti, am şuierat. Să nu te opreşti niciodată.

Şi-a aplecat capul şi a tras unul dintre sfârcuri în gură. Am simţit cum asta a avut ecou în muşchii care-i înconjurau şi-i strângeau erecţia.

.Am gemut sau am suspinat sau am scos un fel de sunet animalic care, se pare, i-a spulberat orice urmă de rezistenţă. Mi-a eliberat sfârcul şi a intrat în mine, îngro- pându-se până la capăt. împingea sălbatic şi tot ce puteam face era să mă prind cu degetele de marginea hiatului şi să mă ţin bine.

Zidurile dinăuntrul meu au făcut acelaşi lucru cu mădularul lui. S-au închis în jurul lui intr-un sistem de alarmă timpurie. Pericol! Orgasm iminent! El recunoscuse deja semnele. Bărbatul ăsta mă cunoştea deja ca să înţeleagă că eram la câteva secunde distanţă de explozie.

A strâns din dinţi şi a continuat să-şi croiască drum în mine de parcă era misiunea vieţii lui, de parcă eram în toiul unei curse către primul loc. Penisul lui mi-a răpit pentru totdeauna şansa la orice alt posibil partener de sex, iar mâna lui mi-a prins sânul şi l-a strâns. Apoi şi-a strecurat palmele sub mine, iar degetele au apăsat inelul interzis de muşchi dintre fese. Cu siguranţă ar trebui să-mi fac griji pentru blatul de gătit. Ar trebui să aflu cum de a ştiut că sunt un asemenea gen de fată. Ar tre ui s m în re dacă nu aveam nevoie de o altă pastilă anticoncepţională care să combată o asemenea superspermă.

- Vreau să te ating peste tot, a spus răguşit, m timp ce broboanele de sudoam îi acoperiseră frontea ^.mHba-
w o pviqte un centimetru uin tine pe sera cămaşa. Nu vreau să existe
care să nu-l cunosc. . • «

Degetul lui m-a presat din nou ş. am simţit o nouă pulsaţie, un gol care aştepta să fie umplut.

7 Fă’°' J x, 1 aură şi l-a spălat cu limba. Abia Şi-a dus dege mine ja un moment dat, înа- aşteptam să am hm Ridicându-mă, mi-am înfipt inte să ne trez.m lared^a Ki* unghiile în umeni lui. Buz L Un aprig când degetul lui m-a pătruns. 6 amândoi ne pierduserăm controlul.

- Vreau. Mai mult, a insistat.

Unghiul nu era potrivit. Mai avea să-mi dea ceva. Mar mult decât eram pregătită.

M-a luat cu o mână de pe blat şt m-a izbit eu spatele de oţelul rece al frigiderului. S-a împins >n mine o dată, de două, de trei ori. Degetul lui flexandu-se în mine. Tot nu era de ajuns. A

Ne-am întins pe podea. S-a aşezat m genunchi, pu- nându-şi mâinile pe coapsele mele, şi le-a împins în sus. Eram desfăcută larg pentru el ca un banchet neruşinat de nevoie carnală. Strălucirea lascivă şi

diabolică revenise în acei frumoşi ochi albaştri.

Degetul a revenit şi Dominic m-a privit cu pleoapele lăsate când l-a strecurat în mine. Era o plenitudine minunată peste tot, iar muşchii mei sărbătoreau strângându-se.

— Dom, cred că am să…

_ Ştiu. Te simt.

Respiraţiile noastre au devenit întretăiate, în timp ce loviturile lui necontrolate ne-au distrus pe amândoi.

placa rece de gresie m-a zgâriat pe spate, în timp ce el sc izbea deasupra mea, în mine. Iar şi iar, se izbea în mine, ftcându-mi sânii să tremure.

Probabil că era prea dur. Probabil că mâine voi merge ca John Wayne din cauza penisului agresiv al lui Dom. Şi eram total de acord.

Orgasmul meu se apropia de marginea realităţii, devenind treptat real, tangibil. Simţeam cum vibrez în jurul penisului şi al degetului lui. Implozia era garantată. Cu siguranţă că acestea vor fi ultimele mele clipe pe pământ

Apoi s-a împins şi mine şi a rămas aşa o clipă. Am *simţit* prima explozie a orgasmului lui într-un loc adânc în mine, un teritoriu neexplorat. Pulsaţia lui, mormăitul acela de plăcere aproape dureros mă trimiteau în viteză în abis. M-am prins de el de parcă organul lui era taurul mecanic la o petrecere cu prea mult alcool.

Pereţii vaginului au întâmpinat cu bucurie următoarea salvă, strângându-se mai tare în jurul lui. Lovitură după lovitură. Asalt după asalt. Val după val. Ne potriveam. Deschidere şi închidere. Terminând şi inecându-ne împreună.

S-a împins în mine pentru ultima dată şi a rămas acolo, iar exploziile noastre s-au amestecat în mine pe măsură ce valurile se domoleau, apoi au devenit mai rare şi în cele din urmă au încetat.

51

DOMINIC

— Dom?

Numele meu suna dogit în gura ei.

— Mmm? am mormăit în părul ei.

— Am nevoie de ceva, a şoptit.

Oh, Doamne. Dacă avea de gând să-mi ceară s-o f din nou, era un mare risc să mor. Deja nu eram sigur daS penisul meu va mai funcţiona vreodată după ultima rundă Exista riscul să-mi cedeze şi inima.

M-am crezut extraordinar în pat, dar de trei ori într-o singură noapte însemna multă bravură Ia cei patruzeci şi cinci de ani ai mei. Chiar şi de la un supererou. Era posibil ca numărul patru să rupă în mine ceva important.

— Ce-ţi trebuie, iubito?

— Un pachet cu gheaţă.

Uşurat, am râs slab.

— Oh, slavă Domnului! Credeam că ai de gând să ceri încă o rundă. Ceva ce nu voi fi fizic capabil să fac înainte să-mi pun două perfuzii.

Râsul ei s-a transformat în căscat.

— Sunt lipicioasă. Şi transpirată, a murmurat în perna mea.

în cele din urmă ajunseserăm în pat. Şi l-am folosit bine.

Dar puterile mele sexuale supraumane erau oficial epuizate.

Am turnat, la propriu, în tine tot conţinutul meu /Acum sunt, la propriu, pastramă.

* îţi mulţumesc pentru sacrificiu, m-a tachinat.

ridicat capul şi am rostogolit-o spre mine. Sfâr- Je ei rozalii erau hipnotizante şi idiotul meu penis, care Cunoştea conceptul de consecinţe sau de posibil eşec, ridicat la vederea lor, iţindu-se dintre cearşafurile albe, mototolite.

Jos, băiete!

- îţi aduc un pachet cu gheaţă şi nişte apă, i-am promis, sărutând-o pe frunte şi pe un obraz.

pe deasupra, am mai şi ciugulit-o de gât.

A început să râdă şi am decis că era cel mai frumos clinchet pe care-l auzisem în casa asta.

- Suntem atât de proşti, a zis.

- în ce fel? am întrebat, cedând ispitei şi lingând sânul mai apropiat de mine.

A tremurat din tot trupul lângă mine.

- Am fi putut face asta de câteva săptămâni.

Degetele ei îmi mângâiau părul.

- Mda, atâta doar că a trebuit să fii încăpăţânată, i-am amintit, aplecându-mă să-i ofer acelaşi tratament şi celuilalt sân.

Penisul meu stupid era din nou pe jumătate ridicat.

- Eu? a pufnit ea. Apropo, tot nu-mi dau demisia.

- Trebuie să lămurim multe lucruri, le-am spus sânilor ei.

Ea s-a ridicat şi m-a lovit cu o pernă.

— Dominic Russo! Nu mă poţi face să demisionez.

încuviinţând jucăuş – o descriere care nici măcar o dată în viaţă nu mi s-a aplicat am ţintuit-o pe

saltea. Nu v"iam să mă gândesc la consecinţele nopţii noastre. Voiam să trăiesc în acest spaţiu unde exista doar prezent... iar sânii perfecţi şi fierbinţi ai lui Ally se freacă de pieptul meu. Erau lnsă lucruri pe care trebuia să le stabilim. Acum.

I.u< V St ORE

- Cum de eşti tare? a vrut Ally $be, ™ » uimire p? care am apreciat-o drept adecvată.

— Nu sunt chiar aşa. am glumit eu. modest.

- Eşti suficient de tare, a zis, privind în jos, între noi, unde penisul meu se odihnea pe abdomenul ei.

- Tu ai nevoie de o pungă cu gheaţă. Eu am nevoie de patru litri de apă. Noi trebuie să stăm de vorbă.

S-a bosumflat.

— Nu e cam târziu acum?

Era trecut de trei dimineaţa.

, ..rmă Mai întâi te duc acasă.

- Putem dormi pe urmă. Mai m

mândre că b a întrista ş a înţeles greşit a voiam

S-a întristat şi nenorocitul de mine a fost un cocoş când mi-am dat seama .

să spun şi că era dezamăgită la gândul că nu-şi va petrece noaptea cu mine. . . * *

_ ca să-ti iei lucrurile. Rămâi aia tn noaptea asta. _

- Dom, lucrurile mele sunt în New Jers^Până ajungem acolo şi ne întoarcem se face ora să plecăm la serviciu. w ,

- Mâine lucrăm amândoi de acasă. De la mine de acasă.

- Aşa de rău arată faţa mea? a glumit.

M-am aplecat, cu o mină grava.

— Ei bine, da.

M-a lovit din nou cu perna în cap, iar eu am rânjit.

- Apropo de feţe, nu putem intra sub nicio formă în biroul ăla fără ca tot ce am făcut să nu fie scris pe feţele noastre.

- Crezi că încă o zi va şterge dovada orgasmelor gravată pe chipul tău frumos? m-a tachinat, strângându-mi obrajii între palme până când buzele mele s-au strâns într-un bot de raţă.

— Am putea fi nevoiţi să ne luăm liber tot restul anului, am mormăit printre degetele ei.

Râsul ei a uşurat P[0 ™ 1-8] ce-mi apăsa inima pe care nu ■ [nlC]ăoam.

[$tl8] şi Ştiam Că nu mă pot întoarce la ce a fost.

înainte de noaptea asta.

înainte să văd vanătăile pe faţa ei.

înainte să ştiu cum e să fi cu Ally şi în Ally.

înainte să poată râdă goală sub mine.

Fizic, nu eram capabil să mă întorc la ce a fost.

Cu multă reticenţă masculină, m-am dat jos de pe ea, i-am prins gleznele şi am tras-o de picioare până la marginea patului.

- Haide, Maleficent. Să-ţi găsim nişte pantaloni.

0 călătorie la miezul nopţii cu ea înfofolită într-o altă pereche de pantaloni de trening a mea şi cu Brownie tolănit în poală ei părea din altă lume.

Se aşezase fără ruşine pe o pungă cu fasole congelată pe care o găsisem în frigider, în timp ce eu beam a doua băutură energizantă.

— Se presupune că sexul la patruzeci de ani ar trebui să fie chiar mai bun, a zis gânditoare, mângâind creştetul lui Brownie şi privind afară. Nu sunt însă sigură că voi supravieţui celor treizeci şi nouă de ani ca să văd cum e.

- Când e ziua ta de naştere? am întrebat-o, ştiind deja răspunsul datorită dosarului de la resurse umane pe care-l memorasem.

Poate că era un test ca să văd dacă dezgolirea lui Ally Morales începuse şi se terminase odată cu sexul.

- în mai.

- Cum plănuieşte Maleficent să sărbătorească împlinirea a patruzeci de ani?

Voiam să ştiu tot ce era de ştiut despre femeia asta. A strâmbat din nas.

— Toate sărbătoririle sunt pe pauză până când rezolv situaţia tatălui meu. . M

l-am luat degetul şi l-* băgat în gură. apo. ,-a* sărutat încheieturile.

— Apoi?

— Până acum, singurul lucru la care *m-am gândit* e o mărgăritä de mango *pe o plajă care necesită paşaport* Vreau să stau la soare şi să *privesc un ocean atât de albastru* încât să pară *ireal. Şi nu vreau să-mi fac griji că* nu-mi permit să las bacşiş barmanului.

Am aprobat planul. Mai ales dacă implica o *Ally ¡$_n$* bikini şi *pe mine întins pe* un şezlong lână ea.

Am ţinut-o de mână cât timp m-a îndrumat, mai întâi la un *magazin nonstop de unde am luat* un ceai verde surprinzător de decent şi o grămadă de gustări care să ne scape de foamea *de după maratonul sexual, apoi acasă la tatăl ei.*

Era încă întuneric când am intrat pe aleea îngustă, dar am răsuflat uşurat. *Imaginea străzii căutate pe Google nu* minţise. Zona nu era îngrozitoare, iar casele arătau... confortabil.

— Cred că Brownie ar trebui să aştepte în maşină, a zis, desfăcând centura de siguranţă.

Am fost imediat suspicios.

— De ce?

- înăuntru e oarecum şantier. Nu vreau să calce pe vreun cui sau altceva.

A coborât din maşină şi a închis cu grijă portiera în nasul câinelui meu.

Animalul a rămas abătut două secunde, dar şi-a amintit că era trecut de miezul nopţii şi s-a

ghemuit să doarmă pe scaunul şoferului.

- Mi se pare mie sau e mai frig în Jersey? am întrebat-o. urmând-o pe alee.

- Te încălzesc eu, barosane, a zis, făcând ostentativ cu ochiul.

l-am dat o palmă peste fund, apoi i-am pregătit o degere despre siguranţă când am văzut că deschide pur şi simplu uşa de la intrare fiindcă o lăsase descuiată.

Ani amânat însă orice prelegere când am urmat-o în casă.

- Ce...? Spune-mi că nu locuieşti cu adevărat aici.

Ceea ce am presupus că fusese la un moment dat o cameră de zi era o ruină curată.

- Nu e chiar atât de rău, a zis Ally dându-şi peste cap ochii căprui.

Nu era chiar vina ei că nu lua lucrurile în serios. Fericită după numărul impresionant de orgasme pe care i le livrasem personal, nu observase cât de supărat eram.

— Ai grijă unde calci, m-a atenţionat.

— E o gaură în tavan.

Asta era una din nenumăratele probleme pe care le aveam cu camera.

în tavan se căsca o gaură. Parchetul care acoperea podeaua era pătat de la apă pe o rază de doi metri. La un moment dat fusese îndepărtată mocheta, dar cuiele care o fixaseră rămăseseră la locul lor, riscând să facă pe oricine se aventura pe acolo să se joace de-a fachirul.

Locul de pe perete unde am presupus că se aflase cândva televizorul era gol, rigipsul din spatele lui fiind pătat şi coşcovit. Dintr-o gaură atârnau fire neizolate.

— A fost mult mai rău, a zis veselă. Chiar aici a fost o cadă.

Mi-a arătat şi unde.

îngheţam în casă şi m-am cutremurat când m-am uitat la termostat. Unsprezece grade.

— S-a întâmplat imediat după ce a fost diagnosticat tata. A uitat că a lăsat robinetul deschis. S-a inundat şi apa a curs toată noaptea. Cada a căzut prin podea. A distrus întreaga baie, o parte din hol şi casa scării ce duce spre dormitor. Aici. Ei bine, se vede. Cel mai rău a fost pianul, a spus cu tristeţe, arătând instrumentul distrus. Tata iubeşte

muzica. Obişnuiam să cântăm împreună, inventând melo. dii stupide. Numai noi doi. în zilele lui bune, spuneam în glumă că nici dacă ar încerca n-ar putea cauza mai multe dezastre.

— De ce locuieşti în condiţiile astea? am întrebat-o.

- Nu cred că vrei să auzi o altă poveste nefericită a familiei Morales, a zis senină, dar se simţea nota de încordare din vocea ei.

Ba da. Am ţintuit-o cu privirea.

- lisuse! Bine. Aşadar, prima problemă a fost că mama a furat economiile tatălui meu.

Simţeam nevoia să mă mişc, aşa am început sj mă plimb prin cameră în timp ce ea vorbea. M-am opnt lângă pian.

— Nu mai spune, am pufnit.

Eram al naibii de furios că femeia după care tânjeam nopţile în căldura şi confortul ofente de casa mea din Upper West Side locuia aici. în halul ăsta. A ridicat o cutie cu şuruburi pentru rigips şi a pus-o în capătul unei mese.

M-am oprit şi m-am sprijinit de perete.

- Odinioară am avut şi eu economii, a suspinat, iar eu am aşteptat, neştiind dacă pot împiedica furia să iasă la suprafaţă. După ce m-am întors acasă am angajat un antreprenor. Unul care a venit cu o ofertă cu douăzeci la sută mai mică decât altele. Am crezut că fusesem inteligentă în privinţa banilor mei, dar... a fost cel mai rău lucru pe care-l puteam face. A luat cecul şi a fugit. Douăzeci de mii de dolari.

A făcut un gest cu mâna spre încăpere.

Am înjurat încet. în afară de gândul de a o atinge din nou pe Ally, a doua mea prioritate era să-l găsesc pe acest antreprenor şi să-l lovesc în faţă până rămâne fără dinţi.

— Mda, la asta mă gândesc şi eu, m-a aprobat. Din moment ce am rămas fără economii, am retras banii epuşi pentru pensionare ca să acopăr cheltuiala cu azilul. Acum s-au dus şi ăia.

Vreau numele şi «dresa de contact ide nntrvprv- $_{>nl}$|ui. Şi de$^{mwmei\ ta,c*am\ 7,k}$

'* – Baftă! Numărul firmei este deconectai, Inr jx» •$_{na}$ de Facebook nu sunt decât postări ale oamenilor ^.. ¿rer banii înapoi. Mama e plecată din ţară ca sA con-<miiaseă şcoli sau să planteze grâne. în fine, restul economiilor mele a mers la azilul de bătrâni. Repet, cheltuieli astronomice, dar tata merită cele mai bune îngrijiri pe care i le pot oferi şi nu-l las să se întoarcă în locul celălalt.

Auzisem destul. Aveam de gând să-l vânez pe blestematul de antreprenor şi pe hoaţa şi sfânta ei mamă şi să-i storc de fiecare bănuţ până când Ally primea înapoi ce era al ei.

- Adună-ţi lucrurile. Nu mai locuieşti aici.
- Dom. Exagerezi.

— E al dracului de frig aici! Este o nenorocită de gaură în nenorocitul de tavan. Dacă faci un pas în stânga, ajungi să-ţi intre cuie nenorocite în talpă.

Strigam şi nu eram sigur că voi fi în stare să mă opresc.

- .Ascultă, ştiu că nu e hotelul Four Seasons, a ripostat.
- Four Seasons? Nu e nici măcar un motel obosit, plin de gândaci, prostituate fără dinţi şi drogaţi. Nu mai stai aici.

Şi-a proptit un deget în pieptul meu.

- Ştire de ultimă oră, Dom. Nu-mi spui tu ce să fac. Simţeam că mi-e rău fizic. Gândindu-mă la toate

nopţile în care mi-am imaginat-o în patul meu mare şi cald. în casa mea confortabilă, cu mâncare în frigider, căldură şi bani. Iar ea fusese *aici.* M-am gândit la fondul fiduciar pe care l-am avut cândva. Banii de acolo ar fi fost de ajuns s-o salveze de toate

astea.

— Ally, nu mă contrazice. Nu mai petreci încă o noapte sub acest acoperiş făcut şvaiţer.

— Nu e chiar atât de rău.

— Dacă ar apărea acum «în inspector în sig$_{llra}$ clădirilor, ar decide că locuinţa nu este sigură. Strâng^ lucrurile. Acum. ”

— N-ai niciun drept să-mi spui ce să fac doar pent^ că am făcut sex.

Am tras-o un pic mai departe de lângă cuiele moche- tei. Eram atât de furios, încât mi se întunecase vederea.

- Ascultă-mă, Ally. Nu-mi pasă dacă par nepotrivit, arbitrar sau că vreau să te controlez. Nu stai aici. Eu nu sunt în preajmă. Şi nu câştigi bătălia asta.

- Ştiu că nu ai fost niciodată pus în situaţia de a nu avea bani, dar ca să stai într-un loc mai bun e nevoie de bani de chirie. Şi, cu cât dau mai mult pe cheltuieli de genul ăsta, cu atât am mai puţin pentru tata.

Am închis ochii. Am strâns din dinţi şi am încercat să număr înapoi de la douăzeci. Eram atât de furios pe ea, încât nu reuşeam să vorbesc.

— Dom...

- *Contezi* pentru mine, Ally. înţelegi? *Ţin la tine.* Dar tu te încăpăţânezi să nu primeşti ce-ţi ofer. Vreau să te ştiu în siguranţă. Vreau sa ştiu la căldură şi fericită, hrănită şi odihnită. La naiba, Ally. Mă omori cu mândria asta prostească.

Se uita la mine uimită, cu ochii mari.

— De ce eşti atât de nervos? m-a întrebat în şoaptă.

— De ce? Pentru că eu locuiesc într-o casă în oraş cu trei dormitoare, cu toată căldura, mâncarea şi podelele solide pe care le-am vrut. în tot acest timp, tu ai fost aici. Uşa de ia intrare nici

măcar nu se încuie.

- Nu mă presa cu vinovăţia ta legată de privilegii. Nu ţi-am cerut niciodată să...

- ... nu mi-ai cerut nimic. Nu ceri niciodată nimic. Aş putea face să dispară toate problemele tale. Pot rezolva toate astea, dar nu mă laşi.

Trtbuia şi fac un Pas în spate-Trebuia să mă distan-
^asti forie PC care nu 0 Putem controla şi care K

77Voiam ?i ating'

rt11 s De ce te-aş lăsa să mă ajuţi? a întrebat, părând

7 ţpgată. şi nu o condamnam, pentru că nu fusesem ^deîa început. Asta e problema mea, Dom. Responsabilitatea mea.

Mi-am sprijinit fruntea de a ei.

- Lasă-mă să rezolv asta, Ally.

Părea şocată.

- Nu! Dominic, nu ai făcut nimic altceva decât să-mi spui că nu vom fi împreună. Că nu-ţi vei permite să mă doreşti. Respect asta. Tu de ce nu poţi respecta ce spun

Nu-mi păsa dacă avea dreptate. Acum era totul altfel. Noi eram altfel.

- M-am minţit singur. Te-am minţit pe tine. Ştii al naibii de bine că noaptea asta a schimbat totul.

Ochii căprui-aurii erau măriţi şi speriaţi. Bun. Era şi timpul să o sperie ceva.

- Ce vrei să spui prin „totul”?
- Totul, Ally. Absolut orice lucru.
- Aşadar, sexul a fost bun. Asta nu înseamnă că

suntem...

- într-o relaţie. Exact asta înseamnă.

— Pff, nu, Dominic Russo. Nu poţi avea atitudine de şef cu mine. Nu am timp. Nu *vreau* să fiu într-o relaţie.

- Ei bine, ghinion, pentru că suntem deja.

- *Nu* aşa funcţionează relaţiile! Nu-i spui pur şi simplu cuiva că eşti într-o relaţie. De aceea

există ordinele de restricţie!

Părea panicată şi mă bucuram, pentru că nu voiam să fiu singurul care are senzaţia aceea bolnavă şi înfricoşătoare în stomac.

— Bine. Fii iubita mea.

Sprâncenele i s-au ri(lic«it până În tâmple.

- Poftim?

~~ Fii iubita mea. Ieşi cu mine. Fii într-o relaţie m mine. Allv.

A deschis gura şi singurul lucru care a ieşit a fost un icnet. Nu era chiar o reacţie care-mi mângâia orgoliul.

— Tu... eu... nu pot.

Se pare că între noi coborâse o barieră de comunicare.

- Unde e dormitorul tău? am vrut să ştiu.

Privirea i s-a îndreptat spre scări şi am pornit către ele. Ally venea în urma mea.

- Ai grijă acolo sus la *podea. încă* nu am înlocuit-o, a zis, prinzându-mă de braţ când am călcat pe podeaua putrezită.

N-am cedat dorinţei de a o *prinde* de umeri ca s-o scutur. în schimb, am dat-o la o parte şi am intrat într-un dormitor micuţ, în care era curent. Lângă pernă erau împachetate cu *grijă o pereche de pantaloni de trening – ai mei,* un hanorac – tot al meu şi un tricou cu mânecă lungă. Dormea înghesuită sub straturi de pături ieftine numai ca să-i fie *cald.*

Mi s-a Jacut rău fizic.

— *Ce faci? a* vrut să ştie când m-am dus lângă un dulap ca acelea pentru păpuşi şi am început să scot lucrurile.

- împachetez.

Mi-a smuls o fustă din mână.

- *încetează, Dom. începi să mă enervezi.*
- *Te muţi cu mine, am decis.*

M-a lovit cu fusta.
— *Scuză-mă, dar* nu plec.
Părea îngrozită.
- Am camere libere. Poţi lua una dintre ele.

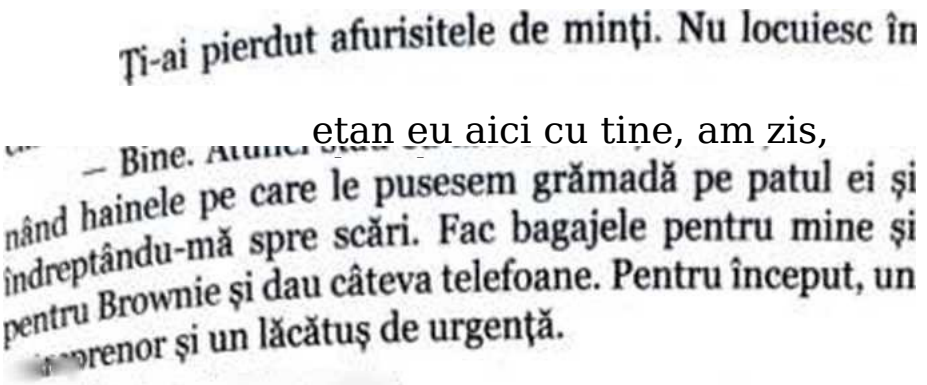
Ţi-ai pierdut afurisitele de minţi. Nu locuiesc în

etan eu aici cu tine, am zis,

– Bine. Atunci stau eu aici cu tine, am zis, nând hainele pe care le pusesem grămadă pe patul ei și îndreptându-mă spre scări. Fac bagajele pentru mine și pentru Brownie și dau câteva telefoane. Pentru început, un prenor și un lăcătuș de urgență.

’H[1'1] A alergat după mine.

- Nu poţi sta aici!

M-am întors şi s-a oprit la un pas de mine.

- Să-ţi intre bine în creierul ăla încăpăţânat, Ally.

Da[cât] tu stai aici, atunci stau şi eu.

- Mă descurc. Nu am nevoie de tine.

- Ce trebuie să înţelegi este că eşti copleşită

pâ[nă] cap, iar eu nu numai că sunt dispus să te ajut, dar te

până implor să mă laşi să te ajut.

Panica încă se zărea în ochii căprui.

- Dominic, nu-mi mai permit să-ţi datorez ceva.

Copleşit, am tras-o în braţele mele.

- Iubito, ascultă-mă. Felul în care te simţi tu ştiind că tatăl tău a locuit în gaura aia de şobolani este identic cu ceea ce simt eu când ştiu că stai aici. Nu e o favoare care aşteaptă să fie răsplătită. E doar egoism din partea mea. Nu pot accepta că locuieşti aici.

- Ai făcut deja mai mult decât ţi-aş putea mulţumi vreodată. Locul ăsta de muncă şi salariul mi-au salvat la propriu tatăl. Nu ştiu dacă voi putea vreodată să te răsplătesc pentru asta.

Vocea ei a devenit slabă şi n-am mai putut suporta, aşa cum nu mai puteam suporta imaginea ei sub pături m timp ce eu îi scriam mesaje din casa mea călduroasă şi sigură.

Am ţinut-o strâns.

- I-am promis tatei că mă voi descurca. Că nu va fi niciodată o povară. Nu-l pot dezamăgi. Ar fi umilit.

l-am apăsat obrazul de pieptul meu.

- Oh, Allyl Cum crezi dl n-nr «Imţl ducă *nr* v_W*/<.*$_H$ *cft* locuieşti uşa? Daci nr şti cât de mult munceşti şl căi $_{d<}$. puţin mănânci? Spune-mi ce ar fi mal rău pentru el.

- Nu vn şti niciodatfl, a răspuns cu fermitate.

- în cazul flata, dacfl nu trebuie sfl-l apul, de ce tre- buie sfl-i spui efl te Ajut eu?

Ha. Am prins-o aici. Era vorba de mândria el acum, nu dc a tatâhii ei.

- Eu...

Era clar că nu ştie ce să spunfl în faţa logicii mele masculine fără greş.

- Nu mai eşti singură în povestea asta, Ally. Ştiu că nu pare de încredere pentru că vine de la mine. Ştiu şi-mi pare al naibii de rău. Sunt însă de partea ta, indiferent dacă mă vrei sau nu. Mai mult, n-o să mai stai niciodată singură aici.

— Cioc, cioc!

Vocea veselă şi accentul pronunţat veneau de la uşa deschisă.

Am luat-o pe Ally şi am ascuns-o în spatele meu ca să mă ocup de ameninţarea venită înainte de răsăritul soarelui.

Femeia nu părea să aibă mai mult de un metru şi jumătate. Era rotunjoară şi bătrână şi avea un zâmbet luminos, curios. în mâinile ei era o caserolă albastră.

— Am auzit strigăte şi am venit să investighez.

- Doamnă Grosu, e patru şi jumătate dimineaţa, s-a înecat Ally cu cuvintele.

— Da, este. Iar tu te cerţi cu un bărbat foarte atrăgător. Sper că e o dispută între îndrăgostiţi, dar

chiar şi spărgătorii chipeşi merită dragoste.

— Nu e o dispută între îndrăgostiţi, a insistat Ally, încercând să treacă în faţa mea pe scări. îmi pare rău că v-am trezit.

prostii! a zis radioasă femeia. întotdeauna e tim- ttîvit pentru o caserolă cu friganele. Acum fă-mi pul ^tinţă cu atrăgătorul şi gălăgiosul tău prieten.

Ani coborât împreună treptele şi când Ally a încer- * «.,nă o oarecare distanţă între noi, am tras-o lângă cat să Pu,,°

n1’n _ Doamnă Grosu, el e...

- ...iubitul ei, am încheiat pentru ea.
- Şeful, m-a corectat.

Ne-am uitat unul la celălalt. Unul dintre noi va câştiga. şi nu Ally.

- Ce-ai păţit la faţă? a întrebat doamna Grosu.

^2.
DOMINIC

L-am luat pe Brownie în casa călduroasă şi confortabilă a doamnei Grosu, unde am mâncat fnganele în timp ce ca ne-a pus la curent cu ceea ce părea o întreagă armata de copii şi nepoţi.

Am profitat de oboseala lui Ally ş> am ajutat-o să împacheteze haine pentru două zile – un compromis pe care l-am acceptat cu mărinimie – înainte sa ne întoarcem în oraşul care tocmai începea să se trezească.

Fusese o noapte tare lungă, dar eram plin de energie. Pentru prima dată de când intrasem în rolul tatălui meu la *Labei,* mă simţeam încrezător în ceea ce trebuia să fac.

între timp le-am pregătit lui Ally şi lui Brownie micul-dejun. Am pus ceainicul pe *foc* şi i-am trimis mamei un mesaj.

Ea Trebuie să stăm de vorbă. La mine acasă?

Mama: Chiar ştii cum să stârneşti frica în inima unei mame înainte de şapte dimineaţa. Brownie e bine? Tu eşti bine?

Eu: Imi cer scuze. Şi eu, şi Brownie suntem bine. Totul e bine. Atâta doar că trebuie să vorbim.

Mama Pot ajunge acolo la opt, dar vreau micul-

dejun dacă eşti hotărât să-mi dai veşti proaste.

Am tresărit.

A]|v a căscat şi s-a aplecat să caute sub chiuvetă.

_ Ce faci? am întrebat-o. admirând priveliştea ofe- de fundul ei în treningul meu. îmbrăcată aşa, părea şi "ai limpede a mea.

n – Caut un produs de curăţare. Aha!

Triumfătoare, a scos o sticlă.

M-am uitat cum înşfacă prosoape de hârtie şi pulverizea^ cu generozitate locul unde, cu doar câteva ore în urmă, ne-am regulat ca nişte adolescenţi excitaţi.

Din nu ştiu ce motiv mi s-a părut amuzant şi am râs.

Ally s-a uitat la mine cu o sprânceană ridicată. Brow- nie a ridicat capul din bol şi s-a uitat atent la mine. *Oare nu j^sesem niciodată în faţa câinelui meu? Eram chiar atât de lipsit de suflet?*

- Ce e? a întrebat Ally, ştergând blatul din granit. Mai devreme sau mai târziu, cineva va face un sendviş acolo.

Am luat sticla şi şervetele de la ea.

- Du-te sus şi fă un duş.

— Faci pe şefu', s-a plâns, căscând din nou. Nu ne putem duce în pat?

— Nu încă. Vine mama.

— Oh! a făcut ochii mari. Stai puţin, îi spui Dalessan- drei că am făcut sex?

Am râs din nou din cauza groazei de pe chipul ei. Fusese mult mai mult decât sex şi o ştiam amândoi.

- Tata a ascuns multe lucruri de ea.

— Dar a fost numai...

I-am pus palma peste gură.

- Dacă încerci să spui că noaptea trecută a fost .numai sex", voi lucra din greu să-ţi demonstrez

că greşeşti foarte mult.

Mi-a dat mâna la o parte şi m-a împuns cu degetul în piept.

— Scuză-mă. Nu crezi că această discuţie ar trebui s-o avem noi înainte s-o includem pe mama ta, şefa noastră?

IIH MURI

Femeia pAren sA ţină cu adevărat În ierarhie. În p|$_{(ls}$ WM un pic dreptate.

- Bine. Ally, noaptea trecut A a schimbat totul pe$_{ntnj}$ noi şi nu sunt dispus sA revin În o relaţie strict profesionali

— Sunt kilometri între o relaţie profesională şj $_{Una}$ romantică.

— Nu. în cazul Asta nu sunt. Suntem împreună?

- Cum rămâne cu regulamentul?

- Uită totul în clipa asta. Uită de regulament. De mama mea. De tatăl tău. Uită de hruba din New Jersey, a$_{m}$ zis. iar ea şi-a dat ochii peste cap. Uită de toate, cu excep. ţia noastră. Chiar acum. Chiar aici. Suntem un cuplu? am întrebat.

Faptul că o trăgeam spre mine era nespus de plăcut după ce pierdusem săptămâni respingând-o. M-a privit în tăcere. în spatele ochilor ei se dădea o bătălie.

— Am putea face relaţia asta să meargă. Am putea face totul să meargă. Am nevoie numai să spui cuvintele, Maleficent.

Şi-a muşcat buza, pe când degetele ei făceau cerculeţe pe bicepsul meu. îi ceream să aibă încredere în mine, deşi nu-i dădusem niciun motiv s-o facă. Avem însă nevoie să aibă încredere în mine.

— Lasă-mă un minut.

M-am aplecat şi mi-am trecut limba peste lobul urechii ei.

— Gândeşte-te la noaptea trecută, Ally. A fost

real. Noi suntem reali. Putem face asta să meargă. Dacă vrei.

— Dar cum?

Am dat din cap.

— Nu asta contează acum. Ce contează este dacă vrei asta. Dacă ne vrei.

Ca la un semn, foarte inteligentul meu câine şi-a vârât faţa între noi.

Mă agăţam prea tare de ea. îi simţeam indecizia şi câteva secunde nu am ştiut ce cale va alege Ally. Ally a mea. Nu prea avea de ales. Nici eu. Şi cred că ştiam amândoi.

Când spui ..dacă vrei asta" la ce te referi? a întrebat.

Z Noi- împreună.

__ Monogami?

M-am uitat la ea. t

‘ p_a Xşa că nici să nu te mai gândeşti vreodată la ¿tul ăla de Christian James.

ne0< – împreună. Monogami, a repetat.

- Bineînţeles.

_ şi ce altceva? a mai vrut să ştie.

_ Ally. nu ştiu. Ne vom da seama. Amândoi vrem 4 continuăm să facem sex unul cu celălalt şi doar unul cu celălalt. Corect?

- Nu e chiar romantic, a subliniat ea.

-Ei bine, nu sunt chiar genul cu inimioare şi floricele.

Eram mai degrabă genul „reguleaz-o într-un colţ până când îţi urlă numele".

- E o nebunie, a oftat ea.
- Este.
- Şi iresponsabil, şi stupid. Probabil că amândoi suntem doar beţi de sex.
- Genul de sex care schimbă viaţa, am subliniat eu.

I-au tremurat buzele, apoi a ridicat capul.

- Probabil că am să regret.

Mi-am ţinut respiraţia şi i-am strâns braţele. *Spune.*

— Sunt de acord. Hai să dăm o şansă dezastrului care aşteaptă după colţ.

Uşurarea şi ceva luminos, cald, fericit mi-a umplut sufletul. Am ridicat-o şi m-am învârtit cu ea. Braţele ei s-au încolăcit în jurul gâtului meu şi m-au ţinut strâns.

— E o nebunie, a râs.

Era, şi pentru prima dată în viaţa mea, nebunia părea alegerea corectă.

Patruzeci şi cinci de minute mai târziu a sosit mama, •ntr-un nor subtil de Chanel No. 5 şi cu

ochelari de soare [su]Pradimensionaţi.

LUCY M <’HI

|-[am] luat haina În timp W-câ[inţ]

[a,e]_ încă nu-mi vine să ered <[##] * ^ine. a zJ,. nind la postura ei [el]^[al]’*^, [nt] pentru el, am replicat, -

Sunt [un],[tat]j x¡„ti. chizând uşa şi invita”'[g] bâ[t]ându-mă uşor pp

- Bineînţeles ca eş *[asumat un anga]jament p obraz. Mă mir doar ca t [faci j]a fe] lucru bun că nu [le'aI] te-ai sărutat franţuzeşte.

- în [lc]^[tură].^Xîn dreptul uşii bucătăriei. Mama s-a opnt am u

~ [BUNĂ]’ A qoatulă de lângă aragaz, cu un aer Ally a salutat-o cu o sp vinovat. • [a] întors spre mine. Expresia

- Ah! a ^‘.“SifraMă. [n'am vibraţii] de pe chipul ei era inde^itraoua, ostile. încă. Bună, Ally, a • ¡[m]pingând-o către masa pe [' Ia] W gătisem. care Ally o aranjase lui Ally să facă la fel. Am roşii tăiate felii. _[orMhî1] ¿p calm în timp ce duceam

---

“ZÎ wSi mi-» tal~

- Mamă, demisionez.

53

ALLY

Furculiţa mea a lovit farfuria cu un clinchet.

- Ce fad? am spus şi eu, şi Dalessandra în acelaşi timp.

Dominic şi-a pus mâna peste a mea, dar atenţia îi era îndreptată spre mama lui.

- începând de aseară, eu şi Ally suntem într-o relaţie. Eşti prima care află. De fapt, în afara unei romănce care a dat buzna în casa lui Ally.

Aveam senzaţia că trăiesc o experienţă extrasenzori- ală. Pluteam spre tavan şi mă uitam în jos la scenă cu un sentiment clar de uluire. îmi închipui că oamenii loviţi de autobuz simt acelaşi soi de uimire detaşată.

- Nu demisionezi, am zis cu câţiva decibeli mai mult decât voiam.

Brownie a dat buzna în cameră cu chiloţii lui Dominic atâmându-i în bot.

- Ba da, a insistat Dominic. Ally va rămâne pe postul actual, alături de oridne vei decide să-mi ia locul până când revine Greta. Dacă Greta decide să se pensioneze, Ally poate ocupa permanent postul. Dacă Greta vrea să rămână, vreau sâ-i găseşti lui Ally un loc potrivit cu salariul pe care-l are în momentul de faţă.

— Nu poţi lua decizii de genul ăsta fără să mă întrebi Şi pe mine, am icnit, încercând să-mi eliberez mâna ca să-l plesnesc peste cap.

— Sau pe mine, a aprobat Dalessandra.

Se descurca mai bine decât mine, tăind bucăţele deli* cate de roşie şi ou.

— Brownie, căposule, tiran şef de haită, lasă ăia jos! am strigat, şi câinele m-a privit vinovat, după care a ieşit din cameră cu lenjeria fluturând. Nu aşa funcţionează relaţiile. Nu iei pur şi simplu toate deciziile, aşteptandu-te să le accept fericită!

— Ally are mare dreptate, a zis ea, luan ceaiu .

- Numai aşa va merge asta, a insistat el. Nu sunt dispus să te las să treci pnntr-un alt scandal sau să târăsc numele lui Ally în noroi.

- O relaţie consensuală între doi oameni care ţi$_n$ foarte mult unul la celălalt nu e scandaloasă, a zis ea.

-încă mai există comentarii. Vor exista bârfe. Oameni vor spune diferite lucruri, a su inia omimc.

- Bineînţeles că vor vorbi, am izbucnit. Nu pop con- trola reacţiile oamenilor.

M-au ignorat amândoi şi m-am întrebat daca nu cumva am încetat să exist. Poate că atenzase un autobuz deasupra casei lui Dominic şi eu eram ultima care aflam.

— Nu-ţi accept demisia, i-a spus Dalessandra.

- Nu o concediezi pe Ally!

— Bineînţeles că nu.

- Mă vedeţi? Sunt invizibilă?

Mi-am smuls mâna din a lui Dominic, dar el m-a prins de coapsă pe sub masă şi m-a ţinut pe loc.

- Pentru început... Cât de serioasă e relaţia? E vorba numai de sex sau e ceva mai serios?

- încă o dată, ar fi trebuit să porţi această discuţie mai întâi cu *mine,* nu cu mama ta şi *şefa* noastră.

Strigam.

- Am discutat. Suntem împreună.

- Dragul meu, dacă nu eşti dispus să suporţi câteva vorbe aruncate în vânt şi speculaţiile lor, atunci trebuie să

ă ţntwb cât de serios eşti în privinţa acestei relaţii, a zis palessandra.

- Suntem foarte serioşi. Şi cu asta gata, a spus el calm. îm> anunţ azi demisia.

- Nu, n-o să faci asta, măgar egoist, am strigat.

-Nu vei face asta, a insistat mult mai politicos Palessandra. Bănuiesc că nu e o opţiune să păstraţi tăcerea.

- într-un minut nu va mai exista deloc o relaţie care trebuie ţinută sub tăcere, am spus cu dinţii încleştaţi.

Va fi cea mai scurtă relaţie a mea.

— Nu mă ascund, a spus încet Dominic. Nu cred că aş putea nici dacă mi-ai cere.

Bun, venind din partea lui Dominic Russo, poate că era un lucru care te dădea pe spate. Nu era chiar o declaraţie de dragoste, dar era reală. Sentimentele lui păreau reale.

Şi *totuşi...*

Dalessandra a dat din cap.

— Ei bine, am stabilit asta.

I-am descleştat mâna de coapsă şi m-am ridicat.

— Ascultaţi, voi doi Russo. Nu sunt o păpuşă. Sunt un om cu sentimente, cu opinii şi cu abilitatea de a lua decizii.

— Abilităţile tale de a lua decizii te împing să trăieşti într-o coşmelie de gheaţă distrusă, a zis Dominic.

Oh, dacă voia război, eram fericită, *încântată* să i-l ofer.

— Până azi-noapte ai susţinut întruna că nu vrei să ai de-a face cu mine!

— încerc să vă scutesc pe amândouă de un alt scandal, a mormăit

- N-am nevoie să fiu salvată.

Eu şi Dalessandra ne-am uitat una la alta când cuvintele ne-au ieşit din gură la unison.

Dominic a tras aer în piept şi l-a lăsat să iasă uşor.

— Am o soluţie care elimină toate problemele.

Dalessandra a vorbit prima.

- Regulamentul a fost conceput ca să protejeze a$_n$pj» ¡aţii de jocurile de putere pe care le fac prădătorii cu faSi înalte şi locurile de muncă de dezastre ca acela cu care no lăsat tatăl tău anul trecut.

S-a uitat scurt la mine.

- Ce propui mai exact? a întrebat nervos Dominic

- Propun să anunţi relaţia celor de la resurse umane şi restului directorilor de la *Labei,* inclusiv mie. Lasă-ne pe noi să ne facem griji cum ne descurcăm.

- Am ignorat cu bună-ştiinţă regulamentul despre relaţiile dintre şefi şi subalterni. Cum crezi că vor face faţă situaţiei? E temei de reziliere a contractelor noastre, iar Alh nu-şi poate pierde locul de muncă. Dacă plec eu, nu va şti nimeni motivul.

- *Toţi* vor şti, am zis eu, recăpătându-mi vocea. Crezi că zvonurile despre Paul Russo au dispărut numai fiindcă nu le-ai confirmat tu? Asta e problema. .Ascunderea secretelor sub preş nu ajută pe nimeni. în general, bârfele sunt mai rele decât adevărul. Oamenii ştiu despre tatăl tău şi vor afla şi despre noi.

Dalessandra a pălit vizibil.

— Crezi că bârfele sunt mai rele? a întrebat cu răceală Dominic. Simt mai rele decât faptul că tata a încuiat o stagiară intr-o sală de şedinţe şi şi-a vârât mâna sub fusta ei până când fata a început să plângă? Trei ani mai târziu, ea încă face terapie pentru că el a considerat că işi poate însuşi orice vrea. Am citit fiecare declaraţie pe propria răspundere şi, crede-mă. bârfele sunt nimic faţa de ceea ce a făcut nenorocitul.

Vulnerabilitatea lui furioasă s-a strecurat în sufletul meu şi mi-a încleştat inima. Am întins mâna, vrând să i-o pun pe umăr, dar s-a ridicat.

— Duc câinele afară, ne-a spus şi a dispărut în

curtea din spate cu Brownie, care incă mai ducea chiloţii lui ca pe un trofeu.

S-a lăsat o tăcere stânjenitoare.

Dalessandra şi-a luat ceaiul şi s-a dus la fereastra care dădea spre curtea din spate.

- Ţine foarte mult la tine, a zis gânditoare, iar eu am pufnit. Sper că poţi vedea dincolo de acţiunile lui impulsive, a continuat. Nu există nimeni în lumea asta pe care mi-l doresc mai aproape decât pe fiul meu. E extrem de loial şi de protector.

îi văzusem ambele laturi.

- Sper că nu consideri că dacă încearcă să demisioneze m-a ales pe mine în defavoarea ta.

Legăturile dintre părinţi şi copii nu ar trebui să fie atât de fragile.

S-a întors cu faţa spre mine, cu un zâmbet slab jucân- du-i pe buze.

- Draga mea, cred că asta e prima dată când Domi- nic se alege pe sine. Sunt extaziată.

M-am dus lângă ea la fereastră.

- Nu vreau să fie obligat să plece de la *Labei.* Nu pentru mine, i-am spus.

— Am o posibilă soluţie pe care o voi prezenta celor de la conducere.

— Mă concedieri?

înţelegeam. Cauzasem prea multe drame inutile pentru o simplă angajată de la administrativ şi mi-am sedus şeful, încălcând regulamentul companiei.

— Nu, a râs ea. Dar dacă eşti dispusă să fii mutată în cadrul companiei – cu acelaşi salariu pe care-l ai acum, evident – cred că am putea limita agitaţia.

Flacăra speranţei s-a aprins în mine.

- Atâta timp cât nu sunt subalterna directă a lui

Dominic?

- Exact.

Am expirat şi am dat viguros din cap.

— Ar fi minunat

HM M ORI

— Nu ştiu dacă vor permite. Am fi putut să fim dig. truşi cu totul de ceea ce a făcut Paul, aşa încât să se trezească acum nişte amintiri în rândul personalului. Tot vor exista bârfe şi speculaţii. întotdeauna există interes fată de femeile ai care se întâlneşte Dominic, dar situaţia de faţă e mai degrabă scandaloasă, a zis, alegându-şi cu gnjă cuvintele.

- Mă descurc, am asigurat-o. Oricum e mai bine să fii sincer. Şuşotelile îngreunează situaţia.

- Bănuiesc că vom afla, a zis încet. Nu toată lumea face fată şuşotelilor.

Ceva a tresărit în mine. Câteva dmtre comentamle ei dinainte au rămas în aer. Dalessandra cea auzie a ceva.

- Cred că familia Russo a făcut destulă penitenţă. Nu crezi?

A privit spre mine şi a ridicat întrebător o sprânceană.

— Vreau să spun că amândoi aţi muncit din greu ca să curăţaţi mizeria făcută de soţul tău şi să vă asiguraţi că nu se mai întâmplă din nou.

- Am făcut paşi înainte, a admis ea, dar nu sunt convinsă că e suficient.

— Dacă e cineva dator, acela e Paul. El a comis infracţiunea, dar se pare că tu şi Dominic aţi plătit preţul.

- Fiul meu nu merită să ducă povara greşelilor din trecut ale tatălui său.

— Poate că ar trebui să te gândeşti la viitor în locul trecutului, am sugerat

M-a privit întrebător şi apoi s-a întors spre fereastră.

Ne-am uitat la Dominic cum ia o minge de tenis şi o aruncă în curtea îngheţată pentru câinele cel vesel.

— L-ai fi lăsat să ascundă relaţia asta? Dacă ar fi vrut s-o ascundă? am întrebat-o.

A oftat.

- Mi-am spus că nu mai mint pentru bărbaţii din familia Russo, dar Dominic nu e tatăl lui.

_ Cu siguranţă nu e, am aprobat. Nu el a început Dalessandra. Vreau s-o ştii. Nu m-a urmărit şi nici nu Sforţat. Dacă mai contează, eu l-am convins.

018 – Aş face orice ca să protejez fericirea fiului meu. »n1 o părere bună despre voi, dar..., a zis, întorcându-se din nou cu faţa la mine şi menţinând contactul vizual ca să nu înţeleg greşit mesajul ei. Dominic e un bărbat minunat, cu o inimă foarte sensibilă ascunsă sub o armură solidă, şi dacă-l răneşti sau profiţi de el şi de nesiguranţele lui voi fi foarte dezamăgită de tine. Şi furioasă.

N-am intenţionat să zâmbesc, dar aşa mi-a ieşit.

- Mă bucur că-l iubeşti şi-ţi promit că voi face totul să protejez inima sensibilă pe care încearcă s-o ascundă. E un om bun. Ai crescut un om bun.

A dat aprobator din cap.

- Bine. Deci îl vom proteja împreună.

- Sunt de partea lui, am aprobat. Doar dacă nu insistă să facă pe şeful cu mine. în afara biroului nu există ierarhie.

- Ai grijă să-i aminteşti asta, a zis, zâmbind din nou. Aşadar, vorbim despre ce s-a întâmplat cu chipul tău adorabil?

DOMINIC

După ce mi-am consumat suficient din furie cu nebunaticul Brownie şi cu mingea udă de bale pe care o iubea atât de mult, m-am întors în casă şi le-am găsit pe cele mai importante femei din viaţa mea părând îngrozitor de înţepate.

-Cee?

— Nimic, dragule, a zis mama, ridicându-se de pe scaun. Trebuie să ajung la birou. Trimite-mi azi scrisoarea de notificare şi o voi prezenta. Ar trebui să staţi amândoi acasă azi. Pare că aveţi nevoie, a zis ultimele cuvinte ridicând o sprânceană.

Am condus-o la uşă.

— îmi pare rău, am zis în timp ce o ajutam să se îmbrace cu haina.

S-a întors spre mine şi m-a bătut uşor pe obraz.

— Adevărat? Mie nu. Câtuşi de puţin.

— Nu trebuie să spui asta. Ştiu că te pune într-o situaţie de rahat. Ştiu că pare o repetare a situaţiei prin care ai mai trecut.

— Dominic, unicul meu fiu, este îndrăgostit până peste cap de o femeie care-l provoacă şi-l face să zâmbească. Mă bucur pentru tine.

Mi s-a strâns stomacul.

— Stai puţin. N-a zis nimeni ceva despre iubire, am contrazis-o, simţind pojghiţa de gheaţă a panicii.

A surâs.

cai un om bun şi încăpăţânat, care sper că într-o

7,alege propriul drum. Ai încredere în mama ta. bună zi niciodată la o femeie aşa cum te uiţi la Ally. jiu te-»11,1 ‘ de lucruri noi pe care le încercam cu

EraU °r^ nu le mai trăisem. Unul dintre ele era obse- Ally $’ ^^pul ei gol. Nu eram însă dispus să împărtăşesc

aSta cu foarte nou şj nu m-aş grăbi să etichetez, am

- Dacă ar fi o femeie pe care doar o placi, te-ai chinui mult mai puţin. Bucură-te de ziua liberă, dragul meu.

A plecat fluturând încântată degetele spre mine şi am închis uşa în urma ei.

Dragoste? Nu am înţeles cum putea o femeie care fusese sistematic umilită de soţul ei timp de decenii să mai creadă în asemenea noţiuni ridicole. Dacă ar şti că am avut un rol în povestea asta, mă îndoiesc că m-ar mai putea iubi.

Cu absolut nimic rezolvat, aşa cum ar fi fost dacă m-ar fi lăsat să aplic soluţia evidentă, m-am întors în bucătărie.

Ally spăla vasele şi avea un monolog cu Brownie. .Afară cădeau fulgi pufoşi de nea. O scenă casnică, confortabilă. Una care avea loc în casele din ţară, din lume, dar niciodată aici.

Ceva ciudat şi inconfortabil de fierbinte a înflorit în inima mea.

Primul meu instinct a fost să scap. N-aveam de gând să cad pradă unui adorabil ataşament faţă de familie.

- Vrei să ne certăm mai întâi sau să dormi? am întrebat morocănos.

Ally a ridicat privirea de la maşina de spălat şi şi-

a încrucişat braţele peste piept.

— Ce zici de o ceartă scurtă şi apoi un pui de somn? a sugerat. Putem termina cearta când suntem mai odihniţi.

— Doamna alege.

Am trecut pe lângă insula din mijlocul bucătăriei, dar [am] păstrat distanţa.

Ea «i dat aprobator din cap.

- Dacă chestia asta va funcţiona oriunde în afara dormitorului...

— Relaţia, Ally. Spune cuvântul.

Privirea ei s-a întunecat.

— Relaţia, a spus sarcastic, ceea ce m-a ftcut să vreau s-o sărut până când aş fi făcut-o să tacă. Trebuie să mă simt partener cu drepturi egale. Ceea ce înseamnă că vreau să iau parte la luarea deciziilor şi nu vreau să fiu întreţinută de tine.

— Asta nu sună rău deloc.

Era corect. Avea sens, dar a omis să spună cum.

- Vai, mulţumesc. Aprobarea ta contează enorm pentru mine, a zis cu şi mai mult sarcasm, micşorând încet distanţa dintre noi. Dominic, nu eşti lozul meu câştigător. Asta nu se poate baza pe tine în rol de binefăcător şi eu de biata săracă.

Probabil că nu a vrut s-o spună aşa cum am luat-o eu, dar voiam să rămân supărat.

- îmi pare rău că nu mă consideri o partidă, am ripostat.

- încetează să mă înţelegi greşit cu bună-ştnnţă. Ştii prea bine că am vrut să spun că nu te consider bancomatul meu. Nu-ţi vreau banii. Te vreau pe tine. Ne vreau pe noi. Şi ca să existe un noi, vreau să am un cuvânt de spus.

Bun, poate că asta m-a liniştit un pic.

- în regulă. Cum propui să facem?

A venit lângă mine şi nu eram sigur dacă nu încerca să-mi dea un genunchi în boaşe.

— Oh, ia uite cine e brusc interesat.

Când s-a mişcat, am tresărit şi pe chip i-a apărut un zâmbet sfidător cu doar câteva secunde înainte să-mi cuprindă talia cu braţele. Eram obişnuit cu cearta şi cu ironiile, dar această afecţiune fizică

era... altfel. în plus, îmi era teamă pentru boaşele mele.

- Nu fi nebună.

Ani îmbrăţişat-o şi i-am pus capul sub bărbia mea.

— Cum fac oamenii normali asta? Cine se ocupă de ce? Cum îşi asumă datoriile sau îşi păstrează finanţele separate fără să se enerveze unul pe celălalt?

AU)[1] a suspinat la pieptul meu.

- Ştiu că încerci să faci acum pe deşteptul, dar, sinceră să fiu. nu prea ştiu cum funcţionează o relaţie pe termen lung. Niciunul dintre noi nu are un exemplu solid din copilărie. Poate că e important ca oamenii să comunice continuu?

— Bine. Comunicăm. în ce vrei să ai un cuvânt de spus?

— în tot ce mă afectează şi nu implică banii tăi, a zis imediat.

— Ally, nu vreau ca iubita... *tu* să stai trează noaptea încercând să-ţi dai seama dacă trebuie să stai nemâncată ca s-o scoţi la capăt.

Voiam să am grijă de ea. Voiam să-i alung temerile şi grijile şi să rezolv fiecare problemă în parte în aşa fel încât să-şi concentreze toată atenţia asupra mea. Şi a lui Brownie, evident. Nu eram chiar un monstru egoist.

Avea de gând să se certe cu mine din nou, dar brusc eram prea obosit ca să ripostez.

— Ascultă, putem să lămurim asta mai târziu? am întrebat-o.

Nu voiam concluziile ei când nu gândeam destul de clar ca să le combat cum se cuvine.

Ar locui aici. Ar avea tot ce îi trebuie. Nimeni n-ar putea profita de ea ca să-i mai facă rău. Şi cu asta gata cu necazurile. Iar eu eram Făt-Frumos al ei.

— Bine, dar numai pentru că sunt atât de obosită şi te văd dublu, a suspinat.

— Vino, i-am spus, luând-o de braţ şi conducând-o pe scări.

Brownie a pornit înaintea noastră.

Itt(ʏ .Q'ORI

_ pornim doar. da? m-a întreba» Ally, intrând |ₙ ‘’"""'^Dormim. am aprobat, scoţându-mi tricoul. DeZbr^ Gim stai cu hidratarea? a vrut sâ ştie când şi-a dat s hanoracul, dezvăluind personajele principale ale tuturor fanteziilor mele viitoare – sânii ei.

_ Grozav. Rehidratat în totalitate, am minţit. Cum e CU durerea?

- Abia dacă simt ceva, a zis.

Mi-am dat seama că nu spune adevărul pentru că gâtul îi era roşu ca un far.

Mi-am scos pantalonii, penisul meu înălţandu-se deja ca un steag. .

- Doar dormim, i-am promis, privind cum işi scoate colanţii şi chiloţii. Ne-am uitat unul la celălalt, dezbrăcaţi şi poate puţin vulnerabili, din capetele opuse ale patului.

Cearşafurile erau intr-o dezordine cumplita din cauza gimnasticii din urmă cu câteva ore. Se schimbaseră atât de multe, atât de repede, şi mai urmau multe altele.

Nu-i puteam spune însă acum. Trecuse prin destule în ultima zi... sau în douăsprezece ore.

Deocamdată m-aş mulţumi s-o ţin în braţe până când mi-aş da seama ce se va întâmpla în continuare.

Ne-am strecurat sub pături, cu Brownie aşezat confortabil la picioarele noastre. Când Ally a ezitat, am luat decizia în locul ei şi am tras-o lângă mine. Cu spatele lipit de pieptul meu. Cu nasul în părul ei.

A expirat şuierător şi a chicotit când şi-a mişcat

fundul pe erecţia mea.

— Doar dormim, i-am promis din nou.

- N-o să mă doară la nesfârşit, a sugerat.

- Şşş, i-am ordonat, nefiind încă pregătit să-mi testez cavalerismul sau nivelul de hidratare.

S-a ghemuit lângă mine, a oftat şi a adormit în câteva minute.

Era ciudat să o am în braţele mele şi în patul meu. Familiar- Corect. Greşit. Şi tot ce era între ele.

Am dormit trei ore.

Când m-am trezit cu fundul ei rotund şi moale presat de erecţia mea, le-am mulţumit stelelor mele norocoase. S-a întors şi s-a uitat la mine somnoroasă cu un „te rog" pe buze. aşa că mi-am oferit sufletul oricărei zeităţi a adus-o în patul meu. Iar când m-am strecurat încet, cu tandreţe, în ea, când mi-a şoptit numele, m-am întrebat dacă poate, în cele din urmă. îmi fuseseră iertate păcatele.

Singurul lucru de care eram sigur când am simţit că începe să capituleze era că voi rezolva totul pentru ea. Indiferent dacă voia sau nu.

55

ALLY

Ixxniiam oficial într-un univers paralel.

Nu numai că mi-am petrecut noaptea m patul |ui Dominic Russo – şi în braţele lui surprinzător de confona- bile dar acum meneam cu el Ia servtcm _Străz.lefuseseră curăţate de zăpada care căzuse ren, lăsând asfaltul curat şi ud.

Un nou început. O pânză albă.

Se părea că ar fi una şi pentru noi. Fuseserăm convocaţi.

De mama lui.

Nu eram sigură dacă ăsta era un lucru bun sau foarte, foarte rău. Resursele umane şi conducerea puteau decide cu uşurinţă să ne concedieze pe amândoi.

Sau numai pe unul dintre noi – şi ştiam deja pe care.

Numai pentru că *Labei* făcuse paşi înainte de la domnia sub teroare a lui Paul Russo nu însemna că fiul redactorului-şef va fi judecat la acelaşi nivel cu o angajată neînsemnata. Mai ales una care care recunoaşte că l-a urmărit şi l-a sedus pe şeful ei... când era învăluită în sclipiri şi ruşine într-un club de striptease.

Teoretic, pe hârtie, eram o Mălină.

Un gând care a făcut să mi se zbârlească pielea.

M-am aplecat ca să-mi verific machiajul în

oglindă. Pentru că se dezumflaseră, vânătăile fuseseră mai uşor de ascuns sub un strat gros de anticearcăn şi câteva şuviţe de păr date peste faţă.

O s-n întâmplat? m-n întrebnt Dominic din scau-

m|

' Singunil somn exterior al agitaţiei lui era bălaia fre- ,iicA cu (îcgeh,î nWre în Vn,fln

nC 1 Absolut nimic. Am senzaţia cfi merg în faţa unui pluton de execuţie.

- Nu voi fi executată, m-a asigurat.

Nu e genul Ala de pluton. E genul de pluton care vlamA .nu mai eşti angajată, strânge-ţi lucrurile". Atent la drum, m-a luat de mână şi a strâns-o.

- Nu-ţi mai face griji, a insistat.

- Bineînţeles. IX' ce nu m-am gândit la asta? Eşti atât de chipeş şi de inteligent, am zis, fluturând sarcastic genele.

- Hei, aş ti putut rezolva cu uşurinţă asta, mi-a amintit.

- Soluţia ta era să-ţi dai demisia. Pe ce planetă era aşa ceva o soluţie acceptabilă?

- Pe planeta unde vreau să te pot dezbrăca fără să mă simt vinovat – mai mult decât îmi doresc locul ăsta de muncă.

M-a trecut un fior. Sexul meu era obsedat de Dominic
Russo.

- Nu ţi-aş cere să faci asta. îţi *place* să lucrezi aici.

S-a uitat la mine sceptic, cu coada ochiului.

— Ce te face să spui asta?

- Cred că te simţi mult mai bine decât crezi la

Labei. Nu te-ai plâns nici măcar o dată că moda e plictisitoare, inutilă sau superficială. Mai mult, cred că o apreciezi. E clar câ-ţi place să lucrezi cu Linus şi cu mama ta şi ţi-am văzut faţa când primeşti machetele finale.

A mormăit în loc să admită că aveam dreptate.

- în plus, eşti un Russo. Tu şi Dalessandra lisaţi o moştenire. Eu sunt cea care nu are nici cea mai vagă idee ce va face odată ce lucrurile sunt aranjate cu tata.

Vei rămâne aici, a spus-o cu încrederea aceea e$_{np}$ vantâ, dc parcă luase deja decizia în numele meu.

- Nu m-am hotărât, am pufnit când intra în parcaj — Ba da. Nu-l vei instala pe tatăl tău intr-un azil bătrâni după care să te muţi de aici.

Şmecherul m-a avut la faza asta şi o ştia.

A oprit pe locul de parcare şi am stat în linişte câteva secunde.

— Nu-mi place când îţi faci griji, a zis.

Venind de la el, era un sentiment ciudat de plăcut. Am deschis gura să i-o spun, dar m-a întrerupt.

— Mai ales atunci când există o soluţie evidentă.

Minusculele inimioare animate care pluteau prin mintea mea au început să se spargă ca baloanele.

- încerci să mă enervezi?

- îţi arăt că, ignorând soluţia mea, te pregăteşti pentru un disconfort inutil. Indiferent ce va fi, oamenii vor şuşoti.

M-am întors pe scaunul din piele ca să mă uit la el.

- Dom, bineînţeles că oamenii vor şuşoti. E un mod jalnic de a-ţi petrece viaţa încercând să nu fii subiect de discuţie. Uneori, lucrurile bune se obţin acceptând neplăcerile.

— Nu vreau să te simţi stingherită. Sau speriată. Sau rănită. *Vreau* să te protejez de toate astea. *Pot* să te protejez. Eşti însă al naibii de încăpăţânată.

în chip straniu, inimioarele au reapărut.

— Dom, oricât de mult ai vrea, nu mă poţi proteja de toate, iar dacă oamenii vor să bârfească despre viaţa noastră intimă sau ce voi face după ce voi fi cu siguranţă concediată, lasă-i. Nu voi minţi sau

ascunde lucruri în speranţa că Mălină nu va şuiera insulte în spatele meu.

Sau mai probabil în faţa mea.

Ţ Vreau ca asta să merite efortul, mi-a zis, privind în faţă prin parbriz.

- Vorbeşti cu mine sau cu stâlpul de beton?

Şi-a dat exagerat ochii peste cap.

_ Nu face pe deşteaptă.

_ De ce m-aş opri acum? am zis, simţindu-mă un pic .«aibinedispusă.

- Nu-ţi face griji pentru ce se va întâmpla azi. Orice decide, vom găsi o cale să te pot vedea în continuare goală

¿să-ţi [»ţi plăti faeturilc.

- Şi se mai spune că romantismul a murit, am zis visătoare. ....

Mi-a prins obrajii intre palme şi m-a sărutat tare.

- Vom face asta să meargă, mi-a promis.

Şi l-am crezut.

Când Dominic m-a condus spre uşa biroului, Ruth era în spatele biroului de la recepţie, roşie la faţă şi îngrozită. Le trimisesem ei şi Golei un mesaj cu noutăţile din dimineaţa asta.

Eu: Aşadar, am veşti şi s-ar putea să fiu concediată. Nu spuneţi nimic încă. Vă spun tot imediat ce pot, mai puţin dacă voi fi escortată afară de paza clădirii

Ochii ei erau de două ori mai mari decât în mod normal.

- Dalessandra te aşteaptă în biroul tău, domnule Rus... Dominic, a scâncit ea, împingând un suport de băuturi în direcţia noastră. V-am comandat ceai şi cafea.

Dom s-a oprit, cu o încruntare nedumerită pe faţă.

- Ah! Mulţumesc, Ruth. Drăguţ... din partea ta.

Ruth a făcut ceea ce părea a fi o mică reverenţă, apoi s-a înroşit ca racul.

Dominic şi-a dres glasul şi a luat tava.

- Eşti pregătită? m-a întrebat.

— Mai mult ca oricând, am răspuns sumbru. S-a întors şi a pornit de-a lungul coridorului.

Miil(um<w |w*nini Muluri. I am »»pili lui Rup,

Nu pol NA crnl <’A nm focul «> rcvcrcnţAI Arm/i $_{m/|}$, (Ir bine, tncAl mfl f_n<x' NA mA ulmi <n o proinlA.

Mie-mi .spui?

ItaftA neolo. Bem revii <lu|»A ‘»u«?

Intlifeivm (v se VII Inlâmpla I» biroul <>«h*«Niui<|$_{r<}$.| voi avea nevoie de un cum de dmw În «irr sA Iranaplr şi alcool.

— Da. Sună bine. îţi Irimlt meHiţj.

Am găsit-o pe Dalessandrn «şezută de canapeaua din mătase albă, «lături de şefii do resurse umane, o femeie cu gura strânsă de riduri încrustate adAnc. Sigur cA tot Jas- mine îi făcuse şi ci poza de legiiiniiiţie. în pozâ aven un ochi închis şi ceva asemănător unui mârâit îi strâmba gura.

- Bună dimineaţa, Dominic, Ally, « zis Dalessandra punând ceaşca de ceai pe măsuţa ovală din sticlă. Vă rog să luaţi loc.

A făcut un gest spre scaunele din piele albă din faţa ei şi a doamnei încruntate.

— Bună dimineaţa, le-a salutat Dominic, sunând la fel de prietenos ca un vârcolac supărat.

- Cred că o cunoaşteţi pe Candace de la resurse umane, a continuat Dalessandra.

Sincer, nu o cunoşteam, dar nu mi-a părut momentul potrivit să aduc vorba despre asta.

Nu aveam niciun indiciu despre ce fel de şut în fiind urma să primesc. Urma să fie de la un pantof cu vârf metalic care urma să mă trântească pe covor? Sau poate de la un stiletto care să mă străpungă?

— Bună, am scâncit un salut forţat.

Dominic mi-a aruncat o privire contrariată, apoi m-a luat de mână şi m-a strâns. Tare. Nu eram sigură dacă era o idee bună să ne etalăm afecţiunea fizică în faţa doamnei de la resurse umane. Contactul pielii lui

m-a calmat însă. Eram împreună în povestea asta.

Buzele Dalessandrei s-au strâmbat uşor.

- Voi merge mni departe şi voi pune capăt chimii ui vostni. a anunţat Candnee, scoţând dintr-un dosar ceea ce Xwni nişte contracte legale.

- Sunt concediată?

_ Hristoase! a mormăit în barbă Dominic, dându-şi ochii peste cap.

- Nu e nimeni concediat, a zis sec Candace, dându-ne contractele.

L-am luat pe al meu, degetele mele transpirate lăsând arme pe geamul curat al mesei.

M-am uitat pe prima pagină, căutând cuvântele „reziliat", JS-ţi bagajul" şi „e chemată paza”.

— Din moment ce aţi abordat într-o manieră profesională această relaţie în dezvoltare, departamentul de resurse umane nu se opune continuării acestei situaţii, cu câteva amendamente.

Dominic mi-a strâns tare mâna. *Manieră profesională?* Probabil că nu le-a relatat şi faptul că l-am privit mas- turbându-se în biroul lui, după program, sau că i-am oferit în dans în poală.

— Care sunt acestea? a întrebat cu răceală.

— Ally va fi transferată de pe postul actual pe unul nou, cu acelaşi salariu şi beneficii pe care le are în acest moment, dar nu sub conducerea ta directă.

— Chiar e necesar? a întrebat el, părând enervat.

- E foarte necesar.

Eu eram ocupată să studiez documentul meu în căutarea informaţiilor pertinente. Grafică. Eram transferată la departamentul de grafică. Urma să lucrez pentru una dintre cele mai bune publicaţii din lume ca designer grafic şi îmi păstram iubitul cel minunat.

- Accept, am spus repede.

Toţi trei s-au uitat la mine cu sprâncenele

ridicate.

Râsul mi-a gâlgâit în gât şi l-am ascuns înecându-mâ cu cafeaua.

Dalessandra părea amuzată.

- Dominic, în cazul acesta vei avea o nouă – • până la întoarcerea Grotei, a continuat Candace a*,Sten*ă peste ramele ochelarilor. Este de aşteptat ca tu Pri'?n<,u'l şoara Morales sfi aveţi un comportament profX- OrnnU toată perioada programului de lucru. ,f>nal Pe

Privirea i-a zăbovit pe mâinile noastre împni »• Când am vrut să mă desprind, el m-a strâns şi mai tare ’

— Nu avem niciun interes să creăm drame |a | de muncă, a zis calm Dominic. Suntem serioşi în privU acestei relaţii. Sunt convins că ne putem face în conţinu”*1 treaba fără să intervină viaţa noastră personală. 3re

— Da. Aşa e, am zis, dând din cap cu entuziasm.

Dominic a surâs şi ştiam că avea să mă tachineze fără milă pentru această interacţiune gen elev-profesor.

— în acest caz, vă sugerez să vorbiţi cât mai puţin posibil despre această situaţie. Nu am vrea, cu siguranţă, să cream un precedent care să facă restul personalului să considere că regulile sunt discutabile.

Ne dăduseră tot ce ne doriserăm, dar tot părea ca un fel de cenzura.

Nu eram făcută să fiu iubita secretă a cuiva şi nu aveam de gând să-mi mint prietenele numai ca să-i fac pe cei de la resurse umane să se simtă mai bine. Fuseseră mult prea multe secrete ţinute între aceşti pereţi. Deja clătinam din cap când i-am întâlnit privirea lui Dominic. A oftat.

— Şi eu, şi Ally am prefera să fim deschişi în faţa colegilor. Nu vrem să avem secrete.

Nu *mai* vrem. Cuvântul pe care nu l-a rostit a rămas suspendat în aer între noi, ca lumina unui neon pe care speram că Dalessandra şi Candace nu o văd, ca nu cumva să înceapă să ne pună întrebări despre detaliile relaţiei noastre.

S-au uitat una la alta.

— Din moment ce noi preferăm ca angajaţii să-şi păstreze private vieţile personale, poate că o simplă declaraţie

i recunoaştere a relaţiei şi o schimbare a locului de muncă ‘^ r înlătura orice speculaţie inutilii, a sugerai Dalessandra.

Pominic s-a uitat din nou la mine şi am dat viguros din cap

- Bine, a mormăit. Schiţez o declaraţie şi o trimit prin resursele umane.

— E suficient pentru mine, a zis Candace. Acum, dacă semnaţi contractele acestea care stipulează că nu veţi lăsa relaţia personală să intervină în mediul de lucru, ne putem întoarce toţi la muncă.

Aveam senzaţia că pe Candace o deranja faptul că nesăbuita mea viaţă amoroasă o deturna de la activităţile ei obişnuite de mustrare a angajaţilor şi de beneficiile birocraţiei.

Mi-am pus în grabă semnătura pe contract, încercând să nu-mi fac griji din cauza unor termeni ca „lichidare” sau .încălcarea contractului” sau „dacă dintr-un motiv oarecare simţi că nu eşti în stare să respecţi termenii acestui contract, te rog să iei imediat legătura cu un reprezentant al departamentului de resurse umane”.

Dominic şi-a semnat contractul fără vreo reacţie rizibilă.

— Ne întoarcem la treaba noastră? a întrebat cu seninătate Dalessandra.

56

TOATĂ LUMEA

Gola Fată, de ce sunt eu noua asistentă a lui Dominic Russo? Ai scris ceva pe burrito-ul lui de l$_a$ micul-dejun?

Ruth: Toată lumea şuşoteşte acum în birou! Cele mai populare bârfe? Ally l-a pocnit pe Dominic în faţă. Dominic a pus-o pe mama lui să aleagă între el şi tine, te-a ales pe tine, iar acum el îşi strânge lucrurile.

Gola: Pot confirma că şeful NU strânge nimic. Repet. Nu strânge, ¡n plus, îmi ştie numele.

Ruth: Imagini din departamentul administrativ o arată pe Malina ascuţindu-şi ghearele în anticiparea unui nou vânat.

Gola: Sunt îngrijorată. Nu am văzut-o pe Ally aici la etaj de când a ieşit din biroul Dalessandrei

Ruth: Doar nu crezi că e moartă şi aruncată pe undeva, nu? A explodat Malina în cele din urmă?

Gola ALLY, UNDE EŞTI? Al NEVOIE DE AJUTOR?

Ruth: O să verific şi casa scărilor.

Gola O să verific vechiul meu teren... cunoscut şi ca etajul patruzeci şi doi.

Ruth-’ Raport de observare a Iul *Ally!* Surse confirmă câ formai a *ocupat un birou* în *departamentul de grafică*

Gola E fericita? Plânge? Pare sâ fie ţinută cu forţa?

Ruth. Aştept confirmare...

*Ally: Fetelor! Mi-am pierdut telefonul în cutia cu efecte personale, pe care am împachetat-o şi desfăcut-o de patru ori de când am început să lucrez aici. Totul e bine. Am fost mutata deoarece.. ‘trec prin- tr-un tunel**

Gola: ?

Ruth: Nu face cu noi chestia cu *lipsa semnalului! Te vânăm până la grafică şi te facem* sâ spui totul!

Ally: Hehe. Glumeam cu vot Doamnelor, vreau să fiţi primele care află că eu şi *Dominic Russo..*

Gola: Mergeţi la închisoare?

Ruth: Aţi fost concediaţi pentru delapidare?

Gola: Vă donaţi salariile unei cauze umanitare?

Ruth: Vă mutaţi în Kentucky şi deschideţi o distilerie de coniac?

Ally. împreună.

Ally Oh, Doamne! Ruth, s-a auzit ţipătul tău?

Ruth: Ups! Ai auzit? Am *primit mesajul tău când eram pe* casa scărilor. A fost mai *mult un chițăit.*

LI'O SCURI-

Gola. Dominic tocmai a *ieşit din birou şi m-a* intre bat *dacă* sunt bine, *pentru că* *m'omnfca SUCul meu verde când am citit mesajul de a .*

Apoi mi-a spus câ *poate ar tre* Dominic.

. 1« *mergem diseară sâ* bem Ruth. Acum chiar trebuie sâ *me y ceva.*

Gola Băuturi după dam'Contafipe mine.

Dominic: Deduc că le-ai spus prietenelor tale?

Ally. Am vrut să le pun la curent pe Gola şi pe Ruth. De ce?

Dominic Am fost cât pe ce să-i fac Golei manevra Heimlich.

Ally. Ai auzit din întâmplare un strigăt înfricoşător de pe casa scărilor? A fost Ruth.

Dominic începând de azi, Dominic şi Ally au numai veşti bune pentru prietene

Harry A trecut prea mult timp. Băută. Diseară.

Dominic. Nu sunt sigur. Se întâmplă multe.

Harry Am două fete sub patru ani care tocmai au luat rujul de două sute de dolari al lui momi şi au desenat cu el pe lenjeria noastră de pat cea

mai luxoasă. Mie mi se întâmplă multe.

pâlnie: Cât de luxoasă?

^ny. *Ceva legat de viermi de mătase fl călugări.*

Dominic: Ooo!

Harry. Deci băută Vii.

Dominic *Poate. La ce oră? Pot să aduc pe cineva?*

Harry: Dacă acel cineva este femele şl principalul tău ţel este să o duci/păstrezi în pat, o aduc pe Del. Ca sâ se asigure că nu e o altă Elena

Dominic Ai luat ţeapă fraiere. Del a cunoscut-o deja

Harry Numele?

Dominic: Ally.

Harry: Aşteaptă te rog.

Harry: Del a spus, şi o citez: .Ştiam ea Ştiam eu Ştiam eu ŞTIAM EU CĂ O DOREŞTE. Nevasta ta e cea mai deşteaptă femeie din lume. Suge-o.'

Dominic Voi doi sunteţi ceea ce puştii enervanţi din zilele noastre numesc #ţeluriînrelaţie. .

Harry: Te rog, spune-mi că *femeia asta nu are sub 30 de ani şi din cauza asta începi să foloseşti şi tu hash- taguri Pentru că dacă îmi aduc soţia şi o îmbăt atât de mult încât* să nu observe *pilota distrusă nu vreau să-i aud lista de plângeri legate de bărbaţii maturi care insistă să iasă cu femei suficient de tinere cât să le fie fiice.*

Dominic: Are treizeci şi nouă de ani Asta înseamnă că aveam *cinci ani când s-a născut.*

Harry: Gif cu aplauze în *picioare. Glf cu lacrimi de recunoştinţă*

UK VMOKI-

Dominic: Ştii câ poţi sâ trimiţi 9^url în loc sâ le ex Plicl Harry: Lasă-mă În *pace Suni bátrán, iar copiii mei sunt Încă prea mld ca să-mi arate cum se trimit glf. Uri de pe telefon.*

« ru el cu degetul mijlociu Dominic a trimis o *poză ai ej ridicat*

Harry: Aşa te vreau

Către: Direcţiunea Labei, New York

De la- Dominic Russo

Subiect: Regulamentul 135 de resurse umane, secţiunile B-D

Ally Morales şi cu mine am început o relaţie romantică. Pentru a evita orice favoritism la locul de muncă sau fricţiuni, domnişoara Morales a fost transferată în departamentul de grafică. Nu sunt acceptate întrebări sau opinii.

Cu sinceritate,

Dominic Russo, director de creaţie

Ally: Interesant subiectul, şefu'. Dintre noi mei colegi, până acum numai unul a deschis e-mallul. S-a răsucit pe scaun atât de tare, încât a lovit şi dărâmat un bol cu rumen.

Dominic: Doamne sfinte! încă un angajat sărac?

Ally *Nu era ramen pentru* săraci. *Era ramen de lux. E o chestie* cu totul nouă acum.

Dominic Adaug asta la lista lucrurilor pe care nu-mi doresc să le ştiu.

Ally Temperamentul tău e adorabil.

Dominic: Să ne întoarcem la vlntrele mele, care se *recuperează frumos* după ce au fost *suprasolicitate. Mai întâi însâ poţi merge la o* bâută *diseară dupâ cursul de dans?*

Ally. Da, dar numai dacâ nu te deranjează câ vin *Ruth şi Gola. Oh! Aşteaptă. Alte mişcări violente pe aici Acum şoapte puternice. E-mailul tâu a insinuat cumva* câ aş fi surdâ?

Dominic: *E-mailul meu a insinuat că* toată *lumea ar trebui* să-şi vadă *de treaba ei şi* să ne *lase odată în pace. Sper că pe prietenele tale nu le deranjează dacă ni se alătură Harry şi Delaney.*

Ally la uite cum facem noi chestii în doi Ce urmează? Cine cu mâncare adusă de oaspeţi şi petreceri pentru nou-născuţi?

Dominic *Sper cu tărie că nu. Oh, orice ar fi,* să nu pomeneşti *de un ruj care a ajuns pe lenjeria de pat a lui Delaney,*

Ally: *Nici nu vreau* să ştiu care e contextul. Aşa o să fie mai amuzant.

Dominic: Hai să ieşim la prânz. *Vreau să te ating fără* sâ se uite la noi câteva sute *de oameni*

I l'CY SCORE

AMr Contează pe *mine, roţi se uită la mine* 5(mânâncâ *floricele.*

Dominic: Vrei s<5 *cobor acolo fl* sd *le dau ceva la ce sa se uite?*

Ally: Din moment ce te-am văzut dezbrăcat douăsprezece ore la rând. aş zice da. Dar poate ar trebui să *ţinem cont de recomandările de la resurse umane timp de doufl ore, ca sa nu facem o boacănă.*

Dominic: îmi pun ceasul să sune după două ore şl Un *minut.*

ALLY

M-am strecurat la parter pentru o cafea şi ca să iau o pauză de la privirile noilor mei colegi. Tocmai cercetam spectaculoasa piramidă din pateuri din care sub nicio formă nu aveam să cumpăr, când o prezenţă insinuantă şi-a aruncat umbra diabolică asupra mea.

— Ei bine, dacă nu e chiar noua jucărie a lui Dominic, a zis dispreţuitor Mălină.

Purta un pantalon bleu şi o bluză cu un decolteu care ii ajungea până aproape de buric.

- Ca întotdeauna, e o plăcere să te văd, Mălină, am oftat.

— Cum ai fâcut-o?

- Cum am făcut ce? am întrebat precaută.

Ar *fi trebuit* să rămân la etaj. Celor din departamentul de grafică măcar le era prea teamă ca

să-mi pună întrebări directe.

_ Cum l-»> convins pe Dominic Russo rt-,i punâ funcţia în primejdie pentni *tine?*

Felul în care a accentuat a arătat dar că Mălină nu credea <* meritam să se pună cineva în pericol pentm mine.

- E ceva personal. lar aici e serviciu. Nu discut des- plY relaţiile mele personale cu tine, tn plus, nu suntem prietene. În acest moment, prefer să fiu prietenă cu tarantula lui Missie decât cu tine.

Missie avea o tarantulă pe care o numise Hercule.

- Crezi că ai ce-ţi trebuie ca să păstrezi un bărbat ca Dominic Russo?

Sincer, *nu aveam nici cea mai vagă idee ce trebuia şi dacă aveam ce-mi trebuie.*

- Ai verificat-o vreodată?
- Ce să verific?
- Chestia care ţi-a intrat în fundul schilod şi a murit.
- Cei slabi nu înţeleg niciodată, a zis batjocoritor.

— Cei slabi? am râs eu.

Serios, cineva văzuse de prea multe ori *Fete rele.*

S-a uitat la mine de sus în jos.

— Cei slabi. Cei jalnici. Cei care apar acolo unde nu le e locul. Nu e locul tău la braţul lui Christian James, aşa cum nu ţi-e locul în patul lui Dominic Russo.

- Cu cine vorbeşti, Mal? Cu mine sau cu tine? am ripostat.

A rânjit, dezvăluindu-şi dinţii. Mi-am dat seama că femeia din faţa mea avea ani de experienţă în dominare şi intimidare. M-am cutremurat când m-am gândit la Mălină în chip de regina balului de la liceu.

- Te crezi specială, a şuierat.

— *Toţi* suntem speciali, am spus exasperată. Asta e ideea. Dacă eu sunt specială, asta nu înseamnă că tu eşti mai puţin specială. Tu fiind totuşi jalnică la orice capitol legat de calităţi umane.

1.UCY
SCORE

- Du-te dracului, Ally.

~ Nil, du-te tu dracului. Mălină. Nu suntem într-$_{Uri}$ soi de competiţie *Jocurile foamei* pentru atenţia bărbaţi|$_{Or}$ am zis nervoasă. Nu crezi că meriţi mai mult decât să fii $_{trr}$; teul unui ticălos bogat?

în momentul ăsta nu eram sigură că merita. N_u părea să fie o fiinţă umană, sub straturile alea de farduri şi botoxuri.

— Acum pe cine încerci să convingi? a ripostat, ft urmăreşti pe Dominic peste tot ca o pisică în călduri.

Au! Asta a durut.

- Trebuie să încetezi să porţi ca şi cum bărbaţii $_{ar}$ fi o marfă preţioasă şi să te duci să-ţi găseşt. sufletul undeva. Eşti cu adevărat o persoană îngrozitoare şi în clipa asta nu Ştiu dacă există cineva pe toată insula asta care s-ar întrista dacă ai fi lovită de autobuz.

- Mă ameninţi? m-a întrebat, mijind ochn.

Mi-am dat ochii peste cap.

- Nu prostuţo. Nu te ameninţ că fur un autobuz municipal ca să trec cu el peste tine. încerc să te avertizez. Eşti tânără, inteligentă şi frumoasă şi iţi baţi joc de toate cu comportarea asta de nemernică. Chiar vrei să pnmeşti pensie alimentară de la cineva ca Paul Russo? Un bărbat care te-a folosit şi nu a văzut în tine decât un accesoriu? Sau vrei să trăieşti, să iubeşti şi să găseşti un strop de fericire sau oricare ar fi echivalentul la voi, la vampiri?

Nu aveam energia necesară ca să mă feresc de palma ei. Mai mult, tocmai zărisem un pateu cu brânză pe care scria numele meu şi am ratat avântul pe care şi l-a luat spre mine. Lovitura m-a nimerit exact peste vânătăi.

— Asta e singura dată când dai în mine sau în cineva la care ţin, Mălină. Mişcă-ţi acasă fundul slăbănog şi coatele ciolănoase şi gândeşte-te mult şi bine ce vrei de la viaţa asta, am şuierat.

Părea că ar vrea să mă plesnească din nou şi m-am uitat în jur după un scaun ca s-o pocnesc peste faţă dacă e

Frumoasa blondă fără suflet mi-a întors însă spatele ^‘Lat în viteză spre hol.

$»[8 p] o – părea rău pentru ea. Adică îi detestam tupeul, dar [eram] într-o relaţie cu Dominic Russo îi distrusese faptufragile sensul de a fi. Nu era dragoste ceea ce [3ceStC1] a pentru el. îl vedea doar ca pe un bilet spre o viaţă nutrea Pţ [m,ntea] ei sucită şi malnutrită, eu îi luasem ^aăÎ’nsă.

La naiba, fată. Pare să te fi durut, mi-a zis casiera. Vrei »îngheţată ¿atis?

- Chiar vreau.
- Alege, iubito. Aia e un şarpe cu clopoţei.

__ Ai vrea să fii martora mea dacă mă dă în judecată încearcă să facă să fiu concediată?

- Cu plăcere, a dat din cap femeia. Ia două îngheţate, [a] insistat Una o poţi pune pe faţă.

ALLY

Ora de dans a trecut într-o ceaţă transpirată de ritmuri bubuitoare, bătăi rapide aJe inimii şi bună dispoziţie. Micuţa mea clasă părea să se extindă în fiecare săptămână. Ferestrele erau aburite, chipurile îmbujorate, iar dansatorii de toate vârstele şi formele erau acum în drum spre ieşire.

- A fost uimitor, a zis Gola, tamponându-şi faţa cu un prosop.

- Da. Hei! Spune-ne totul, a zis Ruth, prinzându-mă de maioul transpirat.

- Susţin, a zis Missie între înghiţiturile de apă.

— Nu sunt multe de spus, am minţit.

- Rahat, a tuşit Ruth în pumn.

— Aţi făcut sex? a vrut Missie să ştie.

— Nu răspund la asta.

- întrebare: Dominic Russo dezbrăcat are aceeaşi putere de topire a creierului sau e dozajul mai mare decât la Dominic Russo complet îmbrăcat?

- Cu siguranţă nu răspund la asta.

— Cum ţi-a cerut să ieşi cu el? A fost ceva romantic? s-a întrebat Gola.

— I-a asta răspund. Cred că mi-a spus că

suntem oficial împreună şi că dacă am vreo problemă o vom depăşi.

- Asta e nemaipomenit de romantic, a fredonat Missie.

m înfăşurat în haine şi fulare şi am pornit spre Ne' străzi mai departe, spre barul indicat. Pe drum, nOri«M ca un ninia 'ntrebările.

c' Aţi aUZit că Mălină s-a certat *azi* cu cineva la can- . .„"întrebat Ruth, uitându-se la telefon. "" Am decis să-mi (în gura.

1 Am auzit că s-a întors plângând la administrativ şi ,noiaP>ccat.aspusGola.

_ .\m auzit că a lovit-o cineva cu tava şi a făcut-o idi- oată proastă.

- Nu cred că s-a întâmplat aşa, am intervenit.

prietenele au continuat să se distreze punând mai multe întrebări ridicole şi ignorând răspunsurile mele şi mai ridicole.

E tigru în aşternuturi?

Cine ia un tigru să stea cu el în pat?

Cum de s-a întâmplat?

Am fost la o preoteasă voodoo şi i-am făcut farmece de dragoste.

Eşti îndrăgostită?

Ce-arfi să ne dăm mai întâi seama dacă ne simpatizăm unul pe celălalt?

Dar şi acum tot ţipaţi unul la celălalt?

Bun. La asta puteam răspunde sincer. *Da.*

M-am răzbunat când am deschis uşa barului – un cuib cu atmosferă plăcută şi un perete întreg dedicat coniacurilor. Căldura şi râsetele se revărsau peste tot. Gola s-a grăbit să intre, dar s-a oprit imediat după ce a trecut de uşă, iar Ruth a intrat. S-au înghesuit toate una în alta când au realizat că Dominic Russo aştepta la bar.

Se pare ca Dominic adusese câţiva prieteni. în afara •ui Harry şi Delaney, mai erau trei bărbaţi în costume de brokeri de bursă, fiecare dintre ei încercând să spună o Poantă.

— Ticăloasă mică, mi-a şuierat Gola la ureche, abia am supravieţuit toată ziua cu omul ăsta pe post de şef şj acum te aştepţi să beau cu el?

“ Ba, am răspuns, dar atenţia mea era îndreptată către Dominic.

A abandonat discuţia pe care o avea cu Delaney şi un tip cu motanul Garfield desenat pe cravată şi s-a mdrep. tat spre mine. Era o forţă magnetică ce ne atrăgea unul spre celălalt. Crezusem zadarnic că se va domoli din moment ce până la urmă cedaserăm ispitei.

Privirea lui mi-a trecut peste tot trupul opnndu-se în locurile lui preferate. Curbele ^ldun ^^dX^u dintre pantaloni şi hanoracul decupa . . P jaţ debustieră. „ * 1 • • . .

Am înceout din nou să studiez. Pantalon! gn-ardez* relativ Strânşi corp, care abia reuşeau indecent- O -varâbleumann1 să mi-o înfăşor cu pnma ocazie m ju > cile erau suflecate, iar părul Im, o *coami* bl<^* era aranjat lejer. Voiam să-i răvăşesc fiecare şuvrtă de păr, amintindu-mi cu bucurie că acest bărbat e al meu.

Ne-am întâlnit la mijlocul barului. Cunoştinţele noastre erau în spate, studiindu-se cu interes.

— Se pare că ai adus rezerve, am zis eu încet

Cuvintele au ieşit însă cam fără vlagă, fiindcă nu mă puteam gândi decât la cât de mult îmi doream să mă sărute, îmi oferise un sărut pe cinste când mă dusese la curs. Mâini rătăcind, dinţi strângând. Promisiuni delicioase şi murdare pentru ceea ce va urma.

Voiam şi mai multe promisiuni de la el.

S-a aplecat, iar bătăile inimii mele au revenit la

cele de după coregrafia din studio. El însă abia mi-a atins tâmpla cu buzele. Am auzit una sau două fete suspinând în spatele meu.

— Cinci minute, după care îi părăsim pe oamenii ăştia ca să te regulez în maşină, mi-a şoptit la ureche.

-Oorfi.am replicat.

Ochii albaştri s-au îngustat.

__ Treizeci de minute şi-ţi scoţi chiloţii la toaletă ca să j pieniem timpul mai târziu.

Mi-am lins buzele şi el a urmărit mişcarea.

_ De acord.

Trăsăturile i s-au relaxat, iar colţurile buzelor i s-au ridicat.

- Ia uite cum negociem.
- Şi se mai spune că relaţiile sunt dificile, am glumit.
- Mai e un pic până scapi de chiloţi, mi-a amintit.
- Acum hai să facem o greşeală teribilă şi să le facem cunoştinţă prietenilor noştri.

A durat câteva minute în care toţi s-au holbat la mine şi la Dominic de parcă am fi fost extratereştri veniţi să înrobească specia umană, după care s-au relaxat. Inclusiv Dominic.

Era mai relaxat şi mai vesel în preajma prietenilor lui. între el şi vechii săi colegi exista o camaraderie confortabilă. Mi-a plăcut să-l văd aşa, şi din privirile revelatoare pe care le-au schimbat Gola, Ruth şi Missie mi-am dat seama că şi lor le plăcea.

M-am familiarizat din nou cu Harry şi Delaney, care bâuseră deja o cantitate impresionantă de vin.

Mike, prietenul lui Dominic cu cravată Garfield, părea să o placă pe micuţa Missie. Ruth s-a afundat într-o controversă cu unul dintre ceilalţi finanţişti pe tema păstrării coniacului în butoi. A apărut şi iubitul Golei şi am observat cu bucurie salutul lor dulce şi uşor timid.

Dominic era adâncit într-o discuţie cu unul dintre foştii colegi de muncă despre nişte foarte plictisitoare rapoarte, când a bătut cu degetul pe ceas fără să se uite la mine.

Am rânjit. Dacă voia să joace un mic joc intim, eram mai mult decât dispusă să-l învîng. M-am scuzat

în faţa Golei şi a iubitului ei şi am urmat coridorul către cele câteva trepte unde se aflau semnele care indicau toaleta. .Am intrat

în cea rezervată femeilor, ascunsă la etajul al H • lângă o sală intimă, întunecată. do‘*Ca. ch^

Aici am ieşit cu succes din colanţii de dan loti. nu înainte de a fotografia frumoşii tanga'ch’- ataşa poza la mesaj. rfrz $i de a

Eu: Misiune îndeplinita.

Am trimis o a doua pozã. Aceasta era cu., ei bi cu zona pe care o acoperiseră chiloţii. ,ne’era

Am zâmbit în sinea mea în timp ce mă imbră din nou, imaginându-mi faţa lui Dominic când a mesajele..

încă simţindu-mă îngrozitor de mândra de mine, am ieşit de la toaletă şi m-am trezit strivita intre pelvisul lui Dominic şi perete.

Era extrem de tare. îi simţeam erecţia fermă apăsată de moliciunea abdomenului meu. Şi mai multe promisiuni.

M-a sărutat de parcă fusese singurul lucru pe care-l avea în minte de ani de zile. înfometat. Provocator.
Disperat.

— Dă-mi-i, Ally.

Vocea lui era un mârâit carnal, murdar. Nu m-ar fi putut excita şi mai tare decât poate dacă ar fi spus-o dezbrăcat şi cu penisul îndreptat spre mine.

Respirând greu, am vârât mâna în buzunarul hanoracului şi i-am dat chiloţii.

Ţintuindu-mă cu privirea, a dus la nas bucata mototolită de dantelă ieftină roz. Am căscat gura şi din nou am descoperit că mă întreb dacă era cât pe ce să mă trezesc din comă intr-un salon de spital.

Doamne, speram să n-am dreptate în secunda asta- Pentru că Dominic avea planuri cu mine.

Pe jumătate m-a tras, pe jumătate m-a cărat

pe sălii întunecate şi m-a întors cu faţa la perete.

Aveam inima în gât. Gura îmi era uscată de dorinţă. Ţot ce voiam pe lume era bărbatul ăsta. Nu mai exista nimic când mă atingea aşa.

- Nu mă pot abţine să te ating, Ally, a mormăit în urechea mea, muşcându-mă de lob în timp ce-şi vâra mâna în pantalonii mei.

M-am proptit cu palmele de perete când s-a sprijinit de mine.

-Da.

A sunat ca un sughiţ, pentru că a strecurat adânc în mine două degete şi am uitat cum se face un lucru atât de necesar ca respiraţia.

— Dominic.

Şi-a împins iar şi iar degetele în mine, în timp ce carnea mea lacomă se strângea în jurul lor. Picioarele mele, oficial devenite acum un soi de jeleu, au început să tremure.

— Te vreau, Dominic. Te vreau în mine.

— La naiba, iubito.

Nu ştiam ce spuneam şi cu siguranţă nu m-am gândit că el chiar o să ia asta ca pe o poruncă, dar şi-a retras degetele din mine şi mi-a tras pantalonii până la jumătatea coapselor. încă mai credeam că glumeşte, până când am auzit fermoarul deschizându-se.

— Dom! am şuierat.

— Tu ai vrut-o, draga mea. Şi ţi-o dau. Trăiesc ca să-ţi ofer ce-ţi doreşti, Ally.

Mi-a mârâit cuvintele pe ceafă, îndoind genunchii şi m-a atins cu capul mătăsos al penisului.

— Nu te mişca, mi-a ordonat.

Am rămas nemişcată şi mi-am ţinut şi răsuflarea.

A intrat imediat în mine. Unghiul nu permitea decât o penetrare superficială, dar jur că era de ajuns. Se pare că şi pentru Dom era, pentru că mi-a pus o mână pe abdomen şi cealaltă sub hanorac, ca să

ajungă sub bustieră.

Se juca cu mine, împingând superficial şi trăgân- du-mă de sfârc.

— Îmi place că mă vrei atât de mult, a mărturisit mormăind la urechea mea. Eşti mereu atât de udă de parcă te-ai gândit la mine la fel de mult cât mă gândesc eu la tine.

— Da, am recunoscut.

împingerile lui deveneau mai rapide. Mişcări şi sacadate care mă excitau, dar nu aveau finalitate asta nu era foarte satisfăcătoare pentru mine, dar «r '*a Dominic are mereu grijă să termin. ?t,arT1 05

-Vreau să-mi dau drumul, Ally. Mă 1««? întrebat. * m*a

- Da, am şuierat.

De asta avusesem nevoie. S-a mişcat, eliberându-mi sânul şi apăsându-mă pe perete. S-a tras din mine şi am simţit alunecarea netedă şi umedă. Nu puteam spune ce făcea cu mâna liberă, dar apoi am simţit dantela pe fund şi am ştiut.

Dominic Russo avea chiloţii mei înfăşuraţi în jurul pumnului şi se masturba.

Mi s-au înmuiat picioarele, dar el m-a ţinut lipită de perete.

— Am să te fac să ai un orgasm fantastic în seara asta, Ally. Ally a mea, mi-a fredonat în ureche.

Zgomotul loviturilor de penis pe carnea mea m-a transformat într-un ghem de dorinţă.

Trăiam o fantezie întunecată ce făcuse ravagii în imaginaţia mea încă din noaptea în care l-am găsit în baie. Asta îmi dorisem atunci.

— Ally! a gemut pe un ton scăzut, gutural, strecurân- du-şi capul penisului în mine.

A terminat.

Teribil de intens.

Am simţit prima explozie fierbinte pe clitoris, apoi şi-a croit drum printre fesele mele, terminând pe nodul lacom de nervi de acolo. O dată, de două

ori, şi din senin, un orgasm imposibil m-a luat şi pe mine ostatică.

™ fl, d, «

A mntimial sâ-mi înghionti .
mine Murvândn-mâ din fatâ (n spa|(< n| M
- » "s ?> »n> simtit ultim, aalv«7,"'
Im rxplodândumi pe inelul strâmt de mtisehi
i- ,rw7n',h,i

R,«« ™ murdar, fierbinte ZmnS^ mi-a plăcut
al naibii de mult. P *Şi*
- N-am putut aştepta, a gâfâit el ,
mişcare ca sâ se depărteze de mine. ' S faci vrm

Penisul lui era înfipt intra coapsele mele şi i„râ
mai împingea uşor, cu tandreţe. ? n ∗ se
- Nici eu.

Pentru mine, asta era o nouă şi interesantă paradă a ruşinii. întoarcerea la prietenii pe care-i lăsaserăm cu câteva minute în urmă, cu chipurile acoperite de transpiraţia dorinţei. Nici măcar Dominic, renumit ca indescifrabil, nu-şi putea ascunde zâmbetul.

Conversaţia s-a întrerupt brusc când am revenit la grup. Cineva mai comandase câteva sticle de vin şi toată lumea s-a întrerupt din degustare ca să se holbeze la noi.

— Ţi-am spus că trebuia să mă laşi să mă întorc eu prima, i-am şoptit printre dinţi.

- Iubito, nici să nu te gândeşti. Nu poţi face cinci paşi înaintea mea fără să te fac să ai din nou orgasm, a fredonat el.

- Cum e baia aici? a întrebat Heny cu un rânjet de cunoscător.

— Ally, ce plănuieşti luna viitoare pentru ziua lui Dominic? a vrut să ştie Delaney, înclinându-se periculos spre stânga pe scaunul înalt. L-ai convins să dea o petrecere?

- Ziua ta! m-am întors spre el, cu imaginile bucăţilor de tort dansând în minte.

- Nu. Sub nicio formă, a zis cu tărie.
- Nu ce?

— Nu petrecere.

— Russo aici de faţă se teme că îmbătrâneşte, a intervenit prietenul său Revin. ... .

- Dar continuă să arate mai bine, ai.pus MI^e cu limba împleticită de vin. Dacă aş fi fos în bătorit fiecare an ca pe un nou reper sexy.

- Cât timp am stat acolo? Toţt sunt bef. .-am soptn ,Ui DOmin rL C i m tinut sâ te întreb de unde ai cum-

— Delaney, m-am ţinui»

părat lenjeriile de pat, a zis„ Mane y şi. a dus Harry s-a uitat urat la el, m P

-âinilelapieptit pi]ote * cearşafuri, a

în“P – Gif cu degetul mijlociu, a tuşit Ham în pumn.

58

DOMINIC

- Ai un strop de glet chiar aici, a zis Ally, îndepărtân- du-l uşor cu degetul de pe gâtul meu, chiar sub ureche.

Gestul nu era un avans, dar penisul meu a luat-o ca atare – aşa cum era cu toate lucrurile care aveau legătură cu Ally.

- De ce mă priveşti aşa? m-a întrebat cu suspiciune.

- Fără motiv, am minţit, trăgându-l pe Brownie de lesă ca să-şi scoată botul din rondul de flori al vecinului. Unde mai mergem?

- După îngheţată, a răspuns veselă, luându-mi mâna liberă şi trăgându-mă de pe trotuar.

- Cine vrea îngheţată în mijlocul iernii? am întrebat morocănos.

Petrecuserăm cinci ore întregi acoperind cu rigips baia tatălui ei, deoarece singurul ajutor pe care îl acceptase din partea mea fuseseră mâinile mele, nu contul din bancă, deşi aş fi putut angaja pe cineva, o echipă, şi totul s-ar fi rezolvat, iar eu aş fi avut timp să mă afund în iubita mea.

Dar nu, Ally DIY Morales interzisese asta. Aşadar, în loc să petrecem preţiosul nostru sfârşit de săptămână în pat, aşa cum mi-ar fi plăcut, am încercat să imităm cât mai bine emisiunile tv cu decoratori geniali de weekend.

N-a fost chiar atât de rău nici cu rigipsul, deşi tot mai bun ar fi fost planul A, un weekend în pat.

— E trecut de zero grade. Asta înseamnă deja val de căldură, a zis rânjind. Consideră că sărbătorim faptul că am depăşit cu bine scandalul.

într-adevăr, trcciiscrăm cu bine de prim» »Aptămână după anunţarea relaţiei noastre. Ultimele câtevo zile ail constat în conversaţii întrerupte brusc rând intram înfr-o încăpere, cu mine întrebându-mA când vor începe să curgă reclamatiile din partea oamenilor care pretindeau că nu uită la noi.

Eram însă oficial într-o relaţie şi amândoi încă anga- jap'. Cu excepţia faptului di reparaţiile casei ne răpeau din timpul pe care l-am fi putut petrece dezbrăcaţi, totul mergea bine.

Cu siguranţă că Ally nu se plângea. Adora noul ei post şi era o achiziţie grozavă în departamentu egra . ucă aş fi stat să verific treaba asta.

Mă rog, de fapt am verificat. Am vrut să mă asigur că nimeni nu-i spune sau face ceva ce ar r mo sau m ar enerva pe mine.

Au fost câteva bârfe despre noi pe blogun. Cineva lăsase să se scurgă mesajul ţnmis în redacţie şi fusese distribuit online, dar fără consecinţe grave.

/netă.

Vor veni şi consecinţele. întotdeauna veneau. Şi când va veni momentul, n-o să se lase cu un călduros şi delicat Je dorim toate cele bune".

Ally s-a oprit pe trotuar.

- Ăsta nu pare a fi un magazin cu îngheţată, am observat, studiind clădirea din cărămidă cu trei etaje din spatele gardului din fier.

- Nu e. Aici e casa mare de pe colţ.

— Văd şi eu.

S-a strâns în braţe din cauza frigului şi m-am apropiat ca s-o apăr de vânt.

— Când eram copil, visam mereu să trăiesc aici. Aş fi pus bradul de Crăciun aici, mi-a zis, arătând spre peretele mare de sticlă din faţă. Şi un pian aici, lângă fereastra dinspre nord.

— Te-ai gândit mult la asta.

A zâmbit.

- Sunt obsedată de locul ăsta de când aveam unsprezece ani.

Chiar din perioada când plecase mama ei. Bănuiesc ^nu era o coincidenţă.

- Ce anume îţi place la ea?

Brownie ni s-a alăturat, adulmecând cu atenţie gardul.

- Cred că viaţa care era în interiorul ei. Aici locuiau copii cu câţiva ani mai mari decât mine. Aveau o mamă, un tată şi se aveau unii pe ceilalţi. Pe alee era un coş de baschet. Tarabe cu limonadă vara. Pur şi simplu arăta idilic. încă arată. Copiii lor au crescut. Acum, nepoţii joacă baschet. Au petreceri la cină şi în dimineţile de Crăciun. E stupid, ştiu, a ridicat din umeri.

— Nu e stupid, i-am zis, luând-o din nou da mână.

Cunoşteam genul ăsta de dor, deşi n-aş fi recunoscut. Dorul de fraţi. De părinţi care erau în preajmă şi nu se certau sau se ignorau unul pe celălalt într-o tăcere de gheaţă. De o familie în care sa te simţi bine.

Am început să mergem din nou, dar am observat că a stat cu privirea aţintită asupra casei până când am traversat.

— Mai cânţi la pian?

- Nu chiar. Dacă tata are o zi bună, mă aşez lângă el, dar n-am mai repetat de-o veşnicie. Ai cântat vreodată?

Am dat din cap.

- Eu eram cu baseballul.

— Pun pariu că fundul tău e cu adevărat drăguţ în pantalonii ăia, m-a tachinat.

- Fundul meu arată bine în orice pantaloni.

— Apropo de zile de naştere....

— Nu vorbeam despre asta.

-Vorbim acum, a zis, ghidându-mă spre strada unde se zărea semnul cu îngheţată. De ce nu-ţi plac zilele de naştere?

Mi-am dat ochii peste cap.

— Nu că nu-mi plac zilele de naştere în general.

Doar ziua mea.

— Doar ziua ta, a zis, parcă citindu-mi gândurile.

— E o zi ca oricare, am insistat.

— E doar celebrarea faptului că ai mai trăit un an pe planetă. E celebrarea faptului că eşti aici. Când erai copil, nu-ţi plăceau petrecerile de ziua ta ?

- în copilărie nu era atât o sărbătorire, rât doar 0 altă zi în care tata era ori dezamăgit de mine, on se angaja intr-o competiţie cu mine.

S-a oprit în faţa magazinului pictat în culon vesele, cu un semn scris cu litere de mână care promitea ciocolată caldă de casă.

— E îngrozitor.

- Ally, voi împlini patruzeci şi cinci de am. Nu am nevoie şi nici nu vreau să fiu sărbătorit. Nu-im place să primesc cadouri. Dacă vreau ceva îmi cumpăr singur. Cel mai rău coşmar al meu e o adunătură de oameni care au lucnin mai bune de făcut decât să-mi cânte „Mulp am trăiască .

— Dar, Dom...

Am dat din cap.

- Nu te mai uita la mine cu ochii ăştia plini de milă.

Ochii ei căprui erau mari şi trişti din cauza gândului la un copil privilegiat pe care nu-l cunoscuse niciodată.

- Pot să fac ceva de ziua ta? Te rog?

Nu avea de gând să mă lase să refuz. Dacă încuviinţam, ar fi fost fericită, ceea ce m-ar fi făcut şi pe mine fericit. Acesta era unul dintre compromisurile prosteşti despre care vorbea.

- Bine, am zis. Un singur lucru. Un lucru mic şi ieftin.

-Da!

Şi-a aruncat braţele în jurul gâtului meu şi m-a pupat zgomotos pe obraz.

Mi-am dat seama că era dispus să spun da multor lucruri dacă aş fi obţinut mereu reacţia asta de la ea.

- Fără cântat, am avertizat-o.
- Fără cântat, a acceptat.
- Şi să nu cheltuieşti bani pentru mine.

— Scuză-mă, dar de ce îţi e permis să faci tu această regulă, pe când în sertarul meu a apărut ca prin minune o duzină de tanga de lux?

— Pentru că eu am bani de cheltuit şi mi-a făcut mare plăcere să cumpăr acei tanga pentru tine. Consideră-i un cadou de ziua ta de la mine.

— Ei bine, ia aminte, a zis, întinzându-se spre uşă. Port unul dintre cadourile tale chiar acum.

în seara aceea am pregătit cina în timp ce Ally lucra pe laptop, cu un pahar cu vin în faţă. Era plăcut, o scenă drăguţă, normală, cu care încă aveam probleme să mă adaptez.

— Cum se descurcă Gola? m-a întrebat.

— Ne înţelegem destul de bine. Nu ţipă la mine la fel de des ca predecesoarea ei.

Munca mergea bine. Ca o consecinţă neprevăzută a anunţului relaţiei mele, femeile din *Labei* – cu puţine excepţii notabile – păreau să mă accepte, în sfârşit, ca pe o fiinţă umană. Nina de la publicitate chiar mi-a spus o glumă când am ajuns amândoi devreme la o şedinţă, iar eu chiar am râs.

— I-auzi, m-a ironizat. Ce mai ştii de Greta?

Am oftat şi am aruncat câteva ierburi peste

pastele pe care le tocmai le aranjasem pe farfurii.

— Greta a decis să se pensioneze oficial.

încă nu eram pregătit să mă gândesc la viaţa fără ea. Nu făceam faţă schimbărilor, mai ales celor asupra cărora nu aveam control.

- Se pare că trimiterea ei într-o excurs - s-a întors împotriva ta, a spus Ally, privindu-mî ‘n paharului. a P^te

- Sau poate că am obţinut totuşi ce am urm. A zâmbit şi i-am dat farfuria. ărit

— Aici sau la masă?

— Oh, aşteaptă, a zis, uitându-se la ecran

- Cee?

- Faith tocmai mi-a trimis asta, mi-a explicat • când laptopul ca să văd. E despre noi. ’ntor'

Era un cunoscut vlog de bârfe din lumea modei ti de o femeie pe care o consideram o pacoste. *nut

— Nu-ţi pierde timpul cu ea.

— Prea târziu. Rulează deja.

„Bârfele de pe podiumul de defilarea spun că Domi- nic Russo, cunoscut pentru numeroasele lui idile cu femei, s-a aşezat la casa lui, în cele din urmă, cu o dansatoare pe care abia a cunoscut-o. Surse din interior susţin că Russo e atât de îndrăgostit de «mişcările» ei, încât a creat un post pentru ea în imperiul de modă al mamei lui."

— Javră mincinoasă! Mă face stripteuză, a zis indignată Ally.

- Păi...

— Nu încheia propoziţia dacă nu vrei să respiri direct prin gât, m-a avertizat, amenin ţându-mă cu furculiţa.

— De asta nu ne uităm la astfel de gunoaie, i-am spus, încercând să închid laptopul.

Ea mi-a dat mâna la o parte.

„Cei mai mulţi dintre voi vă veţi aminti aventura fierbinte a lui Russo cu Elena Ostrovsky, o rusoaică frumoasă cunoscută pentru contractul cu Calvin Klein."

Ah. Rahat.

Ally s-a întors încet ca să se uite la mine.

— Ai uitat să-mi spui ceva?

Am făcut grăbit un pas în spate şi am ridicat mâini e.

- în primul rând, n-a fost o aventură fierbinte. A fost mai degrabă căhue...

__ Vrei să spui că ai avut o relaţie cu fata de pe coperta lunii mai? Iar eu aflu abia acum?

- Când spui relaţie...

A zâmbit.

- Relaxează-te, Făt-Frumos. Glumesc pe seama ta. Ţe-ai întâlnit cu modele. Ştiu asta. Sunt dezgustător de frumoase. Nu e o noutate. Sfinte Sisoe! Are câte milioane de metri înălţime?

S-a uitat la ecranul pe care idioata de vloggeriţă afişa imagine după imagine cu mine şi Elena în timpul scurtei, dar nesatisfacătoarei noastre relaţii.

- N-a fost nimic serios, am insistat

Cel puţin nu suficient de serios pentru mine încât să simt altceva decât enervare atunci când am aflat ce făcuse.

Ultima fotografie era de la Săptămâna Modei din New York, în urmă cu doi ani. O trăgeam de mână ca să trecem prin mulţimea de fotografi. Eu eram furios. Ea zâmbea cu aroganţă. Aveam un motiv să fiu furios. Paparazzii aveau un mod ciudat de a afla unde mergem de câte ori ieşeam în oraş. Nu-mi plăcea sa mi se vâre aparate de fotografiat sub nas şi să mi se pună întrebări, dar pe Elena nu părea s-o deranjeze.

După doar o săptămână sau două am aflat că ea era motivul pentru care ştiau de fiecare dată unde eram. Că mă folosise ca să-şi crească numărul de următori şi vizibilitatea. Era ultima dintr-un lung şir de femei care se folosiseră de mine.

~ Asta e o poveste despre noi şi ei rulează poze cu bne şi Elena, gazela cu picioare lungi. Oh, stai, iată-mă şi pe mine! a zis înveselită.

Era rândul meu să mă enervez.

»Ally .Morales este misterioasa femeie care a

fost foto- S[ra] ată alături de designerul Christian James. întrebarea

este: e dragoste adevărată sau Delena se va reuni? Votează mai jos...” .

- Delena? I-auzi! a pufait ea când am trântrt capacul
laptopului. p, timpul pentru cină.
- Ajunge cu bârfele de r^at E^ £ #

— Bine, dar mai întâi trebu redeschizând laptopul.

- Ce anume? un e_mai] dur şj_i ataşez
- îi scriu aceste vloggenţ q nălucire în ochii câteva poze cu noi despuiaţi, a Cum ţj & căprui. Hm, şi ne trebuie un nu
că sună Alominic?

Am oftat.

- Mănâncă-ţi pastele, ciuda o.

_59

DOMINIC

Dimineaţa zilei în care împlineam patruzeci şi cinci de ani pe acest pământ a început cu iubita mea dezbrăcată deasupra mea, regulându-mă până când am rămas fără vedere şi fără grai. A fost, după părerea mea, cel mai frumos cadou de ziua mea pe care-l primisem vreodată.

Se pare că Ally tocmai se pornise. Insistase să se ne oprim la un „ceai de aniversare" în drum spre birou. Apoi mi-a oferit un cu totul nepotrivit sărut de aniversare chiar în faţa uşilor biroului.

Când m-am îndepărtat, îmi cam tremurau picioarele. Am atribuit asta deshidratării şi am privit cum îşi legăna fundul sexy în fusta Dior care îi îmbrăţişa curbele, o fustă pe care o strecurasem în partea ei de dulap.

Gola mă aştepta în faţa biroului meu cu un zâmbet şi o brioşă de ziua mea. înfipsese chiar şi o lumânare în ea.

Am fost ciudat de emoţionat şi am depăşit momentul ameninţând-o că o concediez dacă îmi cântă un singur vers din ^Mulţi ani trăiască”.

în urmă cu o lună sau două, o asemenea ameninţare ar fi făcut orice femeie – şi câţiva bărbaţi – pe o rază de şapte metri să se ascundă. Acum, Gola a râs şi mi-a amintit că am planuri la prânzul de aniversare cu Ally.

Cum a fost cu planurile astea?

Ramen de la rulota cu mâncare. Asta a fost.

Poate şi că am ţinut-o pe Ally de mână de-a lungul a trei străzi. Sau Poate şi că am vorbit despre grafica pe care o crease pen- [tru] articolul din iunie despre espadrile. Poate era impulsul

LVCÎ « ORF

primăverii pe care aproape o simţeam în aer. Se apropj luna aprilie.

Orice ar fi fost, mă simţeam aproape… uşor.

S-a uitat la mine.

— Ce se întâmplă cu faţa ta în momentul ăsta? Probabil că avram o reacţie alergică la ramen.

Am întins mâna ca să-mi ating obrazul, *iar ea* a chicotit. Am înţeles gluma.

Ceea ce se întâmpla cu faţa mea era faptul că stăteam pe un zid scund cu femeia pe care o adusesem la orgasm cu limba. O femeie care făcea tot ce putea ca să-mi facă stupida aniversare să fie specială.

Eu, Dominic Russo, zâmbeam.

Zâmbetul mi-a rămas pe faţă când ne-am întors la birou. Şi când am depus un sărut pe buzele lui Ally o dată, de două ori pe trotuarul din faţa clădirii.

Pălăria ei – verde-smarald, pe care o şterpelisem pentru ea după o şedinţă foto – îi făcea ochii căprui să pară şi mai plini de căldură.

— Eşti frumoasa.

Obrajii i s-au împurpurat şi nu cred că avea legătură cu vântul. Simţeam ceva ciudat în piept. Zâmbetul acela a apărut din nou. Mi-am dat seama că aş fi mulţumit să stau chiar aici, tot restul zilei, cu Ally Morales uitându-se la mine aşa. La naiba, n-aş mai face nimic până în aprilie dacă aşa aş fi putut prelungi senzaţia asta.

— Dominic.

Doamne, va exista vreodată un moment în care numele meu pe buzele ei să nu stârnească un val de adrenalină?

-Ally.

- Când te uiţi aşa la mine mă ia ameţeala, a mărturisit ea.

— Atunci e bine, am zis.

Nu voiam să fiu singurul care-şi pierde echilibrul. era ceva… diferit, aproape consolator. Ceva diferit de Obsesiile mele obişnuite izvorâte din dorinţă. Speram din suflet să nu fie doar imaginaţia mea.

în după-amiaza aceea, Linus a venit cu o sticlă simpatică de whisky legată cu o fundă neagră. Şedinţa mea cu echipa de la conţinutul online a început cu ceaiuri şi brioşe elegante.

Chiar şi Shayla a murmurat un „la mulţi ani” înainte să insiste că nu suntem pe calea cea bună în privinţa textului de la poza cu genţile *bucket.*

Mama mi-a trimis un aranjament enorm, extravagant, de flori albe, o ridicolă pălărie de petrecere aurie – care m-a făcut să dau ochii peste cap – şi o foarte drăguţă jachetă Armâni care nu m-a deranjat deloc. Era plecată din birou toată ziua, lucrând cu designerii şi cu coordonatorii pentru viitoarea gală din mai. în fiecare an era una dintre cele mai importante seri din lumea modei newyorkeze şi participarea mea era aşteptată.

Mă întrebam dacă lui Ally i-ar plăcea să participe şi cât de creativ şi-ar asuma tema. Sau, mai exact, cât de creativ m-ar face pe mine să mi-o asum.

Apoi mi-am dat seama cât de repede am început să fac planuri care gravitau în jurul ei. Nu mai era o bătălie în fiecare seară ca s-o fac să rămână. Avea lucruri la mine acasă, spaţiu în dulapul meu. Am insistat să înceapă să-şi spele rufele acasă la mine ca să nu mai fiu nevoit să pierd câteva ore fără ea în fiecare weekend.

Acum aveam anumite obiceiuri. Dimineaţa devreme şi seara târziu, plimbări prin cartier cu Brownie. Duminica, mic-dejun târziu, dezbrăcaţi în pat. Ştiam unde se află toate magazinele de bricolaj pe o rază de şapte kilometri de casa tatălui ei,

pentru că petrecuserăm atât de mult timp acolo în fiecare weekend.

Era straniu să mă trezesc într-o dimineaţă şi să des- copăr că fac planuri pentru doi în loc de unul. Să aştept cu nerăbdare să împart patul, sfârşitul de săptămână sau sp_n. ţiul din dulap. Am mai avut relaţii înainte. Dar niciodată nu m-am implicat atât de profund, de repede. Nu am mai făcut niciodată loc pentru o femeie în casa mea. Schimbarea se întâmpla, iar eu nu ştiam ce simt pe tema asta.

îmi plăcea sau mă înspăimânta? Ar trebui să încep să *apăs pe frână?*

La urma urmelor, nu vorbiserăm despre viitor. Sau nu cu adevărat. Allv încerca pur şi simplu să supravieţuiască următoarele câteva luni. Lucrurile vor fi altfel când va fi vândută casa. Când situaţia tatălui ei ar fi devenit sigură. Când putea alege şi avea resursele necesare s-o facă.

Mă va alege şi când nu va mai trebui să se bazeze pe mine pentru un acoperiş deasupra capului? Pentru brânzeturi fine, ieşiri în oraş şi haine ce nu au fost purtate înainte de jumătate dintre locuitorii oraşului?

O vreau pe ea sau vreau să aibă nevoie de mine?

Era mica înţepătură rece de îndoială pe care o aşteptam învăţasem iar şi iar să fiu atent. Sa nu ofer prea mult din mine, pentru că se pare că niciodată nu era suficient De aceea făceam unele lucruri sub anonimat. Cum erau şedinţele de fizioterapie pentru soţia lui Buddy. El nu ştia că eu n făcusem rost de ele – ceea ce însemna că nu-mi putea cere mai mult

Când ar începe Ally să ceară mai mult?

Mi-a apărut un mesaj pe telefon.

Ally: încerc sâ te cunosc mai bine, azi în ediţie aniversară. întrebare cu *pistolul la tâmplă: dacă trebuie* să *alegi între un tort de vanilie cu*

glazură de ciocolată şi unul de ciocolată cu glazură de unt de arahide, pe care l-ai alege?

Iar a apărut. Zâmbetul acela stupid pe chipul meu.

Eu- Am crezut cd fi-am spus sd nu *foloseşti în prezenţa mea cuvântul care începe cu V.*

Am intrat în hol, lăsând în urmă noaptea rece. Am stat până târziu pentru o conferinţă relativ inutilă cu Coasta de Vest. Tot ce-mi doream era o noapte liniştită cu câinele şi cu doamna mea. Ally îmi promisese o cină pregătită în casă şi un singur cadou de despachetat.

Brownie a alergat spre mine.

- Salut, amice. Ce cauţi aici?

M-am aplecat să-l scarmăn şi am descoperit că purta un fel de papion verde strălucitor.

- Stai să ghicesc. Un papion pentru zi de naştere?

Brownie a sărit şi m-a lins pe faţă de la bărbie până la linia părului.

— Chiar trebuie să-l sun pe dresorul tău, am suspinat, intrând în casă.

Era întuneric, dar ceva mirosea bine. Bine în sensul de mâncare gătită în casă.

- Maleficent? am strigat.

Luminile – toate – s-au aprins ca un fulger.

- Surpriză!
- lisuse Hristoase! am gemut.

Uram surprizele.

Bucătăria mea era plină de oameni. Harry şi Dela- ney erau cu fetele lor – care în momentul ăsta urlau din toţi rărunchii: „La mulţi ani, unchiule Dominic!" Linus, soţia lui şi cei trei copii ai lor, care purtau toţi ţinute negre asortate şi sunau în neştire din chestiile alea enervante ce scot sunete dogite. Gola şi Ruth turnau şampanie.

Vecinii mei, Sascha şi Elton, mi-au făcut cu mâna

de lângă cuptor, unde aranjau boluri cu ceva. Jace îl îmbrăţişa pe Brownie şi-l lăsa să-l lingă pe faţă. Mama, care trebuia să fie în avion acum, se uita radioasă spre mine din locul unde

stătea lângă insulă, ni un gin martini în faţa y(. ctcnA Simonc era lângă ea. Toţi râdeau. Vecinii | | pri Ncw.îerscy, doamna Girau şi domnul Mohamm' I ydlr> dcau lumânAri pe un tort de ciocolată. a< ’ nP»în

Am numărat patm ţipi de la vechiul meu birt vind pe lângă băuturi, aşa cum făceau de obicei. "

Faith, cea mai bună prietenă a lui Ally, . . în colţ cu boxele mele wireless, iar nesuferitul de Ch ’ • James pândea pe lângă tava cu brânzeturi. nstlan

Absolut toţi purtau pălării conice aurii exact ca a pe care mi-o trimisese mama. ceea

Apoi era Ally, într-o rochie Valentino pe care o str ■ curasem în dulapul ei cu doar două zile în urmă. îi îmbră ţişa sânii şi talia, apoi se înfoia într-o fustă scurtă, cochet! Voiam s-o poarte pentru mine cu scopul pentru care o cumpărasem, dar asta va trebui să aştepte până când scăpăm de intruşi. De sub pălăria ei conică ieşeau buclele lejere pe care le adoram. Zâmbetul ei mi-a atins însă inima cel mai tare.

Zâmbea fericită, cu gura până la urechi. Numai pentru mine. Totul era numai pentru mine.

A venit spre mine în paşi de dans şi şi-a aruncat braţele în jurul gâtului meu.

— La mulţi ani, Făt-Frumos, mi-a şoptit la ureche. Ai fost surprins?

Surprins era un cuvânt blând pe lângă emoţiile pe care le aveam.

— îngrozit, i-am răspuns. De ce naiba e Christian James în casa mea? Nu pot să-l sufăr.

— Aşa crezi tu, m-a tachinat. Am un motiv ascuns. Nu-ţi mai bate frumosul cap de sărbătorit.

— O cină cu mâncare adusă de oaspeţi? Serios? am tachinat-o, observând vasele desperecheate şi tăvile de pe insulă.

M-a privit radioasă, amintindu-şi de gluma

noastri pe tema asta.

* M S, *

- *Mâncare adusă de* toată lumea şi a, ...
uri. Singurul lucru pe care-l vei *despuchet^n 2 * sunt eu şi* nu port nimic pe sub rochia asta. asta

- Nu te văd bine deloc, am avertizat-o

_ Poţi să mă pedepseşti mai târziu, mi-a şoptit dân du-se inapot şi ndicandu-se pe vârfuri ca să mă sărute gură. P*

Nu era de ajuns. *Niciodată* nu era de ajuns.

- Să nu *crezi că* nu te *pedepsesc.*

60

ALLY

Se auzea muzică, luminile erau scăzute, iar copiii şi Brownie işi petreceau seara stând lipit[1] [e] e evizor a etaj, uitându-se la unul dintre filmele pe care le adusese gnjulie Delanev sau alergând pe scăn ca să lure gustan.

Adulţii Şi-au revendicat bucătăria şi sufrageria. Farfuriile cu mâncare treceau de la unii la alţn, bautunle curgeau şi mai multe conversaţii aveau loc în acelaşi timp.

Zâmbetul de pe chipul lui Dom în timp ce vorbea cu doamna Grosu şi cu Hany făcea să mente din plin fiecare oră de pregătire a surprizei de azi.

- Miracolul miracolelor, a zis Dalessandra, apropiin- du-se de mine în bucătărie. Ai reuşit să-l surprinzi pe Domi- nic *şi* pare ca se distrează cu adevărat.

Mi-a plăcut s-o văd pe Dalessandra ieşind din rolul ei de şefa invincibilă.

— N-aş fi putut face nimic fără tine şi fără conferinţa apărută urgent, în ultima clipă, i-am amintit.

— Fă-mi cunoştinţă cu creatorul tău de miracole, a insistat Simone, strecurându-se lângă Dalessandra.

Era adorabilă. Născută în urmă cu şaptezeci de ani din tată chinez şi mamă nigeriană, Simone avea ori gene incredibile, ori un doctor foarte bun la dispoziţie.

Părul ei lucios ca abanosul îi atârna ca o perdea până Ia umeri. Model de la şaisprezece ani, reuşise să arate şic cu o simplă bluză albă din mătase şi o pereche de pantaloni negri mulaţi.

Păream cea mai uluită adolescentă în faţa unei vedete.

Sinione, ea e Ally. Ally – Simone, cea mai veche şi . .-j prietenă a mea.

drftg l îţi mulţumesc că ai venit, Simone.

N-aş fi lipsit- îl cunosc pe Dominic de când era u_n foarte mult la el, a zis, privindu-mă peste paha-nx-teil roz acidulat pe care i-l pregătise Faith.

$ eu, am recunoscut, încrucişându-mi privirea cu rbatul din celălalt capăt al camerei, care punea whisky pahar şi zâmbea la ceva ce-i spunea Elton.

— Doamnelor...

Christian s-a alăturat micului nostru cerc. Simone i-a aruncat aceeaşi pnvire rapidă de apreciere pe care i-o anin cau toate femeile.

Dominic s-a încruntat din cealaltă parte a camerei şi i-am făcut cu ochiul. *

- Christian, mă bucur mult că ai putut veni în seara asta. .Ai cunoscut-o pe prietena mea Faith?

Dalessandra şi Simone s-au uitat cu viclenie una la alta.

- Nu încă, a răspuns Christian.

- Ea e femeia uluitoare de acolo care aduce cu Gwen Ştefani şi le spune copiilor că Moş Crăciun nu există, i-am zis conducându-l la prietena mea, ce părea să le spună copiilor lui Linus o poveste care-i hipnotiza.

- Ahh, s-au bosumflat ei.

- Uite câte cinci dolari pentru fiecare, a zis Faith, scoţând portofelul.

— Daaa!

Copiii au uitat complet de Faith şi au dispărut cu

ceea ce câştigaseră. . , . u

- Faith, el e Christian. Christian, Faith. Voi doi aveţi multe în comun. Amândoi petreceţi mult timp cu oamen frumoşi, aproape dezbrăcaţi, în interes de serviciu.

Christian a ridicat o sprânceană.

- Model?

— Proprietară de dub de striptease. Chirurg estetician? a replicat ea.

— Creator de modă.

— Faith nu intenţionează să se aşeze la casa ei şi nici nu tolerează criticile aduse stilului ei de viaţă. Christian, aici de faţă, nu are timp să se dedice unei relaţii adevărate pentru că este îndrăgostit de afacerea sa. M-am gândit că ar trebui să vă cunoaşteţi.

- Spune-mi mai multe despre cum e să fii patroana unui dub de Striptease, a insistat Chn an, uan o pe Faith de cot şi conducând-o spre bar.

Misiune îndeplinită. Dacă aceşti doi oameni frumoşi decid să nu se piardă subit într-o relaţie ocoasa r o iga- ţii, atunci e ceva în neregulă cu lumea.

— Când îi putem da afară pe toţi?

întrebarea morocănoasă a fost urmată de o ciugu- leală pe locul în care gâtul mi se întâlnea cu clavicula.

M-am întors şi mi-am trecut braţele în jurul gâtului lui Dominic. Nodul cravatei îi era slăbit. La un moment dat îşi scosese pantofii, iar în mână avea o prăjitură cu scorţişoară şi caramel.

- E ziua ta, Făt-Frumos, am spus pe un ton insinuant. Putem oricând să pretindem că ne-am intoxicat cu
mâncare.

A pornit o melodie a lui Frank Sinatra şi noi am început să ne legănăm pe ritm.

— încă mă mai paşte pedeapsa? l-am întrebat.

S-a auzit o explozie de râsete când domnul Mohammad a reuşit, în sfârşit, să ajungă la finalul bancului. Brownie a trecut în fugă pe lângă noi, cu ciorapul unui copil în bot. Câţiva au ţinut un toast în spatele nostru pentru cineva pe nume Dave. Uşa din

spate s-a deschis, lăsând să intre în interior doar un strop de miros dulce de fum de trabuc.

desigur. Doar pentru că surpriza de azi nu e o experienţă îngrozitoare, nu înseamnă că scapi de pedeapsă.

Un fior de încântare mi s-a strecurat pe şira spinării.

. îmi placi cu adevărat, Dom. Mult, îndrăgostită şi ameţită. Exact aşa mă simţeam. Ochii albaştri ca denimul au zăbovit mult pe chipul

meU – Mi-am zis că ar trebui să ştii, am zis, începând să ¿mt stingheritä.

M-a strâns mai tare lângă el şi s-a învârtit cu mine în

- Şi eu te plac cu adevărat, Ally.

Vocea lui era gravă şi aspră şi cred că am simţit un strop de emoţie în ea.

Odată cu uşa închisă în spatele ultimului oaspete, fermecătorul şi civilizatul meu Dominic s-a transformat într-o fiară. M-a lipit de perete.

- Toată noaptea mi-am dorit să fac asta, a mârâit în părul meu în timp ce şi-a proptit erecţia de fesele mele.

- Da, am gâfâit

— Ai idee pe câte piese de mobilier şi de câţi pereţi te-am lipit ca să te regulez în fanteziile mele?

— Spune-mi.

Era însă prea ocupat să mă muşte uşor, croindu-şi drum spre spatele meu. Şi-a vârât brusc mâna sub partea de sus a rochiei şi mi-a strâns sânul în palmă.

Trăgându-mă de lângă perete, m-a întors în braţele sale.

-Ce faci? m-a întrebat văzând că-i desfăceam cureaua.

- Pun în practică o mică fantezie a mea, am şoptit.

I-am ronţăit uşor maxilarul cu dinţii şi l-am împins, ^sându-mă încet în genunchi.

— La naiba! a şuierat.

- Scoate-ţi scula, Dom, şi spune-mi ce vrei să fac.

11 MrAnx rn»' •*"*,Hn 1 *-hr , Oh, >•« ' " gl'W*' PUnrt' e *n"'WI' "1* Mlyl

FHul tn cmv ml-n roatlt numele 0,1 0 nemAnn wuv. Am decis M-O Ignor.

Am nştcptnt în genunchi. Decolteul rochiei îmi «»<» inslsbil pe sâni, inr mâinile lui lini răvăşiseră pAnd sn exact cc imagine li ofeream. * flm

- Vino încoace, n zis răguşit.

Am înaintat în genunchi spre ol, savurând freamătul nărilorlui şi pumnii strânşi în încercarea de a-şi păstra controlul. Sunetul scos de fermoar era muzică pentru urechile mele.

M-am oprit în faţa lui şi m-am uitat cum îşi prinde mădularul de rădăcină. M-am lins pe buze.

— Gustă-ll mi-a ordonat.

Ascultătoare, am luat capul fierbinte şi mătăsos al penisului în gură şi mi-am trecut limba în cerc în jurul lui.

A respirat greu şi şi-a înfipt o mână în părul meu.

- Asta e o imagine incredibil de frumoasă, Ally.

Ca recompensă, am mai luat în gură puţin din el.

A lovit cu capul peretele din spatele lui. Speram că nu atât de tare încât să se aleagă cu o contuzie. Am gemut de plăcere pe carnea lui.

îi simţeam gustul, pulsul sub piele. A mai intrat un pic în gura mea, continuând să mă ţină nemişcată, cu mâna în părul meu.

Geamătul gutural care s-a ridicat din pieptul lui m-a făcut să-mi strâng coapsele mai tare ca să

eliberez o parte din presiunea care se adunase acolo. Asta nu era viaţa mea, mi-am spus. Sigur urma ca din moment în moment să mă trezesc undeva într-un şanţ, lovită de autobuz, fără să ştiu cât de tare era penisul lui Dominic Russo în gura mea.

Până atunci însă aveam de gând să savurez fiecare afurisită de secundă.

Am alunecat cu buzele peste el cât de mult am putut, până ce i-am atins degetele.

- Allv. a gemut din nou.

M-am bucurat auzindu-mi numele. Dacă fusese incredibil să-l aud rostindu-l când îşi oferea singur plăcere în secret, asta era alarmă de gradul zero şi aveam să mă ard.

M-am legănat înainte şi înapoi, trecând cu limba de-a lungul bărbăţiei lui. peste vârful tare şi fanta lui sensibilă. în timp ce-l sugeam, scotea printre dinţi promisiuni murdare şi exclamaţii de laudă. Ţesătura rochiei îmi gâdila sfârcurile, făcându-le şi mai dornice.

Gemetele pe care le scoteam amândoi erau inumane, şi daca Brownie nu ar fi adormit pe canapea cu capul în jos, ar fi mârâit lângă uşa din hol.

îl voiam în mine. Voiam să-l trag de păr şi să-l muşc de gât Dar şi mai mult voiam să-l gust.

— Trebuie s-o laşi mai uşor, m-a avertizat cu voce nesigură, pe măsură ce-l sugeam mai tare.

N-am încetinit însă şi cu siguranţă nu m-am oprit.

Am simţit cum îi tremura picioarele când l-am luat mai adânc în gură. Şi-a lipit palmele de perete, iar eu l-am prins de capătul penisului, mişcându-mi degetele şi gura, cu strângeri lungi şi umede.

— Iubito, o să mă faci să…

N-a apucat să spună restul cuvintelor, fiindcă a avut orgasm. Zgomotos, trimiţând cu exuberanţă ceea ce părea un întreg shake cu proteine direct în gâtul meu. *Oh, Doamne! Mă înecam.* Iar el continua să-şi dea drumul.

Aluneca de-a lungul peretelui, continuând să ejaculeze. Eu încă încercam curajoasă să nu mor, deşi ochii îmi lăcrimau, iar gura îmi era inundată.

Am ajuns împreună pe podea, iar gresia ne-a

răcorit pielea înfierbântată şi muşchii care încă tremurau. Dominic m-a prins cu mâna de şold.

— Cred că mi s-a contractat un tendon, a şoptit.

— Cred că mi-ai inundat plămânii.

UJCY SCORF

- E cea mai inimoasă zi de naştere din viaţa m$_{e}$

reuşit să spună, încă respirând cu greutate. $^{a'}$ *

- Un oral pentru sărbătorit am zis, trăgând în

o gură de aer fără spermă. ^{1}

- Voi avea nevoie de zece minute, nişte ibuprof$_{vn}$ & un pahar cu apă, iar apoi iţi întorc favoarea, mi-a promis.

61

ALLY

Făt-Frumos: Sunt atât *de plictisit, încât aş da foc peste tot pe aici numai ca să* nu adorm.

Eu: Bietul meu iubit, în frumosul şi însoritul Los Ange- les, înconjurat de oameni frumoşi cu haine frumoase.

Făt-Frumos: Tu cu ce eşti îmbrâcatâ?

Am râs şi am observat privirea furişă pe care mi-a aruncat-o Nelson din spatele volanului.

Am ridicat telefonul mai sus.

— Dominic, din Los Angeles. E morocănos.

Gura lui Nelson s-a arcuit pe sub mustaţă. Dominic îi dăduse misiunea de a fi şoferul meu cât timp era el plecat. Eram în drum spre casă, de la cursul de dans pe care-l ţineam seara şi la care Nelson refuzase politicos să participe, preferând să aştepte într-o cafenea, la o stradă distanţă.

Eu: O Jachetă parka. Pierzi ultimul val de ger din sezonul âsta.

Era o noapte friguroasă de vineri, iar Dominic era plecat de patru zile la Săptămâna Modei de la Los Angeles. N-am crezut că o să fie mare scofală. Că era plecat şase zile? Pfff Nicio problemă. Aveam o mulţime de lucruri care să mă ţină ocupată şi nu era

de atât de mult timp în viaţa mea încât să mă fi obişnuit cu el prin preajmă. Corect?

Greşit, complet greşit.

îi simţeam lipsa obsesiv, enervant. Făceam în fi$_{e}$. care dimineaţă ceai numai pentru că mirosul îmi amintea de el. în fiecare seară înainte să plec de la serviciu, urcam până în biroul lui Dom şi mă aşezam pe scaun fiindcă aveam senzaţia că va intra din clipă în c ip< pe uşă. Şi $_{eu}$ şi inconsolabilul Brownie dormeam în tncoun e ui Dom. Eu, pentru că-mi era dor de el, iar Brownie. pen ru că i se părea amuzant.

Încercând să nu mă mai gândesc la cât îmi e de dor de el, l-am dus pe Brownie la azilul de bătrâni unde era tata, pe post de animal de terapie. A înhăţat imediat sendvişul cu friptură al unei asistente când aceasta nu era atentă. Am dat vina, fără ruşine, pe domnul Kramer, cunoscut că fură gustări. Chiar am însoţit-o pe Faith la filmarea unui videoclip pentru o reclamă online, când Christian ne-a invitat în studioul lui. Între proprietara clubului şi creatorul de modă se năştea evident o atracţie, chiar dacă amândoi făceau pe inabordabilii.

Nimic din toate astea nu mă făcea să-mi fie mai puţin dor de Dominic.

Fât-Frumos: Mi-ar plăcea să fiu lângă tine ca să-ţi ţin de cald.

Am oftat şi am rezistat dorinţei de a strânge telefonul la piept.

Singurul lucru care făcea absenţa lui Dominic aproape tolerabilă erau mesajele trimise în fiecare oră în care îmi descria fiecare detaliu al călătoriei. Pentru unii, Săptămâna Modei era un vis. Pentru Dominic Russo era un coşmar. Prezentări nesfârşite, petreceri după aceea şi schimbări de

garderobă. Covoare roşii peste tot Oameni ale căror nume ar fi trebuit să şi le amintească şi de care să fie impresionat.

Eu. *întrebare. De cine îţi e mai dor de mine sau de vestele tale?*

Nn-şi IUAMC nici măcar o vestă. inr eu li eram etern rt<!UnOBCl^{tO}•$^{\wedge e}$•

Aşa că. *binrfnţelefi,* m-nm distrat – şi |-am tortu-$_{t}$ – probând colecţia lui de veste şi trlmiţându-i poze în $_{grT}$ nu mai purtam decât un ruj strălucitor, tn ultimul ¡¡mp. jocul meu preferat era sA verific în pozele şi montajele video de la Săptămâna Modei dacă avea vreo erecţie rizibilă-

Apropo de fotografii, Dominic nu fusese fotografiat cu braţele în jurul vreunuia dintre modelele senzaţionale care umpleau oraşul. De fapt, în fiecare poză stătea bosumflat în faţa camerei şi avea ambele mâini îndesate în buzunare. Nu-i cerusem să nu îmbrăţişeze femei frumoase, dar se abţinuse oricum. începusem să cred că mă plăcea cu adevărat. Chiar mă plăcea.

Bineînţeles, doar ca să se asigure că nu eram cu totul sigură pe mine, fuseseră câteva menţiuni despre faptul că Dominic zburase singur, cu speculaţia că relaţia noastră e pe butuci. Loviturile păreau aproape personale, dar am încercat să nu le iau în seamă.

Telefonul a vibrat din nou.

Dominic Tu în vestele mele. Anul viitor vil cu mine.

Am simţit cum mă trece un fior care nu avea nimic de-a face cu scaunul încălzit al maşinii.

Chiar vorbeam despre anul viitor? îmi doream asta? M-am consultat cu câteva dintre organele mele. Da, cum să nu.’ Majoritatea mi-au răspuns cu

da-uri răsunătoare. Creierul meu era însă un pic mai pragmatic. încă erau multe lucruri în aer. încă eram în urmă cu facturile. Renovarea stagna până la întoarcerea lui Dom, deoarece el îmi interzisese să mă duc acolo singură. Fusese de ajuns ca un singur cui din cele rămase de la mochetă să intre în acţiune. Dom reacţionase de parcă eram pe punctul să fiu împuşcată.

Era însă doar o chestiune de timp până când casa urma să fie gata şi scoasă la vânzare şi... Bun. Gândeam prea

rnult. Nu hotărâserăm dacă nveam altceva decât „o r i şi cu siguranţă nu vorbiserăm despre ceva legat de vii(0^k

Elf *Promit. Ml-e dor de tine.*

Dominic: Bun.

A doua zi de dimineaţă m-am trezit devreme, cu tru- pul blănos şi cald al lui Brownie ghemuit lângă mine şi cu 0 siluetă profilată deasupra noastră.

Eu şi câinele eram parteneri ideali de somn. Dura o grămadă să ne scoţi din pijamale.

Ţipătul meu de mirare şi toată lupta mea de eliberare dintre pături şi perne l-au trezit pe Brownie, care a mormăit leneş şi n-a sărit la atac.

Râsul era blând şi incontestabil familiar.

— Dominic?

El s-a aplecat şi m-a sărutat pe gură. Nu-mi păsa de mirosul respiraţiei de dimineaţă sau că-l înghesuiam pe Brownie. Nu voiam decât să-l trag pe Dom în pat.

- Cum? Când? Am crezut că mai stai încă două zile. Cât e ceasul? E totul în regulă?

- Atât de multe întrebări, m-a tachinat, strângân- du-mă de şold.

— Stai un pic. Ce zi e azi? Eu şi Brownie am dormit din greşeală două zile?

— Este sâmbătă dimineaţă, obscen de devreme. Am venit cu un zbor de noapte. Ai la dispoziţie un sfert de ora ca să-ţi faci bagajul.

— Să-mi fac bagajul? am icnit.

Era un vis. Unul din care aş fi fost foarte, foarte dezamăgită dacă mă trezeam.

— împachetează, a repetat zâmbind. Şi el

părea obosit. Te iau pe sus pentru tot weekendul.

Brownie şi-a f^cut loc printre noi şi i-a arătat lui Dom burtica.

- Şi pe tine, amice, a zis Dom, oferindu-i câinelui aşteptatele mângâieri.

M-am ridicat.

- Oh, Doamne! Tu chiar eşti aici. Chiar se întâmplă asta.

El a râs şi l-am cuprins în braţe, depunând o ploaie de săruturi pe faţa şi pe gâtul lui.

- Iubito, e posibil să nu mai spun vreodată cuvintele astea, dar acum chiar vreau să te dai jos din pat.

M-am ridicat în genunchi, plină de adrenalină.

— Unde mergem?

- Nu mai pune întrebări. Nu vă mai legănaţi, le-a spus sânilor mei. Şi începe să împachetezi.

Şi eu, şi sânii mei am încetat să ne legănăm şi am început să facem bagajul.

— Ia haine călduroase, a fost singurul indiciu pe care mi l-a dat.

De cealaltă parte a patului, Dominic schimba costumele elegante cu haine mai comode. Schimbul de priviri sexy dintre noi mă făcea să sper că excursia însemna o călătorie scurtă şi un pat foarte mare.

Din cauză că era aşa de devreme şi că de cinci zile nu mai avusesem parte de penisul lui, probabil că am împachetat doar chestii inutile. Nu-mi păsa. Petreceam un weekend întreg departe, cu bărbatul pe care îl iu… plăceam. *Plăceam.*

După ce am împachetat şi am continuat să ne aruncăm ocheade, am dus bagajele la parter, iar Dom s-a dus să strângă mâncarea şi gustările lui Brownie – Doamne fereşte dacă nu i le dădeam în fiecare seară la ora şapte fix.

— Poţi să iei tu cartea pe care am lăsat-o în bârlog?

Ar fi trebuit să fiu suspicioasă. Tonul lui era un pic prea relaxat. Când citise ultima dată în bârlog? De obicei, citea pe canapea în timp ce eu fixam pe tablă proiectele de renovare a casei tatălui meu.

nu \ smm<

Nu mă gândeam însă la nimic din toate astea când nm intrat în camera mici din fată.

— Oh, Doamnei

M-am oprit din drum. Brownie a dat buzna în cameră înaintea mea, cu nasul la pământ, căutând mirosun noi. I .ipscau canapeaua şi scaunul, iar în locu or era un uimitor pian nou-nouţ.

Şi-a pus mâinile pe umerii me> ş. bărb.a pe creştetul meu. .

- Ştiu câ nu e al tatălui tău, a zis m timp re gura mi se închidea şi se deschidea ca a unui pşfte. lipului pe care l-am adus acasă i-a fost de ajuns o singur privire şi a ec a- rat că nu poate fi salvat. Dar acest mode e un.

Oh, Doamne! Pianul s-a înceţoşat în fata mea. Totul s-a înceţoşat în faţa mea. Nu. Nu. Nu. Nu. Nu eram o plan- găcioasă. Sufeream în tăcere.

- îţi place? m-a întrebat blând.

Omul ăsta îmi cumpărase un pian. Unul strălucitor şi scump. Numai pentru că aveam amintiri frumoase cu tata.

Am dat foarte încet din cap.

— Cum l-ai adus aici?

Am simţit zâmbetul din vocea lui.

— Se pare că tu şi Brownie puteţi dormi în orice condiţii. Inclusiv în cazul livrărilor matinale de piane.

Inima mă durea la propriu de fericire.

M-am îndepărtat de pian şi l-am îmbrăţişat pe Dom.

— Te... îl iubesc. îl iubesc.

Mi-a prins obrajii între palme şi m-a sărutat atât de tandru, încât mi s-au înmuiat picioarele.

- Mi-a fost dor de tine săptămâna asta, a

şoptit.

— Atunci e bine, i-am răspuns.

()‘2

ALLY

Cabana sau vila, sau cum le-or mai fi spunând oamenii bogaţi refugiilor lor de la munte, era ascunsă la jumătatea pârtiei de schi, undeva intr-un Connecticut înzăpezit.

Printr-un horn de piatră pufăia vesel fumul. Şipcile verde întunecat ale acoperişului şi tonurile de caramel ale zidurilor de lemn dădeau exteriorului un aer de turtă dulce luxoasă.

— Schiezi? m-a întrebat Dom, oprind maşina şi dân- du-mi mâna.

Am clătinat sfioasă din cap.

— N-am schiat niciodată.

Nici când am locuit în Colorado n-am mers vreodată pe o pârtie de schi. în mare parte pentru că eram genul de fată căreia îi plăceau mai mult ciocolata caldă cu coniac şi şosetele pufoase în faţa focului decât ideea de ascensiuni pe creasta cea mai periculoasă care se zăreşte la orizont.

— Bine, a zis, depunându-mi un sărut pe încheieturile degetelor. în cazul ăsta ne putem petrece tot weekendul în faţa focului.

Deja simţeam că leşin.

Da. Mă îndrăgosteam serios aici.

Brownie ne-a amintit imediat că e şi el pe aici, şi-a vârât capul între scaune şi ne-a lins mâinile împreunate.

— Trebuie neapărat să-l sunăm pe dresorul ăla, a oftat Dominic.

- Când ne întoarcem, i-am promis.

UVX >\\UU

Ne-am luat lucrurile din mnşinA şi ne-nm în i spre verandă. (rtWnt

- K cas» mamei mele, mi-n explicat, deschizAn i de la intrare. n(l “to

Brownies-a rejw.it înăuntru ca sA miroasă totul

- Apropo, amândoi avem liber luni. Am discutat supervizorul tău, iar cei de la azil ne vor ţine şi ei |a CUr^u DacA tatăl tău are o zi bună, vor aranja să vă vedeţi într^* apel video. ’”n

.Am dat din cap. Dominic manipulatorul.

— Ştii ce părere am când nu sunt consultată când iei decizii, am început.

-Dar?

Mi-a aruncat o privire de lup şi m-a tras în casă. Locui avea amprenta Dalessandrei peste tot. O bucătărie modernă cu cuarţ şi oţel, care se deschidea într-un spaţiu de luat masa unde încăpeau cu uşurinţă douăsprezece persoane. Punctul central al sufrageriei pe două etaje era şemineul înalt din piatră. Mobilierul era întunecat şi supraîncărcat. Peste tot erau răspândite perne colorate.

— în cazul ăsta s-ar putea să fiu de acord, am zis.

— Dacă eşti în dubiu, dă-mi voie să te conving.

M-a condus în dormitor. Ferestrele din podea până în tavan dădeau spre spectaculoasele piscuri înzăpezite ale munţilor şi spre kilometri întregi de pădure. Şi aici erau un şemineu şi un pat mare cu baldachin îngropat sub munţi de lenjerie albă ca zăpada şi perne.

Uşa băii era deschisă şi am observat podeaua din marmură, prosoapele groase şi o cadă imensă din cupru lucrat cu ciocanul.

— Uau! am şoptit.

Dom a căscat larg.

— Vreau să fac un duş ca să scap de transpiraţia de la plimbarea cu avionul. Instalează-te confortabil şi fii pregătită să-ţi petreci weekendul compensând pentru ultima

nr-ţOMea .,4rnl „n fif

săptămâni Am luat pungi ai fasole congelată şi

Gatorade a mai adăugat, facandu-mi cu ochiul.

Inima mea a bătut din nou în felul acela ciudat şi ani aşteptat până am auzit apa curgând la duş. apoi m-am aruncat pe lenjeriile albe ca zăpada. Am avut nevoie de cinci minute ca să mă vâr sub aşternuturi, imitând destul de bine un popândău.

Cuibărită sub straturile de lux de pe pat, am scos telefonul.

Ea Cum de e asta viaţa mea?

Am ataşat o poză cu camera şi priveliştea.

Faith: Fată, bucurâ-te de toate. Nici priveliştea mea nu e chiar rea

A ataşat şi ea o poză. Una cu Christian fără cămaşă, zâmbindu-i leneş.

Am făcut o scurtă mişcare de dans pe saltea.

Ea Ştiam eu. Ştiam câ voi doi o să *daţi foc patului*

Faith: Şi biroului meu. Şi banchetei din spate a maşinii lui. Oh, iar miercuri şi studioului, dupâ ce ai plecat tu de la filmări

Ea Mă bucur mult pentru voi.

Faith: Nu e nimic ieşit din comun. Pur şi simplu ne bucurăm fiecare de nuditatea celuilalt.

Ea Nu ocoli nici distracţiile cu hainele pe vot

Faith: Vom vedea Intre timp, domnul James şi-a îndoit degetul cel sexy spre mine. Trebuie săi dau un pic lumea peste cap.

Ea Fă alegeri înţelepte!

Cred câ şi tu. şi eu am deptatt faza asta

Era adevărat Nu avusesem nicio intenţie «a ¡nţn| într-o relaţie ai cineva acum, mai ales cu morocănosul n>u $ef $i totuşi eram într-o situaţie În care atitudinea şefu|ui era de genul .îmi era atât de dor de tine. încât am trav^r sat ţara, te-am luat şi te-am dus într-o staţiune de lux |a munte".

Probabil câ trebuia sâ stăm de vorbă.

lucrurile păreau să devină serioase fără sa ne dăm seama. .Am căscat şi m-am rostogolit pe o parte, luând în braţe o pernă care era probabil umplută cu pene organice de gâscă şi praf de aur.

Moţăiam când s-a întors Dominic în camera, proaspăt după un duş fierbinte.

L-am lăsat să mă tragă lângă trupul lui ud şi să-şi înfăşoare braţele în jurul meu. Da, aici era locul meu.

— Vreau să te îmbrăţişez un minut, a căscat el. A fost ultimul lucru pe care mi l-am amintit.

- Nu pot să cred că am dormit tot weekendul, am spus, sprijinindu-mă de tetieră şi admirând profilul acum odihnit al lui Dominic, care conducea spre casă.

- N-a fost chiar *tot* weekendul. Au mai fost şi sex, şi mâncare, a zis el ironic. Data viitoare mă asigur că plecăm în excursie odihniţi şi hidrataţi.

în timpul ultimului orgasm, Dominic avusese nişte crampe musculare destul de amuzante în şold, dar a avut puterea să le depăşească şi să mă afunde în saltea până ce n-am mai ştiut de mine.

Data viitoare, iar am simţit fluturi în stomac.

— Glumeşti? A fost perfect. Câţi oameni ajung să aibă o somno-vacanţă?

în drum spre casă a avut o conferinţă video, iar eu am ascultat în timp ce echipa dezbătea şi lua decizii care vor

telul în care femeile din toată lumea se vor raporta de [a]^l[a] bijuteriile din rafie şi la pelerinele de ploaie. [aCU] _ începe să-ţi placă, am observat după ce a încheiat

[apC1Ul]M-a privit cu coada ochiului.

- Ce anume?

- Tocmai ai ascultat părerile echipei tale, ai luat decizii importante şi n-ai avut nicio criză de încredere în tine.

A făcut un gest de minimalizare şi am observat că bătea cu degetul mare pe volan.

-Nu mergem la tine? l-am întrebat încruntată, deoarece trecuse de punctul de ieşire de pe autostradă.

- Vreau să trecem pe la casa tatălui tău, ca să văd ce progrese mai sunt.

Am pufnit.

- N-aş spune progrese, cât mai degrabă haos. Serios, cine ar fi zis că renovarea unei case înseamnă o bătaie de cap aşa de mare?

- Practic, oricine a încercat s-o facă de unul singur, a zis sec.

- Ha, ha. Nu-ţi face speranţe. Arată un pic mai rău decât atunci când ai plecat, dar merg înainte, am zis cu convingere. Am fost puţin cam încrezătoare crezând că voi termina totul până la sfârşitul lunii viitoare. Sper să mai aloc câteva nopţi şi nişte weekenduri şi să fie gata de listare în iunie.

Pam. Pam. Pam.

Nu părea dispus să vorbească, aşa că m-am folosit de tăcere ca să-mi fac în minte o listă cu proiectele care încă trebuiau finalizate... sau începute. Uff.

A intrat pe strada tatălui meu, şi m-am întins. Poate că, fiind luni după-amiază, l-aş putea convinge pe Dominic petrecem aici câteva ore şi să mă ajute să-mi dau seama [un]oe am greşit cu faianţa de pe peretele cu cada.

Tocmai mă hotărâsem la cea mai bună mită – sex [0] • întotdeauna sex oral – când a intrat pe alee.

M-am încruntat.

- Nu ţi se pan» că stâlpii verandei arată altfel? |-arn întrebat, mijind ochii ca să văd prin parbriz. Par mai curaţi. $i mai albi. Şi ferestrele sunt mai strălucitoare. A fost van- dalizată de un maniac al curăţeniei?

Dominic era suspect de tăcut şi a evitat întrebările, ajutându-l pe Brownie să iasă de pe bancheta din spate.

Am urcat pe verandă şi mi-am dat seama că treapta de sus nu mai scârţâia aşa cum se întâmpla de zece ani încoace. Era evident mai curat. Vopseaua de pe uşă nu se mai cojea.

- Ce-ai făcut? am vrut să ştiu, îngustându-mi ochii spre chipul lui stoic.

-Am scos cheile din geantă, dar nu se potriveau.

— încearc-o pe asta.

Ţinea în mânii un set de chei noi.

— Dominic Russo?

Am început *şi mă agit. Tot ce* ştiam cu siguranţă era că intrase într-o mare belea. Ca şi mine.

Am luat cheia de la el şi am vârât-o în broască. Şi clanţa era nouă. Bronz lustruit. *Se* potrivea cu noile lumini de pe verandă care flancau uşa.

- Oh, Doamne. Ce-ai făcut? am gemut.

Mirosea a vopsea şi a covoare noi. Podeaua goală şi cuiele dispăruseră. în locul lor era un parchet din lemn autentic de cireş de esenţă tare. Tavanul fusese reparat perfect. Nici măcar nu-mi mai dădeam seama unde fusese gaura. Peretele fusese reparat. Rigipsul curat era vopsit în auriu cald.

Pianul distrus dispăruse şi în locul lui erau două scaune pline de lucruri.

Mi-am dus degetul la gură şi am încercuit-o încet. Era ca şi cum eram din nou acasă, dar era mai

bine. Mai curat. Mai luminos. Mai modem. Ca şi cum amintirile şi durerea din ultimul an fuseseră şterse din temelia casei.

_ în bucătărie sunt câteva hiaturi noi şi o chiuvetă â a zis Dominic, bătându-se cu degetul mare pe coapsă, pis Şi un boiler nou.

Rămasă fără cuvinte, m-am uitat la scară. Fusese acoperită cu mochetă bej.

- Urcă, m-a îndemnat, arătând spre etaj.

Am urcat încet, delectându-mă cu netezimea balustradei. Stâlpii nu se mai clătinau. Nu mai scârţâia nimic. Zona din capătul treptelor nu mai părea ca un burete când păşeam. Şi aici era mochetă nouă.

Baia părea scoasă din paginile unei reviste, cu un cabinet din lemn recondiţionat, o oglindă mare, rotundă şi cada înconjurată cu plăci din sticlă. Pereţii erau coloraţi intr-un gri drăguţ care se asorta cu gresia nouă.

Nu puteam respira. Mă durea în piept.

Dormitoarele erau goale şi pentru o clipă m-a luat ameţeala când am realizat că în scurt timp casa copilăriei mele va dispărea. Va găzdui dimineţile de Crăciun ale altcuiva.

Eu şi tata nu vom mai locui aici şi numai unul dintre noi va păstra amintirile.

- Am cerut să fie depozitat totul de aici ca să poţi sorta şi decide ce vrei să păstrezi, a zis Dominic din spatele meu. Au făcut şi câteva modificări în dormitorul principal.

- Cum? am şoptit.

— Am chemat o echipă. Le-a luat patru zile.

Mie mi-ar fi luat patru sute de zile, şi el ştia.

M-am întors spre el, iar figura i s-a îmblânzit.

— Nu face asta, iubito, mi-a zis, ştergându-mi cu degetul mare lacrimile care mi se prelingeau pe obraz. Nu plânge, te rog. Dacă te-aş fi întrebat, ai fi refuzat.

Avea dreptate că aş fi refuzat. Mă agăţasem de planul meu. De orarul meu. De bugetul meu. Dar dacă

aş fi refuzat, viitorul tatălui meu era în pericol.

— Ştiu ca eşti iar în urmă cu facturile tatălui tău. Asta le ajută să ieşi la liman mai repede cu câteva luni.

1l'(\ SUMU

— Nici măcar nu ştiu ce să spun.

- Dacă eşti supărată, spune-o. Pot •'* rez,!rt; mi_a *, trăgându-mă la pieptul lui şi ţinându-m s ns. m pregătit câteva argumente bine gândite.

M-antdatinspatcşii-antprinsWotnrepahne.

- îţi voi da banii înapoi. Fiecare Mnu(. amtemi

Şi-a dat ochii peste cap. dându-mi de mţeles ce părere avea despre asta. „ , •

— Taci a zis. cu vocea îngroşată de emoţie.

taci, a zi., ci mine? |.am ,ntrebat

- Chiar ai *făcut* a. t pe reUşit rostes<. cu o voce atat de gâtuită, mea

cuvintele.

A dat din cap. „

- Nu ştiu dacă voi putea vreodată...

— Să mă ierţi?

.Am clătinat din cap. există vreo cale de

- Să-ţi n]ulţume^\ ^eva incredibil. Şi sunt foarte imX'dne“r^te alte chestii. Nu m-am aşteptat "“"^¿^âu^-mi mulţumeşti. Vreau să-ţi recapeţi "ata' _ Mi-ai dat mult mai mult de atât, am suspinat cu gâtul contractat de parcă înghiţisem un cuib de nesp^

6 • râ ai făcut asta pentru mine. Chiar şi aşa, suni ^adevărat supărată. Nimeni nu a făcut ceva de genul ăsta pentru mine. E enorm. Mulţu... ... .

Mi-a acoperit gura cu buzele lui şi mi-a amuţit cuvintele cu un sărut.

63

DOMINIC

- Nu uita de întâlnirea de vineri cu agentul imobiliar. i-am amintit lui Ally, închizând meniul.

Ne furişaserăm din birou pentru prânz.

Se legăna pe scaun intr-un ritm numai de ea auzit.

- Sunt atât de emoţionată, că nu ştiu dacă voi supravieţui atâta timp. Dacă o evaluează la mai mult decât am crezut eu? Dacă e mai puţin? Dacă pica piaţa şi a fost totul în zadar? Dacă noii locatari sunt nişte criminali în serie şi vor să folosească pivniţa să ascundă cadavre?

Am privit-o exasperat.

— Multe trec prin creierul ăla al tău, am observat.

M-a măsurat lung şi şi-a înfipt dinţii în buza de jos.

— Habar nu ai.

Am zâmbit când piciorul i-a alunecat pe glezna mea pe sub masa.

- Ai ales vreo partitură? am întrebat-o.'

Căutase câteva dintre piesele care-i plăceau tatălui ei.

- Chiar am ales. Am descărcat câteva melodii şi toate mi se par mult mai complicate decât am crezut.

- Majoritatea lucrurilor sunt mai complicate, am zis gânditor.

Am comandat, şi după plecarea ospătarului s-a aplecat spre mine.

— N-am avut ocazia să-ţi spun despre filmarea pe care a făcut-o Christian pentru canalul de YouTube al lui ^*bel* cât timp ai fost plecat.

U'< \ M om

Am trecut de la admiraţia felului în care |-au

ochii la o uşoară enervare. plf

- Chiar nu-mi place că-ţi petreci timpul cu tip$_u$| x. i-am zis.

— Dominic Russo, te-ai dus la Los Angeles şi ai p^ cut timp la petreceri cu unele dintre cele mai frumoa^ femei din lume. M-ai auzit pe mine plângându-mă?

— Da. Da, te aud. Chiar acum.

— Christian şi cu mine suntem prieteni şi ar fi bine să te obişnuieşti cu prezenţa lui, deoarece...

— Dominic!

Vocea şi tonul familiar al tatei mi-au îngheţat sângele în vine.

Părea neschimbat. Distins intr-un costum Armâni, cu capul complet acoperit de parul argintiu purtat în acelaşi stil ca întotdeauna. Paul Russo era consecvent. Indiferent dacă era vorba despre înfăţişarea lui sau dezgustătorul apetit pentru lucruri care nu-i aparţineau.

A avut tupeul să tragă un scaun, să se aşeze şi să-i întindă mâna lui Ally. Inelul cu onix negru de pe degetul mic a sclipit ameninţător.

- Bănuiesc că tu eşti Ally. Am auzit multe despre tine.

Am simţit-o privindu-mă, şi când a făcut o mişcare să-i accepte mâna întinsă, am luat-o eu. Omul ăsta nu o va atinge. Nu l-aş lăsa să-şi pună amprentele pe ea.

- Ce vrei, tată? i-am cerut cu răceală, fără ca privirea mea să părăsească o clipă chipul lui Ally.

A făcut ochii mari, dar n-a zis nimic.

- Mereu pe fugă, a râs cu o aparenţă de afecţiune părintească, dar nu păcălea pe nimeni. Bine, fiul meu. Voi trece la subiect.

- Aşa să faci.

Ally m-a strâns de mână.

— Am nevoie de un mic ajutor ca să ies la liman până la soluţionarea divorţului. O cunoşti pe mama ta.

Trage de

ai ca să mă enerveze. Am nevoie de câteva sute de

timP[nuu]
[n1]" ¿Hy a ficut ochii mari.

Salariul de la *Indulgencc* nu acoperă cheltuiala?

Farmecul tatălui meu a pălit. *Indulgence* era o publi- . respectabilă, dar nu era Labei şi amândoi o ştiam.

gura dată când lumii trebuia să-i pese era când Paul Russo
câîti

_ ^a n-are importanţă, a insistat el.

Singura dată când lucrurile aveau importanţă, sin-

- Să-ţi spun ceva, tată. îţi dau banii.

Sprâncenele lui Ally s-au ridicat.

Tata a părut surprins, apoi s-a îmbăţoşat.

- Apreciez asta, fiule.
- Nu am terminat. îţi voi da banii atunci când ne vei da inapoi mamei şi mie sumele pe care le-am plătit victimelor tale.

Mâinile noastre unite vibrau şi nu ştiam dacă era teama lui Ally sau furia mea.

- Oh, fii serios. Amândoi ştim că fetele alea nu voiau decât să facă un ban uşor...

M-am ridicat atât de brusc, încât scaunul era sa cadă.

- Te conduc, am zis cu răceală. E timpul să pleci.

S-a ridicat şi şi-a îndreptat haina. I-a aruncat din nou lui Ally o privire admirativă.

- Dacă te plictiseşti vreodată de Dominic...

L-am prins de umăr şi l-am condus afară din restaurant, rezistând cu greu să nu-l arunc în plantele decorative de la intrare.

— Nu am nevoie de escortă, s-a plâns. Am [bani] nevoie de

— Nu dau doi bani pe nevoile tale. Stai departe de maf na. Stai departe de mine. Şi stai naibii departe de Ally sau ve* regreta că mi-ai zis vreodată „fiule”.

- Nu apreciez ameninţări din partea ta, a pufnit.

• I'< 1 M O|(|

— Nu e o ameninţare. E o promisiune. 7 ine minte singurul motiv pentru care mai ai un job în domeniul p datorită mamei şi faptului că ne-am ţintit gura despre pacitatea ta patologică de a înţelege < e înseamnă consimţi, mânt sexual. Am cam obosit să păstrez secrete

— Toată lumea comite indiscreţii. Uită-te la t¡ne regulezi o secretară. Nu poţi scăpa de ereditate, fiule.

O furie de gheaţă mi-a cuprins pieptul. Voiam rănesc fizic. Să-l fac să simtă exact acelaşi grad de durere *r** care a cauzat-o celorlalţi.

— Indiscreţii? Hărţuire şi agresiune, am pufnit. Am plătit victimele pentru suferinţe provocate de tine. Dacă ai impresia că mai capeţi un bănuţ de la mama, o să mă asigur personal ca fiecare victimă a ta să depună plângere şi să-ţj intenteze procese civile şi penale. Nu mă opresc până când nu află toată lumea că nu eşti nimic altceva decât un gunoi dezgustător.

- Nu fi atât de naiv, Dominic, a zis printre dinţi. Nu sunt victime inocente în povestea asta. Femeile sunt atrase de putere, de ceea ce le pop’ oferi. Cu ce s-a ales fata asta de pe urma ta? Nişte bijuterii drăguţe? Nişte haine elegante în dulap? Face să pară că a *fost ideea ta?* Trezeşte-te, fiule. Cu toţii ne folosim unii de ceilalţi.

— Stai departe de noi, am zis din nou, nedorind ca vorbele lui să-mi pătrundă în creier, dar deja se înfigeau şi-şi eliberau otrava. Nu te mai protejez. Dacă e nevoie, am să distrug numele familiei.

- Ar fi bine să regândeşti strategia asta, fiule. Pot

să-i fac ceva necazuri mamei tale. Crezi că am fost singurul care am călcat pe alături? Că am *fost* singurul care a avut nişte preferinţe?

Am clătinat din cap.

- Nu cred niciun cuvânt din tot ce-ţi iese pe gura mincinoasă.

S-a aplecat şi i-am simţit mirosul de whisky. Pentru rf bineînţeles. începuse deja să bea. Paul Russo nu ştia jutn să se abţină.

- Mama ta. fetele alea, secretara ta de la masă? Toate mint şi tu a'fost fraierul le-a crezut.

Am făcut ceea ce-mi doream de mult timp. Am ridicat mâna şi l'am direct în față- Dinspre nasul lui s-a auzit un scrâşnet care nu a fost nici pe departe atât de satisfăcător cum am sperat.

- Eşti un mincinos nenorocit, am spus, dominându-l $i vrând să-l lovesc până când ar fi simţit măcar o fărâmă din durerea pe care a provocat-o el.

- E vreo problemă?

Un portar şi-a părăsit în grabă postul şi l-a ajutat pe teta să se ridice în picioare, privindu-mă îngrijorat.

— Nu mai este, am spus.

Tata a făcut un pas spre mine, ţinându-şi cu o batistă din pânză nasul plin de sânge.

- Ascultă la mine, Dominic. Dacă nu-mi dai ceea ce vreau, o să fiu nevoit să-ţi amintesc cât de important mai sunt încă pentru tine şi mama ta.

— încearcă, bătrâne, l-am sfidat.

Portarul încerca să decidă dacă să intervină sau nu intre noi. Trecătorii ne ocoleau de la distanţă. Aşa făceau oamenii normali. Puteau simţi răutatea, iar între mine şi tatăl meu era un vârtej de răutate.

- O să dormi aşa cum ţi-ai aşternut, a zis el. Ţi-am dat o şansă. Să-ţi aminteşti asta data viitoare când tatăl tău va mai cere ceva.

— Nu mi-ai fost niciodată tată.

- Ce coincidenţă. Şi tu ai fost 0 dezamăgire constantă pentru mine.

S-a depărtat, cu poalele hainei în vânt, ca un răufăcător ce era.

Tremuram de furie.

- Dom?

u,(' se mn

Ally. Cât *de* mult vâzuse? Cât *de* mult din *el* vedea h mine?

- Nu vreau să vorbesc despre asta, am zis, refuz^ s-o privesc. . w . _

pe care le declanşa tata m mine.

. , « • strâns-o. dar m-arn smuls.

M-a luat de mană şi a stran

Nu «Şti deloc ca el, a zis

- Domimc, ascultă-ma. n« w încet.

- Ţî-am spus că nu vreau să vorbesc, am repezit^, uitându-mă în gol peste creştetul ei.

N-o puteam privi în ochi. Ne văzuse unul lângă altul. Nu avea cum să nege asemănările.

- Hai să ne întoarcem înăuntru.

Am urmat-o, atent să n-o ating, şi după ce ne-am aşezat am comandat o băutură. Dublă.

Dacă mergea pentru el, mergea şi pentru mine.

64

ALLY

în noaptea aceea am decis să-l las în pace pe Dominic. Uneori, timpul şi spaţiul sunt singurele lucruri care pot vindeca o inimă rănită. Aşadar, mi-am folosit timpul în alt mod preferat. Mi-am condus clasa de dans printr-o coregrafie provocatoare care la final i-a lăsat pe toţi transpiraţi şi gâfâind. Ne-am descurcat de minune şi toată lumea, inclusiv eu, a plecat veselă.

Era ultimul curs al serii. în loc să mă grăbesc să ajung acasă la Dominic, aşa cum mă obişnuisem, am pus o altă serie de melodii.

A început cântecul şi mi-am împins şoldurile şi umerii să urmeze ritmul.

Dansul mă ajuta să trec fizic peste lucrurile care mă deranjau. Cum ar fi faptul că Dominic se simţea bine să se strecoare în viaţa mea şi să-mi rezolve toate problemele, fără să vrea sau să poată să mi le împărtăşească pe ale lui.

Bun, în regulă. Aşadar, obişnuita replică masculină „nu vreau să vorbesc despre asta”, care părea să fie codificată în cromozomul Y. La el însă exista o altă nuanţă: „nu vreau să vorbesc despre asta" însemna şi „nu am încredere în tine".

Eram rănită.

Mai important, eram îngrijorată.

Ştiam la fel de bine ca oricine ce cicatrici puteau lăsa părinţii pe sufletele copiilor lor. Dar nu eram în postura să încep o discuţie despre viitor. Nu încă.

RAsucindu-mA, nm lovit tare cu piciorul în dre^ Am dansat. m-am mişcat şi m-am târât de-a lungul me|^ diei, urmat A de alta şi de alta până când un alt tricou « ajuns ud leoarcă, iar muşchii mei au început să cânte.

Am continuat până când m-am simţit eliberată şi puternică. PânA când m-am simţit din nou fericită.

Am luat cu mine acasă acea fericire. Uşa biroului lui Dominic de la etajul al doilea era închisă, aşa că m-am dus în dormitor şi am făcut duş. Brownie nu era pe nicăieri, ceea ce însemna că se uita probabil cu adoraţie la morocă- nosul lui tată.

Uşa era încă închisă când am ieşit cu halatul pe mine, aşa că mi-am încălzit ceva şi am mancat singură. Am mai aşteptat zece minute înainte să cedez.

Am bătut la uşă şi am intrat când am auzit distantul lui ..da”.

— Dom?

M-am oprit în uşă.

A ridicat privirea şi am văzut cum i se lummează ochii.

A bătut uşor cu palma pe birou şi am traversat camera spre el. Am păşit între genunchu lui şi şi-a pus capul pe abdomenul meu, jucându-se cu cordonul halatu- lui de pe mine.

încheieturile mâinii drepte erau julite şi învineţite, dar ştiam că inima lui fusese mai tare

lovită.

— Pot să fac ceva pentru tine? am întrebat cu blândeţe.

S-a uitat la mine. Ochii lui şi umbra aceea de zâmbet erau triste.

-Mda.

— Spune-mi.

M-a prins de şolduri şi m-a ridicat pe birou.

- Poţi să-mi ceri ceva.

— Ceva anume?

__ Vreau să-mi ceri ceva ce numai eu îţi jx)t oferi. ffva ce îţ» trebuie. Vreau să ai nevoie de mine.

Dacă aş avea ocazia să fiu în faţa lui Paul Russo, nu ni-aş opri până când faţa lui n-ar arăta ca un terci. Apoi i-aş smulge capul, i-aş înfige un baton de dinamită în pantaloni şi l-aş arunca de pe dig într-o apă infestată cu rechini.

- Ce înseamnă privirea asta? m-a întrebat, zâmbetul lui încălzindu-se din nou.

- Nu cred că vrei să ştii.

Palmele lui s-au strecurat pe sub halat şi mi-au trecut peste coapse. Atingerea delicată ca o aripă de fluture a atras atenţia lascivă a vintrelor mele.

Ce ii puteam cere? Ceva ce nu implica nuditate şi orgasme fără limită.

- Mă scoţi mâine în oraş, la cină? l-am întrebat încet.

S-a uitat surprins la mine.

- Desigur.

Dominic mi-a strecurat mâinile în sus peste şolduri, desfăcând halatul. S-a aplecat şi a depus un sărut pe coapsă.

- Speram la mai mult, a recunoscut.

Mai mult? Omul ăsta îmi dăduse un loc de muncă, un pian, o casă finisată, un viitor care nu înseamnă perspectiva de a munci neîntrerupt până la o moarte prematură. Ce-i puteam cere mai mult?

Am schimbat poziţia, lăsându-l să desfacă halatul.

Plictisit, Brownie a părăsit lipăind camera şi s-a dus la parter.

Privirea lui Dom era lipită de îmbinarea coapselor mele şi m-am uitat aproape hipnotizată cum uneşte două degete şi le lasă să alunece în păsărică. Am răsuflat cu un fior.

Vreau să ni nevoie de mine, Ally. Nu mă ¡nt$_{f.rfl}$ senzfi dacă c vorba despre bani, sex sau să te însoţi t$_{f|}$ vară În nunta vărului tău. Lasă mă să-ţi ofer ceva.

Respiraţia lui era fierbinte pe coapsele mele. rile lungi ale degetelor lui îmi făceau trupul să vibreze şi sângele să-mi fiarbă.

- Vii să-l cunoşti pe tata? am întrebat slab, l-au sclipit ochii şi nu s-n mai uitat fix la sexul meu.

— Vrei să vin?

Degetele lui au găsit deschizătura mea deja alunecoasă şi au apăsat blând.

Voiam?

- Da.

— Mi-ar plăcea, a zis.

Ne-am susţinut privirile, în timp ce degetele lui minunate s-au afundat în mine. M-am ui a , iar el m-a privit când le-a îndoit înăuntru. Mă încleştasem atât de tare de marginile biroului, meat mi se albiseră încheieturile.

- în weekendul ăsta? am reuşit să rostesc cuvintele.

Limba lui a trecut peste curba şoldului meu curen- tându-mă şi făcându-mi să doresc să fi fost şi clitorisul meu atins aşa.

- Eşti udă, a gâfâit, uitându-se din nou la locul în care degetele i se mişcau în mine.

— E vina ta, am şoptit.

-Cere-mi asta, a zis răguşit, frecându-şi

barba nerasă de pielea sensibilă din interiorul coapsei mele, în timp ce degetele i se mişcau ritmic.

— Dominic?

— Da, iubito.

- Mă faci să am orgasm? Te rog!

Rugămintea era abia şoptită.

— Orice vrei tu, Ally. Mă auzi?

din cap. <1nr nM mfl Kân(1ami ,a n,vintrlr h,i- câl de mult îmi displace că şi-a scos degetele M» ^ni1rl? I,nile lui cran anim |>e şoldurile mele, trAgân- ,1n’m l,asA-tc pe spate, mi-a ordonat.

M-am lăsat ftrA pic de graţie pe coate şi m-am uitat m îmi desface larg picioarele.

*’ A Scos un mormăit de satisfacţie. Ştiam ce vede.

Car- umflată, roz, alunecoasă din cauza excitării.

- întotdeauna ai nevoie de mine aşa, a zis.

Era adevărat. îi pasasem şefului meu toată răspunderea pentru satisfacţia mea sexuală. Nu mă interesa...

Gândurile mi-au fost întrerupte de limba lui care a început să-mi gâdile ghemul acela de nervi.

Era ca şi cum tocmai descoperisem că trupul meu era prevăzut cu un buton de „vreau sex acum”, iar Dom era singurul bărbat din lume care ştia cum să-l apese.

- Te-am visat aşa. Desfăcută pentru mine. Deschisă. Cu atâta nevoie de mine, a zis printre alte atingeri lungi şi moi cu limba.

M-a lins de la clitoris spre vagin şi invers. Iar şi iar.

Am înghiţit în sec, incapabilă să răspund. Mai

mult ca sigur că am căzut pe peronul metroului, m-am lovit la cap şi ultimele trei luni din viaţa mea au fost o halucinaţie. Din clipă în clipă urma să fiu izbită de o garnitură de metrou.

Şi totuşi, eram tot aici, pe biroul lui. Cu faţa lui Dom intre picioarele mele. Ori de câte ori încercam să strâng picioarele ca să mă protejez, mă forţa să mă desfac mai niu t. Era un joc pe care-mi plăcea să-l pierd. I-am regulat nebuneşte faţa şi nu mi-a fost ruşine.
ieşit lui mıau Kâsit din nou. Două au intrat şi au căn.» n m!ne’Apoi au fost lre∗’ ^d le-a încovoiat mi-a 52111 eapul pe spate.

Gemea lângă păsărică mea, regulându-mă cu deg$_{e}$. tele şi cu limba, iar eu mă frământam, topmdu-mă pest$_{P}$ hârtii care speram să nu fie importante.

Primul val m-a hiat prin surprindere. Eram atât $_{de}$ aproape să juisez. Omul era maestru. ^{x}Pe • $^{n\ a}$niri.sit / . . «-«acme cu o simplă mişcare din
de magician care crea orgasme vu v m$_{n}$
încheietură. , ... ,
. A – i- i „ Cî $_{a}$ întrerupt delicatul asalt.
A gemut, iar limba şi-a mire» E
— Nu termina! mi-a ordonat.
- Atunci ar trebui să încetez, ce fac. acum,

am ^{8afa}" S-a ridicat şi scaunul de lângă birou a

căzut peste

ş a runcai ş ¿$_{e}$ birou cu o mană în mn-
raftunle dm spate. M£ * ^{d} * $_{fo|osit\cdot o\ sâ\cdot şi}$ locul
pieptului meu. re ceaiai
reze masiva erecţie din pantaloni. fi.nntinnoo
x

Nu am picat la biologie. Şt.am cum funcţ.on«ua penisurdetar al lui Dom părea să să se lungească ş. să se întărească şi mai mult de fiecare dată când era lângă mme.

- Vreau să simt cum îţi dai drumul pe scula mea. Vreau să stat încordarea ta lacomă când .ţ. da. drumul, ^{1Ublt}°Da. Cu siguranţă că sunt aproape moartă în staţia de metrou. Oamenii adevăraţi nu vorbesc aşa. Oamenii adevăraţi nu sunt disperaţi să intre în mme. Să-şi cro.ască drum în interiorul meu.

Dar Dominic era.
A strâns din dinţi când s-a prins de rădăcina

penisului. A strâns şi s-a regulat singur cu mâna, apoi l-a aşezat exact acolo unde-l voiam cel mai mult.

A alunecat pe acelaşi drum pe care călătorise limba lui. înainte şi înapoi printre faldurile mele umede. Clitorisul meu trimitea semnale SOS, vaginul tânjea să fie umplut.

Iar din el se scurgea deja sperma dinainte de orgasm, prompt şi exact de parcă era la o competiţie sportivă.

Eram gata să particip şi eu.

X continuat. şi la următoarea alunecare vârful peni- ₛₗiîui mi-a desfăcut fesele, oprindu-se să se joace la intrare.

_ Cu lubrifiant, amice, am zis tremurând.

Faptul că voia să mă atingă peste tot m-a încântat.

- La naiba. Ally, a gemut.

S-a inclinat în fată, aliniindu-şi capul dur al penisului la intrarea în mine. Mi-a muşcat un sfârc şi m-am cutremurat-

_ Îţi ador ţâţele, iubito.

- Eu îţi ador scula în mine.

Era complet îmbrăcat. Şliţul îi era desfăcut suficient cât sâ-şi scoată scula la joacă.

îmi plăcea. îmi plăcea că mă dorea cu atâta înverşunare.

Fără avertismente, fără fineţea cu care abia mă obişnuisem. Dom a intrat în mine, ţinându-mi de genunchi picioarele desfăcute. Trebuia neapărat să mai lucrez la flexibilitatea şoldurilor.

Geamătul lui a fost lung şi victorios. Am petrecut încă zece, douăzeci de secunde arcuindu-mă pe birou intr-un ţipăt tăcut de extaz.

- Nu mai rezist mult, dacă o să tot storci viaţa din mine cu păsărică ta roz, m-a avertizat.

- Taci din gură şi regulează-mă, Dom.

A pompat în mine fără să-i pese de lucrurile care căđeau de pe birou şi se prăvăleau pe podea.

- Bravo, fata mea. Simt că te împotriveşti.

Era adevărat. Fugeam de orgasm doar ca să să fiu frecată un pic mai mult.

Lui Dom însă nu-i păsa. Mi-a ţintuit şoldurile de birou şi s-a năpustit în mine.

- Termină. Acum.

Am deschis gura să-i spun că nu merge aşa.

Că femeile nu au orgasm ca prin magie, la comandă, numai pentru le spune un tip atrăgător. Eram insă prea ocupată să mă

zvârcolesc sub el, care m-a aruncat de pe’ j»s«eiMntr-^ întreaga degetele de la picioare. în rădăcina i fiinţă s-a încleştat şi am terminat.

El era acolo. Era cu *mme , fiecare tmpunsătur|* minând puternic, a gemut gutura care-l sfâşia tot mai mult. asemănător până la el.

N-am simţit niciodată mDrăştiat când am sărit Se stârnise furtuna. Noni s-a împreună în abis.

65

DOMINIC

Am aşteptat până când am fost în stare să scap de emoţiile din jurul micului şantaj spontan făcut de tatăl meu, apoi am făcut ce trebuia să fac.

Era vineri seara şi asistenţii mamei plecaseră acasă.

- Intră, a zis ea când am bătut scurt în uşă.

Am găsit-o pe canapea, cu pantofii aruncaţi sub măsuţa de cafea, cu picioarele goale ghemuite sub piciorul lui Simone. Beau ceva ce mirosea a tequila foarte scumpă.

Am avut senzaţia clară că am întrerupt ceva.

— Dominic, dragul meu. Vino lângă noi, a zis obosită mama. la-ţi un pahar.

Cunoşteam privirea aia şi ştiam ce o cauza întotdeauna. Sau mai exact cine o cauza.

Simone mi-a zâmbit cu simpatie. Un avertisment că era într-adevăr de rău.

— Ce-a mai făcut nenorocitul ăla acum? am întrebat, luând un pahar de pe barul mobil foarte bine aprovizionat pe care mama îl ţinea într-un colţ.

Simone mi-a luat paharul şi a turnat în el cu generozitate.

— De data asta nu e el, mi-a zis.

— Tocmai am primit un telefon de la avocatul Elenei, mi-a explicat mama.

M-am încruntat, uimit.

— De ce?

|1K V MORI-.

— Sc pare că nu mai e interesata RA apară ţ$_K$-$_{(\ hin}$ii mai. mi-a ri* mama cu o lipsă totală de ştiam că furia clocoteşte sub aparenţa ei impasibilă. ’

- Dar am dat deja drumul primul tiraj, arri ? strângând paharul.

- După ce a ameninţat cu un proces, publica^ fost întrerupt* pin» când analizâm opţiunile pe ’ avem, a spus mama.

- Ăsta c un rabat. E un alt truc idiot de publicitate.

Nu i-am spus niciodată mamei de ce se încheia^ relaţia mea cu Elena, iar ea nu mă întrebase. Nu obişnu- iam să nc facem confesiuni decât dacă nu aveam de ,1« Cum a fost când tata a fost concedtat după dtvorţ.

- A semnat că aprobă lansările. Teoretic, puteţi merge mai departe, a zis Simone.

- Nu vreau să pun pe coperta mea pe cineva care nu recunoaşte ce onoare e să fie acolo. Aşa îi oferim posibili- tatea de a se folosi de prestigiul copertei şi al platformei online ca să se plângă că Dalessandra Russo cea mare şi rea n-a lăsat-o să se răzgândească.

Mama a răsucit smaraldul de pe degetul mijlociu.

— Ţi-a dat cumva de înţeles că ar vrea să se răzgândească pe ultima sută de metri? am întrebat.

Ceva mă furnica pe ceafă.

— Nimic. Mai mult, în urmă cu două zile mi-a trimis o felicitare cu o cantitate enormă de semne de exclamare, mulţumindu-mi pentru oportunitate.

M-am ciupit de vârful nasului. Furnicătura devenea din ce în ce mai puternică şi n-o puteam

ignora.

Am înjurat şi am sorbit din tequila. Arsura delicată era o uşurare binevenită pentru gâtul meu contractat.

— Am să vorbesc cu ea.

Mama a ridicat sprâncenele.

— Despărţirea voastră nu a fost un pic… dramatică?

— Nu pentru mine, am răspuns cu răceală.

Cele două femei au făcut schimb de priviri.

- Am să vorbesc cu ea, am repetat. între timp, ¡nCepe să te gândeşti la planul B. Cine merită coperta?

Dacă era cum ştiam eu, nicio discuţie n-o va îndupleca pe Elena să apară din nou pe copertă.

Locuia în continuare în aceeaşi clădire. O zonă elegantă, cu clădiri ce dădeau spre Central Park. Apariţia pe coperta *Labei* îi putea aduce un apartament de lux la câteva străzi spre nord, iar Elena ştia. Femeia era calculată şi concentrată. N-ar fi renunţat pur şi simplu la copertă şi la pictorialul la care îşi câştigase dreptul cu doi în urmă trecând prin patul meu.

Am avut noroc şi am prins uşa deschisă când a ieşit o femeie cu doi câini uriaşi în lese cu strasuri. M-am oprit să-i bat cu admiraţie pe creştet şi am luat liftul până la etajul patru. Aveam un sentiment de déjà-vu parcurgând însoritul hol galben până la apartamentul 4C. Ultima dată când am fost aici, mi-a răspuns la uşă îmbrăcată cu cămaşa altui bărbat.

Atunci nu prea a contat şi, cu certitudine, acum nici atât.

Am bătut în uşă.

De data asta a deschis învăluită într-un nor de

parfum şi purtând propriile ei haine. Elena Ostrovsky era o femeie frumoasă şi conştientă de asta. Oamenii i-o spuseseră încă de când avea paisprezece ani. Se enerva dacă trecea prea mult timp fără să i se amintească.

Pentru o după-amiază petrecută de una singură acasă, părul ei era foarte atent coafat, în bucle groase, lucioase, şi prins într-o parte în coadă joasă. Avea ochii fardaţi în nuanţe de cupru şi bronz. N-o văzusem niciodată nefardată. Nu petrecuserăm niciodată o noapte întreagă •mpreună şi abia acum mi se părea ciudat.

— Dominic, a zis, şi nu mi-a plăcut curn numele meu pe buzele ei. Mă bucur să te văd aici.

a s»»nat

. SUS..

*****"*'*“ ~***

supradimensionată şi pantofi

— Te deranjez?

Era pe jumătate aluzie răutăcioasă, pe jumătate îngrijorare.

— Nu, nu! Bineînţeles că nu, a insistat, fie ignorând insulta, fie uitând că ultima dată fusese o întrebare justificată din partea mea.

Nu ştiam, pentru că nu o cunoşteam.

Am intrat. Am observat că mobila era altfel, mai modernă, de la ultima mea vizită. Canapea albă. Scaune albe. Un singur lucru era neschimbat: peretele cu portrete înrămate, coperte ale revistelor, fotografii de pe pasarela de defilare şi de pe covorul roşu. Toate fotografiile de acolo fuseseră tăiate şi editate ca să apară numai ea.

în perioada când ne întâlneam, mi s-a părut «interesant" când a adăugat o poză cu noi doi din timpul Săptămânii Modei de la New York şi apoi m-a tăiat din poză. M-am gândit la fotografiile înrămate pe care le-a adus Ally acasă dintre lucrurile tatălui ei ţinute în depozit. Inocente, în rame nepereche, cu toţi oamenii pe care-i iubea cel mai mult. Nu era loc acolo de aparenţe strălucitoare.

- Bănuieşti de ce sunt aici, am zis, vârându-mi mâinile în buzunare.

Elena s-a bosumflat în cel mai simpatic stil al ei.

— Nu pentru că ţi-a fost dor de mine?

— Nu. Coperta, Elena.

S-a îndreptat spre canapeaua joasă şi s-a aşezat picior peste picior, întinzându-şi mâinile pe spătar. Pozând.

- Nu mai vreau.

Minciuna nu i-a atins însă ochii.

_ Ba da. Vrei. întotdeauna ţi-ai dorit să fii pe rtă. asta ai şi început să ieşi cu mine.

n Şi-a dat ochii peste cap.

— Mereu cu aceeaşi placă.

S-a întins după pachetul de ţigări de pe masă.

- Bănuiesc că ăsta e motivul pentru ai schimbat partenerii în mijlocul dansului.

- Dominic, a fost acum o mulţime de ani, a zis, aprinzând o ţigaretă subţire. Să uităm de asta, a continuat, invitându-mă pe locul de lângă ea.

Am ignorat invitaţia. Nu-mi plăcea să fiu în preajma ei. Contrastul putemic dintre ea şi Ally, trecutul şi prezentul meu, era ameţitor.

- Coperta, am repetat. Ce pui la cale?

S-a uitat din nou într-o parte şi şi-a trecut o mână peste o pernă din blană, smulgând smocuri sidefii cu degetele.

- M-am răzgândit, a spus mai puţin emfatic.

- Tu te-ai răzgândit sau cineva te-a făcut să te răzgândeşti?

— Ce contează?

— Putem merge în continuare cu coperta şi cu povestea ta. Ai semnat că aprobi lansarea, am avertizat-o. Asta nu dă bine pentru tine, să renunţi la o înţelegere cu Dalessandra Russo.

A tresărit. Elena avea deja reputaţia de a fi dificilă. îşi ftcea târziu apariţia, pleca devreme şi se plângea aproape tot timpul în şedinţele foto. Impresarul şi înfăţişarea ei erau singurele care-i aduceau contracte.

- Nu se va întâmpla nimic rău, a zis, studiindu-şi manichiura. Dalessandra o să mă lase să ies din asta şi o să * va poarte frumos.

- Asta nu vine de la tine, Elena. îmi amintesc

[c] mi-ai mărturisit ca mama a fost idolul tău când erai

tncciiMiMirecn model, prezentând mnşlnl şi pozând pc_nt_n, enlendnre. Ştii rine cred eu că ţi-n dat idee» ?

A ridicat «lin umeri ca şl cum nuj păsa câtuşi de puţin, dar ochii de un verde Ireal erau înceţoşaţi de laenm,

- Tata, am zis.

S-a întors brusc spre mine, cu ochii man.

- Ştiai?
- Am bănuit. Ce ţi-a promis?

S-a lungit pe pernA.

— Coperta revistei *Indulgence.*

— De ce ai alege *Indulgence* în loc de *Labei?* Nici nu joacă în aceeaşi ligă.

— Este o oportunitate.

— Spune asta tatăl meu, care a căpătat un job la ei şi acum fură conţinut de la *Labei?* Repet, de ce faci asta?

Şi-a prins îngrijorată buza de jos între dinţi atât de tare, încât m-am temut că va sângera.

— Are ceva despre mine, a zis.

— Hristoase! mi-am trecut mâinile prin păr. Ce anume?

— O filmare, a răspuns în şoaptă.

— Ce fel de filmare?

- Tu ce crezi? Una cu sex.

Am oftat.

- Elena, fii serioasă. Poţi mai mult de-atât.

0 cunoşteam personal pe impresara ei, o femeie serioasă care o învăţase în toate modurile că lumea ar fi mestecat-o şi scuipat-o dacă nu era inteligentă şi foarte cinică.

— Nu am ştiut. N-am ştiut că a filmat.

— E ilegal.

— Nu pot dovedi asta şi el ştie, a zis, iar lacrimi mari şi-au găsit drum în cele din urmă

prin jungla de gene.

— De unde are tata filmarea? I-a vândut-o cineva?

Poate că găseam în sfârşit o cale de a-l încolţi Faul Russo. Că-şi şantaja familia era una, dar ăst'. P/J ra un ** nou nivel de mojicie.

A clătinat din cap.

- Nu ştii?

A răsuflat cu groază.

- El a făcut-o.

66

DOMINIC

Când m-am întors, mama era încă în birou. îşi adunase trupele acolo. Linus, Irvin şi Shayla se alăturaseră câtorva redactori. Peste tot erau cutii de mâncare thailan- dezăşi sticle de vin. Oamenii se plimbau, se trânteau în fotolii şi veneau cu idei, iar mama îşi învârtea de un braţ ochelarii şi le desfiinţa ideile pe rând. Irvin era afundat într-un fotoliu, cu telefonul lipit de mână.

— Mamă? Putem vorbi?

I-am făcut semn cu degetul, fiindcă nu doream să spăl în faţa tuturor rufele murdare ale familiei Russo.

Şi-a luat ceaiul şi m-a urmat în hol.

— Haideţi, oameni buni, concentraţi-vă, a zis Linus, bătând din palme, în timp ce noi ieşeam. Avem la dispoziţie şaptezeci şi două de ore să venim cu un plan, săriţi cu ideea şi veniţi cu afurisita de poveste.

- Ai vorbit cu Elena? m-a întrebat mama.

Am încuviinţat.

— Avem probleme mai mari decât un model cu fumuri în cap.

— Ce anume?

- Mai degrabă cine. Elena a acceptat să apară pe coperta *Indulgence* în mai.

— E ridicol. Tirajul lor abia dacă atinge şaizeci la sută din al nostru.

— E şantajată.
A închis ochii şi a respirat greu.

- Paul.
- Se pare că o şantajează cu o filmare care implică sex.

Mama a deschis ochii.

- Asta e o porcărie prea mare până şi pentru el.
- E chiar mai rău. Are filmarea pentru că el a făcut-o.
- A făcut-o în sensul că…
- A avut o relaţie de un an cu Elena, care a dus la distrugerea căsniciei tale şi a relaţiei mele cu ea.

Când m-am dus atunci la uşa apartamentului ei, purta cămaşa tatălui meu.

Mama s-a uitat lung la ceaşca din mâna ei, apoi a aruncat-o în perete. Discuţiile din cameră au încetat. Se pare că noi, membrii familiei Russo, începeam să avem probleme cu gestionarea furiei.

— E toată lumea în regulă? a întrebat încet Linus, apropiindu-se precaut.

Mama i-a zâmbit defensiv.

— Totul e bine. Am scăpat ceaşca de ceai. Oricum era timpul pentru ceva mai tare.

— Mamă.

A ridicat degetul arătător, făcându-mă să tac.

Familia Russo nu discuta şi cu siguranţă nu recunoştea când era trădată. Şi nu ne arătam sub nicio formă slăbiciunile.

- Intră, Dominic. O să vedem în ce direcţie ar trebui să mergem.

Am urmat-o cu un suspin şi mi-am scos telefonul.

Eu: Se anunţâ o *noapte lungă. Sunt cu mama intr-o şedinţă de urgenţă pentru coperta lunii*

mal

Ally. Elena? Rámán pe *recepţie, iţi las mâncare în* frigider şi-l scot *pe Brownie la plimbare.* Sâ-mi spui dacá ai nevoie de ceva

Poate că ar trebui să-i spun. Secretele păreau să tot înmulţească. Am înşfăcat o cutie cu tăieţei şi m-am dus lângă restul echipei.

0 oră mai târziu, tot nu găsiserăm o soluţie. Linus s-a ridicat de pe canapeaua pe care se tolănise.

- Am găsit! De ce n-o punem pe Ally P<* copertă? Se pare că steaua ei e în plină ascensiune, a g urnit.

Mama s-a relaxat râzând.

- Chiar a fost o fotografie extraordinară, a recunos- cut ea.
- Ce fotografie? am vrut să ştiu.

-Cea de pe pagina de Instagram a lui Chnstian James, a răspuns Linus, fluturând degete e re ecranu telefonului. Mă mir că n-ai văzut-o încă.

A întors telefonul spre mine. A

• »J*. * ■ inimi) şi mi s-a instalat un nor în

Am simţit că-mi stă mima şi nu » a piept.

- N-ai ştiut de ea? a întrebat mama.
- Habar n-am avut, i-am zis, simţind cum răsuceşte cuţitul în mine. .

Trădarea era tema zilei. De câte on u putea fugi pământul de sub picioare unui om până ce nu mai reuşea să se ridice?

- Trebuie să mă ocup de ceva, am zis, ridicandu-mă brusc.

- Pari relaxată, am zis pe un ton prea blând ca să nu-şi dea seama că mă sufocam de furie.

Ally a ridicat privirea din locul în care ghemuise pe canapea şi a surâs.

— E vina ta că ai o mobilă atât de confortabilă, m-a tachinat. Vrei să-ţi aduc cina aici şi să ne ţinem în braţe în timp ce mă pui la curent cu toate bârfele?

demonstraţie de afecţiune mi-a întors stoma- nl pe d[05-]

l-am aruncat telefonul în poală.

L-a luat zâmbind şi cuţitul din spinarea mea s-a răsu- at din nou.

- Uau. nu arăt deloc rău.

- Nu vrei să-mi explici? am întrebat pe un ton înşelător de calm.

Voiam să mă mintă ca să scap de ea. pentru că existau numai două motive pentru care apărea intr-o poză în patul lui Christian James, într-o rochie cu fermoarul desfăcut uitându-se la obiectivul foto de parcă era amantul ei. De parcă aş fi fost eu.

- Ei bine. încă nu pot explica totul, pentru că e o surpriză. Despre asta îţi vorbeam miercuri în timpul prânzului. Faith şi cu mine am mers împreună în studioul lui pentru această şedinţă foto.

- îl regulezi pe el sau mă foloseşti pe mine? am întrebat răguşit

Alh- a clipit de câteva ori nedumerită şi am observat cum ii dispare culoarea din obraji.

Bun! Voiam s-o fac să sufere aşa cum sufeream eu.

A tras aer în piept şi a expirat.

— Eşti stresat şi epuizat îţi dau circumstanţe atenuante, dar nu poţi face asemenea acuzaţii, Dom, a zis încet

— Aha, nu te pot întreba de ce erai în patul lui pe jumătate goală? Aşadar, de care variantă e vorba? îl regulezi pe el sau mi-o tragi mie?

A dat pătura la o parte şi s-a ridicat în picioare.

— Nu s-a întâmplat nimic, a zis cu răceală. De unde ţi-a venit asta?

- De pe afurisitul de Instagram. De acolo. Se pare că devii populară.

- Nu se întâmplă nimic intre mine şi Christian •James. Suntem doar prieteni. El mi-a făcut o

favoare, iar eu i-am făcut altă favoare.

IIXV K<oR’

- Favoarea « fost că ai P(,zat I* jumătate g^ • patul lui sau că l-ai regulat? În

Ally nu era genul de fată care să plesnească pe cjnev dar fiindcă vedeam roşu înaintea ochilor nu i-am zărit p^’ nul zburând spre mine decât când a luat contact cu fa^ mea.

Noua durere era o uşurare binevenită după cea din sufletul meu.

- Cum îndrăzneşti? a şuierat.

Am prins-o de încheietură şi am tras-o spre mine.

A icnit când ni s-au lovit trupurile şi m-am detestat când mi-am dat seama cât de excitat eram lângă ea. Peni- sul meu nu avea niciun strop de respect de sine. Nici despre restul nu mai ştiam ce să cred.

— De ce erai singură cu el într-o cameră cu pat?

Gândul că ea şi nemernicul ăla fermecător şi alunecos erau pe pat împreună mi-a sfâşiat sufletul. Chiar dacă el nu făcuse altceva decât s-o fotografieze.

- îţi dai seama cât de absurd e? Nu eram singură cu el. Dacă n-ai fi fost prea ocupat să mă spânzuri pentru infracţiuni imaginare, ai fi observat că e acelaşi platou pe care l-a folosit echipa şi săptămâna trecută pentru videou- rile de pe site. Eram pe platou.

încerca să-şi desprindă braţul din strânsoarea mea, dar mâna liberă i se încurcase în cămaşa mea, ţinându-mă lângă ea. Am simţit o picătură de sânge în colţul gurii şi limba a ieşit s-o guste. Ally mi-a urmărit mişcarea cu privirea. Buza de jos îi tremura şi mi-am dorit să-mi înfig dinţii în ea. Voiam s-o sărut până ce o vedeam suferind cum sufeream eu.

Nu, nu părinţii mei – noi eram defecţii care işi foloseau certurile ca preludiu.

I-am dat drumul şi am făcut un pas în spate.

- Crezi cu adevărat că te-aş înşela? Că însemni atât de puţin pentru mine încât aş fi dispusă să las baltă totul cu bună-ştiinţă? m-a întrebat.

în momentul ăsta nu prea gândeam. Eram prea ocu- emoţnte care mă sfâşiau cu o mie de tăişuri. Credeam P3'cl' adevărat că Ally ar lăsa pe altcineva s-o atingă când at*'de... leg.#?

- Nu, am răspuns, şi umcni ei s-au relaxat o clipă, jar cu siguranţă ţi-a crescut vizibilitatea.

Am aruncat acuzaţia, şocat că am fost din nou credul. Sumai că de data asta mă durea. Durea al dracului de rău.

- *Vizibilitatea* mea? Ţi-ai pierdut minţile? Nu am nicio viabilitate. Sunt iubita lui Dominic Russo şi am purtat odată o rochie drăguţă în faţa câtorva camere foto.

- Acum ai o mulţime de ocazii, datorită acestui mic tnic publicitar.

- Sper că te-ai purtat mai frumos cu fosta ta când a \-enit vorba despre profesia ei, a ripostat Ally.

- Să nu mai pomeneşti niciodată de ea în faţa mea! m-am răstit.

Mă lovise exact la punctul slab, pentru că îmi amintise ceea ce voiam să uit.

M-am simţit rău şi pustiit şi parcă nu mai merita efortul de a sta în picioare. M-am sprijinit de perete şi m-am lăsat să alunec în jos.

M-am uitat 1a tavan, imaginându-mi camera de deasupra noastră. Patul meu. Patul nostru.

Acolo începuse totul. Acolo eram cei mai buni. Centrul blestematei noastre de relaţii. Nimic nu mă pregătise insă pentru asta. Tremuram. Tremuram fizic.

- Dom?

Vocea ei era mai blândă decât meritam. A îngenun-cheat în faţa mea. Ar fi trebuit să mă lovească, să arunce lucruri, nu să se uite în ochii mei.

~ A regulat-o. în timp ce eram împreună.

- Cine?

~~ Tata. N-a fost niciodată ceva serios între mine şi

[e]a. Mă folosea ca să fie în centrul atenţiei. Anunţa paparazzi când ieşeam în oraş. Am aflat, şi când m-am dus să discut ni ea. a răspuns la uşă îmbrăcată cu cămaşa altui bărbat, bl era încă acolo. dar nu mi-a păsat suficient de mult cât să athi cine e.

- Era tatăl tău? a întrebat încet Ally.
- întotdeauna i-a plăcut să ia chestii de la mine. întoUieauna am fost în competiţie.

$i-a pus mâna pe umărul meu şi a strâns.

— Tatăl tău e un nemernic.

- Nu ştii nici măcar pe jumătate. A înregtstrat un fii- muleţ. Cu sex. De aceea a renunţat ea la copc*'rta. A* amemn- ţat-o că-l va face public, iar reputaţia ei va iş rusa

Pe când el va deveni o legendă. Bătrânul de şaizeci şi opt de ani care regula modele cu patnizeci de am mai tinere decât el.

— Ea ţi-a spus? m-a întrebat Ally.

Am încuviinţat

- M-am dus s-o văd. Eram nervos. Am crezut că a refuzat ca să capete atenţie. Şi mi-a spus, apoi m a imp orat s-o ajut. M-a rugat s^> scap, să fiu văzut cu ea, ca oameni, să vorbească despre noi în loc să vorbească despre ea. pera ca nimeni nu va crede că există un film dacă aş fi dispus să fiu din nou cu ea.

Voia să mă folosească din nou. Toţi voiau asta şi, oricât de mult le ofeream, nu era niciodată de ajuns.

- Nu-mi dau seama pe cine sunt mai supărată în clipa asta. Pe tine, pe tatăl tău sau pe Elena. Şi nu e puţin lucru că nu-mi dau seama.

— Probabil că atrag anumite persoane, am zis cu amărăciune, iar ea m-a fixat cu privirea, provocându-mă să spun cuvintele care-mi ardeau limba. Profitori, am spus.

Mâna de pe umărul meu s-a strâns în pumn,

apoi s-a desprins cu totul.

— Aha. Aşadar mă acuzi că te-am înşelat, şi când asta nu merge, mă treci pe lista de profitori, la ghici! Ai câştigat. Pe tine sunt mai supărată decât pe ei.

— Nu e chiar rina ta, am asigurat-o.

«hliease să-i ofer nimic. Atâta doar că făcuse [nl]\ă mai amuzant chiar.

. t<^ s*[pa] inie Îţi dau o şansă să taci odată din gură. Ştiu [1] " ^"stiu că eşti şocat, dar nu ştiu dacă te pot ierta rf^ceaisP^j[8]-

aveam nevoie de iertare. Nu voiam asta.

Eu eram fusese lovit.

cd[fare] [a]i făcut? Toate darurile tale au fost teste

ca să dacă le accept?

'v'[n] – Le-ai primit. Nu te-ai împotrivit nicio clipă să stai • Kî rămas aici în fiecare noapte, de câteva săptămâni.

[1,0] _ Pentru că mi-ai cerut tu!

_ $au poate pentru că e mai bine pentru tine? Ai un [k câ]|d[u]ţ unde să stai, care nu-ţi cere să te trezeşti la revăr- «atul zorilor ca să faci naveta. Din cauza asta ai fost în sfârşit ¿¡spusă să mă prezinţi tatălui tău? Sperai că o să mă duc ac^o $i o să mă hotărăsc cu mărinimie să-i plătesc datoriile?

Cuvintele îmi ieşeau din gură de parcă nu mai aveam control. înainte s-o cunosc pe ea aveam control.

A căzut pe canapea de parcă ar fi fost trăsnită.

- Sun un idiot nenorocit, am murmurat pentru sine.

- Nu, măgarule. E vorba de ceea ce ai spus. Nu poţi retrage nimic din toate astea. Nu poţi şterge nimic. Mă acuzi că te folosesc. Nu e normal să ai o zi proastă şi să încerci să mă răneşti pe mine din cauza asta. Nu asta înseamnă o relaţie. Nu merit aşa ceva.

începeam să şovăi, să mă îndoiesc de corectitudinea furiei mele. Şi asta m-a făcut

s-o recapitulez. Fusesem orbit de sex. Fusese numai sex. Poate că ne-am folosit unul de celălalt. Eu, pentru trupul ei, iar ea, pentru orice altceva îi Puteam oferi.

Ce fel de relaţie mai era şi asta?

Eram condamnaţi de la început.

-Ar trebui să pleci, i-am spus. Poţi să-ţi iei lucrurile după ce plec la serviciu.

67

DOMINIC

Nu fusese o zi bună. Am petr de durerea tuit de petele lăsate de lacrimi pe faţ ¿¿mUrau. din ochi ei căprui blânzi şi de mâinile

Nu ştiu dacă te pot ierta pentru asta.

în zorii urâtei dimineţi cen^i " ' la fel de îndreptăţit sau de încreză o luasem ca să mă protejez.

A sunat telefonul de pe birou.

— Cee?

- Ce i-ai făcut lui Ally? a vrut mama să ştie.

Am ajuns la muncă şi am descoperit că asistenta mea şi-a luat o zi liberă pentru că nu se simţea bine, şi cineva a fluturat o baghetă magică, trecându-mă brusc de la Dominic înapoi la domnul Russo.

- Bună dimineaţa, mamă. Sunt bine. Tu ce faci?

— Nu sunt deloc în apele mele.

— Totul e bine. Consideră că nu s-a întâmplat nimic deosebit.

— Ally mi-a trimis azi-dimineaţă demisia, cu încetare imediată.

— Poate că obosise să lucreze aici, am zis abătut.

Nu mai avea neapărat nevoie de locul ăsta de muncă. Acum, casa era deja gata să fie scoasă la

vânzare.

— Ce-ai făcut, Dominic Michael?

- Ce te face să crezi că eu am fost de vină?

- Pentru că te ştiu. îţi cunosc problemele. pe unde crezi că au venit problemele? am

între- Mt firi[1 milă]- . .....

- Pragul meu, ai patruzeci şi cinci de ani. Scuza a încetat să mai funcţioneze de pe la douăzeci de ani,

Jând ai devenit adult responsabil de alegerile tale.

Mama avea dreptate într-o oarecare măsură. Una enervantă, minusculă.

- A fost o problemă personală. Nu i-am cerut să demisioneze. Aş fi fost dispus să lucrăm în continuare împreună.

- Dominic, ţi-o spun cu dragoste. Eşti inadmisibil de prost.

A închis cu un clic ascuţit.

Era oficial. Toate femeile din clădire, inclusiv mama mea, mă urau.

Pe Nina de la publicitate au ţinut-o ceilalţi în lift ca să nu se năpustească la mine. Am coborât la etajul treizeci şi trei şi am luat-o pe scări, dar am dat nas în nas cu Mis- sie, care s-a uitat o singură dată la mine şi a izbucnit în plâns.

.Am luat prânzul în autoservire şi o mulţime de oameni mi-au întors spatele când am trecut pe lângă masa lor. Linus mi-a răspuns la „bună ziua” dându-şi ochii peste cap şi arătându-mi degetul mijlociu. Nici măcar Buddy nu m-a putut privi în ochi. Buddy. Cel mai drăguţ om din lume credea că sunt Satana. $i-a luat punga maro cu prânzul în secunda în care mi-am tras un scaun la masa lui.

- O zi frumoasă, a şoptit în timp ce pleca.

Era momentul ca lucrurile să revină la normal. Nor- malitatea era aşa cum era înainte pe aici.

Eram din nou singur.

Casa mea era din nou a mea.

Mă puteam întoarce la treabă ca de obicei.

Am înjunghiat puiul cu furculiţa cu o mişcare violentă şi am mâncat sumbru prânzul de unul singur.

Christinn Jrnnes, ticălosul arogant, a pătruns în h meu ca un nxuş. Sau un păun. Oricare era mai eneJ^’’[1]’ dintre aceste două păsări. antă

A aruncat o husă maro de haine pe spfttarul Unu- scaun.

- Singurul motiv pentru care-ţi dau asta e că te face să te simţi ca un rahat, m-a anunţat. Va

- Mă îndoiesc că ai putea face ceva ce m-ar face să mă simt în vreun fel, i-am spus, ignorându-l şi întorcân- du-mă la blestematul de articol pe care nu mă puteam con centra să-l scriu pentru că totul mergea prost în lume.

— Bărbat în toată firea şi te ascunzi în spatele biroului. Bănuiesc că eşti mai curajos când zbieri acuzaţii la o femeie cane e pe jumătate cât tine, s-a răstit.

— Ai grijă, James, am rostit cu răceală, uitând de documentul de pe monitor.

Râsul lui era rece, lipsit de veselie.

— Niciodată n-ai meritat-o.

- Aş vrea să-ţi amintesc că *Labei* şi familia Russo au fost unii dintre cei mai generoşi susţinători ai tăi. Această susţinere poate fi retrasă uşor.

Dacă mă aşteptam să dea înapoi şi să-şi ceară scuze, m-am înşelat.

- Du-te naibii, omule. Asta e problema ta. Crezi că toată lumea se foloseşte de tine ca să obţină ceva. Ţi-a trecut prin minte că Ally te-a iubit?

Iubit.

în inima mea, cuvântul se repeta lent.

- Unii oameni nu sunt în stare să iubească.

Eram un nenorocit blazat.

- Aşa c, Ş> unul dintre ei stă acum chiar în faţa mea. Nu-mi vine să cred că ţinea la tine. Ştii, chiar ai păcălit-o. ¡rşti un mârşav fără suflet.

- tar tu eşti tipul care a regulat-o pe iubita mea. Felicitări amândurora.

- Ridică-te odată în picioare.

Mi-am pus ochelarii şi mi-am îndreptat din nou atenţia către monitor.

- Ieşi din biroul meu, James. Chiar am treburi adevărate de făcut.

- Ridică-te şi fă-mă să ies.

Avem cel puţin cincisprezece kilograme în plus faţă de el. dar el era cu zece ani mai tânăr. Nu credeam că putea să mă dea gata.

- Apropo, a fost un troc. Eu i-am oferit ce e în husă, iar ea mi-a făcut un pic de publicitate. N-a fost sex, iar tu eşti cel mai irecuperabil idiot de pe planetă dacă ai impresia că era în stare să-ţi facă aşa ceva. Nu ştiu dacă aşa îţi distrag! atenţia de la mizeriile tale sau ce...

— Nici măcar nu m-am uitat la o altă femeie, am mârâit, smulgându-mi ochelarii.

Cretinul ăsta trebuia să plece din biroul meu. Imediat.

— Oh, te enervează când cineva te acuză de ceva ce nu ai făcut?

— Du-te învârtindu-te, James. îmi pierd răbdarea,

- Ţi-ai pierdut amărâtele de minţi. E o fată extraordinara şi o să fac tot ce pot ca s-o conving să fugă unde o vedea cu ochii când o să-ţi dai seama ce greşeală uriaşă ai făcut şi o să încerci s-o îndupleci să rină înapoi.

— între timp, poţi s-o convingi să vină în patul tău, am zis cu obrăznicie.

— Bun. E rândul meu.

Faith, prietena lui Ally, a intrat ca o vijelie în birou. Purta colanţi din piele roz şi un soi de pulover alb din lână decupat. Părul ii era tras pe spate într-o coadă elegantă.

— Mă descurc, iubito, a zis Christian, calmându-sp intr-o clipi.

Faith s-a oprit să cuprindă obrajii bărbatului în palme.

— Nu vreau să-ţi rupi minunatele şi talentatele mâini pocnindu-l pe rabatul ăsta.

— Te pot ajuta cu ceva? am întrebat sec.

S-a uitat la mine şi a ocolit relaxată biroul Am întors scaunul ca mă uit la ea, dar am refuzat să mă ridic.

Mi-a oferit un zâmbet înfricoşător şi m-a plesnit peste faţă cu palma. Ally nu mă plesnise cu dispreţ, dar Faith mă lovise de parcă era sport olimpic, iar ea medaliata cu aur.

Urechea mi-a ţiuit ca un clopoţel de şcoală.

- Mi-ai rănit prietena şi vreau să te omor pentru asta. Vreau să intru în pieptul tău, să-ţi sm g suro8^ a a jalnic de inimă şi să-l arunc în Hudson, dobitocule tnst. Nu mă interesează ce demoni ai în tine. .Asta nu e o scuză ca sa tratezi cel mai bun şi mai frumos suflet ca pe un gunoi, mi-a şuierat în faţă.

- Gata, iubito. Haide să plecăm înainte ca laşul ăsta să cheme paza, a zis Christian, trăgând-o pe Faith de lângă mine.

- Ne vedem în faţă, a zis, oprindu-se să-şi sărute apăsat iubitul pe gură şi arătându-mi cel mai nervos deget mijlociu pe care-l încasasem vreodată, după care a ieşit.

Christian a privit-o plecând cu ochii unui bărbat aproape îndrăgostit.

Fir-arsăfie.

Uitasem ce mi-a spus Ally la petrecerea organizată de ziua mea de naştere.

Cuţite invizibile mi s-au înfipt în măruntaie.

— Ei bine, a fost amuzant. Sper că eşti cu adevărat mulţumit de tine, a zis, îndreptându-şi din nou atenţia spre mine.

- A fost încântător, am mârâit.

Dragoste... timpul unui
de atj

Toţi avem din tIWUtı RUSSo Dar maj°ritaı "1 , ^nt suficient de inteligenţi încât să nu arunce teadfo[1]* ,rnenii pe care-i iubesc, a zis el, bătând cu palma cu eiein^ntru haine. Uite-aici vesta pe comandă pe care în husa ^fut s-o fac pentru tine. Sper că nu va reuşi să Xseze nici pe departe pierderea fetei.

tVn1 Lumea începea să cadă pe mine. Pereţii biroului se • eau mai mult şi mai mult. Chiar dădusem cu piciorul real sau neîncrederea mea fusese justificată?

Ea nu era Elena. Nu-i plăcea falsitatea. Ally învăţa lie 53 danseze şi să-şi iubească trupurile. Crea frumu- cu culoare şi design. Insufla bunătate şi generozitate ¡n toată lumea – inclusiv în mine. îşi pusese toată viaţa în ^ranteză ca să cureţe mizeria altcuiva.

Iar eu nu eram tata.

Nu. eu răneam oamenii în alte moduri.

Revelaţia asta a venit peste mine ca un zid de cărămidă. tocmai când mi-a intrat în căsuţă un nou e-mail. Ally Morales.

Am dat click înainte să-mi dau seama cum am înşfăcat mouse-ul.

Subiect *Plan de rambursare detaliat*

Mesajul în sine era gol, dar avea ataşată o foaie de calcul cu un deviz pentru mâncare, utilităţi, depozitul pe care-l închiriasem pentru mobila tatălui ei şi factura pentru întreaga renovare a casei. Prima plată – cincizeci de dolari.

Pentru că, din cauza mea, nu mai avea un loc de muncă. Nu avea nimic până ce casa nu era scoasă pe piaţă şi vândută. Chiar şi atunci, banii ar fi mers la azilul de bătrâni.

Am înjurat în barbă. Eram un nemernic. Mai josnic ţtecat cel mai josnic. Ally Morales avusese ghinionul să mă întâlnească.

M-am ridicat, vrând să-mi iau haina. Făcusem o mare greşeală şi nu eram sigur că mă mai suportam.

S-a auzit o altă bătaie în uşă.

- Dispari! m-am răstit.

(.’inc bătuse era ori foarte curajos, ori subestima dorinţa mea de a pocni pe cineva.

Mălină mâncătoarea de bărbaţi a intrat în biroul meu.

— Nu acum, Mălină, am repezit-o.

Nu aveam timp să mă ocup de o altă fostă iubită a tatălui meu.

— E important, a zis.

Mă îndoiam foarte mult, dar când m-am uitat la ea cu adevărat, mi-am dat seama că era ceva im at. Pen- tru prima dată purta blugi. în al doilea rând, nu era deloc fardată. Părea mai delicată, mai tânără, mai puţin supărată.

— Ce este? am întrebat-o.

- Ei bine, pentru început, îmi dau demisia.

— Şi de ce îmi spui mie?

- Ai un pic de răbdare. Pentru mine s-a închis cercul. Azi-dimineaţă am refuzat locul de muncă pe care mi i-a oferit tatăl tău la *Indulgence.*

Mi-a captat interesul.

— Ţi-a oferit un loc de muncă, l-ai refuzat şi acum demisionezi de aici?

A încuviinţat.

- Mi s-a adus la cunoştinţă că nu am priorităţi sănătoase, a zis, dregându-şi glasul. Plec din New York, dar mai întâi vreau să ştii nişte lucruri. Lucruri de care nu sunt mândră.

Am închis ochii.

- Mălină, nu trebuie să-mi vorbeşti despre viaţa ta personală. Ştiu că tu şi tata aţi fost... încurcaţi.

— Nu e vorba despre asta. Sau numai despre

asta. I-am dat informaţii după ce a plecat. Chestii despre *Labei* şi... despre mama ta, a mai zis, ridicându-şi privirea spre tavan.

Dragostea aürn* de un fir de «0 Î idoiam că [0] angajată de la administrativ putea • !Lnre mama lucruri pe care tata să nu le fi ştiut

_ Bine, am zis încet.

N-am fost singura care a rămas prietenă cu el, a [con°n“a]cine altcineva?

__ jjvjn. Noi trei am cinat de câteva ori împreună.

. [ţâu] j_a promis postul de director la *Indulgence.* irvin [Tat]--a înmuiat peniţa în cerneala companiei, dacă înţelegi [nU V]Teau să spun, dar asta nu înseamnă că e nevinovat.

— Despre ce vorbeşti, Malina?

Părea stingherită.

— Nu e povestea mea ca s-o spun, a zis în cele din urmă.

Exasperarea era noua mea tovarăşă permanentă.

— A cui poveste e?

— începe cu Gola şi cu Shayla, mi-a recomandat. Vorbeşte şi cu mama ta. Spune-i că Paul ştie şi ca are de gând să folosească asta împotriva ei.

68

ALLY

Mi-am lisat cheile, telefonul de serviciu şi laptopul pe măsuţa din holul casei lui Dominic. Toate cadourile de la el au rămas acolo. Pianul negru lucios, cu care abia începusem să obişnuiesc, a fost singurul pe care am regretat că-l las în urmă.

Şi pe Brownie. Dragul meu băieţel care acum mesteca încet cureaua genţii mele de sport.

— Vino încoace, amice, i-am spus, îngenunchind şi îmbrăţişând trupul lui blănos şi cald. încântat, m-a pus pe jumătate la pământ şi o limbă interminabilă mi-a intrat în ureche.

- O să-mi lipseşti atât de mult, am şoptit în blana moale. Să fii cel mai cuminte căţel din lume, să-ţi fie dor de mine şi sa nu rozi pianul.

Coada lui *a* lovit veselă geanta de sport şi m-am întrebat dacă ar încăpea în ea. Aş fi putut să zic că a fugit chiar când plecam... dar Dominic ar fi rămas din nou singur. Şi, oricât de mult ar fi meritat, nu i-l puteam lua pe Brownie.

După un ultim pupic pe creştet şi o ultimă repriză de lins din partea lui Brownie, mi-am luat geanta şi am ieşit.

Apariţia orbitoare a soarelui mi-a smuls un râset trist. Azi erau aproape zece grade, dar era frig şi fără viaţă, la fel ca iama din suflet. Ar fi

trebuit să mă aştept la asta. N-ar fi trebuit să mă implic.

Era multe lucruri pe care n-ar fi trebuit să le fac. Le-am cântărit îndelung pe fiecare în parte în timpul călătoriei cu trenul.

Am simţit cum amorţeala începe să dispară şi cum , să doară cu adevărat. Ca măsură defensivă mi-am [înit1]plavlistul cu piese din categoria „bărbaţii sunt nişte P[us] 'ri* Trebuia să trec, peste următoarele două ore şi să [Ol]^esc să funcţionez ca o fiinţă umană înainte să cedez Olului de sentimente cu adevărat de rahat care ameninţau să mă strivească.

- Rezistă, mi-am spus în şoaptă.

probabil că n-a fost o şoaptă, deoarece femeia de lângă mine m-a prinţ cu coada ochiului.

— îmi cer scuze, am murmurat.

- N-ai de ce. Bărbaţii sunt nişte gunoaie, a spus.

.Am închis ochii. Mă întorceam acasă în Jersey. Sau acasă la tata. Cred că nu mai aveam cu adevărat o casă.

Cămin îmi fusese casa tatălui meu. Apoi, cea a lui Dominic. Nimic nu fusese al meu de când mă mutasem. Poate că era timpul să remediez asta. Aveam o mulţime de decizii de luat... după inevitabila cădere psihică ce urma să rină.

întâlnirea cu agentul imobiliar a mers bine. Mai mult decât bine. Chiar dacă eram o ruină care nu se putea aduna. Aveam ochii înlăcrimaţi când i-am arătat baia unde Dominic m-a ajutat să montez cabinetul. Fiindcă, nu-i aşa, e perfect normal să te emoţionezi aşa când prezinţi o *baie.*

Agentul era un tip drăguţ de vreo treizeci de ani, şi când mi-a spus la ce preţ crede că ar trebui să scot casa la vânzare, am izbucnit în plâns şi l-am îmbrăţişat. M-a bătut stingherit pe spate şi a apoi m-a anunţat că trebuie să se întâlnească la prânz cu iubita.

După ce a plecat şi am rămas singură în casa care nu mai era pentru mine acasă, am devenit agitată. Am profitat de vremea caldă şi am mers pe jos până la azilul de bătrâni. L-am găsit pe tata pe un scaun în salon, uitându-se pe fereastră.

Când i-am spus despre casă, mi s-a adresat pe numele mamei şi m-a întivlwt dacă am văzut termenii din acte.

Am plecat simţindu-mă abandonată de cei doi bărbaţi |M? care i-am iubit cel mai mult.

De asta mă durai atât de mult. Deznădejdea pe care încercasem s-o tot stăpânesc se pregătea s iz ucnea .

L-am iubit pe Dominic Russo. iar el m-a,alungat ca pe un nimic. Slavă Domnului că am fost prea pun că-l iubesc.

Mi-am căutat un colac de salvare.

Eu- Ştiu cd am *zis* cd n-o sd mai *zic vreodată cuvintele astea, dar cred* cd am *nevoie de nişte tequ a*

Faith: îţi stau la dispoziţie.

A venit o oră mai târziu cu o sticlă cu ceva mult mai bun decât cea care era cât pe ce să ne termine a a recu

- Iubitul meu a urlat la iubitul tău, apoi l-am plesnit peste ochi şi a fost fantastic de bine, a zis Faith, intrând şi închizând uşa.

Am ales să ignor pentru moment ultima parte a afirmaţiei.

— Iubitul tău? Ia stai aşa, ce s-a întâmplat cu *„e* doar sex nebun" şi „suntem prea diferiţi ca să iasa ceva serios ?

— Ascultă, n-am venit ca să mă laud cu noua mea relaţie senzaţională. Sunt aici ca să te îmbăt.

Am încuviinţat sumbru.

— Dacă sunt tristă nu înseamnă că nu mă pot bucura pentru tine. Eşti fericită? îl placi?

Mi-a prins mâna şi a strâns-o.

— Sunt fericită. îl plac. E superb fără cămaşă.

Cum te simţi acum? Eşti pregătită să vorbeşti? m-a întrebat, scoţând dopul sticlei de tequila.

Ah, ăsta e zgomotul deciziilor proaste.

Am clătinat din cap. Poate că era bine ca unele lucruri rele să rămână nespuse. Avusesem încredere în Dom să-i

Dragmtw atirni un f|r |ţ4

impJrtăŞ<w multe. Temerile mele, secretele, inima mea. Uite ce s-a întâmplat.

- Agentul imobiliar va lista casa luni. între timp, trebuie să-mi găsesc un loc de muncă.

— Christian spune că i-ai făcut ceva reclamă. Cred că a spus-o însă când nu avea cămaşa pe el, aşa că n-am fost prea atentă.

Am încuviinţat.

- Era cealaltă jumătate din înţelegerea noastră pentru Dom... pentru cadoul cu vesta.

— Christian susţine că ideile erau cu adevărat bune.

Am ridicat din umeri. Se pare că atunci când îţi era inima călcată în picioare era greu să-ţi mai pese de ceva.

- \ rei să te răzbuni? Poate să mergem cu maşina pe lângă casa lui şi să dăm foc tufişurilor? Să-i mânjim Range Roverul cu nişte rahat de câine? Am putea aduna toate fetele de la birou şi face tricouri cu Domldiot.

Ar fi trebuit să râd, dar nu mai puteam să-mi ascund durerea.

— L-am iubit cu adevărat, Faith. Cu adevărat. Mult

A împins spre mine cutia cu şerveţele şi mi-a îndepărtat părul de pe frunte.

— Ştiu, iubito. Ştiu, a zis cu tristeţe.

69

DOMINIC

Ca să arate ce măgar am fost, noua postare a lui Christian pe Instagram era o poză cu Ally Ş> Faith, ambele în rochii de designer, râzând întinse pe aceleaşi cearşafuri mototolite. Era urmată de o poză în care Christian şi Faith se sărutau.

Eram un măgar de primă clasă. Iar azi-noapte am petrecut prea mult timp ascultând oameni care ar fi trebuit de la bun început să se simtă în largul lor să-mi vorbească. Se pare însă că eu n-am încurajat comunicarea şi sinceritatea. Atitudinea mea convinsese oamenii că nu-mi pasă de ei şi că i-am lăsat mereu să se descurce singuri.

Am petrecut o ora neplăcută cu Shayla, urmată de o excusie la resurse umane ca să obţin adresa Golei. Pentru a doua oară, mi-am făcut apariţia neanunţat la uşa unei femei ca să-i pun întrebări despre abuzul de putere şi încredere.

încă mai întorceam totul în minte pe toate părţile când m-a convocat mama în biroul ei ca să vorbim despre articolul de fond şi copertă.

— N-o putem chema pe Amalia, zicea. E plecată şase zile ca să filmeze un videoclip muzical.

Stătea perfect nemişcată, uitându-se la tabla albă pe care cineva o adusese în biroul ei. Ideile

pentru copertă erau trecute într-o listă în funcţie de potenţial. Mai mult de jumătate dintre ele erau tăiate cu o linie.

Mamă, am spus obosit. Nu pot vorbi despre arti- ¡coperte. Nu ştiu nimic despre ele. Ştii ce ştiu insă? <°'e Ştiu cum să ascund un adevăr murdar şi intime- să-mi fie ruşine de el.

- Oh. Doamne. Dominic, chiar nu era nevoie de o fiizâ existenţială acum, a oftat mama. Avem o problemă (je discutat.

Vorbea despre revistă.

U ■" s De/aP,;s aVem mai mul,e probleme despre care trebuie să discutăm, am contrazis-o, lăsându-mă ne sna A şi trecandu-mi mana prin păr. 'H

Probleme.

Poveşti.

Secrete.

Ally.

M-am îndreptat un pic, gândindu-mă mai bine. M-am ridicat de pe scaun şi m-am dus lângă tablă.

- Secrete şi poveşti, am zis şi am luat radiera.

— Ce ţi-a venit? Ai o cădere nervoasa chiar acum?

- Posibil, am zis, începând să şterg lista.

— Dominic!

Mama a venit lângă mine în timp ce scrijeleam cuvintele „secrete” şi „poveşti" în locul celor pe care tocmai le ştersesem.

- Noi promovăm secretele. încurajăm oamenii să păstreze secrete şi să ascundă lucruri şi uite ce se întâmplă. Totul putrezeşte din interior.

- Despre ce vorbeşti?

- Despre tata. Despre Irvin – pe care am decis în urmă cu douăzeci de minute să-l

concediez. Despre mine. Despre tine. Despre Simone.

Mama a încremenit din nou.

— Toţi avem secrete, am zis. Ce se întâmplă însă dacă nu le mai avem? Ce se întâmplă dacă ne spunem Poveştile?

Douăzeci de minute mai târziu eram înapoi în biroul meu. dând telefoane la resurse umane, la directorul juridic al revistei şi la avocatul familiei. Mama şi-a pus în funcţiune farmecul în faţa designerilor ei preferaţi şi a fotografilor. Apăruse o energie nouă, un entuziasm, dar nu puteam decât să privesc din afară.

A vibrat telefonul mobil şi în-am năpustit spre el, sperând că s-a întâmplat ceva şi că, printr-o minune, m-a iertat Allv.

•r

Harry Tocmai mi-a dat Del mesaj. A citit că i-ai *dat papucii tui Ally pentru că era gravidă cu alt bărbat.*

Eu: Spune-i lui Del să nu mal citească rahatul ăla

Harry. Aşadar, nu i-ai dat papucii? Pot să-i spun soţiei mele sâ nu mai jeleascâ în sticla de Merlot?

Eu: Ally şi cu mine am decis că relaţia noastră nu mai e o idee bună.

Harry. Gif cu turnat vin pe gât.

Harry Gif cu o faţă consternaţi

Harry Tu chiar îţi baţi joc de mine?

A sunat telefonul. Ştiam că fusesem prea optimist când am sperat că Harry va renunţa şi mă va lăsa în pace.

— Omule! Serios? **DtiţoMc* mlrnl de un fir de aţi.**

Parcă eram la marginea ringului unui meci de lupte.

- Unde eşti?
- Acasă. De ce?

) aurţ zgomotul? Ce e asta? Nişte *banshees"?*

" pisoiaşi printr-un tocător de lemne?

^nCV* Ah asta» a zis dispreţuitor. Sunt fetele. Sunt ori

" ori fericite. Nu pot spune după ce se aude. Ţipetele fUnî£>lde'SenlănătOare'

SU U capătul firului s-a auzit un nou urlet care-ţi îngheţa ^ngcle- Qh Sunt fericite, a zis el. Spune-mi totul,

omule. Nu face pe seiful cu mine.

- Seif?
- Asta e porecla pe care ţi-a dat-o Delaney, care nu greşeşte niciodată, mi-a explicat.

Am suspinat tare.

- Toţi bărbaţii au o poreclă, a continuat. A mea e Te-prefaci-că-asculţi. Şi nu-i nevoie să explic de ce ţie ţi se spune Seiful şi mie Te-prefaci-că-asculţi. Doar spune-mi ce ai ficut şi-ţi voi spune cum să rezolvi. Sau se implică Delaney dacă e o tărăşenie urâtă.

Oh, era o tărăşenie urâtă. Una ireparabilă.

- Cred că nici măcar Delaney' nu poate să rezolve asta, am recunoscut.

— Atât de rău e?

- Gândeşte-te la cel mai rău lucru pe care i l-ai făcut soţiei tale, l-am sfătuit.
- Bun. Am înţeles.
- Acum înmulţeşte cu zece.

Harry a lăsat să-i scape un fluierat uşor.

- Asta nu e bine. I-ai tăiat din greşeală o mână?

— Mai rău.

- Bine. Sunt alături de tine, frate. Toţi am făcut greşeli cu adevărat stupide. Bazează-te pe mine.

M-am gândit la toţi. La mama, la tata. La Ally şi la emeile pe care le-a victimizat şi folosit tatăl meu. La Elena ® Spirite feminine în folclorul irlandez, a cărui apariţie sau tânguire aver- '«azâ familia că unul dintre ei va muri în curând (n. tr.).

şi la Gola, la Harry şi la Delaney. La nemernicii de Christian şi Faith. ta cum nu am avut nici măcar o dată încredere în Harry, cel mai bun prieten al meu.

Aşa că i-am spus totul. De la oribilele preferinţe ale tatălui meu şi despărţirea de Elena, şi până la greşeala mea de neiertat.

— Măgar cretin, a zis sec când, în sfârşit, am încheiat.

— Ştiu, l-am aprobat. Sunt un monstru. Numai că unul de alt soi faţă de tata.

- Nu. idiotule. Ar fi trebuit să ai discuţia asta cu mine sau cu altcineva în urmă cu un an.

— Trebuie să recunoşti că a fost cel mai rău lucru pe care l-aş fi putut face.

- Nu cel mai rău. Ai fi putut s-o înşeli cu cineva, în propriul ei pat, şi atunci când te-ar fi părăsit, i-ai fi putut tăia unul sau două membre. Sau i-ai fi putut lovi accidental cu maşina bunica, în urmă cu opt ani, în aşa fel încât toată familia să-şi fi petrecut Ziua Recunoştinţei la secţia de uigenţe.

— Asta de la urmă sună mult prea concret ca să fie doar o lecţie morală fictivă.

— Mda, în urmă cu opt ani am lovit-o pe bunica lui Delaney cu maşina. Ca să fiu sincer, femeia mă ura şi jur că a sărit în faţa mea în ultima clipă. Că era dispusă să-şi fractureze un femur numai ca să demonstreze ceva. în fine, femeia a fost bine, iar eu şi Delaney ne-am revenit. Şi tu poţi să-ţi revii.

— Am abandonat-o, Harry. Nu numai că am urmat exemplul de rahat pe care l-a dat mama ei, dar am acuzat-o pe Ally că m-a folosit.

Harry a oftat.

— Ascultă, rolul unei relaţii nu e să-ţi ascunzi rănile sau defectele stupide. E să le arăţi cuiva şi să-l laşi să te iubească în continuare. Tu ai reuşit s-o

răneşti pentru că te-a lăsat să intri în sufletul ei.

- Asta ar trebui să fie o veste bună?

|)rfl|;n\h a ntAnM ile un În <!<•

- Aşa cred. dar acum văd în faţa ochilor imagini cu bunica Mabel zăcând pe asfalt. Va trebui să mobilizez artile- na gira ca să rezolvăm problema.

M-am ciupit de nas. în timp ce prietenul meu cel mai bun începuse să vorbească la telefon cu soţia sa.

- Idiot nenorocit.

Delaney nu mă mena ja deloc.

- Deja ştie că e aşa, Del, a intervenit Harry. Cum se poate rezolva?

- Să rezolve? Omul şi-a înfipt degetele în rana ei sângerândă şi a adâncit-o. A păcălit-o să ţină la el, să aibă încredere în el şi apoi a abandonat-o la fel ca mama ei.

La naiba.

— Vrei pe cineva în care să ai încredere când e vorba despre coşmarurile tale, nu doar de visuri. Ţi-a vorbit despre coşmarul ei, iar tu ai părăsit-o, a continuat Delaney.

— Iubito, concentrează-te. Cum îndreaptă acum lucrurile?

- .Ascultă, n-o cunosc pe Ally, dar dacă aş fi în locul ei, pentru mine nimic nu le-ar îndrepta.

— Deci ceea ce spui e mai rău decât cu bunica Mabel.

- Harry, iubitule, ai fi putut trece de şase ori peste bunica Mabel şi tot asta ar fi fost mai rău.

Pe telefonul de pe birou aveam mai multe apeluri nepreluate.

- Aţi fost de un real ajutor, prieteni. Trebuie să plec.

S-a auzit o bătaie în uşă şi a intrat Irvin.

- Ce pot face pentru tine, băiete?
- Irvin, eşti concediat.

70

DOMINIC

Cdt re: Ally
De la- Dominic
Subiect: îmi *pare* râu

Fapt divers: Nu mâ pricep deloc sâ-mi cer iertare.

Cuvintele .îmi *pare râu'* n-au însemnat nimic când eram copil Nu însemnau decât .îmi *pare râu câ* am fost *prins" sau* .o sâ fac asta din nou'

Am realizat cât e de jalnic e sâ ai patruzeci şi cinci de ani şi încâ sâ nu ştii sâ spui aceste trei cuvinte, dar îmi pare râu, Ally. îmi *pare* râu definitiv, dureros, de neiertat. Nu merit iertarea ta, dar asta nu mâ împiedicâ sâ sper la ea

Al tâu *pentru totdeauna, deşi* nu te merit,
Dominic

Către: Ally
De la: Dominic
Subiect: Ca sâ mâ cunoşti

Am aflat recent câ porecla mea este Seiful. Nu am prea uşor încredere în alfil Nu vorbesc *despre mine prea uşor. Iar mândria mea masculinâ e iremediabil afectata.* fiindcâ mâ aştept mereu sâ fiu folosit. Toate astea ar fi trebuit spuse în stadiul .hal sâ ne cunoaştem'. L-am sârit fiindcâ eram prea ocupat sâ te *dezbrac.*

Nu câ regret partea asta

Ţi-am făcut însă o nedreptate. Ally. ŢI am oferit lucruri, dar nu am împărtăşit nimic cu tine Te-am *forţat să-mi spui secretele tale, dar am refuzat să vorbesc despre ale mele N-a fost niciodată un schimb corect. Tu al oferit întotdeauna mai mult.*

Pentru asta şi pentru multe alte lucruri, imi pare rău.

Cu dragoste.

Dom

Către: Ally
De la: Dominic
Subiect: Ca să mă cunoşti
Nu suport mirosul de humus. Mă face să vomit.
Cu dragoste,
Dom

Către: Ally

De la *Dominic*

Subiect: Ca să mă cunoşti

Adăugiri la lista lucrurilor pe care le detest.

Detest să nu ştiu ce se întâmplă în viaţa ta. în ziua ta. în loc să aflu cum a mers cursul de dans sau ce ai mâncat la prânz sau chiar unde lucrezi acum, cunoştinţele mele despre tine sunt limitate la faptul că am pierdut dreptul de afla lucruri despre tine.

Detest faptul că se apropie ziua ta de naştere şi nu am niciun drept să iau *parte la ea*

Detest că nu eşti aici ca să mă întrebi cât de mult am citit din Mândrie şi prejudecată. Apropo, am terminat-o şi am văzut şi una *dintre ecranizări.*

Detest că nu te pot întreba care este scena ta favorită ^în film cu domnul Darcy.

Detest că am distrus *relaţia noastră exact când inc? puseşi* să mă *repari. Fac ceva bun aici. Cu adevărat bun.* Ca şj niama. *Nu s-ar fi întâmplat niciodată asta dacă nu ai fost tu. Detest că nu-ţi pot spune despre ce e vorba.*

Detest că am lăsat răul din trecut să distrugă binele din prezent.

Detest să găsesc urme *ale tale prin casă. Ele îmi amintesc nu numai* că nu vei mai *intra pe uşa aceea,* ci şi că eu sunt motivul *pentru care nu mai vii.*

Detest cei *cincizeci de dolari pe care mi-i trimiţi săptămânal.* Şi ştiu că de asta îi *trimiţi. Nu-ţi vreau banii. Te vreau numai pe tine şi detest faptul* că nu *mi-am dat* seama ce *simţi tu pentru mine.*

Cu dragoste,

Dom

Către: Ally

De la: Dominic

Subiect: Ca să mă cunoşti

Nu pot respira fără tine. Nimic nu mai are sens. Sunt un nenorocit fără tine. întreab-o pe Gola. Ea e trup şi suflet în tabăra VŢinCuAlly. La fel ca toată lumea din clădirea asta.

Buddy s-a *simţit în sfârşit destul de rău încât* să mănânce *la prânz cu mine. Mi-a spus că tu i-ai prezentat-o lui Christian pe soţia lui şi acum este consultantă pentru unele dintre creaţiile lui. Asta eşti tu. creezi legături între oameni*

Uneori am senzaţia că-mi ţin respiraţia aşteptând ca cineva să-ţi rostească numele în preajma mea. Nu vreau niciodată o viaţă în care să nu aud numele tău

Cu dragoste.

Dom

Către: Ally

De la Dominic

Subiect: Ca să mă cunoşti

Am *făcut ce făceai* tu cu Brownie. Şi lui îi e *dor de tine aproape la fel de mult ca mie.* L-am îmbrâcat cu unul *dintre tricourile pe care le-ai lăsat aici. Foto ataşata. Am bâut câteva pahare cu Elton – care mi-a confirmat diagnosticul de dobitoc* – pe veranda, seara trecută. Poate că am băut cam mult şi am încercat să-fi *port rochia Halston la culcare. Mi-a rămas înţepenită peste cap şi umeri,* şi *pentru câteva secunde am crezut că o să mă sufoc* şi o să mor.

Apropo, îţi datorez o rochie nouă pe lângă toate celelalte lucruri pe care ţi le datorez.

Ştiu ce ai adus în viaţa mea. Ştiu că nimic din ceea ce ţi-am *dat nici măcar nu se compară. Dar voi rezolva asta.*

între timp, şi eu, şi Brownie încă sperăm să te întorci în viaţa noastră. El nu ştie că nu te merit. Te rog să nu-i spui.

Cu dragoste,

Dom

Către: Ally

De la: Dominic

Subiect: Ca să mă cunoşti

Prima dată când te-am văzut – înainte să *zbieri* la mine şi să scrii *FU cu pepperoni – m-am îndrăgostit de părul tău. în mintea mea îţi spuneam Bucle Sexy pentru că îmi* doream să-mi strecor *degetele în părul tău în timp ce te* sărut.

Cu dragoste,

Dom

Către: Ally *De la:* Dominic

Subiect: Ca sâ mă cunoşti

Când eram student în anul întâi, colegul m cameră m-a minfit câ nu are unde sâ se ducâ în vacam de Crăciun, aşa câ l-am Invitat acasâ la mine ca sâ *poată* Ue ticipa la petrecerea de Anul Nou organizată de pdrlntn PQr' Imaginează-ţi modele, şampanie, caviar, artificii A *strw* 1 *douăzeci* dintre idioţil lui de prieteni la petrecere şi *arrH* nevoit sâ-i rup nasul prietenului Iul când a încercat sâimn° St dice un model de şaptesprezece ani sâ iasâ din camera luT

Elena s-a întâlnit cu mine crezând câ aş putea sa i fac numele cunoscut, şi când n a mai funcţionat chestia cu anunţatul paparazzilor de câte ori ieşeam, a inceout sa culce cu tatăl meu. p se

Mama a ştiut câ eram legat de mâini şl de picioare cu ideea de onoare a familiei şi s-a folosit de asta ca sâ mâ facă sâ renunţ la cariera care mi se potrivea, doar ca să curăţ mizeria făcutâ de tata

Tu nu m-ai folosit nici măcar o dată. Nu mi-ai cerut niciodată nimic. Eu, în schimb, te-am încărcat cu demonii mei pentru că am crezut că habar n-am cum arată o relaţie sănătoasă. Harry şi Deianey mi-au deschis însă ochii.

Cu dragoste.

Dom

Către: Al ly

De la Dominic

Subiect: Ca să mă cunoşti

Azi-noapte am zăcut în pat gândindu-mâ la toate lucrurile legate de tine pe care le-am pierdut, latâ top *zece dintr-o infinitate.*

10. Felul în care te separi de lume atunci când dormi. Ar putea defila o *fanfară pe lângă tine, iar tu n-ai auzi nici măcar* trombonul.

9. Felul în care cânţi la pian (râu, dar cu entuziasm molipsitor).

9. *Oribil tău* gust la îngheţatâ.

8. Optimismul tâu. *Nu am fost niciodată în preajma cuiva care crede întotdeauna* că lucrurile vor merge bine. Sper *că* nu am distrus asta, *pentru* că Inima ta *plină de spe-* ranţâ este cel mai frumos lucru pe care l-am cunoscut.

6. Felul în care scrii chestii cu pepperoni.

5. Sânii tâi. Hal sâ fim sinceri. N-ai *fi crezut lista asta dacă* nu *ajungeau* în top 5.

4. Felul în care dansezi. Felul în *care-i înveţi pe* alţii sâ *danseze. Felul* în care te mişti mereu pe ritm.

3. Felul în care-mi rosteşti *numele, indiferent de dispoziţia ta.* Adormită. *Înfometată. Supărată. Dornică. îmi lipseşte atât de mult* uneori, încât încâ am *impresia* că încâ te aud strigându-mi numele.

2. Cum nu numai că m-ai păcălit sâ *adopt un câine, dar m-ai învăţat cum sâ-i ofer un cămin.*

1 Inima ta.

Cu dragoste,

Dominic

Câtre:Ally

De la: Dominic

Subiect: Ca să mă cunoşti

Când eram în ultimul an *de liceu, am avut o* iubitâ care a fost cu mine numai ca s-o cunoască *pe* mama, în speranţa că va *fi descoperitâ ca model. Mama n-a* descoperit-o, dar tata da

Am intrat peste *ei în garaj cu o zi* înainte sâ împlinesc optsprezece ani. Tata îi .arăta maşina pe care ml-o cumpâ- rnserâ*. O înghesulse într-un colţ, cu mâna sub bluza ei.

Atunci am *crezut* că ea e la fel de vinovatâ ca şi el. Am înrâutâţlt *lucrurile condamnând-o pe* ea Acum ştiu cum [a] fost. Am vrut sâ Iau legâtura ea anul trecut.

Dupâ ce tatâl [meu] a fost *îndepărtat cu* forţa Dupâ ce am citit declaraţiile

[sAV] *plătit pentru infracţiunile Iul din fon* ‘ v < hi\rsc *pentru mine şl de care nu m-am*

fa < ele *din urmă* câ el şi *cu mine am distrus ,v* sxvWitTOce ani. *Nu am luat legătura cu ea Nu* ’v’~ hli u ascult *povestea, pentru că încă păstram*

Xh P u pnma *dată când am intrat peste tata când era «x* , \w. decât *mama. Prima dată aveam treisprezece a*>.:* oi soţia unui *canapeaua nou-nouţă pe care* ' <0*7,7 xxise *mama de la Milano.*

Mt-a explicat câ dacă-i spun mamei voi distruge familii câ dacă *păstrez secretul vom rămâne cu toţii împreună* Hsa promis câ o sâ se *schimbe şi n-o sâ mai facă niciodată c* asemenea *greşeală Atunci am crezut că se referea la faptul că nu va mai înşela din nou. N-am înţeles atunci, dar de fapt spunea că nu va mai greşi lăsându-se prins din nou.*

Dacă m-aş fi dus la mama când s-a întâmplat prima dată, tata nu ar mai fi fost la Labei ca să *hărţuiască şi să agreseze acele femei Dacă i-aş fi dezvăluit secretul, nimic dm toate astea nu s-ar fi întâmplat. Ally, nu am spus nimănui niciodată asta Eşti prima care află Imi doresc să fi fost un secret mai vesel, mai plăcut. Dar o femeie înţeleaptă şi furioasă mi-a spus că degeaba împărtăşeşti lucrurile bune dacă nu eşti dispus să le împărtăşeşti pe cele rele.*

Aşa că iată-l pe cel rău: eu sunt motivul pentru care tata a fost în poziţia de a vâna şi viola femei. Nu mă pot ierta pentru asta

Cu dragoste,

Dom

71

ALLY

Pe când martie făcea loc lunii aprilie, iar iama se transforma în primăvară, e-mailurile lui Dominic veneau regulat. în fiecare noapte primeam câte unul, în ciuda faptului că nu am răspuns nici măcar o dată. în fiecare noapte le reciteam pe toate de pe canapeaua pe care o adusesem înapoi din depozit în casa tatei.

Poate voiam să mă pedepsesc, cine ştie? Poate eram masochistă. O fraieră cu inima frântă.

Inima mea sfărâmată deplângea soarta băiatului care fusese împovărat cu sarcina de a ţine familia laolaltă. Bărbatul în care se transformase acel băiat îmi sfărâmase însă mie inima. Şi dacă Dominic nu ştia mare lucru despre cum să-ţi încredinţezi altora secretele, eu nu ştiam prea multe despre iertare.

Cu siguranţă că n-o iertasem pe mama pentru că ne abandonase, ca să nu mai spun că-i luase tatălui meu siguranţa financiară. Nu l-am iertat pe antreprenor că mi-a furat banii. Nu am iertat-o pe Deena Recepţionera că s-a simţit bine ameninţându-mă cu evacuarea tatălui meu.

Nu ştiam cum să iert. Ştiam cum să merg mai departe şi asta făceam.

Singura modalitate prin care comunicam cu Dominic era cecul săptămânal de cincizeci de dolari din ceea ce puteam economisi ca să-i înapoiez datoria. Nemernicul nu i-a încasat niciodată.

Totul era de rahat. Absolut totul.

?*n Puncte de vedere eram ca la început. înapoi la Î.D. înainte de Dominic. Revenisem la ospătărie,

la colaborările din baruri şi la efortul de a o evita pe Deena Recepţionera. Singura diferenţă era că acum ştiam cum era când îmi zâmbea Dominic. Când mă regula. Când mă îmbrăţişa.

Era o ironie colosală a sorţii.

Mi-a apărut în raza vizuală camera asistenţilor şi am făcut tot posibilul să mă scutur de negativism. Tata nu merita o vizită de la Gail Morocănoasa, distribuitoarea de deprimare şi teamă din azil.

Uşa laterală era deschisă – mulţumesc zeilor care te ajută să eviţi responsabilii cu încasarea taxelor şi asistenţilor sociali care se strecoară afară pentru pauza de ţigară aşa că am intrat şi m-am îndreptat spre aripa rezidenţilor cu probleme de memorie.

Braden era la telefon şi mi-a deschis.

I-am fâcut cu mâna şi am dat să intru pe hol, dar m-a oprit ridicând un deget în aer.

— Da, tocmai a intrat.

Fir-ar să fie. Oare Deena Receptionéra a observat intrarea mea pe furiş în clădire? Am făcut o mişcare disperată cu mâna ca şi cum îmi luam gâtul.

Râjnetul cu toţi dinţii al lui Braden m-a bulversat.

— Da. Nu e nicio problemă, a mai zis înainte să încheie convorbirea.

— Ce e? l-am întrebat, pregătindu-mă pentru altă posibilă belea.

— Relaxează-te. E de bine. Chiar de bine.

Da, sigur. Cum să nu.

— Oh, Doamne. Uite cât e ceasul. Trebuie să plec, am zis, mimând că verific un ceas imaginar de pe încheietură. Când m-am întors spre uşă simţeam furnicături pe ceafă.

Un mic grup de oameni în uniforme treceau prin uşă şi-mi blocau ieşirea. Ştiam deja că fereastra tatei nu se deschidea suficient cât să treacă un trup – măsuri de siguranţă

«ţâ - şi se deschidea spre curte, iar aceştia nu erau pantofii mei de escaladă.

0 asistentă în uniformă roz mi-a dat un balon de felicitare. O alta cu o coadă împletită şi ochelari de bibliotecară mi-a înmânat un buchet vesel de garoafe. Cu toţii zâmbeau.

Era evident că mă confundaseră cu altcineva.

- Ally Morales, a zis Sandy, asistenta-şefă, păşind în faţa micuţei gloate zâmbitoare.

Bun. Ăsta era sigur numele meu.

- în numele tuturor celor de Azilul de Bătrâni Good- win Childers...

- Cu excepţia Deenei, a tuşit cineva în spate.

- ...vrem să te felicităm pentru că eşti prima destinatară a bursei Lady George Memory Care.

Mi-a înmânat o scrisoare şi, peste zumzetul vesel de acolo, am reuşit să pricep ideea.

Felicitări... prima destinatară a bursei Lady George Memory Care... încântaţi să vă informăm ca toate cheltuielile pe termen lung ale tatălui dumneavoastră... sunt acoperite în totalitate pentru următoarele douăsprezece luni...

O bucată de hârtie a plutit pe pământ şi m-am aplecat s-o ridic. Era o chitanţă pentru douăsprezece luni de îngrijire.

Nu puteam respira, aşa că am rămas unde eram, cu capul pe genunchi, şi am tras aer în piept.

— Cum s-a întâmplat asta? am şuierat.

— Ne-a contactat fundaţia. Am înscris numele tău pentru aprobarea procesului şi ai câştigat, Ally!

îngrijirea tatălui meu era garantată timp de douăsprezece luni. Asta însemna... *totul.*

După ce mi-am recăpătat un pic din demnitate,

după am îmbrăţişat, smiorcăindu-mă, tot personalul de acolo,

.’im petrecut o oră veselă cu tata. Nu m-a recunoscut H intr-o dispoziţie bună şi spunea poveşti despre fiica sa^n

Când a început să mă întrebe la ce oră vine elevi] 1 f • la pian, am decis că era timpul să mă îndrept spre casă e '>- mă pregătesc pentru tură.
a 88

Paşii mei erau mai uşori decât cu o oră în urmă 0^ cât de uşurată mă simţeam insă că primisem un răsp$_{tJns}$ neaşteptat la rugăciunile mele. încă mă durea inima.

îmi lipsea Dominic şi nu sufeream asta. îmi amintea ce mult mi-a lipsit mama în primul an după ce a plecat. Când încă mai aveam speranţă. N-a încetat niciodată cu adevărat să-mi lipsească ideea de a avea o mamă. De câte ori apărea durerea, venea împreună cu o mai mare şi mai răutăcioasă autoînvinovăţire:

Cum puteam să duc dorul cuiva care mă rănise fără milă?

Eram prea ocupată să mă simt ca un rahat şi era cât pe ce să trec de casa frumoasă de pe colţ fără sa visez ca de obicei cu ochii deschişi.

Azi nu simţeam că visez cu ochii deschişi. Nu ştiu dacă am crezut vreodată în fericirea până la adânci bătrâneţi dintre acei pereţi.

Dar tocmai atunci a apărut un cuplu de bătrâni la fereastra din faţă. Se strângeau cu foc intr-o îmbrăţişare care nu părea deloc una inocentă între bunici.

Bine. Aşadar fericirea până la adânci bătrâneţi există. Doar că nu pentru mine. Glumeţul care spusese că e mai bine să fii iubit şi să pierzi decât să nu fii niciodată iubit era. din punctul meu de vedere, un adevărat ticălos.

Am întors spatele fericitei scene şi am pornit spre stradă, când mi-a vibrat telefonul în buzunar.

Abia am descifrat numele agentului meu imobiliar pe ecranul slab luminat.

- Bună, Billy, am zis.

— Avem toată suma în numerar pe masă, Ally» a zis Billy cu grabă plină de entuziasm.

M-ani oprit din drum şi ani dat din cap ca să-ini amuţesc ţiuitul din urechi. Nu se poate, doar visam ziua asta. în orice clipă urma să mă trezesc în patul meu stupid şi să fiu devastată când reveneam la realitate.

— Scuză-mă. Poţi să repeţi?

- Ofertă cu toată suma în numerar, a zis el. Vor să încheie actele până la sfârşitul săptămânii. Ştiu că e o notificare din scurt, dar...

— Accept-o. Oh, Doamne! Accept-o! am zis, dansând în cerc pe trotuar.

Apoi am încremenit şi un gând îngrozitor s-a strecurat în mintea mea.

— Stai o clipă. Spune-mi că nu e Dominic Russo cumpărătorul.

— Cine? Nu. Nici măcar nu e o persoană fizică. E un fond de investiţii. Agentul cumpărătorului spune că acesta s-a îndrăgostit de casă.

— Adevărat? am şoptit.

— De fapt în e-mail scrie că s-a îndrăgostit în casă, dar cred că a fost o greşeală de tastare. Va trebui să începi imediat să-ţi strângi lucrurile.

Nu era mare lucru de împachetat. O canapea şi o geantă de sport cu haine pentru dans şi uniforme de chel- neriţă. Acestea erau posesiunile mele pământeşti. Era însă mai bine s-o iau de la început fără multe bagaje.

72

ALLY

Lucrurile continuau să se întâmple. Lucruri bune, arţ'. poliţia din Foxwood m-a contactat ca să-mî [S], [hc]^osul de antreprenor fusese arestat pentru fra_ u a şi

rt şi alte acuzaţii vizând diverse găinării. Se pare că nu fusesem singurul client pe care-l înşelase.

Detectivul nu era singur că-mi voi recupera banii, dar recuperase ceasul de buzunar furat al tatălui meu.

Joi, am primit un e-mail de la o firmă de design din Manhattan. Văzuseră ce am făcut la *Labei* şi cumva au ajuns la Dalessandra, care m-a ridicat în slăvi. Voiau să ştie dacă eram interesată de un loc de muncă.

Vineri a fost o zi dulce-amăruie. S-a încheiat fără probleme vânzarea casei tatălui meu. Cumpărătorii semnaseră împuternicire pentru agentul lor, aşa că nu i-am întâlnit. Am predat cheile în schimbul unui cec care-l va ţine pe tata la Goodwin Childers în următorii câţiva ani, dar îmi va reface şi o parte din economii, aşa că-i voi retuma datoria lui Dominic.

M-am oprit la bancă şi am depus cecul înainte să se poată răzgândi cumpărătorii. Am scris apoi un cec pentni fiecare bănuţ pe care i-l datoram lui Dominic Russo, l-am expediat prin poştă şi m-am răsfăţat cu un Uber până la doamna Grosu. Locuiam de câteva zile în camera ei de oaspeţi, până când urma să-mi dau seama care trebuia să fie următoarea mea mişcare.

Speram şi să-i zăresc pe noii cumpărători de vizavi.

Când am ajuns la jumătatea drumului spre doamna Grosu, intr-un Prius impecabil, telefonul meu a sunat, apoi a vibrat de două ori. Era un număr de la biroul *Labei.* Am ezitat, buna trecută am ignorat toate apelurile, de teamă că ar putea fi Dominic. Dar şi de teamă că nu ar fi el.

Obosisem să mă tem. Obosisem să-mi fie dor de el.

-Alo?

— Ally, sunt Jasmine de la resurse umane, m-a anunţat scurt interlocutoarea.

Morocănoasa Jasmine, fotografa nepricepută.

- Bună, am zis.

- Te-am sunat ca să-ţi trimit cecul cu ultimul salariu. Eram prea tristă şi prea deprimată ca să mă bucur de

banii de care uitasem.

— Ah, desigur, i-am spus, şi i-am dat adresa doamnei Grosu.

- Minunat. Apropo, am câteva informaţii pe care le-ai putea considera interesante.

Mă îndoiam foarte mult.

— De fapt, Jasmine, nu cred că...

— Am primit un telefon de la Mickey, asistentul acela drăguţ de la contabilitate cu care ies uneori.

— Hm.

Morocănoasa Jasmine îmi distrusese oficial creierul.

- Vorbea despre auditul cheltuielilor şi alte chestii plictisitoare pe care în mod normal nu le aud, fiindcă eram prea ocupată să-i admir bicepşii. în fine. A menţionat că era o ciudăţenie acolo, deoarece directorul de creaţie a tot cumpărat mâncare pentru departamentul administrativ.

- Directorul de creaţie? am întrebat încet.

- în ianuarie, Dominic a început să cumpere mâncare aproape în fiecare zi pentru angajaţii de acolo.

- Stai puţin. Nu era ceva obişnuit? Adică nu se făcea ,a fel şi înainte...

Aramfe *de ce? înainte de mine? înainte de mine, care veneam la cantină cu salate expirate şi resturi de mâncare de acasă?*

— Nu. Au început după ce te-ai angajat tu.

Am simţit nevoia să mă aşez.

Bun, deci Dom a plătit pentru nişte mâncare. Mare lucru. Asta nu compensa pentru faptul că n-a avut încredere în mine.

— Apoi au mai fost un telefon şi un laptop, a continuat Jasmine.

Rahat.

— Ce-i cu ele?

— Ai observat vreodată că niciunul dintre noii angajaţi nu a primit gratis tehnologie?

Da.

— Nu chiar.

Am început să simt furnicături pe ceafa.

— Achiziţiile nu erau înregistrate, aşa că am verificat cu Gola, care se ocupă de unele facturi personale ale lui Dominic. Le-a cumpărat cu banii lui şi i-a pus pe cei de la IT să le configureze pentru tine.

M-am gândit la Buddy şi la soţia lui. Cum ei nu ştiau nici acum că Dominic Russo era Moş Crăciunul secret al asigurării lor medicale.

— Nu înţeleg, am început.

— Uite, poate că e vorba doar de o inimă romantică. Mă îndoiam foarte tare.

— Tipul a greşit. Grav. Cifrele nu mint însă. E evident că ţine la tine. în fine, vin cu siguranţă săptămâna asta la dans. Ne vedem acolo!

— Da, ne vedem, am zis fără vlagă.

Mi-a trecut ceva prin minte şi n-am reuşit să nu mă gândesc la asta. în aproape toate lucrurile bune care mi s-au întâmplat începând din ianuarie fusese mâna lui Dominic Russo. Mâncarea. Telefonul şi laptopul de care aveam

disperată nevoie. Locul de muncă. Renovarea. Dulapul plin cu haine de firmă. Şi bineînţeles, pianul.

Era un comportament care se repeta. Dominic descoperea mereu câte o nevoie a cuiva şi o împlinea fără să spună că el a făcut asta.

Nu eram o persoană norocoasă. Nu câştigasem la loto. Mi se părea mai amuzant să dau foc banilor decât să-i bag intr-o maşinărie unde ştiam că n-am niciodată noroc. Şi, cu siguranţă, nu câştigam burse despre care habar nu aveam

Am căutat agitată în rucsac. în cele din urmă, am găsit-o jos de tot, sub o banană şi ultimul număr din *Labei.*

Scrisoarea de la fundaţie.

Bursa Lady George Administration Memory Care.

Doamna. Ca în denumirea clubului lui Faith – Ladies and Gentlemen, locul unde mă atinsese prima dată.

— Nu, asta nu, am şoptit

George. Pizzeria lui George, unde ne-am întâlnit prima dată. Mi s-a strâns stomacul.

Administraţia. Departamentul administrativ. Unde m-am îndrăgostit de el.

Nu. Nu. Nu. Mintea mea nu voia să creadă, dar inima, trădătoare prostuţă şi iertătoare, bătea cu o speranţă idioată.

Am format numărul de telefon de la azil.

- Biroul lui Sandy, vă rog.

Am aşteptat agitată.

— Sandy, a răspuns ea veselă.

— Oh, slavă Domnului! Sunt Ally Morales. Am o întrebare foarte importantă.

— Da, *bineînţeles,* domnişoară Morales. Mă bucur să te ajut.

— Deena e acolo, am bănuit.

— Desigur. Se confirmă.

— Voi fi concisă. Dominic Russo a avut ceva de-a f cu bursa acordată tatălui meu? a<*

- Uhh..., a reacţionat ea, luată prin surprindere \ cred că am informaţia în acest moment, a zis pe un ton m_ub mai ridicat decât de obicei.

Sandy, acum mă minţi pe mine sau pe Deena?

— Uneori ambele opţiuni sunt viabile, a zis.

— Dominic Russo l-a vizitat pe tata?

- Ei bine, mă tem ca nu-ţi pot da un răspuns, ţinând cont de legislaţia privind protecţia datelor personale.

— Oh, Doamne! mi-am dat ochii peste cap. Sună-mă când işi ia Deena pauză ca să se alimenteze cu sânge de copil.

Mi-am pus capul între genunchi şi am încercat să nu vomit pe acolo.

— Sunteţi bine acolo, în spate? m-a întrebat agitat şoferul.

— Sunt bine, am minţit. Foarte bine.

M-am sprijinit de banchetă şi am scos din geantă actele de vânzare a casei.

Fondul de investiţii Alominic.

Am scos un sunet nedesluşit, pe jumătate geamăt, pe jumătate vaiet.

s pe dreapta la marginea drumului, te rog să nu vomiţi în

Şoferul a tra

— Cucoană,

73

ALLY

- Hei, Als! Masa 3 tocmai s-a ocupat. Poţi lua comanda, m-a anunţat Jorge peste zgomotul făcut de ventilatorul obosit când am intrat pe uşa din spate pentru tura de sâmbătă seara.

După părerea mea, Pizza la Cuptor de Lemne a lui Jorge era un local mult mai spălat de cât al lui George. Jorge era genul de om vesel căruia chiar îi plăceau şi oamenii, şi pizza. Bacşişurile erau decente. Pizza era mult mai bună şi aveam o masă gratuită şi pauze de mers la baie ori de câte ori aveam nevoie.

în plus, pizzeria se afla într-o zonă în care ajungeam uşor pe jos de la azilul unde se afla tata.

— Desigur, am zis, afişând un zâmbet.

încă eram zguduită după revelaţiile avute ieri.

în camera de oaspeţi în roz şi galben a doamnei Grosu, socotisem şi adăugasem costul celor douăsprezece luni de îngrijire pe termen lung.

Dacă aveam de gând să-i retumez toţi banii lui Dominic Russo, deja trebuia să încep să-mi vând organele interne.

încă nu ştiam ce voi face. Trebuia să stau de vorbă cu el, dar nu ştiam dacă aş putea să suport să-l văd. E-mailul de aseară fusese scurt şi, vai, atât de dulce.

Către: Ally
De la: Dominic

Subiect: Ca sâ mâ cunoşti

Nu te voi uita niciodată, *Ally. Şi nici nu încerc* inima mea a fost a ta *de la pepperoni* încoace.

Cu dragoste,
Domintc

Cu mintea la pepperoni, am pontat fişa şi am trecut

Pnn uşile batante în sala de mese. Era o după-amiază aglomerată de sâmbătă. Jumătate dintre separeuri erau deja ocupate. Cealaltă ospătăriţă mi-a făcut cu mâna în timp ce înregistra o comandă.

Eu nu i-am răspuns la salut, pentru că nu mă puteam abţine să mă holbez la masa 3.

Ochii albaştri m-au atras ca un magnet şi am traversat localul până la el.

Dominic Russo – arătând mai relaxat ca oricând, cu blugi, hanorac şi o şapcă de baseball – se uita la mine.

Atât de trist, atât de plin de speranţă.

Picioarele mi s-au oprit în faţa lui, iar inima a făcut tot ce a putut să-mi ajungă în gât.

îmi fusese *dor de el.* Trupul meu tânjea după el. Sunetul vocii, sprâncenele stufoase, mirosul după duş, căldura trupului ce m-a topit întotdeauna.

— Ally, a zis răguşit, apoi şi-a dres glasul.

— Bună Dom, am zis slab.

Voiam să cedez şi să plâng. Voiam să mă caţăr în poala lui, să-l las să mă îmbrăţişeze şi să mă convingă că de-acum înainte totul va fi bine. Voiam ca el să facă să fie bine. Cumva.

M-a cercetat cu privirea din cap până în picioare ca şi cum nu-i venea să creadă cu adevărat că sunt acolo.

Amintindu-mi unde mă aflu, mi-am scos carnetul din şorţ şi mi-am înghiţit nodul din gât.

- Ştii ce doreşti?

S-a uitat la meniul nedeschis, apoi din nou la mine.

— Cred că am să aleg pizza cu pepperoni.

Au! Lovitură directă în bătrâna mea inimă.

Am pus înapoi carnetul.

__ Desigur. Mai doreşti şi altceva?

Şi-a pus mâna pe marginea mesei acoperite cu folie de protecţie verde. Degetul lui mic era la doi centimetri de lixiil unde atârna mâna mea. Uneori, un centimetru poate însemna de-a dreptul un kilometru. Nu ştiam cum să-l parcurg şi nu ştiam cum să-i cer ceea ce aveam nevoie, pentru că nu ştiam ce am nevoie.

— Sunt o mulţime de lucruri pe care le vreau, a zis cu blândeţe.

Privirea lui plină de speranţă s-a lipit de a mea. Degetul mic s-a încordat şi, preţ de o secundă minunată, perfectă, l-a atins pe al meu. Trupul mi s-a aprins ca un brad de Crăciun.

îl iubeam. Al naibii de mult. Iar el mă rănise al naibii de rău şi nu ştiam ce vreau de la el.

Am făcut din precauţie un pas în spate.

— Mă bucur mult să te văd, le-am spus tenişilor mei. Transmit comanda.

Se uita la mine cu atâta *emoţie,* că mă lua ameţeala. Degetul lui mare a bătut o dată în linişte pe suprafaţa mesei, iar familiaritatea gestului m-a lăsat fără aer. Inima mi s-a strâns ca în zilele în care mă recunoştea tata.

Poate că era chiar atât de simplu. Iubeşti pe cineva, îl ierţi. Poate ca tot ce conta e să ai curajul să te întâlneşti cu celălalt şi să fii suficient de puternic încât să accepţi să fii rănit.

A dat din cap şi a privit în jos la masă.

— Mulţumesc, a zis încet.

Am zburat până în bucătărie.

— Jorge, am nevoie de o pizza cu pepperoni şi vreau s-o decorez eu, l-am anunţat.

Şeful meu a ridicat din umeri şi mi-a arătat o pizza în pregătire.

— Simte-te bine, Als.

Au fost cele mai lungi trei minute din viaţa mea, aşteptând ca plzza din cuptor să-şi foloseascft magia-

Aproape că mi-am ars mâinile când am scos o din cuptor şi am pus-o pe o tavă. 4 .

- Calmează-te,câterăneşti,m-aadmom»sa -

— Am fost deja rănită, dar e în regu

Jorge a zis în barbă ceva de genul -femei nebune*, dar eram prea grăbită să ajung în sala de *mese.*)a

încă o dată m-am oprit din dru masa 3 nu mai era nimeni.

M-am uitat repede P[n]"[lu]i era un plic ştia deja că Dominic Russo P[1]^. [cn]^[tă] [nou]-nouţă de din hârtie groasă maronie sub o cn^ [am] douăzeci de dolari. Am trântit pizza p
plicul.

Un cec semnat de o anume Claudia Morales mi-a căzut fluturând în poală. Mama îi scrisese tatei un cec pentru suma exactă pe care i-o şterpelise din economii. Era şi un al doilea cec pentru mine, cu o sumă care m-a făcut să mă uit de două ori. La specificaţii era trecut „pentru cheltu
ielile intervenite".

— Of, Dumnezeule! am icnit.

— Draga mea, eşti bine? a întrebat o femeie din restaurant Pari şocată.

Am clătinat în tăcere din cap.

— Nu eşti bine sau nu eşti şocată? a insistat ea.

Mai mulţi clienţi s-au întors să se uite la mine.

— Nu sunt bine. Nu e şoc. E dragoste.

A dat din cap viguros.

— Eşti îndrăgostită de bărbatul acela drăguţ

care stătea acolo, frumos şi foarte trist?

-Da.

Alături, în grămada de hârtii, era actul pentru casa tatei. Ataşat, un bilet scris de mână.

Ally.

Sunt ale tale. Nimeni nu-ţl va putea lua vreodată amintirile.

Cu dragoste. Dom.

— Naiba să te ia, Dom, am şoptit suspinând.

Urma un raport care părea să fie făcut de un soi de detectiv particular.

Subiect: Deena Smith, Azilul de Bătrâni Goodwin Childers.

Am dat paginile, răsfoindu-le în grabă. Părea investigarea unor tactici ilegale şi neortodoxe de colectare a taxelor. Era ataşată o plângere oficială adresată statului, în care Deena Recepţionera era acuzată de hărţuire şi tactici de intimidare prin care forţa familiile să plătească datorii pentru cei dragi aflaţi acolo, chiar şi în situaţii în care nu exista nicio urgenţă sau restanţă.

Dedesubt, o tăietură din ziar. Un paragraf scurt din registrul poliţiei care menţiona investigarea unei angajate a unui azil de bătrâni pentru intimidarea familiilor paci- enţilor cu scopul de a câştiga bonusuri consistente pentru încasarea la timp a taxelor. Angajata fusese suspendată fără plată.

Ei bine, aşa se explicau bijuteriile ei fastuoase.

— Astea nu par să fie bijuterii sau flori, a zis tare o femeie, întinzându-şi gâtul să vadă la ce mă uit.

Ultimul lucru din plic era un exemplar anticipat din numărul pe mai al revistei *Labei.*

Dalessandra, părând puternică şi feroce, stătea alături de alte patru femei pe coperta cu titlul:

„Gata cu secretele: Supravieţuitoarele îşi împărtăşesc poveştile".

— Oh! Dumnezeule!

— Ei bine, ce e?

— 0 rcvistfi, am zis.

- Hm. Tipul crede că vrei să citeşti ceva uşor? Eşti sigură că nu e şi un inel cu diamant acolo?

Am răsfoit revista până la articolul de fon • dra şi cele patru femei scriseseră eseuri. E[ra] o per re ţi tăia respiraţia, pe cele două pagini din centru, c dra ,i prietena ei Simone... îmbrăfade. ,[ndrăgostM]

M-am săturat să păstrez secrete, de Simone. Avem o relaţie de mulţi ani.

— Sfinte Sisoe! am icnit.

Am trecut la final. ,

Nota editorului: Paul Russo a fost concediat de la Labei, *în momentul de faţă este angajat la altă revistă Anterior,* Labei *a făcut greşeala de a alege sa nu [i]mP*[în] clauza de neconcurenţă şi le-a cerut victime or ărţuie de Russo să semneze un contract de confi enţia ia ein schimbul unor sume de bani. De atunci, ne-ams im t poziţia în privinţa ambelor chestiuni. Victime e nu vor mai fi niciodată constrânse la tăcere în compania noastră. Legat de acest subiect, directorul editorial Irvin Harvey a fost concediat pentru încălcarea regulilor noastre privind hărţuirea. Dominic Russo va prelua funcţia de director editorial, în timp ce Shayla Bruno va trece pe postul de director de creaţie.*

Voiam să citesc fiecare cuvânt, dar mai întâi voiam să-i dau pizza lui Dominic.

— Am nevoie de o cutie, am anunţat spre sala de mese.

- Da, de una pentru inel, a zis hârâit doamna de la masa opt.

— O cutie pentru pizza. A văzut cineva încotro a luat-o?

Toate femeile din restaurant au arătat spre dreapta.

Cei de la masa 2 au răsturnat sticlele pe masa goală şi mi-au dat cutia lor.

Drag-ste afară x de un fir de

— Mulţumesc! am zis, vârându-mi opera de artă în cutie.

— Du-te şi prinde-l înainte s-o facă altcineva, a zis femeia.

Am lovit uşa în fugă, ţinând strâns cutia de pizza.

- Dominic Russo! am strigat din fundul plămânilor.

Nu-i am văzut însă nicăieri silueta familiară.

Plecase cu câteva minute în urmă. Era posibil să fi dispărut deja. Din nou afară din viaţa mea.

Am continuat să fug şi să-l caut.

— Nu ştiam că Jorge mai nou livrează pentru acasă, a zis un tip în salopetă în timp ce am sprintat pe lângă el.

— Nu livrează, am strigat peste umăr.

Am pornit peste drum spre următoarea stradă, cu inima bătându-mi nebuneşte. Unde era? Nu putea să fi dispărut. Nu acum. Am văzut un grup de oameni, semnul staţiei de autobuz şi m-am împleticit.

Ar putea să fie aici?

Am pornit din nou, cu inima în gât.

Razele soarelui erau strălucitoare şi calde pe faţa mea. Ca speranţa. Ca dragostea.

Şi iată-1. Stând pe o bancă lucioasă verde în spatele unui gard din spatele staţiei de autobuz. Era aplecat în faţă, cu mâinile atârnându-i între genunchi, cu ochii-n pământ.

— Ţi-ai uitat pizza, am şuierat.

S-a încordat şi şi-a ridicat privirea, cu o speranţă atât de pură. încât a adunat fiecare lacrimă din inima mea.

-Ally.

Era în picioare, întinzându-se spre mine.

— Oh, hei, curiera lui Jorge, i-a zis vecinului ei o femeie cu o haină galbenă strălucitoare.

— Frate, mi-ar plăcea o felie de pizza cu pepperoni, a recunoscut el.

— Poftim, i-am dat cutia lui Dominic.

- Iubito, nu vreau pizza. Te vreau pe tine Vreau să-ţi spun cât de râu îmi pare pentru tot V * revanşez faţă de tine. Vreau să cer o nouă şansă *ă rnă

- Vrei pizza asta, am insistat, scuturând cutia

- Ascultă, iubito, dacă nu o vrea el, o voi lua tipul de pe banca din staţie. a a Zls

- îţi aminteşti că mi-ai spus că dacă vreau < lumea asta nu trebuie decât să cer? mce 1*

Dominic a încuviinţat, privindu-mă foarte serios

— Vreau să deschizi cutia asta. Te rog.

Mi-a dat drumul încheieturii fără tragere de inimă • a luat cutia de la mine. d

A ridicat capacul şi, pentru o clipă, m-am întrebat dacă feliile de pepperoni se amestecaseră în timpul sprintului meu. Apoi l-am văzut strângând din dinţi şi înghiţind cu greutate şi am ştiut că micul meu mesaj era intact.

Şi-a ridicat privirea, ochii albaştri arzând cu intensitate.

— Nu am ochelarii la mine. Poţi citi pentru mine?

Feliile de pepperoni de la Jorge erau uriaşe. Dominic vedea perfect ce scrie, dar voia să rostesc eu cuvintele.

Am rămas acolo, cu cutia de pizza între noi.

Mi-am umezit buzele şi am tras o ultimă gură de aer înainte să îndrăznesc.

— Scrie „te iubesc", ei bine, e de fapt pe scurt, *I Heart U* cu inimioară, dar înţelegi tu.

Cutia de pizza a ajuns în staţia de autobuz, iar eu am zburat, aterizând exact acolo unde-mi era locul. în braţele lui Dominic Russo.

— Uau! Pizza gratuită pe trotuar! a strigat cineva. Eram însă prea ocupată să fiu sărutată.

M-a acoperit cu săruturi pe obraji, pe frunte şi pe bărbie. Şi în sfârşit – în sfârşit – gura lui Dominic a ajuns peste a mea.

M-a prins de păr, trăgându-mi capul pe spate. O mişcare atât de familiară, de care-mi fusese atât de dor, încât mi-au dat lacrimile.

- Te iubesc, Ally.

- Hei, voi, tipii de la Jorge, aveţi cumva şi nişte pâine cu usturoi pe care s-o lăsaţi aici? N-ar strica.

Dom şi-a dat ochii peste cap.

- Dacă mă laşi un minut în pace, îţi cumpăr tot ce vrei de pe meniul de la Jorge.

- S-a făcut!

Am râs pentru prima dată după o eternitate.

- Spune-o din nou, Maleficent. Te rog, m-a implorat Dom.

— Te iubesc, Făt-Frumos. Sunt gata să trăim fericiţi până la adânci bătrâneţi.

M-a luat în braţe şi m-a învârtit, în chiotele puţinilor noştri spectatori.

Mi-am înfăşurat braţele în jurul gâtului lui, destul de tare încât să nu-mi mai scape vreodată.

- Voi, ăştia din familia Russo, îmi tot schimbaţi viaţa în staţiile de autobuz.

EPIIXXÎ

ALLY

— Ce faci?

- $şş. Nu mă distrage cu goliciunea ta. încerc să văd dacă paiul e suficient de lung încât să ajung la fundul paharului fără să-l ridic, i-am spus.

Era însă prea târziu, eram distrasă. Pentru că imaginea fantastică a nisipului alb ca zahărul şi a apelor turcoaz era deja eclipsată de Dominic Russo, care arăta ca scos din vitrină, cu slip şi ochelari negri de soare.

îl iubeam pe bărbatul puternic îmbrăcat cu veste, dar versiunea lui relaxată, scăldată în razele soarelui şi bronzată, era şi mai atrăgătoare, dacă era posibil aşa ceva.

- E ziua ta de naştere, Ally. O să-ţi comand toată ziua mărgărită de mango, dacă asta înseamnă să nu vezi niciodată fundul paharului.

- încerci să mă îmbeţi, domnule Russo? m-am uitat peste ramele ochelarilor de soare şi am fluturat genele.

A zâmbit cu viclenie.

— Cred că e momentul să aplicăm din nou, a zis, ridicând flaconul cu cremă de protecţie solară.

- La ultima „aplicare” ai zăbovit zece minute ca să-mi faci masaj pe sâni şi m-am ales cu arsuri

solare în rest.

- Promit să dau atenţie egală fiecărui centimetru din frumosul tău corp, a zis insinuant.

Am simţit cum prind viaţă între picioare şi am avut nevoie de o secundă ca să mă ciupesc. Nu. Nu visez. Nu sunt

a|î pe undeva în comă. Nu am halucinaţii în urma unui accident nefericit de autobuz. Chiar asta e viaţa mea.

- Eşti pregătită pentru cadoul de ziua ta? m-a întrebat, iar eu am râs.

- Am crezut că excursia asta e cadoul meu. Şi garderoba înnoită cu bikini. Şi cina la lumina lumânărilor.

Ca să nu mai vorbesc despre întinderea tendoanelor genunchilor din timpul partidei de sex de azi-noapte, servită ca desert.

— Oh, iubito, abia am început, a zis, zâmbind diabolic.

Pulsul mi-a crescut. Pentru că era atât de fericit când oferea. Nu aveam însă nicio idee cum va primi ce aveam eu să-i ofer.

— Angajata în concediu este de acord cu dumneavoastră, domnule director editorial, l-am tachinat.

S-a ridicat de pe scaun şi s-a înghesuit lângă mine.

— Nu vorbim despre serviciu, a zis cu severitate.

Odată cu concedierea lipsită de ceremonie a lui Irvin Harvey pentru că fusese un ticălos care cauzase prejudicii, Dominic ocupase postul vacant şi o promovase pe Shayla ca director de creaţie. Toată lumea era mulţumită.

— Te iubesc, am zis.

Uneori, cuvintele ieşeau la suprafaţă şi nu le puteam reţine, iar pe chipul lui Dominic se întâmpla mereu acelaşi lucru când simţeam nevoia să-i spun. Se topea de parcă nici lui nu-i venea să creadă că era adevărat.

— îmi place să te aud spunând asta, a zis mândru.

De când ne împăcasem, jucam intens jocul numit Ca-să-ne-cunoaştem... în afara dormitorului. Era o conversaţie continuă. La fel cum relaţia noastră era o negociere continuă. De ambele părţi, revelaţiile fuseseră şi mari, şi mici. Ca şi mărturisirea lui Dominic că-şi construise viaţa în jurul dorinţei de a-şi învinge tatăl pe fiecare câmp de bătălie.

Ţinând cont de faptul că omul fusese concediat de)a *Indulgence* pentru hărţuire şi se confrunta cu procese civile şi acuzaţii penale, i-am amintit lui Dom că deja câştigase.

Speram din tot sufleţelul că mica mea destăinuire de azi îi va oferi încă o zonă în care să câştige.

Şi-a strecurat un deget sub şnurul dintre sânii mei.

— Eşti pregătită pentru o nouă băutură? m-a întrebat răguşit.

Am încuviinţat şi mi-am muşcat buza. Eram gata să sparg gheaţa.

— Dar ai grijă să fie o mărgărită fără alcool. Bine?

A ridicat capul, apoi şi-a scos ochelarii de soare, cu o privire mai intensă decât soarele din Cancun.

-Ally?

I-am luat mâna şi i-am pus-o pe abdomenul meu.

- Ştiu că nu am plănuit asta, am zis repede, şi mai ştiu că una e să-ţi placă să stai cu copiii şi alta e să-i ai, să-i creşti şi să-i faci oameni. Mai ştiu că acum am ajuns a intn- coşătoarea vârstă de patruzeci de ani, dar sunt sănătoasă şi în formă bună şi cred că pot face asta. Adică sper că pot.

Ospătarul, cu un tricou la fel de albastru ca oceanul, a venit cu o tavă din argint şi un zâmbet.

- Sunteţi pregătiţi pentru ceva special? ne-a întrebat.

— Ăăă, aşteaptă o clipă, a zis Dominic, cu palma încă pe abdomenul meu. Ally, vrei să spui că… O să avem…

- Sunt însărcinată. Vei fi tată. Te rog să nu înnebuneşti, pentru că am mare, mare nevoie să fii

fericit, fiindcă sunt al dracului de speriată.

- însărcinată? Cu un copil?

Am încuviinţat, dorindu-mi brusc să pot bea alcool, în cantităţi mari.

— Eşti bine? am şoptit.

Părea să intre în stare de şoc.

- însărcinată, a repetat.

- Cu un copil, am repetat la rândul meu, în caz că pierduse partea asta.

Şi-a acoperit ochii cu o palmă.

- Oh, Doamne. Dom? Făt-Frumos? Eşti bine?

Am reuşit să mă ridic puţin şi i-am dat deoparte mâna de pe ochi.

Avea ochii înlăcrimaţi.

— Voi fi tătic.

Şi iată cum s-a deschis instalaţia mea de produs inundaţii. Am dat din cap, cu lacrimile curgând şuvoi.

— Da. Vei fi tătic, am şoptit.

M-a luat în braţe şi m-a ridicat de pe şezlong. L-am prins cu picioarele de mijloc şi m-am ţinut strâns.

— Nu eşti supărat? l-am întrebat timid, cuprinzân- du-i faţa în palme.

— Supărat? Sunt terminat. îngrozit. Extaziat. îngrijorat. Şi al naibii de fericit, Ally. O să avem o familie.

O familie.

Da. Acum suspinam tare. Nenorociţii ăştia de hormoni mă transformau într-o aiurită.

— Scuze, neghiobule. Trebuia să ne dai şi nouă un semn, ca să fim martori la cererea în căsătorie.

Speriată, mi-am scos ochelarii de soare.

- Faith? Christian?

Cea mai bună prietenă a mea şi iubitul ei aşa-zis provizoriu stăteau în picioare lângă şezlongul

meu abandonat, părând deranjaţi.

— încă nu am cerut-o de nevastă, a mârâit Dominic.

— Cerut de nevastă? am ţipat, încercând să mă dau jos de pe atrăgătorul tată al copilului meu.

— Ups, a făcut Christian, etalându-şi gropiţele.

— Dacă n-ai cerut-o, ce-a fost asta? a vrut Faith să Ştie, după care gura ei a format un O perfect. Să nu spui! Eşti *gravidă'.* a ţipat.

N-am putut decât să dau din cap şi sfl mai plâng Un pic.

— Dumnezeule!

S-a repezit spre mine şi am luat-o de mână.

-Ştiu!

Dominic şi-a dres glasul.

— Doamnelor. încă mai am o trebuşoară de care trebuie să mă ocup.

Faith mi-a dat drumul la mână şi s-a cuibărit lângă Christian, făcând un semn că de-acum o să-ţi ţină gura.

-Terog.

S-a aşezat pe şezlong şi m-a tras în poa a ui.

- Ally Maleficent Morales, vrei să fii soţia mea?

S-a intins pe după mine şi a luat o cutie de catifea pentru bijuterii. Am dat cu putere din cap.

- Nu vrei să vezi inelul mai întâi? a şoptit, cu un zâmbet jucându-i pe buze.

Am clătinat violent din cap.

— Dar accepţi?

— Da! am izbucnit. Da. Da. Da.

Apoi am râs pentru că i-am simţit erecţia mişcân- du-se sub mine.

- Nu e vina mea. De obicei facem altceva când spui asta, mi-a şoptit la ureche.

— Te iubesc, Dom.

- Te iubesc, Ally. Fantastic de tare.

- Ne căsătorim, am zis.

— Şi vom avea un copil, a adăugat el.

Ne-am zâmbit unul celuilalt şi penisul lui s-a mişcat din nou.

— Acum pot să-i îmbrăţişez? l-a întrebat Faith pe Christian.

După o serie de îmbrăţişări şi întrebări, un rând de mărgărită fără alcool şi un număr scurt în vila bucătăriei.

aţi poniinic Russo mi-a strecurat în sfârşit pe deget frumosul inel cu diamant.

- Va trebui să încep să ridic greutăţi cu mâna dreaptă ca să nu fac muşchi numai la stânga, am zis, suspinând visătoare la diamantul enorm ce capta lumina.

Mâna lui Dominic era din nou pe burta mea. Pe când se sprijinea de dulapul din bucătărie am observat pe chipul lui un surâs pe care nu-l mai văzusem. Mulţumire.

— Vrei să le suni pe mama ta şi pe Simone? l-am întrebat.

Surâsul lui a devenit mai larg.

— Desigur.

— Putem să-l sunăm pe tata? am întrebat. Adică e posibil să nu înţeleagă despre ce e vorba, dar vreau să ia parte la asta.

— Bineînţeles, dar mai întâi ar trebui să vezi ceva, a zis el, întinzându-se să ia telefonul din buzunarul şortului pe care şi-l scosese. Tatăl tău ne-a dat binecuvântarea.

A deschis o fotografie.

— Oh, Dom! am icnit.

Era un selfie cu Dominic şi cu tata, care zâmbea şi ţinea în mână cutia deschisă cu inelul.

— M-am dus în fiecare zi şi i-am cerut permisiunea, până când l-am găsit într-o zi bună, a zis cu blândeţe Dominic.

M-am întors la dat din cap şi la plâns.

— Cât durează chestia asta cu hormonii? m-a întrebat, ştergându-mi cu degetele mari lacrimile de pe obraji.

— Bănuiesc că o să aflăm, am suspinat.

EPIIXX? BONUS

ALLY

După aproximativ un an

- Ce fad? Intri prin efracţie? am întrebat, rearan- jând păturica Mayei, ca orice proaspăt mămică obsedata, îngrijorată de polen, de soare şi de cele zece grade perfecte pentru copilul meu.

— Nu intri prin efracţie când ai cheie, a zis ritos soţul meu, deschizând cu o plecădune uşa de la intrarea în casa masivă din cărămidă.

— Dominic Russo, de ce ai cheia casei man de pe colţ? am şuierat.

Brownie a bătut nerăbdător cu ghearele pe cărămida verandei.

Spusese că-şi duce mica familie la o plimbare.

Am fost încântată când am trecut de orizontul Manhattanului şi am trecut râul spre ţinuturile copilăriei mele. Am trecut pe lângă fosta mea casa, acum aparţinând unui centru comunitar nonprofit pentru adulţi cu probleme de memorie. Am pierdut

marea deschidere, deoarece atunci eram în travaliu cu micuţa domnişoară care sosise pe lume mai devreme cu trei săptămâni.

Era un gard solid în jurul curţii – acum o grădină mică, dar colorată – şi pe verandă se găseau balansoare. Două dintre ele erau ocupate. Am făcut cu mâna şi ocu- panţii lor mi-au răspuns la fel.

Dominic ne-a bucurat pe mine şi pe Brownie oprind)a locul nostru preferat cu îngheţată, unde mica noastră familie a stat la soare şi a devorat cometele.

Acum urma să fim arestaţi pentru încălcarea proprietăţii pe care o iubeam de când eram copil.

— Ce facem aici? De ce ai cheie? Unde sunt oamenii? am întrebat.

— Atât de multe întrebări, a zis soţul meu, sărutân- du-mă pe frunte şi repetând gestul pe sprânceana răvăşită a fiicei noastre.

Acum avea un soi de blândeţe. Un fel de uşurare, de parcă nodurile de ură şi vinovăţie se desfăcuseră singure, lăsând în urmă numai dragoste.

— Dom? Ce-ai făcut? am şoptit, intrând.

Casa era goală. Adică nu mai avea mobilă, pereţii erau goi şi ecoul fiecărui pas făcut pe podeaua din lemn răsuna tare.

M-am întors spre el. A desfăcut-o pe Maya din scăunelul ei de maşină, apoi a strâns-o la piept.

Aşa cum mă aşteptam, s-a purtat minunat atât în timpul sarcinii, cât şi al travaliului. Când a venit micuţa noastră fiică, ţipându-şi intrarea în lume, frumosul meu soţ a ţinut-o pe braţ, şi-a pus capul lângă al meu şi a plâns.

în momentul acela, inima mea s-a frânt şi s-a lipit la loc de zece ori mai trainic. Asta pentru că Dominic Russo a priceput, în sfârşit, că dragostea pe care o avea în inima aia mare şi blândă a lui nu-i va

permite niciodată să se transforme în tatăl lui.

Sosirea pe lume a fiicei noastre fusese dovada pe care o aşteptase toată viaţa.

E posibil să fi urlat atât de tare, încât doctorii au decis să mă sedeze.

Cu o săptămână în urmă, Gola şi colegii de la administrativ l-au surprins pe Dominic cu o petrecere pentru copil. Greta cea proaspăt pensionată a venit şi ea.

Dalessandra şi Sîmone şi-au *făcut apariţia În* Mlonuj spital cu o girafă de doi *metri din* pluş şl un «ranjamem floral care costase mai mult decfit prim» mea maşini După ce au strâns-o în braţe pe frumoasa lor *nepoată,* a-8(J dus la noi acasă cu o echipă de decoratori şi meseriaşi «ş termine de zugrăvit pereţii şi să aranjeze ridicol de scump» mobilă din camera copilului.

Fiica noastră era perfectă.

Nu numai pentru că semăna *foarte bine cu mine KHU că* avea încruntătura *furioaaă* a lui *Dominic,* Şi *nici* pentru că eram plină de toţi hormonii maternităţii; care mă împiedicau să vreau s-o ucid pe Maya pentru că nu dormea niciodată legat mai mult de cincisprezece minute.

Partea bună era că nu mai era ataşată fizic de trupul meu şi era cu adevărat plăcut să-mi recapăt un pic din autonomie.

Sarcina şi cu mine nu ne-am înţeles prea bine. Femeile care susţin că perioada sarcinii e definiţia deplină a feminităţii mint cu neruşinare sau vând creme împotriva vergeturilor.

Doamnelor, orgasmele sunt definiţia feminităţii. Fie să aveţi cât de multe puteţi. Dar luaţi-vă un Dominic Russo al vostru. Âsta e al meu.

în fine, am divagat

Aşadar, iată-mă în holul visurilor mele. Temându-mă să sper, pentru că omul ăsta îmi oferise deja atât de multe.

Privirea pe care mi-a aruncat-o era atât de intensă şi sinceră, încât aproape că am vrut să mă uit în altă parte.

Iar când m-am uitat pe lângă el, am zărit un foarte cunoscut instrument muzical, luminat de o fâşie de lumină filtrată prin vitraliu.

M-am dus la pian şi mi-am trecut degetele peste clape.

— L-ai cumpărat deja, nu-i aşa? am şoptit.

Dominic. cu mâinile pe picioruşele bebeluşului nostru. $-a rezemat de biblioteca încă goală.

— Poate că da. Depinde în ce bucluc o să intru pe urmă din cauza lui.

— Oh. Dom!

Am dat din cap. cu ochii înceţoşaţi. Am plâns mult în ultimele luni. Hormonii şi multe altele. Această emoţie era însă cu totul deosebită.

- E nevoie de ceva modernizări. Mai ales în bucătărie. Sunt cinci dormitoare. Trei băi. Un birou în spate cu suficient spaţiu ca să lucrăm amândoi de acasă, mi-a zis. Etajul al treilea e o singură sală mare. Mă gândeam că am putea transforma sala în studio pentru tine.

— Te iubesc aşa de mult

— Nu eşti supărată? a îndrăznit

— Sunt o mulţime de lucruri în momentul ăsta.

Şi aşa era. Un amestec exploziv de emoţii ameninţau să mă inunde.

A ridicat uşor din umeri.

— A fost visul tău.

Era singurul motiv de care avusese nevoie ca să facă de unul singur toate astea.

Am dat din cap, înfigându-mi unghiile în palmă, pentru că omul ăsta frumos şi perfect merita totuşi o pauză de la lacrimile nebunei sale soţii.

- Nu casa asta. Tu. Tu eşti visul meu.
- Ally.

Sunase ca o mângâiere.

- Pune copilul jos, Dom.

Zâmbetul lui era viclean şi sexy.

— De ce?

— Pentru că vreau să-ţi mulţumesc cum se cuvine.

Câteva minute mai târziu – hei, încă încercăm să ne dam seama cum e cu sexul după naştere, bine?

– îmi

odihneam capul pe abdomenul lui Dominic şi mă uitam la tavanul din rigips. Tavanul nostru din rigips.

Maya bombănea în scăunelul ei de maşină, alături de stiva de haine şi pantofi.

— Ce vom face cu atâta spaţiu? l-am întrebat.

Degetele lui treceau uşor prin părul meu.

— Umple-1.

Aproape zece ani mai târziu...

— Dacă voi doi vă mai încurcaţi printre picioarele mele, vă încui în grădina din spate, i-am avertizat cu un ton sever.

Casa mare, casa noastră mare, fusese umplută aşa cum trebuie. în clipa asta, doi câini umpleau bucătăria, dar restul casei noastre însemna artă şi mobilă, muzică şi prieteni. Familie şi copii.

Nu, oameni buni, nu făcusem tripleţi la patruzeci şi unu de ani. După sarcină, nu fusesem destul de obsedată încât să-l implor pe Dominic să mai facem copii.

Din fericire, n-a fost nevoie de asta, pentru că foştii noştri vecini din Manhattan, familia Vargas, au avut o soluţie. Se pare că Jace, băiatul pe care îl adoptaseră Elton şi Sascha, avea un frate şi o soră care intraseră în sistemul de adopţii. Iar pe atunci s-au îndrăgostit de o casă de pe strada noastră. Aşadar, copiii noştri, patru în total, au crescut împreună.

Casa noastră mare conţinea nu numai o familie formată din cina persoane, dar şi doi câini – Brownie şi Coo- kie un iepure de casă şi şapte peştişori aurii. *Hm, nu. Şase.* Pereţii ăştia au atâtea amintiri. Dimineţile de Crăciun şi cinele prelungite din cursul săptămânii, după care a doua zi dimineaţă eram mahmuri. întoarcerea mea la viaţa pro-

fesională pe care o iubeam, construirea companiei mele de design grafic şi cursurile de dans pe care le ţineam de câte ori era posibil.

Lacrimile şi durerile. Mari şi mici. Tata murise şi încă îmi era dor de el în fiecare zi. îmi doream să fi putut sta la masă aici cu copiii noştri gălăgioşi şi iubitori. Aş fi vrut să fie în public aseară la soloul de tobe al lui Jack, la concertul trupei din liceu. Fuseseră însă aici domnul Mohammad, doamna Grosu, Dalessandra şi Simone.

Cumva, tata era însă şi el aici. La fel ca în copilărie, era mereu muzică în casă. Copiii noştri îşi văzuseră mama şi tatăl dansând în bucătărie, între antrenamente de fotbal şi gale elegante. Jack şi cu mine am preluat tradiţia familiei Morales de a urla la televizor în timpul meciurilor în care jucau Mets. Maya îmi călca pe urme în privinţa dansului.

Nici eu, nici Dom nu ne prindeam de unde venea dragostea lor pentru arte marţiale, dar eram de acord cu ea.

Am auzit muzică şi m-am apropiat pe vârfuri.

Dominic şi Reese, fiica noastră de paisprezece ani, stăteau unul lângă altul pe banca pianului, vorbind încet şi cântând un acord. Privindu-l pe Dom cu copiii era un balsam pentru suflet. Să adun acum un întreg tezaur de amintiri noi cu propria mea familie era cea mai bună cale de a-mi onora tatăl.

Dom a improvizat ceva şi şi-a ciocnit complice umărul de al lui Reese. Mi-am apăsat buzele cu degetele. Hormonii adolescenţei erau puternici. Mi-am amintit de neliniştea şi tristeţea de când aveam paisprezece ani şi am rugat zeii pubertăţii să fie blânzi cu fata noastră. Până una-alta, se descurca foarte bine.

— Ştiu, tată, a suspinat dramatic Reese. Consimţământ. Consecinţe. Contracepţie.

Dumnezeule! Datorită ţie şi mamei sunt deja o enciclopedie ambulantă de sex.

— E important, i-a zis el, şi totul depinde de tine.

— Am paisprezece ani. Băieţii de vârsta mea sunt grosolani.

Avea dreptate. Băieţii de paisprezece ani erau grosolani.

- Eu şi mama ta vrem să fii pregătită. Tot ce se întâmplă cu corpul tău ar trebui să fie decizia ta.

— Oh, Doamne. Taaaată! Am mai mult respect pe$_n$. tru corpul meu decât restul fetelor din clasa mea la un Joc, l-a asigurat. Am putea, te rog, să vorbim la propriu despre nimic?

Respectă-ţi corpul şi pe al celorlalţi. Copiilor noştri nu li se cerea să îmbrăţişeze pe nimeni dacă nu voiau. Lui •Jack şi fratelui său Jace li se ţinuse teoria cu «tot ce nu e un da entuziast înseamnă nu", începând de la simpla ţinere de mână. Fetele noastre, ei bine, tocmai erau la capătul unui an întreg de educaţie despre autonomia corpului.

Ştiau vag despre Paul Russo. Că au avut un bunic undeva acolo, care nu făcea parte din viaţa lor. Şi nu numai pentru că era la închisoare. Copiii noştri au înţeles că nu sângele face o familie.

— Cum se descurcă prietena ta Chloe cu divorţul? a întrebat Dom, schimbând subiectul.

— E bine, a răspuns Reese, trecând de la ritmul clasic la muzică pop.

Dom a urmat-o.

Moţul meu lua meseria de părinte foarte în serios, li cunnftea pe prietenii copiilor noştri, pe părinţii lor, ştln cine petrecea o noapte În a cui casă. Ştia care copil nu suferea zmeura (Maya, micuţa ciudată) şi cine avea nevoie să fie lăsat în pace când era supărat (eu şl Reese).

M-arn întofwîn bucătărie să văd cu se întâmplă cu fur- seeorile. Ole cu scorţişoară şl caramel erau preferatele Iul *1**"'* I" dăduse reţeta ol, Dlseură aveam casa *fM, Intiţdatumi* «m MH d« xlui Iul Dom, Urii o tradiţl*.

JıÎÎıÎM X" "’chl∗ ı∗ c"reMbl,o

Îmk/dJiîmrl κ’1 "* m"'? l*
“"V- Abl"

м H, m "'" RV** "«

m'-»» **M«mll** /′*M* M |MII LLRL

Maya, cea de nouă ani, a dat buzna din curtea din spate, cu obrajii înroşiţi de frigul de martie.

— De unde ai ştiut că sunt gata fursecurile? am tachinat-o, trecându-mi degetele prin buclele ei încurcate.

— Brownie a venit afară mestecând de zor.

— Şmecher câine! am exclamat, observând că lipseşte ceva chiar de la marginea tăvii.

— Dacă Brownie a luat deja, atunci şi eu ar trebui să primesc unul, a insistat copila.

— Mamă! Sunt gata fursecurile?

A venit şi Jack, cu Jace pe urmele lui.

Amândoi aveau câte un skateboard sub braţ. La cincisprezece ani, Jack trecuse de momentele în care-şi arăta spontan afecţiunea faţă de părinţi. Aşadar, când a venit şi şi-a sprijinit capul de umărul meu, am decis cu înţelepciune să nu ţip la el din cauza petelor de iarbă şi a găurilor din genunchii blugilor noi.

Şi copiii mei adunau amintiri, şi asta însemna uneori căzături şi lucruri noi distruse.

De asta mutaserăm în birou canapeaua albă de opt mii de dolari pe care Dalessandra şi Simone mi-o dăruiseră de ziua mea. Puteam să ţinem în casă lucruri drăguţe, atâta doar că nu în aceeaşi încăpere unde intrau copiii şi câinii.

— A zis cineva fursecuri? a întrebat Reese, vânturân- du-se prin bucătărie.

Am deschis frigiderul şi i-am dat un suc făcut de bunica ei.

Mi-a răspuns cu un zâmbet larg şi m-a pupat brusc pe obraz.

Copiii şi câinii s-au adunat în jurul insulei din bucătărie, servindu-se cu fursecuri direct din tavă, ciorovăindu-se amical. Lipsea un singur lucru. Am înşfăcat un fursec şi am ieşit din bucătărie.

L-am găsit pe Dom în biroul nostru. Era în pantaloni de trening şi un tricou care-i evidenţia nedrept de perfecta siluetă. Părul lui începuse să

devină argintiu şi arăta straşnic

la cincizeci şi cinci de ani. Eu eram obsedaţi de ridurile tot mai adânci din jurul ochilor.

- La mulţi ani, Făt-Fnimos. am zis, irigând uşilo culisante în urma mea şi îndreptându-mă spre biroul lui.

— Ai ceva pentru mine? m-a întrebat machiavelic. Am scos fursecul de la spate şi a început şi râdă.

— Ce e atât de amuzant?

A dat din cap şi m-a tras între picioarele lui.

— Nimic.

— Vrei sau nu fursecul?

- Te vreau pe tine, a zis el, ridicându-se pe scaun şi ţintuindu-mă între birou şi o foarte nepotrivită erecţie ce încerca să evadeze din pantalonii lui.

— Spune-mi ca ai încuiat uşa, a zis, cuibărindu se lângă gâtul meu.

- Domnule director editorial! Aici? Acum? am întrebat abia respirând de jenă. Ce zici s-o facem mai târziu.

- Mai târziu e târziu, a răspuns, strecurandu-şi o mână pe sub marginea puloverului meu. Copiii sunt istraşi de fursecuri.

— Asta înseamnă vreo patru minute de linişte, înainte să înceapă să se ia la bătaie, i-am amintit, cutremu- rându-mă când degetele lui s-au strecurat pe sub cupa sutienului ca să-mi prindă sfârcul deja întărit.

- Atunci ar trebui să ne mişcăm repede.

- Repede e bine, am icnit, trăgându-i pantalonii şi prinzându-l cu entuziasm de penis.

— Pe podea sau pe birou? a gemut el, ridicându-mi puloverul şi scoţându-mi sutienul.

— Pe birou?

A şuierat cuvintele, pentru că tocmai îmi prinsese un sfârc cu buzele.

— Taci! mi-a ordonat, muşcându-1.

— Asta-i bună! Faci pe şeful! am şoptit.

A gemut şi m-a întors în aşa fel încât să mă aplec pe birou. Mi-a tras colanţii în jos şi mi-a depărtat picioarele. Mâinile care mi-au cuprins însă şoldurile şi coapsele erau insă blânde şi iubitoare.

- Ţine-te, mi-a zis răguşit.

Ascultătoare, m-am prins cu degetele de marginea opusă a biroului.

Pulsaţiile dintre coapse mi-au devenit mai dese când am simţit că Dom îşi trece penisul pe sub despicătura feselor mele.

Am scos un geamăt disperat de dorinţă.

M-a plesnit peste fiind.

— Nu ţi-am zis să rămâi tăcută?

De fiecare dată, totul era seducţie, o adevărată lecţie de maestru în materie de oferit şi primit plăcere. Nu conta unde eram sau cât timp aveam la dispoziţie, era întotdeauna, întotdeauna perfect.

A lătrat un câine. Un copil a strigat „te spun mamei"!

Dar eram extrem de încrezătoare în capacitatea lor de a-şi rezolva singuri disputa.

în plus, Dominic Russo îşi strecurase în mine penisul cu încă un centimetru şi-mi spunea de zor cât de tare mă iubeşte.

MULŢUMIRI

Fără următorii oameni (şi lucruri), n-aş fi fost în stare să-ţi ofer divertisment de calitate. Aplauze pentru:

— Jessica Snyder, Amanda Eden şi Dawn Harer, pentru privirea ageră de redactor.

— Cei din grupul Binge Readers Anonymous, pentru că au refuzat să accepte orice alt titlu în afară de „Morocănosul morocănoşilor”.

— Prăjiturelele cu gem Jelly Krimpets.

— Toţi membrii Echipei Lucy, pentru că mi-au uşurat viaţa în aşa fel încât să pot continua să petrec ridicol de mult timp imaginându-mi personaje şi scriindu-le povestea.

— Cititorii mei, care au vorbit despre cartea mea cu alţii şi s-au dovedit cea mai bună echipă de majorate din câte există.

— Sistemul de reciclare mixt pentru hârtie, sticlă, plastic şi metal.

- Absolut toţi cei care au făcut totul ca pământul să continue să se învârtă în timpul pandemiei de Covid. Voi sunteţi adevăraţii eroi şi vă aplaud.

- Domnului Lucy, pentru că a fost propriul meu erou morocănos, obsedat să-mi poarte de grijă. Te iubesc atât de mult.

NOTA AUTOAREI PENTRU CITITOR

Dmgă cititorule»

Această curte a avut două puncte de plecare – cuh oritatea mea despre cum ar arăta o poveste de dragoste h Nrou acum, după ce mişcarea #metoo i-a fttcut pe toţi să discute desprv consimţământ şi poziţii de putere, şi obse- sia mea pentru Diavolul se îmbrac* de *la Prada.* (în treacăt fie zis: Nu mă stârni să-ţi spun cât de supărată am fost pe prietenii lui And>\ care au înhăţat cu toţii cadourile ei elegante, apoi au compătimit-o fărA ruşine pentru cât de mult munceşte,)

Dincolo de asta, ADOR un erou morocănos care încearcă să se comporte aşa cum trebuie şi o eroină luminoasă care e convinsă că n-are nevoie de niciun fel de ajutor. $i mai ales mă încântă episoadele în care arată că nu se plac reciproc. M-am distrat AŞA DE BINE cu toată povestea lor care înaintează la foc mic şi toate confruntările lor răutăcioase.

Sper că i-ai îndrăgit pe Dominic şi pe Ally (şi pe Brow- nie) la fel de mult cum i-am îndrăgit eu. Dacă da, te rog să laşi o recenzie nemaipomenită despre geniul meu literar pe Amazon sau pe BookBub.

Nu vrei să pierzi următoarea carte? înscrie-te la ncncsletterul rareori plicticos şi întotdeauna distractiv de pe site-ul meu.

Mulţumesc pentru lectură! Cred că eşti minunat’

ss
>

Pupki,
LuoScote

DESPRE AUTOARE

Lucy Score este jurnalistă la *Wall Street Journal* şi nr. 1 în topul bestsellerurilor de pe Amazon. A crescut într-o familie de intelectuali care insista că masa de luat cina era pentru citit. Şi-a luat diploma de licenţă în jurnalism. Scrie cu normă întreagă din casa din Pennsylvania pe care ea şi domnul Lucy o împart cu nesuferita lor pisică Cleo. Când nu petrece ore în şir creând eroi care frâng inimi şi eroine puternice, Lucy poate fi găsită pe canapea, în bucătărie sau la sală. Speră ca într-o zi să scrie de pe o ambarcaţiune, din-tr-un apartament pe malul oceanului sau de pe o insulă tropicală cu un Wi Fi pe care să se poată baza.

înscrie-te la newsletterul ei şi rămâi la curent cu cele mai noi cărţi ale lui Lucy.

Urmăreşte-o pe:

Website: Lucyscore.com Facebook:

lucyscorewrites Instagram: scorelucy

Twitter: LucyScorei

Blog: lucyscore.com/blog

Grupul cititorilor: Lucy Score’s Binge Readers Anonymous

. MIDNIGHT
BOOKS

Scopul unei rolPţll nu Mta •l-ţl ««euntl rinlli ţi defectate. E»te tocmii »* te «r»ţl iltculv« ţl u i taţi s« te lubind Indiferent de ele*

Dom

A fost concediată din cauza mea. Ştiu. Avusesem o zi proastă şi m-am răzbunat pe chelneriţa din pizzerie. însă Ally Morales nu e vreo inocentă. A dovedit asta în prima ei zi de lucru la noul ei job, după ce mama a angajat-o să lucreze la compania noastră.

Bine, e adevărat că personalitatea ei colorată, enervantă şi incredibil de atrăgătoare înveseleşte birourile revistei care în ultimul an a devenit pentru mine o adevărată închisoare. Poate că îmi place că se ceartă cu mine în faţa echipei editoriale. Şi poate că fanteziile mele de după program sunt într-adevăr bântuite de ochii ei căprui şi de limba ei ascuţită.

Dar asta nu înseamnă că eu voi fi următorul bărbat din familia Russo care va profita de poziţia lui. Nu vreau să mă transform în tatăl meu. Ea se speteşte muncind, agăţându-se de mai multe slujbe fără viitor dintr-un motiv pe care nu vrea să mi-l împărtăşească. Dar o să rezolv eu totul.

Nu-mi pasă de ea. E doar un puzzle pe care vreau să îl înţeleg. Iar dacă reuşesc s-o conving să-şi dea demisia, voi putea să descopăr ce se ascunde în spatele zidurilor pe care le-a ridicat în jurul ei. Apoi voi putea să încerc să restabilesc reputaţia familiei mele şi să uit de bruneta asta focoasă.

Ally

Ha! Vezi să nu, Morocănosule McMorocănos!

1 MIDNIGHT 8 BOOKS

ISBN 978-630-6546-07-7